கணபதி துணை.

மணிமேகலை.

பதிகம்.

[கதைபொதிபாட்டு.]*

இளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து
விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி
பொன்றிகழ் நெடுவரை யுச்சித் தோன்றித்
தென்றிசைப் பெயர்ந்தவித் தீவத் தெய்வதஞ்
௫ சாகைச் சம்பு தன்கீழ் நின்று
மாநில மடந்தைக்கு வருந்துயர் கேட்டு
வெந்திற லரக்கர்க்கு வெம்பகை நோற்ற
சம்பு வென்பாள் சம்பா பதியினள்
செங்கதிர்ச் செல்வன் றிருக்குலம் விளக்குங்
௧௦ கஞ்ச வேட்கையிற் காந்தமன் வேண்ட

* இதுவும், இதுபோல் இந்நூலின் ஒவ்வொருபாகத்தின் தலைப்பில் இருதலைப் பகரத்தினுள்ளே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள வாக்கியங்களும், கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் மிகப் பழமையானதும் இந்நூற்பரிசோ[illegible]னைக்கு இன்றியமையாததாக இருந்ததுமாகிய **மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயர** [illegible] வீட்டுப் பிரதியிற் காணப்பட்டன. பதிகத்தினிறுதியில் "ஆறைம் பா[illegible]ர் அறிய வைத் தனனென" என்றிருத்தலால், இந்நூற்பகுதிகளின்பெயர் [illegible] யன்றிருத்தலினும் பாட்டென்றிருத்தலே பொருத்தமுடைத்தெனத் தோற்ற[illegible]றது.

௧. ஞாயிறு - சூரியன். எள்ளும் - இகழும்; உவமவுருபுமாம். 'எள்ளுந் தோனறல்' எனவும்பாடம்.

௧-௨. "பொன்னிற் பொலிந்த நிறத்தா டோன்ற" என்பர் பின்னும் (௬ - ம் காதை, ௧௭௫ - ம் அடி).

௩. வரை - மேரு. உச்சி - உச்சியில்.

௪. இத்தீவம் - சம்புத்தீவு.

௫. சாகை - கிளை. சம்பு - நாவல்.

௭. வெம்பகைநோற்ற-வெவ்வியபகைபாகநோற்ற.

௮. சம்பாபதியினள் - சம்பாபதியினிடத்தேயிருந்தாள். சம்பாபதியென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின்பழையபெயர்.

௯. செங்கதிர்ச்செல்வன் திருக்குலம்-சூரியகுலம்.

௧௦. கஞ்ச வேட்கையின் - நீருண்டாக்கும் விருப்பத்தையுடைய; (கம் - நீர்). காந்தமன் - காந்தனாகியமன்; காந்தனென்பது ஒரு சோழன்பெயர்; "கன்னியேவலிற் காந்த மன்னவன்" (௨௨-ம் காதை-௨௭) என்று பின்வருதல் காண்க.

திருக்கைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனத்து

ஸ்ரீ சுவாமிநாததேசிகர்

அருளிச்செய்த

இலக்கணக்கொத்து

மூலமும் உரையும்.

இவை

மேற்படி ஆதீனத்து

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ

சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள்

கட்டளையிட்டருளியபடி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்களால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

மேற்படியூர்

த. கைலாசபிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இரண்டாம் பதிப்பு.

[illegible]

௩௫ சிதைந்த நெஞ்சிற் சித்திரா பதிதான்
வயந்த மாலையான் மாதவிக் குரைத்தது
மணிமே கலைதான் மாமலர் கொய்ய
வணிமலர்ப் பூம்பொழி லகவயிற் சென்றது
மாங்கப் பூம்பொழி லரசிளங் குமரனைப்
௪0 பாங்கிற் கண்டவள் பளிக்கறை புக்கதும்
பளிக்கறை புக்க பாவையைக் கண்டவன்
றுளக்குறு நெஞ்சிற் றுயரொடும் போயபின்
மணிமே கலாதெய்வம் வந்துதோன் றியது
மணிமே கலையைமணி பல்லவத் துய்த்தது
௪௫ முவவன மருங்கினவ் வுரைசா றெய்வதஞ்
சுதமதி தன்னைத் துயிலெடுப் பியதூஉ
மாங்கத் தீவகத் தாயிழை நல்லா
டான்றுயி லுணர்ந்து தனித்துய ருழந்தது
முழந்தோ ளாங்கணொ ரொளிமணிப் பீடிகைப்
௫0 பழம்பிறப் பெல்லாம் பான்மையி னுணர்ந்தது

---

௩௫. சித்திராபதி - மாதவியின் நற்றாய். இதனை, பின்பு, "எற்பயந்த - சித்திராபதிக்குஞ் செப்புநீ" (௨-ம் காதை, ௭0-௭௧) என்று மாதவி கூறுதலாலுணர்க.

௩௬. வயந்தமாலை - மாதவியின்தோழி; "தன்மக டோழி, வயந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்" எனப் பின்னர்க்கூறுதல காண்க; (௨-ம் காதை, ௭-௮). இவளைக்கூனியென்றும் வழங்குவர். மாதவி - மணிமேகலையின்தாய்; நாடகக்கணிகை.

௩௮. பொழில் - உவவனம். அகவயின் - உள்ளிடத்தே.

௩௯. பொழில் - பொழிலில். அரசிளங்குமரன் - உதயகுமரன்.

௪0. பளிக்கறை - பளிங்காலாகிய அறை.

௪௧. பாவை - மணிமேகலை. அவன் - உதயகுமரன்.

௪௨. துளக்குறுநெஞ்சு - நிலைகலங்குதலுற்ற நெஞ்சு; "கடிமரந் துளங்கிய காவும்" என்பது புறநானூறு, ௨௩. 'பெயர்ந்தபின்' என்றும் பாடம்.

௪௩. மணிமேகலாதெய்வம் - இத்தீவிலுள்ளவரை அரக்கர்வாதைபண்ணாமல் இந்திரனேவலாலே பாதுகாத்துக்கொண்டிருத்தலையுடையது; கோவலனுடைய குலதெய்வம்.

௪௪. மணிபல்லவம் - ஒரு சிறுதீவு; இதனை அந்தரத்தீவென்றும் வழங்குவர். 'மணிப்பல்லவம்' எனவும் பாடம். இந்நூலில் இப்பெயர்வருமிடங்களிலெல்லாம் இப்பாடங்கொள்க.

௪௫. உவவனம் - உண்டாக்கப்பட்ட வனம்; உபவனமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு; இதனை ஆராமமென்றும் வழங்குவர். உரைசால் - புகழமைந்த.

௪௬. சுதமதி - மாதவியின் தோழியாகிய ஒரு பார்ப்பனி. துயில் எடுப்பியதூஉம் - துயில் எழுப்பியதும்; "உரவுநீர்ப் பரப்பி னூர்துயி லெடுப்பி" என்பது, சிலப்பதிகாரம், அந்திமாலைச்சிறப்புச்செய்காதை, ௭௧. 'துயிலெழுப்பியதூஉம்' எனவும் பாடம்.

௪௭. நல்லாள் - மணிமேகலை.

௪௮. தனித்துயருழந்ததும் - ஒப்பற்ற துயரால் வருந்தியதும்; "அருந்துயருழக்குநின் றிருந்திழை யரிவை" என்பது புறநானூறு, ௧௪௬. 'தான்றுயிலெழுந்து' எனவும் பாடம்.

௪௯. 'உழந்தோண்முன்னர்' எனவும் பாடம். ஒளிமணிப்பீடிகை - செவ்வொளியையுடைய மாணிக்கத்தாலாகிய (புத்தனுடைய) பாதபீடம். பீடிகை - பீடிகையால்.

முணர்ந்தோன் முன்ன ருயர்தெய்வந் தோன்றி
மனங்கவ லொழிகென மந்திரங் கொடுத்ததுந்
தீவ திலகை செவ்வனந் தோன்றி
மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடிக் களித்ததும்
ருரு பாத்திரம் பெற்ற பைந்தொடி தாயரோ
டியாப்புறு மாதவத் தறவணர்த் தொழுதது
மறவண வடிக ளாபுத் திரன்றிற
நறுமலர்க் கோதைக்கு நன்கன முரைத்தது
மாங்கப் பாத்திர மாபுத் திரன்பாற்
சுo சிந்தா தேவி கொடுத்த வண்ணமு
மற்றப் பாத்திர மடக்கொடி யேந்திப்
பிச்சைக் கவ்வூர்ப் பெருந்தெரு வடைந்ததும்
பிச்சை யேற்ற பெய்வளை கடிஞையிற்

ருக. உயர்தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்.

ருஉ. கவல் - கவலுதல்; முதனிலைத் தொழிற்பெயர். மந்திரம் - வேற்றுரு அடைவிப்பதும், அந்தரந்திரியச்செய்வதும், பசியையொழிப்பது மாகிய மூன்று மந்திரங்கள். கொடுத்ததும் - உபதேசித்ததும். 'ஒழியென' எனவும் பாடம்.

ருங. தீவதிலகை - மணிபல்லவத்திலுள்ள புத்தனுடைய பாதபீடிகையை இந்திரனேவலாற்காவல்பூண்டு ஒழுகுபவள்; தீவுக்கு அலங்காரமாக உள்ளவளென்பது பொருள். செவ்வனம் - செவ்விதாக; "தீவ திலகை செவ்வன மொழிக்கும்" (கக - ம் காதை, உ0) எனவும், "சிறந்தோர்க் கல்லது செவ்வனஞ் சுரவாது" (கக - ம் காதை, கஉக) எனவும் பின்னர் இம்மொழி இப்பொருளில் வழங்கிவருதல் காண்க.

ருச. மாபெரும்பாத்திரம் - அமுதசுரபியென்னும்பெயருள்ள பிக்ஷாபாத்திரம்; பாத்திரம - பாத்திரத்தை. மடக்கொடிக்கு - மணிமேகலைக்கு.

ருரு. தாயரோடு-மாதவி சுதமதியென்னும் இருவரோடு; "ஆங்கத் தாயரோடறவணர்த் தேர்ந்து" (பதிகம், அகூ) எனவும், "பொற்றொடி தாயரு மப்பதிப் படர்ந்தனர்" (உஅ - ம் காதை, கருச) எனவும், "நகர்கடல் கொள்ளநின் றாயரும் யானும்" (உகூ - ம் காதை, கூரு) எனவும் இவ்விருவரையும் மணிமேகலையின் தாயரென இந்நூலுள்ளே யாண்டும் வழங்கிவருதல் காண்க.

ருசு. யாப்பு - கட்டு; அறவணர் - புத்த சங்கத்தாரான ஒரு முதியமுனிவர்.

ருஎ. ஆபுத்திரன் - ஓரந்தணன்; தன்னைப்பெற்றவுடன் தாய் நீங்கிவிட, எழுநாள் வரையில் ஒரு பசுவாற்பாலூட்டிக் காக்கப்பட்டமையின், இவன் இப்பெயர் பெற்றான். திறம் - வரலாறு.

ருஅ. 'நறுமணக்கோதைக்கு' எனவும் பாடம்.

ருகூ. 'அங்கைப் பாத்திரம்' எனவும் பாடம்.

சுo. சிந்தாதேவி - ஸரஸ்வதீதேவி. யாவருக்கும் சிந்தையிற்றோன்றிச் சொற்பொருளுணர்த்துபவளென்பது பொருள்; இந்நூலுள்ளே, "நாமிசைப் பாவாய்" (கச - ம் காதை, கஅ) எனவும், "செழுங்கலைப் பாவாய்" (உரு - ம் காதை, சுகூ) எனவும், "உணர்விற்றோன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து,மணிதிக ழவிரொளி மடந்தை" (உரு - ம் காதை, கசஅ - கசகூ.) எனவும் வழங்குதலால், இஃது உணரப்படும்.

சுக. மடக்கொடி - மணிமேகலை.

சுஉ. பிச்சைக்கு - பிக்ஷைக்கு. அவ்வூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

சுங. 'பெருந்தகைகடிஞை' எனவும் பாடம். கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்; "தோமறு கடிஞையும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், நாடுகாணகாதை, கூஅ.

பத்தினிப் பெண்டிர் பாத்தூ ணீத்ததுங்
சுரு காரிகை நல்லாள் காயசண் டிகைவயிற்
றானைத் தீக்கெடுத் தம்பல மடைந்தது
மம்பல மடைந்தன ளாயிழை யென்றே
கொங்கலர் நறுந்தார்க் கோமகன் சென்றது
மம்பல மடைந்த வரசிளங் குமரன்முன்
எ0 வஞ்ச விஞ்சையன் மகள்வடி வாகி
மறஞ்செய் வேலோன் வான்சிறைக் கோட்ட
மறஞ்செய் கோட்ட மாக்கிய வண்ணமுங்
காயசண் டிகையென விஞ்சைக் காஞ்சன
னாயிழை தன்னை யகலா தணுகலும்
எரு வஞ்ச விஞ்சையன் மன்னவன் சிறுவனை
மைந்துடை வாளிற் றப்பிய வண்ணமு
மையரி யுண்க ணவன்றுயர் பொறாஅ
டெய்வக் கிளவியிற் றெளிந்த வண்ணமு
மறைகழல் வேந்த னாயிழை தன்னைச்
அ0 சிறைசெய் கென்றதுஞ் சிறைவீடு செய்தது
நறுமலர்க் கோதைக்கு நல்லற முரைத்தாங்

சுச. பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரை முதலியோர். பாத்தூண் - பகுத்துண்ணுமுணவு.

சுரு. காயசண்டிகை - ஒரு வித்தியாதரமகள்.

சுசு. ஆனைத்தீ - எதனாலும் தணியாத பெரும்பசியைச் செய்வதோர் வியாதி; இதனைப் பஸ்மகவியாதியென்பர் ஸ்ரீபுராணமுடையார். இதனியல்பை, சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ககக, கூஎக, கூஎச - ம் பாடல்களாலுணர்க. அம்பலம் - உலகவறவி.

சுஅ. கோமகன் - உதயகுமரன்.

எ0. விஞ்சையன்மகள் வடிவு - காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதரனுடைய மனைவியாகிய காயசண்டிகையினது உருவம். மகள் - மனைவி. இந்நூலுள்ளே "நினக் கிவன் மகனாத் தோன்றிய தூஉ - மனக் கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம்" (உக-ம் காதை, உகூ-கூ0) என்புழி மகளென்பது இப்பொருளதாதலுணர்க. 'மகள் வடி வாயதும்' எனவும்பாடம்.

எக. வேலோன் - சோழன். சோழனுடைய சிறைக்கோட்டத்தை. கோட்டம் - சிறைச்சாலை.

எங. 'காஞ்சயன' எனவும் பாடம்.

எச. அணுகலும் - உதயகுமரன் அணுகலும்.

எசு. மைந்து - வலி. தப்பிய - வெட்டிய; "வாளிற் றப்பியவல்வினை யன்றே" (உக - ம் காதை, சு0) என்றவிடத்துத் 'தப்பிய' என்பது இப்பொருளதாதலை யுணர்க.

எஎ. 'அழுதுயர் பொறாஅள்' எனவும் பாடம். 'நெடுநிலைக் கந்தினின்ற பாவை, வருவ துரைத்து மயக்கொழி யென்றது, மகன்றுயர் பொறாஅ மன்னவன் மாதரைச், சினங்கொண் டாங்கோர் சிறையிடை யிட்டதுஞ், சிறைவீடு செய்த விராசமா தேவி, பொறைகொண் டிரப் பச்சிலங் கொடுத்ததுந், தாழ்கழல் வேந்

'ய வண்ணமும்' எனவுமபாடம்.

எஅ. தெய்வக்கிளவி - கந்திற்பாவையாகிய தெய்வத்தின் மொழி.

எகூ. அறைகழல்வேந்தன் - மாவண்கிள்ளி.

அ0. வீடு - விடுதல்.

அக. நறுமலர்க்கோதைக்கு - இராசமாதேவிக்கு. நல்லறம் - பௌத்த தரு

காய்வளை யாபுத் திரனோ டடைந்தது ·
மாங்கவன் றன்னோ டணியிழை போகி
யோங்கிய மணிபல் லவத்திடை யுற்றது
அ௫ முற்றவ ளாங்கோ ருயர்தவன் வடிவாய்ப்
பொற்கொடி வஞ்சியிற் பொருந்திய வண்ணமு
நவையறு நன்பொரு ளுரைமி னோவெனச்
சமயக் கணக்கர் தந்திறங் கேட்டது
மாங்கத் தாயரோ டறவணர்த் தேர்ந்து
௯0 பூங்கொடி கச்சி மாநகர் புக்கதும்
புக்கவள் கொண்ட பொய்யுருக் களைந்து
மற்றவர் பாதம் வணங்கிய வண்ணமுந்
தவத்திறம் பூண்டு தருமங் கேட்டுப்
பவத்திற மறுகெனப் பாவை நோற்றது
௯௫ மிளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப
வளங்கெழு கூல வாணிகன் சாத்தன்

மம்; இதனை அருளறமென்றுங் கூறுவர். 'நறுமலர்க் கோதை நல்லற முறைத்தாங்கு' எனவும் பாடம்.

அ௨. ஆபுத்திரனோடு - சாவகநாடு.

அ௩. ஆங்கவன் றன்னோடு - ஆபுத்திரனோடு.

அ௪. புத்தனுடையபாதபீடிகையினையுடைத்தாதலின், 'ஓங்கிய மணிபல்லவம்' என்றார்.

அ௫. உயர்தவன்வடிவாய் - (மணிமேகலை) உயர்ந்த முனிவன்வடிவங்கொண்டு; "மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந் தந்த, மந்திர மோதி யோர் மாதவன் வடிவாய்" (உ௬ - ம் காதை, எ0 - எக) என்று பின் வருதல் காண்க.

அ௬. வஞ்சி - சேரனிராசதானி; கருவூர். 'பொற்கொடிமூதூர்' எனவும் பாடம்.

அஎ. நவையறு - குற்றமற்ற. நன்பொருள் - நல்லதத்துவங்களை.

அஅ. சமயக்கணக்கர் - சமயவாதியர்; இஃது இப்பொருளதாதலை, "சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறாது" (கல்லாடம்-கஎ) எனவும், "மாறுகொண் டோறிய மதிநூற் கடல்கிளர், சமயக் கணக்கர் தந்திறங் கடந்து" (கல்லாடம் - ௬௫) எனவும் வருவனவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணர்க.

அ௯. ஆங்கு - வஞ்சிநகரத்தில்.

௯0. பூங்கொடி - மணிமேகலை. கச்சி - காஞ்சிநகரம். 'காஞ்சிமாநகர்' எனவும் பாடம்.

௯௧. பொய்யுரு - முன்னங்கொண்ட தவவடிவு.

௯௨. அவர் - அறவணவடிகள்.

௯௩. தருமம் - பௌத்ததருமம்.

௯௪. பாவை - மணிமேகலை.

௯௫. இளங்கோவேந்தன் - சிலப்பதிகார நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள். அருளிக்கேட்ப - அருள்புரிந்து கேட்ப; கேட்டருளவென விகுதிபிரித்துக் கூட்டினும் அமையும்.

௯௬. கூலவாணிகன் சாத்தன் - கூலவாணிகனான சாத்தன்; கூலம் எண்வகைத்து; அவை நெல்லு, புல்லு, வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகியென; பதினெண் வகைத்தென்பர் கூத்தநூலார்; அதனை, "பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக" என்பதனாலுணர்க; இது மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூல்.

மாவண் டமிழ்த்திற மணிமே கலைதுற
வாறைம் பாட்டினு ளறியவைத் தனனென.

பதிகம் முற்றிற்று.

க. அரியேறு ..... ன்னுயர்த்த வாதியான் வண்டின்
புரியேறும் போதி நிழற்கீழ்ப் – பெரியோ
னடித்தா மரைமலரை யன்போடுஞ் சென்று
முடித்தார் பிறவார் பெயர்ந்து.

உ. பூத்தபுனற் பூம்பொய்கைப் பூம்புகார் மாதவிக்கு
வாய்த்த மணிமே கலைதுறவைச் – சாத்தன்
மணிமே கலை...... ....
....*

* இந்த இரண்டுசெய்யுளும், இந்தவண்ணமாக மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்வீட்டுப்பிரதியில்மட்டுமிருந்தன.

கள. தமிழ்த்திறம் - தமிழிலக்கணத்தின் பாகுபாடு; திறத்தால். மணிமேகலை துறவு - மணிமேகலைதுறவென்னும் பெயருள்ள இந்நூலை. இந்நூலுக்கு மணிமேகலைதுறவென்னும் பெயருண்மை, நீலகேசியுரைமுதலியவற்றிற் காணப்படும்; ஆயினும் மணிமேகலையென்னும் பெயர் இருவகைவழக்கிலும் மிகுதியாக வழங்குதல்பற்றி, அப்பெயரே, ஈண்டு எடுத்தாளப்பட்டது. இனி, மணிமேகலை துறவென்பதனை நூற்பெயராகக்கொள்ளாது அதற்கு மணிமேகலையென்பவளுடைய துறவென்றுபொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும். 'வண்டமி
'ன ம 'ம க'
பாடம்.

கஅ. ஆறைம்பாட்டினுள் - முப்பது பாட்டினுள். எனவென்னும் அசைச்சொல் ஆசிரியப்பாவிற்குமுடிபு சிறப்பு

கஉ - கஅ. மூதூர் விழாவறைந்தது முதல் பாவை நோற்றது ஈறுகவுள்ள மணிமேகலைதுறவை இளங்கோவேந்தன் கேட்பக் கூலவாணிகன் சாத்தன் ஆறைம்பாட்டினுள் அறிய வைத்தன

எல்லாவடியும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், இப்பாட்டு, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சிலப்பதிகாரத்தை இந்நூலாசிரியர் கேட்டனரெனச் **சிலப்பதிகாரப்**பதிகத்திறுதியிலும், இந்நூலைச் **சிலப்பதிகார**நூலாசிரியர் கேட்டனரென இந்நூற்பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால் இந்த இரண்டு நூலாசிரியரும் ஒரு காலத்தினரென்பது பெறப்பட்டது.

மணிமேகலை.

முதலாவது

விழாவறைகாதை.

[முதலாவது விழாவறைந்தபாட்டு.]

உலகந் திரியா வோங்குயர் விழுச்சீர்ப்
பலர்புகழ் மூதூர்ப் பண்புமேம் படீஇய
வோங்குயர் மலயத் தருந்தவ னுரைப்பத்
தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்
(ரு) விண்ணவர் தலைவனை வணங்கிமுன் னின்று
மண்ணகத் தென்றன் வான்பதி தன்னுள்

க - ரு. உலகம் - நன்மக்களுடைய ஒழுக்கம். திரியா - வேறுபடாத. ஓங்குயர் விழுச்சிர் - மிகவுமுயர்ந்த சிரிய புகழ். திரியாமூதூர்; சீரினையுடைய மூதூரென்க. "உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீ, ரலைவாய்" என்பது **திருமுருகாற்றுப்படை**, கஉச - கஉரு. பலர் புகழ் மூதூர் - பலதேசத்தாரும் கொண்டாடும் பழமையாகிய நகரம்; என்றது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை. பலரும்புகழ்தலை, "பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்" (**சிலப்பதிகாரம்**, மங்கல வாழ்த்துப்பாடல்) எனவும், "வாழிய ரோ.........புகழா லமைந்த புகார்" (**சிலப்பதிகாரம்**, புகார்காண்டத்தினிறுதிச் செய்யுள்) எனவும் வருவனவற்றாலும் பிறவற்றாலும் உணர்க. பலர் - பல சமயத்தாருமாம். மூதூர்ப் பண்பு மேம்படீஇய - மூதூரினது தன்மைகள் மிகும் பொருட்டு. 'மேம்படுதல்' எனவும் பாடம். மலயம் - பொதியின்மலை. அருந்தவன் - அகத்தியன். மேம்படீஇய வுரைப்பவெனக. 'ஆங்குயர் மலயத் தருந்தவ னுரைப்ப' எனவும் பாடம்.

ச. தூங்கு எயில் எறிந்த - (தேவர்கட்குப் பகைவராகிய அசுரர்களுடைய) ஆகாயத்திலே யசைகின்ற மதில்களை அழித்த, தொடித்தோட் செம்பியன் - வீரவளையையணிந்த தோளையுடையசோழன்; இவன் சோழருள் ஒருவன்; இவன் தூங்கெயிலழித்ததனைப் பின்வருவனவற்றாலுணர்க; "ஒன்னா ருட்குந் துன்னருங் கடுந்திறற், றூங்கெயி லெறிந்த நின் னூங்கணோர்" என்பது **புறநானூறு**, ருக. "தூங்கெயின் மூன்றெறிந்த சோழன்காணம்மானை, சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோ ரம்மானை" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, வாழ்த்துக்காதை, "வீங்குநீர்". "வீங்குதோட் செம்பியன் சீற்றம் விறல்விசும்பிற், றூங்கு மெயிலுந் தொலைத்தலால்" என்பது, **பழமொழி**, சக.

ரு. விண்ணவர்தலைவன் - இந்திரன்.

ரு - ரு. அருந்தவன் உரைப்பச் செம்பியன் வணங்கி யென்க; உரைப்ப எறிந்தவெனவுமியையும்.

சு. 'மண்ணகத்து' என்பது முதல் சோழன்வார்த்தை. வான்பதிதன்னுள் - நன்றாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்.

மேலோர் விழைய விழாக்கோ ளெடுத்த
நாலேழ் நாளினு நன்கினி துறைகென
வமரர் தலைவ னுங்கது நேர்ந்தது
௧௦ கவராக் கேள்வியோர் கடவா ராதலின்
மெய்த்திறம் வழக்கு நன்பொருள் வீடெனு
மித்திறந் தத்த மியல்பினிற் காட்டுஞ்
சமயக் கணக்கருந் தந்துறை போகிய
வமயக் கணக்கரு மகலா ராகிக்
௧௫ கரந்துரு வெய்திய கடவு ளாளரும்
பரந்தொருங் கீண்டிய பாடை மாக்களு
மைம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்

௭. விழாக்கோள் எடுத்த - விழாவெடுத்தலை மேற்கொண்ட.

௮. நாலேழ்நாளினும் - இருபத்தெட்டு நாளிலும்; "நாலேழ் நாளினும்" என்பர் மேலும் (௧ - காதை, ௬௭).

௫ - ௮. முன்னின்று உறைகென; உறைகென - உறைகவென்று சோழன் வேண்ட.

௯. நேர்ந்தது - இந்திரன் உடன்பட்டது; இது பெயர்; விழாவையென்றபடி.

௧௦. கடவார் - பிழையார்.

௧௧. மெய்த்திறம் - மெய்ம்மையையுணர்த்துவனவாகிய நூல்வகைகள்; வழக்கு - உலகியல்; நன்பொருள் - நன்றாகிய தத்துவங்கள்; வீடு-முத்தி; "மெய்த்திறம் வழக்கென விளம்புகின்ற, வெத்திறத்தினும்" (உ௭ - ம் காதை, ௧௦௬ - ௧௦௭) என்பர் மேலும். இப்படியே "அருமறை விதியு முலகியல் வழக்குங், கருத்துறை பொருளும் விதிப்பட நினைந்து" என்றார் கல்லாடத்தும், ௬௬.

௧௨. இத்திறம் - இவ்வகைகளை.

௧௩. சமயக்கணக்கர் - சமயவாதியர். தந்துறைபோகிய - தம்முடையவழியிற் கைதேர்ந்த.

௧௪. அமயக் கணக்கரும் - காலங்களை எண்ணிச்சொல்வோராகியசோதிடரும். கணக்கரென்பது கணகரென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. அகலாராகி - இந்நகரை விட்டு நீங்காராகி.

௧௫. கரந்துரு வெய்திய கடவுளாளரும் - மக்கள்கண்கள் காணப்பொறாவென்று தமது மிக்க ஒளியையுடைய தெய்வயாக்கையைமறைத்து அக்கண்கள்பொறுக்குமளவினவாகிய உருவங்களை நிருமித்துக்கொண்ட தேவரும். இதனை, "அந்தரத் துள்ளோ ரறியா மரபின், வந்து காண்குறூஉம் வானவன் விழவும்" (**சிலப்பதிகாரம்**, கடலாடுகாதை, ௭௨ - ௭௩) எனவும், "அவளுக்குப் - பூவந்த வுண்கண் பொறுக்கென்று - மேவித்தன், மூவா விளநலங் காட்டி" (**சிலப்பதிகாரம்**, கனாத்திறமுரைத்தகாதை, ௩௩ - ௩௫) எனவும் வருவனவற்றாலும், இவற்றின் உரையாலும் உணர்க

௧௬. ஒருங்கீண்டிய - ஒன்றுபடத்திரண்ட. பாடைமாக்கள் - மொழிவேறுபட்ட மாக்கள்; இவர்கள், மரக்கலந்தருஞ் செல்வப்பொருட்டால்வந்த பரதேசிகள்; இவரை, "புலம்பெயர்மாக்கள்" (**சிலப்பதிகாரம்**,இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, ௧௧) எனவும், "மொழிபெயர் தேத்தோர்" (**சிலப்பதிகாரம்**, கடலாடுகாதை, ௧௪௩) எனவுங்கூறுவர்.

௧௭. ஐம்பெருங்குழு - அமைச்சர், புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதுவர், சாரணரென்னுமிவர்கள். எண்பேராயம் - கரணத்தியலவர் முதலியோர். இதனை, "அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தவாத்தொழிற் றூதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திபர்க்கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே," "கரணத் தியலவர் கருமவிதிகள், கனகச் சுற்றங் கடைகாப் பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி மறவ, ரினைய ரெண்பேராய மென்ப" என்பனவற்றாலுணர்க;

வங்தொருங்கு குழீஇ வான்பதி தன்னுட்
கொடித்தேர்த் தானைக் கொற்றவன் றுயரம்
௨0 விடுத்த பூதம் விழாக்கோண் மறப்பின்
மடித்த செவ்வாய் வல்லெயி றிலங்க
விடிக்குரன் முழக்கத் திடும்பை செய்திடுந்
தொடுத்தபா சத்துத் தொல்பதி நரகரைப்
புடைத்துணும் பூதமும் பொருந்தா தாயிடு
௨௫ மாயிரு ஞாலத் தரசுதலை யீண்டு
மாயிரங் கண்ணோன் விழாக்கால் கொள்கென

இவை திவாகரம்; "ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்" என்பது, பெருங்கதையுள் இலாவாண காண்டத்துள்ள மண்ணுநீராட்டலிலும், சிலப்பதிகாரத்து இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையிலும் (கருள-ம் அடி) வருதல்காண்க.

கஅ. ஒருங்கு குழீஇ - ஒன்றுபடக் கூடி. 'குழீஇய' எனறும் பாடம்; இதற்குக் கடவுளாளர் முதலியோர் குழீஇய வான்பதியென இயைத்துப் பொருளுரைக்க. 'வான்பதிதன்னுள்' என்றதுமுதலியன, சமயக்கணக்கர்முதலியோர் வார்த்தை.

கக. கொற்றவன் - முசுகுந்தன். துயரம் - அவனுடைய கண்ணுமனமும் இருளும்வண்ணம் அசுரர்விட்ட தாமசாத்திரத்தால் அவனுக்குளதாகிய துன்பம். துயரம் - துயரத்தை. 'துயரற' என்றும் 'துயரிற' எனறும் பாடம்.

௨0. விடுத்தபூதம் - முசுகுந்தற்கு ஓர்மந்திரமுபதேசித்து அவ்விருளைப் போக்கிய, பட்டினப்பாக்கம் மருவூர்ப்பாக்க மிரண்டற்கும இடையேயுள்ள நாளங்காடியிடத்துப் பூதம். இதனைப் பின்வருவனவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலுமுணர்க; "வெற்றிவேன் மன்னற் குற்றதை யொழிக்கென ...... பீடிகை" (சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, சுகு - சுஎ); "கடிவிசை யவுணர்.........யிடனுங் காண்கும்" (சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை, எ - கரு). விழாக்கோள் - விழாவெடுத்தல்.

௨க. வல்லெயிறு - வலியபல். 'வல்லெயி றரும்ப' எனவும் பாடம்.

௨௨. முழக்கத்து - முழக்கத்தோடு. இடும்பை - துன்பம்.

௨0 - ௨௨. பூதம் மறப்பின் இடும்பை செய்திடு மென்க.

௨௩ - ௨௪. தொடுத்த-கட்டிய. நரகர்-தம்மைப் பிறர் நம்புவதற்குத் தவவேடத்தில் மறைந்து நின்று அத்தவத்திற் கிழுக்கானவற்றின்கண் ஒழுகும் பொய்வேடத்தார் முதலிய அறுவகையோர். புடைத்து - அறைந்து. பூதம் - மேற்கூறிய பொய்வேடத்தார் முதலிய அறுவரைத் தன்பாசங் கட்டிவர அவரையறைந்துண்ணும் சதுக்கப்பூதம்; இதனை, "மாதுய ரெவ்வமொடு மனையகம் புகாஅள் ....செயிழை யரற்றலும்" (௨௨ - ம் காதை, சுக - ௫௬) என இந்நூலுள்ளும், "தவமறைந் தொழுகுந் தன்மையி லாளர், ரவமறைந் தொழுகு மலவைப் பெண்டிர், றறைபோ கமைச்சர் பிறர்மனை நயப்போர், பொய்க்கரி யாளர் புறங்கூற் றாளரொன், கைக்கொள் பாசத்துக் கைப்படு வோரெனக், காத நான்குங் கடுங்குர லெடுப்பிப், பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமும்" (இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, ௪௨அ - ௧௩௪); "பதிதனி யொருத்தி .. ..உயிர்முன் புடைப்ப" (அடைக்கலக்காதை, எசு - அகு) எனச் சிலப்பதிகாரத்துள்ளுங் கூறியவாற்றாலுணர்க.

௨௫. மாயிருஞாலம் - மிகப் பெரிய பூமி. ஈண்டும் - கூடும்.

௨௬. ஆயிரங்கண்ணோன் - இந்திரன். கால்கொள்கென - தொடங்குகவென்று சொல்ல; "கால்கோள் விழவின் கடைநிலை சாற்றி" என்பது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, கசச.

வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங்
கச்சை யானைப் பிடர்த்தலை யேற்றி
யேற்றுரி போர்த்த விடியுரு முழக்கிற்
௩௦ கூற்றுக்கண் விளிக்குங் குருதி வேட்கை
முரசு கடிப்பிடூஉ முதுக்குடிப் பிறந்தோன்
திருவிழை மூதூர் வாழ்கென் றேத்தி
வானமும் மாரி பொழிக மன்னவன்
கோணிலை திரியாக் கோலோ னுறுக
௩௫ தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னா

௨௭. வச்சிரக்கோட்டம் - வச்சிராயுதம் நிற்குங்கோயில்; "வச்சிரக்கோட்டம்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, கனாத்திறமுரைத்தகாதை, ௧௨. மணங்கெழுமுரசம் - விழாமுரசு. 'மணமுழாவாங்கி' எனவும் பாடம்.

௨௮. கச்சை - கீழ்வயிற்றிற் கட்டும் கச்சை. பிடர்த்தலை - பிடரிடம்.

௨௭ - ௨௮. "வச்சிரக் கோட்டத்து மணங்கெழு முரசங், கச்சை யானைப் பிடர்த்தலையேற்றி" எனச் **சிலப்பதிகாரத்**தும் இவ்வடிகளே வந்திருத்தல்காண்க; (இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, ௧௪௧ - ௧௪௨.)

௨௯ - ௩௧. ஏற்றுரிபோர்த்தமுரசு-வென்ற ஏற்றினது உரியைப்போர்த்தின முரசு. இக்கருத்தினைப் பின்வருவனவற்றாலுணர்க; "ஏறிரண்டுடன் மடுத்து, வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த, ...முரசம்" என்பது **புறநானூறு**, ௨௮௮; "சாற்றிடங் கொண்ட வேற்றுரி முரசம்" என்பது **பெருங்கதை**, உஞ்சைக் காண்டம், விழாவாத்திரை; "ஏற்றுரி முரசி னிறைவன் மூதூர்க்கு" என்பது **பெருங்கதை**, உஞ்சைக்காண்டம், ஊர் தீயிட்டது. "ஏற்றுரி முரச நாண" என்பது **சீவகசிந்தாமணி**, மண்மகளிலம்பகம், ௪௧. இடியுருமுழக்கின்முரசு=உருமிடிமுழக்கின்முரசு - உருமேற்றினது இடிப்புப்போலு முழக்கினையுடைய முரசு; "உருமிடி முரசமொடு" என்பது **திருமுருகாற்றுப்படை**, ௧௨௧. 'இடியுறுமுழக்கின்' எனவும்பாடம்; இதற்கு உறு - உவமவுருபு; "தோளாற்றொர் தெய்வந்துணையாய்த் துயர் தீர்த்தவாறும்" (**சீவகசிந்தாமணி**, பதிகம், ௫) என்புழிப்போல.

கூற்றக்கண்விளிக்கு முரசு - கூற்றை யழைக்குமுரசு; கண் - அசைநிலையுமாம்; "மீன்க ணற்றதன் சுனையே" (**புறநானூறு**, ௧௦௯) என்புழிப்போல. குருதிவேட்கைமுரசு - குருதிப்பலிகொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய முரசு; "குருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்" என்றார் **புறநானூற்றிலும்**, ௫௦. கடிப்பு - முரசடிக்குங்குறுந்தடி.

௩௨. வாழ்கென்று - வாழ்கவென்று.

௩௩. 'வானமும்மாரி' முதலியன முரசறைவோன்கூற்று. வானம் - மேகம். மாரி - மழை. 'வானமும் மாரியும்' எனவும் பாடம்.

௩௪. கோணிலை திரியாக் கோலோனுறுக - கோள்கள் நிற்குநிலை குலையாமைக்குக் காரணமாகிய செங்கோலையுடையோனுறுக; "கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்" என இந்நூலுள்ளும் (௭ - ம் காதை, ௮), "கோணிலை திரிந்து ... மரசுகோல் கோடினன்றான்" எனச் **சீவகசிந்தாமணியுள்**ளும் (நாமகளிலம்பகம், ௨௨௬) வருதல் காண்க.

௩௫. தீவகச்சாந்தி - தீபசாந்தி; என்றது இந்திரவிழாவை; சம்புத்தீவக்காவற்றெய்வம், முற்காலத்து இத்தீவிலுள்ளார்க்கு அசுரரால்வரும் தீங்கைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு இந்திரனுக்குச் செய்தமையால், இவ்விழா இப்பெயர்பெற்றது; இதனை, "நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட், காவற் றெய்வதந் தேவர்கோற் கெடுத்த, தீவகச்சாந்தி" என்று பின் வருதலாலுணர்க; (௨ - ம் காதை, ௧ - ௩). 'தீபசாந்தி' எனவும்பாடம். இனி, நகரத்திற்கு உளவாகுந் தீங்குகளைப் பரி

ளாயிரங் கண்ணோன் றன்னொ டாங்குள
நால்வேறு தேவரு நலத்தகு சிறப்பிற்
பால்வேறு தேவரு மிப்பதிப் படர்ந்து
மன்னன் கரிகால் வளவனீங் கியநா
௪0 ளிந்நகர் போல்வதோ ரியல்பின தாகிப்
பொன்னகர் வறிதாப் போதுவ ரென்பது
தொன்னிலை யுணர்ந்தோர் துணிபொரு ளாதலிற்
றோரண வீதியுந் தோமறு கோட்டியும்
பூரண கும்பமும் பொலம்பா லிகைகளும்
௪௫ பாவை விளக்கும் பலவுடன் பரப்புமின்
காய்க்குலைக் கமுகும் வாழையும் வஞ்சியும்
பூக்கொடி வல்லியுங் கரும்பு நடுமின்
பத்தி வேதிகைப் பசும்பொற் றூணத்து
முத்துத் தாம முறையொடு நாற்றுமின்

கரித்தற்பொருட்டுச் செய்யப்படும் இ
விழா, தீவிற்குச் செய்வதனொடொக்
மென்பதுபற்றித் தீவகச்சாந்தியென
பட்டதெனினுமமையும்; இவ்வூரப்ப
த்தை "உலகவறவி" என இந்நூலு
ளும் (எ-ம் காதை, கூரு; கஎ-ம் காதை
எஅ, அரு), இவ்வூர்வாயிலை, "உல
விடைகழி" எனச் சிலப்பதிகாரத்து
ளும் (நாடுகாண்காதை உஎ), இவ்வூர
சனை 'உலகமன்னவன்" என (கூ-
காதை, ௪௬) இந்நூலுள்ளும் கூறியிரு
தல் காண்க.

௬எ. நால்வேறு தேவர் - முப்பத்து
மூவர்; அவர் வசுக்களெண்மரும், திவ
கரர் பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொ
ருவரும், மருத்துவரிருவருமாவார்.

௬அ. பால்வேறு தேவர் - பதினெண்
கணங்கள்; பால்-பகுதி. படர்ந்து-நினை
ந்து. 'இப்பதியடர்ந்து' எனவும்பாடம்.

௬௯. கரிகால் வளவன் - புகாரையா
ண்ட ஓர் சோழன். நீங்கிய நாள் - பகை
வரை வெல்ல வடதிசையை நோக்கி
அவன் போன நாளில்; "இருநில மருங்
கின் ....புண்ணியத் திசைமுகம்
போகிய வந்நாள்" என்று சிலப்பதிகார
த்து வருதல் காண்க; இந்திரவிழவூரெடு
த்தகாதை, அக-கச.

௪க. பொன்னகர் - தேவலோகம்.
வறிதா - வறுமையையுடையதாக. தே

வர் பலரும் விழாக்காண இந்நகர்க்கு
வந்துவிடுதல்பற்றி, இவ்வாறு கூறப்பட்
டது.

௪0-௪௪. ஆகி வறிதாவென்க.

௪௩. கோட்டி - சபை; கோயில்வாயி
லென்பர் சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையா
சிரியர்; வரந்தருகாதை, ௬௨. 'தோ
ட்டி' எனவும் பாடம்.

[illegible]
லிகை.

௪௫. பாவை விளக்கு - பிரதிமை விள
க்கு; "பாவை விளக்குப் பசும்பொற்
படாகை" என்பது சிலப்பதிகாரம், இந்
திரவிழவூரெடுத்தகாதை கரு௪. உடன்
பரப்புமின் - ஒருங்குபரப்புமின்.

௪௬. வஞ்சி - மரவிசேடம்; கொடிவி
சேடமுமாம்; வஞ்சி நகரத்தை, "பொற்
கொடிப் பெயர்ப்படூஉம் பொன்னகர்"
எனப் பின்னர்க்கூறுதல் காண்க; உ௬-
ம் காதை, ௬௨.

௪எ. பூக்கொடிவல்லியென்றார், துகி
ற்கொடியைமாற்றுதற்கு; "கதலிகைக்
கொடியுங் காழூன்று விலோதமும்,"
எனப் பின்வருதல் காண்க. 'கரும்பொடு
நடுமின்' எனவும் பாடம்.

௪அ. பத்தி - வரிசை. வேதிகை -
திண்ணை. தூணம் - தூண்.

௪௯. தாமம் - மாலை. 'முறையொடு
[illegible]

௫௦ விழவுமலி மூதூர் வீதியு மன்றமும்
பழமணன் மாற்றுமின் புதுமணற் பரப்புமின்
கதலிகைக் கொடியுங் காழூன்று விலோதமு
மதலை மாடமும் வாயிலுஞ் சேர்த்துமி
னுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் முதலாப்
௫௫ பதிவாழ் சதுக்கத்துத் தெய்வமீ றாக
வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை
யாறறி மரபி னறிந்தோர் செய்யுமின்
றண்மணற் பந்தருந் தாழ்தரு பொதியிலும்
புண்ணிய நல்லுரை யறிவீர் பொருந்துமி
௬௦ னொட்டிய சமயத் துறுபொருள் வாதிகள்
பட்டிமண் டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்
பற்றா மாக்க டம்முட னாயினுஞ்
செற்றமுங் கலாமுஞ் செய்யா தகலுமின்
வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையுங்

௫௦. மன்றம் - ஊர்க்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி; "மன்றமும் பொதியிலும்" என்றார் திருமுருகாற்றுப்படையில், ௨௨௬.

௫௧. 'பழமணற் பாற்றுமின்' எனவும் பாடம்.

௫௨. கதலிகைக்கொடியுங் காழூன்று விலோதமும் - துகிற்கொடி விசேடங்கள்; காழ் - காம்பு. 'கதலிக்கொடியும்' எனவும் பாடம்.

௫௩. மதலை - கொடுங்கை; பற்றுக்கோடுமாம்.

௫௪. நுதல்விழி நாட்டத்திறையோன் - இறைவி கண்புதைத்தபொழுது நெற்றியிற் புறப்பட விட்ட கண்ணையுடைய தலைவன்; என்றது சிவபெருமானை; விழிநாட்டம் - வினைத்தொகை. இனி, நுதலில் இமையாநாட்டமென்றுமாம்; "நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, எ.

௫௫. சதுக்கத்துத் தெய்வம்-சதுக்கப்பூதம்; என்றது, முன்னர்க்கூறிய (அறுவகை நரகரைப் புடைத்துண்ணும்) பூதத்தை. சதுக்கம் - நாற்றெருக்கூடுமிடம்.

௫௬. செய்வினை - செய்வினையை.

௫௭. ஆறறிமரபினறிந்தோர் - நிருத்த முதலிய ஆறங்கங்களையுமுணர்ந்த முறைமையுடைய அந்தணர்; "ஆறறியந்தணர்க்கு" என்பது கலித்தொகை, கடவுள் வாழ்த்து. அறிந்தோர் - முன்னிலைப்பெயர்.

௫௮. 'தண்மணப் பந்தர்' எனவும் பாடம். பொதியில் - அம்பலம்.

௫௯. புண்ணியநல்லுரை - தருமபதம். 'அறிந்தோர்பொருந்துமின்' எனறும் பாடம்.

௬௦. ஒட்டிய - சபதஞ்செய்த. 'ஒட்டியதுறுபொரு ளுணர்ந்தவாதிகள்' எனவும் பாடம்.

௬௧. பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம்; ஓலக்கமண்டபமென்றுங்கூறுவர். "பட்டி மண்டப மேற்றினையேற்றினை" (திருவாசகம், திருச்சதகம், ௬௧) எனவும், "பகைப்புறத்துக் கொடுத்த பட்டி மண்டபமும்" (சிலப்பதிகாரம், இந்திர விழவூரெடுத்தகாதை, ௧0௨) எனவும் வருதல்காண்க. பாங்கு - உரிய இடம்.

௬௨. பற்றாமாக்கள் - பகைவர்.

௬௩. செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழும்கோபம்; "செற்ற நீக்கிய மனத்தினர்" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, ௧௩௨. கலாம் - போர்; "புலாற் களஞ்செய்த கலாஅத் தானையன்" என்பது புறநானூறு, ௬௧.

சுரு தண்மணற் றுருத்தியுந் தாழ்பூந் துறைகளுந்
தேவரு மக்களு மொத்துடன் றிரிதரு
நாலேழ் நாளினு நன்கறிந் தீரென
வொளிறுவாண் மறவருந் தேரு மாவுங்
களிறுஞ் சூழ்தரக் கண்முர சியம்பிப்
எ0 பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி
யணிவிழா வறைந்தன னகநகர் மருங்கென.

விழாவறைகாதை முற்றிற்று.

சுரு. துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை தாழ்பூந்துறைகள் - ஆழ்ந்தபொலிவினை யுடைய நீர்த்துறைகள்.

சுஅ. ஒளிறுவாள் - விளங்கும்வாள்; "ஒளிறுவாண் மன்னர்" என்பது **புறநானூறு**, கஎஎ. மறவர் - வீரர். 'வெளிறு வாண் மள்ளரும்' எனவும் பாடம்.

சுகூ. கண்முரசு - முகத்தையுடைய முரசு; "கடிப்பிடு கண்முரசம்" என்பது **நாலடியார்**, சுகை, க0. முரசின்முகத்தைக் கண்ணென்றல் மரபு.

எ0. பகை - உட்பகை.

எக. வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி - மழையும் செல்வமும் சுரக்கவென்று வாழ்த்தி.

எ0 - எக. "பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வசியும் வளனுஞ் சுரக்கென வாழ்த்தி" என இவ்வடிகளே **சிலப்பதிகாரத்**தும் வந்திருத்தல்காண்க ; இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, எஉ - எகூ.

எஉ. அகநகர் - உண்ணகர்; என்றது பட்டினப்பாக்கத்தை.

க - எஉ. அருந்தவன் உரைப்பச் செம்பியன் விண்ணவர்தலைவனை நாலேழ் நாளினும் வான்பதிதன்னுள் உறைகென அவனேர்ந்ததைக் கேள்வியோர் கடவாராதலின், சமயக்கணக்கர் முதலியோர் குழீஇ 'மறப்பின் இடும்பைசெய்திடும் பொருந்தாதாயிடும் கால்கொள்க' என முதுக்குடிப்பிறந்தோன் முரசத்தை ஏற்றி இயம்பி எத்திச் சுரக்கெனவாழ்த்திப் பொழிக ஆகுக நன்கறிந்தீர் துணிபொருளாதலின் நாலேழ்நாளினும் பரப்புமின் நடுமின் நாற்றுமின மாற்றுமின் பரப்புமின் சேர்த்துமின் செய்யுமின் பொருந்துமின் ஏறுமின் அகலுமின் என அகநகர்மருங்கு விழாவை அறைந்தனனென்க.

எல்லாவடியும் நேரடியாய் வந்து முடிதலின், இப்பாட்டு, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

இரண்டாவது

ஊரலருரைத்தகாதை.

[இரண்டாவது ஊரலருரைத்தபாட்டு.]

நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட்
காவற் றெய்வதந் தேவர்கோற் கெடுத்த
தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாண்
மணிமே கலையொடு மாதவி வாராத்
௫ தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை மேல்வரச்
சித்திரா பதிதான் செல்லலுற் றிரங்கித்
தத்தரி நெடுங்கட் டன்மக டோழி
வயந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்ப்
பயங்கெழு மாநக ரலரெடுத் துரையென
௧0 வயந்த மாலையு மாதவி துறவிக்
கயர்ந்துமெய் வாடிய வழிவின ளாதலின்
மணிமே கலையொடு மாதவி யிருந்த
வணிமலர் மண்டபத் தகவயிற் செலீஇ
யாடிய சாய லாயிழை மடந்தை
௧௫ வாடிய மேனி கண்டுளம் வருந்திப்
பொன்னே ரனையாய் புகுந்தது கேளாய்

௧. நாவலோங்கிய மாபெருந்தீவு - சம்புத்தீவு; இது, மகாத்விபம் நான்கனுள் ஒன்றாதலின், மாபெருந்தீவெனப்பட்டது; இக்கருத்து, "நால்வகை மரபின் மாபெருந்தீவும்" என்பதனால் விளங்கும் (௬ - ம் காதை, ௧௯௫).

௩. நாள் - நாளில். "தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாள்" என்பது (௧ - காதை, ௩௫) முன்னும் வந்துள்ளது. 'தீப சாந்தி செய்தரு மந்நாள்' எனவும் பாடம்.

௪. 'மாதவிபாரா' எனவும் பாடம்.

௮. கூஉய் - அழைத்து.

௯. பயம் - பிரயோசனம். அலர் - பலரறிய நிகழ்த்துஞ்சொல். உரையென - (அலரை) மாதவிக்குச்சொல்லென்று சித்திராபதிசொல்ல. 'அலர்படுத்துரையென' எனவும் பாடம்.

௧0. துறவிக்கு - துறவுக்கு.

௧௧. அயர்ந்து - மனந்தளர்ந்து. அழிவினள் - வருத்தமுடையாள்.

௧௩. மலர்மண்டபம் - பூத்தொடுக்கு மண்டபம். அகவயிற்செலீஇ - உள்ளிடத்தேசென்று.

௧௪. சாயல் - மென்மை. மடந்தை - மாதவியினது.

௧௫. வாடியமேனி - தவத்தால்வாடிய மேனியை.

௧௬. பொன் - திருமகள். 'பொன்னேரனையாய்' என்பது முதலியன வயந்தமாலைகூற்று. புகுந்தது - சம்பவித்ததை.

யுண்ணோ டிவ்வூ ருற்றதொன் றுண்டுகொல்
வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்துக்
கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந் துணிவும்
உ0 பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப் பாடலுந்
தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்தீங் குழலுங்
கந்துகக் கருத்து மடைநூற் செய்தியுஞ்
சுந்தரச் சுண்ணமுந் தூநீ ராடலும்
பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமுங்
உரு காயக் கரணமுங் கண்ணிய துணர்தலுங்
கட்டுரை வகையுங் கரந்துறை கணக்கும்
வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலுங்
கோலங் கோடலுங் கோவையின் கோப்புங்
காலக் கணிதமுங் கலைகளின் றுணிவு

கஎ. உற்றதொன்றுண்டுகொல் - உற்றதாகிய பகைமையொன்றுண்டோ. 'நின்னோ டிவ்வூர் நின்றதொன் றுண்டுகொல்' எனவும் பாடம்.

கஅ. வேத்தியல் - அரசர்க்காடுங்கூத்து; பொதுவியல் - எல்லார்க்குமொப்ப ஆடுங்கூத்து; திறம் - வகை; "வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்து, மாத்திரை யறிந்து மயங்கா மரபி, னாடலும்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, ஊர்காண்காதை, கசஅ - கருo.

கக. பாட்டு - இசை. தூக்கு - தாளங்களின் வழியேவரும் செந்தூக்குமுதலிய எழுதூக்குக்கள்; "ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிவு நாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் கழாலே,யெழுசீர் நெடுந்தூக்கென்மனார் புலவர்" என்பதனாலுணர்க. துணிவு-தாளங்கள்; துணிந்து நிகழ்த்தப்படுதலின் இப்பெயர் பெற்றதுபோலும்.

உ0. யாழ்க்கரணம் - யாழுக்குரியசெய்கை. 'யாழ்க்கானமும்' எனவும், 'யாழ்த்தானமும்' எனவும் பாடம். பாடைப்பாடல் - அகநாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்கும் உரிய உருக்கள்.

உக. கருவி - வாச்சியம். குழல் - வங்கியம்.

உஉ. கந்துகம் - பந்து. மடைநூல் - பாகசாத்திரம்.

உங. சுந்தரச்சுண்ணம் - சிறந்தையுடைய வாசனைப்பொடி; "சுந்தரச்சுண்ணத்து" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, கருகூ.

உச. பாயற்பள்ளி - பாயலிடம். பருவத்தொழுக்கம் - காலங்கட்கேற்ப ஒழுகும் ஒழுக்கம்.

உரு. காயக்கரணம் - காயத்தாற்செய்யப்படும் அறுபத்துநான்குவகைக் கரணம். கண்ணியதுணர்தல் - பிறர் கருதியதை அறிந்துகொள்ளுதல்.

உசு. கட்டுரைவகை - தொடுத்துக்கூறும் சொல்வன்மை. கரந்துறைகணக்கு - மறைந்துறையும்வகை; "அடிசில் வினையும் யாழின் றுறையுங், கடிமலர்ச் சகிப்பமுங் கரந்துறை கணக்கும், வட்டிகை வரைப்பும் வாக்கின் விகற்பமுங், கற்றவை யெல்லாங் காட்டுமி னமக்கென" என்பது **பெருங்கதை**, உஞ்சைக்காண்டம, யாழ்கைவைத்தது. 'கண்ணியதுரைத்தலும்' எனவும் பாடம்.

உஎ. வட்டிகை - எழுதுகோல்; "வட்டிகைச் செய்தியின் வரைந்த பாவை" என்பர் பின்னும்; ச - ம் காதை, ருசு.

உஅ. கோலம் - அவ்வக்காலங்கட்கேற்பக்கொள்ளும் ஒப்பனை; "இரவிற்கோர், கோலங் கொடியிடையார் தாங்கொள்ள" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, கனாத்திறமுரைத்தகாதை, ரு - ச. கோப்பு - கோத்தல். 'கோவையுங் கோப்பும்' எனவும் பாடம்.

உக. காலக்கணிதம் - சோதிடம்; "ஆயுள் வேதருங் காலக் கணிதரும்" என்

௩௦ நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வருத்த
ஓவியச் செந்நூ லுரைநூற் கிடக்கையுங்
கற்றுத் துறைபோகிய பொற்றொடி நங்கை
நற்றவம் புரிந்தது நாணுடைத் தென்றே
யலகின் மூதூ ரான்றவ ரல்லது
௩௫ பலர்தொகு புரைக்கும் பண்பில் வாய்மொழி
நயம்பா டில்லை நாணுடைத் தென்ற
வயந்த மாலைக்கு மாதவி யுரைக்குங்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கேட்டுப்
போதல் செய்யா வுயிரொடு நின்றே
௪௦ பொற்கொடி மூதூர்ப் பொருளுரை யிழந்து
* நற்றொடி நங்காய் நாணுத் துறந்தேன்
காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி

பது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, ௪௪. கலைகள் - பரத்தையர்க்குரியவென்று நூல்களிற் கூறப்பட்ட யாழ்வாசிப்பை முதலிய அறுபத்துநான்கினுள் இப்பாட்டில் முன்னும்பின்னுங் கூறாதொழிந்த கலைகள்; பரத்தையர்க்குரியகலைகள் அறுபத்துநான் கென்பதைப் பின்வருவனவற்றாலுணர்க; "யாழ்முதலாக வறுபத் தொருநான், கேரிள மகளிர்க் கியற்கையென் றெண்ணிக், கலையுற வகுத்த காமக் கேள்வி" என்பது பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், நருமதைச்சம்பந்தம். "கலைவலார் நெஞ்சிற் காமமே போன்றும்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், ௬. "பண்ணுங் கிளையும் பழித்த தீஞ்சொ, லெண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு வீதியும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, ௧௬௬ - ௧௬௭. "எண்ணான் கிரட்டியிருங்கலை பயின்ற, பண்ணியன் மடந்தையர்" என்பது சிலப்பதிகாரம், அழற்படுகாதை, ௧௩௮ - ௧௩௩.

௩௦. நன்கனம்வருத்த - நன்றாகவருத்தப்பட்ட; "நாணமு முடையு நன்கன நீத்து" (௩ - ம் காதை, ௮௮) எனவும், "நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி" (௧௩ - ம் காதை ௨௪) எனவும், "நாத்தொலை வின்றி நன்கன மறிந்தபின்" (௧௩ - ம் காதை, ௨௬) எனவும் நன்கனமென்பது இப்பொருள்பட்டு இந்நூலுள்ளே பயின்றுவருதல் காண்க.

௩௧. ஓவியச்செந்நூல் இப்பெயருள்ள நூல் ஒன்றுண்டென்பதைப் பின்வரும் வாக்கியத்தாலுணர்க. 'ஓவியநூலுள் நிற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் இயங்குதலென்னும் இவற்றின் விகற்பங்கள் பலவுள' என்பது சிலப்பதிகாரம், வேனிற்காதை, ௨௩ - ௨௬; அடியார்க்குநல்லாருரை.

௩௨. துறைபோகிய - கற்றவகைகளிற் கைதேர்ந்த.

௩௩ - ௩௫. நற்றவம்புரிந்தது நாணுடைத்தென்று பலர் கூடி உரைக்கும் வாய்மொழியென்க.

௩௬. நயம்பாடில்லை - அழகுண்டாதலில்லை; 'நலம்பாடில்லை' எனவும் பாடம்.

௩௮. காதலன் - கோவலன். கடுந்துயர் - மிக்கதுயர்; என்றது கொலையுண்டதை; "கணவற் குற்ற கடுந்துயர்" (௨ - ம்காதை, ௫௦), "காதலனுற்ற கடுந்துயர்" (௨-ம் காதை, ௬௩) என்பர் பின்னும். "கண்டா ளவன்றனைக் காணாக் கடுந்துயரம்" என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்; ஊர்சூழ்வரி, ௩௮.

௪௦. பொருளுரை - புகழுரை.

௪௧. நங்காயென்றது, வயந்தமாலையை.

௩௮ - ௪௧. கேட்டு நின்று இழந்து

௪௨. கனையெரி - மிக்கநெருப்பு; "கனையெரியுரறிய மருங்கும்" என்பது புறநானூறு, ௨௩. பொத்தி - மூட்டி;

ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா
தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயி
ரு நன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புகுவர்
நளியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ
டுடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்
பத்தினிப் பெண்டிர் பரப்புநீர் ஞாலத்
தத்திறத் தாளு மல்லளெம் மாயிழை
ரு0 கணவற் குற்ற கடுந்துயர் பொறாஅண்

"கானவர் பொத்திய ஞெலிதீ விளக்கத்து" என்பது **புறநானூறு**, உசஎ.

சரு. ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்து-உலையிலூதும் துருத்திமூக்கைப்போலவே அழலெழவுயிர்த்து; "காதலர்ப் பிரிந்த நோயோ டுளங்கனன், றூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தன ரோடுங்கி" (அந்திமாலைச் சிறப்புச்செய் காதை, ருஅ - ருக) என்றும், "காதலற் கெடுத்த நோயோ டுளங் கனன், றூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனள்" (அழற்படுகாதை, கருக - கருஉ) என்றும் **சிலப்பதிகாரத்து** வருதல்காண்க.

சச. இன்னுயிரீவர் - இனியஉயிரைக் கொடுப்பார்; என்றது, காதலரிறந்தமை கேட்டபொழுதே இறப்ப ரென்றபடி; பாண்டியன்நெடுஞ்செழியனிறப்ப அவன்மனைவியாகிய பெருங்கோப்பெண்டும் உடனே இறந்தசரித்திரம் இங்கே அறியத்தக்கது; அதுவருமாறு:—"அரிமானேந்திய வமளிமிசை யிருந்த, திருவீழ் மார்பிற் றென்னர் கோமான், றயங்கிணர்க் கோதை தன்றுயர் பொறாஅன், மயங்கினன் கொல்லென மலரடி வருடித், தலைத்தா ணெடுமொழி தன்செவி கேளாள், கலக்கங் கொள்ளாள் கடுந்துயர் பெறாஅண், மன்னவன் செல்வுழிச் செல்க யானெனத், தன்னுயிர் கொண்டவ னுயிர்தே டினள்போற், பெருங்கோப் பெண்டு மொருங்குடன் மாய்ந்தனள்" என்பது, **சிலப்பதிகாரம்**, காட்சிக்காதை, எஅ-அசு. இவ்வாறிறத்தலை மூதானந்த மென்பர்; "கயலேர் கண்ணி கணவ னொடு முடிய, வியனெறிச் செல்வோர் வியந்துரைத் தன்று".— "ஒருயி ராக வுணர்க வுடன்கலந்தார்க், கிருயி ரென்ப ரிடைதெரியார் - போரில், விடனேந் தும் வேலோற்கும் வெள்வளையி னாட்கு, முடனே யுலந்த துயிர்" என்பது **புறப்பொருள்வெண்பாமாலை**, பொதுவியற் படலம், கக.

சஉ - சரு. நளியெரி - செறிந்தநெருப்பு; "நன்மர னளிய நறுந்தண் சாரல்" என்பது **புறநானூறு**, கரு0. காதலரிறப்பிற் பொய்கையிற்புகுவதுபோலச் செறிந்த நெருப்பிற்புகுவர் பத்தினிப்பெண்டிர்; "பெருங்கோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற, வள்ளித ழவிழ்ந்த தாமரை, நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே" என்பது **புறநானூறு**, உசசு. கணவனை யிழந்த பத்தினிப்பெண்டிர்க்குப் பொய்கையுந் தீயும் ஒருதன்மையின வென்றபடி.

சச - சரு. பின்வரும்வாக்கியத்தில் இவ்வடிகளின்கருத்து அமைந்திருத்தல் காண்க; "காதலன் வீயக் கடுந்துய ரெய்திப், போதல் செய்யா வுயிரொடு புலந்து, நளியிரும் பொய்கை யாடுநர் போல, முளியெரி புகூஉ முதுக்குடிப் பிறந்த, பத்தினிப் பெண்டிர்"; (**மணிமேகலை**, கஅ - ம் காதை, கக - கரு).

சஎ. நோற்றுடம்படுவர் - கைம்மை நோன்பை நோற்று உடம்பைவருத்துவார். கைம்மைநோன்பு இன்னதென்பதைப் பின்வரும் மேற்கோள்களாலுணர்க. "வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட, வேளை வெந்தை வல்சியாகப், பரற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு, முயவற் பெண்டிர்" என்பது **புறநானூறு**, உசசு. "இன்புறுதங்கணவ ரிடரெரி யகமூழ்கத், துன்புறா வனநோற்றுத் துயருறு மகளிரைப்போல்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, துன்பமாலை. 'நோற்றுடன்படுவர்' என்றும் பாடம்.

சஅ. பரப்புநீர் - கடல்.

சக. ஆயிழை - கண்ணகி.

பணமலி கூந்தல் சிறுபுறம் புதைப்பாக்
கண்ணி ராடிய கதிரிள வனமுலை
திண்ணிதிற் றிருகித் தீயழற் பொத்திக்
காவலன் பேரூர் கனையெரி யூட்டிய
௫௫ மாபெரும் பத்தினி மகண்மணி மேகலை
யருந்தவப் படுத்த லல்லதி யாவதுந்
திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅ
ளாங்கன மன்றியு மாயிழை கேளா
யீங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன்
௬௦ மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
யறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்ந்து
மாபெருந் துன்பங் கொண்டுள மயங்கிக்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கூறப்
பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
௬௫ பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்

---

௫௧. சிறுபுறம் - பிடர்; "செயத்தகு சோலையிற் சிறபுற மறைத்து" என்பது சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை, ௧௭௨. புதைப்ப - மறைப்ப; கூந்தல் அவிழ்ந்துகிடப்பவென்றபடி.

௫௨ - ௫௩. முலைதிருகி - இடமுலையை வலக்கையாற்றிருகி; "இடமுலை கையாற் றிருகி" என்பது சிலப்பதிகாரம், வஞ்சினமாலை, ௩௫. அழற்பொத்தி - அழலைமூட்டி.

௫௪. காவலன்பேரூர் - பாண்டியனது பெரிய வூராகிய மதுரையை.

௫௫. மாபெரும்பத்தினி - கண்ணகி.

௫௬. அருந்தவப்படுத்தலல்லது - செய்தற்கரிய தவவழியிற்சேர்த்தலையன்றி. யாவதும் - சிறிதும். 'அருந்தவம்படுத்தலல்லது' எனவும் பாடம்.

௫௭. திருந்தாச்செய்கைத் தீத்தொழில் - பரத்தைமைத்தொழில்; "கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை, தலைமையாக் கொண்டநின் றன்மையில் வாழ்க்கை" என்று சித்திராபதியைநோக்கி இராசமாதேவி பரத்தைமையையிழித்துச்சொல்லியதாகப் பின்னுங் கூறுவர்; ௨௪-ம் காதை, ௭௭ - ௭௯.

௫௫ - ௫௭. மணிமேகலை தவவழியிற் சேர்க்கப்படுவாளன்றிப் பரத்தைமைத் தொழிலிற் சேர்க்கப்படுவாளல்லள்; இப்படியே, "மணிமே கலையை வான்றுயரு றுக்கும், கணிகையர் கோலங் காணா தொழிக" என்று மாதவி கூறியதாகச் சிலப்பதிகாரத்துங் கூறினர்; நீர்ப்படைக்காதை, ௧௦௫ - ௧௦௬.

௫௯. மாதவர் - சங்கத்தார். 'உறைவிடம் புகுந்து' எனவும் பாடம்.

௬௦. மறவணநீத்த - பாவத்தன்மைகளைத் துறந்த; பாவங்கள் பத்துவகைப்படும்; காயத்திற்றோன்றுவன மூன்றும், சொல்லிற்றோன்றுவன நான்கும், உள்ளத்திற் றோன்றுவன மூன்றுமென. இதனை, "தீவினை யென்பதி யாதென வினவில்,..........கொலையே களவே காமத் தீவிழை, வுலையா வுடம்பிற் றோற்றுவ மூன்றும், பொய்யே குறளை கடுஞ்சொற் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றோற்றுவ நான்கும், வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென், றுள்ளந்தன்னி லுருப்பனமூன்றுமெனப், பத்துவகையால்" என்பதனாலுணர்க; ௨௪-ம் காதை, ௧௨௪ - ௧௩௧; ௩௦ - ம் காதை, ௬௪ - ௭௨.

௬௧. 'அறவண வடிக ளடியிணை வீழ்ந்து' எனவும் பாடம்

௬௩. கூற - அறவணவடிகட்குக்கூற.

இனி, துக்கம, துக்கநிவாரணம், துக்கோற்பத்தி, துக்கநிவாரணமார்க்கமென்னும் வாய்மைகள் நான்கும் முறையே கூறப்படும்.

௬௪. பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம் - துக்கம்.

௬௫. பிறவா ருறுவது பெரும்பேரின்பம் - துக்க நிவாரணம்.

பற்றின வருவது முன்னது பின்னை
தற்றே ருறுவ தறிகென் றருளி
யைவகைச் சீலத் தமைதியுங் காட்டி
யுய்வகை யிவைகொளென் றுரவோ னருளினன்
௭௦ மைத்தடங் கண்ணார் தமக்குமெற் டயந்த
சித்திரா பதிக்குஞ் செப்பு நீயென
வாங்கவ ளுரைகேட் டரும்பெறன் மாமணி
யோங்குதிரைப் பெருங்கடல் வீழ்த்தோர் போன்று
மைய னெஞ்சமொடு வயந்த மாலையுங்
௭௫ கையற்றுப் பெயர்ந்தனள் காரிகை திறத்தெனை.

ஊரலருரைத்தகாதை முற்றிற்று.

௬௬ பற்றின் வருவது முன்னது - துக்கோற்பத்தி; "பற்றெனப் படுவது பசைஇய வறிவே" (௩௦ - ம் காதை, ௬௨.) என்று பின்னர்க்கூறுவர்.

௬௬ - ௬௭. பின்னது அற்றோ ருறுவது - துக்கநிவாரணமார்க்கம்.

௬௭. அறிகென் றருளி - துக்கமுதலியவாய்மை நான்கினையு மறிந்துகொள்வாயென் றுபதேசித்து; இப்படியே, "துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரண, மின்பம் வீடே பற்றிலி காரண, மொன்றிய வுரையே வாய்மை நான்காவது" என்பர் பின்னும்; ௩௦ - ம் காதை, ௧௮௬ - ௧௮௮. வாய்மை, சத்திய மென்று வழங்கப்படும்.

௬௮. ஐவகைச்சீலம் - காமம், கொலை, கள், பொய், களவு என்னும் இவ்வைந்தையும முற்றத்துறத்தல்; "கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை" என்பர் பின்னும்; (உ௪ - ம்காதை, ௭௭ - ௭௮). "சீல நீங்காச் செய்தவத்தோர்க்கு" (உக-ம் காதை, ௫௭), "சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று" (உ௪ - ம் காதை, ௧௩௫), "தானந் தாங்கிச் சீலந் தலைநின்று" (௩௦-ம் காதை, ௧) என இந்நூலுள்ளே சீலமென்பது பயின்றுவருதல் காண்க.

௬௯. உய்வகை இவைகொளென்று - பிறப்பிறப்பினின்றும் தப்பும்வகை நால்வகைவாய்மையும் ஐவகைச் சீலமுமாகும்; இவற்றைக்கொள்வாயாகவென்று. உரவோன் - அறவணவடிகள்.

௬௪ - ௬௯. வாய்மையும் சீலமும் இன்றியமையாதனவென்பதை, "வழுவாச் சீலம் வாய்மையிற் கொண்ட, பான்மையின்" (உ௯ - ம் காதை, உ௦) என்பதனாலுணர்க.

௭௦. மைத்தடங்கண்ணார் - ஆயத்தார்.

௭௨ - ௭௩. பெறுதற்கரிய மாணிக்கத்தைப் பெரியகடலில் வீழ்த்தியவர்களையொத்து; "ஆங்கது கேட்ட வரசனு நகரமு, மோங்கிய நன்மணி யுறுகடல் வீழ்த்தோர், தம்மிற் றுன்பந் தாநனி யெய்த" என்பது சிலப்பதிகாரம், வரந்தருகாதை, ௨௯ - ௩௦.

௭௫ கையற்று - செயலற்று. காரிகைதிறத்து - மாதவியிடத்தினின்றும்.

௧ - ௭௫. நன்னாளில் மாதவியாராத்துன்பம் மேல்வரச் சித்திராபதி இரங்கி வயந்தமாலையைக்கூவி அலவை மாதவிக்கு உரையென்றுசொல்ல, வயந்தமாலை, மாதவியிருந்த மண்டபத்துச்சென்று கண்டு, வருந்தி, அனையாய், கேளாய், உண்டுகொல்! பணைபில்வாய்மொழி நாணுடைத்தென்ற வயந்தமாலைக்கு உரைக்கும் மாதவி, கேட்டுநின்று இழந்துநாணுத்துறந்தேன்; மணிமேகலை தீத்தொழிற்படாஅள்; இன்னுங்கேள்; புகுந்து வீழ்ந்து மயங்கித் துயரைக்கூற, உரவோன் அறிகென்றருளிக் காட்டி இவற்றைக் கொள்ளென்றருளினன்; இதனைக் கண்ணார்தமக்கும் சித்திராபதிக்கும் நீ செப்பென்றுசொல்ல, வயந்தமாலையுமகேட்டு மணியைக் கடலில்வீழ்த்தோர்போன்று கையற்றுப் பெயர்ந்தனள் முடிக்க.

மூன்றுவது

மலர்வனம்புக்ககாதை.

[மூன்றுவது மலர்வனம்புக்கபாட்டு.]

வயந்த மாலைக்கு மாதவி யுரைத்த
வுயங்குநோய் வருத்தத் துரைமுன் றோன்றி
மாமலர் நாற்றம் போன்மணி மேகலைக்
கேது நிகழ்ச்சி யெதிர்ந்துள தாதலிற்
௫ றந்தையுந் தாயுந் தாநனி யுழந்த
வெந்துய ரிடும்பை செவியகம் வெதுப்பக்
காத னெஞ்சங் கலங்கிக் காரிகை
மாதர் செங்கண் வரிவனப் பழித்துப்
புலம்புநீ ருருட்டிப் பொதியவிழ் நறுமல
௧௦ ரிலங்கிதழ் மாலையை யிட்டுநீ ராட்ட
மாதவி மணிமே கலைமுக நோக்கித்
தாமரை தண்மதி சேர்ந்தது போலக்

௧ - ௨. உரைத்த உரைமுன் தோன்றி - சொல்லிய சொல்லினிடமாக உதி

௪. கன்மங்களாகிய காரணங்கள் தத்தம்பயனைக் கொடுத்தற்குத் தோற்றுதலை, 'ஏது நிகழ்ச்சி' என்பது பௌத்தநூல் வழக்கு; இதனை ஹேதுப்ரபவ தர்மமென்பர்; "ஏது நிகழ்ச்சி யீங்கின்றாதலின்" (௯ - ம் காதை - ௫௧) எனவும், "ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள" (௧௨ - ம் காதை - ௧௦௫) எனவும், "ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள" (௨௧ - ம் காதை - ௧௬௦) எனவும், இந்நூலுள்ளே இப்பெயர் பின்பும்வருதல் காண்க. இஃது 'ஏது' எனவும் வழங்கும். எதிர்ந்துளதாதலின் - தோற்றியதாதலால்; "சுணங்கெதி ரிளமுலை" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, ௪௧௬.

௨ - ௪. மணிமேகலைக்கு ஏதுநிகழ்ச்சி மலர் நாற்றம்போல் தோன்றி எதிர்ந்துளதாதலினென இயைக்க.

௫. தந்தையுந் தாயும் - கோவலனும் கண்ணகியும். உழந்த - வருந்திய. 'தாழ்துய ருழந்த' என்றும் பாடம்.

௬. வெதுப்ப - சுட.

௭. காரிகை - மணிமேகலை.

௮. மாதர்-காதல்; உரிச்சொல்; "மாதர் காதல்" என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், ௩௨௮. வரிவனப் பழித்து - மையெழுதிய அழகைச்சிதைத்து; "வரிவனப் புற்ற" என்பது புறநானூறு, ௩௩. 'வரிவனப் பழிந்து' என்றும் பாடம்.

௯. புலம்புநீ ருருட்டி-வருத்தத்தாலுண்டாகிய கண்ணீரை உதிர்த்து. 'புலம்புநீ ரூட்டி' என்றும் பாடம்.

௭ - ௧௦. காரிகை அழித்து மாலையை நீராட்ட. 'இலங்குதண் மாலையை யிட்டுநீ ராட்ட' என்றும பாடம்.

௧௨. தாமரை - ஏழுவாய். மதி - மதியை. தாமரைமலர் மாதவிகைக்கும், மதி மணிமேகலைமுகத்திற்கும் உவமை.

காமர் செங்கையிற் கண்ணீர் மாற்றித்
தூநீர் மாலை தூத்தகை யிழந்தது
கரு நிகர்மலர் நீயே கொணர்வா யென்றலு
மதுமலர்க் குழலியொடு மாமலர் தொடுக்குஞ்
சுதமதி கேட்டுத் துயரொடுங் கூறுங்
குரவர்க் குற்ற கொடுந்துயர் கேட்டுத்
தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை யெய்து
உ0 மணிமே கலைதன் மதிமுகந் தன்னு
ளணிதிகழ் நீலத் தாய்மல ரோட்டிய
கடைமணி யுகுநீர் கண்டன னாயிற்
படையிட்டு நடுங்குங் காமன் பாவையை
யாடவர் கண்டா லகறலு முண்டோ
உரு பேடிய ரன்றோ பெற்றியி னின்றிடி
னாங்கன மன்றியு மணியிழை கேளா
யீங்கிந் நகரத் தியான்வருங் காரணம்
பாரா வாரம் பல்வளம் பழுநிய
காராளர் சண்பையிற் கௌசிக னென்போ
ங0 னிருபிறப் பாள னொருமக ளுள்ளே
னொருதனி யஞ்சே னோரா நெஞ்சமோ
டாரா மத்திடை யலர்கொய் வேன்றனை

கங. காமர் - விருப்பம்.

கச. தூநீர் மாலை தூத்தகை யிழந்தது - தூய நீர்மையையுடைய மாலையானது கண்ணீரில் நனைந்து தூய தன்மையை யிழந்தது.

கரு. நிகர்மலர் - ஒளியையுடைய மலர்; "நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப" என்பது **அகநானூறு**, கக. "அரும்பவிழ் முல்லை, நிகர்மலர் நெல்லொடு தூஉய்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, கனாத்திறமுரைத்த காதை, க - உ.

கசு. மதுமலர்க்குழலி - மணிமேகலை.

கஅ. குரவர்க்கு - தாய் தந்தையர்க்கு.

உஉ. கடைமணி யுகுநீர் - கண்மணிக் கடையினின்றும் உகுகின்ற நீர்; "ஆவின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுட" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, வழக்குரைகாதை, ருச.

உங. படையிட்டுக் காமன் நடுங்கும் - படையை எறிந்துவிட்டுக் காமன் நடுங்குவான்.

உச. உண்டோ, ஓ - எதிர்மறை.

உரு. பெற்றியின் - தங்கள் இயற்கைத்தன்மை திரியாமல்; நின்றிடின் - (இவளை விரும்பாது) நிற்பாராயின்.

உஎ - உசு. யான்வருங் காரணத்தைக் கேளாய்.

உஅ - உகூ. பாராவாரம் - கடல். பழுநிய - முதிர்ந்த; "பெருவளம் பழுநி" என்பது **புறநானூறு**, கசு. 'பாராவாரப் பல்வளம் பழுநிய' என்றும் பாடம். காராளர் - பூவைசியர். சண்பை - ஒரு நகரம்; சீகாழியுமாம்; அங்கநாட்டிற் கங்கைக் கரையிலுள்ளதாகிய சம்பையென்று நகருமாம்; இவ்வுரைக்குக் காராளரென்பதனைக் கராளரென்பதன் விகாரமாகக் கொள்க; கராளர் - ஒரு சாதியார்; "காராளர் சண்பையிற் கௌசிகன் மகளே" என்பர் பின்னும்; எ - ம் காதை, க0உ.

ஙக. ஒருதனி - ஒப்பில்லாததனி.

ஙஉ. ஆராமம் - உபவனம்.

மா ந வேகனென் பானோர் விஞ்சையன்
றிருவிழை மூதூர் தேவர்கோற் கெடுத்த
௩௫ பெருவிழாக் காணும் பெற்றியின் வருவோன்
றாரன் மாலையன் றமனியப் பூணினன்
பாரோர் காணுப் பலர்தொழு படிமைய
னெடுத்தன னெற்கொண் டெழுந்தனன் விசும்பிற்
படுத்தன னாங்கவன் பான்மையே னாயினே
௪0 னாங்கவ னீங்கெனை யகன்றுகண் மாறி
நீங்கினன் றன்பதி நெட்டிடை யாயினு
மணிப்பூங் கொம்பர் மணிமே கலைதான்
றனித்தலர் கொய்யுந் தகைமைய ளல்லள்
டன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த
௪௫ ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி

௩௩. விஞ்சையன் - வித்தியாதரன்.

௩௪. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

௩௬ - ௩௭. தாரன் - பூமாலையையுடையவன்; மாலையன் - மணிமாலையையுடையவன்; 'தார மாலையன்' எனப் பாடமோதி,மந்தாரமாலையையுடையவனென்னுமமையும். தமனியப் பூணினன் - பொற் பூணியையுடையவன்; பாரோர் காணு - மக்கள் கண்ணிற்குப் புலப்படாத, பலர் தொழுபடிமையன் - தேவர் பலருந் தொழும் தெய்வவடிவையுடையன்; படிமை - தெய்வவடிவு. "தாரன் மாலையன் றமனியப் பூணினன், பாரோர் காணுப் பலர்தொழு படிமையன்" என இவ்வடிகளே சிலப்பதிகாரத்தும் வருதல் காண்க; அடைக்கலக்காதை, கூள - கூஅ.

௩௭ - ௩௩. படிமையனும் வருவோனுமாகிய விஞ்சையன்.

௩அ. எடுத்தனன் - எடுத்து. விசும்பிலெழுந்தனனென்க.

௩௯. படுத்தனன் - அகப்படுத்திக்கொண்டான். அவன் பான்மையனாயினேன் - அவனுடைய இன்பத்தின் பகுதியையுடையேனாயினேன்; "பனியிரு விசும்பிற் றேவர் பான்மையிற் றென்று சொன்னான்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௬௧.

௪0 - ௪௧. ஆங்கவன் - மாருதவேகன். ஈங்கு - இந்நகரத்திடத்து. கண்மாறி எனை அகன்று நீங்கினன் - விழித்த கண் இமைக்கும் அளவிலே மறைந்து என்னைவிட்டு நீங்கினன். கண்மாறல்-விழித்த கண் இமைக்கு மளவிலே மறைதல்; "கண்மா றாடவ ரொடுக்க மொற்றி" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, ௬௪௨. தன்பதி நெட்டிடையாயினும் நீங்கினனெனக் கூட்டுக. சுதமதியை மாருதவேகன் இந்நகரத்து விட்டு நீங்கினனென்பதை, "அஞ்செஞ் சாயல ராந்தாணத்துளோர், விஞ்சைய னிட்ட விளங்கிழை யென்றே, கல்லென் பேரூர்ப் பல்லோ ருரையினை" என்று உதயகுமரன் கூறியவாற்றானு முணர்க; ௫ - ம் காதை, ௨௩ - ௨௫. 'ஆங்கவ னென்னை யகன்று' என்றும் பாடம்.

௪௨. மணிப்பூங் கொம்பர் மணிமேகலை - மாணிக்கப் பூங்கொம்பு போலும் மணிமேகலை; எழுவாய்.

௪௩. 'தன்மைய ளல்லள்' என்றும் பாடம்.

இனிப் பூக்கொய்தற்குரிய இடங்கூறுகின்றாள்.

௪௪ - ௪௫. பலமலர்களை நிறைத்த நல்ல மரநிழலையுடைய இலவந்திகையினது மதிலின் புறத்தே சென்றால்; மரப்பந்தர் - சோலையுமாம். இலவந்திகை - யந்திர வாவி; இதனை, "நிறைக்குறி னிறைத்துப் போக்குறிற் போக்கும், பொறிப்படை யமைந்த பொங்கில வந்திகை" என்பதனு லுணர்க; இது

னுலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்
விண்ணவர் கோமான் விழாக்கொ ணன்னாண்
மண்ணவர் விழையார் வானவ ரல்லது
பாடுவண் டிமிரா பன்மரம் யாவையும்
௫௦ வாடா மாமலர் மாலைக ளேக்கலிற்
கைபெய் பாசத்துப் பூதங் காக்குமென்
றுய்யா னத்திடை யுணர்ந்தோர் செல்லார்
வெங்கதிர் வெம்மையின் விரிசிறை யிழந்த
சம்பாதி யிருந்த சம்பாதி வனமுந்
௫௫ தவாநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் றாதை
கவேரனாங் கிருந்த கவேர வனமு
மூப்புடை முதுமைய தாக்கணங் குடைய
யாப்புடைத் தாக வறிந்தோ ரெய்தா

பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், உவந்தவை காட்டல். 'இலவந்திகை - நீரா வியைச்சூழ்ந்த வயந்தச்சோலை; அஃது அரசனும் உரிமையு மாடும் காவற்சோலை' என்பர் அடியார்க்குநல்லார். "பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த,ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி" என இவ்வடிகளே, சிலப்பதிகாரத்தும் வந்திருத்தல் காண்க; நாடுகாண்காதை, ௩௦ - ௩௧.

௪௬. உலகமன்னவன் - சோழன். உழையோர் - பக்கத்திலுள்ளோர்; உழை - பக்கம்.

௪௭. நன்னாள் - நன்னாளில்.

௪௮. வானவரல்லது - தேவா விரும்புதலையன்றி; அல்லது மண்ணவர் விழையாரென இயைக்க.

௪௯. தேவர்கள் விரும்பினமையால் மரங்களில் வண்டுகள் இமிராவாயின; "சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட், பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, ௪௩ - ௪௪.

௪௯-௫௦. மரம் யாவையும் மாலைகளைத் தூக்கலின்; தூக்குதல் - தொங்கவிடல். வாடாத மலர்மாலைகள், தேவர்களால் நிருமிக்கப்பட்டன; "வாடா மாலை வார்தளிர்ப் பிண்டி வாம" என்பது சீவக சிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், ௪௨௦.

௫௧. கைபெய்பாசம் - கையினிடத்துக் கொண்ட பாசம். மரங்கள் வாடா மாலைகளைத் தூக்குதலால் பூதங்காத்தல உணரப்பட்டது.

௫௨. உய்யானம் - உத்யானம்; அரசர் விளையாடுங் காவற்சோலை; "உய்யானத்தி னுறுதுணை மகிழ்ச்சியும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, ௧௨௭.

௫௩. வெங்கதிர் - சூரியன்.

௫௪. சம்பாதி - சடாயுவி னுடன்பிறந்தவன். புள்ளிருக்குவேளூர், சம்பாதிபுரமென்று வழங்கப்படுதலாலும், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குச் சமீபமாக இருத்தலாலும், அது முற்காலத்துச் சம்பாதிவனமாக விருத்தல் கூடுமென்பது ஊகிக்கப்படுகின்றது.

௫௫ - ௫௬. தாதையாகிய கவேரன். "கவேர கன்னிப் பெயரொடு விளங்கிய, தவாககளி மூதூர்" என்பர் பின்னும்; ௯ - ம் காதை, ௫௨ - ௫௩.

௫௭. முதுமைய-முதுமையையுடைய. தாக்கணங்கு - தீண்டிவருத்துந் தெய்வம்; "தாக்கணங்கு, தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து" என்பது திருக்குறள், ௧௰௮௨. "வெம்முது பேய்க்கென் னுயிர் கொடுத்தேன்" என்று பின்னும் வருதல் காண்க; ௬ - ம் காதை, ௧௩௦.

௫௪ - ௫௭. சம்பாதிவனமும் கவேரவனமும் தாக்கணங்குடையன.

௫௮. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக; யாப்பு - உறுதி; "யாப்புறை

சருளு மன்பு மாருயி ரோம்பு
௬0 மொருபெரும் பூட்கையு மொழியா நோன்பிற்
பகவன தாணையிற் பன்மரம் பூக்கு
முவவன மென்பதொன் றுண்டத னுள்ளது
விளிப்பறை போகாது மெய்புறத் திடூஉம்
பளிக்கறை மண்டப முண்டத னுள்ளது
௬௫ தூநிற மாமணிச் சுடரொளி விரிந்த
தாமரைப் பீடிகை தானுண் டாங்கிடி
னரும்பவிழ் செய்யு மலர்ந்தன வாடா
சுரும்பினு மூசா தொல்யாண்டு கழியினு
மறந்தே னதன்றிற மாதவி கேளாய்
௭0 கடம்பூண்டோர் தெய்வங் கருத்திடை வைத்தோ
ராங்கவ ரடிக்கிடி னவரடி தானுறு
நீங்கா தியாங்கணு நினைப்பில ராயிடி

மாக்க ளியல்பிற் கொள்ளார்" என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, ௬0.

௫௯. அருள் - அன்புகாரணத்தால் தோன்றும்அளி. அன்பு - அருட்கு முதலாகி மனத்தின்கண் நிகழும் நேயம்.

௬0. பூட்கை - மேற்கோள்; "அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை" என்பது புறநானூறு, ௯.

௬௧. பகவனது ஆணையின் - புத்தனது கட்டளையினாலே.

௬௨. உள்ளது - உள்ளிடத்தது.

௬௩ - ௬௪. விளிப்பு அறைபோகாது - ஓசை அறைபோகாமல், மெய்புறத்து இடூஉம் - தன்னைச்சார்ந்தா ருடம்பைமட்டும் புறத்தே தோன்றுவிக்கும், பளிக்கறைமண்டபம் - பளிக்குமண்டபம்; தன்னுட் புகுந்தவர்களுடைய ஓசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவர்களுருவத்தை மட்டும் வெளிப்படுத்துவதென்று அப்பளிங்கு மண்டபத்தின் தன்மைகூறியவாறு. விளிப்பறை - இருபெயரொட்டுமாம்; அறை - ஓசை.

௬௨ - ௬௪. அதன் உள்ளதாகிய மண்டபமெனக்கூட்டுக.

௬௪. அதனுள்ளது - அம்மண்டபத்தின் உள்ளிடத்தது.

௬௫ - ௬௬. மணிச்சுடரொளிவிரிந்த தாமரைப்பீடிகை - மாணிக்கச்சோதி பரந்த பதுமபீடம். என்றது புத்தன் பாதபீடத்தை; புத்தன் பாதத்தை மணிபத்மமென்றலும், அதனை வழிபடுவோர் அதுபற்றி, 'ஓம் மணிபத்மேஹும்' என்ற மந்திரத்தை ஜபித்தலும் பௌத்தமத ஸம்பிரதாயம்.

௬௪ - ௬௬. உள்ளதாகிய பீடிகை யென்க.

௬௬. ஆங்கு இடின் - அப்பீடத்தே இட்டால்.

௬௭. அவிழ்செய்யும் - அவிழ்தலைச்செய்யும்.

௬௭ - ௬௮. தொல்யாண்டு கழியினும் வாடா மூசா வென்க. காலம் தொன்மைத்தாதலின், 'தொல்யாண்டு' என்றார். 'சுரும்புமூசா' என்றும் பாடம்.

௬௯. 'மறந்தே னிதன்றிறம்' என்றும் பாடம்.

௭0. கடம்பூண்டு - முறைமையால் மேற்கொண்டு; "நிழல்வாய் நேமி, கடம்பூண்டுருட்டுங் கௌரியர்" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, ௧ - ௨. ஓர் தெய்வம் - ஒரு தெய்வத்தை.

௭௧. அவர் - அத்தேவருடைய, அடிக்கு ஆங்கு இடின் - அடியின்பொருட்டு (மலரை) அப்பீடத்தே இட்டால், அவரடிதானுறும் - (அம்மலர்) அத்தேவருடைய அடியை அடையும்.

௭௨. நினைப்பிலராய் இடின் யாங்கணும் நீங்காது.

னீங்கிதன் காரண மென்னை யென்றியேற்
சிந்தை யின்றியுஞ் செய்வினை யுறுமெனும்
எரு வெந்திற னோன்பிகள் விழுமங் கொள்ளவுஞ்
செய்வினை சிந்தை யின்றெனின் யாவது
மெய்தா தென்போர்க் கேது வாகவும்
பயங்கெழு மாமல ரிட்டுக் காட்ட
மயன்பண் டிழைத்த மாபின தநுதா
அ௦ னவ்வன மல்ல தணியிழை நின்மகள்
செவ்வனஞ் செல்லுஞ் செம்மை தானிலண்
மணிமே கலையொடு மாமலர் கொய்ய
வணியிழை நல்லா யானும் போவலென்
றணிப்பூங் கொம்ப ரவளொடுங் கூடி
அரு மணித்தேர் வீதியிற் சுதமதி செல்வுழி இச்
சிமிலிக் கரண்டைய னுழைகோற் பிரம்பினன்
றவலருஞ் சிறப்பின ராந்தா ணத்துளோ
ஞணமு முடையு நன்கன நீத்துக்

எச - எரு. சிந்தையின்றியுஞ் செய்வினை யுறுமெனும் வெந்திறல் நோன்பிகள் - மனமில்லாதிருக்கவும் அறமும்பாவமு முளவாகுமென்று சொல்லுகின்ற வெவ்விய திறலையுடைய விரதிகள், விழுமங்கொள்ளவும் - வருத்தங்கொள்ளவும்.

எசு - எஎ. [illegible] செய்வினை யாவதும் எய்தாது என்போர்க்கு எதுவாகவும் - மனமில்லையாயின் அறமும்பாவமும் சிறிதும் உளவாகா வென்று கூறுவோர்க்குக் குறியாகவும்.

எச - எஎ. மனமுளதாயவழி வினையுமுளதாமென்பதும் மனமிலதாயவழி வினையுமிலதாமென்பதுமாகிய இவற்றை, பின் வருந் திருக்குறள்களாலும் அவற்றிற்குப் பரிமேலழகரெழுதிய உரையாலு முணர்க. (௬௪௬)—"இன்னா வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை, வேண்டும் பிறன்கட் செயல்", (௬௪௭)—"எனைத்தானு மெஞ்ஞான்று மியார்க்கு மனத்தானா, மாணாசெய் யாமை தலை."

எஅ. பயம் - பயன். 'இட்டுக்காட்டி' என்றும் பாடம்.

எகூ. அது - அப்பீடிகை.

அக. செவ்வனஞ் செல்லும் - வேறாகச்செல்லுமென்றுமாம்; "திருமகளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்து" என்பது சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை, கஉஎ.

அச. அவளொடும் - மணிமேகலையோடும்.

அசு. சிமிலிக்கரண்டையன் - உறியிலேவைத்த குண்டிகையையுடையன்; "கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண்டைப், பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, சஅஉ - சஅ௩. நுழைகோற் பிரம்பினன் - நுண்ணிதாகத் திரண்ட பிரமபையுடையன். 'உழைத்தோற் பிரம்பினன்' என்றும் பாடம்.

அஎ. தவலருஞ்சிறப்பினராந்தாணத்துளோன் - கேடில்லாத மேன்மையாளர்களுடைய இடத்தேயுள்ளான்; ஆந்தாணம் - இடம்; இது ஜைனமுனிவர்களுடையஇடத்திற்கேயுரியபெயராக வழங்குகின்றது; இதனை ஆஸ்தாநமென்னும் வடமொழிச்சிதைவென்பர்; இதற்கு நடுவென்று பொருள்கொண்டு, இதனை அந்தராளமென்னும் வடமொழிச்சிதைவென்றுவது அந்தஸ்தாநமென்னும் வடமொழிச்சிதைவென்றுவது கொள்ளினும் அமையும்; இவ்விரண்டுசொற்களும் முறையே அந்தராணமென்றும் அந்ததாணமென்றும் கன்னடபாஷையில் வழங்குகின்றன. "அஞ்செஞ் சாயல ராந்தா ணத்துள்" என்பர் பின்னும்; ஷ - ம்

காணு வுயிர்க்குங் கையற் றேங்கி
௯0 யுண்ணு நோன்பொ டுயவ லியானையின்
மண்ணு மேனியன் வருவோன் றன்னை
வந்தீ ரடிகளும் மலரடி தொழுதே
னெந்த மடிக ளெம்முரை கேண்மோ
வழுக்குடை யாக்கையிற் புகுந்த நம்முயிர்
௯௫ புழுக்கறைப் பட்டோர் போன்றுளம் வருந்தா
திம்மையு மறுமையு மிறுதியி லின்பமுந்
தன்வயிற் றரூஉமென் றலைமக னுரைத்தது
கொலையு முண்டோ கொழுமடற் றெங்கின்
விளையூந் தேறலின் மெய்த்தவத் தீரோ
௧00 யுண்டு தெளிந்திவ் யோகத் துறுபயன்
கண்டா லெம்மையுங் கையுதிர்க் கொண்மென
வுண்ணு நோன்பி தன்னொடுஞ் சூளுற்

காதை, உ௩. 'ஆந்தானம்' எனவும், 'அந்தாணம்' எனவும் பாடம்.

அ௯. காணு வுயிர்க்குங் கையற் றேங்கி - நுண்ணிய உடம்புடைய உயிர்கட்கும் நடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்றன் முதலிய தன்றொழில்களால் துன்பநிகழுமோவென்று செயலற்றே

௯0. உயவல் யானை - வருந்துதலையுடைய யானை; "உயவற்பாண" என்பது புறநானூறு, ௬௯.

௯௧. மண்ணுமேனியன் - கழுவாத மேனியையுடையன். வருவோன்றன்

௯௩. கேண்மோ - ம்; ஓ - அசை. "முதுமறை மாக்கண் துரைமோ" (௧௩ - ம் காதை, ௫௬) எனவும், "மாமறை மாக்கள் வருகுலங் கேண்மோ" (௧௩ - ம் காதை, ௯௩) எனவும் இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல்காண்க.

௯௪. அழுக்குடையாக்கையென்றான், மண்ணுமேனியாதலால். 'புகுந்தது நம்முயிர்' என்றும் பாடம்.

௯௫. புழுக்கறைப்பட்டோர் - புழுங்கச்செய்யும் அறையி லகப்பட்டோர். 'போன்று வருந்தாது' என்றும் பாடம்.

௯௪ - ௯௫. நம்முயிர் பட்டோர்போன்று உளம் வருந்தாது. வருந்தாது - வருந்தாதவண்ணம்.

௯௬ - ௯௭. இம்மைப்பயன்முதலிய மூன்றையும் தன்வயிற்றரூஉந் (௯௯ - ம் அடி) தேறலெனவும், உரைத்ததாகிய (௯௯ - ம் அடி) தேறலெனவுமியைக்க; தரூஉந்தலைமகனென இயைப்பினு மமையும்.

௯௭. 'தன்மையிற்றரூஉம்' என்றும் பாடம்.

௧00. யோகமென்றது, அம்முனிவனது தவநெறியை; மருந்துமாம்; சேர்க்கையுமாம்.

௧0௧. எம்மையும் கையுதிர்க்கொண்மென - தேறலையன்றி எம்மையும் அகற்றிவிடுமென்று. சீலமில்லாதவரைக்காணின், அவரோடுபேசாமல், அவரைப் போகும்படி கையசைத்துக்குறிப்பித்தல் சைனமுனிவர்க்கு இயல்பு; இப்படியே "மையறு படிவத்து மாதவர் புறத்தெமைக், கையுதிர்க் கோடலின்" எனப் பின்னும் வருதல்காண்க; ௫ - ம் காதை ௫௫. 'கைவிதிர்க் கொண்மென' என்றும் பாடம்.

௧0௨. உண்ணுநோன்பி - இரண்டு உவாவும் அட்டமியும் முட்டுப்பாடும் பட்டினிவிட்டுண்ணும் விரதி; என்றது சைனமுனிவனை; "பட்டினிநோன்பிகள்" என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல காண்க; அடைக்கலக்காதை, ௧௬௪. சூளுற்று - சபதஞ்செய்து.

றுண்மென விரக்குமோர் களிமகன் பின்னருங்
கணவிரி மாலையிற் கட்டிய திரள்புயன்
க0ரு குவிமுகி ழெருக்கிற் கோத்த மாலையன்
சிதவற் றுணியொடு சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத்
ததர்வீழ் பொடித்துக் கட்டிய வுடையினன்
வெண்பலி சாந்த மெய்ம்முழு தறீஇப்
பண்பில் கிளவி பலவொடு முறைத்தாங்
கக0 கழூஉம் விழூஉ மாற்றுங் கூஉந்
தொழூஉ மெழூஉஞ் சுழலலுஞ் சுழலு
மோடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்கி
நீடலு நீடு நிழலொடு மறலு
மைய லுற்ற மகன்பின் வருந்திக்
ககரு கையறு துன்பங் கண்டுநிற் குநருஞ்
சுரியற் றாடி மருள்படு பூங்குழற்
பவளச் செவ்வாய்த் தவள வாணகை
யொள்ளரி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண் டோட்டுக்
கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறைநுதற்

க0௫. உண்மென - உண்ணுமென்று. ஓர்களிமகன்பின்னரும் - ஒருகட்குடியன்பின்னே நிற்போரும்.

அசு - க0௫. கரண்டையன், பிரம்பினன், உளோன் என்பன-உண்ணுநோன் பிக்கு அடை; "ஆர்த்த வாய் னூர்க்களி மூர்க்கன், செவ்வழிக் கீதஞ் சிதையப் பாடி, யவ்வழி வருமோ ரந்த ணாளனைச், செல்ல லாணை நில்லிவ ணீயென, வெய்தச் சென்று வைதவண் விலக்கி, வழுத்தினே முண்ணுமிவ் வடிநறுந் தேறலைப், பழிப்புக் கூறின் பார்ப்பனக் கணமது, சொல்லா யாயிற் புல்லுவேன் யானெனக், கையலைத் தோடு மோர் களிமகன் காண்மின்" என்பது **பெருங்கதை**, உஞ்சைக்காண்டம், உவந்தவைகாட்டல்.

க0௪. கணவீரிமாலை - அலரிமாலை. "கணவிரி மாலை கைக்கொண் டென்ன" எனப் பின்னுங்கூறுவர்; ரு - ம் காதை, சஅ. 'கணவீர மாலை கட்டிய திரணையன்' எனவும் பாடம்.

க0சு. சிதவற்றுணி - சிதரின்சீரை

க0சு-க0எ. சினைத் ததர் வீழ்பு - கிளைகளிலுள்ள செறிந்த சுள்ளிகள்; வீழ்பு - சுள்ளிகளுக்கு ஆகுபெயர்; ததர் - கொத்துமாம்; "சிதர்நனை முருக்கின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத், ததர்" என்பது **சிறுபாணாற்றுப்படை**, உருச - உருரு.

க0அ. வெண்பலி - வெண்ணீறு; சாந்தம் - சந்தனம். 'வெண்பலிச் சாந்தம்' என்றும் பாடம்.

ககக. சுழலலுஞ்சுழலும் - சுழலுதலையுஞ் செய்வன். இவ்வாறு பின்வருவன வற்றிற்கும் இப்படியேபொருள்கொள்க. "இயங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கும்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, அழற்படுகாதை, கஙச. 'சுழலினுஞ் சுழலும்' என்றும் பாடம்.

ககச. மையலுற்றமகன் - பித்தன்.

ககசு. றாடி - மோவாய்.

ககஅ. வெள்ளிவெண்டோடு - சங்கினாற்செய்த காதணி. 'வெள்ளை வெண்டோடு' என்றும் பாடம்.

ககக. கருங்கொடிப் புருவம் - கரிய ஒழுங்காகிய புருவம்; "கருங் கொடிப் புருவ மேறா" என்பது **சீவகசிந்தாமணி**, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ககசு. இதனை, வடமொழியில் ப்ருலதா என்பதனோடு ஒப்பிடுக.

௧௨௦ காந்தளஞ் செங்கை யேந்திள வனமுலை
யகன்ற வல்கு லந்நுண் மருங்கு
லிகந்த வட்டுடை யெழுதுவரிக் கோலத்து
வாணன் பேரூர் மறுகிடைத் தோன்றி
நீணில மளந்தோன் மகன்முன் னாடிய
௧௨௫ பேடிக்கோ லத்துப் பேடுகாண் குநரும்
வம்ப மாக்கள் கம்பலை மூதூர்ச்
சுடுமண் ணோங்கிய நெடுநிலை மனைதொறு
மையறு படிவத்து வானவர் முதலா
வெவ்வகை யுயிர்களு முவமங் காட்டி
௧௩௦ வெண்சுதை விளக்கத்து வித்தக ரியற்றிய
கண்கவ ரோவியங் கண்டுநிற் குநரும்

௧௨௨. வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடைவிசேடம்; "வட்டுடைப் பொலிந்த தானை வள்ளலை" என்பது **சீவகசிந்தாமணி**, கோவிந்தையாரிலம்பகம், ௬௦; "வட்டுடை மருங்குல் சேர்த்தி" என்பது, **சீவகசிந்தாமணி**, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௨௭௫. எழுதுவரிக்கோலம் - கொங்கை முதலியவற்றில் எழுதிய பத்திக்கீற்று; "எழுதுவரிக் கோல முழுமெயு முறீஇ" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, ௨௨௬.

௧௨௩ - ௧௨௪. வாணன் - பாணாசுரன்; ஊர் - சோநகரம்; நீணிலமளந்தோன் - கண்ணன்; மகன் - காமன் (பிரத்தியும்நன்.) "வாணன் பேரூர் மறுகிடை நடந்து, நீணில மளந்தோ னாடிய" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, கடலாடுகாதை, ௫௪ - ௫௫.

௧௨௫. பேடு - புறநாடகம் பதினொன்றனுள் ஒன்று; அப்பதினொன்றையும் அவற்றை நிகழ்த்தியவர்களையும் பின்வரும்வெண்பாவாலுணர்க; "கடையமயிராணிமரக் கால்விந்தை கந்தன், குடைதுடிமா லல்லியமற் கும்பஞ் - சுடர்விழியாற், பட்டமதன் **பேடு** திருப் பாவையரன் பாண்டரங்கம்,கொட்டியிவை காண் பதினோர் கூத்து." இஃது உழைகாரணமாக வாணனாற் சிறைவைக்கப்பட்ட தன்மகன் அநிருத்தனைச் சிறைமீட்டுக் காமன் சோநகரத்தாடிய ஆடல். உழை - வாணன்மகள். 'பேடிகாண் குநரும்' என்றும் பாடம்.

௧௧௬ - ௧௨௫. "ஆண்மை திரிந்த பேடிக்கோலத்துக், காம னாடிய பேடி யாடலும்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, கடலாடுகாதை, ௫௬ - ௫௭. "சுருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழ, லரிபரந் தொழுகிய செழுங்கய னெடுங்கண், விரிவெண் டோட்டு வெண்ணகைத் துவர்வாய்ச், சூடக வரிவளை யாடமைப் பணைத்தோள், வளரிள வனமுலைத் தளிரியன் மின்னிடைப், பாடகச் சீறடி யாரியப் பேடி" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, நீர்ப்படைக் காதை, ௧௮௧ - ௧௮௬.

௧௨௬. வம்பமாக்கள் - புதியோர்; வம்பு - புதுமை; "வம்ப மாக்க டம்பெயர் பொறித்த" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, ௧௧௧. கம்பலை - முழக்கம். மூதூர் - மூதூரில்.

௧௨௭. சுடுமண் ஓங்கிய - செங்கலாற் செய்யப்பட்டு உயர்ந்த; "சுடுமண் ணோங்கிய நெடுநகர் வரைப்பு" என்பது **பெரும்பாணாற்றுப்படை**; ௪௦௫. "சுடுமண் மெதில்" என்பது **புறப்பொருள்வெண்பாமாலை**, உழிஞைப்படலம், ௧௧. "சுடுமண்ணேறு......கடிமனை" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, ஊர்காண்காதை, ௧௪௬-௧௪௭.

௧௨௮. படிவம் - தெய்வவடிவம்.

௧௨௯ - ௧௩௧. சுதை - சுண்ணச்சாந்து. வித்தகர்-ஈண்டு, சிற்பாசாரிகள்; "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய

விழவாற்றுப் படுத்த கழிபெரு வீதியிற்
பொன்னாண் கோத்த நன்மணிக் கோவை
யையவி யப்பிய நெய்யணி முச்சி
௧௩ மயிர்ப்புறஞ் சுற்றிய கயிற்கடை முக்காழ்
பொலம்பிறைச் சென்னி நலம்பெறத் தாழச்
செவ்வாய்க் குதலை மெய்பெறா மழலை
சிந்துபு சின்னீ ரைம்படை நனைப்ப
வற்றங் காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகி
௧௪0 லொருதத்தமணிக் கோவை யுடப்பொடு துயல்வரத்

சித்திரச் செய்கைப் படாம்" என்பர் பின்னும்; ௩-ம் காதை, ௧௬௭ - ௧௬௮. விளக்கத்தையுடைய சுதையா லியற்றிய ஓவியம்; ஓவியம் - சித்திரம். இவ்வடிகளோடு பின் வருவனவற்றை ஒப்பிடுக; "எவ்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி, நுண்ணிதி னுணர்ந்த நுழைந்த நோக்கிற், கண்ணுள் வினைஞரும்" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, ௫௧௬ - ௫௧௮. "மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கே னியான்" என்பது மணிமேகலை, ௨௧-ம் காதை, ௧௩௨ - ௧௩௩.

௧௩௨. விழவு ஆற்றுப்படுத்த - விழவை வழிப்படுத்தின; நடத்திய என்றபடி; "முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு வியனகர்" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, ௨௪௪.

௧௩௪. ஐயவி யப்பிய நெய்யணி முச்சி - வெண்சிறுகடுகையப்பிய நெய்யையணிந்த மயிர்முடி; பேய்தீண்டி வருத்தாவண்ணம் குழந்தைகளின் மயிர்முடியில் நெய்யணிந்து வெண்சிறுகடுகை அப்புதல் மரபு. வெண்சிறுகடுகிற்குக் கடிப்பகையென்னும் பெயர் வந்ததற்குக் காரணமிதுவே; கடி - பேய்; "குறுநடைப் புதல்வர்க்குக், காவற் பெண்டிர் கடிப்பகையெறிந்து, தூபங்காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவும்" (எ - ம் காதை, ௫௭ - ௫௯) எனவும், "அரவாய்க் கடிப்பகை யையவிக் கடிப்பகை" (எ - ம் காதை, எ௩) எனவும் பின்பு வருதல் காண்க; சந்திராபீடனென்பவனது தலையில் வெண்சிறுகடுகு அப்பியிருந்ததாக 'காதம்பரி' என்னும் வடநூலிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

௧௩௫ - ௧௩௯. கயிற்கடை - கொக்குவாய் (கொக்கியென்று வழங்குகின்ற து); "கயிற்கடை யொழுகிய காமர் தூமணி, செயத்தகு கோவை" என்பது சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை, ௧0௧-௧0௨. முக்காழ் - மூன்று கோவையாகிய முத்துவடம். பிறைச்சென்னி - பிறை வடிவமாகிய ஆபரணத்தின் இரண்டு கோடுகள். சென்னி - சென்னியில். முக்காழ் தாழ வென்க.

௧௩௭. 'மெய்பெறா மழலை' என்று ஈண்டுக்கூறியதுபோல, 'விளையா மழலை' என்று பின்னுங்கூறுவர்; ௪ - ம் காதை, ௯௩.

௧௩௮. ஐம்படை - ஐம்படைத்தாலி; காத்தற் கடவுளான திருமாலின் சங்கம் சக்கரம் கதை கட்கம் சார்ங்கம் என்னும் ஐந்து ஆயுதங்களின் வடிவமாக அமைப்பது; இதனைப் பஞ்சாயுதமென்றும், ஐந்தாவது மாதத்தில் பிள்ளைகளுக்கு இதனைத் தாரணஞ்செய்தல் மரபென்றும் கூறுவர் வடநூலார். இதற்கு விதி, 'கிருகியரத்நம்' என்னும் வடநூலி லுள்ளது. "அமளித் துஞ்சு மைம்படைத் தாலிக், குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வர்" என்பர் பின்னும்; எ-ம் காதை ௫௬ — ௫எ. இது தாலியெனவும் தாலியைம்படை யெனவும் வழங்கும்; "தாலி களைந்தன்று மிலனே பால்விட், டயினியு மின்றயின் றனனே" என்பது புறநானூறு, எஎ. "எழிலார் திருமார்பிற் கேற்கு மிவையென், றழகிய வைம்படையுமாரமுங் கொண்டு, வழுவில் கொடையான் வயிச்சிரவணன், றொழுது வனுய் நின்றான் றாலேலோ தூமணி வண்ணனே தாலேலோ"என்பது பெரியாழ்வார்திருமொழி, முதற்பத்து, ௩-ம் திருமொழி, ௫.

தளர்நடை தாங்காக் கிளர்பூட் புதல்வரைப்
பொலந்தேர் மிமிசைப் புகர்முக வேழத்
திலங்குதொடி நல்லார் சிலர்நின் றேற்றி
யாலமர் செல்வன் மகன்விழாக் கால்கோள்
௧௪௫ காண்மி னோவெனக் கண்டுநிற் குநரும்
விராடன் பேரூர் விசயனும் பேடியைக்
காணிய சூழ்ந்த கம்பலை மாக்களின்
மணிமே கலைதனை வந்துபுறஞ் சுற்றி
யணியமை தோற்றத் தருந்தவப் படுத்திய
௧௫௦ தாயோ கொடிய டகவில ளீங்கிவண்
மாமலர் கொய்ய மலர்வனந் தான்புகி
னல்லிள வன்ன நாணு தாங்குள
வல்லுந கொல்லோ மடந்தை தன்னடை
மாமயி லாங்குள வந்துமுன் னிற்பன
௧௫௫ சாயல்கற் பனகொலோ தையல் தன்னுடன்
பைங்கிளி தாமுள பாவைதன் கிளவிக்

௧௪௨ - ௧௪௩. பொற்றேரின்மேலுள்ள யானையிற் புதல்வரை யேற்றி; "பொற்சிறு தேர்மிசைப் பைம்பொற் போதக, நற்சிறு ரூர்தலின்" என்பது. **சீவகசிந்தாமணி**, நாமகளிலம்பகம், ௬௦. 'சிலர் நன்றேற்றி' என்றும் பாடம்.

௧௪௪. ஆலமர் செல்வன் - சிவபெருமான்; மகன் - முருகக்கடவுள்; "ஆலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, குன்றக்குரவை. சிறுரை முருகக்கடவுளாக எண்ணினர். விழாக் கால்கோள் - விழாவின் தொடக்கம்.

௧௪௫. என - என்றுசொல்ல.

௧௩௨ - ௧௪௫. வீதியில் நல்லார் சிலர், கோவையையும் முச்சியையும் குதலையையும் மழலையையும் பூணையுமுடைய புதல்வரை வேழத்து முக்காழ்தாழத் துகில்துயல்வர ஏற்றிக் காண்மினோ வென்றுசொல்ல, அதனைக்கண்டு நிற்பவர்களும் என்க.

௧௪௬. பேரூர் - பேரூரில். விசயனும் பேடியை - அருச்சுனனாகிய பேடியை.

௧௪௭. காணிய - காண. கம்பலைமாக்கள் - வேறுசிலகாட்சிகண்டு முழங்கித் திரியுமவர்; "கம்பலைமாக்கள் கணவனைத் தாங்காட்ட" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, ஊர்சூழ்வரி, ௨௬.

௧௪௮. வந்து புறஞ்சுற்றி - பின்னரும் கண்டுநிற்குநரும் காண்குநரும் கண்டுநிற்குநரும் கண்டுநிற்குநரும் வந்துபுறத்தேசூழ்ந்து.

௧௪௯ - ௧௫௦. அணி யமை தோற்றத்து - ஆபரணங்களில்லாத தோற்றத்தையுடைய; "உப்பமை காமத் துப்பின்" (நாமகளிலம்பகம், ௭௮) எனவும், "நிகரமைந்த முழந்தாளும்" (நாமகளிலம்பகம், ௧௪௬). எனவும் **சீவகசிந்தாமணி**யில் 'அமை' என்பது இப்பொருளில் வருதல்காண்க. யருந்தவப்படுத்திய - அரிய தவநெறியிற் சேர்த்த. தாயோ - மாதவியோ. "மணிமேகலை, யருந்தவப் படுத்த லல்லதி யாவதுந், திருந்தாச் செய்கைத் பட என்று மாதவி முன்பு காண்க; ௨ - ம் காதை, ௫௫ - ௫௭.

௧௫௦. இவள் - மணிமேகலை.

௧௫௨ - ௧௫௩. ஆங்குள அன்னம் நாணுது மடந்தைதன்னடைவல்லுநகொல்லோவென இயைக்க.

௧௫௫. 'சாயல கொல்லோ' என்றும் பாடம்.

ஏழாவது

துயிலெழுப்பியகாதை.

[ஏழாவது மணிமேகலாதேய்வம் உவவனம்புகுந்து சுதமதியைத் துயிலெழுப்பியபாட்டு.]

மணிமே கலைதனை மணிபல் லவத்திடை
மணிமே கலாதெய்வம் வைத்து நீங்கி
மணிமே கலைதனை மலர்ப்பொழிற் கண்ட
வுதய குமா னுறுதுய ரெய்திக்
௫ கங்குல் கழியிலென் கையகத் தாளெனப்
பொங்குமெல் லமளியிற் பொருந்தா திருந்தோன்
முன்னர்த் தோன்றி மன்னவன் மகனே
கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்
ரிந்தி
௧௦ மாரிவறங் கூரின் மன்னுயி ரில்லை
மன்னுயி ரெல்லா மண்ணாள் வேந்தன்
றன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் றாகுந்
தவத்திறம் பூண்டோ டன்மேல் வைத்த
வவத்திற மொழிகென் றவன்வயி னுரைத்தபி

---

௩. மலர்ப்பொழிற் கண்ட - உவவனத்தி

௪. உறுதுயர் - மிக்க துன்பம்.

௫. கையகத்தாள் - கையினிடத்தே யுள்ளாள்.

௬. பொருந்ாது - துயிலாது.

௯. வறம் - வறமை.

௧௨. 'தன்னுயி ரென்னுந் தகுவை யாயின்' என்றும் பாடம்.

அ - ௧௨. 'பதிகம்' ௨௪ - ம் அடியைப் பார்க்க. இதுபோலவே, "கோணிலை திரிந்து நாழி குறைபடப் பகல்கண் மிஞ்சி, நீணில மாரியின்றி விளைவஃகிப் பசியு நீடிப், பூண்முலை மகளிர் பொற்பிற் கற்பழிந் தறங்கண் மாறி, யானையிவ் வுலகு கேடா மரசுகோல் கோடி னென்றான்" என்று சீவகசிந்தாமணியிலும் வருதல் காண்க; நாமகளிலம்பகம், ௨௨௬.

௧௩. தவத்திறம் - தவத்தின்கூறுபாடு.

௧௪. அவத்திறம் - கேடுசெய்யுங்காரியம்; "தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா, ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு" என்ற ௨௬௬ - ம் திருக்குறளில் 'அவம்' என்பது இப்பொருள் பட்டு வருதல்காண்க. 'அவ்வயினுரைத்தபின்' என்றும் பாடம்.

௬ - ௧௪. ௧அ - ம் காதை, அ௦ - அ௯.

௧ - ௧௪. மணிமேகலாதெய்வம் மணிமேகலையை மணிபல்லவத்திடை வைத்து நீங்கிப் பொருந்தா திருந்தோனாகிய உதயகுமரன் முன்னர்த்தோன்றி அவத்திறம் ஒழிகவென்று உரைத்தபினென்க.

கடு னுவவனம் புகுந்தாங் குறுதுயில் கொள்ளுஞ்
சுதமதி தன்னைத் துயிலிடை நீக்கி
யிந்திர கோடணை யிந்நகர்க் காண
வந்தே னஞ்சன் மணிமே கலையா
ளுதிசான் முனிவ னறவழிப் படூஉ
௨0 மேது முதிர்ந்த திளங்கொடிக் காதலின்
விஞ்சையிற் பெயர்த்துநின் விளங்கிழை தன்னையோர்
வஞ்சமின் மணிபல் லவத்திடை வைத்தேன்
பண்டைப் பிறப்பும் பண்புற வுணர்ந்தீங்
கின்றேழ் நாளி லிந்நகர் மருங்கே
௨டு வந்து தோன்று மடக்கொடி நல்லாள்
களிப்புமாண் செல்வக் காவற் பேரூ
ரொளித்துரு வெய்தினு முன்றிற மொளியா
ளாங்கவ ளிந்நகர் புகுந்த வந்நா
ளீங்கு நிகழ்வன வேதுப் பலவுள
௩0 மாதவி தனக்கியான் வந்த வண்ணமு
மேதமி னெறிமக ளெய்திய வண்ணமு
முரையாய் நீயவ ளென்றிற முணரும்
திரையிரும் பௌவத்துத் தெய்வமொன் றுண்டெனக்
கோவலன் கூறியிக் கொடியிடை தன்னையென்

கஎ. இந்திரகோடணை - இந்திரவிழா.

கஅ. இதுபோன்ற அடி, சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, ௩௩ - ம் அடியாகவும் வந்திருத்தல்காண்க. அஞ்சல் - அஞ்சாதே.

கக. ஆதிசால்முனிவன் - புத்தன்.

௨0. ஏது முதிர்ந்தது - ஏதுநிகழ்ச்சி முற்றியது.

௨க. விஞ்சையின் - வித்தையினாலே.

௨ச. இன்றேழ்நாளில் - இற்றைக்கு ஏழாவதுநாளில்; கக - ம் காதை, க௨க.

௨டு. தோன்றும் - தோன்றுவாள். நல்லாள் - மணிமேகலை. 'வந்து காண்குறும்' என்றும் பாடம்.

௨சு. பேரூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்.

௨எ. உருவை மறைத்து வருவாளாயினும். 'ஊன்றிற மொழியாள்' எனவும், 'உன்றிற மொழியாள்' எனவும் பாடம்.

௨க. நிகழ்வனவாகிய ஏதுக்கள்.

௩க. ஏதமில்நெறி - குற்றமில்லாத வழி; அஃதாவது விசுத்திமார்க்கம். 'ஏதமி னின்மகள்' எனவும் பாடம்.

௩௨. அவள் - மாதவி, என்திறம் உணரும் - என்வரலாற்றை உணர்வாள். 'உனைப்பொரு ளுணரும்' என்றும் பாடம்.

௩௩. பௌவத்து - கடலினிடத்து. தெய்வமொன்று உண்டென - எனது குலமுதல்வனை விபத்தினின்றுநீக்கிப் பாதுகாத்த தெய்வமொன்று உள்ளதென்று.

௩டு. நன்ளிற் செறிந்த இருளிடத்தே. 'நல்லிருள்' என்றும் பாடம்.

௩௩ - ௩டு. இவ்வடிகளின் பொருளோடு சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, ௨அ - ம் அடிமுதலியவற்றின் பொருளை ஒப்பிடுக.

௩சு. கையற - செயலற்றுப்போக; சிலப்பதிகாரம், வரந்தருகாதை, ௨டு - ௨சு. 'காமன் கையிற் கடுநவை' என்றும் பாடம்.

௩௫ ளுமஞ் செய்த நன்னா ளிருட்
காமன் கையறக் கடுநவை யறுக்கு
மாபெருந் தவக்கொடி யீன்றனை யென்றே
நனவே போலக் கனவகத் துரைத்தே
யீங்கிவ் வண்ண மாங்கவட் குரையென்
௪0 றந்தரத் தெழுந்தாங் கருந்தெய்வம் போயபின்
வெந்துய ரெய்திச் சுதமதி யெழுந்தாங்
ககன்மனை யரங்கத் தாசிரியர் தம்மொடு
வகைதெரி மாக்கட்கு வட்டணை காட்டி
யாடல் புணர்க்கு மரங்கியன் மகளிரிற்
௪௫ கூடிய குயிலுவக் கருவிகண் டுயின்று
பண்ணுக்கிளை பயிரும் பண்ணியாழ்த் தீந்தொடை
கொளைவல் லாயமோ டிசைகூட் டுண்டு
வளைசேர் செங்கை மெல்விர லுதைத்த
வெம்மைவெய் துறுது தன்மையிற் றிரியவும்
௫0 பண்பில் காதலன் பரத்தமை நோனு

௩௫-௪0. மணிமேகலாதெய்வம் புகுந்து நீக்கி, 'இந்நகரில் இந்திரவிழாக்காண வந்தேன்; யான் மணிமேகலாதெய்வம்; இளங்கொடிக்கு ஏது முதிர்ந்ததாதலால் அவளை மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன்; அவள் இந்நகரில் இற்றைக்கு ஏழாநாளில் தோன்றுவள்; ஏதுப்பலவுள; மாதவிக்குமா; அவள் என்றிறமுணரும்; 'இவ்வண்ணம் அவட்கு உரை' என்று போயபினென்க.

௪௨. அகல் மனை அரங்கத்து - விசாலித்த வீடாகிய நடனசாலையில், ஆசிரியர் தம்மொடு - இயலாசிரியனும், ஆடலாசிரியனும், யாழாசிரியனும், இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமையோனுமாகிய இவர்களோடு நின்று.

௪௩. வகைதெரிமாக்கட்கு - அவிநய முதலியகூறுபாடுகளைத்தெரிகின்றமாந்தர்களுக்கு. வட்டணை காட்டி - கமலவர்த்தனையைக்காட்டி; கமலவர்த்தனையாவது கைத்தலங்காட்டல்; சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௧௮௩.

௪௪. அரங்கியல் மகளிரின் - நாடக மகளிர்போல; மகளிருடனென்றுமாம்.

௪௫. கூடியகுயிலுவக்கருவி - சேர்ந்த குழல் யாழ் மத்தளம் குடமுழா இடக்கையென்பவைகள்; "கூடிய குயிலுவக் கருவிக ளெல்லாங், குழல்வழி நின்றதி யாழே யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப், பின்வழி நின்றது முழவே முழவொடு, கூடிநின் றிசைத்த தாமந் திரிகை" என்று வருதல்காண்க; இது சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுகாதை, ௧௩௯ - ௧௪௨. கண்டுயின்று - ஒலியாதடங்கி. 'மகளிரின்' (எ-ம் காதை, ௪௪) என்றதனால் அவர்கள் துயின்றமையும் பெறப்பட்டது.

௪௬ - ௪௭. பண்ணுக்கிளை - பண்ணின் வகைகளை, பயிரும் - இசைக்கும். 'பயிறரும்' என்றும் பாடம். தீந்தொடை - இனியநரம்புகள். கொளை வல் ஆயமோடு - பாட்டில் வல்ல மகளிர்கூட்டத்துடனே; கொளை - ஒற்றறுத்தனுமாம். கூட்டுண்டு - சேர்ந்தனுபவித்து. 'வளையார்செங்கை' என்றும் பாடம். உதைத்த - தெறித்த. உறுது - உறுமையால். தொடை திரியவுமென்க.

௫0 - ௫௫. பரத்தமை - பரத்தன் தன்மை; பரத்தையை நுகர்வான் பரத்தன்; "பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர், கண்ணேன்

துண்கண் சிவந்தாங் கொல்குகொடி போன்று
தெருட்டவுந் தெருளா தூடலொடு துயில்வோர்
விரைப்பூம் பள்ளி வீழ்துணை தழுவவுந்
தளர்நடை யாயமொடு தங்கா தோடி
௫௫ விளையாடு சிறுதே ரீர்த்துமெய் வருந்தி
யமளித் துஞ்சு மைம்படைத் தாலிக்
குதலைச் செவ்வாய்க் குறுநடைப் புதல்வர்க்குக்
காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை யெறிந்து
தூபங் காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவு
௬௦ மிறையுறை புறவு நிறைநீர்ப் புள்ளுங்
காவுறை பறவையு நாவு ளழுந்தி
விழவுக்களி யடங்கி முழவுக்கண் டுயின்று
பழவிறன் மூதூர் பாயல்கொ ணடுநாட்
கோமகன் கோயிற் குறுநீர்க் கன்னலின்
௬௫ யாமங் கொள்பவ ரேத்தொலி யரவமு
முறையுணின் றொடுங்கிய வுண்ணா வுயக்கத்து
நிறையழி யானை நெடுங்கூ விளியுந்
தேர்வழங்கு தெருவுஞ் சிற்றிடை முடுக்கரு
மூர்காப் பாள ரெறிதுடி யோதையு
௭௦ முழங்குநீர் முன்றுறைக் கலம்புணர் கம்மியர்
துழந்தடு கள்ளின் றொப்பியுண் டயர்ந்து

பரத்தரின் மார்பு" என்பது திருக்குறள், ௧௧௧௩; "வறுமொழி யாளரொடு வம்பப் பரத்தரொடு" என்பது சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக்காதை, ௬௬. 'பார்த்தமைநோனாது' என்றும் பாடம். நோனாது - பொறாமல். துயில்வோர் - ஊடியமகளிர். 'துயில்வோள்' என்றும் பாடம். வீழ்துணை - விரும்பியகணவன். துயில்வோர் தழுவவும்.

௫௪ - ௫௯. தளர்நடையாயம் - சிறார் கூட்டம். 'தாங்காதோடி' என்றும் பாடம். ஈர்த்து - இழுத்து. காவற்பெண்டிர் - செவிலித்தாயர். காவற்பெண்டிர் துயில்வதியவும்.

௬௦. இறை - இறப்பு.

௬௧. கா - சோலை.

௬௨. களி - களிப்பு; கூத்துமாம்.

௬௩. நடுநாள் - நடு இரவில்.

௫௩ - ௬௩. தன்மையிற்றிரியவும், வீழ்துணைதழுவவும், துயில்வதியவும், கருவி கண்டுயின்று நா உள்ளழுந்தி முழவுக் கண்டுயின்று ஊர் பாயல்கொள் நடுநாளி

௬௪. கன்னலின் - நாழிகைவட்டிலால். 'குறிநீர்க்கன்னலின்' என்றும் பாடம்.

௬௫. யாமங்கொள்பவர் - நாழிகைக் கணக்கர்; சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, ௪௯.

௬௬. உண்ணா உயக்கம் - உண்ணாமையாலுண்டாகியவருத்தம்.

௬௭. நெடுங்கூவிளி - நெடியகூப்பிடுதலின் முழக்கம்; எ - ம் காதை, ௧௧௫.

௬௮. சிற்றிடைமுடுக்கர் - சிறிய இடங்களையுடைய முடுக்குத் தெருக்கள்.

௬௯. துடி - ஒருவகைத் தோற்கருவி.

௭௦. கலம்புணர் கம்மியர் - கப்பலிற் சேர்ந்து தொழில் செய்வோர்.

௭௧. துழந்து அடு கள்ளின் தொப்பி உண்டு, அயர்ந்து - துழாவிச் சமைத்த

பழஞ்செருக் குற்ற வனந்தர்ப் பாணியு
மரவாய்க் கடிப்பகை யையவிக் கடிப்பகை
விரவிய மகளி ரேந்திய தூமத்துப்
எரு புதல்வரைப் பயந்த புனிறுதீர் கயக்கந்
தீர்வினை மகளிர் குளனு டாடவரும்
வலித்த நெஞ்சி னாடவ ரின்றியும்
புலிக்கணத் தன்னோர் பூத சதுக்கத்துக்
கொடித்தேர் வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென
அ0 விடிக்குரன் முழக்கத் திடும்பலி யோதையு
மீற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப் பாலகர்
கடுஞ்சூன் மகளிர் நெடும்பு ணுற்றோர்
தந்துயர் கெடுக்கு மந்திர மாக்கண்
மன்றப் பேய்மகள் வந்துகைக் கொள்கென
அரு நின்றெறி பலியி னெடுங்குர லோதையும்
பல்வே றோதையும் பரந்தொருங் கிசைப்பக்

கள்ளுகளில் நெல்லாற் சமைத்த கள்ளை யுண்டு தம்மைமறந்து; "இல்லடு கள்ளின் றொப்பி பருகி" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை, கசஉ. 'துழந்த கள்ளின்' என்றும் பாடம்.

எஉ. அனந்தர் - கள்ளையுண்டமையாலுண்டாகிய செருக்கு, "அனந்தர் நடுக்க மல்லதி யாவதும்" என்பது பொருநராற்றுப்படை, கச.

எக. கடிப்பகை - பேய்க்குப் பகையாகவுள்ளதென்று பொருள்; அரவாய்க் கடிப்பகை - அரம்போன்றவாயினையுடைய வேப்பிலை. ஐயவிக்கடிப்பகை - சிறுகடுகு. பேய்முதலியவைகள் அணுகாதிருத்தற்கு இருவகைக்கடிப்பகையும் கூறப்பட்டன.

எச. 'இரவியன் மகளிர்' என்றும் பாடம். தூமத்து - புகையுடன்.

எக - எச. மகளிரேந்திய அரவாய்க் கடிப்பகை ஐயவிக்கடிப்பகைவிரவிய தூமம் ஆகிய இந்த இரண்டுடன்சென்றெ ஒருசொல் வருவிக்க.

எரு - எசு. புனிறுதீர்மகளிர்; கயக்கந்தீர்மகளிரென்க; கயக்கம் - கயங்குதல். 'புனிறுதீ ருயக்கந், தீர்வியன் மகளிர்' என்றும் பாடம்.

எரு - எசு. புதல்வரைப்பெற்றுப் புனிறுதீர்ந்த மகளிர் இரவிற் சென்று குளத்தில் நீராடுதலை, "கணவ ருவப்பப் புதல்வர்ப் பயந்து, பணைத்தேர் திளமுலை யமுத மூறப், புலவுப்புனிறு தீர்ந்து பொலிந்த சுற்றமொடு, வளமனை மகளிர் குளநீ ரயர" என்னும் மதுரைக் காஞ்சியாலுணர்க; சு00 - சு0ரு. புதல்வரைப்பெற்றமகளிர் எழுந்துசென்று பத்தாவது இரவில் நீராடவேண்டுமென்று ஆபஸ்தம்பக்ருஹ்யத்தின் கரு - ம் கண்டத்துள்ள அ - ம் ஸூத்திரத்தாலும், அந்நாலை அனுஸரித்துத் தோழப்பரென்று வழங்குகிற வைதிகஸார்வபௌமரியற்றிய க்ருஹ்யரத்நத்தில் க - ம் கண்டத்தில் நாமகரணப்பிரகரணத்திலுள்ள "தசமேஹநி" என்னும் ஸூத்திரத்தாலும் தெரிகின்றது.

எஎ. வலித்தநெஞ்சின் ஆடவர் இன்றியும் - பகைமையைக்கருதிய நெஞ்சினையுடைய வீரர் இல்லாதிருக்கவும்.

எஅ. புலிக்கணத் தன்னோர் - வீரர். பூத சதுக்கத்து - பூதத்தையுடைய சதுக்கத்திலே; சதுக்கம் - நாற்சந்தி.

அக. சு - ம் காதை, கூஅ.

அஉ. கடுஞ்சூல் மகளிர் - முதற்சூலையுடைய மகளிர்; "கடுஞ்சூன் முண்ட

கேட்டுளங் கலங்கி யூட்டிரு ளழுவத்
துருந்தே ரிளநகை நீங்கிப் பூம்பொழிற்
றிருந்தெயிற் குடபாற் சிறுபுழை போகி
௬௦ மிக்கமா தெய்வம் வியந்தெடுத் துரைத்த
சக்கர வாளக் கோட்டத் தாங்கட்
பலர்புகத் திறந்த பகுவாய் வாயி
லுலக வறவியி னொருபுடை யிருத்தலுங்
கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
௬௫ வந்தி லெழுதிய வற்புதப் பாவை

ங் கதிர்மணி கழ ாஅலவும்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை, கசஅ.

அஎ. ஊட்டிருளழுவத்து - ஊட்டி னற்போன்ற இருட்பரப்பில். 'பூட்டிரு ளழுவத்து' என்றும் பாடம்.

அக. சு - ம் காதை, உஉ.

கூஉ - கூரு. கஎ - ம்காதை, எஎ - எஅ. உலக அறவி - ஊரம்பலம்; இஃது, எல்லாச்சாதியாரும் வந்து தங்குதற்குரிய தருமசாலை; இதனை 'உலோகோடா ரிகா' என்பர் வடநூலார்.

சக - கூரு. சுதமதியெழுந்து நடுநாளில் எத்தொலியரவமும், நெடுங்கூவிளியும், துடியோதையும், அனந்தர்ப்பாணியும், குளறுடரவமும், பலியோதையும், நெடுங்குரலோதையும் ஆகிய பல ஓசைகளையும் கேட்டு உளங்கலங்கி நீங்கிப்போகிச் சக்கரவாளக்கோட்டத்திடத்தே உலக வறவியின் ஒருபுடையிருத்தலுமென்க.

கூச - கூரு. நெடுநிலை உடைக் கந்து அந்தில் - நெடியதோற்றத்தையுடைய தூணாகிய அவ்விடத்தே, காரணம் காட்டிய - பழவினையாகிய காரணத்தை யாவருக்கும் காட்டுதற்பொருட்டு, எழுதிய - மயனென்னும் தெய்வத்தச்சனால் நிருமிக்கப்பட்ட, அற்புதப் பாவை - யாவருக்கும் ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற பாவை; இது, மேற்கூறிய உலகவறவியிற் சம்பாபதிகோயிலின் கிழக்கேயுள்ள தூணொன்றில் தெய்வகணத் தோனாகிய துவதிகனென்பவனுடைய வடிவம்போல மயனால் நிருமிக்கப்பட்ட பாவை; இது முக்காலச்செய்தியையும் கேட்போர்க்குச் சொல்லும் இயல்பையுடையது; பேசுதல்பற்றி இது நாவுடைப் பாவையென்றுஞ் சொல்லப்படும். இவற்றை, "கந்துடை நெடுநிலைக் கடவு ளெழுதிய, வந்திற் பாவை யருளு மாயின்" (கரு - ம் காதை, கூரு - கூச) எனவும், "கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய, தன்றுணைப் பாவையை" (கஎ - ம் காதை, அகூ - கூ௦) எனவும், "நெடுநிலைக் கந்தி னிடவயின் விளங்கக், கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கும்" (உ௦ - காதை, கக௦ - ககக) எனவும், "கடவு ளெழுதிய நெடுநிலைக் கந்தின், குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின், முதியாள் கோட்டம்" (உக - ம் காதை, க - ரு) எனவும், "என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத்தலும்" (உக - ம் காதை, ருரு) எனவும், "மன் பெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன், றுவதிக னென்பேன் றொன்றுமுதிர் கந்தின், மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கேன்" (உக - ம் காதை, கரு௦ - கருரு) எனவும், "நெடுநிலைக் கந்தி னின்ற பாவை" (உஉ - ம் காதை, உ) எனவும், "இலகொளிக் கந்தி னெழுதிய பாவாய்" (உஉ - ம் காதை, கக) எனவும், "நாவுடைப் பாவை நங்கையை யேத்தலும்" (உஉ - ம் காதை, கச) எனவும், "நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி" (உஉ - ம் காதை, க௦ச) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க. எழுதிய - பண்ணிய; "கடவு ளெழுதவோர் கற்றா ராரெனின்" (காட்சிக் காதை, கரு௦) எனவும், "கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதலின்" (காட்சிக்காதை, கசுக) எனவும், "கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது" (கால்கோட்காதை, கச) எனவும் சிலப்பதிகாரத்துவருதல்காண்க.

மைத்தடங் கண்ணாண் மயங்கினள் வெருவத்
திப்பிய முரைகருந் தெய்வக் கிளவியி
னிரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகத் தானைத் துச்சயன் றேவி
க00 தயங்கிணர்க் கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்
காராளர் சண்பையிற் கௌசிகன் மகளே
மாருத வேகனோ டிந்நகர் புகுந்து
தாரை தவ்வை தன்னொடு கூடிய
க0ரு வீரை யாகிய சுதமதி கேளா
யின்றேழ் நாளி னிடையிருள் யாமத்துத்
தன்பிறப் பதனொடு நின்பிறப் புணர்ந்தீங்
கிலக்குமி யாகிய நினக்கிளை யாள்வரு
மஞ்சலென் றுரைத்த தவ்வுரை கேட்டு

கூசு. மைத்தடங் கண்ணாள் - சுதமதி.

கூஎ. திப்பியம் - இது, திவ்யமென்பதனும் வடமொழிச்சிதைவு; தேவலோகத்திலிருப்பதென்று பொருள்; இவ்வாறு இறந்தகால எதிர்காலச் செய்திகளைக் கூறுதல் பெரும்பாலும் இவ்வுலகவழக்க மன்மையின், இதனை, 'திப்பியம்' என்றார். "செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம், பையர வல்குல் பலர்பசி களையக், கையி லேந்திய பாத்திரந் திப்பிய, முந்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயெனச், சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பியம்" என்று இந்நூலுள்ளே 'திப்பியம்' என்பது இப்பொருளில் வருதல்காண்க; கக - ம் காதை, க0 - கச. தெய்வக்கிளவியினால் திப்பியமுரைக்கும். தெய்வக் கிளவி - தெய்வத்தன்மையுள்ளசொல்; வடசொல்லாலெனினுமமையும்.

கூஅ. இரவிவன்மன் - அசோதரநகரத்தரசன்; இவன் சுதமதியென்பவளுடைய பூர்வஜன்மபிதா.

கூக. கக-ம் காதை, கூசு. துச்சயன் = துர்ஜயன் - பகைவர்களால் வருத்தமுற்று வெல்லப்படுபவனென்று பொருள்; இவன் அங்கநாட்டிலுள்ள கச்சயமென்னு நகரத்தரசன்; சுதமதியென்பவளுடைய பூர்வஜன்மநாயகன், க0 - ம் காதை, ரு0 - ருச.

க00. தாரை - இவள் வீரையின் முன் பிறந்தவள்; வீரை யானையால் இறந்தது கேட்டு இவள் இறந்தமையால், 'சாவுற' என்றார்; கஉ - ம் காதை, சரு - சஅ.

க0க. மயங்கி - மதுவைக் குடித்தமையால் மயங்கி. 'மயங்கியல் யானை' என்றும் பாடம்.

க0உ. சண்பையென்பதற்குப்பொருள் அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரையிலுள்ளதாகிய சம்பாநகரமென்று கொள்ளும்பொழுது காராளரென்பது கராளரென்பதின் விகாரமென்றும், கொடுமையென்று பொருள்படுகின்ற கராளத்வம் அல்லது கராளதையென்பது இச்சொற்குப் பகுதியென்றும், இவர்கள் துர்க்காபூஜைசெய்து நரபலிகொடுப்போரென்றும், இப்பெயர் இக்காலத்து மஹாராஷ்டிர தேசத்திற் கராடிகளென்று வழங்குகின்றதென்றுங் கூறுவர். கூ - ம் காதை, உகூ.

க0ச. தாரை தவ்வை - தாரையாகிய தவ்வை; தவ்வை - முன்பிறந்தவள். தாரை - மாதவியென்பவளுடைய பூர்வஜன்மநாமதேயம்.

க0ரு. வீரை - சுதமதியென்பவளுடைய பூர்வஜன்மநாமதேயம்.

க0அ. இலக்குமி-மணிமேகலையென்பவளின் முற்பிறப்பின் பெயர்; தாரை, வீரை, இலக்குமி இம்மூவரும் சகோதரிகள்.

கபகூ. அஞ்சல் - அஞ்சாதே. தெய்வம் உரைத்தது.

ககo நெஞ்ச நடுக்குறூஉ நேரிழை நல்லாள்
காவ லாளர் கண்டுயில் கொள்ளத்
தூமென் சேக்கைத் துயில்கண் விழிப்ப
வலம்புரிச் சங்கம் வறிதெழுந் தார்ப்பப்
புலம்புரிச் சங்கம் பொருளொடு முழங்கப்
ககரு புகர்முக வாரண நெடுங்கூ விளிப்பப்
பொறிமயிர் வாரணங் குறுங்கூ விளிப்பப்
பணைநிலைப் புரவி பலவெழுந் தாலப்
பணைநிலைப் புள்ளும் பலவெழுந் தாலப்
பூம்பொழி லார்கைப் புள்ளொலி சிறப்பப்
கஉo பூங்கொடி யார்கைப் புள்ளொலி சிறப்பக்
கடவுட் பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்
கலம்பகர் பீடிகைப் பூப்பலி கடை கொளக்
குயிலுவர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழக்
கொடுப்போர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழ
கஉரு வூர்துயி லெடுப்ப வுரவுநீ ரழுவத்துக்

ககo. நல்லாள் - சுதமதி.

ககஉ. சேக்கைத் துயில் கண் - படுக்கையில் தூங்குகின்ற ஆடவர் மகளிரென்னும் இருபாலாருடைய கண்கள்.

ககரு. 'வலம்புரி சங்கம்' என்றும் பாடம். வறிதெழுந்தார்ப்ப - பொருளின்றி முழங்க.

ககச. புலம் - அறிவு. சங்கம் - புலவர் கூட்டம்; 'புலம்புரிசங்கம்' என்றும் பாடம்.

ககரு. வாரணம் - யானை. நெடுங்கூவிளிப்ப - நெடியகூப்பீட்டைச்செய்ய; எ - ம் காதை, சுஎ. கூ - கூப்பீடு; "வினைபுனை நல்லி லினைகூஉக் கேட்பவும்" என்பது புறநானூறு, சச.

ககசு. வாரணம் - கோழி.

ககஎ. பணை - குதிரைப்பந்தி. ஆல - ஆட.

ககஅ. பணை - கிளை.

ளும்' என்றும் பாடம். ஆல - முழங்க.

ககஎ - ககஅ. 'பலவெழுந் தார்ப்ப' என்றும் பாடம்.

ககக. பூம்பொழில் ஆர்கைப் புள் ஒலி சிறப்ப - பொலிவு பொருந்திய சோலையினிடத்தே நிறைதலையுடைய பறவைகளின் முழக்கம் அதிகரிக்க.

கஉo. பூங்கொடியார் - மகளிர். புள் - கைவளை; "புட்கை போகிய புன்றலை மகாஅர்" என்பது மலைபடுகடாம், உருகூ.

கஉக. தெய்வங்களுக்குரிய பீடங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பொலிவுபெற்ற பலிகளானவை முடிவுகொள்ள.

கஉஉ. அணிகலங்கள் விற்கப்படுகின்ற அங்காடிவீதியில் மலரால் செய்யப்படும் அர்ச்சனைகளைக் கடையிடங்கள் கொள்ள; "பூப்பலி செய்து காப்புக் கடைநிறுத்தி" என்பது சிலப்பதிகாரம், நடுகற் காதை, உகூக; வாயில்களில் இல்லுறை தெய்வங்களின் பொருட்டுக் காலையிற் பூவிடுதல் மரபு.

கஉக - கஉஉ. 'கடிகொள' என்றும் பாடம்.

கஉகூ. தோற்கருவி வாசிப்பாருடைய இடங்களிலெல்லாம் செவ்வை செய்யப்பட்ட வாத்தியங்கள் பரவியெழ; பண் - இசையென்றுமாம்.

கஉச. உபகாரிகளுடைய வாயில்கடோறும் கொடுத்தற்குரிய பல பண்டங்களும் பரவுதலுற்றுமிக.

கஉரு. எடுப்ப - எழுப்ப. 'ஊர்துயிலெழுப்பிய' என்றும், 'ஊர்துயி லெடுப்

காரிருள் சீத்துக் கதிரவன் முளைத்தலு
மேவுறு மஞ்ஞையி னினைந்தடி வருந்த
மாநகர் வீதி மருங்கிற் போகிப்
போய கங்குலிற் புகுந்ததை யெல்லா
௧௩௦ மாதவி தனக்கு வழுவின் றுரைத்தலு
நன்மணி யிழந்த நாகம் போன்றவ
டன்மகள் வாராத் தனித்துய ருழப்ப
வின்னுயி ரிழந்த யாக்கையி னிருந்தன
டுன்னிய துரைத்த சுதமதி தானென.

துயிலெழுப்பியகாதை முற்றிற்று.

பிய' என்றும் பாடம். உரவுநீர்முழவத்து - கடற்பரப்பில்.

௧உ௬. சீத்து - அழித்து.

௧உ௭. எ - அம்பு; "சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயில்போல்" என்றார் முன்னும்; ௬ - ம் காதை, ௮௬.

௧உ௯. போயகங்குலில் - சென்ற இர

௧௩௧. இப்படியே, "மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொறாஅ, னன்மணி யிழந்த நாகம் போன்று" என்று இவ்வுவமையே பின்னும்வரும்; ௨௫ - ம் காதை, ௧௧௭ - ௧௧௮; "இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு, மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றதும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, ௫௭ - ௫௮. அவள் - மாதவி.

௧௩௩. "இன்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத், துன்னிய சுற்றந் துயர்க் கடல் வீழ்ந்ததும" என்புழியும் இவ்வுவமை வருதல்காண்க; சிலப்பதிகாரம், புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, ௫௯ - ௬0.

௧ - ௧௩௪. மணிமேகலாதெய்வம் நீங்கித் தோன்றி உரைத்தபின் புகுந்து நீங்கி உரையென்று போயபின், சுதமதி எழுந்து கேட்டு உளங்கலங்கி நீங்கிப் போகி ஒருபுடையிருத்தலும், பாவை உரைக்கும்; அது 'வரும், அஞ்சல்' என்றுரைத்தது; அதனைக்கேட்டு நடுக்குறாநல்லாள், கதிரவன் முளைத்தலும் போகி மாதவிக்குரைத்தலும், அவள் துயருழப்பத் தான் உயிரிழந்த யாக்கைபோல் இருந்தனளென முடிக்க.

எட்டாவது

மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை

[எட்டாவது மணிமேகலை
மணிபல்லவத்துத்துயிலெழுந்து துயருற்றபாட்டு.]

ஈங்கிவ ளின்னண மாக விருங்கடல்
வாங்குதிரை யுடுத்த மணிபல் லவத்திடைத்
தத்துநீ ரடைகரைச் சங்குழு தொடுப்பின்
முத்துவிளை கழனி முரிசெம் பவளமொடு
ரு விரைமர முருட்டுந் திரையுலாப் பரப்பின்
ஞாழ லோங்கிய தாழ்கண் ணசும்பி
னாம்பலுங் குவளையுந் தாம்புணர்ந்து மயங்கி
வண்டுண மலர்ந்த குண்டுநீ ரிலஞ்சி
முடக்காற் புன்னையு மடற்பூந் தாழையும்
௰ வெயில்வர வொழித்த பயில்பூம் பந்த
ரறல்விளங்கு நிலாமண லறுமலர்ப் பள்ளித்
துஞ்சு துயிலெழூஉ மஞ்சி லோதி

க. இவள் - சுதமதி. 'ஈங்கிவ ளிங்ஙன மாக' என்றும் பாடம்.

ங. அடைகரையில். தொடுப்பு - விதைப்பு; "தொடுப்பி னாயிரம் வித்தியது விளைய" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, கக; "தொடுப்பே ருழவ ரோதைப் பாணியும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், நீர்ப்படைக்காதை, உரு௦.

ங - ச. அடைகரையாகிய கழனியிலென்றுமாம்.

ரு. விரைமரம் - சந்தனம் அகில் முதலியன; "விரைமரமென்றகில்" என்பர் மேலும்; கசு - ம் காதை, கஉஉ; "வீங்குதிரை கொணர்ந்த விரைமர விறகின்" என்பது சிறுபாணாற்றுப்படை, கருரு.

சு. ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை; "பொன்னுறழ ஞாழற் பூவுடன் கடுக்கும், பேழ்வாய்ப் புலியுகிர்" என்பது கல்லாடம், ருஉ. அசும்பு - சேறு; "வார சும் பொழுகு முன்றில்" என்பது புறநானூறு, ககச.

எ. மயங்கி - கலந்து.

அ. குண்டு நீர் இலஞ்சி - ஆழமான நீரையுடைய பொய்கைக்கரை; இலஞ்சி- ஆகு பெயர்.

கூ. முடம் - வளைவு.

க௦. பந்தர் - நிழல்.

கூ - க௦. புன்னையும் தாழையும் வெயிலின் வரவை யொழித்த பந்தர்.

கக. அறல் - நீர் அரித்து ஒழுகுதலாலுண்டாவது; "மட்டற னல்யாற்று" என்பது புறநானூறு, கஎஎ. நிலாமணல்- நிலாவைப் போன்ற வெள்ளிய மணல். மலர் - உதிர்ந்து கிடப்பன; மலர்ப்பள்ளி - மலராலாகிய படுக்கையில். 'துறல்விளங்கு நிலாமணற் றுமலர்ப் பள்ளி' என்றும் பாடம்.

கஉ. அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவா

காதற் சுற்ற மறந்து கடைகொள
வேறிடத்துப் பிறந்த வுயிரே போன்று
கடு பண்டறி கிளையொடு பதியுங் காணாள்
கண்டறி யாதன கண்ணிற் காணா
நீலமாக்கட னெட்டிடை யன்றியுங்
காலை ஞாயிறு கதிர்விரித்து முளைப்ப
வுவவன மருங்கினி லோரிடங் கொல்லிது
உ0 சுதமதி யொளித்தாய் துயரஞ் செய்தனை
நனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன்
மனநடுக் குறூஉ மாற்றந் தாராய்
வல்லிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கு
மெல்வளை வாராய் விட்டகன் றனையோ
உரு விஞ்சையிற் றோன்றிய விளங்கிழை மடவாள்
வஞ்சஞ் செய்தனள் கொல்லோ வறியே
னொருதனி யஞ்சுவென் றிருவே வாவெனத்
திரைதவழ் பறவையும் விரிசிறைப் பறவையு
மெழுந்துவீழ் சில்லையு மொடுங்குசிறை முழுவது
ஙூ0 மன்னச் சேவ லரச னாகப்
பன்னிறப் புள்ளினம் பரந்தொருங் கீண்டிப்
பாசறை மன்னர் பாடி போல

னமயிரிளையுடையாள்; "அஞ்சி லோதி யரசனுக் கொருநாள்" என்பர் மேலும்; உகூ-ம் காதை, உச; "அஞ்சி லோதி யசையல்" என்பது குறிஞ்சிப்பாட்டு, கஅ0.

க - கஉ. மணிபல்லவத்திற் கரையிற் கழனியிற் பரப்பில் இலஞ்சிக் கரையில் மணலிற் பள்ளியில் துயிலெழுந்த மணிமேகலை யென்க.

கங. கடைகொள - முடிவுகொள்ள.

கரு. காணாள் - காணாளாகி.

கசு. கண்டறியாதனவற்றை. காணா - கண்டு.

கஎ. நெட்டிடை - நெடிய இடம்.

கஅ. 'கால ஞாயிறு' என்றும் பாடம்.

கசு. 'உவவனம்' என்பது முதல் மணிமேகலை கூற்று.

உ0. சுதமதி - விளி.

உக. இந்நிலை நனவோ கனவோ.

உங. மயங்கும் - மயங்குவாள்.

உச. மெல்லிய வளையினையுடையாய்; எல்வளையுமாம்.

உரு. விஞ்சையிற் றோன்றிய - வித்தையினாலே தோன்றிய.

உஎ. ஒருதனி - ஒப்பற்றதனிமையை. வாவென - வாவென்று சொல்லிக்கொண்டு.

உஅ - உகூ. அலையில் தவழ்ந்துசெல்லும் பறவைமுதலிய நீர்வாழ் பறவைச் சாதிகள் நான்கும்.

உகூ. 'ஒடுங்கு சிறை முழுவதும்' என்றும், 'ஒடுங்குசிறை மூயும்' என்றும் பாடம்.

ஙக. 'பன்னிறப் புள்ளும்' என்றும் பாடம்.

உஅ - ஙக. திரைதவழ் பறவைமுதலியனவாகிய பன்னிறப் புள்ளினம்.

ஙஉ. போர்குறித்துவந்து படைவீடெளில் விட்ட பகையரசரிருவருடைய படைகளிரண்டும் எதிரெதிரிருத்தல் போல. பாடி - படைவீடு.

வீசுநீர்ப் பரப்பி னெதிரெதிரிருக்குந்
துறையுந் துறைசூழ் நெடுமணற் குன்றமும்
௩௫ யாங்கணுந் திரிவோள் பாங்கினங் காணாள்
குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ
வாற்றினள் கூஉ யழுதன ளேங்கி
வீழ்துய ரெய்திய விழுமக் கிளவியிற்
றாழ்துய ருறுவோ டந்தையை யுள்ளி
௪0 யெம்மி திற் படுத்தும் வெவ்வினை யுருப்பக்
கோற்றொடி மாதரொடு வேற்றுநா டடைந்து
வைவா ளுழந்த மணிப்பூ ணகலத்
தையா வோவென் றழுவோண் முன்னர்
விரிந்திலங் கவிரொளி சிறந்துகதிர் பரப்பி
௪௫ யுரைபெறு மும்முழ நிலமிசை யோங்கித்
திசைதொறு மொன்பான் முழநில மகன்று
விதிமா ணாடியின் வட்டங் குயின்று
பதும சதுர மீமிசை விளங்கி

௩௩. 'எதிரெதிர் நிற்கும்' என்றும் பாடம்.

௨௮ - ௩௪. திரைதவழ்பறவை முதலியன, அன்னச்சேவல் அரசனாக நீர்ப்பரப்பில் எதிரெதிரிருக்குந் துறையென்க. இப்படியே, "கம்புட் கோழியுங் கனைகுர னாரையுஞ், செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங், கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு, முள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதாவும், வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப், பல்வேறு குழூஉக் குரல் பரந்தவோதையும்" என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்; நாடுகாண்காதை, ௧௧௪ - ௧௧௫.

௩௪ - ௩௫. துறையும் குன்றமுமாகிய யாங்கணும். திரிவோள் - மணிமேகலை. பாங்கினம்-பக்கத்திலுள்ள இனங்களை.

௨௭ - ௩௫. திருவே வாவெனத் திரிவோள்.

௩௬. குரற்றலைக் கூந்தல் - பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய கூந்தல்; "குரற்றலைக் கூந்தற் குடசம் பொருந்தி" என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, ௮௭; "குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ" என்பது சிலப்பதிகாரம், வரந்தருகாதை, ௩௮.

௩௭. கூஉய் - கூவி.

௩௮. விழுமக்கிளவியின்-துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்களால்.

௩௯. தந்தையையுள்ளி - கோவலனை

௪0. எம்மிதிற்படுத்தும் வெவ்வினை - எம்மை இத்துன்பத்தினிடத்தே அகப்படுத்தும் வெவ்விய வினை; "என்னிஇற் படுத்த வேந்தல்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௨௨௧. உருப்ப - முதிர; "ஊழ்வினை யுருத்தென" என்பது சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக்காதை, ௨௧௭; கோபிக்க வென்றுமாம். 'எம்மிகற்படுத்தும்' என்றும் 'எம்மிதற் படுத்தும்' என்றும்பாடம்.

௪௧. கோற்றொடிமாதர் - கண்ணகி. வேற்றுநாடு - பாண்டிநாடு.

௪௨. வைவா ளுழந்த - கூரியவாளால் வெட்டுண்டு வருந்திய. அகலம் - மார்பு.

௪௫. நிலமிசை மும்முழமோங்கி.

௪௬. ஒன்பான்முழம் - ஒன்பதுமுழம்.

௪௭. விதிமாண் - விதி மாட்சிமைப் பட்ட, ஆடியின் வட்டங்குயின்று - பளிங்கினால் வட்டஞ் செய்யப்பட்டு. 'வட்டனை குயின்று' என்றும் பாடம்.

௪௮. பதுமத்தையுடையசதுரம்; பது

யறவோர்க் கமைந்த வாசன மென்றே
௫0 நறுமல ரல்லது பிறமாஞ் சொரியாது
பறவையு முதிர்சிறை பாங்குசென் றதிராது
தேவர்கோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை
பிறப்புவிளங் கவிரொளி யறத்தகை யாசனங்
கீழ்நில மருங்கி னாகநா டாளு
௫௫ மிருவர் மன்னவ ரொருவழித் தோன்றி
யெமதீ தென்றே யெடுக்க லாற்றார்
தமபெரும் பற்று நீங்கலு நீங்கார்
செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்துத்
தம்பெருஞ் சேனையொடு வெஞ்சினம் புரிநா
௬0 ளிருஞ்செரு வொழிமி னெமதீ தென்றே
பெருந்தவ முனிவ னிருந்தற முரைக்கும்

மமென்றதற்குப் புத்தனுடைய பாதங்களெனினும் பொருந்தும். மீமிசை - மேற்பட்ட இடம்.

சக. அறவோர்க்கு -புத்தனுக்கு.

சச - சகூ. சிறந்து பரப்பி ஓங்கி அகன்று குயின்று விளங்கி அமைந்த ஆசனமென்க.

௫0. பிற - பிறவற்றை. மரங்கள் நறுமலரையே சொரியும்.

௫க. பறவையும் அப்பீடிகையின் பக்கத்திற்சென்று சிறையொலியைச் செய்யாது. 'பாங்குசென் றுதிராது' என்றும் பாடம்.

௫௩. பிறப்பு விளங்கு ஆசனம் - காண்போருடைய பழம்பிறப்புக்கள் அவர்களுக்கு விளங்குதற்குக் காரணமாகிய ஆசனம்.

௫௪. கீழ்நிலம் - கீழ்த்திசையிலுள்ள இடம். நாகரென்னும் ஒருவகை மனிதர் வாழுநாடு நாகநாடென்பர்; இந்நாட்டின் பெயர், "நாகநன் னாட்டு நானூறி யோசனை" (கூ - ம் காதை, உக) எனவும், "நாக நாடு நடுக்கின் றாள்பவன்" (உ௪-ம் காதை, ௫௪) எனவும், "நாக நன்னாடாள்வோன்" (உ௫ - ம் காதை, கஎஅ) எனவும், "நாகநா டாள்வோன்" (உசு - ம் காதை, ௬) எனவும் இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல் காண்க. நாக இலச்சினையை (=பாம்பின் அடையாளத்தை) யுடைமையின், இவர்களுக்கு இப்பெயரும் தக்ஷகரென்ற பெயரும் வந்தனவென்று ஊகிக்கின்றனர்.

௫௬. எடுக்கல் ஆற்றார் - எடுக்கும் வன்மை இலராய்.

௫எ. தம பெரும்பற்று - தம்முடைய பெரிய விருப்பம், நீங்கலு நீங்கார் - நீங்குதலையும் செய்யார்; "சுழலலுஞ் சுழலு, மோடலு மோடு மொருசிறை யொடுங்கி, நீடலு நீடும்" என்றார் முன்னும்; ௬ - ம் காதை, ககக - கக௬; "கறைமிடறணியலு மணிந்தன் றக்கறை" என்பது புறநானூறு, க.

௫அ. நெஞ்சு புகையுயிர்த்து - மனங்கொதித்து; "வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து" என்பர் மேலும்; கஅ - ம் காதை, ௬எ; "ஊதுலை தோற்க வுயிர்க்குமென் னெஞ்சன்றே" என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்; துன்பமாலை.

௬க. பெருந்தவ முனிவன் - புத்தன்; பொறிகளை யடக்கி நெடுநாள் மிக்க நியமத்தோடிருந்து அரியதவஞ்செய்தது பற்றி இவனைப் பெருந்தவ முனிவனென்றார்; "ஆதிசான் முனிவ னறவழி" (எ - ம் காதை, கக) எனவும், "பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்" (க0-ம் காதை, அ௪) எனவும், "போதி மாதவன் பூமியிற் றோன்றும்" (கரு - ம் காதை, உசு) எனவும், "பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை" (உ௫ - ம் காதை, [illegible]) எனவும் இந்நூலுள்ளே வருதல் காண்க; "பொ

பொருவறு சிறப்பிற் புரையோ ரேத்துந்
தரும பீடிகை தோன்றிய தாங்கென.

மணிபல்லவத்துத்துயருற்றகாதை முற்றிற்று.

ருந்து போதியி, லிருந்த மாதவர், திருந்து சேவடி, மருந்து மாகுமே" எனவும், "காமருபூம் போதி,யேரார் முனிவரா" எனவும், "பூதலத்து ளெவ்வுயிர்க்கும் பொதுவாய திருமேனி, மாதவனீ" எனவும், "மாதவரின் மாதவனீ வானவருள் வானவனீ" எனவும், "மருளறுத்த பெரும்போதி மாதவரைக் கண்டிலமால்" எனவும் வருவன முறையே வீரசோழியத்தின் யாப்புப்படலத்துள்ள ரு, கக, கரு-ம் கலித்துறை யுதாரணங்கள். 'பெருந்தகை முதல்வன்' என்றும் பாடம்.

சுஉ. புரையோர் - ஏண்டுப் பௌத்தரில் உயர்ந்தோர்; "புரையோர்ப் பேணிப் போகலும் போகுவை" (உக-ம் காதை, அரு) எனவும், "அரசுவீற் றிருந்து புரையோர்ப் பேணி" (உரு-ம் காதை, அச) எனவும், "புரையோர் தாழும் பூம்பொழி லிழிந்து" (உஅ-ம் காதை, ககஉ) எனவும் பின்னர் வருதல் காண்க.

ருஉ-சுரு. மாமணிப் பீடிகை, அறத்தகையாசனம், தருமபீடிகை அது தோன்றியது.

சரு-சுரு. அழுவோள்முன்னர்த் தோன்றிய தென்க.

ருச-சுரு. இவ்வடிகளிற்கூறிய வண்ணமே "வேகவெந்திற னாகநாட்டரசர், சினமா சொழித்து மனமாசு தீர்த்தாங், கறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்துப், பிறவிப்பிணி மருத்துவ னிருந்தறமுரைக்குந், திருந்தொளி யாசனம்" என்று பின்னுங்கூறுவர்; கூ-ம் காதை, ருஅ-சுஉ.

க-சுரு. இவள் இன்னணமாக, மணிபல்லவத்திடைத் துயிலெழும் அஞ்சிலோதி, போன்று காணாளாய்க் கண்டு, திருவே வாவென்று அழுவோள்முன்னர்த் தருமபீடிகை ஆங்குத் தோன்றிய தென்க.

ஒன்பதாவ

பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்தகாதை.

[ஒன்பதாவது மணிமேகலை மணிபல்லவத்திடைப்
பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தபாட்டு.]

ஆங்கது கண்ட வாயிழை யறியாள்
காந்தளஞ் செங்கை தலைமேற் குவிந்தன
தலைமேற் குவிந்த கையள் செங்கண்
முலைமேற் கலுழ்ந்துமுத் தந்திர ளுகுத்தாங்
௫ கிடமுறை மும்முறை வலமுறை வாராக்
கொடிமின் முகிலொடு நிலஞ்சேர்ந் தென்ன
இறுநுசுப் பலச வெறுநிலஞ் சேர்ந்தாங்
கெழுவோள் பிறப்பு வழூஉவின் றுணர்ந்து
தொழுதகை மாதவ துணிபொரு ளுணர்ந்தோய்
௰ காயங் கரையினீ யுரைத்ததை யெல்லாம்
வாயே யாகுதன் மயக்கற வுணர்ந்தேன்
காந்தார மென்னுங் கழிபெரு நாட்டுப்

௧. அதுகண்ட - புத்தபீடிகையைக் கண்ட, ஆயிழை - மணிமேகலையானவள், அறியாள் - தன்னை அறியாளாயினாள்; இது புதுமைபற்றிவந்த மருட்கையென்னுமெய்ப்பாடு.

௩-௪. செங்கண் கலுழ்ந்து - சிவந்த கண்கள் கலங்கி, முலைமேல் முத்தத்திரள் உகுத்து - கொங்கைகளின்மேலே நீர்த்துளிகளைச் சொரிந்து, அதின் - அப்பீடிகையினது.

௫. (?)

௬. மின்கொடி மணிமேகலையினுடைய உருவத்திற்கும், முகில் அவள் கூந்தலுக்கும் உவமை.

௭. அலச - அலைய. 'இறுநுசுப் பலைய' என்றும் பாடம். நிலஞ்சேர்ந்து - வணங்கி.

௮. எழுவோள் தனது முற்பிறப்பின் செய்தியை நன்றாக அறிந்து.

௯. 'தொழுதகை மாதவ' என்பது முதல் 'வன்றெடுத் தோதினை' என்பதிறுதியாகவுள்ளவை, பிரமதருமனென்னு முனிவன் முற்பிறப்பில் தனக்குக் கூறியவற்றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலறிந்து, அம்முனிவனை எதிர்பெய்து, மணிமேகலை கொண்டு கூறுகின்றவையெனக்கொள்க.

௰. காயங்கரை - ஒரு நதியின்பெயர். உரைத்ததை, ஐ - சாரியை; பன்மையொருமை மயக்கம்.

௧௧. வாயேயாகுதல் - உண்மையாதலை; வாய் - உண்மை; "பொய்யறியா வாய்மொழியால்" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, ௧௧.

௧௨. பல நாடுகளைத் தன்னுள்ளே பெற்றதென்பார் 'காந்தாரமென்னுங் கழிபெருநாட்டு' என்றார்.

பூருவ தேயம் பொறைகெட வாழு
மத்தி பதியெனு மரசாள் வேந்தன்
கரு மைத்துன னாகிய பிரம தரும
னாங்கவன் றன்பா லணைந்தற னுரைப்போய்
தீங்கனி நாவ லோங்குமித் தீவிடை
யின்றேழ் நாளி லிருநில மாக்க
ணின்றுநடுக் கெய்த நீணில வேந்தே
உ0 பூமி நடுக்குறூஉம் போழ்தத் திந்நகர்
நாகநன் னாட்டு நானூறி யோசனை
வியன்பா தலத்து வீழ்ந்துகே டெய்து
மிதன்பா லொழிகென விருநில வேந்தனு
மாபெரும் பேரூர் மக்கட் கெல்லா
உரு மாவு மாவுங் கொண்டுகழி கென்றே
பறையிற் சாற்றி நிறையருந் தானையோ
டிடவய மென்னு மிரும்பதி நீங்கி
வடவயி னவந்தி மாநகர்ச் செல்வோன்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரைச்
ங0 சேயுயர் பூம்பொழிற் பாடிசெய் திருப்ப
வெங்கோ னீயாங் குரைத்தவ னாளிடைத்
தங்கா தந்நகர் வீழ்ந்துகே டெய்தலு
மருளறு புலவநின் மலரடி யதனை
யரசொடு மக்க ளெல்லா மீண்டிச்

கங. பொறை - பாரம்; என்றது பாவத்தை.

கரு. பிரமதருமன் - விளி.

கசு. அவனென்றது, அத்திபதியென்னும் அரசனை.

கஎ. சம்புத்தீவில்.

கஅ. எ - ம் காதை, உச. (?)

கஅ - உ0. இன்றேழ்நாளில் பூமி நடுக்குறும்பொழுதில்.

உ0 - உஉ. இந்நகரும் நாகநாட்டில் நானூறுயோசனைப் பரப்பும் பாதலத்தில் விழுந்து கெடுதலும்.

உங. இதன்பால் ஒழிக என-இந்நகரின் புறத்தே செல்லாயாகவென்றுசொல்ல.

உரு. ஆ - பசு: மா - மற்றை விலங்குகள்; சிறிதும் தீங்கு செய்யத்தகாத சாதியாதலின், பசு முற்கூறப்பட்டது; புறநானூறு, க.

உசு. நிறை அருந்தானையோடு - பகை மேற்செல்பொழுது நிறுத்துதலரிய சேனையோடு; "நிறையருந் தானை வேந்தனு நேர்ந்து" என்பது சிலப்பதிகாரம், காட்சிக்காதை, கஅ. 'நிறையிருந் தானை' என்றும் பாடம்.

உஎ. இடவயம் - அத்திபதியின் நகரம். 'இடிவயம்' என்றும் பாடம்.

உஅ. 'வசந்திமாநகர்' என்றும் பாடம்.

ங0. பொழிலில். 'பாடிசெய் திருந்தோன்' என்றும் பாடம்.

உஅ - ங0. செல்வோன் இருப்ப.

ஙக. வெங்கோனென்றது - பிரமதருமனை.

ஙஉ. நகர்கேடெய்தியது கூறவே நாகநாட்டில் நானூறு யோசனைப்பரப்பின் கேடும் கூறியதாயிற்று.

ஙச. 'எல்லாம் வீழ்ந்து'என்றும்பாடம்.

௩௫ சூழ்ந்தனர் வணங்கித் தாழ்ந்துபல வேத்திய
வருளறம் பூண்ட வொருபே ரின்பத்
துலகுதுயர் கெடுப்ப வருளிய வந்நா
ளரவக் கடலொலி யசோதர மாளு
மிரவி வன்ம னொருபெருந் தேவி
௪௦ யலத்தகச் சீறடி யமுத பதிவயிற்
றிலக்குமி யென்னும் பெயர்பெற்றுப் பிறந்தே
னத்தி பதியெனு மரசன்பெருந் தேவி
சித்திபுர மாளுஞ் சீதரன் றிருமக
ணீல பதியெனு நேரிழை வயிற்றிற்
௪௫ காலை ஞா யிற்றுக் கதிர்போற் றோன்றிய
விராகுலன் றனக்குப் புகுகே னவனொடு
பாரவரு மரபினின் பாதம் பணிதலு
மெட்டிரு நாளிலிவ் விராகுலன் றன்னைத்
திட்டி விடமுணுஞ் செல்லுயிர் போனாற்

௩௫. எத்திய - எத்த.

௩௩ - ௩௫. நின்மலரடியதனை எத்த.

௩௭. அருளிய - உபதேசித்த.

௩௬ - ௩௭. இன்பத்தை அருளிய அந் நாளில்.

௩௮. கடலரவம்போன்ற ஒலியையுடைய அசோதர நகரம்; "மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்மு, ளொலியும் பெருமையு மொக்கும்" என்று வருதல் காண்க.

௩௯. 'ஒருபெரு மகளேன்' என்றும் பாடம்.

௪௦. அலத்தகம் - அலக்தம் - அரக்கு.

௩௯ - ௪௦. தேவியாகிய அமுதபதி.

௪௧. பிறந்து இலக்குமியென்னும் பெயர்பெற்றேனென விகுதிபிரித்துக் கூட்டுக.

௪௩. 'சித்திரபுரம்' என்றும் பாடம். 'சீதாருகன் மகள்' என்றும் பாடம்.

௪௨ - ௪௪. பெருந்தேவியும் மகளுமாகிய நீலபதி.

௪௬. இராகுலனென்பது புத்தனுடைய புத்திரன்பெயர்; அது புத்தனிடத்துள்ள பக்தியினால் இவனுக்கு இடப்பட்டதுபோலும்.

௪௫ - ௪௬. மனிதர்களுடைய பிறப்பிறப்புக்களுக்கு முறையே சூரியனுடைய உதயாஸ்தமனங்களை உவமை கூறுதல் பௌத்த ஸம்பிரதாயமாதலால், 'காலை ஞாயிற்றுக கதிர்போற் றோன்றிய விராகுலன்' என்றான்; இதனை, "குண திசைத் தோன்றிக் காரிருள் சீத்துக், குடதிசைச் சென்ற ஞாயிறு போல, மணிபல் லவத்திடை மன்னுடம் பிட்டுத், தணியா மன்னுயிர் தாங்குங் கருத்தொடு, சாவக மாளுந் தலைத்தாள் வேந்த, னுவயிற் றுதித்தன னுங்கவன் றானென" (௧௪ - ம் காதை, ௬௬ - ௧௦௪) எனவும், "தேவி கேளாய் செய்தவ யாக்கையின், மேவினே னாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்" (௨௪ - ம் காதை, ௧௦௧ - ௧௦௨) எனவும், "சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்" (௩௦ - ம் காதை, ௧௦௨ - ௧௦௩) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

௪௭. 'மரபிற் பாதம்' என்றும் பாடம்.

௩௭ - ௪௭. அந்நாளில் யான் இராகுலனோடு நின் பாதம் பணிதலும்.

௪௮. எட்டிருநாளில் - பதினாறாநாளில்.

௪௯. திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதோர் பாம்பு; இதன் விழிக்கு எதிர்ப்பட்டோர் இறப்பர்; இதனை, "திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போவுழி"

௫0 றீயழு லவனொடு சேயிழை மூழ்குவை
யேது நிகழ்ச்சி யீங்கின் றாதலிற்
கவேர கன்னிப் பெயரொடு விளங்கிய
தவாக்களி மூதூர்ச் சென்றுபிறப் பெய்துதி
யணியிழை நினக்கோ ரருந்துயர் வருநாண்
௫௫ மணிமே கலாதெய்வம் வந்து தோன்றி
யன்றப் பதியி லாரிரு ளெடுத்துத்
தென்றிசை மருங்கிலோர் தீவிடை வைத்தலும்
வேக வெந்திற னாகநாட் டரசர்
சினமா சொழித்து மனமாசு தீர்த்தாங்
௬0 கறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்துப்
பிறவிப்பிணி மருத்துவ னிருந்தற முரைக்குந்
திருந்தொளி யாசனஞ் சென்றுகை தொழுதி
யன்றைப் பகலே யுன்பிறப் புணர்ந்தீங்

(௧௧-ம் காதை, ௧00) எனவும், "திட்டி விடமுண நின்னுயிர் போநாள்" (௨௧-ம் காதை, ௧௧) எனவும், "திட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போயதும" (௨௧-ம் காதை, ௬0) எனவும், "அழற்கணாக மாருயி ருண்ண" (௨௯-ம் காதை, ௬௯) எனவும், "நஞ்சுவிழியரவி னல்லுயிர்வாங்கி" (௨௯ - ம் காதை, அ௪) எனவும் இந்நூலுள்ளே வருவன வற்றாலும், 'புத்தன் திருஷ்டிவிஷமாய்ப்பிறந்த ஜாதகத்து...... ....கண்விழிப்பிற் பிராணிகள் சாமென்றறிந்து தன் கண்விழிபாதேகிடந்தமையின்' எனவும், 'நீ திருஷ்டிவிஷமானகாலத்து நினக்குக் கொலையுள்ளமில்லையெனினும் கண்விழிக்கிற் பிராணிகள் சாமென்றறிந்து அதற்கஞ்சி விழியாது கிடந்தநு என்னோ' எனவும்வரும நீலகேசிவிருத்திஸமயதிவாகரத்தாலும் உணர்க. 'விடமுண்டு' என்னும் பாடம். "கண்கிழித் துமிழ்விடக் கனலரா வரசு" எனத் தாடகைவதைப் படலத்தும், "திட்டியின் விடமன்ன கற்பின் செல்வியை" எனக் கும்பகர்ண படலத்தும் கம்பர் கூறியிருத்தல் காண்க.

௪௨. இராசருஷியும் யோகிகளிற் சிறந்தவருமாகிய கவேரரென்பவர் முக்தி பெறுதலைவிரும்பிப் பிரஹ்மதேவரைக்குறித்து அரிய தவம் செய்து அவரருளால் விஷ்ணுமாயையைத் தமது புத்திரியாக வடைந்து முக்தி பெற்றனரென்றும், பின்பு அக்கன்னி ப்ரஹ்மதேவர் கட்டளையின்படி நதிவடிவுகொண்டு பிரவகித்தமையால் அந்நதி கவேரகன்னியென்றும் காவேரியென்றும் பெயர் பெற்றதென்றும், ஆக்நேயபுராணத்தின் இரண்டாம்பாகததுள்ள காவேரிமாகாத்மியத்தின் ௨௯-ம் அத்தியாயத்தால் தெரி... ௯-ம் காதை, ௫௫ - ௯௬.

௫௯. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். எய்துதி - அடைவாய்.

௫௪. அருந்துயரென்றது, உதயகுமரனால் மணிமேகலைக்கு உண்டாகும் சித்த வேறுபாட்டை.

௫௯. சினமாசு - கோபமாகிய குற்றம். மனமாசு - காமமும் மயக்கமும்.

௫அ - ௫௯. அ - ம் காதை, ௫௪ - ௬௯.

௬0. அறச்செவி - அறத்தைக் கேட்டற்குரிய காது; திறந்தென்றார், கேட்பினும் கேளாத்தகையவாதலின்; திருக்குறள், ௫௧அ. மறம் - பாவம். 'மறச்செவியடைப்ப' என்றும் பாடம்.

௬௧. பிறவிப்பிணி மருத்துவன் - புத்தன். மருத்துவன் - வைத்தியன.

௫எ - ௬௨. வைத்தலும் சென்று ஆசனத்தைக் கைதொழுவாய்.

௬௯. 'நின்பிறப் புணருதி' என்றும் பாடம்.

இன்றியா னுரைத்த வுரைதெளி வாயெனச்
௬௫ சாதுயர் கேட்டுத் தளர்ந்துகு மனத்தேன்
காதலன் பிறப்புங் காட்டா யோவென
வாங்குலைக் கொணர்ந்த வரும்பெருந் தெய்வம்
பாங்கிற் றோன்றிப் பைந்தொடி கணவனை
யீங்கிவ னென்று மென்றெடுத் தோதினை
௭௦ யாங்கத் தெய்வதம் வாரா தோவென
வேங்கின ளழூஉ மிளங்கொடி தானென.

பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை முற்றிற்று.

௬௪. என - என்று நீ சொல்ல.

௬௫. சாதுயர் கேட்டு - இராகுலன் இறப்பானென்னும் துன்பமொழியைக் கேட்டு.

௬௬. காதலன் - கணவன். பிறப்பும், உம்மை - இறந்ததுதழீஇய எச்சப்பொருளது.

௬௭. 'ஈங்குலைக் கொணர்ந்த விரும் பெருந் தெய்வம்' என்றும் பாடம்.

௬௯. என்னும் - என்று சொல்லும்.

௭௧. இளங்கொடி - மணிமேகலை. அழூஉம்-அழுவாள், இளங்கொடி அழூஉம்.

௧ - ௭௧. அதுகண்ட ஆயிழை தன்னை அறியாளாயினள்; அப்பொழுது அவள் கைகள் தலைமேற்குவிந்தன; அங்ஙனங் குவிந்த கையளாய் உகுத்து வந்து சேர்ந்து எழுவோள் பிறப்பையுணர்ந்து, "மாதவ, உணர்ந்தோய், நீ உரைத்ததை யெல்லாம் மயக்கறவுணர்ந்தேன், பிரமதருமன், உரைப்போய், இத்தீவிடை இன்றேழ்நாளில் பூமி நடுக்குறூஉம் போழ்தத்து இந்நகரும் நாகநாட்டு நானூறு யோசனைப் பரப்பும் வீழ்ந்துகெடெய்தும், இதன்பாலொழிக" என்றுசொல்ல, வேந்தனும் சாற்றி நீங்கிச் செல்வோன் இருப்ப, எங்கோன், நீ உரைத்தநாளில் நகர் கேடெய்தலும், நின்மலரடியை எல்லாம் எத்த அருளிய அந்நாளில், புகவேன் அவனொடு நின்பாதம் பணிதலும், 'மூழ்குவை, எய்துதி, ஒருநாளில், வைத்தலும், கைதொழுதி, தெளிவாய்' என்று நீசொல்ல, காட்டாயோவென்று யான்கேட்ப ஓதினை; 'அத்தெய்வம் வாராதோ' என்று இளங்கொடி ஏங்கி அழுமென்க.

பத்தாவது

மந்திரங்கொடுத்தகாதை.

[பத்தாவது மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றி
மா

அறவோ னாசனத் தாயிழை யறிந்த
பிறவிய ளாயினள் பெற்றியு மைதென
விரைமல ரேந்தி விசும்பூ டிழிந்து
பொருவறு பூங்கொடி பூமியிற் பொலிந்தென
௫ வந்து தோன்றிய மணிமே கலாதெய்வ
முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றோள் கேட்ப
வுயிர்க ளெல்லா முணர்வுபா ழாகிப்
பொருள்வழங்கு செவித்துளை தூர்ந்தறி விழந்த
வறந்தலை யுலகத் தறம்பாடு சிறக்கச்
௧0 சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலையோ
ரிளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன

௧. அறவோன் - புத்தன், ஆசனத்து - ஆசனத்தால்.

௧ - ௨. அறிந்த பிறவியள் ஆயினள் - அறியப்பட்ட பிறவியை உடையாளாயினாள்; என்றது முற்பிறப்பை அறிந்தாளென்றபடி. பெற்றியும் ஐது - இவள் பெற்ற பேறும் அழகிது, பெற்றி - பேறு; "பிணிப்பறத் தோர்தம் பெற்றி யெய்தவும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, ௧00. என - என்று மணிமேகலாதெய்வம் நினைந்து. 'பெற்றியு மஃதென' என்றும் பாடம்.

௩ - ௫. பூங்கொடி ஏந்தி இழிந்து பூமியில் விளங்கினாற் போலத் தோன்றிய தெய்வமென்க.

௬. முந்தைப் பிறப்பு - முற்பிறப்பு; நின்றோள் கேட்ப - நின்ற மணிமேகலை கேட்கும்படி. "அறிபிறப் புற்றனை" என்பர் பின்னும்; ௧0 - ம் காதை, ௭௬.

௭. 'உயிர்க ளெல்லாம்' என்பது முதல் புத்தனுடைய பாதபீடிகையை வணங்கும் மணிமேகலாதெய்வத்தின் வார்த்தை. உணர்வு பாழாகி - அறிவின்றி.

௮. பொருள் - தருமம்; "பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தார்" என்பதிற் காண்க; இது திருக்குறள், ௨௬௬. தூர்ந்தென்றார், அறத்தைக் கேளாதொழிதலின்; முன்பு "அறச்செவி திறந்து" (௩ - ம் காதை, ௬0) என்றதும் இது பற்றிப் போலும்.

௯. வறம் தலை உலகத்து - வறுமையைத் தன்னிடத்தேயுடைய உலகத்தில், அறம் பாடு சிறக்க - தர்மோத்பத்தி அதிகரிக்க; பாடுபடுதல் - உண்டாதல்; "அறம்பா டறிந்தனை" என்று பின்னும்வரும்; ௧0 - ம் காதை, ௭௬; பாடு சிறக்க - பெருமை சிறக்கவென்றுமாம்.

௧0. சுடர் - சூரியன், வழக்கு - வழங்குதல். காலை - காலத்தில்.

௧௧. இளவள ஞாயிறு - பால சூரியன்.

நீயோ தோன்றினை நின்னடி பணிந்தே
னீயே யாகி நீற் றமைந்தவிவ் வாசன
நாமிசை வைத்தேன் றலைமிசைக் கொண்டேன்
௧௫ பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறு கென்றே
வலங்கொண் டாசனம் வணங்குவோண் முன்னர்ப்
பொலங்கொடி நிலமிசைச் சேர்ந்தெனப் பொருந்தி
யுன்றிரு வருளா லென்பிறப் புணர்ந்தே
னென்பெருங் கணவன் யாங்குள னென்றலு
௨௦ மிலக்குமி கேளா யிராகுலன் றன்னொடு
புலத்தகை யெய்தினை பூம்பொழி லகவையி
னிடங்கழி காமமொ டடங்கா னாயவன்
மடந்தை மெல்லியன் மலரடி வணங்குழிச்
சாது சக்கரன் மீவிசும்பு திரிவோன்

௧௨. பீடிகையைப் புத்தரைவே பாவித்தமையால், 'நீயோ தோன்றினை' என்றார்; "நீயேயாகி" என்று பின்னர்க் கூறுவதூஉம் இக்கருத்துப்பற்றியே; பின் வருவனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். 'நீயே தோன்றினை' என்றும் பாடம்.

௧௫. புலம்பு - வருத்தம்: "புலம்புசே ணகலப் புதுவி ராகுவிர்" என்பது மலைபடுகடாம்; ௬௨. என்று - என்று சொல்லி.

௧௬. மானிடமகளாய் நிற்றலின், 'வணங்குவோள்' எனத் தெய்வத்தை உயர்திணையாற் கூறினார்; "யான்செய்த பாவமென்றாள்" என்புழிப்போல; இது **சீவகசிந்தாமணி**, காமகளிலம்பகம், ௨௮௬.

௧௭. பொலங்கொடி - பொற்கொடி; என்றது காமவல்லியை. பொருந்தி - வணங்கி.

௬-௧௭. கேட்பப் புலம்பறுகவென்று ஆசனத்தை வலங்கொண்டு வணங்குவோண் முன்னர்ப் பொருந்தியெனச.

௧௮. அவனைத் தெய்வமாகவறிந்தே மணிமேகலை 'உன்றிருவருளால்' என்றாள்.

௧௯. என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்பவும்.

௨௦. 'இலக்குமி' என்பதுமுதல் மணிமேகலாதெய்வத்தின் வார்த்தை. முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றாளாதலின், மணிமேகலையை அத்தெய்வம் இலக்குமியென்றழைத்தது.

௨௧. புலத்தகையெய்தினை - ஊடினாய்; புலத்தல்-ஊடுதல். அகவையின் - உள்ளிடத்தே.

௨௨. இடங்கழி காமமொடு - வரம்பு கடந்து எழுதற்குக் காரணமாகிய காமமொடு; இப்படியே, உதயகுமரனைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, "இடங்கழி காமமொடடங்கானாய்" என்பர் பின்னும்; ௧௮-ம் காதை, ௧௩௩. "இடங்கழிமான் மாலை" என்பதற்கு 'இராகவேட்கையுண்டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலைக்காலம்' என்று பொருள்கூறுவர், **புறப்பொருள்வெண்பாமாலை யுரையாசிரியர்**; பெருந்திணைப்படலம், ௫. "வம்பப்பரத்தை" என்பதற்கு 'இடங்கழிகாமத்தளாகிய குண்டக்கணிகை' என்று பொருள்கூறுவர் **அடியார்க்குநல்லார்**; **சிலப்பதிகாரம்**, நாடுகாண்காதை, ௨௧௬.

௨௩. நின்னடியை வணங்கும்பொழுது.

௨௪. சாதுசக்கரன் - காரணப்பெயர்; பெரியோர்கூட்டத்திலுள்ளவனென்றவாறு. சக்கரம் - மண்டலம்; இனி, இதற்கு 'ஓம் மணிபத்மேஹூம்' என்ற மந்திரம் சுற்றுப்பக்கத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள உலோகத்தாலாகிய சக்கரமொன்றை வலக்கையில்வைத்து மேற்கூறிய மந்திரத்தை உருவேற ஜபித்துக்கொண்

உரு தெருமா லொழித்தாங் கிரத்தின தீவத்துத்
தரும சக்கர முருட்டினன் வருவோன்
வெங்கதி ரமையத்து வியன்பொழி லகவயின்
வந்து தோன்றலு மயங்கினை கலங்கி

டேனும் ஜபியாமலேனும் அச்சக்கரத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டிருத்தல் பௌத்தர்களிற் சிலருடைய ஸம்பிரதாயமாதலால், இவன் அங்ஙனம் செய்யப்பட்டுள்ள நல்ல சக்கரத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டிருத்தலையுடையனென்று பொருள்கூறினும் பொருந்தும். இஃது இக்காலத்து 'திபெத்' தேசத்துப் புத்தர்களுடைய வழக்கமாகக் காணப்படுகின்றதென்றும், இம்மந்திரத்தை இங்ஙனம் ஜபித்தலால் வரும்பயன, நரகலோகமுதலியவற்றில் முறையேபிறவாமல் தாண்டிச்சென்று நிருவாணமடைதலென்றுங் கூறுவர். மீ விசும்பு திரிவோன் - மேலேயுள்ள ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பவன்; பௌத்தரில் இருத்தி (=வித்தி) பெற்றோர் ஆகாயவழியேசென்று அவ்வவ்விடங்களில் இறங்கிப் புத்தனுடைய பாதபீடிகை முதலியவற்றைத் தரிசித்தலும், பக்குவிகளுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்தலும், ஏனையோர்க்கு எண்ணியவற்றையளித்தலும் மரபு; இத்தன்மையையுடையோர் சாரணரென்றும் சொல்லப்படுவர். இதனை, "நிலத்திற் குளித்து நெடுவிசும் பேறிச் சலத்திற் றிரியுமோர் சாரணன் றோன்ற" (உ௪ - ம் காதை, ௬௬ - ௬௭) எனவும், "தரும சாரணர் தங்கிய குணத்தோர், கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோ, ரரசற் கேது வவ்வழி நிகழ்தலிற், புரையோர் தாமும் பூம்பொழி லிழிந்து" (உ௮ - ம் காதை, ௧௦௧ - ௧௧௨) எனவும் பின்புவருவனவற்றானுணர்க. இப்படியே சமணரில் இருத்திபெற்றோரும் சாரணரென்று சொல்லப்படுவோர்; "நீரினிற் பூவில் வானி னினைத்துழி யொதுங்கு கின்ற, சாரண ரெண்ம ராவர் சமணரி லிருத்தி பெற்றோர்" என்று வருதல்காண்க; இது சூடாமணிநிகண்டு, இரண்டாவது மக்கட்பெயர்த்தொகுதி, ௪.

உரு. தெருமரல் - மனக்கவற்சி; "செய்யார்தேளஞ் செருமரல் கலிப்ப" என்பது பொருநராற்றுப்படை, ௧௬௪.

தீவத்து - இரத்தின தீபத்தில்; இது மணிபல்லவமென்னுந் தீவத்திற்கு அயலிலுள்ளதோர் சிறுதீவு. இதிற் புத்தனுடைய பாதக்குறிகள் பொருந்திய உச்சியையுடைய மலையொன்றுண்டு. அதன் பெயர் சமந்தகூடமென்பது; இதனை, "ஈங்கித னயலகத் திரத்தின தீபத், தோங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை, யறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய, பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடூஉ, மறவி நாவா யாங்குள து" என்று மேல்வருதலானுணர்க; ௧௧ - ம் காதை, உ௧ - உ௫.

உ௬. உருட்டினன் - வினையெச்சமுற்று. தருமம் முதலும் முடிவுமில்லாத நித்தியப்பொருளென்பார் தருமசக்கரமென்றும், அதனைத் தடையின்றிச்செலுத்துகின்றானென்பார் உருட்டினன் வருவோனென்றுங்கூறினார்; இப்படியே "அறக்கதி ராழி திறப்பட வுருட்டி" என்றார்முன்னும்; ௫ - ம் காதை, ௭௬; தருமத்தை ஸநாதனமென்று வடநூலார் கூறுதல்காண்க. தருமத்தைச் சக்கரமாகவும், அதன் அங்கங்களைச் சக்கரத்திற்குரிய அங்கங்களாகவும் உருவகஞ்செய்து நூல்கள் கூறும்; அதனை, அச்வகோஷ போதிஸத்துவரென்பவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரிதகாவ்யமென்னு நூலில் தர்மசக்ரப்பிரவர்த்தநத்தியேஷண மென்னும் பதினைந்தாம் வர்க்கத்தினிறுதியிற் காண்க. இனி, முன்னர்க்கூறிய உலோகசக்கரத்தைக் கையில்வைத்துச் சுழற்றிவருவோனெனினும் பொருந்தும்; இப்பொருள், சாதுசக்கரனென்னும் பெயருக்குப் பொருத்தமுடைத்தாதல் காண்க.

உ௭. வெங்கதி ரமையத்து - உச்சிப்பொழுதில்; ௫ - ம் காதை, ௬௦; ௧௧ - ம் காதை, ௧௦௨.

உ௪ - உ௮. சாதுசக்கரன் திரிவோன் வருவோன் அவன் வந்து தோன்றலுமெனக.

மெல்லியல் கண்டனை மெய்ந்நடுக் குற்றனை
கூo நல்கூர் நுசுப்பினை நாணினை யிறைஞ்ச
விராகுலன் வந்தோன் யாரென வெகுளலும்
விராமலர்க் கூந்த லவன்வாய் புதையா
வானூ டிழிந்தோன் மலரடி வணங்காது
நாநல் கூர்ந்தனை யென்றவன் றன்னொடு
கூரு பகையறு பாத்தியன் பாதம் பணிந்தாங்
கமர கேணின் றமரல மாயினு
மந்தீந் தண்ணீ ரமுதொடு கொணர்கே
முண்டி யாமுன் குறிப்பின மென்றலு
மெம்மனை யுண்கே னீங்குக் கொணர்கென
சo வந்தா ளவனுண் டருளிய வவ்வற
நின்னுங் கொழியாது நின்பிறப் பறுத்திடு
மூவவன மருங்கி லுன்பாற் றோன்றிய
வுதய குமர லவனுன் னிராகுல
னுங்கவ னன்றியு மவன்பா லுள்ள
சரு நீங்காத் தன்மை நினக்குமுண் டாகலிற்

உக-கூo. மெய்நடுக்குறுதல் முதலியன இறைபொருளாகப்பிறந்த அச்சமென்னு மெய்ப்பாடு.

கூக. சாதுசக்கரனைத் தன் மனைவி இறைஞ்சக்கண்டு வெகுண்டமையின், இது குடிகோள்பற்றிவந்த வெகுளி யென்னுமெய்ப்பாடு. 'வந்தோயாரென' என்றும் பாடம்.

கூச. நாநல் கூர்ந்தனை - நாவறுமை யுற்றாய்; என்றது-சாரணனைத் துதியாது வீணேயிருந்தாயென்று இகழ்ந்தபடி; "நாடாது துணிந்துநா நல்கூர்ந் தனே" என்பர் பின்னும்; கக - ம் காதை, ச.

கூரு. பாத்தியன் - (புத்தனுடைய) பாதத்திற்கு அன்பன்; "திருவாதவூர்ச் சிவபாத்தியன்" என்பதில் 'பாத்தியன்' என்பது இப்பொருளில் வருதல்காண்க. இது நம்பியாண்டார்நம்பிகள் திருவா க்கு. 'பகையறு பார்த்திபன்' என்றும் பாடம்.

கூசு. நின் தமரலம் ஆயினும் - யாம் நினக்குச் சிறந்த அன்பரல்லேமாயி னும்.

கூஎ. அமுது - அன்னம்; இஃது அமி ர்தமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. இத னை ஆருயிர் மருந்தென்று இந்நூலுள்ளே பலவிடத்துங்கூறுவர்.

கூஅ. உண்டி - உண்பாய். என்ற லும் - என்று நீ சொல்லலும்.

கூகூ. எம்மனை - தாயே. கொணர்க என - கொண்டுவருகவென்று சாதுசக் கரன் சொல்லி.

சo. அவன் உண்டருளிய அவ்வ றம் - சாதுசக்கரன் அமுதுசெய்தமையா லுண்டாகிய அந்தப்புண்ணியம். 'அவ னுண் டருளிய வவ்வமுது' என்றும் பாடம்.

சக. நின்னுங்கொழியாது - நின்னை விட்டு நீங்காது; நின்னுங்கு:—கக - ம் காதை, சஎ.

சo - சக. அவ்வறம் நின்பிறப்பை அறுத்திடும்.

சங. உதயகுமரனாகிய அவன்.

சச. அவனன்றியும்-அவன் உன்பால் நீங்காதவிருப்பத்தைச் செலுத்துவதல் லாமலும்.

சச - சரு. உதயகுமரனே மணிமேகலை இடைவிடாது நினைத்திருந்தானென்

கந்த சாலியின் கழிபெரு வித்தோர்
வெந்துகு வெண்களர் வீழ்வது போன்மென

திறப்படற் கேதுவாச் சேயிழை செய்தே
௫௦ னின்னுங் கேளா யிலக்குமி நீநின்
றவ்வைய ராவோர் தாரையும் வீரையு
மாங்கவர் தம்மை யங்கநாட் டகவையிற்
கச்சய மாளுங் கழற்கால் வேந்தன்
றுச்சய னென்போ னொருவன் கொண்டன
௫௫ னவருட னங்கவ னகன்மலை யாடிக்
கங்கைப் பேரியாற் றடைகரை யிருந்துழி
யறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
யறவண னங்கவன் பாற்சென் றோனை
யீங்கு வந்தீர் யாரென் றெழுந்தவன்
௬௦ பாங்குளி மாதவன் பாதம் பணிதலு

பகை, உதயகுமரன் வெட்டுண்டு இறந்த பொழுது, "உவவன மருங்கி னின்பா லுள்ளந் தவிர்விலே னாதலிற் றலைமக டோன்றி, மணிபல் லவத்திடை யென் னையாங் குய்த்துப், பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காட்டி, யென்பிறப் புணர்த்த" என்று அவள் கூறியவாற்றானுமுணர்க; ௨௧ - ம் காதை, ௧௫ - ௬௭.

௪௬. கந்தசாலி - சிறந்தவாசனையுள்ள ஒருவகை நெல்; இப்பெயரினதாகிய நெல்லொன்று உண்டென்பது, தசகுமார சரித்திரத்தின் உத்தரார்த்தத்தில் ஆறாவது உச்சுவாசத்திலுள்ள கோமினிகதையால் நன்குபுலப்படும். இக்காலத்து இந்நெல் கன்னடதேசத்துள்ள மங்கலாபுரத்தில் (மங்களூர்) மிகுதியாகவுள்ளது. மணிமேகலையின் உயர்வுபற்றி அவளுக்குக் கந்தசாலி உவமைகூறப்பட்டது. கழிபெருவித்து - மிகச் சிறந்தவிதை.

௪௭. களர் - உப்புநிலம்.

போன்ம் - விளைக்கப்படுவதையொக்கும்; என்றது, தருமத்துக்குமூலமாகியநீ உதயகுமரனை விரும்புவாயாயின் உன தியல்பு களர்நிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட கந்தசாலியின் விதையைப்போன்று பயனற்றுப்போமென்றபடி. என - என்று நினைந்து. 'வெங்களர்' என்றும் பாடம்.

௪௮. தருமத்திற்குமூலமாகியஉன்னை.

௪௮ - ௪௯. ஓர்திறப் படற்கு ஏதுவாச் செய்தேன் - நின்மனம் ஒருவழிப்படுதற்குக் காரணமாகச்செய்தேன்; ஒருவழி - வைராக்கியமார்க்கம்; "ஒருமன மெய்தி யிருவினைப் பிணிவிட, முப்பகை கடந்து நால்வகைப் பொருளுணர்ந்து" என்று வருதலுகாண்க. இது, வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், ௧௧ - ம் கலித்துறையினுதாரணம். செய்தேனென்றது, மணிமேகலையை உவவனத்திலிருந்து மணிபல்லவத்திற்குக் கொண்டுபோய்ப் புத்தனது பாதபீடிகையைக் காட்டி முற்பிறப்பின்செய்தியை அவள் அறிந்து உய்யும்படி செய்ததனை; ௨௧ - ம் காதை, ௧௫ - ௬௭.

௫௧. தவ்வையராவோர் - முன் பிறந்தோராவோர். 'தவ்வைய ராகிய தாரையும் வீரையும்' என்றும் பாடம்.

௫௨ - ௫௪. அவர்தம்மைத் துச்சயன் மணஞ்செய்துகொண்டான்.

௫௫. அவருடன் - தாரை வீரையென்பவருடன். ஆடி - விளையாடி.

௫௮. அவன் - துச்சயன். சென்றோனை - சென்ற அறவணவடிகளை.

௫௭ - ௫௮. ௨ - ம் காதை, ௬௦ - ௬௧.

௫௯ - ௬௦. அவன் பாங்கு உள்ளி - அவனுடைய இயல்பை நினைந்து. பணிதலும் - துச்சயன் வணங்குதலும்.

மாதி முதல்வ னறவாழி யாள்வோன்
மாதுய ரெவ்வ மக்களை நீக்கி
விலங்குந் தம்முள் வெரூஉம்பகை நீக்கி
யுடங்குயிர் வாழ்கவென் றுள்ளங் கசிந்துகத்
௬௫ தொன்றுகா லத்து நின்றற முரைத்த
குன்ற மருங்கிற் குற்றங் கெடுக்கும்
பாத பங்கயங் கிடத்தலி னீங்கிது
பாதபங் கயமலை யெனும்பெயர்த் தாயது
தொழுது வலங்கொள்ள வந்தே னீங்கிப்
௭௦ பழுதில் காட்சியீர் நீயிருந் தொழுமென
வன்றவ னுரைத்த வவ்வுரை பிழையாது
சென்றுகை தொழுது சிறப்புச் செய்தலின்
மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியுங்
கோதையஞ் சாய னின்னொடு கூடின
௭௫ அறிபிறப் புற்றனை யறம்பா டறிந்தனை

௬௧. ௬-ம் காதை, ௧௧. ஆதிமுதல்வ னென்பது முதலியவை, அறவணவடிகள் துச்சயனை நோக்கிக் கூறும் வார்த்தை.

௬௨. மா துயர் எவ்வம் - மிக்க துன்பம்; என்றது பிறப்பிறப்புக்களை; துயரெவ்வம் - ஒருபொருட் பன்மொழி. நீக்கி - நீங்கச்செய்து.

௬௩. வெரூஉம்பகை - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய பகை. 'பகைநீங்கி' என்றும் பாடம்.

௬௪. உயிர் உடங்கு வாழ்க என்று - எல்லாவுயிர்களும் தம்முள் மனவேறுபாடின்றி ஒத்து வாழ்வனவாக வென்று கருதி; எல்லாவுயிர்களும் ஒருபடியாக நிருவாணமடைந்து வாழ்கவென்றுகருதி யென்று கூறினும் பொருந்தும். உள்ளம் கசிந்து உக - மனம் கருணைமிகுதியால் இரங்கிக் கரைய.

௬௫. தொன்று காலத்து - பழையகாலத்தில்.

௬௨ - ௬௫. ௧௨ - ம் காதை, ௮௭-௯௮.

௬௫ - ௬௬. நின்று அறம் உரைத்த குன்ற மருங்கில் - எல்லா உயிர்களும் காணும்படி நின்று தருமோபதேசஞ்செய்த மலையினிடத்தே. அம்மலை கிருத்திரகூடம்; அது, மகததேசத்தின் இராஜதானியாகிய இராஜகிருகநகரத்தின் ஸமீபத்திலுள்ளது. குற்றம் - காமவெகுளி மயக்கங்கள்.

௬௧ - ௬௬. முதல்வன் ஆள்வோன் உயிர் வாழ்கவென்று நின்று அறம் உரைத்த குன்றம்.

௬௭. பாதபங்கயம் - புத்தனுடைய பாததாமரைக் குறிகள்.

௬௮. பெயர்த்தாயது - பெயரையுடைத்தாயிற்று.

௭௦. பழுது இல் காட்சியீர் - குற்றமில்லாத அறிவினையுடையீர். தொழுமென - தொழுமினென்று துச்சயன் முதலியோரை நோக்கி அறவணவடிகள் சொல்ல. 'தொழுமினென்று' என்றும் பாடம்.

௭௧. பிழையாது - தப்பாது.

௭௨. சிறப்பு - விழா; "சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது" என்பது திருக்குறள், ௧௮; பூசையெனினும் பொருந்தும்.

௭௪. கோதையஞ்சாயலென்றது - மணிமேகலையை.

௭௩ - ௭௪. ௧௨ - ம் காதை, ௧௭ - ௧௯.

௭௫. அறிபிறப் புற்றனை - முற்பிறப்பை யறிந்தாய், 'முந்தைப் பிறப்பெய்தி நின்றோள்' என்று இக்காதையில்

பிறவற முரைப்போர் பெற்றியுங் கேட்குவை
பல்வேறு சமயப் படிற்றுரை யெல்லா
மல்லியங் கோதை கேட்குறு மந்நா
ளிளையள் வளையோ ளென்றுனக் கியாவரும்
அ0 விளைபொரு ளுரையார் வேற்றுரு வெய்தவு
மந்தரந் திரியவு மாக்குமிவ் வருந்திறன்
மந்திரங் கொள்கென வாய்மையி னோதி
மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாட்
பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்
அரு திருவற மெய்துதல் சித்தமென் றுணர்நீ
மன்பெரும் பீடிகை வணங்கினை யேத்தி
நின்பதிப் புகுவா யென்றெழுந் தோங்கி
மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து
சிறந்த கொள்கைச் சேயிழை கேளாய்
கூ0 மக்கள் யாக்கை யுணவின் பிண்ட

முன்னுங் கூறியிருத்தல் காண்க; கூ. அறம் பாடு அறிந்தனை - தருமோத்பத்தியை யறிந்தாய்; 'அறம்பாடு சிறக்க' என்றார் முன்னும்; கூ0 - ம் காதை, கூ.

எசு. பிற அறம் உரைப்போர் - மற்றைச் சமயதருமங்களைச்சொல்லுவோர்.

எஎ. படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை.

எஅ. அல்லியங்கோதை - முன்னிலைப்பெயர். 'கேட்குறுநாளில்' என்றும் பாடம்.

எகூ. இளையள் - இளமையையுடையாள். வளையோள் - வளைகளையுடையாள்.

அ0. விளைபொருள் உரையார் - விளைகின்ற தத்தம் சமயதத்துவங்களைச் சொல்லார்; இயல்பன்றென்பார் விளைபொருளென்றார்; ஆதலாலென ஒருசொல் வருவிக்க. வேற்றுரு - வேறுவடிவம்.

எகூ - அ0. உசு - ம் காதை, சுஅ-சுகூ.

அக. அந்தரம் - ஆகாயம். 'அந்தரஞ் சேறலும்' என்றும் பாடம்.

அஉ. வாய்மையின் ஓதி - நால்வகை வாய்மையுடன் அம்மந்திரங்களை உபதேசித்து; வாய்மையின் - உண்மையுடனென்றுமாம்.

அகூ. மதி நாள் முற்றிய - சந்திரன் நாள்தோறும் ஒவ்வொரு கலையாகவளர்ந்து முற்றுப்பெற்ற, மங்கலத்திருநாள் - பௌர்ணிமையில்; புத்தன் ஞானம் பெற்றதினம் வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையாதலால், அதனை விளக்குதற்பொருட்டு 'மதிநாண் முற்றிய மங்கலத் திருநாள்' என்றார். புத்தன்பிறந்த தினமும் அதுவே. இதனால், வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையைச் சிறந்த திருநாளாகப் பௌத்தர் இக்காலத்துங் கொண்டாடுவர்.

அச பொதுவறிவு இகழ்ந்து - சாமானிய ஞானத்தைவெறுத்து, புலம் உறும் மாதவன் - நான்குவகையாகிய சத்தியங்களை அறிதற்குரிய ஞானத்தையடைந்த புத்தனுடைய; புலம் - மெய்ஞ்ஞானம்; திருமுருகாற்றுப்படை, கூரு.

அரு. சித்தம் (=ஸித்தம்) - நிச்சயம்.

அசு. வணங்கினை - வணங்கி.

அஅ. மறித்து ஆங்கு இழிந்து - மீட்டும் அவ்விடத்தேயிறங்கி.

அகூ. கொள்கை - விரதம்; "சான்ற கொள்கை" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, சஅ0.

கூ0. மனிதருடைய உடம்பு உணவாலாகியதொகுதி; 'உண்டி முதற்றே யுணவின் பிண்டம்' என்பது, புறநானூறு, கஅ.

மிப்பெரு மந்திர மிரும்பசி யறுக்குமென்
றுங்கது கொடுத்தாங் கந்தர மெழுந்து
நீங்கிய தாங்கு நெடுந்தெய்வந் தானென.

மந்திரங்கொடுத்தகாதை முற்றிற்று.

கக. எல்லாமந்திரத்திலும் சிறந்த தென்பார் பசியொழிக்குமந்திரத்தைப் பெருமந்திரமென்றார்.

கரு. நெடுந்தெய்வம் நீங்கியது. 'நீங் கிய தாங்க நெடுந்தெய்வம்' என்றும் பாடம்.

க - கரு. ஆயிழை ஆசனத்தால் அறிந் தபிறவியளாயினள்; இவள்பெற்றியும் ஐதென்று வந்துதோன்றிய தெய்வம், நின்றோள்கேட்ப "நீயோதோன்றினை; நின்னடிபணிந்தேன்; வைத்தேன்; கொண்டேன்; ஏற்றினேன்; புலம்பு அறுக" என்று ஆசனத்தைவலங்கொ ண்டு வணங்காநிற்ப, அப்பொழுது அத்தெய்வத்தின்முன்னர்ப் பொருந்தி 'உன்றிருவருளால் என்பிறப்புணர்ந் தேன், என்கணவன் யாங்குளன்' என்று மணிமேகலைகேட்டலும், அத்தெய்வம் "இலக்குமி! கேள், பொழிலில் இரா குலனோடு நீபுலந்தாய்; அப்புலவியை மாற்றவேண்டி அவன் உன்னடியை வணங்கும்பொழுது, சாதுசக்கரன் திரி வோன் வருவோன் அவன் வெங்கதிர மையத்துப் பொழிலினுள்ளே வந்து தோன்றலும், நீ கண்டு மயங்கிக் கலங்கி நடுக்குற்று நாணி இறைஞ்ச, இராகுலன் 'வந்தோன்யார்' என்று வெகுளலும், நீ அவன்வாயைப்புதைத்து 'இழிந்தோனு டைய அடியைவணங்காது நாநல்கூர்ந் தனை' என்றுசொல்லி அவனோடு பாத் தியன்பாதம்பணிந்து, 'அமர, கேள்; கொணர்கேம்; உண்டி; யாம் உன்குறிப் பினம்' என்றலும், அவன் 'கொணர்க' என்று உண்டருளிய அவ்வறம் நின்னை யொழியாது நின்பிறப்பையறுத்திடும்; உவவனத்தில்தோன்றிய உதயகுமரன் றான் இராகுலன்; அவனுக்கன்றி அவன் பால் உள்ளநீங்காத்தன்மை நினக்கு முண்டாதலின், நினதியல்பு வீழ்வது போலுமென்றெண்ணி உன்னை தூர்திற ப்படற்கு ஏதுவாச்செய்தேன்; குமி! இன்னுங்கேள்; தாரையும்வீரை யும் நின்தவ்வையராவோர்; அவர்தம் மைத் துச்சயன்கொண்டனன்; அவன் அவருடன் மலையாடி அடைகரையிலிரு ந்தழிச் சென்ற அறவணனை அவன் 'வந்தீர்யார்' என்றெழுந்து அவனுடைய பாதத்தைப்பணிதலும, அவன 'பாதபங் கயத்தைத் தொழுது வலங்கொள்ளவந் தேன்; நீருந்தொழும்' என்ற வுரைபி ழையாது சென்று தொழுது சிறப்புச் செய்தலின், தாரையும் வீரையும் நின் னொடு கூடினர்; உற்றனை; அறிந்தனை; பெற்றியும் கேட்குவை; அந்நாள், யாவ ரும் உனக்கு உரையார்; ஆதலால், இம் மந்திரங்கொள்க" என்று அவற்றை உப தேசித்து, "உணர்நீ; நின்பதிப்புகுவாய்" என்று எழுந்தோங்கி அத்தெய்வம், "யான் மறந்ததுமொன்றுண்டு" என்று மறித்தும் இழிந்து, "கேளாய்; யாக்கை உணவின்பிண்டம்; இப்பெருமந்திரம் இரும்பசியறுக்கும்" என்று அம்மந்திரத் தைக்கொடுத்து எழுந்து நீங்கியதென வினைமுடிவுசெய்க.

பதினொன்றாவது

பா ரம்பெற்றகாதை.

[பதினொன்றாவது மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை கோமுகியென்னும் பொய்கையிலெழுந்த பாத்திரங்கொடுத்தபாட்டு.]

மணிமே கலாதெய்வ நீங்கிய பின்னர்
மணிபல் லவத்திடை மணிமே கலைதான்
வெண்மணற் குன்றமும் விரிபூஞ் சோலையுந்
தண்மலர்ப் பொய்கையுந் தாழ்ந்தன ணோக்கிக்
௫ காவதந் திரியக் கடவுட் கோலத்துத்
தீவ திலகை செவ்வனந் தோன்றிக்
கலங்கவிழ் மகளிரின் வந்தீங் கெய்திய
விலங்குதொடி நல்லா யார்நீ யென்றலு
மெப்பிறப் பகத்துள் யார்நீ யென்றது
௧௦ பொற்கொடி யன்னாய் பொருந்திக் கேளாய்
போய பிறவியிற் பூமியங் கிழவ
னிராகுலன் மனையா னிலக்குமி யென்பே

௩. குன்றமுதலியவற்றிற்கு இரண்டனுருபு விரிக்க.

௪. 'தண்புனற் பொய்கையும்' என்றும் பாடம். தாழ்ந்தனள் நோக்கி - தாழ்ந்து நோக்கி=மெல்ல நோக்கி.

௫. காவதம் - காதம்; 'வ' பகுதிப்பொருள் விகுதி யென்பர் அடியார்க்கு நல்லார்; சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண் காதை, ௩௬. கடவுட்கோலம் - தெய்வ வேடம்.

௧ - ௫. நீங்கியபின்னர் மணிமேகலை நோக்கித் திரியவென்க.

௬. தீவதிலகை:- பதிகம் - ௫௩; இந்திரனேவலாற் புத்தனுடைய பாதபீடிகையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு மணிபல்லவத்திலிருப்பவள்; ௧௧ - ம் காதை, ௨௪ - ௨௮. செவ்வனம் - செவ்விதாக; வேறாகவெனினும் பொருந்தும்; "திருமக ளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்து" என்பதிற்காண்க; இது சிலப்பதிகாரம், கடலாடுகாதை, ௭௭.

௭. கலம் - கப்பல். மகளிரின் - மகளிர்போல.

௮. தொடி - வளை. என்றலும் - என்று தீவதிலகை கேட்கவும் 'இலங்குகொடி யன்ன யார்நீ யென்ன' என்றும் பாடம்.

௬ - ௮. தீவதிலகை தோன்றி யார்நீ யென்றலும்.

௯. 'எப்பிறப் பகத்துள்' என்பதுமுதலியன மணிமேகலையின் வார்த்தை.

௧௦. பொற்கொடி யன்னாய் - காமவல்லியையொப்பாய்.

௧௧. போய பிறவி - சென்ற பிறப்பு. கிழவன் - உரியவன்.

௧௨. மனையாள் - யான் மனைவி. இலக்குமி என்பேர் - இலக்குமியென்பது

௧௧.—பாத்திரம்பெற்றகாதை.

ஆய பிறவியி லாடலங் கணிகை
மாதவி யீன்ற மணிமே கலையா
௧௫ னென்பெயர்த் தெய்வ மீங்கெனைக் கொணரவிம்
மன்பெரும் பீடிகை யென்பிறப் புணர்ந்தே
னீங்கென் வரவிதீங் கெய்திய பயனிது
பூங்கொடி யன்னா யார்நீ யென்றலு
மாயிழை தன்பிறப் பறிந்தமை யறிந்த
௨௦ தீவ திலகை செவ்வன முரைக்கு
மீங்கித னயலகத் திரத்தின தீவத்
தோங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை

எனது பெயர். 'இலக்குமி யென்பேன்' என்றும் பாடம்.

௧௩. ஆய பிறவியில் - இப்பிறப்பில்.

௧௩-௧௪. பலவகையினராகிய கணிகையர்களுள் மாதவி நாடகக்கணிகையாதலின், அதனை விளக்குதற்பொருட்டு 'ஆடலங் கணிகை மாதவி' என்றாள். கணிகையர்களின்வகையினை, சிலப்பதிகாரம் இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதையிலும், ஊர்காண்காதையிலும் காண்க.

௧௫. என்பெயர்த்தெய்வமென்றது மணிமேகலாதெய்வத்தை.

௧௬. பீடிகை - பீடிகையால்.

௧௭. பயனிதுவென்றது, பழம்பிறப் புணர்ந்ததனை.

௧௮. என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்கவும்.

௧௯. ஆயிழை - மணிமேகலை. அறிந்தமை - அறிந்த தன்மையை.

௨௦. உரைக்கும் - சொல்லுவாள்.

மேல்வருவன தீவதிலகையின்வார்த்தை.

௨௧. இதன் அயலகத்து - இந்த மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்துள்ள, இரத்தினதீவத்து - இரத்தினதீவத்தில்.

௨௨. ஓங்குயர் சமந்தத்து - மிகவுமுயர்ந்த சமந்தமென்னு மலையினது, உச்சி மீமிசை - உச்சியின்மேலே; மீமிசை - மேல்; "கொல்களிற்று மீமிசைக்கொடி" என்பது புறநானூறு, ௯. 'ஓங்குயர் சிமயத்து' என்றும் பாடம். இம்மலைக்குச் சமனொளியென்றும் பெயருண்டு; "இலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ், சிலம்பினை யெய்தி வலங்கொண்டு மீளுந், தரும சாரணர்" (௨௮-ம் காதை, ௧௦௭ - ௧௦௯) என்று பின்வருதலாலுணர்க.*

* "ஆறைந்து யோசனைத், தென்றிசை மருங்கிற் சென்றுதிரை யுடுத்த, மணிபல் லவத்திடை" (௬ - ம் காதை, ௨௧௧ - ௨௧௩) என்றதனால் மணிபல்லவம் காவிரிப் பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே முப்பதுயோசனைதூரத்திலுள்ளதென்றும், "ஈங்கித னயலகத் திரத்தின தீவத், தோங்குயர் சமந்தத் துச்சி மீமிசை, யறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய, பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடூஉ, மறவி நாவா யாங்குள தாதலின்" (௧௧ - ம் காதை, ௨௧ - ௨௫) என்றதனால் இரத்தினதீவம் மணிபல்லவத்திற்கு அயலிடத்துள்ளதென்றும், அதிற் புத்தனுடைய பாதக்குறிகளுள்ள உச்சியையுடைய சமந்தமென்னு மலையொன்றுண்டென்றும் தெரிதலாலும், "இலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ், சிலம்பினை யெய்தி வலங்கொண்டு மீளுந், தரும சாரணர்" (௨௮ - ம் காதை, ௧௦௭ - ௧௦௯) என்பதனால் இலங்காதீவத்திற் சமனொளி யென்று பெயருள்ள புத்தஸ்தலமாகிய மலையொன்றுண்டென்று தெரிதலாலும் முன்னுள்ள சமந்தமென்பதும், பின்னுள்ள சமனொளியென்பதும் இலங்கையிலுள்ள 'ஆடம்ஸ்பீக்' என்று 'இங்கிலிஷ்' பாஷையில் வழங்கும் மலையையே குறிக்கின்றன

யறவியங் கிழவோ னடியிணை யாகிய
பிறவி யென்னும் பெருங்கடல் விடூஉ
௨௫ மறவி நாவா யாங்குள தாதலிற்
றொழுது வலங்கொண்டு வந்தே னீங்குப்
பழுதில் காட்சியிந் நன்மணிப் பீடிகைத்
தேவர்கோ னேவலிற் காவல் பூண்டேன்
றீவ திலகை யென்பெய ரிதுகே
௩0 டரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த

௨௩. அறவியங் கிழவோன் - அறத்திலே நிற்கின்ற உரிமையையுடையோனாகிய புத்தன்; "அறவியாற் காறு மூன்றும்" (குணமாலையாரிலம்பகம், உஎ௫) எனவும், "அறவிய மனத்த ராகி" (முத்தியிலம்பகம், உஎக) எனவும் வருவன சீவகசிந்தாமணி; "அறவிய மனத்தினை யாகி" எனவும், "அறவியான் றூனு மறவமிர்த மீந்தான்" எனவும் வருவன நீலகேசி. இணை - இரண்டு.

௨௪. பிறவி காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றிவருதலின், 'பிறவியென்னும் பெருங்கடல்' என்றார். விடூஉம் - கடத்தும்.

௨௫. அறவி நாவாய் - அறத்திலே நிற்பதாகிய நாவாய்; நாவாய் - கப்பல்.

௨௩ - ௨௫. உச்சிமீமிசை அடியிணையாகிய நாவாய் உள்ளது.

௨௩ - ௨௫. பிறவியாகிய பெருங்கடலைக்கடத்தும் அடியிணையாகிய நாவாயென்க; இப்படியே "பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா, ரிறைவ னடிசேராதார்" (திருக்குறள், ௧0) என்று வருதல் காண்க.

௨௬. ஈங்கு வந்தேன்.

௨௪-௨௬. இம்மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்தேயுள்ளதாகிய இரத்தினதீவத்துள்ள சமந்தமென்னுமலையினது உச்சியிற் புத்தனது பாதமாகிய அறவிநாவாய் உள்ளதாதலால் அதனைத் தொழுது வலங்கொண்டு ஈங்குவந்தேனென்றாளென்க.

௨௭. பழுது இல காட்சி - குற்றமற்ற தோற்றத்தையுடைய. பீடிகை - பீடத்தை.

௨அ. காவல் பூண்டேன் - காத்தலை மேற்கொண்டேன்.

௨௯. என்பெயா பது.

௩0. தருமராசனென்பது புத்தன்பெயர்களுள் ஒன்றாதலின், தருமதலைவனென்றாள்.

வென்றெண்ணுவதற் கிடமுண்டு. எங்ஙனமெனின், இலங்கைத்தீவின் மேன் மாகாணத்தில் தென்கீழ்ப்பிரிவில் இரத்தினபுரியென்ற ஓரிடமும், சிலராற் சமந்தகூடமென்றும் சிலராற் சமனொலையென்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள மலையொன்றும் உள்ளனவென்று யாழ்ப்பாணம் - வட்டுக்கோட்டை, வே. சதாசிவப்பிள்ளையென்பவராற் கி. பி. 1884-ம் ஆண்டில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள இலங்கைப்பூமிசாஸ்திர சங்கிரகமென்னும் புத்தகத்தால் தெரிகின்றன. மணிபல்லவம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத்தெற்கே ஆறைந்துயோசனைதூரத்துள்ளதென்றும் அதன் அயலிலுள்ளது இரத்தின தீவமென்றும் முன்பு கூறியதற்கு 'ஆடம்ஸ்பீக்' காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத்தெற்கே சற்றேறக்குறைய முப்பது காததூரத்திலிருத்தலும், அம்மலை பண்டைக்காலத்துச் சமந்தமென்றும் சமனொளியென்றும் கூறப்பட்டுவந்ததென்பதற்கு இக்காலத்து அது 'சமந்தகூடம்' 'சமனொலை' என்று கூறப்படுதலும், அம்மலை இரத்தினதீவத்துள்ளதென்பதற்கு அதனைச்சார்ந்த ஓரிடம் 'இரத்தினபுரி' என்று பெயர்பெற்றிருத்தலும், சமனொளியென்பது இலங்காதீவத்துள்ளதென்பதற்கு அஃது இலங்கைத்தீவிலிருத்தலும் சான்றாதலறிக.

பெருமைசா னல்லறம் பிறழா நோன்பினர்
கண்டுகை தொழுவோர் கண்டதற் பின்னர்ப்
பண்டைப் பிறவிய ராகுவர் பைந்தொடி
யரிய ருலகத் தாங்கவர்க் கறமொழி
௩௫ யுரிய துலகத் தொருதலை யாக
வாங்கன மாகிய வணியிழை யிதுகே
ளீங்கிப் பெரும்பெயர்ப் பீடிகை முன்னது
மாமலர்க் குவளையு நெய்தலு மயங்கிய
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சி
௪0 யிருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத்
தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
மீனத் திடைநிலை மீனத் தகவையிற்

௩௧ - ௩௩. நோன்பினரே இப்பீடிகையைத்தரிசித்துக் கைதொழுதற்கு உரியராவார்; அங்ஙனந்தரிசித்தபின்பு அவர் பழையபிறப்பின்செய்தியையறியும்அறிவையுடையராவார்.

௩௪ - ௩௫. அரியர் உலகத்து - அத்தன்மையையுடையோர் உலகத்திற் பெறுதற்கரியர், அவர்க்கு அறமொழி உரியது - அவர்க்குத் தருமபதம் உரிமையையுடையது. ஒருதலையாக - நிச்சயமாக.

௩௬. ஆங்கனமாகிய அணியிழை - அத்தன்மையையுடையாயாகிய அணியிழாய்; என்றது, நீ தருமபதங்கேட்டற்கு உரிமையையுடையாயென்றபடி.

௩௭. பெயர் - புகழ்; பெரும்பெயர் - வீடுமாம்; "மிக்குப் புகழெய்திய பெரும்பெயர் மதுரை" என்பதனாலறிக; இது **மதுரைக்காஞ்சி**, ௬௯௯.

௩௮. மயங்கிய - கலந்த.

௩௯. கோமுகி - மணிபல்லவத்துள்ள ஒருபொய்கை; காரணப்பெயர்; பசுவின் முகம்போன்ற வடிவமுடையதென்பது பொருள். இலஞ்சி - பொய்கையில். 'என்னுமிக் கொழுநீ ரிலஞ்சி' என்றும் பாடம்.

௩௭ - ௩௯. முன்னிடத்ததாகிய இலஞ்சியில்.

ஆபுத்திரன் வேண்டுகோளின்படி கோமுகியென்னும் பொய்கையினுள்ளேயிருந்து அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரம் ஒவ்வொருவருடத்தும் மேலேவந்து தோன்றுந்தினம் புத்தனுடைய ஜனனகாலமாகிய விசாகநட்சத்திரத்தோடு கூடிய வைசாகசுத்த பௌர்ணிமையாதலின், அத்தினத்தை மேலேவரும் நான்கடிகளாற் சிறப்பித்துக் கூறுவார்.

௪0. இருது இளவேனிலில் - இளவேனிற்பருவத்தில்; பன்னிரண்டுமாதங்களுள் ஆவணிமுதலிய இரண்டிரண்டுமாதங்கள் இருதுவெனவும் பெரும்பொழுதெனவும் பருவமெனவுங் கூறப்படும். அவை, முறையே கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலென ஆறுவகையாம். அவற்றுள், ஈண்டு இளவேனிலென்றது சித்திரை வைகாசி மாதங்களை. கதிர் எரி இடபத்து - சூரியன் மிக்க வெம்மையைச் செய்கின்ற வைகாசிமாதத்தில்.

௪௧. ஒருபதின் மேலும் ஒருமூன்று சென்றபின் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுள் கார்த்திகைமுதலாகிய பதின்மூன்று நட்சத்திரங்கள் சென்றபின்பு.

௪௨. மீனத்து இடைநிலைமீனத்து அகவையின் - நட்சத்திரங்களுள் நடுவில் நிற்றலையுடையதான விசாகநட்சத்திரத்தில்; "போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்தத்து" என்று பின்புவருதலின், ஈண்டு விசாகம் கொள்ளப்பட்டது. அச்சுவினிமுதலிய இருபத்தேழனுள் பதினான்காவதும் நடுவிலுள்ளதுமாகிய நட்சத்திரம் சித்திரையாக இருக்க அதனை நடுவிலுள்ளதாகக்கூறாமல் இவ்விடத்தில் விசாகத்தைக்கூறியது என்னையோவெனின், ஒவ்வொருவருட

போதித் தலைவனொடு பொருந்தித் தோன்று
மாபுத் திரன்கை யமுத சுரபியெனு

த்தும், பகலையும் இரவையும் சமனாக முப்பது முப்பது நாழிகையாகவேபெற்ற இரண்டு விஷுவத்தினங்களுள் ஒன்றாகிய மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு எந்தநட்சத்திரத்திற் பிரவேசமுண்டாகின்றதோ அதை நட்சத்திரங்களில் முதலாவதாகக் கூறுவது சோதிடநூற்றுணிபாதலாலும் முன்னொருகாலத்திற் சூரியனுக்குக் கிருத்திகாப்பிரவேசமிருந்தபொழுது மேஷாயனம் நேரிட்டிருந்ததென்றும் அதுபற்றிக் கார்த்திகையை முதலாகக்கொண்டு நட்சத்திரங்களை எண்ணிவந்தார்களென்றும் பழைய சோதிடநூல்களால் தெரிகின்றமையாலும் நட்சத்திரங்களின் நடுவிலுள்ளதை விசாகமென்றுகூறியது குற்றமன்றென்க. இப்படியே முன்னொருகாலத்தில் நட்சத்திரங்களைக் கார்த்திகை முதலாக எண்ணிவந்தார்களென்பது, கிருஷ்ணயஜுர்வேத ஸம்ஹிதையாலும் கிருஷ்ணயஜுர்வேத பிராஹ்மணத்தாலும் தெரிகின்றதென்பர். உச்சயினி நகரத்தில் விக்கிரமார்க்கனுடைய அவைக்களத்திலிருந்த நவரத்தினங்களுள் ஒருவரென்று சொல்லப்படுகிற வராகமிகிரரென்கிற பிரஸித்த ஜ்யோதிஷ்கர், தமதுகாலத்தில் மேஷாயனத்திற் சூரியனுக்கு அச்வினீநட்சத்திரப் பிரவேசமுண்டாயிருந்தலையறிந்து பழையவழக்கத்திற்கு மாறாக நட்சத்திரங்களை அச்வினீமுதலாக எண்ணும் வழக்கத்தை வற்புறுத்தினமையின், இக்காலத்தில் நட்சத்திரங்கள் இங்ஙனம் எண்ணப்பட்டு வருகின்றனவென்பர். 'அகவயின்' என்றும் பாடம்.

௪௧ - ௪௨. இங்கே விசாகநட்சத்திரத்தைப் பதினான்காவதாகக் கூறியிருத்தலின், இந்நூலாசிரியர் நட்சத்திரங்களைக் கார்த்திகைமுதலாக எண்ணிவந்தகாலத்தினரென்பது ஊகித்தறியப்படுகின்றது.

௪௩. போதி - அரசமரம்; இதற்குப் போதத்தையுடையதென்பது பொருள்; போதம் - ஞானம்; இதனடியிலிருந்த பொழுது நால்வகைச்சத்தியங்களையும் அறிந்துகொள்ளுதற்குரிய ஞானத்தைப் புத்தன் அடைந்தமையால், இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; புத்தன் இதனடியிலிருந்தானென்பதை, "போதி நீழற் பொருந்தித் தோன்று, நாதன்" (௧௧-ம் காதை, ௬௩-௬௪) எனவும், "போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி, னாதன்" (௧௨-ம் காதை, ௧0௧-௧0௨) எனவும், "ஓங்குயர் போதி யுரவோன்" (௧௨-ம் காதை, ௧௧௧) எனவும், "போதித் தலைவனொடு" (௧௫-ம் காதை, ௨௬) எனவும், "போதி மாதவன்" (௧௫-ம் காதை, ௨௯) எனவும், "முன்னவன் போதியி னல்லறம்" (௨௮-ம் காதை, ௧௪௧) எனவும், "பைம்பூம் போதிப் பகவற்கு" (௨௮-ம் காதை, ௧௭௪) எனவும், "போதி மூலத்து, நாதன்" (௨௯-ம் காதை, ௨௩-௨௪) எனவும், "போதி மூலம் பொருந்தி யிருந்து" (௩0-ம் காதை, ௧0) எனவும் இந்நூலுள்ளே பின் வருவனவற்றாலுணர்க. இது மகாபோதியெனவுங் கூறப்படும். தலைவன் - புத்தன். இனி, போதியென்பதற்கு ஞானமென்று பொருள்செய்தல் பௌத்தர் சைனர்களுடைய வழக்கமாகவிருத்தலின், போதித்தலைவனென்றதற்கு ஞானத்திற்குத் தலைவனென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும்; "போதிச் செல்வம் பூண்டவ ரேத்தும் பொலிவின்னா, லாதிக் காலத் தந்தணன் காதன் மகனாத்தான்" என்பதிற் காண்க; இது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௩௩௭. தோன்றும் - முற்று.

௪0 - ௪௩: - ௧௫-ம் காதை, ௨௩-௨௬.

௪௪. அமுத சுரபி - அமுதத்தினது மணம்போன்ற மணமுடையதென்றும், அமுதத்தைக்கொடுக்கும் காமதேனுவைப்போன்றதென்றும் பொருள் கூறுவர்; அமுதம்-அமிர்தம், உணவு. சுரபி-மணம், காமதேனு. இஃது ஆருயிர்மருந்தென்றுங் கூறப்படும்; ௧௧-ம காதை, ௧௪௪.

௪0 - ௪௪. அமுதசுரபி, புத்தன்பிறந்த காலத்தே ஒவ்வொருவருடத்தும் கோமுகியென்னும் பொய்கையிலிருந்து தோன்றுதலின், 'போதித் தலைவனொடு பொருந்தித் தோன்றும்' என்றார்.

௪௫ மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி கேளா
யங்நா ளிந்நா ளெப்பொழு திப்பொழுது
நின்னுங்கு வருவது போலு நேரிழை
யாங்கதிற் பெய்த வாருயிர் மருந்து
வாங்குநர் கையகம் வருத்துத லல்லது
௫0 தான்றொலை வில்லாத் தகைமைய தாகு
நறுமலர்க் கோதை நின்னூ ராங்க
ணறவணன் றன்பாற் கேட்குவை யிதன்றிற
மென்றவ ளுரைத்தலு மிளங்கொடி விரும்பி
மன்பெரும் பீடிகை தொழுதன ள் வணங்கித்
௫௫ தீவ திலகை தன்னொடுங் கூடிக்
கோமுகி வலஞ்செய்து கொள்கையி னிற்றலு
மெழுந்து வலம்புரிந்த விளங்கொடி செங்கையிற்
றொழுதகை மரபிற் பாத்திரம் புகுதலும்
பாத்திரம் பெற்ற பைந்தொடி மடவாள்
௬0 மாத்திரை யின்றி மனமகிழ் வெய்தி
மாரனை வெல்லும் வீர நின்னடி
தீநெறிக் கடும்பகை கடிந்தோய் நின்னடி

௪௬ - ௪௫. பாத்திரம் தோன்றும்.

௪எ. நின்னுங்கு வருவது போலும் - அப்பாத்திரம் நின்கையிடத்து வருவது போலும்; நின்னுங்கு :— க0-ம் காதை, ௪௧. "நின்னுங்கு வருஉ மென்னெஞ்சி னை, யென்னுங்கு வாராதோம்பினைகொண்மே." என்பது கலித்தொகை, ௨௬.

௪அ. அதில் - அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரத்தில். ஆருயிர் மருந்து - அன்னம்; பசிநோயால் வருந்தாவண்ணம் உயிர்களைப் பாதுகாத்தலின், இஃது இங்ஙனங் கூறப்பட்டது; "அகன்சுரைப் பெய்த வாருயிர் மருந்து" என்பர் பின்னும்; க௧-ம் காதை, ககஎ. சோற்றையும் தண்ணீரையும் இருமருந்தென்பர் கோவூர்கிழார்; இதனை, புறநானூறு, ௭0 - ம் பாட்டிற்காண்க.

௪௯. கையகம் - கையிடத்தை.

௫0. தாலென்றது - அன்னத்தை. 'தான்றொலை வறியா' என்றும் பாடம்.

௫௧. கோதை - விளி. 'நறைமலர்க் கோதை' என்றும் பாடம்.

௫௨. இதன்றிறம் - இப்பாத்திரத்தின் வரலாறு. இதன்றிறத்தை அறவணன் பாற்கேட்குவை.

௫௩. அவள் - தீவதிலகை. இளங்கொடி - மணிமேகலை.

௫௪. தொழுதனள் வணங்கி - கைகுவித்து வந்தித்து.

௫௬. கொள்கையின நிற்றலும் - நியமத்தோடு மணிமேகலைநிற்றலும்.

௫எ. எழுந்து - கோமுகியிலிருந்து எழுந்து. இளங்கொடி - மணிமேகலை.

௫எ - ௫அ. பாத்திரம் எழுந்து இளங்கொடியினுடைய செங்கையிற்புகுதலும்.

௬0. மாத்திரையின்றி - அளவின்றி.

௬௧. 'மாரனை' என்பது முதலியன, பாத்திரம்பெற்ற மகிழ்ச்சியால் மணிமேகலை புத்தனைக் குறித்துச் செய்யுந் துதிகள். 'மாரன்' என்பதற்குப் பொருள், ரு - ம் காதை, எஎ - ம் அடிக்குறிப்பிற் காண்க.

௬௨. ரு - ம் காதை, க0௬. தீநெறிக் கடும்பகை - கொடிய வழிகளாகிய மிக்க

பிறர்க்கற முயலும் பெரியோய் நின்னடி
துறக்கம் வேண்டாத் தொல்லோய் நின்னடி
௬௫ எண்பிறக் கொழிய விறந்தோய் நின்னடி
கண்பிறர்க் களிக்குங் கண்ணோய் நின்னடி
தீமொழிக் கடைத்த செவியோய் நின்னடி
வாய்மொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி

பகையை; காமமுதலியவற்றை 'அரிஷட் வர்க்கம்' என்றும், 'வைரி' என்றும் வடநூலார் கூறுதல்போலத் தீநெறியைக் கடும்பகையென்றார். 'கடப்போய் நின்னடி' என்றும் பாடம்.

௬௩. பிறர்க்கு அறம் முயலும் பெரியோய் - மற்றையோர்க்குப் புண்ணியமுண்டாதற்கு முயலுகின்ற பெரியோனே; இப்படியே "பிறர்க்கற மருளும் பெரியோன்" என்பர் பின்னும்; ௨௪ - ம் காதை, ௪௭௮. போதிவிருட்சத்தினடியிற் புத்தனுக்கு ஞானோதயமானபொழுது மாரன் அவனைநோக்கி 'நீ இப்பொழுதே நிருவாணமடை' என்றுசொல்ல, புத்தன் மயங்குகையில், பிரஹ்மதேவர்வந்து 'நீ இப்பொழுது அடையவேண்டாம்; நீ யறிந்த தருமத்தை உபதேசித்து நிருவாணமடைதற்குரியவழியை எல்லோர்க்குங் காட்டிவிட்டு அப்பாற் செல்க' என்றலின், புத்தன் தருமோபதேசஞ் செய்யத்தொடங்கினனென்று புத்தசரிதத்தால் தெரிகின்றது.

௬௪. துறக்கம் - சுவர்க்கம். அழிவற்ற நிருவாணமே அவனால் விரும்பப்பட்டமையின், அழிதன் மாலையதாயதுறக்கம் வேண்டப்படாததாயிற்று.

௬௫. எண் பிறக்கு ஒழிய இறந்தோய் - மாந்தர்களுடைய எண்ணங்கள் எட்டாமற் பின்னே கிடக்கும்படி மேற்பட்ட நிலையிற் சென்றோனே; பிறக்கு - பின்; "துறைபிறக் கொழியப் போகி" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௩௫௧; "முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழிய" என்பது முல்லைப்பாட்டு, ௧௦௧. இறத்தல் - கடத்தல். 'இருந்தோய் நின்னடி' என்றும் பாடம்.

௬௬. பிறர்க்குக் கண் அளிக்குங் கண்ணோய் - உயிர்களுக்கு ஞானத்தை யருளிச்செய்த ஞானியே; கண் - கண்டு ஞானம். புத்தன் பலர்க்குத் தருமோபதேசஞ்செய்த ஆசிரியனாதலின், இங்ஙனங்கூறினார். இனி, உலோகோபகாரத்திற்காகப் புத்தனெடுத்த அநேக ஜாதகங்களுள், ... ல் ... ன் கொடையைப் பரிசோதிக்கவெண்ணி, இந்திரன்வந்து இரண்டுகண்களையுங் கேட்டபொழுது இவன் அவற்றைக் கொடுத்தானென்பராகலின், இதற்கு இந்திரனுக்குக் கண்ணைக்கொடுத்தோயென்று பொருள்கூறினும் பொருந்தும். இதனைப் பின்வரும் பாடல்களாலுணர்க. "விண்ணவர் நாயகன் வேண்டக், கண்ணினி தளித்த காதற், புண்ணிய னிருந்த போதி, நண்ணிட நோய்நலி யாவே". இது வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், ௩ - ம் கலித்துறையின் உதாரணம். "கண்கொடுத்தான் றடிகொடுத்தான் கயப்புலிக்குத் தற்கொடுத்தான், பெண்கொடுத்தா னுடம்பினையும் பிளந்திட்டுப் பிறர்க்கீந்தான், மண்கொடுத்தான் மகக்கொடுத்தான் மன்னுந்தற் சேர்ந்தார்க்கு, விண்கொடுத்தா னவன்கொடுத்த விரித்துரைப்பன் ...

தனங் களைமாரி மூன்றும் பெய்யும் வெங்களிற்றை மிகுசிந்தா மணியை மேனி, யொக்கவரிந் தொருகூற்றை யிரண்டு கண்ணை யொளிதிகழுந் திருமுடியை யுடம்பி லூனை, யெக்கிவீழுங் குருதி தனை யரசு தன்னை யின்னுயிர்போற் றேவியையின் றெடுத்த செல்வ, மக்களை வந் திரந்தவர்க்கு மகிழ்ந்தே யீயும் வானவர்தா முறைந்தபதி மாணு வூரே" இது நீலகேசிவிருத்திசமயதிவாகரத்திற் கண்டசெய்யுள்.

௬௭. தீமொழி - பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என்பன; மொழிக்கு - சொல்லைக் கேளாதிருத்தற்கு.

௬௮. வாய்மொழி - சத்தியம்.

நாகர் துயர்கெட நடப்போய் நின்னடி
ஏ0 யுரகர் துயர மொழிப்போய் நின்னடி
வணங்குத லல்லது வாழ்த்தலென் னாவிற்
கடங்கா தென்ற வாயிழை முன்னர்ப்
போதி நீழற் பொருந்தித் தோன்று
நாதன் பாத நவைகெட வேத்தித்
எ| தீவ திலகை சேயிழைக் குரைக்குங்
குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடூஉ

சுக. நரகர்களிற்சிலர்க்குக் கிலேசசாந்தி செய்வித்தற்பொருட்டு மனமிரங்கி ஒருஜாதகத்திற் புத்தன் நரகலோகத்திற்குச் சென்றானென்பராதலின், இங்ஙனங்கூறினர்; "அருவினை சிலர்கெட வொருபெரு நரகிடை, யெரிசுடர் மரைமல ரெனவிடு மடியினை" என்று வருதல் காண்க; இது, வீரசோழியம், யாப்புப் படலம், கக-ம் கலித்துறையினுதாரணம்.

ஏ0. உரகர் - நாகர்; நாகர்களுக்குக் கருடனாலுண்டாகிய துன்பம் நீங்கும் பொருட்டு அவனுக்குத் தயாதர்மத்தை உபதேசஞ்செய்து அவனால் அவர்களுக்கு அபிர்தங்கிடைக்கும்படி புத்தன் செய்தானென்பது ஒருஜாதககதை. இதனைப் பின்னுள்ளசெய்யுட்களாலறிக; "மீதியல் கருடனை விடவர வொடுபகை விதிமுறை கெடவறம் வெளியுற வருளினை.", "பொற்புடை நாகர்தந் துயரம் போக்கினை", "பைந்நாகர் குலமுய்ய வாயமிழ்தம் பகர்ந்தனையே.", "ஆரமிழ்த மணிநாகர் குலமுய்ய வருளினையே, வார்சிறைப்புள் ளாயற்கும் வாய்மைநெறி பகர்ந்தனையே." இவை, வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், கக-ம் கலித்துறையினுதாரணங்கள். தயையைப் புலப்படுத்துதலையே பயனாகநினைந்து ஸ்ரீஹர்ஷகவியென்பவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய ஜீமூதவாகனன் சரிதமாயுள்ள நாகாநந்தமென்னு நாடகத்தை உற்றுநோக்கின், அது, ஈண்டுக்கூறிய புத்தஜாதககதையின் வழிப்பட்டதாக யாவருக்கும் நன்குவிளங்கும்.

ஏக-ஏஉ. வாழ்த்தல் அடங்காது; இப்படியே "ஆயிர வாரத் தாழியன் றிருந்தடி, நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவன்" என்று முன்னும்வந்திருத்தல்காண்க. ரு-ம் காதை, கoஅ-கoகு.

ஏரு. போதி - அரசமரம்.

ஏசு. புத்தனை நாதனென்றல் மரபு; இதனை, "நவையறு நாத னல்லறம் பகர்வோர்" (உஅ-ம் காதை, எக), எனவும், "நாத னல்லறங் கேட்டனை விரும்பி" (உஅ-ம் காதை, அக) எனவும் இந்நூலுள்ளே பின்வருவனவற்றாலுணர்க. புத்தர்களிற் சிலர் தேவர்களையும் நாதரென பதுண்டு. நவை - குற்றம்.

ஏகு. சேயிழைக்கு உரைக்கும் - மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை சொல்லுவாள்.

இனிப் பசியின் கொடுமை கூறப்படுகின்றது.

பின்வரும் "பசிப்பிணி யென்னும் பாவி" (அ0-ம் அடி) என்பதனை 'அழிக்கும்' (எசு) என்பதுமுதலிய முற்றுவினைகளோடு தனித்தனியேகூட்டுக.

எசு. குடிப்பிறப்பு அழிக்கும் - பசி தன்னாற்பற்றப்பட்டாருடைய உயர்குடிப்பிறப்பைக்கெடுக்கும்; அக்குடியிலிருந்த முன்னோர்களுக்கில்லாத இழிந்த செயல்களை அவர்களிடத்து உளவாக்கலான் இவ்வாறு கூறப்பட்டது; "தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக, நல்குர வென்னு நசை" என்பது திருக்குறள், கoசஉ. விழுப்பங் கொல்லும் - சிறப்பினைவருத்தும்.

எஎ. கல்விப் பெரும்புணை விடூஉம் - கல்வியாகிய பெரிய தெப்பத்தை நீக்கும்; "நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார், சொற்பொருள் சோர்வு படும்" (திருக்குறள், கoசசு.) எனவும், "பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயுஞ், சிறந்ததங் கல்வி மாயும்" (நாலடி.

நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
௮0 பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோ
ரிசைச்சொ லளவைக் கென்னா நிமிராது
புன்மரம் புகையப் புகையழற் பொங்கி
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரத்தலி
னரசுதலை நீங்கிய வருமறை யந்தண
௮௫ னிருநில மருங்கின் யாங்கணுந் திரிவோ
னரும்பசி களைய வாற்றுவது காணான்
றிருந்தா நாயூன் றின்னுத லுறுவோ
னிந்திர சிறப்புச் செய்வோன் முன்னர்
வந்து தோன்றிய வானவர் பெருந்தகை
௯0 மழைவளந் தருதலின் மன்னுயி ரோங்கிப்
பிழையா விளையுளும் பெருகிய தன்றே

யார், இன்மை, எனவும் வருதல்

எ௮. நாண் அணி களையும் - நாணாகிய ஆபரணத்தை நீக்கும்; அழகுசெய்தலின், நாணுடைமை அணியெனப்பட்டது: "அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு" என்பது திருக்குறள், ௧0௧௪.

௮0. பண்பிற்குப் பண்பு இல்லையேனும் தன்னாற் சாரப்பட்டாரிடத்துள்ள எல்லா நன்மைகளையும் அழித்தற்கொடுமைபற்றிப் பசியைப் பாவியென்றார்; இப்படியே "இன்மை யெனவொரு பாவி" என்றுவருதல் காண்க; இது திருக்குறள், ௧0௪௨. அது - அப்பசியை.

௮௧. இசை-புகழ். அளவைக்கு - அளத்தற்கு. என் நா நிமிராது - எனது நா எழமாட்டாது. நிமிர்தல் - பேசுதற்கு முயறல். உபகாரிகளின்புகழ் அளவுபடாதென்றபடி.

பசி யாரையும் வருத்தி வேறுபாடுறவிக்குமென்பதற்கு உதாரணமாக விச்வாமித்திரமுனிவர் வறட்காலமொன்றில் நாயூன் தின்பதற்கு முயன்றதைத் தீவதிலகை இனிச்சொல்லுவாள்.

௮௩. மழை வளம் கரத்தலின் - மழையாகிய செல்வம் மறைந்துபோனமையால்.

௮௪. விச்வாமித்திரமுனிவர்.

௮௬. அரும்பசி-தீர்த்தற்கரிய பசியை. ஆற்றுவது காணான் - தணித்தற்குரிய உணவு யாதொன்றையும் காணாகி.

௮எ. விச்வாமித்திரமுனிவர் பசியின் கொடுமையால் நாயூன் தின்பதற்கு முயன்றாரென்பதை மனுஸ்மிருதி, ௧0 - ம் அத்தியாயம், ௧0௮ - ம் சுலோகத்திற் காண்க.

௮௮. இந்திரசிறப்பு - பலியிடுதல் (=வைச்வதேவம்); இது மற்றைத்தேவர்களுக்கும் உரித்தெனினும் தலைமைபற்றி 'இந்திரசிறப்பு' எனப்பட்டது; உண்பதற்குமுன்பு இதனைச் செய்தல்வேண்டுமென்பது விதி.

௮௯. வானவர் பெருந்தகை - இந்திரன்.

௯0. 'மன்னுயிரோம்பி' என்றும் பாடம்.

௯௧. பிழையா விளையுள் - தப்பாதவிளைவு; "வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாக" என்பது பொருநராற்றுப்படை, ௨௪௬ - ௨௪எ; "வெள்ளமாறுது விளையுள் பெருக" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, ௧0௬.

௮௫ - ௯௧. மழைவளங் கரத்தலின், அந்தணன் திரிவோன் காணான் உறுவோன் செய்வோன் முன்னர் வந்துதோன்றிய பெருந்தகை தருதலின், ஓங்கிப் பெருகியதன்றே.

வாற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோ
ராற்றா மாக்க ளரும்பசி களைவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை
௯௫ மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லா
முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே
யுயிர்க்கொடை பூண்ட வுரவோ யாகிக்
கயக்கறு நல்லறங் கண்டனை யென்றலும்
விட்ட பிறப்பில்யான் விரும்பிய காதலன்
௧௦௦ றிட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போவுழி
யுயிரொடு வேவே னுணர்வொழி காலத்து
வெயில்விளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய
சாது சக்கரன் றனையா னூட்டிய
காலம் போல்வதோர் கனாமயக் குற்றே
௧௦௫ னாங்கதன் பயனே யாருயிர் மருந்தா
யீங்கிப் பாத்திர மென்கைப் புகுந்தது

௯௨. ஆற்றுநர்க்கு - பொறுக்கும் வன்மையையுடையோராகிய செல்வர்க்கு; ஆற்றுநர்க்களிப்போர் பயன் கருதிச் செய்வோராகின்றமையின், 'அறவிலைபகர்வோர்' என்றார். "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு, மறவிலை வாணிக னஅ யல்லன்" என்பது புறநானூறு,

௯௩. ஆற்றாமாக்கள்-தரித்திரர்; "எற்றகை மாற்றாமை யென்னானுந் தாம்வரையார், தாற்றாதார்க் கீவதா மாண்கடன்" என்பது நாலடியார், ௯௯, ௮.

௯௪. மேற்று - மேலது.

௯௩-௯௪. வாழ்க்கை களைவோர் மேற்று.

௯௨-௯௪. இவ்வடிகளின் கருத்து "எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர், பிறர்க்கீவோர் தமக்கீபவென, வனைத்துரைத்தனன் யானாக" என்பதில் வந்திருத்தல் காண்க; இது புறநானூறு, ௧௩௬.

௯௫. மண்டிணி ஞாலத்து - அணுக்கள் செறிந்த நிலவுலகத்தில்; "மண்டிணிந்தநிலனும்" என்பது புறநானூறு, ௨.

௯௬. புறநானூறு, (௧௮) ௧௯-ம் அடி.

௯௭. உயிர்க்கொடை - உயிரைக்கொடுத்தல். உரவோயாகி - வலிய அறிவினையுடையோயாகி.

௯௮. கயக்கு - கயங்குதல் (=கசங்குதல்); "கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர்கேளாய்" என்பர் பின்னும்; ௧௧-ம் காதை, ௮௫. 'கண்டனை' என்றது, தெளிவுபற்றி. என்றலும் - என்று நீ வலிலையை சொல்லலும்.

௯௯. விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. காதலன் - கணவன்; அவன் இராகுலன்.

௧௦௦. திட்டிவிடமுண - திருஷ்டிவிஷமென்னும் பாம்புதீண்ட; ௯-ம் காதை, ௪௯-ம் வரிக் குறிப்பைப்பார்க்க. உயிர்போவுழி - உயிர்போனவிடத்து.

௯௯-௧௦௦. காதலன் உயிர்போவுழி.

௧௦௧. உயிரொடு வேவேன் - அவன் பிரிவாற்றாது தீயிற்பாய்ந்து உயிரொடு வேவாநிற்பேன். வேவேன் - பெயர்.

௧௦௦-௧௦௧. ௯-ம் காதை, ௪௯-௫௦.

௧௦௨. ௫-ம் காதை, ௮௦; ௧௧-ம் காதை, ௧௦௨.

௧௦௩. ஊட்டிய - உண்ணச்செய்த.

௧௦௪. கனாமயக்குற்றேன் - கனாவாகிய மயக்கத்தையடைந்தேன்.

௯௯-௧௦௪. காதலன் உயிர்போவுழி வேவேன் உணர்வொழிகாலத்துக் கனாமயக்குற்றேன்.

௧௦௫. அதன் - அக்கனாவின்.

௧௦௫-௧௦௬. உயிர் உடம்பினீங்கும் பொழுதுள்ள நினைப்பின்பயனை மறுபிற

நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
அ௦ பசிப்பிணி யென்னும் பாவியது தீர்த்தோ
ரிசைச்சொ லளவைக் கென்னா நிமிராது
புன்மரம் புகையப் புகையழற் பொங்கி
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரத்தலி
னாசுதலை நீங்கிய வருமறை யந்தண
அ௫ னிருநில மருங்கின் யாங்கணுந் திரிவோ
னரும்பசி களைய வாற்றுவது காணான்
றிருந்தா நாயூன் றின்னுத லுறுவோ
னிந்திர சிறப்புச் செய்வோன் முன்னர்
வந்து தோன்றிய வானவர் பெருந்தகை
௯௦ மழைவளந் தருதலின் மன்னுயி ரோங்கிப்
பிழையா விளையுளும் பெருகிய தன்றோ

யார், இன்மை, ரு) எனவும் வருதல் காண்க.

எஅ. நாண் அணி களையும் - நாணுகிய ஆபரணத்தை நீக்கும்; அழகுசெய்தலின், நாணுடைமை அணியெனப்பட்டது; "அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு" என்பது திருக்குறள், ௧௦௧௪.

அ௦. பண்பிற்குப் பண்பு இல்லையேனும் தன்னாற் சாரப்பட்டாரிடத்துள்ள எல்லா நன்மைகளையும் அழித்தற்கொடுமைபற்றிப் பசியைப் பாவியென்றார்; இப்படியே "இன்மை யெனவொரு பாவி" என்றுவருதல் காண்க; இது திருக்குறள், ௧௦௪௨. அது - அப்பசியை.

அக. இசை-புகழ். அளவைக்கு - அளத்தற்கு. என் நா நிமிராது - எனது நா எழமாட்டாது. நிமிர்தல் - பேசுதற்கு முயறல். உபகாரிகளின்புகழ் அளவுபடாதென்றபடி.

பசி யாரையும் வருத்தி வேறுபாடுறவிக்குமென்பதற்கு உதாரணமாக விச்வாமித்திரமுனிவர் வறட்காலமொன்றில் நாயூன் தின்பதற்கு முயன்றதைத் தீவதிலகை இனிச்சொல்லுவாள்.

அரு. மழை வளம் கரத்தலின் - மழையாகிய செல்வம் மறைந்துபோனமையால்.

அசு. விச்வாமித்திரமுனிவர்.

அசு. அரும்பசி-தீர்த்தற்கரிய பசியை. ஆற்றுவது காணான் - தணித்தற்குரிய உணவு யாதொன்றையும் காணாகி.

அஎ. விச்வாமித்திரமுனிவர் பசியின் கொடுமையால் நாயூன் தின்பதற்கு முயன்றாரென்பதை மனுஸ்மிருதி, ௧௦-ம் அத்யாயம், ௧௦அ-ம் சுலோகத்திற்

அஅ. இந்திரசிறப்பு - பலியிடுதல் (=வைச்வதேவம்); இது மற்றைத்தேவர்களுக்கும் உரித்தெனினும் தலைமைபற்றி 'இந்திரசிறப்பு' எனப்பட்டது; உண்பதற்குமுன்பு இதனைச் செய்தல்வேண்டுமென்பது விதி.

அக. வானவர் பெருந்தகை - இந்திரன்.

௯௦. 'மன்னுயிரோம்பி' என்றும் பாடம்.

௯௧. பிழையா விளையுள் - தப்பாதவிளைவு; "வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாக" என்பது பொருநராற்றுப்படை, ௨௪௬ - ௨௪எ; "வெள்ளமா றாது விளையுள் பெருக" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, ௧௦௬.

அரு - ௯௧. மழைவளங் கரத்தலின், அந்தணன் திரிவோன் காணான் உறுவோன் செய்வோன் முன்னர் வந்துதோன்றிய பெருந்தகை தருதலின், ஓங்கிப் பெருகியதன்றோ.

ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோ
ராற்றா மாக்க ளரும்பசி களைவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை
கூரு மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லா
முண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத் தோரே
யுயிர்க்கொடை பூண்ட வுரவோ யாகிக்
கயக்கறு நல்லறங் கண்டனை யென்றலும்
விட்ட பிறப்பில்யான் விரும்பிய காதலன்
கoo றிட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போவுழி
யுயிரொடு வேவே னுணர்வொழி காலத்து
வெயில்விளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய
சாது சக்கரன் றனையா னூட்டிய
காலம் போல்வதோர் கனமயக் குற்றே
கoரு னங்கதன் பயனே யாருயிர் மருந்தா
யீங்கிப் பாத்திர மென்கைப் புகுந்தது

கஉ. ஆற்றுநர்க்கு - பொறுக்கும் வன்மையையுடையோராகிய செல்வர்க்கு; ஆற்றுநர்க்களிப்போர் பயன் கருதிச் செய்வோராகின்றமையின், 'அறவிலைபகர்வோர்' என்றார். "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு, மறவிலை வாணிகனஅ யல்லன்" என்பது புறநானூறு, கங்ச.

கங. ஆற்றாமாக்கள்-தரித்திரர்; "எற்றனை மாற்றுமை யென்னனுந் தாமவரையா, தாற்றுதார்க் கீவதா மாண்கடன்" என்பது நாலடியார், ஈகை, அ.

கச. மேற்று - மேலது.

கங - கச. வாழ்க்கை களைவோர் மேற்று.

கஉ - கச. இவ்வடிகளின் கருத்து "எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர், பிறர்க்கீவோர் தமக்கீபவென, வனைத்துரைத்தனன் யானுக" என்பதில் வந்திருத்தல் காண்க; இது புறநானூறு, கங்ச.

கரு. மண்டிணி ஞாலத்து - அணுக்கள் செறிந்த நிலவுலகத்தில்; "மண்டிணிந்தநிலனும்" என்பது புறநானூறு, உ.

கசு. புறநானூறு, (கஅ) கக - ம் அடி.

கஎ. உயிர்க்கொடை - உயிரைக்கொடுத்தல். உரவோயாகி - வலிய அறிவினையுடையோயாகி.

கஅ. கயக்கு - கயங்குதல் (=கசங்குதல்); "கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர்கோளாய்" என்பர் பின்னும்; கசு - ம் காதை, அரு. 'கண்டனை' என்றது, தெளிவுபற்றி. என்றலும் - என்று இவ்விலங்கை சொல்லலும்.

கக. விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. காதலன் - கணவன்; அவன் இராகுலன்.

கoo. திட்டிவிடமுண - திருஷ்டிவிஷமென்னும் பாம்புதீண்ட; க - ம் காதை, சக - ம் வரிக் குறிப்பைப்பார்க்க. உயிர்போவுழி - உயிர்போனவிடத்து.

கக - கoo. காதலன் உயிர்போவுழி.

கoக. உயிரொடு வேவேன் - அவன் பிரிவாற்றாது தீயிற்பாய்ந்து உயிரொடு வேவாநிற்பேன். வேவேன் - பெயர்.

கoo - கoக. க - ம் காதை, சக - இo.

கoஉ. இ - ம் காதை, கூo; கக - ம் காதை, கoஉ.

கoங. ஊட்டிய - உண்ணச்செய்த.

கoச. கனமயக்குற்றேன் - கனவாகிய மயக்கத்தையடைந்தேன்.

கக - கoச. காதலன் உயிர்போவுழி வேவேன் உணர்வொழிகாலத்துக் கனமயக்குற்றேன்.

கoரு. அதன் - அக்கனவின்.

கoரு - கoசு. உயிர் உடம்பினீங்கும் பொழுதுள்ள நினைப்பின்பயனை மறுபிற

கச

நாவலொடு பெயரிய மாபெருந் தீவத்து
வித்தி நல்லறம் விளைந்த வதன்பயன்
றுய்ப்போர் தம்மனைத் துணிச்சிதரு டுடுத்து
௧௧0 வயிறுகாய் பெரும்பசி யலைத்தற் கிரங்கி
வெயிலென முனியாது புயலென மடியாது
புறங்கடை நின்று புன்கண் கூர்ந்துமு
னறங்கடை நில்லா தயர்வோர் பலரா
லீன்ற குழவி முகங்கண் டிரங்கித்
௧௧௫ தீம்பால் சுரப்போ டன்முலை போன்றே
நெஞ்சு வழிப் படூஉம் விஞ்சைப் பாத்திரத்
தகன்சுரைப் பெய்த வாருயிர் மருந்தவர்
முகங்கண்டு சுரத்தல் காண்டல் வேட்கையே, னென
மறந்தே னதன்றிற நீயெடுத் துரைத்தனை
௧௨0 யறங்கரி யாக வருள்சுரந் தூட்டுஞ்

ப்பில் அவ்வுயிர் அடையுமென்பது தொன்னூற்றுணிபாதலின் இங்ஙனங்கூறினர்; ௧௯-ம் காதை, ௧0௧-௧0௯. இக்கருத்தை, "பிறப்பென்னும் பேதைமை" என்கிற ௩௫௮-ம் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகரெழுதிய விசேடவுரையாலுமுணர்க.

௧0௭. சம்புத்தீவில்.

௧0௮. நல்லறத்தை வித்தி. 'வித்திய நல்லறம்' என்றும் பாடம். பயன் - பயனை; என்றது பலவகைத்தாகிய செல்வத்தை.

௧0௯. துய்ப்போர் தம்மனை - அனுபவிக்கும் செல்வருடைய வீட்டில், துணிச்சிதருடுத்து-கிழிந்த சீலைகளை உடுத்திக்கொண்டு. சிதர் - சிதாரெனவும் வழங்கும்.

௧௧௧. முனியாது - வெறுக்காமல். புயலென மடியாது - மழையென்று தூரிடத்தில் தங்காமல்; மடிதல் - தங்குதல்; "மல்லற் பேரூர் மடியின்" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௨௫௯.

௧௧௨. புறங்கடைநின்று - தலைவாயிலில் நின்றுகொண்டு, புன்கண் கூர்ந்து - துன்பமிகுந்து; "அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணாந்து நோக்கிப், புகத்தாம் பெறாஅர் புறங்கடை பற்றி, மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பரே மேலைத், தவத்தாற் றவஞ்செய்யா தார்." என்பது நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல், ௧.

௧௧௨ - ௧௧௩. முன் அறங்கடை - முற்பிறப்பிற்செய்த பாவத்தால், நில்லாது - தூரிடத்தில் நில்லாது. அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், பாவம் அறங்கடையெனப்பட்டது; "அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம்" என்பது திருக்குறள், ௧௪௨.

௧௧௫. சுரப்போள் - தாய்.

௧௧௬. நெஞ்சுவழிப் படூஉம் - மனத்தின்வழியே யொழுகும். விஞ்சை - வித்தை.

௧௧௭. சுரை - உண்டுப்பாத்திரத்தில் உள்ளீடில்லாது குழிந்தபாகம்.

௧௧௭ - ௧௧௮. அவர்முகங்கண்டு - மேற்கூறிய பசிபாளர்களுடைய வாடியமுகங்கண்டு. வேட்கை - விருப்பம். என - என்று மணிமேகலை சொல்ல.

௧௧௯. அதன்றிறம் - அப்பாத்திரத்தின் வரலாற்றை. அதன்றிறமறந்தேன்.

௧௨0. அறங்கரியாக - தருமமேசான்றாக. அருள் - 'ஒன்றின்துயர்கண்டால் காரணமின்றித்தோன்றும் இரக்கம்' என்பர், புறநானூற்று உரையாசிரியர்; இதனை, புறநானூறு, ௫-ம் பாட்டின் விசேடவுரையிற் காண்க; 'தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ் செல்வது' என்பர் பரிமேலழகர்; இதனை, திருக்குறள் ௨௫-ம் அதிகாரம் அருளுடைமையின் அவதாரிகையிற்காண்க.

சிறந்தோர்க் கல்லது செவ்வனஞ் சுரவா
தாங்கனை யாயினை யதன்பய னறிந்தனை
யீங்குநின் றெழுவா யென்றவ ளுரைப்பத்
தீவ திலகை தன்னடி வணங்கி
கஉரு மாபெரும் பாத்திர மலர்க்கையி னேந்திக்
கோமகன் பீடிகை தொழுதுவலங் கொண்டு
வானூ டெழுந்து மணிமே கலைதான்
வழுவறு தெய்வம் வாய்மையி னுரைத்த
வெழுநாள் வந்த தென்மகள் வாராள்
கஙு0 வழுவா யுண்டென மயங்குவோள் முன்னர்
வந்து தோன்றி யவர்மயக் கங்களைந்
தந்தி லவர்க்கோ ரற்புதங் கூறு
மிரவி வன்ம னொருபெரு மகளே
துரகத் தானைத் துச்சயன் றேவி
கஙுரு யமுத பதிவயிற் றரிதிற் றோன்றித்
தவ்வைய ராகிய தாரையும் வீரையு
மவ்வைய ராயினிர் நும்மடி தொழுதேன்
வாய்வ தாக மானிட யாக்கையிற்
றீவினை யறுக்குஞ் செய்தவ நுமக்கீங்
கச0 கறவண வடிகட் பாற் பொருமின்
செறிதொடி நல்லீர் நும்பிறப் பீங்கிஃ

கஉஅ. (பாத்திரம்) சுரவாது.
கஉஉ. ஆங்கனையாயினை - அறங்கரியாக அருள்சுரந்தூட்டும் அத்தன்மையையுடையாயாயினை. 'அவர்முகங்கண்டு சுரத்தல் காண்டல வேட்கையேன்' என்று முன்பு கூறியதனால், 'அதன்பயனறிந்தனை' என்றாள்.
கஉங. அவள் - தீவதிலகை.
கஉச. கோமகன் பீடிகை - புத்தனுடைய பாதபீடிகை.
கஉஅ. தெய்வம்-மணிமேகலாதெய்வம்.
கஙு0. வழுவாய் - தப்புதல். என - என்று நினைத்து. 'வழுவா ருண்டென மயங்குவோள்' என்றும் பாடம். மயங்குவோள் - சுதமதி.
கஙுக. சுதமதியோடு மாதவியையும் உளப்படுத்தி 'அவர்' என்றார்.
கஙுஉ. அந்தில் - அவ்விடத்து. அற்புதம் - ஆச்சரியம். கூறும் - மணிமேகலை சொல்லுவாள்.
கஉஎ - கஙுஉ. மணிமேகலைதான், மயங்குவோள் முன்னர் வந்து தோன்றிக் களைந்து அவர்க்கு ஓர் அற்புதங்கூறும்.
கஙுச. தேவியென்றது சுதமதியை.
கஙுங - கஙுச. எ-ம் காதை, கூஅ - கூக.
கஙுசு. தவ்வையர் - தமக்கைமார்.
கஙுரு - கஙுசு. 'தோன்றியென், றவ்வையராகிய' என்றும் பாடம்.
கஙுஎ. அவ்வையர் - தாய்மார்.
கஙுஅ - கஙுகூ. வாய்வதாக-வாய்ப்புடைத்தாகுக. செய்தவம் நுமக்கு வாய்வதாக வென்க. "வாய்வ தாகநின் மனப்பாட் டறம்" என்பர் பின்னும்; உக-ம் காதை, களக; "வாய்வதின் வந்த குரவை" என்பது சிலப்பதிகாரம், துன்பமாலை; "வாய்வதிற் - றந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக" என்பது ஆசாரக்கோவையீறு.
கச0 - கசக. உம்பிறப்பின்வரலாற்றை அறவணவடிகளிடம் அறிந்துகொள்ளுமின்.

ஆபுத் திரன்கை யமுத சுரபியெனு
மாபெரும் பாத்திர நீயிருந் தொழுமெனத்
தொழுதன ளேத்திய தூமொழி யாரொடும்
கசரு பழுதறு மாதவன் பாதம் படர்கே
மெழுகென வெழுந்தனள் இளங்கொடி தானென.

பாத்திரம்பெற்றகாதை முற்றிற்று.

கசக - கசஙு. இஃது, ஆபுத்திரன் கையிலிருந்த அமுதசுரபியெனப்படுகின்ற மிகச்சிறந்துள்ள பாத்திரம்; இதனை நீரும் தொழுமினென்று மணிமேகலை சொல்ல.

கசச. தூமொழியார் - சுதமதியும் மாதவியும்.

கசரு. பழுது - குற்றம்; இனி, சிலப்பதிகாரம், ஊர்சூழ்வரியில் "பழுதொழிந் தெழுந்திருந்தான்" என்பதில் 'பழுது' என்பதற்கு உடம்பென்று அடியார்க்குநல்லார் பொருள்செய்திருத்தலால், இங்கே பழுதறு மாதவனென்பதற்கு உடற்பற்றொழிந்த அறவணவடிகளென்று பொருள்கூறினும் பொருந்தும்; "செய்தவ யாக்கையின், மேவினே னாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்" என்று அறவணவடிகள் கூறியதாகப் பின்பு கூறுதல்காண்க; உச-ம் காதை, கoக - கoஉ. படர்கேம் - செல்லுவேம்.

கசசு. இளங்கொடி - மணிமேகலை. இளங்கொடி, நீர் எழுகவென்றுசொல்லி எழுந்தனளென்க.

க - கசசு. மணிபல்லவத்தில் தெய்வம் நீங்கியபின்னர் மணிமேகலை தாழ்ந்து நோக்கித் திரிய, தீவதிலகை தோன்றி 'யார்நீ' என்றலும், 'கேளாய், என்வரவு ஈது, பயன் இது, அன்னாய், நீயார்' என்றலும், தீவதிலகை உரைக்கும்; அங்ஙனமுரைப்பவள், என்றுரைத்தலும், மணிமேகலை விரும்பிப் பீடிகையைத்தொழுது வணங்கிக் கூடி வலஞ்செய்து நிற்றலும், அவள்கையிற் பாத்திரம் புகுந்தது; புகுதலும், மகிழ்வெய்தி 'வாழ்த்தல் என்னாவிற்கடங்காது' என்றாள்; என்ற மணிமேகலையின் முன்னர்த் தீவதிலகை யுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைப்பவள் 'கண்டனை' என்றலும், மணிமேகலை 'காண்டல் வேட்கையேன்' என, அவளுரைப்ப, மணிமேகலை வணங்கி ஏந்தி வலங்கொண்டு எழுந்து மயங்குவோள் முன்னர் வந்துதோன்றிக் கனிந்து கூறும்; அங்ஙனங்கூறுகின்றவள், தொழுமென, தொழுதேத்திய அவரொடும், இளங்கொடி எழுந்தனளென வினைமுடிவு செய்க.

பன்னிரண்டாவது

அறவணர்த்தொழுதகாதை.

[பன்னிரண்டாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு
தன்னூர் அறவணர்த்தொழுதபாட்டு.]

ஆங்கவர் தம்முடை னறவண வடிகள்
யாங்குள ரென்றே யிளங்கொடி வினாஅய்
நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி
னுரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி
௫ மைம்மலர்க் குழலி மாதவன் றிருந்தடி
மும்முறை வணங்கி முறையுளி யேத்திப்
புதுமலர்ச் சோலை பொருந்திய வண்ணமு
முதய குமானுங் குற்றுரை செய்தது
மணிமே கலாதெய்வ மணிபல் லவத்திடை
௧௦ யணியிழை தன்னை யகற்றிய வண்ணமு
மாங்கத் தீவகத் தறவோ னாசன
நீங்கிய பிறப்பு நேரிழைக் களித்தது
மளித்த பிறப்பி னாகிய கணவனைக்
களிக்கய னெடுங்கட் கடவுளிற் பெற்றதுந்
௧௫ தவ்வைய ராகிய தாரையும் வீரையும்
வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்துகே டெய்தி

௧. அவர் - சுதமதி மாதவி.
௨. இளங்கொடி - மணிமேகலை.
வினாஅய்-வினவி - கேட்டுக்கொண்டு.
௪. உரைமூதாளன்-அறவணவடிகள்.
குறுகி - அடைந்து.
௩ - ௪. ௨௪ - ம் காதை, ௬௬ - ௭௦;
"நரைமூ தாளர்" என்பது புறநானூறு, ௩௨.
௫. குழலி - மணிமேகலை.
௬. முறையுளி - விதிப்படி.
மேல்வருவன மணிமேகலை வார்த்தை.
௭. சோலை - உவவனம்.
௧௦. அணியிழை - எழுவாய்.
௧௧ - ௧௨. ஆசனம் பிறப்பை அளித்ததும்.
௧௪. கடவுளின் - மணிமேகலாதெய்வத்தால்.
௧௫ - ௧௬. வீரை மதுமயக்கத்தால் யானைக்குமுன்னே சென்றும், தாரை நிலாமுற்றத்தின்மேல் ஏறி வீழ்ந்தும் இறந்தமையால், 'தாரையும் வீரையும், வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்து' என்றார்; ௨௨ - ம் காதை, ௨௫ - ௬௮.

மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியுங்
கோதையஞ் சாய னின்னொடுங் கூடின
ராங்கவர் தந்திற மறவணன் றன்பாற்
௨௦ பூங்கொடி நல்லாய் கேளென் றுரைத்தது
முரைத்த பூங்கொடி யொருமூன்று மந்திரந்
தரக்குரை செய்தது தானேகிய வண்ணமுந்
தெய்வம் போயபின் றீவ திலகையு
மையெனத் தோன்றி யருளொடு மடைந்தது
௨௫ மடைந்த தெய்வ மாபுத் திரன்கை
வணங்குறு பாத்திரம் வாய்மையி னளித்தது
மாபுத் திரன்றிற மறவணன் றன்பாற்
கேளென் றுரைத்துக் கிளரொளி மாதெய்வம்
போகென மடந்தை போந்த வண்ணமு
௩௦ மாதவன் றன்னை வணங்கின ளுரைத்தலு
மணிமே கலையுரை மாதவன் கேட்டுத்
தணியா வின்பந் தலைத்தலை மேல்வரப்
பொற்றொடி மாதர் நற்றிறஞ் சிறக்க
வுற்றுணர் வாய்மீ யிவர்திற முரைக்கே
௩௫ னின்னெடுந் தெய்வ நினக்கெடுத் துரைத்த
வந்நா ளன்றியு மருவினை கழூஉ
மாதி முதல்வ னடியிணை யாகிய
பாதபங் கயமலை பரவிச் செல்வேன்
கச்சய மாளுங் கழற்கால் வேந்தன்
௪௦ றுச்சயன் றன்னையோர் சூழ்பொழிற் கண்டேன்
மாபெருந் தானை மன்ன நின்னொடுங்

௧௭ - ௧௮. ௧௦ - ம் காதை, ௭௩ - ௭௪.

௧௯. திறம் - வரலாறு.

௨௧. பூங்கொடி - மணிமேகலாதெய்வம். மூன்றுமந்திரம்-வேற்றுரு அடைவிப்பதும், ஆகாயத்தில் திரியச்செய்வதும், பசியை நீக்குவதும்; ௧௦-ம் காதை, ௮௦ - ௯௩.

௨௪. ஐயெனத் தோன்றி - விரைவாகத்தோன்றி.

௨௫. தெய்வம் - தீவதிலகை.

௨௭ - ௨௮. ௧௧ - ம் காதை, ௫௨. 'கேளென் றுரைத்த' என்றும் பாடம்.

௨௯. போக என - போவாயென்று சொல்ல.

௩௨. தலைத்தலை மேல்வர:—௨ - ம் காதை, ௫.

மேல்வருவன அறவணவடிகளுடைய வார்த்தை.

௩௩. மாதர் - விளி. நற்றிறம் - நல்ல கூறுபாடுகள்.

௩௪. உரைக்கேன் - உரைப்பேன்.

௩௬. அந்நாள் அன்றியும்-அந்தநாளிற் சென்றதல்லாமலும்.

௩௮. பாதபங்கயமலை:—௧௦-ம் காதை, ௬௧ - ௬௮.

௩௮ - ௪௦. செல்வேன் துச்சயனை ஓர் பொழிலிற்கண்டேன்.

தேவியர் தமக்குந் தீதின் றோவென
வழிதக வுள்ளமொ டாற்றின னாகி
யொளியிழை மாதர்க் குற்றதை யுரைப்போன்
சரு புதுக்கோள் யானைமுன் போற்றாது சென்று
மதுக்களி மயக்கத்து வீரை மாய்ந்ததூஉ
மாங்கது கேட்டோ ராமிய மேறித்
தாங்காது வீழ்ந்து தாரைசா வுற்றதூஉங்
கழிபெருந் துன்பங் காவல னுரைப்பப்
ருO பழுவினைப் பயனீ பரியலென் றெழுந்தே
னாடு கூத்த ரணியே போல
வேற்றோ ரணியொடு வந்தீ ரோவென
மணிமே கலைமுன் மடக்கொடி யார்திறந்
துணிபொருண் மாதவன் சொல்லியு மமையான்
ருரு பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த
நறுமலர்க் கோதாய் நல்கினை கேளாய்
தரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த
பெருமைசா லறம் பெருகா தாகி
யிறுதியி னற்கதி செல்லும் பெருவழி
சுO யறுகையு நெருஞ்சியு மடர்ந்துகண் ணடைத்தாங்குச்
செயிர்வழங்கு தீக்கதி திறந்து கல்லென்
றுயிர்வழங்கு பெருநெறி யொருதிறப் பட்டது

சஈ. 'ஆற்றானாகி' என்றும் பாடம்.
சஉ. உற்றதை – உற்றதுன்பத்தை.
சரு. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடித்துக்கொண்டுவரப்பட்ட யானை.
சஎ. அது - வீரைமாய்ந்தது. ஆமியம் - நிலாமுற்றம்.
சகூ. கழிபெருந் துன்பம் - மிகப்பெரியதுன்பம்; அவ்விருவரும் இறந்த பெரியதுன்பமுமாம்; கழிதல் - நீங்குதல்.
சசு - சகூ. மாய்ந்ததும் சாவுற்றதுமாகிய துன்பத்தைக் காவலனுரைப்ப.
ருO. பரியல் - வருந்தாதே.
ருக. 'ஆடுங் கூத்தியரணி' என்றும் பாடம்.
ருக - ருஉ. "ஆடுங் கூத்தர்போலாருயி ரொருவழிக், கூடிய கோலத் தொருங்குநின் றியலாது" என்பது சிலப்பதிகாரம், நடுகற்காதை, கசுரு - கசுசு.
ருச. அமையான் - தணியானாகி.
ருரு. அறவி - புண்ணியத்தோடு கூடியவழி.
ருசு. நல்கினை கேளாய் - உவந்து கேளாய்; நல்குதல் - உவத்தல்; "நல்கி நல்கா[illegible] என்பது புறநானூறு.
ருரு - ருசு. உக - ம் காதை, கO[illegible] - கOசு.
ருஎ. தருமதலைவன் - புத்தன்; இதன் பொருளை, கக - ம் காதை, ஙO - ம் அடிக்குறிப்பிற்காண்க.
ருகூ. இறுதியில்நற்கதி - நிருவாணம். பெருவழி - தருமம்.
சுO. அறுகை - அறுகம்புல். கண்ணடைத்தாங்கு - இடம் அடைக்கப்பட்டாற்போல.
சுக. செயிர் - குற்றம்.
சுஉ. உயிர்வழங்கு பெருநெறி - பிறந்திறக்கும் உயிர்களெல்லாம் போகும்

தண்பனி விழுங்கிய செங்கதிர் மண்டில
முண்டெனை வுணர்த லல்லதி யாவதுங்
கண்டினி தறியாக் காட்சி போன்றது
சலாகை நுழைந்த மணித்துளை யகவையி
னுலாநீர்ப் பெருங்கட லோடா தாயினு
மாங்கத் துளைவழி யுகுநீர் போல
வீங்கு நல்லற மெய்தலு முண்டெனச்
சொல்லலு முண்டியான் சொல்லுத றேற்றா
மல்லன்மா ஞாலத்து மக்களே யாதலிற்
சக்கர வாளத்துத் தேவ ரெல்லாந்
தொக்கொருங் கீண்டித் துடிதலோ கத்து
மிக்கோன் பாதம் விழுந்தன ரிரப்ப
விருள்பரந்து கிடந்த மலர்தலை யுலகத்து
விரிகதிர்ச் செல்வன் றோன்றின னென்ன
வீரெண் ணூற்றோ டீரெட் டாண்டிற்
பேரறி வாளன் றோன்றுமதற் பிற்பாடு
பெருங்குள மருங்கிற் சுருங்கைச் சிறுவழி

வழி; சிலப்பதிகாரம், நடுகற்காதை, கஎ௬ - கஎ௪. ஒருதிறம்பட்டது - ஒருவழிப்பட்டது.

சு௩. செங்கதிர்மண்டிலம் - சூரியமண்டலம்.

சு௪. யாவதும் - சிறிதும்.

௬௫ - சு௫. பெருவழி போன்றது.

சுசு. சலாகை - சிறிய நாராசம். அகவையின் - உள்ளிடத்தே.

எ0. யான்சொல்லலும் உண்டு. தேற்றார் - தெளியார்.

எ0 - எக. மக்கள் தேற்றாராதலின்.

எ௩. தொக்கு - கூடி. துடிதலோகம் - துஷிதலோகம்; இஃது உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் ஒன்பதாவது; மஹாராஜிகலோகமுதலிய தெய்வலோகம் ஆறனுள் நான்காவது.

எ௪. மிக்கோன்-சிறந்ததேவன்; இவன் பெயர் பிரபாபாலனென்று சில புத்தநூலால் தெரிகின்றது.

இ௮ - எ௪. ௬0 - ம் காதை, எ - ௬.

எ௬. செல்வன் - சூரியன்.

ஔ - எ௬. "சுடர்வழக் கற்றுத் தடுமாறு காலை யோர், இளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன" (க0 - ம் காதை, க0 - கக) எனவும், "மைத்திருள் கூர்ந்த மனமாசு தீரப், புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலை" (க௨ - ம் காதை, அ௫ - அசு) எனவும், "மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற, வறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு, புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறும்" (உக - ம் காதை, கசு௫ - கசுஎ) எனவும், "துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றி" (உசு - ம் காதை, சுக) எனவும் இந்நூலில் யாண்டும் புத்தன்தோற்றத்திற்குச் சூரியனை உவமைகூறுதல் காண்க.

எஎ. (?)

எ௮. பேரறிவாளன் - புத்தன். பிற்பாடு - பின்னை; இஃது ஒருசொல்; "பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு" என்பது சிலப்பதிகாரம், புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை, க.

எசு - எ௮. தோன்றினனென்னப் பேரறிவாளன் தோன்றுவான்.

எ௯. சுருங்கை - மதகு; இதனைக் கரந்துபடையென்பர் அடியார்க்குநல்லார்; சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, சு௫-ம் அடி யுரையிற்காண்க. சிறுவழி - சிறுவழியில்.

அ0 யிரும்பெரு நீத்தம் புகுவது போல
வளவாச் சிறுசெவி யளப்பரு நல்லற
முளமலி யுவகையோ டுயிர்கொளப் புகூஉங்
கதிரோன் றோன்றுங் காலை யாங்கவ
னவிரொளி காட்டு மணியே போன்று
அரு மைத்திருள் கூர்ந்த மனமாசு தீரப்
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குறா விளங்கத்
தங்கா நாண்மீன் றகைமையி னடக்கும்
வானம் பொய்யாது மாநிலம் வளம்படு
கூ0 மூனுடை யுயிர்க ளுறுதுயர் காணா
வளிவலங் கொட்கு மாதிரம் வளம்படு
நளியிரு முந்நீர் நலம்பல தரூஉங்
கறவைகன் றார்த்திக் கலநிறை பொழியும்
பறவை பயன்றுய்த் துறைபதி நீங்கா
கூரு விலங்கு மக்களும் வெரூஉப் பகை நீங்குங்
கலங்கஞர் நரகரும் பேயுங் கைவிடும்

அ0. நீத்தம் - வெள்ளம்.

அக. செவி - செவியில்.

அஉ. உயிர் உவகையொடு கொள்ள.

எகூ - அஉ. சிறுவழியில் நீத்தம்புகுவதுபோலச் சிறுசெவியில் நல்லறம்புகும்.

அங. காலை - காலத்தில்.

அச. மணி - சூரியகாந்தம்.

அரு. மைத்து - கறுத்து.

மேல்வருவன, புத்தன் அவதரிக்குங் காலத்து உளவாகும் நற்குறிகள்.

அஎ. தீங்கு உறாவிளங்க - தீமை உறாமல்விளங்க; விரோதமில்லாமலிருக்கவென்றபடி.

அஅ. நாண்மீன் - நக்ஷத்திரங்கள்.

அகூ. வானம் - மேகம்.

கூ0. உடம்புமெலிந்த உயிர்கள் துயரைக்காணா; உடையுயிர் - வினைத்தொ

கூக. வளி வலம் கொட்கும்-காற்று வலமாகச்சுழலும்; “வலமாதிரத்தான் வளிகொட்ப” என்பது மதுரைக்காஞ்சி, ரு. மாதிரம் - திசை; மலையுமாம்; “மாதிரங் கொழுக்க”என்பது மதுரைக்காஞ்சி, க0.

கூஉ. நளி இரு முந்நீர் - நீர்செறிந்த பெரியகடல்; “நளியிரு முந்நீர் நாவாயோட்டி” என்பது புறநானூறு, சுசு. முந்நீர் - எழுவாய். நலம் - “ஓர்க்கோலை சங்க மொளிர்பவளம் வெண்முத்த, நீர்ப்படு முப்பினோ டைந்து” என்னும்வளங்கள்.

கூங. கறவை - கறத்தலையுடைய பசுக்கள், கன்று ஆர்த்தி - கன்றை உண்ணச்செய்து, கலன் நிறை பொழியும் - கறவைக்கலமும் அதனினின்றும் பால்சொரியும்சாலும் வழியும்படி பாலைப்பொழியும்; நிறை - சால்; “பீர்வாய் பரந்த நீரறு நிறைமுதல்” என்பது பதிற்றுப்பத்து, இரண்டாம்பத்து, ரு; “கன்றருத்தி மங்கையர் கலநிறை பொழிதர,நின்றமேதி” என்பது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ச0. கறவைகள் பொழியும்.

கூச. பறவைகள் நீங்கா. துய்த்து - அனுபவித்து; புசித்தென்றுமாம்.

கூரு. மிருகச்சாதியும் மனிதச்சாதியும் தம்முள் அஞ்சுதற்குக்காரணமாகிய பகைமையை ஒழியும்.

கூசு. அஞர் - துன்பம்; அஞரா நரகச்சாதியும் பேய்ச்சாதியும் விட்டொழியும்.

கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு
மாவு மருளு மன்னுயிர் பெறாஅ
வந்நாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோ
க௦0 ரின்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி
னாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல்
பிறவி தோறு மறவேன் மடக்கொடி
மாதர் நின்னால் வருவன விவ்வூ
க0௫ ரேது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள
வாங்கவை நிகழ்ந்த பின்ன ரல்லது
பூங்கொடி மாதர் பொருளுரை பொருந்தா
யாதி முதல்வ னருந்துயர் கெடுக்கும்
பாதபங் கயமலை பரசின ராதலி
கக0 னீங்கிவ ரிருவரு மிளங்கொடி

கஎ. கூன் - வளைவு; ஈண்டு வளைவை யுடைய வடிவத்திற்கு ஆகுபெயர். குறள் - குறுகியவடிவம்; 'மக்களுள் நீரக் குறியானைக் குறளனென்றும், அவனில் நெடியானைச் சிந்தனென்றும்' கூறுவர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்; இதனை, **தொல்காப்பியம்**, பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௬0 - ம் சூத்திரவுரையிற் காண்க. ஊமம் - ஊமை.

கஅ. மா - விலங்குவடிவாகப்பிறப்பது. மருள் - அறிவின்றி மயங்கியிருப்பது. உயிர் - ஈண்டுமக்களுயிர்.

கஎ - கஅ. கூன்முதலியவடிவங்களை உயிர்கள் பெறமாட்டா. கூன்முதலிய ஆறனோடு குருட்டையும் மணைபோற்பிறப்பதாகிய பிண்டத்தையுங்கூட்டி எண்வகையெச்சமென்பர்; இதனை, "சிறப்பில் சிதடு முறுப்பில் பிண்டமுங், கூனுங் குறளு மூமுஞ் செவிடு, மாவு மருளு முளப்பட வாழ்நர்க், கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம், பேதைமையல்ல தூதிய மில்லென" (புறநானூறு, உ௮) என்பதனாலும், "குறளொடு செவிடு மூங்கை கூன்மருள் குருடு மாவே, யுறுமுறுப் பில்லாப் பிண்ட மோதிய வீரமெய் யெச்சம்" (சூடாமணி நிகண்டு பன்னிரண்டாவது, பல்பெயர்க் கூட்டத் தொருபெயர்த்தொகுதி, க௪) என்பதனாலும் உணர்க.

கக. அருளறம் - வினைத்தொகை; தயாதருமமுமாம்.

க00. இன்னா - துன்பம். இகந்தோர் - கடந்தோர்.

க0உ. பாதம் - பாதத்தை. நவை - குற்றம்.

க0உ - க0௩. எத்துதலை மறவேன்; மறவேலென்றுமாம்.

க0௪. மாதர் - விளி. இவ்வூரில்.

க0௫. உக - ம் காதை, கஎ. ஏதுநிகழ்ச்சியென்பதன்பொருளை, ௩-ம் காதை, ௪ - ம் அடிக்குறிப்பிற்காண்க.

க0௪ - க0௫. வருவனவாகிய ஏதுநிகழ்ச்சி.

க0எ. பொருளுரை - மெய்வார்த்தை. என்றது தருமோபதேச மொழிகளை; "பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, நடுகற்காதை, கஅ. 'பொருளுரை பொருந்தா' என்றும் பாடம்.

க0அ. ஆதிமுதல்வன் - புத்தன்.

க0க. பரசினர் - துதித்தார்.

க0அ - க0க. ஆதிமுதல்வனது பாதபங்கயமலை.

கக0. இருவர் - மாதவி சுதமதியென்பவர். இளங்கொடி - விளி.

டோங்குயர் போதி யுரவோன் றிருந்தடி
தொழுது வலங்கொண்டு தொடர்வினை நீங்கிப்
பழுதி னன்னெறிப் படர்குவர் காணு
'யாருயிர் மருந்தா மமுத சுரபியெனு
ககரு மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி பெற்றனை
மக்க டேவ ரெனவிரு சார்க்கு
மொத்த முடிவி னோரற முரைக்கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்த லென்றே யவருந்
தவப்பெரு நல்லறஞ் சாற்றின ராதலின்
கஉ0 மடுத்த தீக்கொளிய மன்னுயிர்ப் பசிகெட
வெடுத்தனள் பாத்திர மிளங்கொடி தானென.

அறவணர்த்தொழுதகாதை முற்றிற்று.

ககக. உரவோன் - புத்தன்; உரம் - அ.

ககங. பழுது இல் நன்னெறி - குற்றமில்லாத நல்லவழி; இதனை, விசுத்திமார்க்கமென்பர். நெறி - நெறியில். படர்குவர் - செல்குவர்.

க0கூ - ககங. பரசினராதலின், இவரிருவரும் நின்னோடு உரவோனடியைத் தொழுது வலங்கொண்டு நீங்கிப் படர்குவர்.

ககசு. இருசார்க்கும் - இரண்டு பகுதிகட்கும்.

ககஅ தீர்த்தலாம். அவரும் - அறவணவடிகளும். 'பசிப்பிணி தீர்த்த வன்றே யாவரும்' என்றும் பாடம்.

ககஎ - ககஅ. ஓரறம் தீர்த்தலாம்.

கககூ. தவப்பெரு நல்லறம் - மிகப்பெரிய நல்லதருமம்.

கஉ0. கொளிய - கொளுத்திறற்போன்ற. 'தீக்கதி மன்னுயிர் பசிகெட' என்றும் பாடம்.

கஉக. இளங்கொடி பாத்திரத்தை எடுத்தனள். 'எடுத்தனன் பாத்திரம்' என்றும் பாடம்.

க - கஉக. இளங்கொடி அவர்தம்முடன் அடிகள் யாங்குளரென்று வினவிய்க் குறுகி மாதவனடியைவணங்கி ஏத்தி உரைத்தலும், கேட்டு அவரும் தவப்பெரு நல்லறம் சாற்றின ராதலின், இளங்கொடி பாத்திர மெடுத்தனளென முடிக்க.

பதின்மூன்றாவது

ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்தகாதை.

[பதின்மூன்றாவது மணிமேகலைக்கு அறவணர்
ஆபுத்திரன்றிறங்கூறியபாட்டு.]

மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடிக் கருளிய
வாபுத் திரன்றிற மணியிழை கேளாய்
வார ணாசியோர் மறையோம் பாள
னாரண வுவாத்தி யபஞ்சிக னென்போன்
ரு பார்ப்பனி சாலி காப்புக்கடை கழிந்து
கொண்டோற் பிழைத்த தண்ட மஞ்சித்
தென்றிசைக் குமரி யாடிய வருவோள்
சூன்முதிர் பருவத்துத் துஞ்சிரு ளியவிடை

உ. திறம் - வரலாற்றை.
௩. வாரணாசி - காசி; 'வாரணவாசி' என்றும் பாடம். மறையோம்பாளன் - வேதத்தைப் பாதுகாத்தலையுடையான்; அந்தணனென்றபடி. "வயனங் கோட்டிலோர் மறையோம் பாளன்" என்பர் பின்னும்; ௩௩ - ம் காதை, ௪ரு.
௪. ஆரண உவாத்தி - வேதம் ஓதுவிப்பவன்; இஃது உபாத்தியாயனென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. வேதத்திற் சில பாகத்தையேனும் வேதாங்கங்களையேனும் ஜீவனத்தின்பொருட்டு ஓதுவிப்பவன் உபாத்தியாயன்; இதனை மனுஸ்மிருதி இரண்டாவது அத்தியாயம், ௧௪௧-ம் சுலோகத்திற் காண்க. இப்பெயர் தமிழ்நூல்களில் உவாத்தியன் உவாத்தியான் உவாத்திகனெனவும் வழங்கும். அபஞ்சிகன் - காரணப்பெயர்; பங்கமில்லாதவனென்பது பொருள். 'ஆரணவுவாத்திகன்' என்றும் பாடம்.
ரு. பார்ப்பனி சாலி - அவன் மனைவி சாலியென்பாள்; அந்தணர்களிற் கணவனைப் பார்ப்பானென்றும், மனைவியைப் பார்ப்பனியென்றுங் கூறுதல் மரபு; "பார்ப்பான் றன்னொடு கண்ணிழந் திருந்த வித், தீத்தொழி லாட்டி" என்று முன்பு வந்திருத்தல்காண்க; ௬-ம் காதை, ௩௩உ-௩௩௩. காப்புக் கடை கழிந்து - காவலின் எல்லையைக்கடந்து; வியபிசரித்தென்றபடி.
௬. கொண்டோற் பிழைத்த தண்டம் அஞ்சி - கணவனுக்குப் பிழைசெய்தமையாலுண்டாகும் சிக்ஷைக்குப் பயந்து; தண்டம் - சிக்ஷை; "கொண்டோற் பிழைத்த தண்டந் தூக்கி" என்பது பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், சாங்கியன்றாயுரை.
எ. குமரி - கன்னியாகுமரியென்னும் ஆறு. ஆடிய - ஆடுதற்பொருட்டு. குற்றமுற்ற குலமகளிர் அக்குற்றத்தைப் போக்குதற்பொருட்டுக் குமரியாடச்செல்லுதல் மரபு; ௬ - ம் காதை, ௬எ - ௬அ.
அ. 'சூன்முதி ருயக்கத்து' என்றும் பாடம். துஞ்சிருள் - யாவருந் தூங்குதற்குக் காரணமாகிய இருளில், இயவு இடை - வழியினிடத்தே. துஞ்சிருள் - செறிந்த இருளுமாம். 'துஞ்சிருள் யாமத்து' என்றும் பாடம்.

யீன்ற குழவிக் கிரங்கா ளாகித்
௧௦ தோன்றாத் துடவையி னிட்டன ணீங்கத்
தாயிறா வாக்குழ வித்துயர் கேட்டோ
ராவந் தணைந்தாங் கதன்றுயர் தீர
நாவா னக்கி நன்பா லூட்டிப்
போகா தெழுநாட் புறங்காத் தோம்ப
௧௫ வயனங் கோட்டிலோர் மறையோம் பாள
னியவிடை வருவோ னிளம்பூதி யென்போன்
குழவி யேங்கிய கூஉக்குரல் கேட்டுக்
கழுமிய துன்பமொடு கண்ணீ ருகுத்தாங்
காமக னல்ல னென்மக னென்றே
௨௦ காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்து
நம்பி பிறந்தான் பொலிகநங் கிளையெனத்
தம்பதிப் பெயர்ந்து தமரொடுங் கூடி
மார்பிடை முந்நூல் வனையா முன்னர்
நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிற்றி

௯. குழவிக்கு - குழந்தைக்கு.

௧௦. துடவை - தோட்டம்; "தொடுப் பெறிந் துழுத துளர்படு துடவை." இது பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௨௦௧; "தொய் யாது வித்திய துளர்படு துடவை." இது மலைபடுகடாம், ௧௨௨.

௯ - ௧௦. ௧௩ - ம் காதை, அ௬ - அ௭.

௧௧. தூவாக் குழவி - உண்ணாத குழந் தை. துயர் - பசித்துயரத்தால் ஒழியா மல் அழுது கூப்பிடும் ஒலி; ஆகுபெயர்; "தாயி றூவாக் குழவி போல, வோவா து கூஉமின் னுடற்றியோர் நாடே." என்பது புறநானூறு, ௪.

௧௨. ஆ - பசு. அதன்றுயர் - அக்குழ ந்தையின் பசித்துன்பம்.

௧௪. புறங்காத்து ஓம்ப - பாதுகாக்க; இவை ஒருபொருட்பன்மொழி. புறங் காத்தல் - பாதுகாத்தல்; "வழிபடு தெ ய்வ நிற்புறங் காப்ப" என்பது தொல் காப்பியம், செய்யுளியல், ௧௧௦; "மெலி வில் செங்கோ னீபுறங் காப்ப" என்பது புறநானூறு, ௪௨. இதனால் ஆபுத்திர னென்பது இவனுக்குப் பெயராயிற்று.

௧௫. வயனங்கோடு - ஓரூர். 'வயவ னங் கோட்டில்' என்றும் பாடம். மறை யோம்பாளன் :—௧௩ - ம் காதை, ௯.

௧௬. வருவோன் - மனைவியுடன்வரு வோன்; பின் "காதலி தன்னொடு கை தொழு தெடுத்து" (௨௦ - ம் அடி) என் பதனால், 'மனைவியுடன்' என்பது கொ ள்ளப்பட்டது. பூதியென்பது அவன் பெயர்; "தாதை பூதியுந் தன்மனை கடி தர" என்று இக்காதையிலேயே பின்பு வருதல்காண்க; ௧௦௯.

௧௮. கழுமிய - கலந்த; புறநானூறு, ௨௫௮. கண்ணீர் - உவகைக்கண்ணீர்

௧௯. ஆ மகன் அல்லன் - பசுவினுடைய மகனல்லன்; பசுப் பாதுகாத்ததனைக் கண்டோனாதலின் இங்ஙனங்கூறினான்.

௨௦. காதலி - மனைவி; கைதொழுது அக்குழந்தையைத் தனக்குத் தந்தது தெ ய்வமென்றெண்ணி அத்தெய்வத்திற்கு அஞ்சலிசெய்து; "பழுதில் காட்சிப் பைந்தொடி புதல்வனைத், தொழுதனன் வாங்கி" என்று இந்நூலுள்ளே பின்புவரு தல் காண்க; ௨௫ - ம் காதை, ௧௮௮ - ௧௮௯.

௨௧. நம் கிளை பொலிகவென்று.

௨௨. பதி - ஊர்.

௨௩. முந்நூல் - பூணுநூல். வனையா முன்னரென்பது விநாயகற்பித்தமை விளக்கிநின்றது.

௨௪. நன்னூல் - வேதம் வேதாங்கங் கள். நவிற்றி - நவிற்ற; நவிலுதல் -

௨௫ யோத்துடை யந்தணர்க் கொப்பவை யெல்லா
நாத்தொலை வின்றி நன்கன மறிந்தபி
னப்பதி தன்னுளோ ரந்தணன் மனைவயிற்
புக்கோ னுங்குப் புலைசூழ் வேள்வியிற்
குரூஉத்தொடை மாலை கோட்டிடைச் சுற்றி
௩௦ வெரூஉப்பகை யஞ்சி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பிக்
கொலைநவில் வேட்டுவர் கொடுமர மஞ்சி
வலையிடைப் பட்ட மானே போன்றாங்
கஞ்சிநின் றழைக்கு மாதுயர் கண்டு
நெஞ்சுநடுக் குற்று நெடுங்கணீ ருகுத்துக்
௩௫ கள்ள வினையிற் கடுந்துயர் பாழ்பட
நள்ளிருட் கொண்டு நடக்குவ னென்னு
முள்ளங் கரந்தாங் கொருபுடை யொதுங்கி
யல்லிடை யாக்கொண் டப்பதி யகன்றோன்
கல்லத ரத்தங் கடவா நின்றுழி
௪௦ யடர்க்குறு மாக்களொ டந்தண ரெல்லாங்

கூறி அடிப்படுதல்; "நல்லோர் குழீஇய நாநவி லவையத்து" என்பது மலைபடுகடாம், எஎ; "மறைநவி லந்தணர் நுவலவும் படுமே" என்பது புறநானூறு, க.

௨௫. ஓத்து - வேதம்; "மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும்" என்பது திருக்குறள், கஙஅ.

௨௬. நாத்தொலைவு: மணிமேகலை, ௨௪-ம் காதை, கக; சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுகாதை, ௪௪.

௨அ. புலை சூழ் வேள்வியில் - அசுத்தமாகிய ஊன்றின்றலைக் கருதுகின்ற யாகசாலையில்; சூழ்தல் - கருதல். புலையும், வேள்வியும் ஆகுபெயர். 'புக்கோனுங்கப் புலைசூழ் வேள்வியில்' என்றும் பாடம்.

௨௯. நிறம்பொருந்திய தொடுக்கப்பட்டமாலை கொம்பின்கண்ணே சுற்றப்பட்டு. 'குரூஉக்கொடி மாலை' என்றும் பாடம்.

௩௦. வெரூஉப்பகை - அச்சத்தைத்தரும்பகை. வெரூஉ-அச்சம்; "வெரூஉப் பறை நுவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை" என்பது பொருநராற்றுப்படை, ௧௭௧. புலம்பி - வருத்தமுற்று; புலம்பு - வருத்தம்; "புலம்புவிட் டிருந்த புனிறில் காட்சி" என்பது மலைபடுகடாம், ௪௧.

௩௧. கொலை நவில் வேட்டுவர் - கொல்லுதலைச்செய்கின்ற வேடருடைய. கொடுமரம் - வில்.

௩௩. அழைக்கும் ஆ துயர் - கூப்பிடுகின்ற பசுவின் துயரத்தை.

௩௦ - ௩௩. புலம்பிப் போன்று அஞ்சி நின்று அழைக்கும் ஆ.

௨அ - ௩௩. புக்கோன் ஆவினது துயரத்தைக் கண்டென்க.

௩௫. கள்ளவினையில் - திருட்டுத்தொழிலால், கடுந்துயர் பாழ்பட - பசுவினது மிக்கதுன்பம் இல்லையாம்படி; கடுந்துயர் - மரணத்துன்பமுமாம். 'கடுவினை பாழ்பட' என்றும் பாடம்.

௩௬. நள்ளிருள் - செறிந்தவிருட்டு; "வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடியல்" என்பது பொருநராற்றுப்படை, எ௨.

௩எ. உள்ளம் கரந்து - தன்னெண்ணத்தை மறைத்து.

௩௯. கல்லதரத்தம் - பருக்கைக்கற்கள் பொருந்திய சின்னெறியையுடைய அருநெறி; "கல்லத ரத்தங் கடக்க" என்பது சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக்காதை, ௧எ.

௪௦. அடர்க் குறுமாக்களொடு - நெருக்குதலைச்செய்யும் அறிவில்லாதாரோடு; "ஒலித்தொருங் கீண்டிய வூர்க்குறு மாக்

கடத்திடை யாவொடு கையகப் படுத்தி
யாகொண் டிந்த வாரிடைக் கழிய
நீமக னல்லாய் நிகழ்ந்ததை யுரையாய்
புலைச்சிறு மகனே போக்கப் படுதியென்
௪௫ றலைக்கோ லதனா லறைந்தனர் கேட்ப
வாட்டிநின் றலைக்கு மந்தண ருவாத்தியைக்
கோட்டினிற் குத்திக் குடர்புய்த் துறுத்துக்
காட்டிடை நல்லாக் கதழ்ந்துகிளர்ந் தோட
வாபுத் திரன்றா னங்கவர்க் குரைப்போ
௫0 னோவன செய்யன்மி னொடிவன் கேண்மின்
விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து
நெடுநில மருங்கின் மக்கட் கெல்லாம்
பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன் றீம்பா
லறந்தரு நெஞ்சோ டருள்சுரந் தூட்டு
௫௫ மிதனொடு வந்த செற்ற மென்னை
முதுமறை யந்தணிர் முன்னிய துரைமோ

களும்" என்பர் பின்னும்; ௧௫-ம் காதை, ௫௬. குறுமாக்கள்:—கலித்தொகை, ௮௨.

௪௧. கடம் - அருநெறி.

௪௨. ஆ கொண்டு - பசுவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு; ஆரிடை - அரியவழி.

௪௩. 'நீ மகனல்லாய்' என்றும் பாடம்.

௪௪. ஊனைவிரும்பிப் பசுவைக்கவர்ந்தானென்று நினைந்து 'புலைச்சிறு மகனே' என்றார். 'புலைச்சிமகனே' என்றும் பாடம். போக்கப்படுதி - விலக்கப்படுவாய்.

௪௫. அலைக்கோல் - வருத்துதலைச்செய்யும் கோல்; அறைந்தனர் - அடித்தனராய். 'கேட்புழி' என்றும் பாடம்.

௪௬. ஆட்டி அலைக்கும் - மிகவும் வருத்துகின்ற. இவை ஒருபொருட்பன்மொழி.

௪௭. கோடு - கொம்பு. குடர் புய்த்துறுத்து - குடலைப்பிடுங்கி; "கோடு புய்க் கல்லா துழக்கு நாடகேள்" என்பது கலித்தொகை, ௯௮; "புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழை" என்பது புறநானூறு, ௨௮.

௪௮. கதழ்ந்து கிளர்ந்தோட - விரைந்தெழுந்தோட; கதழ்தல் - விரைதல்; "தோயுங் கதழ்குருதி தோள்புடைப்ப" என்பது புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ௧௬. கிளர்தல் - எழுதல்; "கால்கிளர்ந் தன்ன வேழம்" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, ௮௨. 'கழிந்துகிளர்ந் தோட' என்றும் பாடம்.

மேல்வருவன ஆபுத்திரன்கூற்று.

௫0. நொடிவன - சொல்லுவனவற்றை. "நோவன செய்யே னொடியது கேண்மோ" என்றும் பாடம்.

௫௧. விடுநிலமருங்கில் - மேய்தற்கு அரசனால்விடப்பட்ட நிலத்தினிடத்தே, படு புல் ஆர்ந்து - தானே உண்டாகிய புல்லைமேய்ந்து. பசுக்கள் கவலையின்றி மேய்தற்கு அரசனால் விடப்பட்டநிலம் கோஸஞ்சாரபூமியெனப்படும்.

௫௩. பிறத்தல் - மக்கள்வினை. தீம்பால் - இனியபால்.

௫௫. இதனொடு - இப்பசுவினிடத்து; உருபுமயக்கம். செற்றம் - கோபம்.

௫௬. முன்னியது - எண்ணியது. உரைமோ - உரையுமென்னும் ஏவற்பன்மை உயிர்மெய்கெட்டு ஓகாரம்பெற்று வந்தது. 'முதுமறை மாக்கள் முன்னிய துரைமோ' என்றும் பாடம். எனவென்று ஒருசொல் வருவிக்க.

பொன்னணி நேமி வலங்கொள்சக் கரக்கை
மன்னுயிர் முதல்வன் மகனெமக் கருளிய
வருமறை நன்னூ லறியா திகழ்ந்தனை
௬௦ தெருமா லுள்ளத்துச் சிறியை நீயவ்
வாமக னாதற் கொத்தனை யறியா
நீமக னல்லாய் கேளென விகழ்தலு
மான்மக னசலன் மான்மகன் சிருங்கி
புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோர் போற்று
௬௫ நரிமக னல்லனோ கேச கம்பள
னீங்கிவர் நுங்குலத் திருடி கணங்களென்
றோங்குயர் பெருஞ்சிறப் புரைத்தலு முண்டா
லாவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ
நான்மறை மாக்கா ணன்னூ லகத்தெ
௭௦ வாங்கவர் தம்முளோ ரந்தண னுரை.
மீங்கிவன் றன்பிறப் பியானறி குவனென
நடவை வருத்தமொடு நல்கூர் மேனியள்
வடமொழி யாட்டி மறைமுறை யெய்திக்
குமரி பாதங் கொள்கையின் வணங்கித்

௫௭. நேமி - சக்கரத்தின்சூடு; வட்டமுமாம். வலம் - வெற்றி; வலப்பக்கமுமாம். நேமியையுடைய சக்கராயுதம்.

௫௮. மன்னுயிர்முதல்வன் - திருமால். மகன் - பிரமன். 'ஆமக்களித்த' என்றும் பாடம்.

௬௦. தெருமரல் - சுழற்சி. சிறியை - சிறுமையையுடையாய்.

௬௧. நூற்பொருளையறியும் அறிவிலாயென்பார், 'ஆமக னாதற் கொத்தனை' என்றார்; "விலங்கொடு மக்களனைய ரிலங்குநூல், கற்றாரோ டேனையவர்" என்று வருதல் காண்க; இது திருக்குறள், ௪௱௧.

௬௨. இகழ்தலும் - அவ்வந்தணர் இகழ்ந்துபேசுதலும்.

மேல்வருவன ஆபுத்திரன் கூற்று.

௬௩. (?) அசலனென்பவன் ஆனின் மகன்; ஆன் - பசு. சிருங்கியென்பவன் மானின் மகன்.

௬௪. (?) விரிஞ்சியென்பன் புலியின் மகன். புரையோர் - மேலோர்.

௬௫. (?) கேசகம்பளனென்பவன் நரியின் மகன்; அசிதகேசகம்பளரென்று ஒரு முனிவர்பெயர் பௌத்தநூல்களிற் காணப்படுகின்றது.

௬௮ - ௬௯. ஆவொடு - ஆவால். நன்னூலகத்து ஆவொடு வந்த அழிகுல முண்டோ? இல்லையென்றபடி. முன்னம் 'ஆமக னாதற் கொத்தனை' என்று அந்தணர் இகழ்ந்ததற்குப் பரிகாரங் கூறுகின்றவனாதலின், 'ஆவொடு வந்த வழிகுல முண்டோ' என்றான்.

௭௦ - ௭௧. இவன்பிறப்பை யான் அறிகுவனென்று ஓரந்தணன் உரைப்பான்.

௭௨. நடவை - வழி. நல்கூர் மேனியள் - இளைத்த உடம்பையுடையாள்.

௭௩. வடமொழி யாட்டி - பார்ப்பனி; இந்நூலில் ௫ - ம் காதை, ௪௦ - ம் அடியிற் பார்ப்பாரை வடமொழியாளரென்று கூறியிருத்தல் காண்க. மறைமுறை யெய்தி - வேதவிதிப்படியே சென்று.

௭௪. குமரியாடப்போந்தோர், ஆங்குள்ள குமரித்தெய்வப் படிமத்தைை வணங்குதல் மரபு.

எரு தமரிற் றீர்ந்த சாலியென் போடலை
யாது நின்னூ ரீங்கென் வரவென
மாமறை யாட்டி வருதிற முரைக்கும்
'வார ணசியோர் மாமறை முதல்வ
னாரண வுவாத்தி யரும்பெறன் மனைவியான்
அ௰ பார்ப்பார்க் கொவ்வாப் பண்பி னொழுகிக்
காப்புக்கடை கழிந்து கணவனை யிழந்தே
னெறிபய முடைமையி னிரியன் மாக்களொடு
தெற்கட் குமரி யாடிய வருவேன்
பொற்றேர்ச் செழியன் கொற்கையம் பேரூர்க்
அரு காவதங் கடந்து கோவல ரிருக்கையி
னீன்ற குழவிக் கிரங்கே னாகித்
தோன்றாத் துடவையி னிட்டனன் போந்தேன்
செல்கதி யுண்டோ தீவினை யேற்கென்
றல்லலுற் றழுத வவண்மக னீங்கிவன்
கூ௰ சொல்லுத றேற்றேன் சொற்பய மின்மையிற்
புல்லலோம் பன்மின் புலைமக னிவனென
வாபுத் திரன்பின் பமர்நகை செய்து

எரு. தமரிற்றீர்ந்த - தனக்குச் சேரிரினின்றும் நீங்கிய.

எச - எரு. வணங்கித் தீர்ந்த சாலி.

எசு. ஈங்கு வரவு என்னென.

எஎ. உரைக்கும் - உரைப்பாள்.

எஅ. வாரணசி—வாராணஸீ - காசி. வடமொழியில் 'ஸித்தாந்தகௌமுதி' என்னும் நூலின் அவ்யயீபாவப்பிரகரணத்தில், "யஸ்யசாயாமஃ" என்னும் ஸூத்ரவியாக்கியானத்தில் 'வாராணஸீ' என்பதற்கு 'நல்லஜலத்துக்குத் தூரத்திலில்லாத நகரீ' என்று தத்துவபோதினியென்னும் உரையாசிரியர் பொருள்செய்திருப்பதாகக் கூறுவர்.

எகூ. 'உவாத்தி' என்பது, "தவாஅக் காதலொடு தன்யாழ் காட்டு, முவாத்தி யாதலின்" எனப் பெருங்கதையிலும் வந்திருத்தல் காண்க; இஃது உஞ்சைக்காண்டம், பிடியேற்றியது.

அ௦. ஒழுகி - நடந்து.

அக. காப்புக்கடை கழிந்து :—கரு - ம் காதை, ரு.

அஉ. எறிபயம் - அடித்தலாலுண்டாகும் அச்சம். 'நெறிபய முடைமையின்' என்றும் பாடம். இரியல் மாக்கள் - கெடுதலுற்ற மாக்கள்; விரைந்துசெல்லுமாக்களென்றுமாம்.

அங. 'தக்கண குமரி' என்றும் பாடம். ஆடிய - நீராடும்பொருட்டு.

அச. செழியன் - பாண்டியன். கொற்கை - பாண்டியர்களின் பழைய இராச

அரு. கோவலர் - இடையர்.

அஎ. துடவை - தோட்டம்.

அசு - அஎ. கரு - ம் காதை, கூ - க௦.

அஅ. தீவினையேற்குச் செல்கதியுண்டோ.

கூ௦. பயம் - பிரயோசனம்; இன்மை

கூக. புல்லலோம்பன்மின் - ஸ்பரிசித்தலைச் செய்யாதொழிக. இவன் புலைமகன் - இவன் அசுத்தமுடைய மகன். புலை - வியபிசாரமுமாம்; இது மலைநாட்டுவழக்கு.

கூஉ. அமர்நகை - விரும்புஞ்சிரிப்பு.

மாமறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மோ
முதுமறை முதல்வன் முன்னர்த் தோன்றிய
கூரு கடவுட் கணிகை காதலஞ் சிறுவ
ரருமறை முதல்வ ரந்தண ரிருவரும்
புரிநூன் மார்பிர் பொய்யுரை யாமோ

டா

நான்மறை மாக்களை நகுவன னிறப
க00 வோத லந்தணர்க் கொவ்வா னென்றே
தாதை பூதியுந் தன்மனை கடிதர
வாகவர் கள்வனென் றந்தண ருறைதருங்
கிராம மெங்கணுங் கடிஞையிற் கல்லிட
மிக்கசெல் வத்து விளங்கியோர் வாழுந்
க தக்கண மதுரை தான்சென் றெய்திச்
சிந்தா விளக்கின் செழுங்கலை நியமத்
தந்தின் முன்றி லம்பலப் பீடிகைத்

கூரு. கேண்மோ - கேளுமென்னும் ஏவற்பன்மை உயிர்கெட்டு ஓகாரம்பெற்றுவந்தது.

கூச. முதுமறைமுதல்வன் - பிரஹ்மா.

கூரு. கடவுட்கணிகை - திலோத்தமையென்பாள். சிறுவர் - பிள்ளைகள்.

கூசு. முதல்வராகிய அந்தணரிருவரும். இருவர் - வஸிஷ்டர், அகஸ்தியர்.

கூரு-கூசு. அந்தணரிருவரும் காதலஞ் சிறுவரென்க.

கூச - கூசு. வஸிஷ்டரும் அகஸ்தியரும் திலோத்தமையின் பிள்ளைகளென்பதைப் பின்வரும் வாக்கியத்தாலுணர்க. 'வஸிஷ்டனும் அகஸ்தியனும், பிரஹ்மா திலோத்தமையென்னும் அப்ஸரஸைக்கண்டகாலத்துக் கலசத்து ஜனித்தனர்' என்பது, **நீலகேசிவிருத்திஸமய திவாகரத்திற்** கண்டது.

கூஅ. தவறு - குற்றம்.

கூகூ. நகுவனன் - சிரிப்பவனாகி.

க00. ஒவ்வான் - பொருந்தான்; என்றது ஆபுத்திரனை.

க0க. தாதை - தகப்பன். கடிதர - நீக்க.

க0ரு. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம். கல் இட - கல்லைப் போகட; உலகத்திற் கடிஞையிற் கல்லிடுவார் எக்காலத்தும் இலராகவும் இவனுக்கு இங்ஙனநிகழ்ந்ததேயென்று இரங்கிக்கூறினர். 'கடிஞையிற் கல்லிடுவாரில்' என்பது ஒரு பழமொழி; இதனைப் பின்வரும் வெண்பாவாலுணர்க; "நினைத்த திதுவென் றந் நீர்மையை நோக்கி, மனத்த தறிந்தீவர் மாண்டார் - புனத்த, குடிஞை யிரட்டுங் குளிர்வரை நாட, கடிஞையிற் கல்லிடுவா ரில்." இது **பழமொழி**, உ௲சு.

க0ரு. தக்கணமதுரை - தென்றிசைக்கணுள்ள மதுரை; என்றது கூடற்பதியை; தக்கணம் - வடசொற்றிரிபு; **சிலப்பதிகாரம்**, ஊர்காண்காதை, அக; **அடியார்க்கு நல்லாருரையைப்**பார்க்க.

க0சு. சிந்தாவிளக்கு-ஸரஸ்வதீதேவி; பதிகத்தின் சுo - ம் வரிக்குறிப்பைப் பார்க்க. நியமம் - கோயில்; ஸரஸ்வதீதேவியின் கோயிலாதலின், அதற்குக் கலைநியமமென்பது பெயராயிற்று; கச - ம் காதை, க0 - கக, கஎ - கஅ.

க0எ. முன்றில் அம்பலப்பீடிகை-சிந்தாதேவியின் கோயில்வாயிற்கணுள்ள மன்றினிடத்தில். அம்பலப்பீடிகை-அம்பலமாகிய பீடிகை; அஃது உயர்த்துக் கட்டப்பட்டிருத்தலின், பீடிகையெனப்பட்டது; பீடிகையென்பதற்குக் கோயில்வாயிற்கணுள்ள பலிபீடமெனினும்

தங்கினன் வதிந்தத் தக்கணப் பேரு
ரையக் கடிஞை கையி னேந்தி
கக0 மையறு சிறப்பின் மனைதொறு மறுகிக்
காணார் கேளார் கான்முடப் பட்டோர்
பேணுந ரில்லோர் பிணிநடுக் குற்றோர்
யாவரும் வருகவென் றிசைத்துட னூட்டி
யுண்டொழி மிச்சிலுண் டோடுதலை மடுத்துக்
ககரு கண்படை கொள்ளுங் காவலன் றானென.

ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்தகாதை முற்றிற்று.

பொருந்தும்; இங்ஙனங்கொள்ளுங்காற் பீடிகையையுடைய அம்பலமென மாறுக.

க0அ. தங்கினன் வதிந்து - தங்கி; ஒருபொருட்பன்மொழி. தக்கணப்பேரூர் - மதுரையில்.

கக0. மை-குற்றம். மறுகி-சுழன்று.

ககக. காணார் - குருடர். கேளார் - செவிடர்.

ககஉ. பேணுநரில்லோர் - அகதிகள். 'பேணின ரில்லோர்' என்றும் பாடம். பிணி - நோய்.

ககக - ககஉ. உஅ - ம் காதை, உஉஉ-உஉங.

ககங. யாவரும் - மேற்கூறப்பட்ட காணார்முதலிய யாவரும். உடன் ஊட்டி - ஒருங்குண்ணச்செய்து; உடன் - உடனேயென்றுமாம்.

ககச. உண்டொழி மிச்சில் உண்டு - அவர்கள் உண்டொழிந்த மிகுதியை யுண்டு; இது "விருந்தோம்பி, மிச்சின் மிசைவான்" என்ற அறு-ம் திருக்குறளின் பொருளைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க. ஓடு - பிச்சைப்பாத்திரம். தலைமடுத்து - தலையணையாகக்கொண்டு. 'தலையடுத்து' என்றும் பாடம்.

ககரு. கண்படை - உறக்கம். காவலன் - காத்தலையுடையவன்; என்றது ஆபுத்திரனை. காவலன் கண்படைகொள்ளுமென்க.

க - ககரு. அணியிழை, ஆபுத்திரன் றிறங்கேளாய்; பார்ப்பனி சாலி, கழிந்து அஞ்சி வருவோள் இரங்காளாகிக் குழவியை இட்டு நீங்க, ஆ கேட்டு அணைந்து நக்கி ஊட்டிப் போகாது நிற்ப, பூதியென்போன் கேட்டு உகுத்து என்மகனென்று எடுத்துப் பெயர்ந்து கூடி நவிற்ற, அறிந்தபின் புக்கோன் ஆதுயர் கண்டு உற்று உகுத்து உள்ளங்கரந்து ஒதுங்கி அகன்றோனாய்க் கடவாநின்றழி அந்தணரெல்லாம் குறமாக்களோடு சென்று கையகப்படுத்திக் கேட்ப, நல்லா குத்திப் புய்த்துறுத்து நுட, ஆபுத்திரன் உரைப்போன் 'உரையோ' என, அந்தணரிகழ்தலும், ஆபுத்திரன் 'நன்னூலகத்து ஆவொடுவந்த அழிகுலமுண்டோ' என, நூறந்தணனுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைப்பவன் 'புல்லலோம்பன்மின்; புலைமகனிவன்' என, ஆபுத்திரன் நகைசெய்து 'சாலிக்குத்தவறுண்டோ' என்றுரைத்து நகுவனனிற்ப, பூதி ஒவ்வானென்றகடிதர, கிராமமெங்கணுங்கல்லிட, காவலன் மதுரை சேன்றெய்தி வதிந்து எந்திமறுகி இசைத்து ஊட்டி மிச்சிலுண்டு மடுத்துக் கண்படைகொள்ளுமென வினைமுடிவுசெய்க.

பதினுன்காவது

பாத்திரமரபுகூறியகாதை.

[பாத்திரம் அறவணர் அமிர்தசுரபியென்னும்
பாத்திரம் ஆபுத்திரற்குக் கொடுத்தவண்ணங் கூறியபாட்டு.]

ஆங்கவற் கொருநா ளம்பலப் பீடிகைப்
பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்தது கேளாய்
மாரி நடுநாள் வல்லிருண் மயக்கத்
தாரிடை யுழந்தோ ரம்பல மரீஇத்
௫ துயில்வோன் றன்னைத் தொழுதன ரேத்தி
வயிறுகாய் பெரும்பசி மலைக்கு மென்றலு
மேற்றா ணல்லது வேற்றா ணில்லோ
னாற்றுவது காணு னாரஞ ரெய்தக்

௧. ஆங்கவற்கு
ஆங்கவன் - ஒருசொல்;
என்புழிப்போல. இது திருச்சிற்றம்பல
க்கோவையார், ௧௧ அம்பலப்பீடிகை -
அம்பலத்தில். அம்பலம் - பலருஞ்செ
ன்று தங்குதற்குரிய பொதுவிடம். இது
மன்றமெனவுங் கூறப்படும். அம்பலப்
பீடிகை:—௧௬ - ம் காதை, ௧0௭; ௧௭-ம்
காதை, ௫௬.

௨. நல்லாயென்றது, மணிமேகலையை.
புகுந்தது - நேர்ந்தது.

௧ - ௨. அவற்குப் புகுந்ததைக் கேள்.

௩. மாரிநடுநாள் - மழைத்துளிகளையு
டைய இடையாமத்தில். வல்லிருண்மய
க்கத்து - வலிய இருட்கலப்பில்; 'இரு
ண்மயக்கத்து' என்றதனல், நடுநாள் -
இடையாமமாயிற்று; "புதையிருள்கூர்,
நெறியா ரருள்பெற நாநடு நாளிடை நீந்
துதுமே" எனவருதல் காண்க; இது
தஞ்சைவாணன்கோவை, ௨௧௬.

௪. அரியவழியில் வருந்தி வந்தோரா
கிய கூத்தர்முதலியோர் அம்பலத்தை
யடைந்து; கூத்தர்முதலியோர் வந்து
தங்குமிடம் அம்பலமென்பதை, "மன்
றில் வதியுநர் சேட்புலப் பரிசிலர்" என்
பதனுலுணர்க. இது மலைபடுகடாம்,
௭௬௨. 'அம்பலம் விஞஅய்' என்றும்
பாடம்.

துயில்வோன்றன்னை - ஆபுத்தி

௬. மலைக்கும் - மாறுபடுத்தும்; வருத்
துமென்றபடி; "மலைத்தல் போகிய
சிலைத்தார் மார்ப" என்பது புறநானூறு,
௧0. "வயிறுகாய் பெரும்பசி வருத்
தும்" என்று பின்னும் வருதல் காண்க.
௧௭ - ம் காதை, ௫௭. 'மலையு மென்ற
லும்' என்றும், 'அலைக்கு மென்றலும்'
என்றும் பாடம்.

௪ - ௬. உழந்தோர் மரீஇத் தொழுதே
த்திப் பசி மலைக்குமென்றலுமென்க.

௭. ஏற்றாண் - இரந்துண்ணுமுணவு.
வேற்றாண் இல்லோன் - வேறு உணவி
ல்லாத ஆபுத்திரன்.

௮. ஆற்றுவது காணுன் - உதவும்வழி
யைக் காணுகி. ஆற்றுதல் - உதவு
தல்; "ஒருவீ ரொருவீர்க் காற்றுதிர்"
என்பது புறநானூறு, ௫௮. ஆர் அஞர் -
தீர்த்தற்கரிய வருத்தம்.

கேளிது மாதோ கெடுகநின் றீதெனு
௧௦ யாவரு மேத்து மிருங்கலை நியமத்துத்
தேவி சிந்தா விளக்குத் தோன்றி
'யேடா வழிய லெழுந்திது கொள்ளாய்
நாடுவறங் கூரினுமிவ் வோடுவறங் கூராது
வாங்குநர் கையகம் வருந்துத லல்லது
௧௫ தான்றொலை வில்லாத் தகைமைய தென்றே
தன்கைப் பாத்திர மவன்கைக் கொடுத்தலுஞ்
சிந்தா தேவி செழுங்கலை நியமத்து
நந்தா விளக்கே நாமிசைப் பாவாய்
வானோர் தலைவி மண்ணோர் முதல்வி
௨௦ யேனோ ருற்ற விடர்களை வாயெனத்
தான்றொழு தேத்தித் தலைவியை வணங்கி
யாங்கவர் பசிதீர்த் தந்நா டொட்டு
வாங்குகை வருந்த மன்னுயி ரோம்பலின்
மக்களு மாவு மரஞ்சேர் பறவையுந்

இனி ஆபுத்திரன் வருத்தம் தீரும்படி அவனுக்குச் சிந்தாதேவி அமுதசுரபியென்னும பாத்திரங்கொடுததமை கூறுவார்.

௯. இதுகேள். நின் தீதுகெடுக.

௧௦. யாவரும் ஏத்தும் - எச்சமயத்தினரும் துதிக்கும். நியமம் - கோயில். கலைநியமம் :—௧௯ - ம் காதை, ௧௦௯.

௧௧. தேவியாகிய சிந்தாவிளக்கு.

௧௨. அழியல் - வருந்தாதே. இது கொள்ளாய் - இப்பாத்திரத்தைக்கொள். 'ஏடா புரிய லெழுந்திது கேளாய்' என்றும் பாடம்.

௧௩. வறங்கூரினும் - வற்கடம் மிகினும். வறம் - வற்கடம்; "ஞாலம் வறந்தீரப் பெய்யக் குணக்கேர்பு, காலத்திற் றோன்றிய கொண்மூப் போல்" என்பது கலித்தொகை, அ௨. வறங்கூராது - வறுமையுறாது.

௧௫. தான் என்றது, பாத்திரத்தை. என்று - என்றசொல்லி. 'தான்றொலைவறியாத் தகைமையது' என்றும் பாடம்.

௧௪ - ௧௫. ௧௧ - ம் காதை, ௪௯ - ௫௦; ௧௭ - ம் காதை, ரு - ௯.

௭ - ௧௯. இல்லோன் ஆருஞரெய்தச் சிந்தாவிளக்கு 'நின்றீதுகெடுக' எனத் தோன்றி 'கொள்ளாய், கூராது, தகைமையது' என்று பாத்திரத்தைக்கொடுத்தலும்.

மேல்வருவன, பாத்திரம்பெற்றமகிழ்ச்சியால் ஆபுத்திரன் சிந்தாதேவியைத் துதிக்குந்துதிகள்.

௧௮. நந்தாவிளக்கே-கெடாததீபமே; மைவிளக்கு அழிதன் மாலைத்தாதலின், நந்தாவிளக்கே யென்றான்; இது தெரிதருதேற்றவுவமையென்னு மலங்காரம். இவள் வாக்கின்மடந்தையாதலின், 'நாமிசைப் பாவாய்' என்றான்; "தேவ ராயினும் பிரம ராயினு, நாமாசு கழூஉ நலங்கிளர் திருந்தடி" என்பர் பின்னும்; ௨௫ - ம் காதை, ௧௫௦ - ௧௫௯.

௧௭ - ௨௦. அடுக்கிய விளிகளாற் சிந்தாதேவிபால் ஆபுத்திரனுக்குள்ள அன்பின் மிகுதி விளங்கும்.

௨௧. தொழுது - அஞ்சலிசெய்து. தலைவி - சிந்தாதேவி.

௯ - ௨௧. ௨௫ - ம் காதை, ௧௯௯ - ௧௫௯.

௨௩. வாங்குகை வருந்த :—௧௭ - ம் காதை, ௪௯. மன்னுயிர் என்றார், விலங்கு முதலியனவும் உண்பிக்கப்படுதல் நோக்கி. ஓம்பலின் - பாதுகாத்தலினுலே.

௨௪. மாவும் - விலங்குகளும்.

உரு தொக்குட னீண்டிச் சூழ்ந்தன விடாஅ
பழுமரத் தீண்டிய பறவையி னெழூஉ
மிழுமென் சும்மை யிடையின் றொலிப்ப
விண்டுநீர் ஞாலத் திவன்செய லிந்திரன்
பாண்டு கம்பளந் துளக்கிய தாதலிற்
௩0 றளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி
வளைந்த யாக்கையோர் மறையோ னாகி

உரு. உடன் தொக்கு ஈண்டி-ஒருமிக்கச்சேர்ந்து திரண்டு. விடா-விடாவாய்.

உசு. பழுமரத்துஈண்டிய - பழுத்தமரத்தின் கண்ணே வந்துகூடிய. பறவையின் - பறவைபோல:—**பொருநராற்றுப்படை**, சுச; **பெரும்பாணாற்றுப்படை**, உ0; **புறநானூறு**, கஎரு, ௩-ம் அடி; **சீவகசிந்தாமணி**, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௩௩சு; **நாலடியார்**, சுற்றந்தழால், உ. எழூஉம் - எழுப்

உஎ. சும்மை - ஒலி. இடையீடில்லாமல். இடை - இடையீடு; "எய்த்த லறியா திடையின்றி" என்பது **புறப்பொருள்வெண்பாமாலை**, பொதுவியற்படலம்.

உச - உஎ. உஅ -ம் காதை, உஉஉ - உ௩உ.

உ0 - உஎ. ஆபுத்திரன் கிளைவாயெனத் தொழுது ஏத்தி வணங்கி அந்நாள்தொட்டு அவர் பசிதீர்த்து ஓம்பலின் விடாவாய் எழூஉஞ் சும்மை இடையின்றொலிப்பவென்க.

மேலே, ஆபுத்திரனுடைய புண்ணிய மிகுதியைத் தனது பாண்டு கம்பள நடுக்கத்தாலறிந்த இந்திரன் அவனுக்கு வரங்கொடுத்தற்பொருட்டு விருத்தவேதியன் வடிவுகொண்டுவருதலைக் கூறுவார்:—

உக. பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளைக்கம்பளமாகிய ஆசனம். துளக்கியது - நடுங்கச்செய்தது.

உஅ - உக. ஆபுத்திரன் அறச்செயல் இந்திரனுடைய பாண்டுகம்பளத்தை நடுங்கச்செய்தது. இப்பூவுலகில் தானம் சீலம் முதலியவற்றிற் சிறந்த பௌத்தருளராகினும், அவர்களுக்கு ஏதேனுந் துன்பமுளதாயினும் இந்திரனுடைய பாண்டுகம்பளம் நடுங்குமென்றும், அக்குறிப்பால் அவற்றையறிந்துவந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக்கொடுத்தலும் தீங்குகளை ஒழித்தலும் இந்திரனுடைய கடப்பாடென்றும் தெரிகின்றது; புத்த தருமவொழுக்கினனாகிய வணிகனொருவன் கப்பல் கவிழப்பெற்றுக் கடலில்வருந்தியதைத் தனது பாண்டுகம்பளத்தின் நடுக்கத்தாலறிந்தஇந்திரன் அவ்வணிகனை அத்துன்பத்தினின்று நீக்கிப் பாதுகாத்தனனென்று இந்நூல் உக -ம் காதையில் (கரு - உசு) வருதல்காண்க; "நமி விநமி என்பாரிருவர்குமாரர் தபச்சரணம்பண்ணியருளாநின்ற பகவானை யடைந்து நமஸ்கரித்துக் கந்த புஷ்பாதிகளாற்பூசித்து நானாவித ஸ்தோத்திரங்களை அதிமதுரமாகப்பாடிநின்று விண்ணப்பம்செய்வார்:—பகவானே, தம்மாற் புத்திரபௌத்திராதி பந்துஜனங்களுக்கு வேறுவேறு இராச்சியம்கொடுக்கப்பட்டன, யாங்கள் அப்பொழுது ஸந்நிஹிதமாயினமல்லேம்; இப்பொழுது எங்களுக்கு விபவங்களைப் பிரஸாதித்தருளவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தித்துநின்று துதிப்ப, இதனைத் **தரணேந்திரன்** தனது ஆசனாங்கம்பித்தலில் அறிந்து கடிதுவந்து மனுஷ்யரூபத்தைக்கொண்டு பருவதம்போலச் சலியாது எழுந்தருளிநின்ற பகவானது தைரியாதிசயத்தினைக்கண்டு விஸ்மிதனாகிப் பிரதக்ஷிணம்பண்ணித்துதித்துக் குமாரர்களை நோக்கிச்சொல்லுவான்" என்று ஸ்ரீபுராணத்துள்ள முதலாவது விருஷபதீர்த்தங்கரர்புராணத்தில் வருதலால், இப்படியே தனது ஆசனநடுக்கத்தால் அறியவேண்டுவனவற்றையறிந்து நல்லுயிர்களுக்குச் செய்யவேண்டுவனவற்றை இந்திரன் செய்வானென்று கூறுதல் சைனசம்பிரதாயமென்றும் தெரிகின்றது.

௩0 - ௩க. தளர்ந்தநடையின் - நடைதளர்தலால், தண்டுகால்ஊன்றி - தாம்பி

மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயி ரோம்பு
மாருயிர் முதல்வன் றன்முன் றோன்றி
யிந்திரன் வந்தே னியாது நின்கருத்

௬௫ துன்பெருந் தானத் துறுபயன் கொள்கென
வெள்ளை மகன்போல் விலாவிற நக்கீங்
கெள்ளினன் போமென் றெடுத்துரை செய்வோ
னீண்டுச் செய்வினை யாண்டுநுகர்ந் திருத்தல்
காண்டகு சிறப்பினுங் கடவுள ரல்ல

௭0 தறஞ்செய் மாக்கள் புறங்காத் தோம்புநர்
நற்றவஞ் செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்
யாவரு மில்லாத் தேவர்நன் னாட்டுக்
கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே

டித்ததண்டினையே காலாகவூன்றி, வளைந்த யாக்கை மறையோன் ஆகி - கூனிய உடம்பையுடையவேதியனாகி; "தளர்ந்த நடையிற் றண்டொ லூன்றி, வளைந்த யாக்கை மறையோன்" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, சச - சரு. ஆகி ஊன்றியென்க.

௬௧. ஆருயிர்முதல்வன் - ஆபுத்திரன்; "ஆருயி ரோம்புநன்" எனவும், "அருந்தே மாந்த வாருயிர் முதல்வனை" எனவும், இவனை இக்காதையிலேயே பின்பு கூறுதல்காண்க; ௫௧ - ௬௮.

௬௪. யாதுநின்கருத்து - உன்னுடைய எண்ணம் என்ன.

௬௫. தானங்கள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்தமையின், அன்னதானம், பெருந்தானமெனப்பட்டது. உறுபயன் - மிக்கபிரயோசனம். கொள்க என - கொள்கவென்று இந்திரன்சொல்ல.

இனி, இங்ஙனங்கூறிய இந்திரனுக்கு ஆபுத்திரன் விடைபகர்ந்தது கூறுவார்.

௬௬. வெள்ளைமகன் போல் - பயனில்லாதசொல்லையுடையவன்போல; "வெள்ளைக் கோட்டி" என்பதற்கு 'பயனில்லாத உரைக்கோட்டி' (வரந்தருகாதை, ௧௬௮) என்று பொருள்கூறுவர், சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர்.

௬௭. எள்ளுதல் - இகழுதல். போம் - எவற்பன்மை. செய்வோன் - பெயர்.

௬௮. ஈண்டுச்செய்வினை - இவ்வுலகத்துச்செய்யும் புண்ணியங்களின்பயனை. ஆண்டு - அவ்விடத்தில்.

௬௮ - ௬௯. நுகர்ந்திருத்தல் காண்டகு - அனுபவித்திருத்தலைச் செய்கின்ற. நுங்கடவுளரென்றான், தனக்கு அவர் அயலென்னுங்கருத்தால்; "நின்ற நின் கார்மயி றன்னையும்" என்புழிப் போல. இது திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௭௬.

௭0. புறங்காத்தோம்பல்.— ௧௬ - ம் காதை, ௧௪.

௭௨. யாவருமில்லா - அறஞ்செய் மாக்கள் முதலியோர்களில் ஒருவருமில்லாத.

௬௮ - ௭௨. தேவருலகம் வினைப்பயனுபவிப்போர்க்கேயன்றி அறஞ்செய் மாக்கள் முதலியோர்க்கு இடமன்றென்பதை, "பொலம்பூங் காவி னன்னாட் டோருஞ், செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை, யுடையோ ரீதலு மில்லோ ரிரத்தலுங், கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்து" (புறநானூறு, ௬௮) எனவும், "ஈவாருங் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வன்க ணவர்" (௧௦௫௮-ம் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகரெழுதிய விசேடவுரையிற்கண்ட செய்யுள்.) எனவும், 'ஈவாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒரு தன்மையராதலின் ஒப்புரவு புத்தேளுலகத்து அரிதாயிற்று' (திருக்குறள், உ௧௩, பரிமேலழகருரை) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

௭௨ - ௭௩. "யாவரு.........பெருவிறல் வேந்தே" என்பது இகழ்ச்சி.

வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தவர்
௪௫ திருந்துமுகங் காட்டுமென் றெய்வக் கடிஞை
யுண்டி கொல்லோ வுடுப்பன கொல்லோ
பெண்டிர் கொல்லோ பேணுநர் கொல்லோ
யாவையீங் களிப்பன தேவர்கோ னென்றலும்
புரப்போன் பாத்திரம் பொழிந்தூண் சுரந்தீங்
௫௦ கிரப்போர்க் காணா தேமாந் திருப்ப
நிரப்பின் றெய்திய நீணில மடங்கலும்
பரப்பு நீராற் பல்வளஞ் சுரக்கென
வாங்கவன் பொருட்டா லாயிரங் கண்ணோ
னோங்குயர் பெருஞ்சிறப் புலகோர்க் களித்தலும்
௫௫ பன்னீ ராண்டு பாண்டிநன் னாடு
மன்னுயிர் மடிய மழைவள மிழந்தது
வசித்தொழி லுதவ மாநிலங் கொழுப்பப்
பசிப்புயி ரறியாப் பான்மைத் தாகலி

௪௩. ௨௩-ம் காதை, ௧௫௫. 'அருந் ளைந்து' என்றும் பாடம்.

௪௪ - ௪௫. வந்தோரரும்பசி - வந்தோருடைய பொறுத்தற்கரியபசியை. களைந்து - நீக்கி. அவர் திருந்துமுகங்காட்டும் - அவருடைய இனியமுகத்தை யான் காணக்காட்டும்; என்றது அவர் திருந்து முகங்காட்டும் என் தெய்வக்கடிஞையே யமையும்; உன்னாற் கொடுக்கப்படுவன எனக்கு இன்பஞ் செய்யாவாகலின், அவைவேண்டாவென்றவாறு; "ஈத்துவக்கு மின்பம்" என்று வருதல்காண்க. இது திருக்குறள், ௨௨௮. காட்டும் - முற்று. தெய்வக்கடிஞையென்றான், வாங்குநர் கையகம் வருத்துதலல்லது தான் தொலைவில்லாத் தன்மைத்தாதலின்.

௪௮. ஈங்கு அளிப்பன - எனக்கு அளிப்பன; ஈங்கு - தன்மையையுணர்த்திற்று; "ஒழிக காம மீங்கென" என்புழிப்போல. இது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௪௯. தேவர்கோன் - விளி.

௪௬ - ௪௮. உன்னாலளிக்கப்படுவன உண்டிமுதலியவற்றுள் யாவையென்று ஆபுத்திரன் இந்திரனை இகழ்ந்துகூறலும்.

௪௭ - ௪௮. எடுத்துரைசெய்வோன் என்றலுமெனக.

இனி, தன்னை ஆபுத்திரன் அவமதித்தானென்று இந்திரன் சினந்து அவன் அன்னதானஞ்செய்தற்கு இடமில்லையாகும்படி மழைபெய்வித்து நாட்டை வளப்படுத்தி இரப்பாரை இல்லையாக்கினமை கூறுவார்.

௪௯. புரப்போன்பாத்திரம் - உயிர்களைப் பாதுகாப்பவனுடைய பிச்சைப் பாத்திரம்.

௫௦. ஏமாந்திருப்ப - ஆபுத்திரன் உண்பித்தற்கு ஆசையடைந்திருக்கும்படி; "அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்" என்பது புறநானூறு, ௧௦௧. துன்பமுற்றிருப்பவெனினுமமையும்.

௫௧. நிரப்பு - வறுமை.

௫௩. ஆங்கவன் பொருட்டு - ஆபுத்திரன்பொருட்டு; ஆங்கவன் ஒருசொல்.

௫௪. அளித்தலும் - இந்திரன் கொடுத்தலும்.

௫௦ - ௫௪. ஏமாந்திருப்பப் பெருஞ்சிறப்பை இந்திரன் அளித்தலும்.

௫௬. ௨௮-ம் காதை, ௧௫௭.

௫௫-௫௬. பன்னிரண்டுவருடம் மழைவளத்தை இழந்ததாகிய பாண்டிநாடு.

௫௭. வசி - மழை. வசி :— ௧ - வது காதை, ௭௧. வசித்தொழிலுதவ :— ௨௮ - ம் காதை, ௨௩௩.

௫௮. பசிப்பு - பசித்தல். 'பசியுயிரறியா' என்றும் பாடம்.

௫௫ - ௫௮. பாண்டிநன்னாடு பான்மைத்தாகலின்.

ஞூருயி ரோம்புந ரம்பலப் பீடிகை
சுO பூமெளலி யரவ மொடுங்கிய தாகி
விடருந் தூர்த்தரும் விட்டேற் றுளரு
நடவை மாக்களு நகையொடு வைகி
வ'ட்டுஞ் சூதும் வம்பக் கோட்டியு
முட்டா வாழ்க்கை முறைமைய தாக
சுரு வாபுத் திரன்று ரம்பல நீங்கி
யூரூர் தோறு முண்போர் வினாஅ
யாரிவ னென்றே யாவரு மிகழ்ந்தாங்
கருந்தே மாந்த வாருயிர் முதல்வனை

ருகூ. ஆபுத்திரன் பலநாளிருந்து அறஞ்செய்தற்கிடனுபதுபற்றி அம்பலம் அவனதாகக்கூறப்பட்டது. அம்பலப் பீடிகை :— கரு - ம் காதை, கOவ ; கசு - ம் காதை, க.

சுO. ஊமெளலி அரவம் - மக்களும் மாவும் பறவையும் ஒருங்குவந்து சோற்றை உண்ணுதலால் ஒலிக்கும்ஒலி. ஒலியரவம் - வினைத்தொகை.

சுக. விடர் - தீயநடையையுடைய காமுகர்; ஒரு வித்தையையுடையவரென்று கூறுவர் பிரதாபருத்திரீயமென்னும் வடநூலாசிரியர். தூர்த்தர் - வஞ்சகர். விடருந்தூர்த்தரும் :—கரு - ம் காதை, சுO. விட்டேற்றாளர் - (?) "விடருந்தூர்த்தரும் விட்டே திசைப்ப" என்பது பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், நருமதைச் சம்பந்தம். சிறறினமாவது விடரும் தூர்த்தரும் நடருமுள்ளிட்ட குழுவென்று, திருக்குறள், சிற்றினஞ்சேராமை யென்னும் அதிகாரத்தின் அவதாரிகையிலும், நகைவகையராகிய நட்பினராவார் விடரும் தூர்த்தரும் வேழம்பரும்போன்று பலவகையால் நகுவித்துத் தாம் பயன் கொண்டு ஒழிவாரென்று அகள - ம் திருக்குறளின் விசேடவுரையிலும் பரிமேலழகரெழுதியிருக்கின்றனர். இவ்வடியிலுள்ள விடர்முதலிய மூன்றுபெயர்களுள் மூன்றாவதாகிய விட்டேற்றாளரென்பதற்குச் சரியாக முறையே 'நடர்' 'வேழம்பர்' என்பனவற்றைப் பரிமேலழகர் அமைத்திருத்தலை நோக்குமிடத்து விட்டேற்றாளரென்பதற்கு நடரென்றேனும் வேழம்பரென்றேனும் பொருள்கொள்ளுதல பொருத்தமுடைத்தெனத் தோற்றுகின்றது. இனிச் சுற்றத்தினின்றும், நட்பினின்றும் நீங்கிப் பிறரையும் அவ்வண்ணம் செய்விப்போனை விட்டேற்றியென்றல் வழக்கின்கண் உண்மையின், விட்டேற்றாளரென்பதற்கு அத்தன்மையையுடையோரென்றபொருள்கூறினும் பொருந்தும்.

சுஉ. நடவை - வழி. வைகி - (விடர் முதலியோர்) தங்குதலால்.

சுகூ. வட்டு - உண்டையுருட்டுதல் ; இதனை, "அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே" (திருக்குறள், சOக) எனவும், "கல்லாச் சிறாஅர் நெல்லிவட் டாடும்" (நற்றிணை, ங.) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க. வம்பக் கோட்டி - பயனில் சொற்களைச் சொல்லுவோர்கூட்டம் ; "புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி" என்பது நாலடியார், மேன்மக்கள், ௫. "வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினி லொழிமின்" என்பது சிலப்பதிகாரம், வரந்தருகாதை, ககஅ.

சுச. முட்டா வாழ்க்கை - குறையாத வாழ்க்கை; "முட்டா வின்பத்து முடிவுல கெய்தினர்" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, ககஎ.

ருகூ - சுச. பீடிகை ஒடுங்கியதாகி முறைமையதாகவென்க.

சுசு. உண்போர் வினாஅய் - உண்போரைவினவி. 'உண்போர் வினவ' என்றும் பாடம்.

சுஎ. இகழ்ந்து - இகழ்தலால்.

சுஅ. அருந்தேமாந்த - பிறர் உண்ண ஆசைப்பட்ட ; கஅ - ம் காதை, எஉ ;

யிருந்தாய் நீயோ வென்பா ரின்மையிற்
எ0 றிருவின் செல்வம் பெருங்கடல் கொள்ள
வொருதனி வரூஉம் பெருமகன் போலத்
தானே தமியன் வருவோன் றன்முன்
மாநீர் வங்கம் வந்தோர் வணங்கிச்
சாவக நன்னாட்டுத் தண்பெயன் மறுத்தலி
எடு னூனுயிர் மடிந்த துரவோ யென்றலு
மமரர்கோ னாணையி னருந்துவோர்ப் பெறாது
குமரி மூத்தவென் பாத்திர மேந்தி
யங்கந் நாட்டுப் புகுவதென் கருத்தென
வங்க மாக்களொடு மகிழ்வுட னேறிக்
அ0 கால்விசை கடுகக் கடல்கலக் குறுதலின்

புறநானூறு, ௧0௧. ஆருயிர்முதல்வனை - ஆபுத்திரனை.

௬௬. நீ இருந்தாயோவென்று வினவுவோரில்லாமையால்.

௬௭ - ௬௬. இகழ்தலால் இன்மையின்.

எ0. செல்வத்தைக் கடல்கொள்ள.

எ௧. பெருமகன் - அரசன்; "பெரு நில முழுதாளும் பெருமகன்" என்பது சிலப்பதிகாரம், மங்கலவாழ்த்துப் பாடல்.

எ௨. உண்போர் பலரிடையேயிருந்தோன் இப்போது மிகத்தனிமையுற்றானென்பார் 'தானே தமியன் வருவோன்' என்று ஆசிரியர் இரங்கிக்கூறினர்; இப்படியே, "காடேந்து பூஞ்சாரல் கடந்தான் காலிற் கழலானே" சீவகசிந்தாமணி, பதுமையாரிலம்பகம், ௬௪.) என்றும், "கானம் வழங்கன் மேவிக் காலின்னேகி னானே" (சீவகசிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், ௧.) என்றும் திருத்தக்கதேவர் நடந்துசென்ற சீவகனைப்பற்றி இரங்கிக்கூறியிருத்தல் காண்க.

எ0 - எ௨. "நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர, செய்யா தமைகலா வாறு" என்னும் ௨௧௯ - ம் திருக்குறளை இவ்வடிகளின்பொருளோடு ஒப்பிடுக.

எ௩. மாநீர் - கடல். வங்கம் - கப்பல்.

எ௪. தண்பெயல் மறுத்தலின் - தண்ணியமழை இல்லாது போனமையால்.

எடு. ஊன் உயிர்மடிந்தது - உடம்போடு கூடியவுயிர் அவ்வுடம்பினின்றும் நீங்கிற்று. என்றலும் - என்று வங்கம்வந்தோர் கூறலும்.

எ௬. இந்திரன்கட்டளையி[னா]ல் உணபோரைப்பெறாமல்; ஆணையிற் பெறாதென்க. ஆணை - கட்டளை. வரங்கொடுத்தற்குவந்த இந்திரனை ஆபுத்[தி]ரன் மதியாததுபற்றி இந்திரன் கோபங்கொண்டு இரப்போர் இலராகும்வண்ணம் நாடுவளஞ்சுரக்கும்படி மழை பெய்வித்தமையின், இங்ஙனங்கூறினர்; இதனை, இக்காதையில் ௬௪ - ம் அடிமுதலியவற்றாலுணர்க.

எஎ. குமரி மூத்த என்பாத்திரம் - ஒரு கன்னிப்பெண் வறிதே மூத்தாற்போன்ற எனதுபாத்திரம்; கொடுப்போருங் கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியை ஈண்டு உவமைகூறினமையின், தானும் எற்பாருமேயன்றிப் பாத்திரமும் பயனிழந்து கழிந்ததேயென்று ஆபுத்திரன் இரங்கியவாறாயிற்று; "அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம், பெற்றாள் டமியண்மூத் தற்று" என்றார் திருக்குறளிலும்; ௧00எ. குமரிமூத்த:— ௨௨ - ம் காதை, ௧௪௬. பாத்திரம் - பாத்திரத்தை.

எஅ. அங்கநாடு - இவை ஒருசொன்னீர்மைய. என் கருத்தென - எனதெண்ணமென்று ஆபுத்திரனினைந்து. 'புகுவதுபொருளென' என்றும் பாடம்.

அ0. கால் - காற்று. 'கால்விசை நடுக்கி' என்றும் பாடம்.

மாலிதை மணிபல் லவத்திடை வீழ்த்துத்
தங்கிய தொருநாட் டானுங் கிழிந்தன
னிழிந்தோ னேறின னென்றிதை யெடுத்து
வழங்குநீர் வங்கம் வல்விருட் போதலும்
அரு வங்கம் போயபின் வருந்துதுய ரெய்தி
யங்கு வாழ்வோர் யாவரு மின்மையின்
மன்னுயி ரோம்புமிம் மாபெரும் பாத்திர
மென்னுயி ரோம்புதல் யானோ பொறேனென்
றவந்தீர் மருங்கிற் றனித்துய ருழந்தேன்
௬0 சுமந்தென் பாத்திர மென்றனன் றொழுது
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியி
னோரியாண் டொருநாட் டோன்றென விடுவோ
னருளறம் பூண்டாங் காருயி ரோம்புந
ருளரெனி லவர்கைப் புகுவா யென்றாங்
௬ரு குண்ணா நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்ப்புழி
யந்நா ளாங்கவன் றன்பாற் சென்றே
னென்னுற் றனையோ வென்றியான் கேட்பத்
தன்னுற் றனபல தானெடுத் துரைத்தனன்
குணதிசைத் தோன்றிக் காரிருள் சீத்துக்

அக. இதை - கப்பற்பாய்.

அஉ. ஒருநாள் கப்பல் தங்கியது.

எக - அஉ. ஏறி ஆங்கு இழிந்தனன்.

அ௬. அங்கு - மணிபல்லவத்தில்.

அஎ. ஓம்பும் - முற்று. பாத்திரம் மன்னுயிரோம்புமென்க.

அஅ. 'யானோபோற்றேன்' என்றும் பாடம்.

அ௯. இப்பாத்திரமடைதற்கு முற்பிறப்பில் மிகநல்வினைசெய்த நான் அதனையொழிந்து பின்னர்ச் சிறிது தீவினையுஞ் செய்தபக்கத்தானே தனித்துத் துயரத்தையுழந்தேன்; இவ்வடியைப்போலச் **சிலப்பதிகாரம்**, ஊர்காண்காதை, உ௬ - ம் அடி வந்திருத்தல்காண்க.

௬0. பாத்திரம் சுமந்து என் - ஏற்போரில்லாத இவ்விடத்தில் இப்பாத்திரத்தை யான்சுமத்தலால் வரும்பயன் யாது.

௬க. 'என்னுமிக் கொழுநீர்' என்றும் பாடம்.

௬உ. ஓர்யாண்டொருநாளென்றது - வைசாகசுத்தபௌர்ணிமையை.

௬௩. அருளறம் - தயாதர்மம். இதனை, ரு - ம் காதை, எ௫ - ம் அடிக்குறிப்பிற் காண்க.

௬ச. புகுவாயென்று - புகுவாயென்று சொல்லிப் பாத்திரத்தைக் கோமுகியில் விடுத்து.

௬ரு. உண்ணாநோன்போடு - பட்டினி விட்டிருத்தலாகிய விரதத்தால், உயிர் பதிப்பெயர்ப்புழி - உயிரை விடுகையில்; உயிர்பதிப்பெயர்த்தல் - உயிரைநீத்தல்; "உண்ணா நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்த்ததும்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, நீர்ப்படைக் காதை, அரு.

௬௬. யானென்றது அறவணவடிகள்.

௬எ. என் உற்றனையோ - யாது துன்பமடைந்தாயோ.

௬அ. தன்னுற்றனபல - தன்னையடைந்த பலதுன்பங்களை. 'தன்னுறுதுன்பம்' என்றும் பாடம்.

௬௯. குணதிசை - கீழ்த்திசை, சீத்து - நீக்கி.

௧00 குடதிசைச் சென்ற ஞாயிறு போல
மணிபல் லவத்திடை மன்னுடம் பிட்டுத்
தணியா மன்னுயிர் தாங்குங் கருத்தொடு
சாவக மாளுந் தலைத்தாள் வேந்த
னாவயிற் றுதித்தன னாங்கவன் றானென

பாத்திரமரபுகூறியகாதை முற்றிற்று.

௧00. குடதிசை - மேற்றிசை.

௧0௨. தன்னாற் பசிதணிக்கப்படாத நிலைபெற்ற உயிரைப்பாதுகாக்கும் எண்ணத்துடன்.

௧0௩. தாள் - முயற்சி. வேந்தன் - பூமிசந்திரன். 'தலைத்தார்வேந்தன்' என்னும் பாடம்.

௧0௪. ஆங்கவன் - ஆபுத்திரன்.

௧0௩ - ௧0௪. ஆபுத்திரனைப்பெற்றபசு மண்முகனென்னு முனிவனிடத்ததாயினும் பூமிசந்திரனுடைய நாட்டகத்ததாதலின், 'வேந்தனு' எனப்பட்டது.

௧0௨ - ௧0௪. உயிர் உடம்பினீங்குங் காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாய்த்தோன்றுமென்பது எல்லா நூல்களுக்கும் ஒத்த துணிபாகலின், 'மன்னுயிர் தாங்குங் கருத்தொடு, ஆவயிற் றுதித்தனன்' என்றார். இக்கருத்தை, ௩௫௭ - ம் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகரெழுதிய விசேடவுரையாலுணர்க.

௧ - ௧0௪. உழந்தோர் மலைக்குமென்றலும், இல்லோன் அருளெய்த, சிந்தாவிளக்குத் தோன்றிப் பாத்திரங்கொடுத்தலும், ஆபுத்திரன் ஓம்பலின், விடாவாய் ஒலிப்ப, இந்திரன்கொள்கென, உரைசெய்வோன் 'யாவையீங்களிப்பன தேவர்கோன்' என்றலும், ஆயிரங்கண்ணோன் உலகோர்க்களித்தலும், பாண்டிநன்னாடு பான்மைத்தாகலின், பீடிகை முறைமையதாக, ஆபுத்திரன்நீங்கி உண்போரைவினாவி என்பாரின்மையின் வருவோன்றன்முன் வந்தோர் மடிந்ததென்றலும், வங்கமேறி இழிந்தனன்; வங்கம் வல்லிருட்போதலும் துயரெய்தி விடுவோன் புகுவாயென்று உயிர்பதிப்பெயர்ப்புழிச் சென்றேன் கேட்ப உரைத்தனன்; அவன் ஆவயிற்றுதித்தனனென வினைமுடிவு செய்க.

பாத்திரங்கொண்டுபிச்சைபுக்ககாதை.

[பதினைந்தாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைக்குப் பெருந்தெருப்போய பாட்டு.]

இன்னுங் கேளா யிளங்கொடி மாதே
யந்நா ளவனை யோம்பிய நல்லாத்
தண்ணென் சாவகத் தவள மால்வரை
மண்முக னென்னு மாமுனி யிடவயிற்
ரு பொன்னின் கோட்டது பொற்குளம் புடையது
தன்னலம் பிறர்தொழத் தான்சென் றெய்தி
யீனா முன்ன மின்னுயிர்க் கெல்லாந்
தான்முலை சுரந்து தன்பா லூட்டலு
மூன்று காலமுந் தோன்றநன் குணர்ந்த
கo வான்ற முனிவ னதன்வயிற் றகத்து
மழைவளஞ் சுரப்பவு மன்னுயி ரோம்பவு
முயிர்கா வலன்வந் தொருவன் றோன்றுங்
குடர்த்தொடர் மாலை பூண்பா னல்ல
னடர்ப்பொன் முட்டை யகவையிற் றானெனப்

உ. அந்நாள் - சாலியென்பவள் ஈன்று போகட்டுப்போனநாளில்: — கங - ம் காதை, கo. அவனை - ஆபுத்திரனை. ஆ - பசு.

ங. சாவகம் - சாவகநாடு.

ச. இடவயின் - இடத்தில்.

ரு. கோட்டது - கொம்பையுடையது.

அ. 'நான்முலை சுரந்து நன்பா லூட்டலும்' என்றுபாடம்.

உ - அ. நல்லா, மாமுனியிடத்திற் கோட்டதாய்க் குளம்புடையதாய்ச் சென்றெய்தி உயிர்க்கெல்லாம் தன்பாலூட்டலுமென்க.

கo. முனிவன் - மண்முகன். அதன் வயிற்றகத்து - அப்பசுவயிற்றில். 'ஆன் வயிற் றகத்து' என்றும் பாடம்.

கஉ. உயிர்காவலனாகிய ஒருவன்வந்து தோன்றுவான்.

கo - கஉ. அதன்வயிற்றகத்துத் தோன்றுமென்க.

கச. அடர் - தகடு; பொன் அடர் முட்டை அகவையிற்றான் - பொற்றகட்டாலாகிய முட்டையின் உள்ளிடத்துள்ளான். என - என்று மண்முகமுனிவன்சொல்ல.

கங - கச. அங்ஙனந்தோன்றுவோன் குடர்மாலை பூண்பானல்லன், முட்டை அகவையிற்றானென; "குடர்த்தொடர் மாலை சூழா தாங்கோ, ரடர்ப்பொன் முட்டையு ளடங்கிய வண்ணமும்" என்பர் பின்னும்; உரு-ம் காதை, எஉ - எரு.

கரு பிணிநோ யின்றியும் பிறந்தறஞ் செய்ய
மணிபல் லவத்திடை மன்னுயிர் நீத்தோன
றற்காத் தளித்த தகையா வதனை
யொற்கா வுள்ளத் தொழியா னுதலி
னுங்கவ் வாவயிற் றமரர்கண முவப்பத்
உ0 தீங்கனி நாவ லோங்குமித் தீவினுக்
கொருதா னாகி யுலகுதொழத் தோன்றினன்
பெரியோன் பிறந்த பெற்றியைக் கேணீ
யிருதிள வேனிலி லெரிகதி ரிடபத்
தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றபின்
உரு மீனத் திடைநிலை மீனத் தகவயிற்
போதித் தலைவனொடு பொருந்திய போழ்தத்து
மண்ணக மெல்லா மாரி யின்றியும்
புண்ணிய நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது
போதி மாதவன் பூமியிற் றோன்றுங்
கூ0 கால மன்றியுங் கண்டன சிறப்பெனச்
சக்கர வாளக் கோட்டம் வாழு
மிக்க மாதவர் விரும்பினர் வியந்து
கந்துடை நெடுநிலைக் கடவு ளெழுதிய
வந்திற் பாவை யருளு மாயிடி
கூரு னறிகுவ மென்றே செறியிருட் சேறலு

கரு. பிணிநோயின்றியும் - பிணியா லுளதாகும் வருத்தம் இல்லாதிருக்கவும்.

கசு. உயிர் நீத்தோன் - உயிரைத்துறந்தவனாகிய ஆபுத்திரன்.

கரு - கசு. நோயின்றியும் அறஞ்செய்தற்பொருட்டு உயிர்நீத்தோனென்க; "உண்ணா நோன்போ டுயிர்பதிப் பெயர்ப்புழி" என்று முன்புவந்திருத்தல் காண்க; கச - ம் காதை, கூரு.

கஎ. தகை - அழகு; தகுதியுமாம். 'தகையாத் தகுதி' என்றும்பாடம்.

கஅ. ஒற்கா - தளராத; இஃது ஒல்கா வென்பதன் விகாரம்; "ஒல்க லுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇ" என்பது புறநானூறு, கக௫.

கசு-உக. நீத்தோன் அவ்வாவயிற்றுத் தோன்றினன்.

உஉ. பெற்றி - பேறு. 'பெற்றி யது கேள்' என்றும் பாடம்.

உரு. 'எறிகதிரிடபத்து' என்றும் பாடம்.

உரு - உசு. இவ்வடிகளின் பொருளை, கக - ம் காதையில் ச0 - ம் அடிமுதலிய வற்றின் குறிப்பிற்காண்க.

உக - உசு. போழ்தத்துத் தோன்றினனெனவியையும்.

உகூ. போதிமாதவன் - புத்தன். 'போதிநாதன்' என்றும் பாடம்.

கூ0. சிறப்புக்கள் காணப்பட்டன.

உகூ - கூ0. புத்தன் தோன்றுங்காலத்து உளவாகுஞ் சிறப்புக்களை, கஉ - ம் காதையில் அசு - ம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.

கூச. அந்தில் - அவ்விடத்து; "அந்திலரங்கத் தகன்பொழி லகவயின்" என்பது சிலப்பதிகாரம், காடுகாண் காதை, சு.

உஎ - கூரு. நீர்சொரிந்தது, சிறப்புக் கண்டனவென்று மாதவர்வியந்து அறிகு

மணிபல் லவத்திடை மன்னுயிர் நீத்தோன்
றணியா வுயிருயச் சாவகத் துதித்தன
னங்கவன் றன்றிற மறவண னறியுமென்
றீங்கென் னுவை வருத்திய திதுகேள்
சுo மண்ணுள் வேந்தன் மண்முக னென்னும்
புண்ணிய முதல்வன் றிருந்தடி வணங்கி
மக்களை யில்லேன் மாதவ னருளாற்
பெற்றேன் புதல்வனை யென்றவன் வளர்ப்ப
வரைசாள் செல்வ மவன்பா லுண்மையி
சுரு னிரைதார் வேந்த னாயின னவன்றான்
றுறக்க வேந்தன் றுய்ப்பிலன் கொல்லோ
வறக்கோல் வேந்த னருளிலன் கொல்லோ
சுரந்து காவிரி புரந்துநீர் பரக்கவு
நலத்தகை யின்றி நல்லுயிர்க் கெல்லா
ருo மலத்தற் காலை யாகிய தாயிழை
வெண்டிரை தந்த வமுதை வானோ
ருண்டொழி மிச்சிலை யொழித்துவைத் தாங்கு
வறனோ டுலகின் வான்றுயர் கெடுக்கு
மறனோ டொழித்த லாயிழை தகாதென
ருரு மாதவ னுரைத்தலு மணிமே கலைதான்

வுமென்று பாவைபாற் செறியிருளிற் செல்லுதலுமென்க.

கூகூ. என்னுவை வருத்தியதென்றது-முனிவர்களுக்கு ஆபுத்திரன்வரலாற்றை யான் சொல்லும்படி அப்பாவை செய்ததென்றவாறு.

சுo. வேந்தன் - பூமிசந்திரன்.

சுக. 'திருந்தடி பொருந்தி' என்றும் பாடம்.

சுரு. நிரைதார் - வினைத்தொகை. அவன்றான் - ஆபுத்திரன்றான்.

இதுகாறும் ஆபுத்திரன்பிறங் கூறப்பட்டது.

சுசு. துறக்கவேந்தன் - இந்திரன். துய்ப்பு இலன் கொல்லோ - அவிநுகர்ச்சி இலனாயினனோ. 'துப்பிலன் கொல்லோ' என்றும் பாடம்.

ருo. அலத்தற்காலை ஆகியது - வறுமைக்காலம் உண்டாயிற்று.

சுசு - ருo. இப்படியே "செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ, கொங்கவிழ் குழலார் கற்புக்குறை பட்டோ, நலத்தகை நல்லாய் நன்னா டெல்லா, மலத்தற் காலை யாகிய தமியேன்" என்று பின்வருதல் காண்க; உஅ - ம் காதை, கஅஅ - கககூ.

ருஉ. ஒழித்து வைத்தாங்கு - பயன்படுத்தாதுவைத்தாற்போல. மிச்சில் - மிகுதி. 'ஒளித்துவைத் தாங்கு' என்றும் பாடம்.

ருக. வறன் ஒடு உலகு - வற்கடமான காலம் பரந்தவுலகம்; "வறனோடின் வையகத்து வான்றருங் கற்பினள்" என்பது கலித்தொகை, கசு.

ருச. அறனோடொழித்தல் - அமுதசுரபியைப் பயன்படுத்தாதுவைத்தல்.

ருக - ருச. உக - ம் காதை, கருஎ - கருஅ.

ருரு. மாதவன் - அறவணவடிகள்.

றாயர் தம்மொடு தாழ்ந்துபல் வேத்திக்
கைக்கொண் டெடுத்த கடவுட் கடிஞையொடு
பிக்குணிக் கோலத்துப் பெருந்தெரு வடைதலு
மொலித்தொருங் கீண்டிய வூர்க்குறு மாக்களு
சுo மெலித்துகு நெஞ்சின் விடருந் தூர்த்தரும்
கொடிக்கோ சம்பிக் கோமக னாகிய
வடித்தேர்த் தானை வத்தவன் றன்னை
வஞ்சஞ் செய்துழி வான்றளை விடீஇய
வுஞ்சையிற் றோன்றிய யூகி யந்தண
சுரு னுருவுக் கொவ்வா வுறுநோய் கண்டு
பரிவுறு மாக்களிற் றாம்பரி வெய்தி

தாயர் - மாதவி, சுதமதி.

ருஎ. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்.

ருஅ. பிக்குணிக்கோலத்து - பிக்குணிக்கோலத்துடன்; துறந்தோர்களில் ஆண்பாலாரைப் பிக்ஷுக்களென்றும், பெண்பாலாரைப் பிக்ஷுணிகளென்றுங்கூறுதல் பௌத்தசம்பிரதாயம்; கோலம் - வேடம்.

ருரு - ருஅ. மணிமேகலை எத்திக் கடிஞையொடு கோலத்தொடு பெருந்தெரு வடைதலுமென்க.

இனிப் பெருந்தெருவிற் பிச்சைக்குப் போந்த மணிமேகலையின் பிக்குணிக் கோலத்தைக் கண்டோருடைய மனவருத்தத்தைக்கூறுவார்.

ருகூ. குறுமாக்கள் - அறிவில்லாத சிறியர்; "அடர்க்குறு மாக்கள்" என்றார் முன்னும்; கரு - ம் காதை, சo; "மடக்குறு மாக்கள்" என்பது கலித்தொகை, அஉ. 'ஒளித்தொருங் கீண்டிய' என்றும் பாடம்.

சுo. மெலிந்து - மெலித்தென்றுயது விகாரம். விடருந் தூர்த்தரும்:—கச-ம் காதை, சுக. 'விடமருந் தூர்த்தரும்' என்றும் பாடம்.

சுக. கோசம்பி - கௌசாம்பிநகரம்; இது, முதலிற் குசாம்பனென்பவனாற் செய்யப்பட்டதாதலின், இப்பெயர் பெற்றதென்பர்; பாகதம்; "கொடியணி நெடுமதிற் கொடிக்கோசம்பி" என்பது பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், வயந்தகனகன்றது. கோமகனாகிய - அரசனாகிய.

சுஉ. வடி - திருத்தம்; "வானுட்கும் வடிநீண்மதில்" என்பது புறநானூறு, கஅ. வத்தவன் - வத்ஸதேசத்தரசனாகிய உதயணன்; "வயந்தககுமரன் வத்சவற்குரைப்ப" என்பது பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், ஊர்தீயிட்டது.

சுஉ - சுங. வத்தவன்றன்னை வஞ்சஞ் செய்துழி - (தனக்குத் திறைகொடா [illegible] னுந் தன்மந்திரியால் யந்திரயானையைக் காட்டி வஞ்சமாகப்பிடிப்பித்துப் பிரச்சோதனனென்னு மரசன்) உதயணனைச் சிறைப்படுத்தியபொழுது.

சுச. உஞ்சையில் - உச்சயினிநகரத்தில்; இஃது அவந்திநாட்டிலுள்ளது; பிரச்சோதனனுடைய இராசதானி; இதையே அவந்தியென்றும் வழங்குவர். தோன்றிய - வேற்றுருவங்கொண்டு தோன்றிய; யூகியந்தணன் - இவன் பிரமசுந்தரயோகியென்பவருடைய குமாரன். உதயணனுடைய மந்திரிகள் நால்வருளொருவன்.

சுசு. பரிவுறுமாக்களில் - துன்பமுற்ற சனங்களைப்போல.

சுக - சுசு. பிரச்சோதனன் உதயணனை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்தியபொழுது அவனைச் சிறைமீட்டற்கு யூகியென்பவன் மாறுவடிவங்கொண்டு உச்சயினிநகரப் பெருந்தெருவையடைந்ததும், அவனைக்கண்டோர் பலரும் பரிவுற்றுச் சூழ்ந்ததுமாகியவிவற்றை உதயணகுமாரகாவ்யத்துள்ள உஞ்சைக்காண்டத்தாலுணர்க. பெருங்கதையென்று வழங்

யுதைய குமா ருளங்கொண் டொளித்த
மதுமலர்க் குழலாள் வந்து தோன்றிப்
பிச்சைப் பாத்திரங் கையினேந் தியது
௭௦ திப்பிய மென்றே சிந்தைநோய் கூர
மணமனை மறுகின் மாதவி யீன்ற
வணிமலர்ப் பூங்கொம் பகமலி யுவகையிற்
பத்தினிப் பெண்டிர் பண்புட னிடூஉம்
பிச்சை யேற்றல் பெருந்தக வுடைத்தெனக்
௭௫ குளனணி தாமரைக் கொழுமலர் நாப்ப
ணொருதனி யோங்கிய திருமலர் போன்று
வான்றரு கற்பின் மனையுறை மகளிரிற்
றான்றனி யோங்கிய தகைமைய ளன்றே
வாதிரை நல்லா ளவண்மனை யிம்மனை
௮௦ நீபுகல் வேண்டு நேரிழை யென்றனள்
வடதிசை விஞ்சை மாநகர்த் தோன்றித்
தென்றிசைப் பொதியிலோர் சிற்றியாற் றடைகரை
மாதவன் றன்னால் வல்வினை யுருப்பச்
சாபம் பட்டுத் தனித்துய ருழாஉம்
௮௫ வீவில் வெம்பசி வேட்கையொடு திரிதருங்

குகின்ற உதயணன் கதையென்னும்ப ழையதமிழ்நூலில் இவ்வரலாற்றைக்கூ றும்பாகங் கிடைக்கவில்லை.

௭௦. திப்பியம் - ஈண்டு ஆச்சரியமெ ன்னும்பொருளைத்தந்து நின்றது. சிந்தை நோய்கூர - மனவருத்தமிக; சிந்தை - சிந்தாகுலம்; "என்றுண்டாங் கொல்லி னிக் கட்படு நாளெனுஞ் சிந்தையே" என்பது சீவகசிந்தாமணி, குணமாலை யாரிலம்பகம், ௩௦௧.

௬௧ - ௭௦. குறுமாக்களும் விடரும் தூர்த்தரும், மாக்களிற் பரிவெய்தி, குழ லாள் தோன்றி ஏந்தியது திப்பியமெ ன்று நோய்கூரவெனக.

௭௨. பூங்கொம்பு-மணிமேகலை. 'அணி மலர்ப் பூங்கொடி' என்றும் பாடம்.

௭௨ - ௭௪. பூங்கொம்பு பத்தினிப்பெ ண்டிர் இடூஉம் பிச்சையேற்றல் பெருந்தக வுடைத்தெனக்கூற.

௭௫ - ௭௬. ௬ - ம் காதை, ௮ - ௯.

௭௭. வான்றருகற்பு - மழையைப்பெ ய்விக்குங்கற்பு; "ஆங்கவை யொழிகு வை யாயி னுயிழை, யோங்கிரு வான த்து மழையுநின் மொழியது" என்று பின்வருதல்காண்க; ௨௨ - ம் காதை, ௯௮ - ௯௯; "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெ னப் பெய்யு மழை" என்பது திருக்குறள், ௫௫. "வறனோடின் வையகத்து வான் றருங் கற்பினாள்" என்பது கலித்தொ கை, ௧௬.

௭௬ - ௭௮. திருமலர்போன்று ஆதி ரைநல்லாள் தான் தனியோங்கிய தகை மையளன்றேவெனக.

௮௧. வடதிசை விஞ்சைமாநகர் - வட திசையிலுள்ள வித்தியாதரநகரமாகிய கா ஞ்சனபுரத்தில்.

௮௨. பொதியில் - பொதியின்மலை.

௮௩. வல்வினை யுருப்ப - வலியதீவினை யழல; உருப்ப - தோன்றவென்றுமாம்.

௮௩ - ௮௪. மாதவன்றன்னாற் சாபம் பட்டு.

றாயர் தம்மொடு தாழ்ந்துபல வேத்திக்
கைக்கொண் டெடுத்த கடவுட் கடிஞையொடு
பிக்குணிக் கோலத்துப் பெருந்தெரு வடைதலு
மொலித்தொரூஉங் கிண்டிய வூர்க்குறு மாக்களு
சுo மெலித்துகு நெஞ்சின் விடரும் தூர்த்தரும்
கொடிக்கோ சம்பிக் கோமக னாகிய
வடித்தேர்த் தானை வத்தவன் றன்னை
வஞ்சஞ் செய்துழி வான்றளை விடீஇய
வுஞ்சையிற் றோன்றிய யூகி யந்தண
சுரு னுருவுக் கொவ்வா வுறுநோய் கண்டு
பரிவுறு மாக்களிற் றம்பரி வெய்தி

௩௬. தாயர் - மாதவி, சுதமதி.
௩௭. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்.
௩௮. பிக்குணிக்கோலத்து - பிக்குணிக்கோலத்துடன்; துறந்தோர்களில் ஆண்பாலாரைப் பிக்ஷுக்களென்றும், பெண்பாலாரைப் பிக்ஷுணிகளென்றுங் கூறுதல் பௌத்தசம்பிரதாயம்; கோலம் - வேடம்.

௩௬ - ௩௮. மணிமேகலை எத்திக் கடிஞையொடு கோலத்தொடு பெருந்தெரு வடைதலுமென்க.

இனிப் பெருந்தெருவிற் பிச்சைக்குப் போந்த மணிமேகலையின் பிக்குணிக் கோலத்தைக் கண்டோருடைய மனவருத்தத்தைக்கூறுவார்.

௩௯. குறுமாக்கள் - அறிவில்லாதசிறியர்; "அடர்க்குறு மாக்கள்" என்றார் முன்னும்; கூ - ம் காதை, ௬௦; "மடக்குறு மாக்கள்" என்பது கலித்தொகை, ௮௨. 'ஒளித்தொரூஉங் கிண்டிய' என்றும் பாடம்.

௪௦. மெலிந்து - மெலித்தென்றாயது விகாரம். விடரும் தூர்த்தரும்:—௧௮-ம் காதை, ௬௧. 'விடமரும் தூர்த்தரும்' என்றும் பாடம்.

௪௧. கோசம்பி - கௌசாம்பிநகரம்; இது, முதலிற் குசாம்பனென்பவனாற் செய்யப்பட்டதாதலின், இப்பெயர் பெற்றதென்பர்; பாகதம்; "கொடியணி நெடுமதிற் கொடிக்கோசம்பி" என்பது பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், வயந்தகனகன்றது. கோமகனாகிய - அரசனாகிய.

௪௨. வடி - திருத்தம்; "வானுட்கும் வடி நீண்மதில்" என்பது புறநானூறு, ௧௮. வத்தவன் - வத்ஸதேசத்தரசனாகிய உதயணன்; "வயந்தககுமரன் வதத்வற் குணாப்ப" என்பது பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், ஊர்தீயிட்டது.

௪௨ - ௪௩. வத்தவன்றன்னை வஞ்சஞ் செய்துழி - (தனக்குத் திறைகொடாததுபற்றிச் சினந்து சாலங்காயனனென்னும் தன்மந்திரியால் யந்திரயானையைக் காட்டி வஞ்சமாகப்பிடிப்பித்துப் பிரச்சோதனனென்னு மரசன்) உதயணனைச் சிறைப்படுத்தியபொழுது.

௪௪. உஞ்சையில் - உச்சயினிநகரத்தில்; இஃது அவந்திநாட்டிலுள்ளது; பிரச்சோதனனுடைய இராசதானி; இதையே அவந்தியென்றும் வழங்குவர். தோன்றிய-வேற்றுருவங்கொண்டு தோன்றிய; யூகியந்தணன் - இவன் பிரமசுந்தர யோகியென்பவருடைய குமாரன், உதயணனுடைய மந்திரிகள் நால்வருளொருவன்.

௪௬. பரிவுறுமாக்களில் - துன்பமுற்ற சனங்களைப்போல.

௪௧ - ௪௬. பிரச்சோதனன் உதயணனை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்தியபொழுது அவனைச் சிறைமீட்டற்கு யூகியென்பவன் மாறுவடிவங்கொண்டு உச்சயினிநகரப் பெருந்தெருவையடைந்ததும், அவனைக்கண்டோர் பலரும் பரிவுற்றச் சூழ்ந்ததுமாகியவிவற்றை உதயணகுமாரகாவ்யத்துள்ள உஞ்சைக்காண்டத்தாலுணர்க. பெருங்கதையென்று வழங்

யுதைய குமர னுளங்கொண் டொளித்த
மதுமலர்க் குழலாள் வந்து தோன்றிப்
பிச்சைப் பாத்திரங் கையினேந் தியது
௭0 திப்பிய மென்றே சிந்தைநோய் கூர
மணமனை மறுகின் மாதவி யீன்ற
வணிமலர்ப் பூங்கொம் பகமலி யுவகையிற்
பத்தினிப் பெண்டிர் பண்புடை னிடூஉம்
பிச்சை யேற்றல் பெருந்தக வுடைத்தெனக்
௭௫ குளனணி தாமரைக் கொழுமலர் நாப்ப
ணொருதனி யோங்கிய திருமலர் போன்று
வான்தரு கற்பின் மனையுறை மகளிரிற்
றான்றனி யோங்கிய தகைமைய ளன்றே
வாதிரை நல்லா ளவண்மனை யிம்மனை
௮0 நீபுகல் வேண்டு நேரிழை யென்றனள்
வடதிசை விஞ்சை மாநகர்த் தோன்றித்
தென்றிசைப் பொதியிலோர் சிற்றியாற் றடைகரை
மாதவன் றன்னால் வல்வினை யுருப்பச்
சாபம் பட்டுத் தனித்துய ருறாஉம்
௮௫ வீவில் வெம்பசி வேட்கையொடு திரிதரும்

குகின்ற **உதயணன் கதையென்னும்** பழையதமிழ்நூலில் இவ்வரலாற்றைக்கூறும்பாகங் கிடைக்கவில்லை.

௭0. திப்பியம் - ஈண்டு ஆச்சரியமென்னும்பொருளைத்தந்து நின்றது. சிந்தைநோய்கூர - மனவருத்தமிக; சிந்தை - சிந்தாகுலம்; "என்றுண்டாங் கொல்வினிக் கட்படு நாளெனுஞ் சிந்தையே" என்பது **சீவகசிந்தாமணி**, குணமாலையாரிலம்பகம், ௩0௧.

௬௯ - ௭0. குறுமாக்களும் விடரும் தூர்த்தரும், மாக்களிற் பரிவெய்தி, குழலாள் தோன்றி ஏந்தியது திப்பியமென்று நோய்கூரவென்க.

௭௨. பூங்கொம்பு-மணிமேகலை. 'அணிமலர்ப் பூங்கொடி' என்றும் பாடம்.

௭௨ - ௭௪. பூங்கொம்பு பத்தினிப்பெண்டிர் இடும் பிச்சையேற்றல் பெருந்தக வுடைத்தெனக்கூற.

௭௫ - ௭௬. ௬ - ம் காதை, ௮ - ௧.

௭௭. வான்தருகற்பு - மழையைப்பெய்விக்குங்கற்பு; "ஆங்கவை யொழிகுவை யாயி னாயிழை, யோங்கிரு வானத்து மழையுநின் மொழியது" என்று பின்வருதல்காண்க; ௨௨ - ம் காதை, ௬௮ - ௬௯; "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை" என்பது **திருக்குறள்**, ௫௫. "வறனோடின் வையகத்து வான்றருங் கற்பினாள்" என்பது **கலித்தொகை**, ௧௬.

௭௬ - ௭௮. திருமலர்போன்று ஆதிரைநல்லாள் தான் தனியோங்கிய தகைமையளன்றேவென்க.

௮௧. வடதிசை விஞ்சைமாநகர் - வடதிசையிலுள்ள வித்தியாதரநகரமாகிய காஞ்சனபுரத்தில்.

௮௨. பொதியில் - பொதியின்மலை.

௮௩. வல்வினை யுருப்ப - வலியதீவினை யழல; உருப்ப - தோன்றவென்றுமாம்.

௮௩ - ௮௪. மாதவன்றன்னாற் சாபம் பட்டு.

காயசண் டிகையெனுங் காரிகை தானென

பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை முற்றிற்று.

அசு. காரிகை - பெண்.

அக - அசு. தோன்றி அடைகாயில் மாதவனாற்சாபம்பட்டுத்திரிதருங் காயசண்டிகையெனுங்காரிகையென்க; கஎ-ம் காதை, உக - எரு; உ0 - ம் காதை, உஉ - உசு.

அ0 - அசு. என்றனள் காயசண்டிகை

க - அசு. "மாதே, கேளாய்; நல்லாசென்றெய்தி ஊட்டலும், முனிவன் 'ஒருவன்றேன்றும்; அவன் பூண்பானல்லன்; அகவையிற்றான்' என, நீத்தோன் ஒழியானாதலின், ஒருதானாகிப் போழ்தத்துத்தோன்றினன்; அப்போழ்தத்து நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது; மாதவர் வியந்து அறிகுவமென்று பாவைபாற்சேறலும், அஃது 'அறவணனறியும்' என்று என்னாவை வருத்திற்று; இது கேள்; மண்ணாள்வேந்தன் வணங்கிப் பெற்றேனென்றுவளர்ப்ப, உண்மையின், அவன் வேந்தனாயினன்; அலத்தற்காலை ஆகியது; ஒழித்தல் தகாது" என மாதவனுரைத்தலும், மணிமேகலை தாயரொடு தாழ்ந்தேத்திக் கடிஞையொடு கோலத்தொடு பெருந்தெருவடைதலும், மாக்களும் விடரும் தூர்த்தரும் பரிவெய்தித் திப்பியமென்று நோய்கூரப் பூங்கொம்பு 'பெருந்தகவுடைத்து' என, அதுகேட்டுக் காரிகை, 'நீ புகல்வேண்டும்' என்றனளென வினைமுடிவுசெய்க.

பதினாறாவது

ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை.

[பதினாறாவது மணிமேகலைக்கு ஆதிரையென்னும் பத்தினிப்பெண்டிர் பாத்தூணீத்தபாட்டு.]

ஈங்கிவள் செய்தி கேளென விஞ்சையர்
பூங்கொடி மாதர்க்குப் புகுந்ததை யுரைப்போ
ளாதிரை கணவ னாயிழை கேளாய்
சாதுவ னென்போன் றகவில னாகி
௫ அணியிழை தன்னை யகன்றனன் போகிக்
கணிகை யொருத்தி கைத்தூ ணல்க
வட்டினுஞ் சூதினும் வான்பொருள் வழங்கிக்
கெட்ட பொருளின் கிளைகே டுறுதலிற்
பேணிய கணிகையும் பிறர்நலங் காட்டிக்
௧௦ காண மிலியெனக் கையுதிர்க் கோடலும்
வங்கம் போகும் வாணிகர் தம்முடன்
றங்கா வேட்கையிற் றானுஞ் செலவுழி

௧. ஈங்கிவள் - ஒருசொல்; இவள் - ஆதிரை.

௧-௨. விஞ்சையர்பூங்கொடி - காயசண்டிகை. மாதர்க்கு - மணிமேகலைக்கு; ஆதிரைக்கென்றுமாம். மாதர்க்கு உரைப்போளென்க. புகுந்ததை - (ஆதிரைக்குச்) சம்பவித்ததை.

௩-௪. கணவன் சாதுவனென்போன்.

௫. ஆதிரையைப் பிரிந்துசென்று.

௬. கணிகை - வேசை. கைத்தூண் - (தீய) ஒழுக்கத்தால் வந்த உணவு; கை - ஒழுக்கம்; "கடவ தன்றுநின் கைத்தூண் வாழ்க்கை" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, ௨௭. நல்கவென்பதன்பின் 'உண்டு' என்று ஒருசொல் வருவிக்க.

௭. வட்டினும் — - வட்டாடலினும் சூதாடலினும். வழங்கி - கொடுத்து. வட்டு சூது :— ௧௪ - ம் காதை, ௧௩.

௮. கணிகைக்கும் வட்டிற்கும் சூதிற்கும் கொடுக்கப்படுதல்பற்றி, 'கெட்ட பொருள்' என்றார். பொருளின்கிளை - பொருளின்பகுதிகள்.

௧௦. காணமிலி - பொன்னில்லாதவன். கையுதிர்க்கோடலும், உம் - உடனிகழ்ச்சி; "நீயெனப் பேச லோடும்...... மயங்கி வீழ்ந்தான்" என்புழிப்போல. இது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௩௫௦. 'கையுதிர்க்கோடல்' என்பதன் பொருளை, ௩ - ம் காதை, ௧௦௧ - ம் அடிக்குறிப்பிற் பார்க்க; ௫ - ம் காதை, ௫௫.

௮ - ௧௦. கேடுறுதலிற் கையுதிர்க்கோடலுமென்க.

௧௧. வாணிகர் - வியாபாரிகள்.

௧௨. தங்கா வேட்கை - பலவிட[illegible] செல்லவேண்டுமென்ற விருப்பம் தானென்றது - சாதுவனை.

நளியிரு முந்நீர் வளிகலன் வெளவ
வொடிமரம் பற்றி யூர்திரை யுதைப்ப
கரு நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்
பக்கஞ் சார்ந்தவர் பான்மைய னாயின
னாவாய் கேடுற நன்மரம் பற்றிப்
போயினன் றன்னோ டுயிருய்ப் போந்தோ
ரிடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கட
உo லுடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன்
சாதுவன் றானுஞ் சாவுற் றனென
வாதிரை நல்லா ளாங்கது தான்கேட்
டேரி ரேயோ வெள்ளழ லீமந்
தாரீ ரோவெனச் சாற்றினள் கழறிச்
உரு சுடலைக் கானிற் றொடுகுழிப் படுத்து
முடலை விறகின் முளியெரி பொத்தி
மிக்கவென் கணவன் வினைப்பய னுய்ப்பப்

கரு. வளி - காற்று. கலன் - கப்பல். காற்றாற் கப்பல் கவிழ.

கச. ஒடிமரம் - பாய்மரத்தின் ஒடிந்த துண்டம்; "கூம்பிற்ற துண்டந் தழுவிக் கிடந்தான்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், உக. உதைப்ப - செலுத்த; "ஓடுந் திரைக ளுதைப்ப வுருண்டுருண்டு" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், உச.

கரு. நாகரென்பதன்பொருளை, அ - ம் காதை, கூச - ம் அடிக்குறிப்பிற்பார்க்க. உடையில்லாமற் சஞ்சரிப்பவராதலின், நாகா, 'நக்கசாரணர்' எனப்பட்டார். நக்கம்=நக்நம் - நிருவாணம். சாரணரா கிய நாகர். நக்கசாரணர் நாகர் :—கசு - ம் காதை, கூக.

கசு. பான்மை - பகுதித்தன்மை, கூ - ம் காதை, கூகூ.

கூ-கசு. கணவன் சாதுவனென்போன், அவன் ஆகிப் போகி உண்டு வழங்கிச் செல்வழி வௌவுதலாற் பற்றிச் சார்ந்து அவர்பான்மையனாயினனென்க.

சாதுவன் கடலில் இறந்தானென்று கேட்ட ஆதிரையின்செய்தியை இனிக் கூறுவார்.

கஅ. போயினன் - சாதுவன். உய்ய - பிழைக்க.

கக. இடையிருள்யாமத்து - இருளை யுடைய இடையாமத்தில்; யாமம் - இரவு; "யாரு மும்பக லும்மறி யாமையால்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், கoசு.

உo. கஅ - ம் காதை, கூச. உடைகலப்பட்டு - உடைந்தகப்பலில் அகப்பட்டு. ஒழிந்தோர் - இறந்தோர்.

உக. என - என்றுசொல்ல.

கஅ - உக. போந்தோர் சாவுற்றனென.

உக. ஈமம் - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு; மயானமுமாம்.

உச. தாரீர் - தருவீர்.

உரு. சுடலைக்கான் - மயானம். படுத்து - செய்து. தொடுகுழிப்படுத்தல்:— சு - ம் காதை, சுசு.

உசு. முடலைவிறகு - முறுக்குண்ட விறகு; "முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்" என்பது பெரும்பாணாற்றுப் படை, சுக. பொத்தி - மூட்டி; "தீய ழற் பொத்தி" என்றார் முன்னும்; உ-ம் காதை, ௬௯.

உஎ. உய்ப்ப - செலுத்த.

புக்குழிப் புகுவே னென்றவள் புகுதலும்
படுத்துடன் வைத்த பாயற் பள்ளியு
கூ0 முடுத்த கூறையு மொள்ளெரி யுறாஅ
தாடிய சாந்தமு மசைந்த கூந்தலிற்
சூடிய மாலையுந் தொன்னிறம் வழாது
விரைமலர்த் தாமரை யொருதனி யிருந்த
திருவின் செய்யோள் போன்றினி திருப்பத்
கூரு தீயுங் கொல்லாத் தீவினை யாட்டியேன்
யாது செய்கே னென்றவ ளேங்கலு
மாதிரை கேளுன் னரும்பெறற் கணவனை
யூர்திரை கொண்டாங் குய்ப்பப் போகி
நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்
ச0 பக்கஞ் சேர்ந்தனன் பல்லியாண் டிரான்
சந்திர தத்த னெனுமோர் வாணிகன்
வங்கந் தன்னொடும் வந்தனன் றோன்று
நின்பெருந் துன்ப மொழிவாய் நீயென
வந்தரந் தோன்றி யசரீரி யறைதலு
சரு மையரி யுண்க ணழுதுயர் நீங்கிப்
பொய்கைபுக் காடிப் போதுவாள் போன்று
மனங்கவல் வின்றி மனையகம் புகுந்தென்
கண்மணி யனையான் கடிதீங் குறுகெனப்
புண்ணிய முட்டாள் பொழிமழை தரூஉ
ரு0 மரும்பெறன் மரபிற் பத்தினிப் பெண்டிரும்

உஅ. புக்குழி - புக்கவிடத்து. அவள் - ஆதிரை.

கஅ - உஅ. போந்தோர் ஒழிந்தோர் தம்முடன் சாதுவனும் சாவுற்றானென, நல்லாள் அதுகேட்டுக் கழறிப் படுத்துப் பொத்தி அதிற்புகுதலுமென்க.

உகூ. பாயற்பள்ளி - படுக்கையிடம். 'படுத்துட னமைத்த பாவனைப் பள்ளியும்' என்றும் பாடம்.

கூ0. உறாது - உறாமல்.

கூக. ஆடிய - பூசிய.

கூஉ. வழாது - வழுவாமல்.

கூகூ. தாமரை - தாமரைமலரில்.

கூச. திருவின்செய்யோள் - திருமகள். இ - ம் காதை, ச.

கூசு. யாதுசெய்கேன் - என்னசெய்வேன். அவள் - ஆதிரை.

கூஎ. அரும்பெறற்கணவன் - பெறுதற்கரியகணவன்.

சச. அந்தரம் - ஆகாயம். அசரீரி - அருவமாய் எங்கும் நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம்.

சரு. 'அழியாது நீங்கி' என்றும்பாடம்.

சசு. போதுவாள் - வருவாள்.

சஎ. கவல்வு - கவலையடைதல். மனையகம் - மனையிடம்.

சஅ. கண்மணியனையான் - கணவன். உறுகவென்று.

சகூ. முட்டாள் - வழுவாளாய்.

ரு0. பெண்டிரும், உம்மை - உயர்வு சிறப்பு.

விரும்பினர் தொழூஉம் வியப்பின ளாயின
ளாங்கவள் கணவனு மலைநீ ரடைகரை
யோங்குயர் பிறங்க லொருமர நீழன்
மஞ்சுடை மால்கட லுழந்தநோய் கூர்ந்து
௫ துஞ்சுதுயில் கொள்ளவச் [illegible] வாழு
நக்க சாரணர் நயமிலர் தோன்றிப்
பக்கஞ் சேர்ந்து பரிபுலம் பினனிவ
ன்றனே தமியன் வந்தன னளிய
னூனுடை யிவ்வுடம் புணவென் றெழுப்பலு
௬0 மற்றவர் பாடை மயக்கறு மரபிற்
கற்றன னாதலிற் கடுந்தொழின் மாக்கள்
சுற்று நீங்கித் தொழுதுரை யாடி
யாங்கவ ருரைப்போ ரருந்திறல் கேளா
யீங்கெங் குருமக னிருந்தோ னவன்பாற்
௬௫ போந்தரு ளீயென வவருடன் போகிக்
கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நாற்றமும்
வெள்ளென் புணங்கலும் விரவிய விருக்கையி
லெண்குதன் பிணவோ டிருந்தது போலப்
பெண்டுட னிருந்த பெற்றி நோக்கிப்
எ0 பாடையிற் பிணித்தவன் பான்மைய னாகிக்

௫௧. வியப்பு - ஆச்சரியம். (ஆதிரை) வியப்பினளாயினள்.
மேலே சாதுவன் செய்திகூறுவார்.
௫௨. கணவனும் - சாதுவனும்.
௫௩. பிறங்கல் - மலை. 'ஓங்கிய பிறங்கல்' என்றும் பாடம். நீழல் - நிழலில்.
௫௪. நோய் கூர்ந்து - வருத்தமிகுந்து.
௫௫. துஞ்சுதுயில்கொள்ள — (சாதுவன்) மிக்க நித்திரைகொள்ள. சூர் - அச்சம்.
௫௬. நயமிலர் - இனிமையில்லாதவர்.
௫௭. பரிபுலம்பினன் - இவன் மிகவும் வருந்தினன்; "பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென" என்பது சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, ௨௨௬; "பரிபுலம் பலைத்தலும் வருத்தம் வீட" என்பது முல்லைபடுகடாம், ௭௧௭.
௫௯. எழுப்பலும் - சாதுவனை எழுப்பலும்.
௬0. அவர்பாடை - நாகர்களுக்குரிய பாஷையை. 'மயக்குறு மரபின்' என்றும் பாடம்.
௬௧. கடுந்தொழின்மாக்கள் - நாகர்.
௬௩. அருந்திறல் - பெறுதற்கரிய திறலையுடையாய்.
௬௪. இருந்தோன் - முற்று.
௬௫. என - என்று நாகர்சொல்ல.
௬௬. குழிசி - பானை. கழிமுடை நாற்றமும் - மிகக புலால்நாற்றமும்.
௬௭. உணங்கல் - வற்றல்.
௬௮. எண்கு - கரடி. பிணவு - பெண் கரடி; "பன்றி புல்வாய்" என்னும் சூத்திரத்தில் 'ஒன்றிய' என்றதனால், பிணவென்பது கரடிக்குங்கொள்ளப்பட்டது. இது, தொல்காப்பியம், மரபியல், ௫௮.
௬௯. பெண்டு - மனைவி.
எ0. பாடையிற்பிணித்து - பாஷையினாலே வயமாக்கி.

கோடுயர் மாநிழற் குளிர்ந்த பின்னவ
னீங்குநீ வந்த காரண மென்னென
வாங்கவற் கலைகட னுற்றதை யுரைத்தலு
மருந்துத லின்றி யலைகட லுழந்தோன்
எரு வருந்தின னளியன் வம்மின் மாக்கா
ணம்பிக் கிளையளோர் நங்கையைக் கொடுத்து
வெங்களு மூனும் வேண்டுவ கொடுமென
வவ்வுரை கேட்ட சாதுவ னயர்ந்து
வெவ்வுரை கேட்டேன் வேண்டே னென்றலும்
அ0 பெண்டிரு முண்டியு மின்றெனின் மாக்கட்
குண்டோ ஞாலத் துறுபய னுண்டெனிற்
காண்குவம் யாங்களுங் காட்டுவா யாகெனத்
தூண்டிய சினத்தினன் சொல்லெனச் சொல்லு
மயக்குங் கள்ளு மன்னுயிர் கோறலுங்
அரு கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய்
பிறந்தவர் சாதலு மிறந்தவர் பிறத்தலு
முறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற துண்மையி
னல்லறஞ் செய்வோர் நல்லுல கடைதலு
மல்லறஞ் செய்வோ ரருநர கடைதலு
கூ0 முண்டென வுணர்தலி னுரவோர் களைந்தனர்
கண்டனை யாகெனக் கடுநகை யெய்தி

எக. கோடு - கிளை. நிழல் - நிழலில். 'குளிர்ந்தவன்பினன்' என்றும் பாடம். அவன் - நாகர்களுடைய குருமகன்.

எஉ. வந்தகாரணமென்னென - வந்தது யாதுகருதியென்று கேட்ப. வந்த காரணம் :—சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண் காதை, ககசு.

எ௩. அவற்கு - குருமகற்கு.

எரு. அளியன் - அளிக்கத்தக்கான்; "அளியன் றானே முதுவா யிரவலன்" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, உஅச.

எஎ. என - என்று குருமகன் சொல்ல.

எரு - எஎ. மாக்காள், நம்பிக்கு வேண்டுவ கொடுமென.

எஅ. அயர்ந்து - கவலையுற்று.

அ0. உண்டி - உணவு. இன்றெனின் - இல்லையாயின்.

அக. உறுபயனுண்டோ.

அஉ. காண்குவம் - அறிவோம்.

அ௩. சினத்தினன் சொல்லென - கோபமுடையனாய், சொல்லாயென்று நாகருடைய குருமகன் கேட்ப. சொல்லும - (சாதுவன்) சொல்லுவான்.

அரு. கயக்கு - கயங்குதல்; "கயக்கறு நல்லறம்" என்றார் முன்னும்; கக-ம் காதை, கூஅ.

அச - அரு. கள்ளையும் கொலையையும் அறிவுடையோர் நீக்கினர்

அசு - அஎ. இவ்வடிகள், "உறங்கு வதுபோலுஞ் சாக்கா டுறங்கி, விழிப் பது போலும் பிறப்பு" என்னும் ௩௩௯-ம் திருக்குறளின் பொருளைத் தழுவியிருத்தல் காண்க.

அகூ. அல்லறம் - பாவம்; அறமல்லாததென்றபடி.

கூ0. உரவோர் - அறிவுடையோர்.

அஎ - கூ0. உண்மையின், உணர்தலின் உரவோர் களைந்தனர்.

கூக. கண்டனையாக - அறிந்தாயாகுக.

யுடம்புவிட் டோடு முயிருருக் கொண்டோ
ரிடம்புகு மென்றே யெமக்கீங் குரைத்தா
யவ்வுயி ரெவ்வணம் போய்ப்புகு மவ்வகை
கூரு செவ்வன முரையெனச் சினவா திதுகே
ளுற்றதை யுணரு முடலுயிர் வாழ்வுழி
மற்றைய வுடம்பே மன்னுயிர் நீங்கிடிற்
றடிந்தெரி யூட்டினுந் தானுண ராதெனி
னுடம்பிடைப் போனதொன் றுண்டென வுணர்நீ
க00 போனார் தமக்கோர் புக்கிலுண் டென்ப
தியானோ வல்லே னியாவரு முணர்குவ
ருடம்பீண் டொழிய வுயிர்பல காவதங்
கடந்துசேட் சேறல் கனவினுங் காண்குவை
யாங்கனம் போகி யவ்வுயிர் செய்வினை
க பூண்ட யாக்கையிற் புகுவது தெளிநீ
யென்றவ னுரைத்தலு மெரிவிழி நாகனு
நன்றறி செட்டி நல்லடி வீழ்ந்து
கள்ளு மூனுங் கைவிடி னிவ்வுடம்
புள்ளுறை வாழுயி ரோம்புத லாற்றேன்
கக0 றமக்கொழி மரபிற் சாவுறு காறு
மெமக்கா நல்லற மெடுத்துரை யென்றலு
நன்று சொன்னாய் நன்னெறிப் படர்குவை
யுன்றனக் கொல்லு நெறியற முரைக்கே
னுடைகல மாக்க ளுயிருய்ந் தீங்குறி
ககரு னடுதொழி லொழிந்தவ ராருயி ரோம்பி

என - என்று சாதுவன் சொல்ல. கடு நகை - பெருஞ்சிரிப்பு.

கரு. செவ்வனம் - நேரே; "திருவிரி பூம்பொழிற் செவ்வனஞ் சேர்ந்து" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், உரு. என — என்று குருமகன்சொல்ல.

கசு. உயிர்வாழ்வுழி உடல் உற்றதை யுணரும்.

கஅ. தடிந்து - வெட்டி.

க00. புக்கில் - புகுமிடம்.

க0உ. காவதம் - காதம்.

க0ந. சேண் - நெடுந்தூரம்.

க0உ - க0ந. உயிர்சேறல் கனவினுங் காண்குவை.

க0௪ - க0ரு. உயிர் புகுவது.

க0சு. அவன் - சாதுவன்.

க0எ. நன்று - தருமம்.

கக0. தமக்கொழிமரபின் - தமக்கென்றே தீர்ந்த முறைமையினையுடைய.

கக0 - ககக. மரபினையுடைய நல்லறமென்க.

க0சு - ககக நாகனும் எடுத்துரையென்றலும்.

ககஉ. படர்குவை - செல்வாய்.

ககந. ஒல்லும்நெறி - இயலும்வழி; இவ்வடி, "ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே, செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்" என்ற நரு - ம் திருக்குறளின் கருத்தைத்தழுவி வந்தவாறு காண்க.

ககரு. அடுதொழில் - கொல்லுந்தொழில்.

மூத்துவிளி மாவொழித் தெவ்வுயிர் மாட்டுந்
தீத்திற மொழிகெனச் சிறுமக னுரைப்போ
னீங்கெமக் காகு மிவ்வறஞ் செய்கே
மாங்குனக் காகு மரும்பொருள் கொள்கெனப்
கஉ0 பண்டும் பண்டுங் கலங்கவிழ் மாக்களை
யுண்டே மவர்தரு முறுபொரு ளீங்கிவை
விரைமர மென்றுகில் விழுநிதிக் குப்பையோ
டிவையிவை கொள்கென வெடுத்தனன் கொணர்ந்து
சந்திர தத்த னென்னும் வாணிகன்
கஉரு வங்கஞ் சேர்ந்ததில் வந்துட னேறி
யிந்நகர் புகுந்தீங் கிவளொடு வாழ்ந்து
தன்மனை நன்பல தானமுஞ் செய்தன
னங்கன மாகிய வாதிரை கையாற்
பூங்கொடி நல்லாய் பிச்சை பெறுகென
கங0 மனையகம் புகுந்து மணிமே கலைதான்
புனையா வோவியம் போல நிற்றலுந்
தொழுதுவலங் கொண்டு துயரறு கிளவியோ
டமுத சுரபியி னகன்சுரை நிறைதரப்
பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணி யறுகென
கங வாதிரை யிட்டன ளாருயிர் மருந்தென.

ஆதிரை பிச்சையிட்டகாதை முற்றிற்று.

கககூ. மூத்துவிளிமா - முதுமையுற்று இறக்கும் விலங்குகள்.

ககஎ. தீத்திறம்-கொலை. என-என்று சாதுவன் சொல்ல.

கஉஉ. விரைமரம் - சந்தனம அகில் முதலியன.

கஉங. என-என்று நாகன் சொல்ல.

ககஎ - கஉங. உரைப்போன் இவையிவை கொள்கெனவென்க.

கஉரு. வங்கஞ்சேர்ந்ததில் - சேர்ந்தகப்பலில்.

கஉஅ. ஆங்கனமாகிய - அத்தன்மையை உடையளாகிய. 'ஆயிழைகையால்' என்றும் பாடம்.

உ-கஉகூ. உரைப்போன் பிச்சை பெறுகெனவென்க.

கஙக. பிச்சைவாங்கும்பொழுது அறவறத்தினர் மௌனமாக நிற்கவேண்டுமென்பது விதியாதலின், 'புனையா வோவியம் போல நிற்றலும்' என்றார். புனையா வோவியம் :—உஉ - ம் காதை, அஅ.

கங0 - கஙக. மணிமேகலைதான் நிற்றலும்.

கஙங. அகன்சுரை :—கக - ம் காதை, ககஎ.

கஙரு. ஆருயிர்மருந்து - அன்னம்.

கஙங-கஙரு. நிறைதர இட்டனளென்க.

க - கஙரு. உரைப்போள், 'ஆங்கனமாகிய ஆதிரைகையாற் பிச்சைபெறுக' என்று சொல்ல, மணிமேகலை மனையகம் புகுந்து நிற்றலும், ஆதிரை, தொழுது வலங்கொண்டு ஆருயிர் மருந்திட்டனளென முடிக்க.

தென்றிசைப் பொதியில் காணிய வந்தேன்
உரு கடுவா லருவிக் கடும்புனல் கொழித்த
இடுமணற் கானியாற் றியைந்தொருங் கிருந்தேன்
புரிநூன் மார்பிற் றிரிபுரி வார்சடை
மரவுரி யுடையன் விருச்சிக னென்போன்
பெருங்குலைப் பெண்ணைக் கருங்கனி யனையதோ
ருO ரிருங்கனி நாவற் பழமொன் றேந்தித்
தேக்கிலை வைத்துச் சேணாறு பரப்பிற்
பூக்கமழ் பொய்கை யாடச் சென்றோன்
றீவினை யுருத்தலிற் செருக்கொடு சென்றேன்
காலா லந்தக் கருங்கனி சிதைத்தே
ருரு னுண்டல் வேட்கையின் வரூஉம் விருச்சிகன்
கண்டன னென்னைக் கருங்கனிச் சிதைவுடன்
சீர்திகழ் நாவலிற் றிப்பிய மான
தீரா றாண்டி லொருகனி தருவ
தக்கனி யுண்டோ ராறீ ராண்டு
சO மக்க ளியாக்கையின் வரும்பசி நீங்குவர்
பன்னீ ராண்டி லொருநா ளல்ல
துண்ணா நோன்பினே னுண்கனி சிதைத்தா

உச. பொதியில் - பொதியின்மலை. காணிய - காணுதற்கு.

உரு - உச. விஞ்சையனொடு வந்தேன்.

உரு. கடுவரல் - விரைந்துவருதல். கொழித்த - தெள்ளிய.

உசு. கான்யாறு - காட்டாறு. ஒருங் கிருந்தேன் - கணவனுடனிருந்தேன.

உச - உசு. வந்தேன் கான்யாற்றிருந் தேனென்க.

உஎ. புரிநூல் - முறுக்கியபூணுநூல். திரிபுரிவார்சடை - திரித்துமுறுக்கிய நீண்டசடை.

உஅ. மரவுரியுடையன் - வற்கலையாகிய ஆடையையுடையன். உடையனாகிய விருச்சிகனென்போன்.

உகூ. பெண்ணை - பனை. கருங்கனி - கரியகனி; பெரியகனியென்றுமாம்.

ருO. இருமை - பெருமை. நாவல் - சம்புமரம்.

ருக - ருஉ. சேணாறுபூ; சேண் - நெடுந்தூரம். பரப்பினையுடைய பொய் கை.

உஅ - ருஉ. விருச்சிகனென்போன், நாவற்பழமொன்றையேந்தி வைத்துப் பொய்கையாடச் சென்றோனாகவென்க.

ருரு. உருத்தலின் - பயன்கொடுப்பத் தோற்றுதலினால். செருக்கு - களிப்பு.

ருரு-ருச. உருத்தலிற் சென்று காலால் அந்தக்கனியைச் சிதைத்தேன்.

ருரு. வேட்கை - விருப்பம்.

ருசு. கருங்கனிச்சிதைவுடன் என்னைக் கண்டனன்.

மேல்வருவன விருச்சிகன்கூற்று.

ருஎ. திப்பியம் - தெய்வலோகத்திலிருந்து உண்டாயது. திவ் - தெய்வலோகம். இதனை, எ - ம் காதை, ருஎ - ம் அடிக்குறிப்பிற் பார்க்க.

ருஅ. ஆண்டு - வருடம்.

ருக - சO. உண்டோர் பசியை நீங்குவர்.

சஉ. நோன்பு - விரதம். சிதைத்தாய் - அழித்தாய்.

ஆட - நீராட.

பந்தாஞ் செல்லு மந்திர மிழந்து
தந்தித் தீயாற் றனித்துய ருழந்து
சரு முந்நா லாண்டின் முதிர்கனி நானீங்
குண்ணு நாளுன் னுறுபசி களைகென
வந்தா ளாங்கவ னிட்ட சாப
மிந்நாள் போலு மிளங்கொடி கெடுத்தனை
வாடுபசி யுழந்து மாமுனி போயபின்
௩௦ பாடிமி ழருவிப் பயமலை யொழிந்தெ
னலவலைச் செய்திக் கஞ்சின னகன்ற
விலகொளி விஞ்சையன் விழுமமோ டெய்தி
யாரணங் காகிய வருந்தவன் றன்னாற்
காரண மின்றியுங் கடுநோ யுழந்தனை
௩௫ வானூ டெழுகென மந்திர மறந்தே
னூனுயிர் நீங்கு முருப்பொடு தோன்றி
வயிறுகாய் பெருமபசி வருத்துமென் றேற்குத்
தீங்கனி கிழங்கு செழுங்காய் நல்லன
வாங்கவன் கொணரவு மாற்றே னாகை

---

௨௩. மந்திரத்தை இழந்து.

௨௪. தந்திதீ - பஸ்மகவியாதியென்று வழங்குகிற யானைதீயென்னும் நோய். தனித்துயர் - ஒப்பற்றதுன்பம்.

௨௫. முந்நாலாண்டு - பன்னிரண்டு வருடம்.

௨௬. உறுபசி - மிக்கபசியை. 'உறுதுயர்' என்றும் பாடம். களைகென - நீககு

௨௭. அவன் - விருச்சிகன். சாபம் - சாபத்தை; சாபத்தின் முடிவெல்லையாகிய நாளென்றுமாம். ஆகுபெயர்.

௨௭ - ௨௮. இளங்கொடி, சாபத்தைக் கெடுத்தனை.

௨௯. உழந்து - வருந்தி. முனி - விருச்சிகன். 'உழந்த மாமுனி' என்றும பாடம்.

௩௦. பாடு இமிழ் அருவிப் பயம் மலை - ஒலிமுழங்குகின்ற அருவியாலுண்டாகிய பிரயோசனத்தையுடைய பொதியின்மலையை. பாடிமிழ் :—புறநானூறு, ௨௧.

௩௧. அலவலைச்செய்திக்கு - மனத்திற்றோற்றியதை ஆராயாதுசெய்த(என்) செய்கைக்கு ; "அலவலைவர் தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்" (உ-ம் பத்து, முதற்பதிகம், உ.) எனவும், "பலபல நாழஞ் சொலலிப் பழிதத்சிசு பாலன் றன்னை, யலவலைமை தவிர்த்த வழகன்" (ச - ம பத்து, ௩ - ம் பதிகம், ௫.) எனவும், பெரியாழ்வார்திருமொழியில் வருதல் காண்க. இஃது அலவலைமையென்றும் வழங்கும்

௩௨. விழுமம் - துன்பம்.

௩௩. ஆரணங்கு - அரியதெய்வத்தன்மை.

௩௩ - ௩௪. அருந்தவன்றன்னாற் கடுநோயுழந்தனை.

௩௫. வானூடு எழுக என - வானிடத்து எழுவாயென்று வித்தியாதரன் சொல்ல.

௩௬. ஊன் உயிர் நீங்கும் உருப்பொடு - உடம்பினின்றும் உயிர்நீங்குதற்குக் காரணமாகிய வெப்பத்தோடு.

௩௭. வயிறுகாய் பெரும்பசி:—௧௭-ம் காதை, ௩ வருத்துமென்றேற்கு - வருத்துமென்ற எனபொருட்டு.

௩௮. தீங்கனி - இனியபழம். நல்லன வென்பதை ஒவ்வொன்றோடுங்கூட்டுக.

௩௯. ஆற்றேனாக - பசிதணியேனாக.

கூ0 நீங்க லாற்று னெடுத்துய செய்தி
யாங்கவ னுங்கெனக் கருளொடு முரைப்போன்
சம்புத் தீவினுட் டமிழக மருங்கிற்
கம்ப மில்லாக் கழிபெருஞ் செல்வ
ராற்று மாக்கட் காற்றுந் துணை யாகி
கூரு நோற்றோ ருறைவதோர் நோனக ருண்டாற்
பலநா ளாயினு நிலனொடு போகி
யப்பதிப் புகுகென் றவனருள் செய்ய
விப்பதிப் புகுந்தீங் கியானுறை கின்றே
னிந்திர கோடணை விழவணி வருநாள்
எ0 வந்து தோன்றியிம் மாநகர் மருங்கே
யென்னுறு பெரும்பசி கண்டன னிரங்கிப்
பின்வரும் யாண்டவ னெண்ணினன் கழியுந்
தணிவில் வெம்பசி தவிர்த்தனை வணங்கினேன்
மணிமே கலையென் வான்பதிப் படர்கேன்
எரு றுக்கந் துடைக்குந் துகளறு மாதவர்
சக்கர வாளக் கோட்டமுண் டாங்கது
பலர்புகத் திறந்த பகுவாய் வாயி
லுலக வறவி யொன்றுண் டதனிடை
யூரு ராங்க ணுறுபசி யுழந்தோ
அ0 ராரு மின்மையி னருமபிணி யுற்றோ

கூக. அவன் - வித்தியாதரன்.

கூஉ. தமிழகமருங்கில் - தமிழ்நாட்டில்; "இமிழ்கடல் வரைப்பிற் றமிழக மறிய" என்பது சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுகாதை, ௩௭.

கூ௩. கம்பம் - நடுக்கம். கழிபெருஞ் செல்வர் - மிகப்பெரிய செல்வத்தையுடையர்.

கூ௪. கக - ம் காதை, ௩௫. ஆற்றுமாக்கள் - வறிஞர். 'அருந்துணை யாகிய' என்றும் பாடம்.

கூரு. நோற்றோர் - முற்பிறப்பில் தவஞ்செய்தோர். நோன் நகர் - வலிமையையுடையநகர்; நோன் - வலி; "சாப நோன்ஞாண்" என்பது புறநானூறு, க௪. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

கூ௩ - கூரு. செல்வர் நோற்றோர் ஆகி உறைவதோர் நகரென்க.

கூகூ. பலநாள் ஆயினும் - ஆகாயவழியேசெல்லக்கூடாமையாற் பலநாள் ஆகுமாயினும். நிலனொடுபோகி - பூமியில் நடந்துசென்று.

கூஎ. அவன் - வித்தியாதரன்.

எ0. இம்மாநகர் மருங்கே வந்துதோன்றி யென்க.

எஉ. கழியும் - நீங்குவான்.

எ௪. மணிமேகலை - விளி. வான்பதிப் படர்கேன் - சிறந்த ஊராகியகாஞ்சனபுரத்திற்குச் செல்வேன்.

எரு. துக்கம் - பிறப்புமுதலியன; நால்வகைச்சத்தியங்களுள் துக்கம் முதலாவது.

எஎ - எஅ. எ - ம் காதை, கஉ - க௩.

அதனிடை - அவ்வுலகவறவியில்.

எகூ - எஅ. ஆங்கதில் ஒன்றுண்டு.

அ0. ஆருமின்மையின் - பாதுகாப்போர் ஒருவரும் இல்லாமையினாலே.

ரிடுவோர்த் தேர்ந்தாங் கிருப்போர் பலரால்
வடுவாழ் கூந்த லதன்பாற் போகென்
றாங்கவள் போகிய பின்ன ராயிழை
யோங்கிய வீதியி னொருபுடை யொதுங்கி
அரு வலமுறை மும்முறை வந்தனை செய்தவ்
வுலக வறவியி னொருதனி யேறிப்
பதியோர் தம்மொடு பலர்தொழு தேத்து
முதியோள் கோட்ட மும்மையின் வணங்கிக்
கந்துடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
௯௦ தந்துணைப் பாவையைத் தான்றொழு தேத்தி
வெயில்சுட வெம்பிய வேய்கரி கானத்துக்
கருவி மாமழை தோன்றிய தென்னப்
பசிதின வருந்திய பைதன் மாக்கட்
கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி
௯௫ யாபுத் திரன்கை யமுத சுரபியிஃ
தியாவரும் வருக வேற்போர் தாமென
வூணொலி யரவத் தொலியெழுந் தன்றே
யாணர்ப் பேரூ ரம்பல மருங்கென.

உலகவறவிபுக்ககாதை முற்றிற்று.

எஅ - அக. அதனிடை இருப்போர் பலர்.

அஉ. வடு - வகிர். 'வடுவாழ் கூந்தல்' என்றது மணிமேகலையை.

அங. ஆயிழை - மணிமேகலை.

அச. 'ஒருபுடைபோகி' என்றும்பாடம்.

அரு. வலமுறையாக மூன்றுமுறை வந்து பணிந்து; 'வந்து' என்று ஒருசொல் வருவிக்க.

அஅ. முதியோள்கோட்டம்-சம்பாபதி கோயில். மும்மையின்வணங்கி - மனம் வாக்குக் காயங்களால் வணங்கி; மூன்றுமுறை வணங்கி யென்றுமாம். 'முறைமையின் வணங்கி' என்றும் பாடம்.

௯௦. மணிமேகலையொடு மற்றையோரையும் உளப்படுத்தி 'தந்துணைப்பாவை' என்றார். 'தன்றுணைப்பாவை' என்றும் பாடம்.

௯௧. வேய்கரிகானம் - மூங்கில்கரிந்த காடு.

௯௩. பைதல் - துன்பம்.

௯௬. ஏற்போராகிய யாவரும் வருக வென்று மணிமேகலைசொல்ல. 'இரப்போர் தாமென' என்றும் பாடம்.

௯௭. எழுந்தன்று - எழுந்தது.

௯௮. யாணர்- புதுவருவாய்.

௯௭ - ௯௮. அம்பலமருங்கு ஒலியெழுந்தன்றெனக.

௧ - ௯௮. காயசண்டிகையெனுங்காரிகை, நோக்கி வணங்கி 'என்னேய்துடைப்பாய்' என்றலும், மணிமேகலை பெய்தலும், அவள் பசிநீங்கித் தொழுது உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்பவள் 'அதன்பாற்போக' என்றுகூறிப் போகியபின்னர், ஆயிழை ஒதுங்கி வந்து வந்தனைசெய்து ஏறி வணங்கித்தொழுதேத்தித் தோன்றி 'ஏற்போர்யாவரும்வருக' என, அம்பலமருங்கு ஒலியெழுந்தன்றென வினைமுடிவுசெய்க.

பதினெட்டாவது

உதையகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை.

[பதினெட்டாவது மணிமேகலை அம்பலமடைந்தமை சித்திராபதி உதயகுமரனுக்குச்சொல்ல அவன் அம்பலம்புக்கபாட்டு.]

ஆங்கது கேட்டாங் கரும்புண் ணகவயிற்
றீத்துறு செங்கோல் சென்றுசுட் டாங்குக்
கொதித்த வுள்ளமொடு குரம்புகொண் டேறி
விதுப்புறு நெஞ்சினள் வெய்துயிர்த்துக் கலங்கித்
௫ *தீர்ப்பலிவ் வறமெனச் சித்திரா பதிதான்*
கூத்தியன் மடந்தையர்க் கெல்லாங் கூறுங்
கோவல னிறந்தபின் கொடுந்துய ரெய்தி
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தது

௧, ஆங்கதுகேட்டு - மணிமேகலை பிக்குணிக் கோலம்பூண்டு பிச்சையேற்று யாவருக்கும் உணவுகொடுத்தலைக்கேட்டு. ஆங்கு - அப்பொழுதே.

௨. தீத்துறுசெங்கோல் - தீயின்கண் பழுக்கக் காய்தலுற்ற செவ்வியகோல். சுட்டாங்கு - சுட்டாற்போல்.

௩. குரம்பு கொண்டு ஏறி - வரம்பை இடம்கொண்டெழுந்து; என்றது வரம்பு கடந்தென்றபடி; "குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேறுர்" என்பது நாலடியார், மேன்மக்கள், ௩ 'குரம்புகொண் டெழுந்து' என்றும் பாடம்

௪. விதுப்புறுநெஞ்சினள் - நடுக்கமுற்ற மனமுடையவளாய்.

௫. தீர்ப்பல் இவ்வறமென - மணிமேகலைகொண்ட இவ்வறத்தைத் தீர்த்து விடுவேனென்று எண்ணி. சித்திராபதி - மாதவிநற்றாய்.

௬. எல்லா நாடகக்கணிகைகளுக்கும் சொல்லுவாள்.

௧ - ௬. அதுகேட்டு ஏறி நெஞ்சினளாய் வெய்துயிர்த்துக் கலங்கி இவ்வறத்தைத் தீர்ப்பலென்று எண்ணிக் கூத்தியன்மடந்தையர் எல்லாருக்கும் சித்திராபதி கூறுவாள்.

மேல்வருவன சித்திராபதிவார்த்தை.

௮. மாதவர்பள்ளியுள் - சங்கததாரான அறவணவடிகளுடைய உறைவிடத்து. பள்ளி - முனிவருறைவிடம்; சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்த காதை, ௧௭௧.

௭ - ௮. கோவலனிறந்தமைகேட்டு மாதவி அறவணவடிகளிடம்புகுந்து துறவுபூண்டமையை, "ஈங்கிம் மாதவருறைவிடம் புகுந்தேன், மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி, யறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்ந்து............உரவோ னருளினன்" (உ - ம் காதை, ௫௧ - ௬௧) என வயந்தமாலைக்கு மாதவிகூறியதாக இந்நூலிலும், "மற்றது கேட்டு மாதவி மடந்தை,.........கோதைத் தாமங் குழலொடு களைந்து, போதித் தானம் புரிந்தறங் கொள்ளவும்", (நீர்ப்படைக்காதை, ௧௦௫ - ௧௦௮), "போதியின்கீழ் மாதவர்முன் புண்ணியத்தானம்புரிந்த, மாதவி தன்றுறவுங் கேட்டாயோ தோழீ" (வாழ்த்துக்காதை, "காதலன்றன்"—) எனச்

நகுதக் கன்றே நன்னெடும் பேரூ
க0 ரிதுதக் கென்போர்க் கெள்ளுரை யாயது
காதலன் வீயக் கடுந்துய ரெய்திப்
போதல் செய்யா வுயிரொடு புலந்து
நளியிரும் பொய்கை யாடுநர் போல
முளியெரிப் புகூஉ முதுகுடிப் பிறந்த
கரு பத்தினிப் பெண்டி ரல்லேம் பலர்தங்
கைத்தூண் வாழ்க்கை கடவிய மன்றே
பாண்மகன் பட்டுழிப் படூஉம் பான்மையில்
யாழினம் போலு மியல்பின மன்றியு
நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை
உ0 வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம்
வினையொழி காலைத் திருவின் செல்வி
யனையே மாகி யாடவர்த் துறப்போந்
தாபதக் கோலந் தாங்கின மென்ப
தியாவரு நகூஉ மியல்பின தன்றே
உரு மாதவி யீன்ற மணிமே கலைவல்லி
போதவிழ் செவ்வி பொருந்துதல் விரும்பி
வுதைய குமரனு முலநாள் வண்டின்

சிலப்பதிகாரத்தும் வருவனவற்றாலு ணர்க.

கூ நகுதக்கன்று - சிரிக்கத்தக்கது. பேரூர் - பேரூரில.

அ - கூ. அடைந்தது நகுதக்கன்று.

க0. இது தக்கு என்போர்க்கு - இச் செய்கை தகுதியுள்ளதென்று சொல்லும் அறிஞர்க்கு. தக்கது-விகாரம். எள்ளுரை- இகழ்ச்சியுரை.

கஉ. போதல்செய்யா - நீங்காத. புல ந்து - வெறுத்து. 'போதல் செல்லா வுயி ரொடு புலர்ந்து' என்றும் பாடம்.

கக - கஉ. உ - ம் காதை, ஙஅ - ஙக.

கங. நளி இரும்பொய்கை - குளிர்ந்த பெரியகுளம். ஆடுநர் - ஆடுவோர்.

கங - கச. உ - ம் காதை, சரு.

கக - கரு. காதலன்வீயத் துயரெய் திப் புலந்து எரிபுகும் பத்தினிப்பெண் டிரல்லேம் யாம்.

கரு - கசு. பலருடைய கையதாகிய உணவை உண்டுவாழ்தலில் உரிமையை யுடையேம்.

கஎ. பாண்மகன் - பாணன். பட் டுழி - இறந்தவிடத்து.

கஅ. இயல்பினம - இயல்பையுடை யேம்

கஎ - கஅ. பாண்மகனையும் யாழையும் உவமைகூறினள், நாடகக்கணிகை யாத லின்.

ககூ. நயன் - பசை; என்றது செல் வத்தை.

உ0. வறும்பூ - தேனில்லாதபூ. இங்கே பரத்தையர்க்கு வண்டை உவமை கூறி யதுபோல "வண்டிற் றுறக்குங் கொ ண்டி மகளிரை" என்று இக்காதையிலே யே பின்னர்க் கூறுதல்காண்க; க0கூ.

உக. வினை - நல்வினை. 'விலையொழி காலை' என்றும் பாடம்.

உங. தாபதக்கோலம் - பிக்ஷுணிக் கோலம்.

உச. நகூஉம் இயல்பினது - பழிக்கும் இயல்பையுடையது.

உசு. செவ்வி - சமயம்.

உஎ. உதையகுமரனை இங்கே வண்டா

சிதையா வுள்ளஞ் செவ்விதி னருந்தக்
கைக்கொண் டாங்கவ ளேந்திய கடிஞையைப்
௩௰ பிச்சை மாக்கள் பிறர்கைக் காட்டி
மற்றவன் றன்னுன் மணிமே கலைதனைப்
பொற்றேர்க் கொண்டு போதே னாகிற்
சுடும ணேற்றி யரங்குசூழ் போகி
வடுவொடு வாழு மடந்தையர் தம்மோ
௩௫ ரனையே னாகி யரங்கக் கூத்தியர்
மனையகம் புகாஅ மரபின னென்றே
வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து
வஞ்சக் கிளவி மாண்பொடு தேர்ந்து
செறிவளை நல்லார் சிலர்புறஞ் சூழக்
௪௰ குறுவியர் பொடித்த கோலவாண் முகத்தள்
கடுந்தேர் வீதி காலிற் போகி
யிளங்கோ வேந்த னிருப்பிடங் குறுகி

கக்கூறியதுபோல "உதைய குமரனெனு மொருவண் டணீஇய, விரைவொடு வந்தேன்" என்று சம்பாபதிகூறியதாக இக்காதையிலேயே பின்னும் கூறுவர்; ௬௰-௬௧; "பெண்டிர் நலம்வௌவித் தண் சாரற் றாதுண்ணும், வண்டிற் றுறப்பான் மலை" என்று தலைமகனை வண்டாகக் கூறியிருத்தல்காண்க. இது கலித்தொகை, ௪௰.

உ௯. சிதையாவுள்ளம் - வேறொன்றால் அழியாதவுள்ளம்.

உ௯. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்.

௩௧. அவன் - உதையகுமரன்.

௩௨. போதேனாகில் - வாரேனாயின்.

௩௩. சுடுமண் - செங்கல்.

௩௪. வடு - குற்றம். 'மடந்தையர் தம்மோடு' என்றும் பாடம்.

௩௫. 'ஆடற் கூத்தியர்' என்றும்பாடம்.

௩௪ - ௩௫. மடந்தையர் தம்மோரனையேனாகி-மடந்தையரை ஒப்பேனாகி; ஓர்-இடைச்சொல்.

௩௩ - ௩௫. பதியிலாரிற் குடிக்குற்றப்பட்டாரை எழு செங்கற்சுமத்தி அரங்கு சூழ்வித்துப் புறத்துவிடுதல் மரபாதலின் சித்திராபதி இங்ஙனம் சபதஞ்செய்வாளாயினள்; இதனை, சிலப்பதிகாரம், ஊர் காண்காதையிலுள்ள "சுடும ணேறா வடு நீங்கு சிறப்பின்" (௧௪௬ - ம் அடி) என்பதனாலும், இதற்கு அடியார்க்குநல்லாரெழுதிய விசேடவுரையாலும் உணர்க.

௩௭. வஞ்சினம் - சபதம். நெஞ்சு புகையுயிர்த்து - மனங்கொதித்து; "செங்கண் சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து" என்றார் முன்னும்; அ-ம் காதை, ௫௮.

௭ - ௩௭. கூறுகின்ற சித்திராபதி, 'மாதவி பள்ளியுளடைந்தது நகுதக்கன்று அஃது எள்ளுரையாயது; யாம் பத்தினிப் பெண்டிரல்லேம்; வாழ்க்கை கடவியமன்றே; இயல்பினம்; அன்றியும் வண்டுபோல்குவம்; துறப்பேம்; தாங்கினமென்பது நகுமியல்பினது; ஆதலால், மணிமேகலையைப் பொற்றேர்க் கொண்டு போதுவேன்; அங்ஙனம் போதேனாயின் மரபினன்' என்று வஞ்சினஞ் சாற்றியென்க.

௩௮. கிளவியைத்தேர்ந்து.

௪௰. வியர் - வேர். பொடித்த - தோன்றிய.

௪௨. இளங்கோவாகியவேந்தன் - உதையகுமரன்.

யாவ வண்டொடு தேனின மார்க்குந்
தருமணன் ஞெமிரிய திருநா றொருசிறைப்
௪௫ பவளத் தூணத்துப் பசும்பொற் செஞ்சுவர்த்
திகழொளி நித்திலச் சித்திர விதானத்து
விளங்கொளி பரந்த பளிங்குசெய் மண்டபத்துத்
துளங்குமா னூர்தித் தூமலர்ப் பள்ளி
வெண்டிரை விரிந்த வெண்ணிறச் சாமரை
௫0 கொண்டிரு மருங்குங் கோதையர் வீச
விருந்தோ னிருந்தடி பொருந்தியின் றேத்தித்
திருந்தெயி றிலங்கச் செவ்வியி னக்கவன்
மாதவி மணிமே கலையுட னெய்திய
தாபதக் கோலந் தவறின் றோவென
௫௫ வரிதுபெறு சிறப்பிற் குருகுகரு வுயிர்ப்ப

௪௩. வண்டும் தேனும் நல்லமணத்தே செல்வனவாதலின், இங்கே சேர்த்துக் கூறப்பட்டன; இதனை, "மங்கை நல்லவர்" என்னும் செய்யுளுரையாலுணர்க; இது சீவகசிந்தாமணி, குணமாலையாரிலம்பகம், ௪௨.

௪௪. தரு மணல் ஞெமிரிய - கொண்டுவந்திட்ட மணல் பரந்த; "தருமணன் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து" என்பது நெடுநல்வாடை, ௯0. ஒருசிறை - ஒரு பக்கம்.

௪௫. பவளத்தூணம் - பவளத்தாலாகிய தூண்; "பவளத் திரள்காற் பைம்பொன் வேதிகை" என்பது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்த காதை, ௧௪௮.

௪௬. நித்திலம் - முத்து; என்றது, முத்தாலாகிய சல்லியையும் தூக்கினையும். சித்திரவிதானம் - சித்திரங்களையுடைய மேற்கட்டி; "தவள நித்திலத் தாமந் தாழ்ந்த, கோணச் சந்தி மாண்வினை விதானத்து" என்பர் பின்னும்; ௧௧ - ம் காதை, ௧௧௨ - ௧௧௩. "ஓவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து, மாலைத் தாமம் வளையுட னாற்றி" என்பது சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்று காதை, ௧௧௧ - ௧௧௨.

௪௭. 'பளிக்குமண்டபத்து' என்றும் பாடம்.

௪௫ - ௪௭. தூணத்தினையும் சுவரினையும் விதானத்தினையுமுடைய மண்டபமென்க.

௪௮. துளங்கும் மான் ஊர்தி - ஒளி அசைதலையுடைய சிங்காதனம். ஊர்தி - ஏறுதற்கிடமாகவுள்ள ஆசன மென்னும் பொருட்டு. பள்ளி - இடம்.

௪௯. வெண்டிரைவிரிந்த - வெள்ளிய அலைகள்போலேவிரிந்த. சாமரை - சாமரையை.

௫0. கோதையர் - மகளிர்.

௪௯ - ௫0. சாமரையைக் கோதையர் வீச.

௫௧. இருந்தோன் - உதையகுமரன். - ஏதத.

௪௭ - ௫௧. மண்டபத்துப் பள்ளியில் இருந்தோனென்க.

௫௨. நக்கு-சிரித்து. அவன் - உதையகுமரன்.

௫௪. தாபதக்கோலம் - தவவேடம்; என்றது பிக்குணிக்கோலத்தை. தாபதர் - தவமுடையவர். என - என்று உதையகுமரன் கேட்ப.

௫௨ - ௫௪. அவன் நக்குத் தாபதக் கோலம் தவறின்றோவென.

மேல்வருவன சித்திராபதிகூற்று; உதையகுமரன் இருந்தவிடம் அணுக்கமாதலின் மணிமேகலைசெய்தியைச் சிலேடையாற் கூறுவான்.

௫௫. குருகு கருவுயிர்ப்ப - புறவைகள் ஈனும்வண்ணம்.

வொருதனி யோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி
பாடல்சால் சிறப்பிற் பரதத் தோங்கிய
நாடகம் விரும்ப நன்னலங் கவினிக்
காமர் செவ்விக் கடிமல ரவிழ்ந்த
௬0 துதைய குமரனெனு மொருவன் டெ ய
விரைவொடு வந்தேன் வியன்பெரு மூதூர்ப்
பாழ்ம் பறந்தலை யம்பலத் தாயது
வாழ்கநின் கண்ணி வாய்வாள் வேந்தென
வோங்கிய பௌவத் துடைகலப் பட்டோன்
௬௫ வான்புணை பெற்றென மற்றவட் குரைப்போன்
மேவிய பளிங்கின் விருந்திற் பாவையிஃ
தோவியச் செய்தியென் றொழிவேன் முன்னர்க்

௫௬. திருமணிக்காஞ்சியென்பதற்கு அழகிய கரியகாஞ்சிமரமென்றும் அழகிய மணிமேகலையென்றும் பொருள்கொள்க. மேகலைக்குக் காஞ்சியென்று பெயருளதாதல், "எதிருன் றுதலு நிலையின் மையுமா, மணிமே கலையு மொருமரப் பெயருங், கருதுங் காஞ்சி யென்னும் கட்டுரை." என்னும் **திவாகரச்சூத்திரத்தா** லும், "ஒருமரப் பெயரு மோரிசைப் பெயருங், கச்சிப் பதியுமே கலையுங் காஞ்சி" என்னும் **பிங்கலச்சூத்திரத்தா** லும் துணியப்படும்.

௫௭. பரதமென்பதற்குப் பரதகண்டமென்றும் நாடகநூலென்றும் பொருள் கொள்க.

௫௮. நாடகம் - நாடுகளினிடமும், ஆடலும். நாடகம் இவளாற் சிறப்பெய்துமாகலின், 'நாடகம் விரும்ப' என்றார்; "நாடக மேத்து நாடகக் கணிகை" என்றவருதல் காண்க; இது **சிலப்பதிகாரம்,** பதிகம், ௩௫.

௫௯. செவ்வி - பருவம்.

௫௬ - ௫௯. காஞ்சி கவினிக் கடிமலர விழ்ந்தது.

௬0. 'உதைய குமரனெனு மொருவண்டு' என்றது முன்னிலைப்புறம்; அஃதாவது முன்னிலையாய் நிற்கின்றவரை நோக்கிப் பிறனைக் கூறுமாறுபோலக் கூறுதல். உணீஇய - உண்ணும்பொருட்டு; உண்ணுதல் - மிசைதலும், அனுப [illegible]ம்.

௬௨. பாழ்ம் பறந்தலை அம்பலத்து பாழிடமாகிய புறங்காட்டைச்சார்ந்த உலகவறவியினிடத்து; பறந்தலை-புறங்காடு; "கள்ளியம் பறந்தலை யொருசிறையல்கி" என்பது **புறநானூறு,** ௨௪0.

௫௬ - ௬௨. காஞ்சி, நலங்கவினிக் கடிமலரவிழ்ந்தது; அதனை உதையகுமரனாகிய வண்டு உண்ணும்பொருட்டு வந்தேன்; அக்காஞ்சி அம்பலத்தாயதென்க.

௬௩. கண்ணி - தலைமாலை; "கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை" என்பது **புறநானூறு,** கடவுள்வாழ்த்து. நின்மாலைவாழ்கவென்றல் மரபு; "தாமரை யுறையுஞ் செய்யாள், வழுவினர் தம்மைப் புல்லாள் வாழ்கநுங் கண்ணி மாதோ" என்பது **சீவகசிந்தாமணி,** விமலையாரிலம்பகம், ௨. என - என்று சம்பாபதிசொல்ல.

௬௪. பௌவம் - கடல். உடைகலப் பட்டோன் - கப்பல் உடையப்பட்டோன்; "உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன்" என்றார்முன்னும்; ௧௬ - ம் காதை, ௨0. "உடைகலப் பட்ட வெங்கோன்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்,** அடைக்கலக்காதை, ௨௧.

௬௫. வான்புணை - சிறந்ததெப்பம். அவட்கு - சித்திராபதிக்கு.

மேல்வருவன உதையகுமரன் கூற்று.

௬௬. பளிங்கின் - பளிக்கறையின்கணுள்ள, விருந்திற் பாவை இஃது - புதுமையினையுடைய பாவையாகிய இது.

௬௭. ஓவியச்செய்தியென்று - சித்திரச் செய்கையென்று.

௬௬ - ௬௭. மணிமேகலை தன்னைக்

காந்தளஞ் செங்கை தளைபிணி விடாஅ
வேந்திள வனமுலை யிறைநெரித் ததூஉ
௭௰ மொத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த
முத்துக்கூர்த் தன்ன முள்ளெயிற் றமுத
மருந்தே மாந்த வாருயிர் தளிர்ப்ப
விருந்தின் மூர லரும்பிய தூஉ
மாயிதழ்க் குவளை மலர்புறத் தோட்டிக்
௭௫ காய்வேல் வென்ற கருங்கய னெடுங்க
ணறிவுபிறி தாகிய தாயிழை தனக்கெனச்
செவியகம் புகூஉச் சென்ற செவ்வியும்
பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையென்
னுளங்கொண் டொளித்தா ளுயிர்க்காப் பிட்டென்
௮௰ றிடையிருள் யாமத் திருந்தேன் முன்னர்ப்

கண்டு அஞ்சிப் பளிக்கறையிற்புகுந்த பொழுது அவளைச் சித்திரமென்று தான் எண்ணியிருந்ததாக உதயகுமரன் கூறினான்; "தாமொளி மண்டபந் தன்னையாற் றடைஇச், சூழ்வோன் சுதமதி தன்முக நோக்கிச், சித்திரக் கைவினை திசைதொறுஞ் செறிந்தன, வித்திறத் தாணின் னிளங்கொடி யுரையென" என்று முன்பு வந்திருத்தல்காண்க; ௫ - ம் காதை, ௯ - ௧௨.

௬௮. தளைபிணி - கட்டியகட்டு; தளைதல் - கட்டுதல். விடா - விடாவாய்.

௬௯. இறை - சிறிது.

௬௮ - ௬௯. செங்கைகள் பிணிவிடாவாய் முலையை இறையளவு நெரித்தசெய்கையும்.

௭௰. பவளமென்றது வாயை.

௭௧. முத்துக்கூர்த்தன்ன - முத்துக்கள் கூர்மையுற்றாலொத்த. எயிறு - பல்.

௭௨. அருந்த வேமாந்த - உண்ணுதற்கு ஆசைப்பட்ட; "அருந்தே மாந்த வாருயிர் முதல்வனை" என்றார்முன்னும்; ௧௪ - ம் காதை, ௬௮.

௭௧ - ௭௨. முள்வா லெயிறூ றமுதம் முனியாது மாந்திக், கொள்ளாத வின்பக் கடற்பட்டனன்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, கோவிந்தையாரிலம்பகம், ௮௯.

௭௩. விருந்தின்மூரல் - புதிய இளநகை. அரும்புதல் - தோற்றுதல்.

௭௧ - ௭௩. எயிற்றமுதத்தையுண்ண ஆசையுற்ற எனதுயிர் செழிப்புறும்வண்ணம் புன்முறுவல் செய்ததும்.

௭௪. மாயிதழ் - கரிய இதழ்.

௭௬. பிறிதாகியது - வேறுபட்டது. ஆயிழைதனக்கு - மணிமேகலைக்கு.

௭௭. புகூஉ - புகுந்து. 'செவிகுறுகுறாஉச் சென்ற' என்றும் பாடம். செவ்வி - அழகு.

௭௪ - ௭௭. ஓட்டி வென்ற கண்கள் ஆயிழைக்கு அறிவுபிறிதாகியதென்று குறிப்பித்துச் செவிக்கணே சென்ற செவ்வியும்.

௭௮. பளிங்கு - உவவனத்திலுள்ள பளிக்கறை. பாவை - மணிமேகலை.

௭௯. கொண்டு - நெரித்ததூஉம் அரும்பியதூஉம் செவ்வியும் ஆகிய இவற்றைக் கொண்டு. உயிர்க்காப்பிட்டு - உயிரைக் காத்தல்செய்து.

௭௮ - ௭௯. பாவை கொண்டு உயிர்க் காப்பிட்டு என்னுளத்து ஒளிததாளென்க.

௮௰. இருந்தேன் முன்னர் - துயிலாதிருந்தேனுடைய முன்பு; "பொங்குமெல் லமளியிற் பொருந்தா திருந்தோன், முன்னர்த் தோன்றி" என்று முன்பு வந்திருத்தல்காண்க; ௭ - ம் காதை, ௬ - ௭.

பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றிச்
செங்கோல் காட்டிச் செய்தவம் புரிந்த
வங்கவ டன், மயாபபா யென்றன
டெய்வங் கொல்லோ திப்பியங் கொல்லோ
அ௫ வெய்யா மையலேன் யானென் றவன்சொலச்
சித்திரா பதிதான் சிறுநகை யெய்தி
யத்திறம் விடுவா யாசிளங் குரிசில்
காமக் கள்ளாட் டிடைமயக் குற்றன
தேவர்க் காயினுஞ் சிலவோ செப்பின்
௬௦ மாதவன் மடந்தைக்கு வருந்துதுய ரெய்தி
யாயிரஞ் செங்க ணமரர்கோன் பெற்றது
மேருக் குன்றத் தூருநீர்ச் சரவணத்
தருந்திறன் முனிவர்க் காரணங் காகிய
பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர் பின்புளம் போக்கிய
௬௫ வங்கி மனையா ளவரவர் வடிவாய்த்
தங்கா வேட்கை தனையவ டணித்ததூஉங்

௮௧. ஒருத்தியென்றது, மணிமேகலா தெய்வத்தை.

௮௩. அயர்ப்பாய் - மறப்பாய்.

௮௨ - ௮௩. எ - ம் காதை, ௮ - ௧௪.

௮௦ - ௮௩. இருந்தேன்முன்னர் ஒருத்தி தோன்றிக் காட்டி அவள்திறம் அயர்ப்பாயென்றனளென்க.

௮௪. என்றவள் தெய்வமோ! தெய்வலோகத்திற்றோன்றிய பொருளோ!

௮௫. எய்யா மையலேன் - இன்னதென்று அறியாத மயக்கமுடையேன்; எய்த்தல் - அறிதல்.

௮௭. அத்திறம்விடுவாய் - 'அங்கவடன்றிறமயர்ப்பாய்' என்று நின்கனவிற் றோன்றிய ஒருத்திகூறிய அதனை விடுவாயாக.

௮௮. மயக்குற்றன - மயங்கிச்செய்த செய்திகள்.

௮௯. செப்பிற் சிலவோ, பலவுள்ளன வென்றபடி. 'செப்புவன்'என்றும்பாடம்.

உதையகுமரனுக்குத் துணிவு பிறத்தற் பொருட்டு இந்திரன் அகலிகையை விரும்பியது முதலியவற்றைச் சம்பாபதி கூறுவாள் :—

௬௦. மாதவன் மடந்தை - கௌதமன் மனைவியாகிய அகலிகை.

௬௦ - ௬௧. இந்திரன் கௌதமமுனிவர் மனைவியாகிய அகலிகையை விரும்பிச் சேர்ந்து அம்முனிவர்சாபத்தால் ஆயிரங் கண் பெற்றானென்பது புராணகதை.

௬௨. மேருக்குன்றத்து - இமயமலையினிடத்து; இமயம் மலையாயினதலின், மற்ற மலைகளின்தொழில்களையும் பெயர்களையும் அதற்கேற்றிக்கூறுதல் நூன்மரபு; "இமயவில் வாங்கிய" (கலித்தொகை, ௩௮.) என்றும், "இமயநட் டரவு சுற்றி" (சீவகசிந்தாமணி, குணமாலையாரிலம்பகம், ௧௧௩) என்றும் வந்திருத்தல் காண்க. ஊரும் நீர்ச் சரவணத்து - பரந்த நீரையுடைய சரவணத்தில்; சரவணம் - தருப்பைக்காட்டினையுடையதொரு பொய்கை.

௬௩. முனிவர் - ஸப்தரிஷிகள்.

௬௪. பெரும்பெயர்ப்பெண்டிர் - பெரியபுகழையுடைய மனைவியர்.

௬௫. அங்கி மனையாள் - அக்கினிதேவன் மனைவியாகிய ஸ்வாகாதேவி. அவரவர்வடிவாய் - அவ்வம்முனிபத்தினிகள் வடிவமாய்.

௬௬. வேட்கை - விருப்பம். அவள் - ஸ்வாகாதேவி.

௬௨ - ௬௬. முன்னொருகாலத்தில் அக்

கேட்டு மறிதியோ வாட்டிறற் குரிசில்
கன்னிக் காவலுங் கடியிற் காவலுந்
தன்னுறு கணவன் சாவுறிற் காவலு
க00 நிறையிற் காத்துப் பிறர்பிறர்க் காணாது
கொண்டோ னல்லது தெய்வமும் பேணாப்
பெண்டிர்தங் குடியிற் பிறந்தா ளல்ல
ளாடவர் காண நல்லரங் கேறி
யாடலும் பாடலு மழகுங் காட்டிச்
க0ரு சுரும்புநாண் கருப்புவி லருப்புக்கணை தூவச்
செருக்கய னெடுங்கட் சுருக்குவலைப் படுத்துக்
கண்டோர் நெஞ்சங் கொண்டகம் புக்குப்
பண்டோர் மொழியிற் பயன்பல வாங்கி
வண்டிற் றுறக்குங் கொண்டி மகளிரைப்

இனிதேவன் ஸப்தரிஷிகளுடைய மனைவிகளைவிரும்பி அந்தச் சந்தாபம் பொறுக்கமாட்டாமற் காட்டுக்குப்போனபொழுது அவன் எண்ணத்தையறிந்த ஸ்வாகாதேவி அம்முனிவரெழுவர் மனைவிகளுள் அருந்ததியொழிந்தோருடைய வடிவத்தை முறையேயெடுத்து வேறுவேறு காலங்களிற் சேர்ந்து அவன் வேட்கையைத் தணித்தாளென்று ஸ்ரீவியாஸபாரதத்துள்ள ஆரணியபர்வத்தில் உஉ௪, உஉரு, உஉ௬ - ம் அத்தியாயங்களால்

கஅ. கன்னி - கன்னிப்பருவம். கடி - கல்யாணம்.

க00. நிறை - நெஞ்சைக் கற்புநெறியில் நிறுத்தல்; "சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர், நிறைகாக்குங் காப்பே தலை." என்று வருதல்காண்க; இது திருக்குறள், ருஎ. பிறர்க்காணாது - அயலாரைப் பாராமல்.

க0க. கொண்டோன் - கணவன்.

க0உ. பெண்டிர் - குலமகளிர்.

க0க - க0உ. "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்" என்பது திருக்குறள், ருரு.

க0ங. நல்லரங்கு - எழுகோலகலத்தினையும் எண்கோல் நீளத்தினையும் ஒருகோல் குறட்டுயரத்தினையும் வாய்தலிரண்டினையுமுடைய அரங்கு. இதனை, சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுகாதை, க0௬-ம் அடிமுதலியவற்றானுணர்க.

க0௪. கூத்தும் பாட்டும் அழகும் ஆகியவிவற்றைப் புலப்படுத்தி; "ஆடலும் பாடலு மழகு மென்றிக், கூறிய மூன்றி னொன்று குறைபடாமல்" என்பது சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுகாதை, அ - கூ; "அழகிகூத் தாடு கின்றாள்" என்றார் சீவகசிந்தாமணியிலும்; பதுமையாரிலம்பகம், அகூ

க0ரு. சுரும்பு - வண்டு; விகாரம். அருப்புக்கணை - மொட்டாருமலராகிய அம்பு; அரும்பு - விகாரம்; "கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கணை மைந்தனை" (உ0 - ம் காதை, கூஉ) எனவும், "கருப்பு வில்லி யருப்புக்கணை தூவ" (உரு - ம் காதை, கூ0) எனவும் இந்நூலுள்ளே பின்புவருதல் காண்க.

க0௬. சுருக்குவலை - ஒருவகை வலை. படுத்து - அகப்படுத்திக்கொண்டு.

க0எ. அகம் - வீடு.

க0அ. 'பண்டொடர்மொழியின்' என்றும் பாடம். பயன்பல - பொருள் அணிகலம் ஆடை முதலியன.

க0கூ. வண்டின் - தேனைக்கொண்டு மலரைத் துறக்கும் வண்டுபோல; வண்டு - பரத்தையர்க்குவமை; "நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை, வறும்பூத் துறக்கும் வண்டு போல்குவம்" என்று இக்காதையிலேயே முன்பு கூறியிருத்தல் காண்க; கக - உ0; "பருகு வாரிற் புல்லிப் பயங்கண் மாறத் துறக்கு, முருகு விம்மு குழலார் போல மொய்

கக0 பான்மையிற் பிணித்துப் படிற்றுரை யடக்குதல்
கோன்முறை யன்றோ குமரற் கென்றலு
முதைய குமர னுள்ளம் பிறழ்ந்து
விரைபரி நெடுந்தேர் மேற்சென் றேறி
யாயிழை யிருந்த வம்பல மெய்திக்
ககரு காடமர் செல்வி கடிப்பசி களைய
வோடுகைக் கொண்டுநின் றாட்டுனள் போலத்
தீப்பசி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோ றீத்துப்
பாத்திர மேந்திய பாவையைக் காண்டலு
மிடங்கழி காமமோ டடங்கா னாகி
கஉ0 யுடம்போ டென்ற னுள்ளகம் புகுந்தெ
னெஞ்சங் கவர்ந்த வஞ்சக கள்வி
நோற்றாண் வாழ்க்கையி னொசிதவந் தாங்கி
யேற்றாண் விரும்பிய காரண மென்னெனத்
தானே தமிய ணின்றோண் முன்னர்
கஉரு யானே கேட்ட லியல்பெனச் சென்று
நல்லா யென்கொ னற்றவம் புரிந்தது

கொடும்பி, யுருவப் பூங்கொம் பொசியப் புல்லித் தீந்தேன் பருகி, யருகுவாய்விட் டார்ப்ப வண்ணன் மெல்லச் சென்றான்." என்று வருதல் காண்க; இது **சீவகசிந்தாமணி**, கேமசரியாரிலம்பகம்; ச. கொண்டி மகளிர் - பொருள் கொள்ளுதலையுடைய பரத்தையர்; கொண்டி - கொள்ளையுமாம்; "நெஞ்சு நடுக்குறூஉக் கொண்டி மகளிர்" என்பது **மதுரைக்காஞ்சி**, ருஅரு.

கக0. படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை.

ககக. கோன்முறை - செங்கோன்முறை. என்றலும் - என்று சம்பாபதி கூறலும்.

ககஉ. உள்ளம் பிறழ்ந்து - மனம்வேறுபட்டு.

ககரு. விரைபரி - வினைத்தொகை.

ககச. ஆயிழை - மணிமேகலை. அம்பலம் - உலகவறவி.

ககரு. காடமர்செல்வி - துர்க்கை; "காடமர் செல்வி கழிபெருங் கோட்டமும்" என்றார்முன்னும்; சு - ம் காதை, ருரு. கடிப் பசி களைய - பேய்களின்பசியைத் தவிர்த்தற்பொருட்டு. 'களைஇய' என்றும் பாடம்.

ககரு - ககசு. ஊட்டுனளாகிய காடமர் செல்விபோலவென இயைக்க.

ககஎ - ககஅ. பாத்திரமேந்தி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோறீத்தபாவை - மணிமேகலை. காணடலும் - உதையகுமரன் கணடவுடன்.

ககக. இடங்கழிகாமம் - வரம்பின்றிப் பெருகியகாமம்; இராகவேகமென்பாருமுளர்; "இடங்கழி நெஞ்சத் திளமையானை" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, கட்டுரைகாதை, ருஎ.

கஉக. கள்வி - மணிமேகலை.

கஉஉ. நோற்றாண் வாழ்க்கை - விரதங்களாற் பட்டினிவிட்டுணணுதலையுடையவாழ்க்கை. வாழ்க்கை - தவத்திற்கு அடை. நொசிதவம் - நுண்ணியதவம்; "நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத்தீர்" என்பது **சிலப்பதிகாரம்**, நாடுகாண்காதை, உஉரு.

கஉரு. ஏற்றாண்-இரந்துண்ணுமுணவு. 'காரணம் யாதென' என்றும் பாடம்.

கஉரு - கஉரு. என்னெனக் கேட்டல் இயல்பென்று உதையகுமரன்

கஉசு. நற்றவம் புரிந்தது என்கொல்.

சொல்லா யென்று துணிந்துடன் கேட்ப
வென்னமர் காதல னிராகுல னீங்கிவன்
றன்னடி தொழுதலுந் தகவென வணங்கி
௧௩௦ யறைபோய் நெஞ்ச மவன்பா லணுகினு
மிறைவளை முன்கை யீங்கிவன் பற்றினுந்
தொன்று காதலன் சொல்லெதிர் மறுத்த
னன்றி யன்றென நடுங்கினள் மயங்கிக்
கேட்டது மொழிவேன் கேள்வி யாளரிற்
௧௩௫ றோட்ட செவியைநீ யாகுவை யாமெனிற்
பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட் டிரங்கலு
மிறத்தலு முடைய திடும்பைக் கொள்கல
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்
௧௪௦ மண்டமர் முருக்குங் களிறனை யார்க்குப்
பெண்டிர் கூறும் பேரறி வுண்டோ

'நல்லா யெனக்கோ நற்றவம் புரிந்தது' எனறும் பாடம்.

௧௨௭. கேட்ப-உதயகுமரன் கேட்ப 'துணிந்துடன் கேட்ப' என்றும் பாடம்.

௧௨அ. என்னமர் காதலன் இராகுலன் - இவன் என்னை விரும்பிய கணவனாகிய இராகுலனாவான்; என்றது பழம் பிறப்பின் செய்தி கூறியபடி.

௧௨௯. வணங்கி - மணிமேகலை வணங்கி.

௧௩௦. அறைபோய் - ஒட்டைபோய். நெஞ்சம் அறைபோய் அவன்பால் அணுகினுமென்க.

௧௩௨. தொன்று - பழமை.

௧௩௩. நன்றியன்று - நன்மையன்று.

௧௩௪. கேட்டது மொழிவேன் - நீ கேட்டதற்கு விடை கூறுவேன். அவன் கேட்டது, முன்பு 'நல்லா யென்கொனற்றவம் புரிந்தது' (௧௨௩ - ம் அடி) என்பதனு லுணரப்படும். கேள்வியாளரின் = கேள்வியாளர்களால்.

௧௩௫. நீ துளைக்கப்பட்ட செவியையுடையாயாயின்.

௧௩௪ - ௧௩௫. எனின்மொழிவேனென இயையும். இதில் "கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற், றோட்கப் படாத செவி" என்னும் ௪௧அ - ம் திருக்குறளின் பொருள் அமைந்திருத்தல் கா

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று.

௧௩௭. இடும்பை - துன்பம்.

௧௩அ. யாக்கையாகிய இது.

௧௩௬-௧௩அ. இம்மூன்று உடையது கொள்கலம் என்க. இவ்வடிகளிற்போலவே "வினையின் வந்தது வினைக்குவிளைவாயது, புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது, மூத்துவிளி வுடையது தீப்பிணியிருக்கை, பற்றின் பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம், புற்றடங் கரவிற் செற்றச் சேக்கை, யவலக் கவலை கையா றழுங்க, றவலா வுள்ளந் தன்பா லுடையது, மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து, மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" என்று இந்நூலுள்ளே முன்னும் மக்கள் யாக்கையை இழித்துக்கூறியிருத்தல்காண்க; ௪ - ம் காதை, ௧௧௩ - ௧௨௧.

௧௩௯. நல்லறம் - தயாதருமம்.

௧௪௦. மண்டு அமர் முருக்கும் களிறு - மிக்குச் செல்லுகின்றபோரை அழிக்கும்யானை. 'மண்டல மாடுங் களிறு' என்றும் பாடம்.

௧௪௧. உண்டோ - இல்லையென்றபடி.

௧௪௦ - ௧௪௧. 'களிறனை யார்க்குப்,

கேட்டனை யாயின் வேட்டது செய்கென
வாட்டிறற் குரிசிலை மடக்கொடி நீங்கி
முந்தை முதல்வி முதியா ளிருந்த
கசடு குச்சரக் குடிகை தன்னகம் புக்காங்
காடவர் செய்தி யறிகுநர் யாரெனத்
தோடலர் கோதையைத் தொழுதன ளேத்தி
மாய விஞ்சை மந்திர மோதிக்
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வடிவாய்
கடுo மணிமே கலைதான் வந்து தோன்ற
வணிமலர்த் தாரோ னவள்பாற் புக்குக்
குச்சரக் குடிகைக் குமரியை மரீஇப்
பிச்சைப பாத்திரம் பெரும்பசி யுழந்த
காயசண் டிகைதன் கையிற் காட்டி
கடுரு மாயையி னொளித்த மணிமே கலைதனை
யீங்கிம் மண்ணீட் டியாரென வுணர்கே
னுங்கவ ளிவளென் றருளா யாயிடிற்
பன்னா ளாயினும் பாடு கிடப்பே

பெண்டிர் கூறும் பேரறி வுண்டோ' என்றது முன்னிலைப்புறம்; இப்படியே "இளமை நாணி முதுமை யெய்தி, யுரை முடிவு காட்டிய வுரவோன் மருகற், கறிவுஞ் சால்பு மரசியல் வழக்குஞ், செறிவளை மகளிர் செப்பலு முண்டோ" என்று உதையகுமரனைநோக்கிச் சுதமதிகூறியதாக இந்நூலில் முன்பு கூறியிருத்தல் காண்க; ச - ம் காதை, கoஎ - ககo.

கசஉ. வேட்டது - விரும்பியது.

கசங. குரிசிலை-உதையகுமரனை. மடக்கொடி - மணிமேகலை.

கசச. முதியாள் - சம்பாபதி.

கசடு குச்சரக்குடிகை [=கூர்ச்சரகுடிகா] கூர்ச்சரதேசத்துப் பணியமைந்த சிறிய கோயில். கூர்ச்சரதேசம் சிற்பத்திற் பெயர் பெற்றதென்பர். "குச்சரக் குடிகைக்கன்னியை மரீஇ" என்று இக்காதையிலேயே பின்னும் வரும்; கடுஉ. கூர்ச்சரமென்பது குஜ்ஜரமென்று கன்னடபாஷையில் வழங்கப்படுகின்றது.

கசசு அறிகுநர் - அறிவோர்.

கசஎ. கோதை - சம்பாபதி.

கசஅ. மந்திரம் - மணிமேகலாதெய்வம் உபதேசித்த (வேற்றுரு எய்துவிக்கும்) மந்திரம். இதனை, கo - ம் காதை அo - ம் அடிமுதலியவற்றாலுணர்க.

கசகூ. காரிகை - பெண்.

கசகூ - கடுo. மணிமேகலை காரிகை வடிவாய் வந்துதோன்றவென்க.

கடுக. தாரோன் - உதையகுமரன். அவளென்றது, காயசண்டிகை வடிவு கொண்டு நின்ற மணிமேகலையை.

கடுஉ. குமரி - சம்பாபதி.

மேல்வருவன உதையகுமரன் கூற்று.

கடுங - கடுச. பாத்திரத்தைக் கையிற் காட்டியென்க

கடுசு. மண்ணீடு - சுதையாற் செய்யப்பட்ட பாவை. மண்ணீடுகளுள்ளென எழுனுருபுவிரிக்க.

கடுஅ. பாடுகிடப்பேன் - வரங்கிடப்பேன்; பாடு - படுக்கை; "பாசண்டச் சாத்தற்குப் பாடு கிடந்தாளுக்கு" (கனாத்திறமுரைத்தகாதை, கடு) எனவும், "பாசண் டன்பாற் பாடு கிடந்தாட்கு" (வரந்தருகாதை, எஅ) எனவும் சிலப்பதிகாரத்து வருதல்காண்க.

னின்னுங் கேளா யிமையோர் பாவாய்
௧௧௦ பவளச் செவ்வாய்த் தவளவா ணகையு
மஞ்சனஞ் சேராச் செங்கய னெடுங்கணு
முரிந்துகடை நெரிய வரிந்தசிலைப் புருவமுங்
குவிமுட் கருவியுங் கோணமுங் கூர்நுனைக்
கவைமுட் கருவியு மாகிக் கடிகொளக்
௧௧௫ கல்விப் பாகரிற் காப்புவலை யோட்டி
வல்வா யாழின் மெல்லிதின் விளங்க
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்துக் காட்டிப்
புதுக்கோள் யானை வேட்டம் வாய்த்தென

௧0௯. இமையோர் பாவாய் - தேவர்களுடைய தலைவி; "பவமறு வித்த வானோர் பாவாய்" (௨௫ - ம் காதை, ௧௭௭) என்று சிந்தாதேவியைப் பின்பு கூறுதல் காண்க.

இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையின் நகைமுதலியவற்றால் தான்வலியழிந்து அவளுக்குவயமாயினமை கூறுவான், தன்னை யானையாகவும் அவள் நகைமுதலியவற்றை யானையையடக்கி வயமாக்குங் கருவிகளாகவும் உருவகஞ்செய்து கூறுகின்றான்.

௧௧௧. 'அஞ்சனஞ் சேரா' என்றதனாற் கண்ணுக்கு மையெழுதாமை துணியப்படும்.

௧௧௩. கோணம் - தோட்டி; "கோணந் தின்ற வடுவாழ் முகத்த" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, ௫௯௨.

௧௧௪. கவைமுட்கருவி-கவைத்த முள்ளையுடைய பரிக்கோல்; "கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக், கல்லா வினைஞர் கவளங் கைப்ப" என்பது முல்லைப்பாட்டு, ௩௫ - ௩௬. கடிகொள - காவல்கொள்ள.

௧௧௩ - ௧௧௪. குவிமுட் கருவிமுதலிய மூன்றும் யானையையடக்கும் கருவிவிசேடங்கள்.

௧௧0-௧௧௪. நகை குவிமுட்கருவியும், கண் கோணமும், புருவம் கவைமுட் கருவியுமாகிக் கடிகொளவென வியைக்க; இது நிரனிறை.

௧௧௫. கல்வியாகிய பாகர்களாற் காத்தலாகிய வலையைப்போக்கி; "மடங்கெழு நோக்கின் மதமுகத் திறப்புண், டிடங்கழி நெஞ்சத் திளமை யானை, கல்விப் பாகன் கையகப் படாஅ, தொல்கா வுள்ளத் தோடு மாயினும்" என்றதிற் கல்வியைப் பாகனாக உருவகஞ்செய்திருத்தல் காண்க. இது சிலப்பதிகாரம், கட்டுரைகாதை, ௩௯ - ௩௯.

௧௧௭. முதுக்குறைமுதுமொழி - பேரறிவைப் புலப்படுத்தியமொழி; என்பது "பிறத்தலு மூத்தலும்" என்றது முதலியவற்றை.

௧௧௬ - ௧௧௭. யாழோசைபோல இனிமையாக மொழிகளை எடுத்துக்காட்டி; யானை யாழிற்கு வயமாகுமாதலின், இங்ஙனம் கூறினான்; இதனைப் பின்வரும் மேற்கோள்களாலுணர்க; "காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களிற் றொருத்தல், யாழ்வரைத் தங்கி யாங்கு" என்பது கலித்தொகை, ௨. "அணியிழை மகளிரும் யானையும் வணக்கு, மணியொலி வீணை" என்பது பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், நருமதைச்சம்பந்தம். "இசையினி லிவட்குத் தோற்றும் யானையால் வேறு மென்னி, னிசைவதொன் றன்று கண்டீர்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௨௫௯. 'யானை நாதத்திற்றோற்றலின், அதற்கு வணங்குதலியல்பு' என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்.

௧௧௮. புதிதாகக் கொள்ளப்படும்யானை வேட்டையில் அகப்பட்டதென்றுகருதி. இது, மணிமேகலையின் உட்கோளென்று உதயகுமரன் கருதினான். 'புதுக்கோட்டியானை' என்றும் பாடம்.

ரியா ளூன்றன் கோட்டம் புகுந்த
கஎ௦ மதிவாண் முகத்து மணிமே கலைதனை
யொழியப் போகே னுன்னடி தொட்டே
னிதுகுறை யென்றன னிறைமகன் றானென

உதையகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை முற்றிற்று.

கசுசு. முதியாள் - விளி.

கஎக. அடிதொடுதல் - சூளுறவுகளுள் ஒன்று; இதனைப் பின்வருவனவற்றாலு ணர்க; "நம்மூ, ணுமுசாஅங் கோனடி தொட்டேன்" என்பது கலித்தொகை, கூசு. "அடல்வலி யெயினர்நி னடி தொடு கடனிது" எனவும் "அடிதொடு படுகடனிது" எனவும் வருவன சிலப்ப திகாரம், வேட்டுவவரி; "சுடரொடு"— "துடியொடு".—

கஎஉ. இதுகுறை - இஃது எனக்கு வேண்டுங்காரியம்; குறை - காரியம்; "முறைவேண் டுநர்க்குங் குறைவேண் டுநர்க்கும், வேண்டுப வேண்டுப வேண் டினர்க் கருளி" என்பது பெரும்பா ணாற்றுப்படை, ௪௪௬ - ௪௪௪. இறைம கன் - உதையகுமரன்.

க - கஎஉ. சித்திராபதி, அதுகேட்டு எறி வெய்துயிர்த்துக் கலங்கித் திரிப்ப லென்று கூத்தியன் மடந்தையரெல்லார் க்குங்கூறும்; அங்ஙனங்கூறுகின்றவள் வஞ்சினஞ்சாற்றி உயிர்த்துத் தேர்ந்து போகிக் குறுகிப் பொருந்தி நின்று எத்த அவன் 'தவறின்றோ' என, அவள், 'வேந்தே; நின்கண்ணி வாழ்க; காஞ்சி அம்பலத்தாயது' என, அதுகேட்டு அவ ட்கு உரைப்போன் 'எய்யாமையலேன்' என்று சொல்ல, சித்திராபதி சிறுநகை யெய்தி, 'படிற்றுரை யடக்குதல் கோன் முறையன்றோ குமரற்கு' என்றலும், உதையகுமரன் உள்ளம் பிறழ்ந்து எறி எய்திக் காண்டலும் அடங்காளுகிச் செ ன்று துணிந்து கேட்ப, அவள் வணங்கி நடுங்கி மயங்கி, 'வேட்டதுசெய்க' என் றுகூறி நீங்கிப் புக்குத் தொழுது எத்தி ஒதிக் காயசண்டிகை வடிவாய் வந்துதோ ன்ற, தாரோன்புக்கு மரீஇ 'இதுகுறை' என்றனனென வினைமுடிவு செய்க.

பத்தொன்பதாவது

சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை.

[பத்தொன்பதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவாய்ச் சிறைக்கோட்டம்புக்குச் சிறைவீடுசெய்து சிறைக் கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கிய பாட்டு.]

முதியாள் திருந்தடி மும்மையின் வணங்கி
மதுமலர்த் தாரோன் வஞ்சினங் கூற
வேடவிழ் தாரோ யெங்கோ மகன்மு
னாடாது துணிந்து நாநல்கூர்ந் தனையென
ரு வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திர மொன்று தெய்வங் கூறலு
முதைய குமர னுள்ளங் கலங்கிப்
பொதியறைப் பட்டோர் போன்றுமெய் வருந்தி
யங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றே
க0 செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம்

க. முதியாள் - சம்பாபதி. மும்மை - மனம் வாக்குக் காயங்கள். 'முறைமையின் வணங்கி' என்றும் பாடம்.

உ. தாரோன் - உதையகுமரன். வஞ்சினம் - சூளுறவு; அஃது "உன்னடி தொட்டேன்" என்றது; கஅ-ம் காதை, களக.

மேல்வருவன தெய்வத்தின் கூற்று.

ச. நாடாது துணிந்து - ஆராயாது துணிவுற்று, நாநல்கூர்ந்தனை - நாவறுமையுற்றாய்; என்றது, "எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி, னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு" என்னும் சசுஎ-ம் திருக்குறளின் பொருளைத் தழுவிவந்தவாறு காண்க. நாநல்கூர்ந்தனை:—க0-ம் காதை, கூச.

ரு. வித்தகர் - சிற்பாசாரிகள்; "வித்தகரியற்றிய, கண்கவரோவியம்" (கூ-ம் காதை, ககூ0 - ககூக) எனவும், "வித்தகரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச் செய்கை" (கூ-ம் காதை, கசுஎ - கசுஅ) எனவும் முன்பு வந்திருத்தல் காண்க; "வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கோலத்து" என்பது சிலப்பதிகாரம், நடுகற்காதை, உஉச.

சு. ஒன்றுதெய்வம் - பொருந்திய தெய்வம்.

ச - சு. நல்கூர்ந்தனையெனக் கூறலுமென்க.

அ. பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழறை; "போதார் பிறவிப் பொதியறையோர்" என்பது சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, ககூக.

கூ. அவள் - மணிமேகலை. அயர்ப்பாய் - மறப்பாய்.

க0. செங்கோல் காட்டிய - செங்கோன்முறையை எடுத்துக் காட்டிய. தெய்வமுமென்றது மணிமேகலா தெய்வத்தை; உம்மை - எதிரதுதழீஇயது. திப்பியமென்பதன்பொருளை, எ-ம் காதை, கூஎ-ம் அடிக்குறிப்பிற்பார்க்க.

கூ - க0. உதயகுமரனுக்கு மணிமேக

பையர வலகுல பலாபசி களையக்
கையி லேந்திய பாத்திரந் திப்பிய
முந்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயெனச்
சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பிய
கரு மிந்நிலை யெல்லா மிளங்கொடி செய்தியிற்
பின்னறி வாமெனப் பெயர்வோன் றன்னை
யகல்வாய் ஞால மாரிரு ளுண்ணப்
பகலர சோட்டிப் பணையெழுந் தார்ப்ப
மாலை நெற்றி வான்பிறைக் கோட்டு
உ0 நீல யானை மேலோ ரின்றிக்
காமர் செங்கை நீட்டி வண்டுபடு
பூநா றுகடாஅஞ் செருக்கிக் கால்கிளர்ந்து

லாதெய்வம் செங்கோன் முறையை யெடுத்துக்காட்டி, மணிமேகலை திறத்தை நீ மறப்பாயென்று கூறியதனை, "கோனிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியுங், கோணிலை திரிந்திடின் மாரி வறங்கூரு, மாரி வறங்கூரின் மன்னுயி ரில்லை, மன்னுயி ரெல்லா மண்ணாள் வேந்தன், றன்னுயி ரென்னுந் தகுதியின் ருகுந், தவத்திறம் பூண்டோ டன்மேல் வைத்த, வவத்திற மொழிகென் றவன் வயி னுரைத்தபின்" (எ - ம் காதை, அ - கச) எனவும், "பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றிச், செங்கோல் காட்டிச் செய்தவம் புரிந்த, வங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றனள்" (கஅ - ம் காதை, அக - அரு) எனவும் இந்நூலுள்ளே முன் புவந்தவாற்ருலுணர்க.

சக. 'பசிகெடுப்ப' என்றும் பாடம்.

கக - கஉ. களைய வேந்தியபாத்திரம்.

கரு. பிழைத்தாய் - தவறுசெய்தாய்.

கச. இதூஉம் - இதுவும்.

கரு. இந்நிலையெல்லாம் - செங்கோல் காட்டிய தெய்வமுதலிய மூன்றன் வரலாற்றையும். இளங்கொடி - மணிமேகலை.

கசு. பெயர்வோன்றன்னை - பெயர்ந்து செல்லும் உதயகுமரனை.

இனி இராத்திரியை யானையாக உருவகித்துக் கூறுவார்.

கஅ. பகல் அரசு - சூரியனாகிய அரசனை. பணை - பறை; யானை செல்லுங்கால் அதன்வரவை எல்லார்க்குந் தெரிவித்தற்குப் பணைமுழங்கும்; "வெரூஉப் பறை நுவலும் பரூஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழம்" என்பது பொருநராற்றுப்படை, கஎக - கஎஉ.

கக. மாலை நெற்றி - அந்திக்காலமாகியநெற்றி; பிறைக்கோடு - பிறையாகிய தந்தம்.

உ0. நீலயானை - கரியநிறத்தையுடைய (இராத்திரியாகிய) யானை. மேலோர் - பாகர்; "மேலோரின்றி" என்றார் முன்னும்; ச - ம் காதை, ௬; "மேலோர் வீசி" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, ௬அக.

உக. காமர்செங்கை - விருப்பமாகிய ?க்கை.

உஉ. பூநாறுகடாம் - எழிலைப்பாலை மலரினது மணநாறுகின்றமதம்; இதனை, "பாத்த யானையிற் பதங்களிற் படுமத நாறக், காத்த வங்குச நிமிர்ந்திடக் கால்பிடித் தோடிப், பூத்த வேழிலைப் பாலையைப் பொடிப்பொடி யாகக், காத்தி ரங்களாற் றலத்தொடுந் தேய்த்த தோர் களிறு" என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க; இது கம்பராமாயணம், வரைக் காட்சிப்படலம், சு. செருக்கி - களித்து. கால்கிளர்ந்து - காற்றைப்போலே எழுந்து; "கால்கிளர்ந் தன்ன வேழம்" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, அஉ.

நிறையழி தோற்றமொடு தொடர முறைமையி
னகர நம்பியர் வளையோர் தம்முடன்
௨௫ மகர வீணையின் கிளைநரம்பு வடித்த
விளிபுண ரின்சீ ரெஃகுளங் கிழிப்பப்
பொறாஅ நெஞ்சிற் புகையெரி பொத்திப்
பறாஅக் குருகி னுயிர்த்தவன் போயபி
னுறையுட் குடிகை யுள்வரிக் கொண்ட
௩௰ மறுவில் செய்கை மணிமே கலைதான்
மாதவி மகளாய் மன்றந் திரிதரிற்
காவலன் மகனோ கைவிட லீயான்
காய்பசி யாட்டி காயசண் டிகையென
வூர்முழு தறியு முருவங் கொண்டே
௩௫ யாற்று மாக்கட் காற்றுந் துணையாகி

௧௯ - ௨௩. பெயர்வோன்றன்னை நீல யானை தொடர வெனவியைக்க; இரவுவர வென்றபடி.

௨௪. நம்பியர் - காதலஞ்செல்வர்; "நறுஞ்சாந் தகலத்து நம்பியர்" என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, ௧௦௦. வளையோர் - மகளிர்.

௨௫. மகரவீணை - மகரயாழ்; இது நால்வகையாழ்களுள் ஒன்று; பதினேழு நரம்புகளையுடையது. கிளைநரம்பு - குரல், இளி, துத்தம், விளரி, கைக்கிளையென்னும் ஐந்துமாம்; இதனை "கிளையெனப் படுவ கிளக்குங் காலைக், குரலே யிளியே துத்தம் விளரி, கைக்கிளை யென வைந் தாகுமென்ப." என்பதனாலுணர்க. வடித்தல் - 'சுட்டு விரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி நரம்பை அகமும் புறமும் ஆராய்தல்' என்பர் சிலப்பதிகார அரும்பத வுரையாசிரியர்; 'நரம்பை உருவுதல்' என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்.

௨௬. இளி-இசை; ஏழுநரம்பினுள் ஒன்றன் பெயராயிருந்தும் எல்லாப்பண்ணிற்கும் இஃது அடிமணையாதலின், ஈண்டு இப்பொருளைத் தந்துநின்றது. சீர் - தாளவறுதி. எஃகு - வேல். சீராகிய எஃகு உளத்தைக்கிழிப்ப.

௨௭. எரிபொத்தி - (காமமாகிய) தீமூட்டப்பட்டு.

௨௮ பறாஅக்குருகின் உயிர்த்து - கொல்லனுலைமூக்குப்போலே யுயிர்த்து; பறாஅக்குருகு - வெளிப்படை; கருவூரைப் பூவாவஞ்சியென்றும், குதிரைமலையை ஊராக்குதிரையென்றும், குறிஞ்சிப்பண்ணைக் கொய்யாக் குறிஞ்சியென்றும் நாஞ்சின்மலையை உழாநாஞ்சிலென்றும் நூல்களில் வழங்குதல் காண்க. "ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்து" என்றார் முன்னும்; ௨ - ம் காதை, ௬௧.

௧௯ - ௨௮. பெயர்வோன்றன்னை நீல யானைதொடர, சீராகியஎஃகு உளங்கிழிப்ப எரிபொத்தி உயிர்த்து அவன் போயபினென்க.

இனி, மணிமேகலை உதயகுமரனுக்கு அஞ்சிக் காயசண்டிகை வடிவத்துடன் பிச்சையிடுதற்கு வெளிப்பட்டு வந்தமை கூறுவார்.

௨௯. உறையுட் குடிகை - இருப்பிடமாகிய சிறிய கோயிலில். உள்வரிக்கொண்ட - வேற்றுருவங்கொண்ட; உள்வரியாவது பாண்டவர் விராடநகரத்துப் பிறிதுருவங்கொண்டாற்போல்வது; இருத்திரிமவேடமென்றும் வடிவுமறைத்தலென்றுங்கூறுவர் சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர்.

௩௧. 'மாதவிமகளாய்' என்பது முதலியன மணிமேகலையின் உட்கோள். மன்றம் - உலகவறவி.

௩௨. காவலனமகன் - உதயகுமரன். கைவிடலீயான் - கைவிடான்.

௩௫. ௧௭ - ம் காதை, ௬௪.

யேற்றலு மிடுதலு மிரப்போர் கடனவர்
மேற்சென் றளித்தல் விழுத்தகைத் தென்றே
நூற்பொரு ளுணர்ந்தோர் நுனித்தன ராமென
முதியாள் கோட்டத் தகவயி னிருந்த
சం வமுத சுரபியை யங்கையின் வாங்கிப்
பதியகந் திரிதரும் பைந்தொடி நங்கை
யதிர்கழல் வேந்த னடிபிழைத் தாரை
யொறுக்குந் தண்டத் துறுசிறைக் கோட்டம்
விருப்பொடும் புகுந்து வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
சரு யாங்குப் பசியுறு மாருயிர் மாக்களை
வாங்கு கையகம் வருந்தநின் றூட்டலு
மூட்டிய பாத்திர மொன்றென வியந்து
கோட்டங் காவலர் கோமகன் றனக்கிப்
பாத்திர தானமும் பைந்தொடி செய்தியும்
ருO யாப்புடைத் தாக விசைத்துமென் றேகி
நெடியோன் குறளுரு வாகி நிமிர்ந்துத
னடியிற் படியை யடக்கிய வந்நா
ணீரிற் பெய்த மூரி வார்சிலை
மாவலி மருமான் சீர்கெழு திருமகள்

ங௯ - ௩௮. வாங்குதலும் கொடுத்தலும் இரப்போர்கடனுமாதலின், அவர் எவ்விடத்தும் வலிந்து சென்று கொடுத்தல் சிறப்புடைத்தென்று நூற்பொருளுணர்ந்தோர் ஆராய்ந்து சொன்னாரென்று கருதி. (?)

சO. வாங்கி - கொண்டு.

சக. நங்கை - மணிமேகலை. 'பைந்தொடி மடந்தை' என்றும் பாடம்.

சஉ. பிழைத்தாரை - பிழை செய்தாரை.

சங. தண்டத்து - தண்டத்தினையுடைய. சிறைக்கோட்டம்-சிறைச்சாலை.

ங௦ - சரு. மணிமேகலை, நுனித்தனராமென வாங்கிப் புகுந்து நின்று மாக்களையூட்டலுமென்க.

இவள் பலரையும் உண்பித்தல்கண்ட கோட்டங்காவலர் வியப்புற்றுச்சென்று அரசனுக்குத் தெரிவித்தல் இனிக்கூறப்படும்.

ருO. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக. இசைத்தும் -சொல்லுவேம்.

சஎ - ருO. கோட்டங்காவலர் வியந்து தானமும் செய்தியும் கோமகனுக்கு இசைத்துமென்றேகியென்க.

ருக. நெடியோன் - திருமால், குறளுருவாகி - வாமனனாகி, நிமிர்ந்து - பேருருவங்கொண்டு.

ருஉ. அடக்கிய- அடக்க. அந்நாளில்; அடக்கிய அந்நாளென வினைத்துப் பெயரெச்சத்தொடராக்கினுமமையும்.

ருங. நீரிற் பெய்த - நீருடன் பூமியைக்கொடுத்த; பூமியைத் தாரைவார்த்துக் கொடுத்தவென்றபடி.

ருஉ - ருங. அடக்கிய நீரிற் பெய்த வெனவியைக்க.

ருச. மாவலி மருமான் மகள் - மகாபலியின் வழித்தோன்றலாகிய அரசனுடைய மகள்; அரசன்பெயர் புலப்படவில்லை.*

* மகாபலியின் பரம்பரையரசர் யாரென்று வினவியபொழுது, இராசாங்கத்துச் சிலாசாதன பரிசோதகர்களுள் ஒருவராகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ வி. வெங்கையரவர்கள்

ருரு சீர்த்தி யென்னுந் திருத்தகு தேவியொடு
போதவிழ் பூம்பொழில் பொருந்தினன் புக்குக்
கொம்பர்த் தும்பி குழலிசை காட்டப்
பொங்கர் வண்டின நல்லியாழ் செய்ய
வரிக்குயில் பாட மாமயி லாடும்
சுo விரைப்பூம் பந்தர் கண்டுளஞ் சிறந்தும்
புணர்துணை நீங்கிய பொய்கை யன்னமொடு
மடமயிற் பேடையுந் தோகையுங் கூடி
யிருசிறை விரித்தாங் கெழுந்துடன் கொட்பன

ருரு. சீர்த்தியென்று பெயர் கூறப்படும் செல்வமிக்க தேவியுடன். 'சீதரதனையெனுந் திருத்தகு தேவி' என்றும் பாடம்.

ருசு. போது - மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு. 'பொருந்தினன் புக்கு' என்றும் பாடம்.

ருஎ. குழல் - வேய்ங்குழல்.

ருஅ. பொங்கர் - சோலை

ருஎ - ருஅ. இவ்வடிகளிற்போலவே "குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட, மழலை வண்டின நல்லியாழ் செய்ய" என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க; ச - ம் காதை, கூ - ௪.

ருகூ. வரி - வரிப்பாட்டு; கீற்றுமாம். 'மாமயி லாடுவ' என்றும் பாடம்.

ருஎ - சுo. காட்டச் செய்யப் பாட ஆடும்பந்தர்கண்டு உளஞ்சிறந்துமென்க.

சுக. துணை - பெண்ணன்னம்.

சுஉ. தோகை - ஆண்மயில். 'சேவலுங் கூடி' என்றும் பாடம்.

சுஈ. கொட்பன - சுழலுவனவற்றை.

(எம் - வ), அன்புடன் எழுதியனுப்பியவிடை வருமாறு:—" "பாணவம்சத்து அரசர்கள் மகாபலியின் பரம்பரையைச்சேர்ந்தவர்கள்; அவர்களின் கல்வெட்டுக்கள், வட ஆர்க்காடு ஜில்லா வேலூருக்கடுத்த திருவல்லமென்கிற கிராமத்திலும் மைஸூர் ஸம்ஸ்தானத்தில் தூல்கான்போடே என்கிற ஊரிலும் கிடைத்திருக்கின்றன; "மூவுலகிலும் தொழப்பட்டவனும் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் தலைவனுமிருக்கின்ற பரமேசுவரனுக்கு வாயில்காக்கும்படியாக நியமிக்கப்பட்டமகாபலிகுலத்தைச்சேர்ந்தவன்" என்று சிலபாணவரசர்கள், தங்களுக்குரிய கல்வெட்டுக்களிற் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாணகுலத்தைச்சேர்ந்த செப்புப்பட்டயங்கள் இரண்டுண்டு. அவற்றில் ஒன்று, சிதம்பரம் கனகஸபையின் முகட்டைப் பொன்வேய்ந்த பராந்தகனென்று சொல்லப்பட்ட வீரநாராயணச்சோழன் பாணவம்சத்தை நிர்மூலஞ்செய்து அவர்களின் நாட்டைக் கங்கவம்சத்தைச்சேர்ந்த அத்திமல்லனென்ற அரசனுக்குக்கொடுத்ததாகச் சொல்லுகின்றது. இந்த வீரநாராயணன் கி. பி. 10 - ம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியில் ஜீவித்திருந்தான். மற்றொரு செப்புப்பட்டயத்தில் கீழே எழுதப்பட்டிருக்கும் வம்சாவலி கிடைத்தது:— பலி, அவன் மகன் பாணன், அவன் குலத்திற்பிறந்தவன் பாணுதிராசன், இவ்வம்சத்தைச்சேர்ந்த அநேக அரசர்கள் மரித்தபிறகு இருந்தோன் ஜயநந்திவர்மன் (-இவன் ஆந்திரதேசத்திற்கு மேற்கிலிருந்த நாட்டை ஆண்டவன்), அவன் மகன் முதலாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் ஜகதேகமல்லனென்கிற மல்லதேவன், அவன்மகன் பாணவித்தியாதரன், அவன் மகன் பிரபுமேருதேவன், அவன் மகன் முதலாம் விக்கிரமாதித்தன், அவன் மகன் புகழ்விப்பவர்கண்டனென்கிற இரண்டாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் விசயபாகுவென்று கூறப்பட்ட இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தன் (- இவன் கிருஷ்ணராஜனென்ற அரசனுக்கு நேசன்.) இந்த அரசர்களின்காலம் தெரியவில்லை."

வொருசிறைக் கண்டாங் குண்மகிழ் வெய்தி
கூரு மாமணி வண்ணனுந் தம்முனும் பிஞ்ஞையு
மாடிய குரவையிஃ தாமென நோக்கியுங்
கோங்கலர் சேர்ந்த மாங்கனி தன்னைப்
பாங்குற விருந்த பல்பொறி மஞ்ஞையைச்
செம்பொற் றட்டிற் றீம்பா லேந்திப்
எ0 பைங்கிளி யூட்டுமோர் பாவையா மென்று
மணிமலர்ப் பூம்பொழி லகவயி னிருந்த
பிணவுக்குரங் கேற்றிப் பெருமதர் மழைக்கண்
மடவோர்க் கியற்றிய மாமணி யூசல்
கடுவனூக் குவது கண்டுநகை யெய்தியும்
எரு பாசிலை செறிந்த பசுங்காற் கழையொடு
வால்வீ செறிந்த மராஅங் கண்டு
நெடியோன் முன்னொடு நின்றன னாமெனத்

கச. ஒருசிறை - ஒருபக்கம்.

கரு. மாமணிவண்ணன் - கண்ணன். தம்முன் - பலதேவர். பிஞ்ஞை - நப்பின்னை. 'பின்னையும்' என்றும் பாடம்.

கசு. ஆடிய - (துவராபதியில் எருமன்றத்தே அக்காலத்து) ஆடிய. குரவை - கைகோத்தாடுங்கூத்து; இதனை, வரிக்கூத்தின் ஒருறுப்பென்றும், விநோதக்கூத்து ஆறினுள் ஒன்றென்றுங்கூறுவர் அடியார்க்கு நல்லார்.

கரு - கசு. கண்ணனும் பலதேவரும் நப்பின்னையுமாகிய மூவரும் துவராபதியில் எருமன்றத்தே குரவைக்கூத்து ஆடியதனை, "மாயவன்றன் முன்னினொடும் வரிவளைக்கைப் பின்னையொடுங், கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற்கோதை புறஞ்சோர, வாய்வளைச்சீர்க் கடிபெயர்த்திட் டசோதையார் தொழுதேத்தத், தாதெருமன் றத்தாடுங் குரவையோ தகவுடைத்தே" என்பதனாலுணர்க. இது சிலப்பதிகாரம், ஆய்ச்சியர் குரவை.

கக - கசு. அன்னத்திற்குப் பலதேவரும், மயிற்பேடைக்கு நப்பின்னையும், தோகைக்குக் கண்ணனும் உவமைகள். கொட்புனவற்றைக் கண்டு மகிழ்வெய்திக் குரவையிஃதாமென நோக்கியுமென்க.

கஎ. கோங்கலர் - கோங்கம்பூ.

கஅ. மஞ்ஞை - மயில்.

எ0. பாவை - பெண். என்றும் - என்று கருதியும்.

கஎ - எ0. கோங்கலர்க்குப் பாலையுடையபொற்றட்டும், மாங்கனிக்குக் கிளியும், மயிலுக்குப் பெண்ணும் உவமைகள்.

எக. பிணவுக்குரங்கு - பெண்குரங்கு; "பன்றி புல்வாய் நாயென மூன்றும், ஒன்றிய வென்ப பிணவென் பெயர்க்கொடை" (தொல்காப்பியம், மரபியல், ருஅ) என்னும் சூத்திரத்தில் 'ஒன்றிய' என்றதனாற் 'பிணவு' என்பது குரங்குக்கும் கொள்ளப்பட்டது.

எங. மடவோர்க்கு - மகளிர்க்கு.

எச. கடுவன் - ஆண்குரங்கு; "குரங்கினேற்றினைக் கடுவ னென்றலும்" என்பது தொல்காப்பியம், மரபியல், கஅ. ஊக்குவது - செலுத்துதலை. 'கண்டுமகிழ் வெய்தியும்' என்றும் பாடம்.

எக - எச. கடுவன், பிணவுக்குரங்கையேற்றி ஊசலை ஊக்குவதுகண்டு நகையெய்தியுமென்க.

எரு. கழை - மூங்கில்.

எசு. வால்வீ - வெள்ளியமலர். மராம் - வெண்கடம்பு.

எஎ. நெடியோன் - கண்ணன். முன் - தமையன்; என்றது பலதேவனை. 'நெடியோன் றம்முனொடு' என்றும் பாடம்.

எரு - எஎ. கழைக்குக் கண்ணனும்,

தொடிசேர் செங்கையிற் றொழுதுநின் றேத்தியு
மாடற் கூத்தினே டவிநயந் தெரிவோர்
அ௦ நாடகக் காப்பிய நன்னூ னுனிப்போர்
பண்ணியாழ் நரம்பிற் பண்ணுமுறை நிறுப்போர்
தண்ணுமைக் கருவிக் கண்ணெறி தெரிவோர்
குழலொடு கண்டங் கொளச்சீர் நிறுப்போர்
பழுனிய பாடல் பலரொடு மகிழ்வோ
அடு ராரம பரிந்த முத்தங் கோப்போ
ரீரம் புலர்ந்த சாந்தந் திமிர்வோர்
குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைப்போ
ரஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ் பிணிப்போர்
நனைவெடுங் கூந்த னறுவிரை குடைவோர்
கூ௦ பொன்னணி யாடியிற் பொருந்துபு நிற்போ
ராங்கவர் தமமோ டகவிரு வானத்து
வேந்தனிற் சென்று விளையாட் டயர்ந்து

வெண்கடம்பிற்குப் பலதேவரும் உவமைகள்.

எஅ. தொடி - வீரவளை; "தொடித் தோட்கை துடுப்பாக" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, கூ௪.

எக. அவிநயம் - கதைதழுவாதே பாட்டுக்களின் பொருள்தேர்னறக் கைகாட்டி அவிநயிப்பது.

அ௦. நாடகம் - கதைதழுவிவருங்கூத்து. காப்பியம் - காவ்யம். நாடகக்காப்பியமாகிய நன்னூலென்க. நுனிப்போர் - கூர்ந்து ஆராய்வோர்; "நூற்பொரு ளுணர்ந்தோர் நுனித்தனர்" என இக்காதையிலேயே முன்பு வந்திருத்தல் காண்க; கூஅ - ம் அடி.

அக. பண்களையுடைய வீணைநரம்பு களிற் பண்களை முறையே நிறுத்துவோர்.

அஉ. தண்ணுமைக்கருவி - மத்தளம்; இதனை உத்தமத்தோற் கருவியென்பர். கண்ணெறிதெரிவோர் - அதன் முகத்தில அடித்தலையாராய்வோர்; கண் - வாத்தியங்களின் முகம்; "பண்ணமை முழவின் கண்ணெறி யறிந்து" என்பது சிலப்பதிகாரம், அரங்கேற்றுகாதை, கக.

அ௩. குழலொடு கண்டம் கொள - வேய்ங்குழலோடு மிடற்றுப்பாடல் பொருந்துமவண்ணம். சீர் - தாளவறுதி.

அ௪. பழுனிய பாடல் - முற்றப்பெற்ற இசைப்பாடல். மகிழ்வோர் - மகிழ்ந்துபாடுவோர். 'பலவொடு மகிழ்வோர்' என்றும் பாடம்.

அடு. ஆரம் பரிந்தமுத்தம் - ஆரம் அறுபடுதலாற் சிந்தியமுத்துக்கள்.

அசு. புலர்ந்த சாந்தம் - உலர்ந்த சந்தனம்.

அஎ. குங்குமவருணம் - சிவந்தசாய் யிற்குழம்பு. இழைப்போர் - எழுதுவோர்.

அஅ. ஆயிதழ்பிணிப்போர் - அழகிய இதழைக்கட்டுவோர்; 'ஆயிதழ் பிணைப்போர்' என்றும் பாடம்.

கூ௦. ஆடி - கண்ணாடி. 'பொன்னணியாடியின்' என்றும் பாடம்.

எக - கூக. தெரிவோரும், நுனிப்போரும், நிறுப்போரும், தெரிவோரும், நிறுப்போரும், மகிழ்வோரும், கோப்போரும், திமிர்வோரும், இழைப்போரும், பிணிப்போரும், குடைவோரும், நிற்போருமாகிய அவர்களோடென்க.

கூக - கூஉ. யானத்து வேந்தனில் - இந்திரன்போல; "வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்" (தொல்காப்பியம்,

குருந்துந் தளவுந் திருந்துமலர்ச் செருந்தியு
முருகுவிரி முல்லையுங் கருவிளம் பொங்கரும்
கூரு பொருந்துபு நின்று திருந்துநகை செய்து
குறுங்கா னகுலமு நெடுஞ்செவி முயலும்
பிறழ்ந்துபாய் மானு மிறும்பகலா வெறியும்
வம்மெனக் கூஉய் மகிழ்துணை யொடுதன்
செம்மலர்ச் செங்கை காட்டுபு நின்று
க00 மன்னவன் ருனு மலர்க்கணை மைந்தனு
மின்னிள வேனிலு மிளங்காற் செல்வனு
மெந்திரக் கிணறு மிடுங்கற் குன்றமும்
வந்துவீ ழருவியு மலர்ப்பூம் பந்தரும்
பரப்புநீர்ப் பொய்கையுங் கரப்புநீர்க் கேணியு
க0ரு மொளித்துறை யிடங்களும் பளிக்கறைப் பள்ளியும்
யாங்கணுந் திரிந்து தாழ்ந்துவிளை யாடி

அகத்திணையியல், ரு) எனவும், வேந்தனும் வேந்து கெடும்" திருக்குறள், அகூகூ.) எனவும் வருதலால், வேந்தனென்றற்கே இந்திரனென்று பொருள்கூறினும் இழுக்காது. விளையாட்டயர்ந்து - விளையாட்டை விரும்பிச்செய்து.

கூரு. தளவு - செம்முல்லை. செருந்தி - ஒருமரம்; இது செருந்தெனவும் வழங்கும். 'குருகுந் தளவுந் திருமலர்ச் செருந்தியும்' என்றும் பாடம்.

கூச. முருகு - வாசனை. கருவிளை - ஒருமரம். "நறுந்தண் ணகிலுஞ் சந்தனக் குழையுங், கருவிளங் கோடும்" என்பது பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், நீராட்டரவம். பொங்கர் - சோலை; கிளையுமாம்.

கூரு. நகுலம் - கீரி.

கூஎ. இறும்பு - குறுங்காடு. வெறி - ஆடு. 'விரும்புகயாவெறியும்' என்றும் பாடம்.

கூஅ. வம்மெனக்கூஉய் - வாருமென்றுகூவி; வாருமென்றது 'வம்' என நின்றது; "கதுமெனக் சனைந்து வம்மெனக் கூஉய்" என்பது பொருநராற்றுப்படை, க0க. மகிழ்துணை - இராசமாதேவி.

கூகூ. காட்டுபு - காட்டி.

க00. மலர்க்கணை மைந்தன் - மன்மதன்.

க0க. இன்னிள வேனில் - இனிய இளவேனிற்பருவம்; அஃதாவது சித்திரை வைகாசிமாதங்கள். இளங்காற்செல்வன் - தென்றற்காற்றாகிய செல்வன்; "சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற" என்பது சிலப்பதிகாரம், அந்திமாலைச் சிறப்புச்செய்காதை, கஅ.

க0உ. எந்திரக்கிணறு - நீரை நிறைக்க வேண்டுமாயின் நிறைத்தும் போக்கவேண்டுமாயிற் போக்குதற்குரிய கிணறு. இடுங்கற்குன்றம் - செய்குன்று.

க0ச. கரப்புநீர்க்கேணி - மறைதலையுடைய நீரையுடைய கிணறு; இதனை அந்தக்கேணியென்பர்.

க0ரு. பளிக்கறை - பளிங்கறை. பள்ளி - இடம்.

க0கூ. யாங்கணும் - கிணறும் குன்றமும் அருவியும் பந்தரும் பொய்கையும் கேணியும் இடங்களும பள்ளியுமாகிய எவ்விடத்தும். திரிந்து - மன்னவன்றனும் மைந்தனும் வேனிலும் செல்வனுந் திரிந்து.

க0உ - க0கூ. இவ்வடிகளிற்போலவே, "அந்தக்கேணியு மெந்திரக் கிணறுந், தண்பூங்காவுந் தலைத்தோன் றருவிய, வெணசுதைக் குன்றொடு வேண்டுவ பிறவு, மிளையோர்க் கியற்றிய விளையாட்டிடத்த, சித்திரப் பூமி வித்தக நோக்கி" (பெருங்கதை, உஞ்சைச்சாண்டம், மாலை

மகத வினைஞரு மாராட்டக் கம்மரு
மவந்திக் கொல்லரும் யவனத் தச்சருந்
தண்டமிழ் வினைஞர் தம்மொடு கூடிக்
௧௧௦ கொண்டினி தியற்றிய கண்கவர் செய்வினைப்
பவளத் திரள்காற் பன்மணிப் போதிகைத்
தவள நித்திலத் தாமந் தாழ்ந்த
கோணச் சந்தி மாண்வினை விதானத்துத்
தமனியம் வேய்ந்த வகைபெறு வனப்பிற்
௧௧௫ பைஞ்சேறு மெழுகாப் பசும்பொன் மண்டபத்
திந்திர திருவன் சென்றினி தேறலும்
வாயிலுக் கிசைத்து மன்னவ னருளாற்
சேய்நிலத் தன்றியுஞ் செவ்வியின் வணங்கி

ப்புலம்பல்) எனவும், "பளிக்கறைப் பூமி யும்பசுந்தெறி களத்து, மணிக்கயிற் றூசன் மறலிய விடத்துங், கொய்மலர்க் காவும் பொய்கைக் கரையு, மந்தக் கேணியும் வந்துபெயர் கூவி" (பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், யாழ்கை வைத்தது) எனவும் வருதல்காண்க.

௧௦௭. மகதவினைஞர் - மகதநாட்டிற்பிறந்த இரத்தினவேலைக்காரர். மராட்டம் - மகாராஷ்டிரதேசம்.

௧௦௮. அவந்தி - அவந்திதேசம். யவனம் - யவனதேசம்.

௧௦௭ - ௧௦௮. மகததேசத்துப் பிறந்த இரத்தினவேலைக்காரர் முதலியோர் தொழிலிற் பெயர்பெற்றவரென்பதை, "யவனத் தச்சரு மவந்திக் கொல்லரு, மகதத்துப் பிறந்த மணிவினைக் காரரும ...... பிறந்த பசும்பொன் வினைஞருங், கோசலத் தியன்ற வோவியத் தொழிலரும், வத்த நாட்டு வண்ணக் கம்மரும்" என்பதனுணர்க. இது, பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், சயந்திபுக்கது.

௧௦௭ - ௧௦௯. மேற்கூறிய மகதவினைஞர் முதலியோர் தண்ணிய தமிழ்நாட்டிற்பிறந்த வேலைக்காரருடனேகூடி.

௧௧௨. நித்திலத்தாமம் - முத்துமாலை.

௧௧௩. கோணச்சந்தி - கோணமாகிய சந்தி; "சந்திக் கோணமு மெந்திர வாணியும்" என்பது பெருங்கதை, உஞ்சைக்காண்டம், சயந்திபுக்கது. விதானம் - மேற்கட்டி.

௧௧௪. தமனியம் - பொன். 'வகை வேறு வனப்பின்' என்றும் பாடம்.

௧௧௫. பைஞ்சேறு மெழுகா - ஆப்பியால் மெழுகப்படாத; "பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகர்" பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௨௯௮; சந்தனத்தால் மெழுகியவென்றபடி; "மங்கல வெள்ளை வழித்துமுத் திர்த்தபின்" என்று வருதல் காண்க. இது சீவகசிந்தாமணி, கேமசரியாரிலம்பகம், ௯௯. 'செம்பொன் மண்டபத்து' என்றும் பாடம்.

௧௧௬. இந்திரதிருவன் - இந்திரச்செல்வமுடைய அரசன்.

௫௧ - ௧௧௬. இந்திரதிருவன், தேவியொடுபுக்குக் கண்டு உளஞ்சிறந்தும் நோக்கியும பாவையாமென்றும் நகைசெய்தியும் எத்தியும் அவர்தம்மோடுசென்று அயர்ந்து பொருந்துபுணர்று நகைசெய்து கூடியக் காட்டுபுகின்று யாங்களுந்திரிந்து விளையாடி மண்டபத்து அவன் சென்று இனிது வேறலுமென்க.

௧௧௭. வாயிலுக்கு இசைத்து - வாயில் காவலர்க்குத் தெரிவித்து. அருளால் - கட்டளையால்.

௧௧௮. சேய்நிலத்தன்றியும் - தூரமான இடத்தே தாம் நின்றதல்லாமலும். செவ்வியின் - சமயத்தில்.

௪௮ - ௧௧௮. கோட்டங்காவலர் இசைத்துமென்றேகி இசைத்து வணங்கியெனக் கூட்டுக.

யெஞ்சா மண்ணசைஇ யிகலுளந் துரப்ப
கஉ0 வஞ்சியி னிருந்து வஞ்சி சூடி
முறஞ்செவி யானையுந் தேரு மாவு
மறங்கெழு நெடுவாள் வயவரு மிடைந்த
தலைத்தார்ச் சேனையொடு மலைத்துத் தலைவந்தோர்
சிலைக்கய னெடுங்கொடி செருவேற் றடக்கை
கஉரு யார்புனை தெரிய விளங்கோன் றன்னாற்
காரியாற்றுக் கொண்ட காவல் வெண்குடை
வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
யொளியொடு வாழி யூழிதோ றூழி

ககக. எஞ்சா மண் நசைஇ - குறையாத மண்ணைவிரும்பி, இகல் உளம் துரப்ப - மாறுபாடு உள்ளத்தைச்செலுத்த. 'எஞ்சார் மண்ணசை' என்றும் பாடம்.

கஉ0. வஞ்சியின் இருந்து - கருவூரிலிருந்து, வஞ்சி சூடி - வஞ்சிப்பூமாலையைச்சூடி; "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி, வாய்வாணெடுந்தகை மணிமுடிக் கணிந்து" என்று இப்படியே சிலப்பதிகாரத்துங் கூறியிருத்தல் காண்க; கால்கோட்காதை, ருo.

ககக - கஉ0. இதனை, "எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்த, னஞ்சு தகச் சென் றடல்குறித் தன்றே" (தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், எ.) எனவும், "வாடா வஞ்சி தலைமலைந்து, கூடார் மண் கொளல்குறித்தன்று"; "வஞ்சி வணங்கார் வணக்கிய வண்டார்ப்பக், குஞ்சி மலைந்தானெங் கோ" (புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், க.) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

கஉக. முறஞ்செவி யானை - முறம்போலும் காதுகளையுடையயானை; "முறஞ்செவி வாரணம்" என்பது சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, உசஎ.

கஉஉ. மறம் - ஆண்மை. வயவர் - வீரர். 'மறவரு மிடைந்த' என்றும் பாடம்.

கஉங. தலைத்தார்ச்சேனையொடு - முதன்மையாகிய தூசிப்படையோடு. மலைத்து - மாறுபட்டு. தலைவந்தோரென்றது சேரபாண்டியர்களை; பின் "சிலைக்கய னெடுங்கொடி" என்று வருதலால் இங்ஙனங்கொள்ளப்பட்டது.

கஉச. சிலைக்கயல் நெடுங்கொடி - சேரனுடைய விற்கொடியையும், பாண்டியனுடைய கயற்கொடியையும்.

கஉரு. ஆர் - ஆத்தி; இது சோழர்களுக்கு உரிய அடையாளமாலை இளங்கோன் - தம்பி; இவன் யுவராஜாவாக இருத்தலின், 'இளங்கோன்' என்றார் போலும்.

கஉசு. காரியாறு - ஒருநதியின்பெயர். இதனை, 'காரியாற்றுத்துஞ்சியநெடுங்கிள்ளி' (புறநானூறு, சஎ) எனவும், "செல்கதிமுன் னளிப்பார்தந் திருக்காரிக் கரைபணிந்து" (பெரியபுராணம், திருநாவுக்கரசுநாயனார்புராணம், ருசரு) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க. பெரும்போர்புரிவோர் ஆற்றிடையே அது செய்தல் இயல்பு; "உடன்றுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக், கடும்புனற் கங்கைப்பேர்யாற்று வென்றோய்" (சிலப்பதிகாரம், நடுகற்காதை, கஉ0 - கஉக.) என்று வருதல் காண்க.

கஉஎ. மாவண்கிள்ளி - விளி; இஃது அரசன் பெயர்.

கஉரு - கஉஎ. வந்தோருடைய கொடிகளை இளங்கோனாற் காரியாற்றுக்கொண்ட மாவண்கிள்ளியென்க.

கஉஅ. ஒளி - உறங்காநிற்கவும் உலகங்காக்கின்ற அரசரிடத்துள்ள கடவுட்டன்மை; "இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற, வொளியோ டொழுகப்படும்" என்பது திருக்குறள், சுகஅ; "உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்னொளி, கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமால்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, நாமக

வாழி யெங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
கஙo கேளிது மன்னோ கெடுகநின் பகைஞர்
யானைத் தீநோய்க் கயர்ந்துமெய் வாடியிம்
மாநகர்த் திரியுமோர் வம்ப மாத
ரருஞ்சிறைக் கோட்டத் தகவயிற் புகுந்து
பெரும்பெயர் மன்ன நின்பெயர் வாழ்த்தி
கஙரு ஐயப் பாத்திர மொன்றுகொண் டாங்கு
மொய்கொண் மாக்கண் முசிக்கவூண் சுரந்தன
ளூழிதோ றூழி யுலகங் காத்து
வாழி யெங்கோ மன்னவ வென்றலும்
வருக வருக மடக்கொடி தானென்
கசo றருள்புரி நெஞ்சமொ டரசன் கூறலின்
வாயி லாளரின் மடக்கொடி தான்சென்
றாய்கழல் வேந்த னருள்வா ழியவெனத்
தாங்கருந் தன்மைத் தவத்தோய் நீயார்
யாங்கா கியதிவ் வேந்திய கடிஞையென்
க றரசன் கூறலு மாயிழை யுரைக்கும்
விரைத்தார் வேந்தே நீநீடு வாழி
விஞ்சை மகள்யான் விழவணி மூதூர்
வஞ்சந் திரிந்தேன் வாழிய பெருந்தகை
வானம் வாய்க்க மண்வளம் பெருகுக
கருo தீதின் றாக கோமகற் கீங்கீ
தையக் கடிஞை யம்பல மருங்கோர்

ளிலம்பகம், உகக. 'ஒலியொடுவெழா அது' என்றும் பாடம்.

கஉக. 'வாழி யெங்கோ வாழிய பெருந்தகை' என்றும் பாடம்.

கஙக. அயர்ந்து - வலையுற்று.

கஙஉ. வம்பமாதர் - காயசண்டிகை; வம்பு - புதுமை.

கஙச. பெரும்பெயர் - பெரியபுகழ்.

கஙசு. மொய் - நெருக்கம். முசிக்க - (வாங்குதலால்) மெலிய. 'மொசிக்கவூண் சுரந்தனள்' என்றும் பாடம்.

கஙஉ - கஙசு. மாதர் புகுந்து வாழ்த்திக் கொண்டு ஊண்சுரந்தனள்.

கஙஅ. என்றலும் - என்று கோட்டங் காவலர் கூறலும்.

கஙகூ. மடக்கொடிவருக வருகவென்று.

கசக. வாயிலாளரின் - வாயிலாளர்களால்.

கசஉ. வாழியவென - வாழ்கவென்று மணிமேகலைசொல்ல. 'தான்வா ழிய' என்றும் பாடம்,

மேல்வருவது அரசன்கூற்று.

கசச. நீ ஏந்திய இப்பாத்திரம் எங்கே கிடைத்தது.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

கசஎ. விஞ்சைமகளென்பதற்கு வித்தையையுடைய மகளென்றும், வித்தியாதரமகளென்றும் இருபொருள்கொள்க. பின்வருவனவும் இப்படியே ஏற்பப்பொருள் கொள்ளுதற்குரியவை.

கசக. வானம் - மழை.

கருo. கோமகற்குத் தீதின்றாகுக. 'கோமகன் றனக்கிங்கு' என்றும் பாடம்.

கருo - கருக. ஈது ஐயக்கடிஞை - இது பிச்சைப்பாத்திரம்.

தெய்வந் தந்தது திப்பிய மாயது
யானைத் தீநோ யரும்பசி கெடுத்த
தூனுடை மாக்கட் குயிர்மருந் திதுவென
கருரு யான்செயற் பாலதெ னிளங்கொடிக் கென்று
வேந்தன் கூற மெல்லிய லுரைக்குஞ்
சிறையோர் கோட்டஞ் சீத்தரு ளெஞ்சத்
தறவோர்க் காக்கு மதுவா ழியரென
வருஞ்சிறை விட்டாங் காயிழை யுரைத்த
கசுO பெருந்தவர் தம்மாற் பெரும்பொரு ளெய்தக்
கறையோ ரில்லாச் சிறையோர் கோட்ட
மறவோர்க் காக்கின னரசாள் வேந்தெள

சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாக்கியகாதை முற்றிற்று.

கருஉ. திப்பியமாயது-தெய்வலோகத்திருந்து உண்டாகியபொருளாவுள்ளது.

கருச ஊனுடைமாக்கட்கு-உடம்பு மெலிந்தவர்களுக்கு. உயிர்மருந்து - உயிரைக்கொடுக்குமருந்து. 'மானிட மாக்கள்ளுயிர்மருந்து' என்றும்பாடம். என - என்று மணிமேகலைசொல்ல.

கருஎ. 'கோட்டஞ் சிதைத்து' என்றும் பாடம்.

கருஅ. 'அறவோர்க் காக்குமதி' என்றும் பாடம்.

கருஎ - கருஅ. சிறைச்சாலையை இடித்துத் தூய்மைசெய்து அவ்விடத்தை அருள்பொருந்திய மனத்தையுடைய முனிவர்களுக்கு உரிய இடமாகச்செய்யுமதுவே நீ செயற்பாலதென்று மணிமேகலை சொல்ல.

கருகூ. 'அருஞ்சிறை விடுத்த தாயிழை தானென' என்றும் பாடம்.

கசுO. பெரும்பொருள் - அறம்; ஞானமுமாம்.

கசுக. கறையோர் - கடமைகொடுப்போர். இல்லாக்கோட்டமென்க; என்றதனால், அரசன் கறைவீடுசெய்த செங்கோன்முறையையுடையனென்றவாறாயிற்று; இதனை, "சிறைப்படு கோட்டஞ் சீமின் யாவதுங், கறைப்படு மாக்கள் கறைவீடு செய்ம்மி, னிடுபொரு ளாயினும் படுபொரு ளாயினு, முற்றவர்க் குறுதி பெற்றவர்க் காமென, யானையெருத்தத் தணிமுரசிரீஇக், கோன்முறையறைந்த கொற்ற வேந்தன்" (கட்டுரை காதை, கஉசு - கஙக.) எனவும், "சிறையோர் கோட்டஞ் சீமின் யாங்கணுங், கறைகெழு நல்லூர்க் கறைவீடு செய்ம்மென" (நடுகற்காதை, உOரு - உOச) எனவும் **சிலப்பதிகாரத்து** வருதல்காண்க.

க - கசுஉ. தாரோன் வணங்கிக் கூற தெய்வங்கூறலும், உள்ளங்கலங்கி வருந்தி அறிவாமெனப் பெயர்வோன்றன்னை நீலயானைதொடர எஃகு உளங்கிழிப்ப அவன் பொத்தி உயிர்த்துப் போயபின், மணிமேகலை துனித்தனரென்று கருதி வாங்கிக் கோட்டம்புகுந்து மாக்களை ஊட்டலும், காவலர் வியந்து கோமகனுக்கு இசைத்துமென்றேகி, திருவன் சென்று எறலும், வாயிலுக்கிசைத்து வணங்கி, 'மன்னவ, வம்பமாதர் ஊண் சுரந்தனள்' என்றலும், 'வருகவருக' என்று அரசன்கூறலின், மடக்கொடி வாயிலாளரிற் சென்று 'நின் அருள்வாழிய' என, 'யாங்காகியது' என்றுஅரசன் கூறலும், ஆயிழையுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைப்பவள் 'உயிர்மருந்து இது' என, 'யான்செயற்பாலது என்' என்று வேந்தன்கூற, மெல்லியல் உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்பவள் 'நீ செயற்பாலது அறவோர்க்கு ஆக்குமது' என, வேந்து பெரும்பொருளெய்துதற்குக் கோட்டத்தை அறவோர்க்கு ஆக்கினனென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபதாவது

உதயகுமரனைக் காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை.

[இருபதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவெய்தக் காயசண்டிகை கணவனுகிய காஞ்சனனென்னும் விச்சாதரன்வந்து காயசண்டிகையா மெனக்கருதி அவள் பின்னிலேவிடா உதையகுமரனைப் புதை யிருட்கண் உலகவறவியில் வாளாலெறிந்துபோனபாட்டு.]

அரச னாணையி னாயிழை யருளா
னிரயக் கொடுஞ்சிறை நீக்கிய கோட்டந்
தீப்பிறப் புழந்தோர் செய்வினைப் பயத்தான்
யாப்புடை நற்பிறப் பெய்தினர் போலப்
ரு பொருள்புரி நெஞ்சிற் புலவோன் கோயிலு
மருள்புரி நெஞ்சத் தறவோர் பள்ளியு
மட்டிற் சாலையு மருந்தினர் சாலையுங்
கட்டுடைச் செல்வக் காப்புடைத் தாக
வாயிழை சென்றதூஉ மாங்கவ டனக்கு
க0 வீயா விழுச்சீர் வேந்தன் பணித்ததூஉஞ்

உ. நிரயக் கொடுஞ்சிறை - நரகவேதனையைச்செய்யும் கொடியசிறை. கோட்டம் - அறை.

ந. தீப்பிறப்புழந்தோர் - கொடிய பிறவியிற்பிறந்து வருந்தினேர். 'செய்தவப் பயத்தால்' என்றும் பாடம்.

ச. யாப்பு - பொருத்தம்.

ரு. பொருள்புரிநெஞ்சிற் புலவோன் - சத்தியம் நான்கினையும் விரும்பிய நெஞ்சினையுடைய புத்தன்; பொருள் - சத்தியம்.

சு. அறவோர்-பௌத்தமுனிவர்; "அறவோர் பள்ளியு மறனேம் படையும்" என்று வருதல்காண்க; இது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்த காதை, கஎசு. "அருணெஞ்சத், தறவோர் பள்ளி" (உ0 - ம் காதை, கக - கஉ) என்பர் பின்னும்.

எ. அட்டிற்சாலை - மடைப்பள்ளி; "அடிசில் வைக லாயிரம்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், சஎ. அருந்தினர்சாலை - போசனசாலை.

அ. கட்டு - உறுதி. காப்பு உடைத்தாக - காவலையுடையதாக.

உ - அ. கோட்டம் காப்புடைத்தாக வென இயைக்க.

கூ. ஆயிழை - மணிமேகலை.

க0. வீயாவிழுச்சீர் - மாறாத சிறந்த கீர்த்தி. பணித்தது - சொல்லியது; அது, "யான்செயற் பாலதெ னிளங்கொடிக்கு" (கூ - ம் காதை, கஙூ) என்றது.

சிறையோர் கோட்டஞ் சீத்தருணெஞ்சத்
தறவோர் கோட்ட மாக்கிய வண்ணமுங்
கேட்டன னாகியத் தோட்டலர் குழலியை
மதியோ ரெள்ளினு மன்னவன் காயினும்
கரு பொதியி னீங்கிய பொழுதிற் சென்று
பற்றினன் கொண்டென் பொற்றே ரேற்றிக்
கற்றறி விச்சையுங் கேட்டவ ளுரைக்கு
முதுக்குறை முதுமொழி கேட்குவ னென்றே
மதுக்கமழ் தாரோன் மனங்கொண் டெழுந்து
௨0 பலர்பசி களையப் பாவைதா னொதுங்கிய
வுலக வறவியி னூடுசென் றேறலு
மழைசூழ் குடுமிப் பொதியிற்குன் றத்துக்
கழைவளர் கான்யாற்றுப் பழவினை பயத்தான
மாதவன் மாதர்க் கிட்ட சாப
௨௫ மீரா றாண்டு வந்தது வாராள்
காயசண் டிகையெனக் கையற வெய்திக்
காஞ்சன னென்னு மவடன் கணவ
னைய மூதா ருள்வந் திழிந்து

கக-க௨. அருணெஞ்சத் தறவோர்:— ௨0 - ம் காதை, சு.

க௩. கேட்டனனாகி - (உதயகுமரன்) கேட்டு.

க௪. மதியோர் எள்ளினும் - அறிவுடையோர் இகழ்வாராயினும். காயினும் - கோபித்தாலும்.

க௫. பொதியில்=பொது இல் - அம்பலம்.

கசு. பற்றினன்கொண்டு - பிடித்துக் கொண்டு.

க௩ - கசு. குழலியைப் பற்றினன் கொண்டென்க.

கஎ. விச்சை - வித்தை; உம்மை - இறந்தது தழீஇயது. 'விஞ்சையும்' என்றும் பாடம்.

கஅ. முதுக்குறை முதுமொழி:— கஅ - ம் காதை, கசுஎ; ௨0 - ம் காதை, எ௪. 'முதுக்குறை மொழியுங் கேட்குவன்' என்றும் பாடம்.

கக. தாரோன் - உதயகுமரன்.

௨0. 'பாவைதா னொடுங்கிய' என்றும் பாடம்.

௨க. ஊடு - உள்ளே.

க - ௨க. சென்றதூஉம் பணித்ததூஉம் சென்று குழலியைப்பற்றிக்கொண்டு ஏற்றிக் கேட்டுக் கேட்குவனென்று மனங்கொண்டு தாரோன் எழுந்து சென்று ஏறலு மென்க.

மேலே, காஞ்சனன் காயசண்டிகையைத் தேடிப்போந்ததும், உதயகுமரனைக் கொன்றதும் கூறப்படும்.

௨௨. பொதியிற்குன்றம் - பொதியின் மலை.

௨௩. கழை - மூங்கில். யாறு - ...ல்.

௨௪. மாதவன் - விருச்சிகன். மாதர்க்கு - காயசண்டிகைக்கு.

௨௫. ஈராறாண்டு - பன்னிரண்டுவருடம்.

௨சு. கையறவு - செயலறுதல்.

௨௫-௨சு. காயசண்டிகை வாராள்.

௨அ. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். இழிந்து - இறங்கி; என்றதனால், காஞ்சனன் ஆகாயகமனமுடையனென்பது பெறப்பட்டது; "விஞ்சையன் போயினன் விலங்குவிண் படர்ந்தென" என்று

பூத சதுக்கமும் பூமலர்ச் சோலையு
க0 மாதவ ரிடங்களு மன்றமும் பொதியிலுந்
தேர்ந்தனன் றிரிவோ னேந்திள வனமுலை
மாந்தர் பசிநோய் மாற்றக் கண்டாங்
கின்றுநின் கையி னேந்திய பாத்திர
மொன்றே யாயினு முண்போர் பலரா
கரு லானாத் தீநோ யரும்பசி களைய
வான வாழ்க்கைய ரருளினர் கொல்லெனப்
பழமைக் கட்டுரை பலபா ராட்டவும்
விழையா வுள்ளமொ டவன்பா னீங்கி
யுதைய குமரன் றன்பாற் சென்று
ச0 நரைமூ தாட்டி யொருத்தியைக் காட்டித்
தண்ணறல் வண்ணந் திரிந்துவே றாகி
வெண்மண லாகிய கூந்தல் காணாய்
பிறைநுதல் வண்ணங் காணா யோநீ
நரையையிற் றிரைதோற் றகையின் றாயது
சரு விறல்விற் புருவ மிவையுங் காணா
யிறவி னுணங்கல் போன்றுவே றாயின
கழுநீர்க் கண்காண் வழுநீர் சுமந்தன
குமிழ்மூக் கிவைகா ணுமிழ்சீ யொழுக்குவ

இக்காதையிற் பின்வருதல் காண்க; கஉக - ம் அடி. 'உள்வந்து புகுந்து' என்றும் பாடம்.

உக. பூதசதுக்கம் - தவவேடத்தில் மறைந்துநின்று அத்தவத்திற்கு இழுக்கானவற்றின்கணொழுகும் பொய்வேடத்தார்முதலிய அறுவகையோரையும் பாசத்தாற்கட்டி அடித்துண்ணும் பூதம் நிற்றற்கிடமாகிய சதுக்கம்; சதுக்கம் - நாற்சந்தி; "தவமறைந்தொழுகுந்...... .... பூதம் புடைத்துணும் பூத சதுக்கமும்" என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல்காண்க; இந்திர விழவூரெடுத்தகாதை, கஉஅ - கஙௗ. பூ - பொலிவு. 'பூமரச் சோலையும்' என்றும் பாடம்.

க0. மன்றம் - ஊருக்குநடுவாய் எல்லாருமிருக்கு மரத்தடி. பொதியில் - அம்பலம்; "மன்றமும் பொதியிலும்" (திருமுருகாற்றுப்படை, உஉரு.) என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் இங்ஙனம் எழுதியிருத்தல்காண்க.

கங. தேர்ந்து திரிவோன் - காஞ்சனன்.

கஉ. கண்டு - (காஞ்சனன்) கண்டு. மேல்வருவன காஞ்சனன் கூற்று.

கரு. நோய் - பஸ்மகவியாதி.

கசு. வானவாழ்க்கையர் - தேவர்.

கரு - கசு. களைய அருளினர்கொல்?

கஎ. பலபாராட்ட - பலவற்றைக்கூறிப் பாராட்ட.

கக. அவன் - காஞ்சனன்.

ச0. நரைமூதாட்டி - நரையையும் முதுமையையுமுடையவள்.

சக. 'தண்ணறல் வண்ணம்' என்பதுமுதலியன மணிமேகலை கூற்று. அறல் - கருமணல்.

சஉ. 'கூந்தலுங் காணாய்' என்றும் பாடம்.

சங. நரைமை - வெண்மை.

சசு. இறவின் உணங்கல் - இறாமீனின்வற்றல்.

சஅ. 'ஒழுகுவ' என்றும் பாடம்.

நிரைமுத் தனைய நகையுங் காணாய்
௫0 சுரைவித் தேய்ப்பப் பிறழ்ந்துவே றாயின
இலவிதழ்ச் செவ்வாய் காணா யோநீ
புலவுப் புண்போற் புலால்புறத் திடுவது
வள்ளைத் தாள்போல் வடிகா திவைகா
ணுள்ளூன் வாடிய வுணங்கல் போன்றன
௫௫ இறும்பூது சான்ற முலையுங் காணாய்
வெறும்பை போல வீழ்ந்துவே றாயின
தாழ்ந்தொசி தெங்கின் மடல்போற் றிரங்கி
வீழ்ந்தன இளவேய்த் தோளுங் காணாய்
நரம்பொடு விடுதோ லுகிர்த்தொடர் கழன்று
௬0 திரங்கிய விரல்க ளிவையுங் காணாய்
வாழைத் தண்டே போன்ற குறங்கிணை
தாழைத் தண்டி னுணங்கல் காணா
யாவக் கணைக்கால் காணா யோநீ
மேவிய நரம்போ டென்புபுறங் காட்டுவ
௬௫ தளிரடி வண்ணங் காணா யோநீ
முளிமுதிர் தெங்கி னுதிர்கா யுணங்கல்
பூவினுஞ் சாந்தினும் புலான்மறைத் தியாத்துத்
தூசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந் தெரியாய் மன்னவன் மகனென
எ0 விஞ்சை மகளாய் மெல்லிய லுரைத்தலுந்
தற்பா ராட்டுமென் சொற்பயன் கொள்ளாள்

௪௯. நகை - பல். 'பல்லுங்காணாய்' என்றும் பாடம்.

௫0. சுரைப்பழத்தின்விதை பல்லுக்கு உவமையாதலை, "சுரைவித்துப் போலுந் தம் பல்." என்பதனாலு முணர்க; இது நாலடியார், அவையறிதல், ௫.

௫௨. புலவு - புலால்நாற்றம்.

௫௩. வள்ளைத்தாள் - வள்ளைத்தண்டு. வடிகாது - வடிந்தகாது. 'வடிந்தகாது' என்றும் பாடம்.

௫௪. உணங்கல் - வற்றல்.

௫௫. இறும்பூது - அதிசயம்; "இறும்பூது போலுமஃ தறிந்தரு ளீயென" என்பது சிலப்பதிகாரம், பதிகம், க.
'முலையிணைகாணாய்' என்றும் பாடம்.

௫எ. திரங்கி - திரைந்து.

௫அ. 'தோளிவைகாணாய்' என்றும் பாடம்.

௫௯. உகிர்த்தொடர் - நகத்தின்தொடர்ச்சி. 'உகிரொடுகழன்று' என்றும் பாடம்.

௬௧. குறங்கு - துடை. இணை - இரண்டு.

௬௩. ஆவம் - அம்புக்கூடு.

௬௬. முளிமுதிர்தெங்கு - உலர்ந்த முதிர்ந்த தென்னை.

௬எ. "புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது" என்றார் முன்னும்; ௨௰ம் காதை, ௧௧௪. 'புலான்மறுத்து' என்றும் பாடம்.

௬௯. தெரியாய் - தெரிந்துகொள்வாய்.

எ0. விஞ்சைமகளாய் - காயசண்டிகையாய், மெல்லியல் - மணிமேகலை.

பிறன்பின் செல்லும் பிறன்போ ரோர்க்கு
மதுக்கம ழலங்கன் மன்னவன் மகற்கு
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்துக் காட்டிப்
எரு பவளக் கடிகையிற் றவளவா ணகையுங்
குவளைச் செங்கணுங் குறிப்பொடு வழாஅ
வீங்கிவன் காதல னாதலி னேந்திழை
யீங்கொழிந் தனனென விகலெரி பொத்தி
மற்றவ ளிருந்த மன்றப் பொதியிலுட்
அ0 புற்றடங் காவிற் புக்கொளித் தடங்கினன்
காஞ்சன னென்னுங் கதிர்வாள் விஞ்சைய
னாங்கவ ளுரைத்த வரசிளங் குமரனுங்
களையா வேட்கை கையுதிர்க் கொள்ளான்
வளைசேர் செங்கை மணிமே கலையே
அரு காயசண் டிகையாய்க் கடிஞை யேந்தி
மாய விஞ்சையின் மனமயக் குறுத்தன

மேல்வருவது காஞ்சனன்செய்தி.

எஉ. பிறனென்றது உதயகுமரனை. இங்கே பிறன்பின் செல்லுமென்றது போல, "எண்ணிப்பத் தங்கையிட்டா லிந்திரன் மகளு மாங்கே, வெண்ணெய்க்குன் றெரியுற் றாற்போன் மெலிந்து பின் னிற்கு மன்றே." (கனகமாலையாரிலம்பகம், சுக) என்று சீவகசிந்தாமணியிலும் வந்திருத்தல்காண்க.

எச. கஅ - ம் காதை, கசுஎ.

எரு. பவளக்கடிகை - பவளத்துண்டம்; என்றது உதட்டினை. 'கடிகையும்' என்றும் பாடம்.

எசு. குறிப்பு - இங்கிதம்.

எரு - எசு. இவ்வடிகளின் பொருளோடு "ஒத்தொளிர் பவளத் துள்ளொளி சிறந்த, முத்துக்கூர்த் தன்ன முள்ளெயிற் றமுத, மருந்தே மாந்த வாருயிர் தளிர்ப்ப, விருந்தின் மூர லரும்பிய தூஉ, மாயிதழ்க் குவளை மலர்புறத் தோட்டிக், காய்வேல் வென்ற கருங்கய னெடுங்க, ணறிவுபிறி தாகிய தாயிழை தனக்கெனச், செவியகம் புகூஉச்சென்ற செவ்வியும், பளிங்கு புறத்தெறிந்த பவளப் பாவையென், னுளங்கொண் டொளித்தா ளுயிர்க்காப் பிட்டு" (கஅ - ம் காதை, எ0 - எக.) என்று உதயகுமரன் கூறியவாக்கியம் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

எஎ. இவனென்றது உதயகுமரனை. காதலன் - ஆசாநாயகன்.

எஅ. ஈங்கு ஒழிந்தனன் - இவ்விடத்திலேயே தங்கிவிட்டான்; என்னைத்தவிர்ந்தானென்றபடியாம்; ஈங்கு - தன்மையையுணர்த்துதலை "ஒழிக காம மீங்கென" (சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், சுசு) என்பதிற்காண்க. இகல் - மாறுபாடு.

எகூ. மன்றப்பொதியில் - மன்றமாகியபொதியில்; இருபெயரொட்டு; இப்படியே, "மன்றப் பொதியிற், கந்துடை நெடுநிலைக் கடவுட் பாவை" (உக - ம் காதை, கூ - எ.) என்று பின்னும்வரும்.

அ0. இங்கே காஞ்சனனுக்குப்பாம்பை உவமை கூறியதற்கேற்ப "வேகவெந்தீ நாகங் கிடந்த, போகுயர் புற்றளை புகுவான் போல" (கூஅ - கக.) எனவும், "வெஞ்சின வரவ நஞ்செயி றரும்பத், தன்பெரு வெகுளியி னெழுந்தனை விரித்தென" (க0ச - க0ரு) எனவும் இக்காதையிலேயே பின்புவருதல் காண்க.

அஉ. அவள் - மணிமேகலை.

அங. கையுதிர்க்கொள்ளான் - நீக்கான்

மேல்வருவன உதயகுமரனுட்கோள்.

அசு. மாயவிஞ்சையின் - மாயவித்தையினால்.

ளம்பல மருங்கி லயர்ந்தறி வுரைத்தவிவ்
வம்பலன் றன்னொடிவ் வைகிரு ளொழியா
ளிங்கிவள் செய்தி யிடையிருள் யாமத்து
க௯0 வந்தறி குவனென மனங்கொண் டெழுந்து
வான்றேர்ப் பாகனை மீன்றிகழ் கொடியனைக்
கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கணை மைந்தனை
யுயாவுத் துணையாக வயாவொடும் போகி
யூர்துஞ் சியாமத் தொருதனி யெழுந்து
க௯௫ வேழம் வேட்டெழும் வெம்புலி போலக்
கோயில் கழிந்து வாயி னீங்கி
யாயிழை யிருந்த வம்பல மணைந்து
வேக வெந்தீ நாகங் கிடந்த
போகுயர் புற்றளை புகுவான் போல
க00 வாகந் தோய்ந்த சாந்தல ருறுத்த
வூழடி யிட்டத னுள்ளகம் புகுதலு
மாங்குமுன் னிருந்த வலர்தார் விஞ்சைய
னீங்கிவன் வந்தன னிவள்பா லென்றே
வெஞ்சின வரவ நஞ்செயி றரும்பத்
க0௫ தன்பெரு வெகுளியி னெழுந்துபை விரித்தென

அஎ. அயர்ந்து - வருந்தி; றுமாம். அறிவுரைத்த - பழமைக்கட் டொ பலபாராட்டிய.

அஅ. வம்பலன் - அயலான். வைகிருள் - வைகறைப்பொழுது. 'ஒளியான்' என்றும் பாடம்.

௯௧. வான்றேர் - ஆகாயத்திலுலவும் தென்றற்காற்றாகிய தேர். 'மான்றேர்' என்றும் பாடம்.

௯௨. கஅ - ம் காதை, க0௫; உ௫ - ம் காதை, ௯0; "மைதுழா நெடுங்கணார் மனத்துட் காமனு, மைதுலாங் கவர்கணை யரும்பு வைத்தவே" என்பது சூளாமணி, குமாரகாலச்சருக்கம், ௫.

௯௩. உயாவுத்துணையாக - வினவுந்துணையாக; கொண்டென்று ஒருசொல் வருவிக்க; தனியேசென்றானென்றபடி. வயா - வேட்கைநோய்; இதுவயவெனவும் வழங்கும்; "வயவுறு மகளிர் வேட்டுணி னல்லது" என்பது புறநானூறு, உ0. 'உயிர்த்துணை யாக வயர்வொடும்' என்றும், 'அயாவொடும்' என்றும் பாடம்.

௯௪. போயவன் நடுஇரவில் மீட்டும் எழுந்து வந்தான்.

௯அ. தீ - விடம்.

௯௯. போகுயர்புற்றளை - மிகவுயர்ந்த புற்றின்துவாரம்.

௯அ - ௯௯. உ0 - ம் காதை, அ0; க0௪ - க0௫.

க00. சாந்து - சந்தனம். அலருறுத்த - பலரறியச்செய்ய.

க0க. ஊழ்அடியிட்டு - முறையே அடி வைத்து; "ஊழடி முட்டம்" என்பது குறிஞ்சிப்பாட்டு, உ௫அ. அதன் உள்ளகம் - அம்பலத்தினுள்ளிடம்.

க0௩. 'ஈங்குவந்தனன்' என்றும் பாடம். என்று - என்றுகருதி.

க0௪. நஞ்சு எயிறு அரும்ப - விடத்தைப் பல் வெளிப்படுத்த; விடத்தையுடைய பல்தோன்றவென்றுமாம்.

க0௫. பை - படம்.

க0௪-க0௫. உ0-ம் காதை, அ0; ௯அ-௯௯.

விருந்தோ னெழுந்து பெரும்பின் சென்றவன்
சுரும்பறை மணித்தோ ணெரிய வீசிக்
காயசண் டிகையைக் கைக்கொண் டந்தரம்
போகுவ லென்றே யவள்பாற் புகுதலு
ககo நெடுநிலைக் கந்தி னிடவயின் விளங்கக்
கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கு
மணுக லணுகல் விஞ்சைக் காஞ்சன
மணிமே கலையவண் மறைந்துரு வெய்தினள்
காயசண் டிகைதன் கடும்பசி நீங்கி
ககரு வானம் போவழி வந்தது கேளா
யந்தரஞ் செல்வோ ரந்தரி யிருந்த
விந்த மால்வரை மீமிசைப் போகார்
போவா ருளரெனிற் பொங்கிய சினத்தள்
சாயையின் வாங்கித் தன்வயிற் றிடூஉம்
கஉo விந்தங் காக்கும் விந்தா கடிகை
யம்மலை மிசைப்போ யவள்வயிற் றடங்கினள்
கைம்மை கொள்ளேல் காஞ்சன விதுகே

கoசு. இருந்தோன் - காஞ்சனன்.

கoஎ. சுரும்பு அறை மணித்தோள் - மலையையொத்த அழகியதோள்; சுரும்பு - மலை. அறை - உவமவுருபு.

கoஅ. போகுவல் - போவேன்.

கoஉ - கoஅ. விஞ்சையன் இருந்தோன், இவன் இவள்பால் வந்தனனென்று எழுந்து சென்று வீசிப் போகுவலென்று புகுதலுமென்க.

ககo. கந்து - தூண்.

ககக. கடவுள் எழுதிய - மயனாற்பண்ணப்பட்ட; "மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்கேன்" என்ற பின் வருதல்காண்க; உக - ம் காதை, கநஉ - கநரு.

மேல்வருவன கந்திற்பாவை காஞ்சனனைநோக்கிக்கூறும் கூற்று.

ககஉ. அணுகல் அணுகல் - அணுகாதே அணுகாதே.

ககச - ககரு. தன்பசிநீங்கிக் காயசண்டிகை வானம்போவழி அவளுக்கு வந்த துன்பத்தைக்கேள்.

ககசு. அந்தரஞ்செல்வோர் - தேவர். அந்தரி - துர்க்கை.

ககஎ. விந்தமால்வரை - விந்தியமலை. 'மீமிசைச் செல்லார்' என்றும் பாடம்.

ககசு - ககஎ. விந்தியமலையிலிருத்தல் பற்றித் துர்க்கைக்கு விந்தியவாஸினி யென்றும் ஒரு பெயருண்டு.

ககஅ - கஉo. விந்தமலையைப் பாதுகாக்கும் விந்தாகடிகை யென்பவள், யாரேனும் மேற்போவாராயின் மிக்ககோபத்தையுடையளாய்ச் சாயையினால் அவர்களை இழுத்துத் தன்வயிற்றிலிடுவள்; பிரஹ்மதேவரிடம் வரம்பெற்ற ஸிம்ஹிகை யென்னுமரக்கி இலங்கைக்குச் சென்ற ஹநுமானை நிழலாலிழுத்துத் தடைப்படுத்தியதாக ஸ்ரீமத் வால்மீக ராமாயணம், சுந்தரகாண்டத்தால் தெரி

கஉக. (காயசண்டிகை) விந்தாகடிகையின் வயிற்றிலடங்கினள்.

கஉஉ. கைம்மை கொள்ளேல்-சிறுமையைக்கொள்ளாதே; கைம்மை - சிறுமை; சிறுமையென்றது ஆராயாது செய்தலை. இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையின் பூர்வஜன்மநாயக னென்பதனைத் தனது ஞானத்தாலறிந்த கந்திற்பாவை அவன்

றூழ்வினை வந்திங் குதைய குமரனை
யாருயி ருண்ட தாயினு மறியாய்
கஉ௫ வெவ்வினை செய்தாய் விஞ்சைக் காஞ்சன
வவ்வினை நின்னையு மகலா தாங்குறு
மென்றிவை தெய்வங் கூறலு மெழுந்து
கன்றிய நெஞ்சிற் கடுவினை யுருத்தெழ
விஞ்சையன் போயினன் விலங்குவிண் படர்ந்தென.

உதையகுமரனைக் காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாதை முற்றிற்று.

பற்றி, மணிமேகலையை அமங்கலையாக நினைந்து அவளைக் கொள்ளாதே யென்று கூறிற்றென்றலுமாம்; கைம்மை - அமங்கலை.

கஉ௫ - கஉச. மடைத்தொழில் செய்வோனை முற்பிறப்பில் வெட்டிய பாவம் உதையகுமரனை வெட்டுண்ணச் செய்தது; ஆனாலும் ஆராயாது செய்தலின் நீ அறியாய். இவ்வரலாற்றை, உக - ம் காதையாலும் (சஎ - ம் அடிமுதலியவை.) உரு - ம் காதையாலும் (அஉ - ம் அடிமுதலியவை.) அறிந்து கொள்க.

கஉஅ. கடுவினை - உதையகுமரனைக் கொன்ற பாவம்.

கஉகூ. விலங்கு - குறுக்காக.

க-கஉகூ. கோட்டம் காப்புடைத்தாக, தாரோன் கேட்டுமனங்கொண்டு எழுந்து சென்று எறலும், கணவன் கையறவெய்தி வந்து இழிந்து தேர்ந்து திரிவோனைக் கண்டு பலபாராட்டவும், நீங்கிச் சென்று காட்டி மெல்லியல் உரைத்தலும், விஞ்சையன் புக்கு ஒளித்து அடங்கினன்; அரசிளங்குமரனும் கொள்ளான் மனங்கொண்டு எழுந்து போகி எழுந்து கழிந்து நீங்கி அணைந்து புகுதலும், விஞ்சையன், எழுந்து சென்று வீசிப் புகுதலும், பாவை உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்பது கூறலும், விஞ்சையன் எழுந்து படர்ந்து போயினனென வினைமுடிவு செய்க.

இருபத்தோன்றாவது

கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

[பத்தோன்றாவது மணிமேகலை உதையகுமரன்மடிந்ததுகண்டு
உறுதுயரெய்த, நெடுநிலைக்கந்தின் நின்றபாவை
வருவதுரைத்து அவள் மயக்கொழித்தபாட்டு.]

கடவு ளெழுதிய நெடுநிலைக் கந்தின்
குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின்
முதியாள் கோட்டத் தகவையிற் கிடந்த
மதுமலர்க் குழலி மயங்கின ளெழுந்து
ரு விஞ்சையன் செய்தியும் வென்வேல் வேந்தன்
மைந்தற் குற்றது மன்றப் பொதியிற்
கந்துடை நெடுநிலைக் கடவுட் பாவை
யங்கவற் குரைத்த வற்புதக் கிளவியுங்
கேட்டன ளெழுந்து கெடுகவிவ் வுருவெனத்
க0 தோட்டலர்க் குழலி யுள்வரி நீங்கித்
திட்டி விடமுண நின்னுயிர் போநாட்
கட்டழ லீமத் தென்னுயிர் சுட்டே

க. கடவுள் எழுதிய - தேவதிகளையொத்த பாவையை (மயன்) பண்ணின; "கடவுட் பாவை" என்பர் பின்னும்; எ - ம் அடி.

உ. குடவயின்-மேற்றிசை யிடத்தே.

ந. முதியாள் கோட்டம் - சம்பாபதி கோயில்.

க - ந. இவ்வடிகளால், சம்பாபதிகோயில், கந்திற்பாவைக்கு மேற்றிசையிலுள்ளதென்று தெரிகின்றது.

ச. குழலி - மணிமேகலை.

ரு. விஞ்சையன்-காஞ்சனன். வென் - வெற்றி; "வென்வே லாடவன்" என்பது புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, வஞ்சிப் படலம், உச. 'வென்வேல்' என்றும் பாடம்.

சு. மைந்தற்கு-உதயகுமரனுக்கு. மன்றப்பொதியில் :—உ0 - ம் காதை, எக.

எ. கந்திற்பாவை.

அ. அங்கவற்கு - காஞ்சனனுக்கு. அற்புதம் - ஆச்சரியம்.

கூ. இவ்வுருக் கெடுகவென்று.

க0. குழலி-சுட்டு. உள்வரிநீங்கி-மறைந்தவேட மொழிந்து; என்றது காயசண்டிகையின் வடிவமொழிந்தென்றபடி.

இனி, உதயகுமரனைக்குறித்து மணிமேகலை புலம்புதல் கூறப்படும்.

கக. திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதோர் பாம்பு; இதனியல்பை, இந்நூல் கூ - ம் காதை, சக - ம் அடிக்குறிப் பிற்பார்க்க. இதனைப் பாம்புகளுக்கு அரசென்றுங் கூறுவர்.

கஉ. கட்டழல் - மிக்கநெருப்பு, ஈமம் - மயானம்.

கக - கஉ. இவ்வடிகளாற் போனபிறப்பின்செய்தி கூறினள்.

னுவவன மருங்கி னின்பா லுள்ளந்
தவிர்விலே னாதலிற் றலைமக டோன்றி
கரு மணிபல் லவத்திடை யென்னையாங் குய்த்துப்
பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காட்டி
யென்பிறப் புணர்ந்த வென்முற் றோன்றி
யுன்பிறப் பெல்லா மொழிவின் றுரைத்தலிற்
பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோர் பிறத்தலு
உ0 மறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
யானினக் குரைத்துநின் னிடர்வினை யொழிக்கக்
காயசண் டிகைவடி வானேன் காதல
வைவாள் விஞ்சையன் மயக்குறு வெகுளியின்
வெவ்வினை யுருப்ப விளிந்தனை யோவென
உரு விழுமக் கிளவியின் வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
யழுதன ளேங்கி யயாவுயிர்த் தெழுதலுஞ்
செல்லல் செல்லல் சேயரி நெடுங்க
ணல்லியந் தாரோன் றன்பாற் செல்ல
னினக்கிவன் மகனுத் தோன்றிய தூஉ
ங0 மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம்
பண்டும் பண்டும் பல்பிறப் புளவாற்

கச. தலைமகள் - மணிமேகலாதெய்வம்.

கஙு - கச. உவவனத்திற் கண்டபொழுது உதயகுமரன்பால் மணிமேகலைக்குக் காதலிருந்ததென்பதை, "புதுவோன் பின்றைப் போனதென் னெஞ்சம், மிதுவோ வன்னாய் காமத் தியற்கை" (ரு - ம் காதை, அகூ - கூ0) என்றும், "அவன்பா லுள்ள, நீங்காத் தன்மை நினக்குமுண் டாதலின்" (க0 - ம் காதை; சச - சரு) என்றும் முன்வந்திருத்தலாலுணர்க.

ககூ. பிணிப்பறு மாதவன் - புத்தன்; பிணிப்பு - பற்று; "பிணிப்பறுத்தோர் தம் பெற்றி யெய்தவும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, க00.

கச - கஅ. தலைமகள் தோன்றி உய்த்துக் காட்டித் தோன்றி உரைத்தலினென்க.

உ0. சால்பு - அமைதி; இன்பமுமாம். மறம் - பாவம்.

கக - உ0. உக - ம் காதை, கககூ.

உச. உருப்ப - கோபிக்க. விளிந்தனையோ - இறந்தாயோ.

உங - உச. உருப்ப வெகுளியின் விளிந்தனையோ.

உரு. விழுமக்கிளவி - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்கள். வெய்துயிர்த்து - வெம்மையைப்போக்கி.

உசு. அயாவுயிர்த்து - நெட்டுயிர்ப்புக் கொண்டு. எழுதலும் - மணிமேகலை எழுதலும்.

மேல், மணிமேகலையைநோக்கிக் கந்திற்பாவை கூறுதலைச் சொல்லுவார்.

உஎ. செல்லல் செல்லல் - போகாதே போகாதே. சேயரிநெடுங்கண் - விளி.

உஅ. அல்லி - அகவிதழ். தாரோன் - உதையகுமரன்.

உகூ. மகனு - கணவனாக.

ங0. மனக்கினியாற்கு - உதயகுமரனுக்கு. மகளாயதூஉம் - மனைவியானதும்.

உக - ங0. "நோதக வுண்டோ நும் மக ளார்க்கு" எனக் கணவனை மகனென்று சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக்

கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை
தடுமாறு பிறவித் தாழ்தரு தோற்றம்
விடுமாறு முயல்வோய் விழுமங் கொள்ளே
௩௫ லென்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத்தலும்
பொன்றிகழ் மேனிப் பூங்கொடி பொருந்திப்
பொய்யா நாவொடிப் பொதியிலிற் பொருந்திய
தெய்வ நீயோ திருவடி தொழுதேன்
விட்ட பிறப்பின் வெய்துயிர்த் தீங்கிவன்
௪0 றிட்டி விடமுணச் செல்லுயிர் போயது
நெஞ்சு நடுங்கி நெடுந்துயர் கூரயான்
விஞ்சையன் வாளி னிவன்விளிந் ததூஉ
மறிதலு மறிதியோ வறிந்தனை யாயிற்
பெறுவே னல்லநின் பேரரு ளீங்கெனக்
௪௫ வையரி நெடுங்க ணாயிழை கேளெனத்
தெய்வக் கிளவியிற் றெய்வங் கூறுங்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை
மாயமின் மாதவன் வருபொரு ளுரைத்து

காதையில் [அடி - கஎ] கூறியிருத்தல்

௩௨. நீ அறிந்துகொண்ட முற்பிறப்பில் மட்டுமல்ல ; காணுதல் - அறிதல்.

உக-௩௨. தோன்றியதூஉம் ஆயதூஉம் கண்டபிறவியேயல்ல ; பண்டும் பண்டும் பல்பிறப்புளவாமெனை வியைக்க.

௩௩. தாழ்தரு - தங்குகின்ற ; அழுந்துகின்றவென்றுமாம்.

௩௪ விழுமம் - துன்பம்.

௩௫. சொல்லியுரைத்தல் - கூறிவிளக்குதல் ; " அறைந்தனர் சாற்றும்" (சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, கக) என்புழிப்போல.

௩௬. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

மேல், மணிமேகலையின் வினவும், கந்திற்பாவைகூறும் விடையும் கூறப்படும்.

௩௯. விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. இவன் - உதயகுமரன்.

௩௯ - ௪0. இவன் உயிர்போதற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்.

௪க. யான் நெடுந்துயர் கூர; கூர-மிக.

௪உ. விளிந்ததூஉம் - இறந்ததற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்.

௪௩. அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ; இஃது, "உண்ணலு முண்ணேன் வாழலும் வாழேன்" (கலித்தொகை, பாலைக்கலி, உஉ) என்பதுபோல் நின்றது.

௪௪. நல்ல நினது பெருங்கருணையை இவ்விடத்துப் பெறுவேன் ; என்றது - நீகூறும் விடையைக்கேட்கும் விருப்பமுடையேனென்றவாறு என - என்று மணிமேகலை சொல்ல. 'பேறுவே றில்லேன்' என்றும் பாடம்.

௪௫. ஆயிழை - விளி.

௪௬. தெய்வம் - கந்திற்பாவை.

௪எ. கரை - கரையில்.

௪அ. மாதவன் வருபொருள் - புத்தன் அவதரித்தலை. உலகத்திற் பாவங்கள் அதிகரித்தகாலந்தோறும அப்பாவங்களைப்போக்கி அருளறத்தை நிலைநிறுத்தி உயிர்களை நிருவாணமடைவித்தற்பொருட்டுப் புத்தாவதாரமுண்டென்பது பௌத்தநூற்றுணிபு; "ஈரெண் ணூற்றோ டீரெட் டாண்டிற், பேரறி வாளன் றோன்றும்" (கஉ - ம் காதை, எஎ - எஅ) எனவும், "மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரே

மருளுடை மாக்கண் மனமாசு கழூஉம்
௫௦ பிரம தருமனைப் பேணினி ராகி
யடிசிற் சிறப்பியா மடிகளுக் காக்குதல்
விடியல் வேலை வேண்டின மென்றனு
மாலைநீங்க மனமகிழ் வெய்திக்
காலை தோன்ற வேலையின் வரூஉ
௫௫ நடைத்திறத் திழுக்கி நல்லடி தளர்ந்து
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனைச்
சீல நீங்காச் செய்தவத் தோர்க்கு

முற, வறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு, புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறும்" (உக - ம் காதை, கசுடு - கசு௭) எனவும், "புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோ, னுலகுயக் கோடற் கொருவன் றோன்று, மந்நா ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல, தின்னாப் பிறவி யிழுக்குந ரில்லை" (உடு - ம் காதை, சுடு-சுஅ) எனவும், "கரவரும் பெருமைக் கபிலையம் பதியி, னளப்பரும் பாரமிதை யளவின் று நிறைந்து, துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றி" (உசு - ம் காதை, சுச சுசு) எனவும் ,இந்நூலுள்ளே பலவிடத்தும் வருதல் காண்க.

சுக. மருள் உடை மாக்கள் - மயக்கத்தையுடைய மனிதர். மனமாசு - காமவெகுளி மயக்கங்கள்; "வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென், றுள்ளந் தன்னி லுருப்பன மூன்றும்" (௩௦ - ம் காதை, ௭௦ - ௭க) என்பதனுலுணர்க. கழூஉம் - கழுவும்.

௫க. அடிகளுக்கு அடிசிற்சிறப்பு ஆக்குதலென்க.

௫உ. விடியல் வேலை-நாள்வெயிற்காலம்; வைகறைப்பொழுதெனினும்பொருந்தும்.

௫க - ௫உ. அடிகளுக்கு அடிசிற்சிறப்பு விடியல்வேலையாக்குதல் வேண்டினமென்று மடையனை நோக்கிக் கூறுதலும்.

௫௩. 'மாலைநீங்கி' என்றும் பாடம்.

சுஎ - ௫உ. அடைகனாயில் உனாத்துக் கழூஉம் பிரமதருமனைப்பேணி விடியல்வேலையில் ஆக்குதலை வேண்டினமென்றனுமென்க,

௫௩. மாலை - |

௫௪. காலை-நாள்வெயிற்காலை. வரூஉ - வந்து.

௫௫. நடைத்திறத்து இழுக்கி - நடைவகையால் வழுக்கி.

௫௬. மடைக் கலம் - சோற்றுப்பாத்திரம். மடையன் - சமையற்காரன்.

௫௭. சீலம் - பஞ்சசீலம்; தசசீலமுமாம்; கொல்லாமை = அஹிம்ஸை, பொய்சொல்லாமை = ஸத்தியம், களவின்மை = அஸ்தேயம், காமமின்மை = பிரமசரியம், இரவாமை = அஸங்கிரகம் என்னும் இவை பஞ்சசீலம்; இவ்வைந்தனோடு உயர்ந்த ஆசனத்து இருத்தல் கிடத்தலின்மை, சந்தனம் மாலை முதலியன தரியாமை, பொன்வெள்ளிகளைத் தீண்டாமை, பாடலாடல் விரும்பாமை, உதயத்திற்கு முன்பு புசித்தல் என்னும் ஐந்தும்சேரத் தசசீலமாம். பஞ்சசீலத்துள், இரவாமை நின்ற நிலைக்களத்தின்கண் கள்ளுண்ணாமையைச்சேர்த்துக்கூறுவாருமுளர். இது, நீலகேசி விருத்திஸமயதிவாகரத்திற் கண்டது. கொல்லாமை, திருடாமை, வியபிசரியாமை பொய்கூறாமை, கள்ளுண்ணாமை யென்னுமிவை பஞ்சசீலமென்றும், இவை இல்லறத்தார் எல்லோர்க்கும் உரியனவென்றும், இவ்வைந்தனோடு இரவில் தூய்மையில்லாத உணவைப்புசியாமை, சந்தனமுதலிய மணமுள்ள பொருள்களை உபயோகியாமை, தரையிற் பாய்மேலே படுத்தல் என்னும் மூன்றுஞ்சேர அஷ்ட சீலமென்றும், இவை இல்லறத்தாரில் நிஷ்டாபரர்களுக்கே யுரியனவென்றும், இவ்வெட்டனோடு நாட்டியம் கானமுத

வேலை பிழைத்த வெகுளி தோன்றத்
தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே றாக
கூ0 வாளிற் றப்பிய வல்வினை யன்றே
விராமலர்க் கூந்தன் மெல்லிய லின்றே
டிராகுலன் றன்னை யிட்டக லாதது
தலைவன் காக்குந் தன்பொருட் டாகிய
அவல வெவ்வினை யென்போ ரறியா
கூரு ரறஞ்செய் காத லன்பின ராயினு
மறஞ்செய் துளதெனின் வல்வினை யொழியா
தாங்கல் வினைவந் தணுகுங் காலைத்
தீங்குறு முயிரே செய்வினை மருங்கின்
மீண்டுவரு பிறப்பின் மீளினு மீளா
எ0 மாங்கவ் வினைகா ணாயிழை கணவனை
யீங்கு வந்திவ் விடர்செய் தொழிந்த
தின்னுங் கேளா யிளங்கொடி நல்லாய்
மன்னவன் மகற்கு வருந்துதுய ரெய்தி
மாதவ ருணர்த்திய வாய்மொழி கேட்டுக்
எரு காவல னின்னையுங் காவல்செய் தாங்கிடு

வியவற்றை விரும்பாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தொடாமையென்னும் இவ்விரண்டும்சேரத் தசசீலமென்றும், இப்பத்தும் துறவிகளுக்கேயுரியனவென்றும், இப்பத்தில் வியபிசரியாமை நின்றவிடத்திற் பிரமசரியம் கூறப்படுமென்றும் தீர்மிகதந்திர மென்னும் பௌத்தநூல் கூறும்.

ருஅ. பிழைத்தவெகுளி - தவறினமையால்வந்த கோபம்.

கூ0. தப்பிய - வெட்டிய.

கூக. மெல்லியல் - விளி.

ருக - கூஉ. இவ்வடிகளிற்போலவே, "மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை, யுடற்றுணி செய்தாங் குருத்தெழும் வல்வினை, நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி, விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே" என்று இராசமாதேவியை நோக்கி மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்புவருதல் காண்க; உ௩-ம் காதை, அஉ-அரு.

கூ௩. தலைவன் - கடவுள். காக்கும் - காப்பான்; தடுப்பானென்றபடி.

கூ௩ - கூச. வினையைத் தலைவன் காக்குமென்போர் அறியாரென இயைக்க; செய்தவன் நுகர்ந்தாலன்றி வினை தொலையாதென்றவாறு.

கூரு. 'அறஞ்செய் காதல னன்பினனாயினும்' என்றும் பாடம்.

கூகூ. மறம் செய்துளதெனின் - பாவம் செய்யப்பட்டிருப்பின். வல்வினை - சுட்டு.

கூஅ. தீங்கு - துன்பம்.

எ0. அவ்வினை - மடையனை வெட்டியபாவம். கணவனை - உதயகுமரனை.

எ0 - எக. அவ்வினை ஈங்குவந்து உன் கணவனை இவ்விடர் செய்தொழிந்ததென்க.

இனி, மணிமேகலைக்குப்பின் வருவனவற்றைக் கந்திற்பாவைத்தெய்வம் கூறுதல் கூறப்படும்.

எ௩. மகற்கு - உதயகுமரன் இறந்ததற்காக.

எச. உணர்த்தியவன் ஒருவனாயினும் உரைக்கவந்தோர் பலராதலின் 'மாதவருணர்த்திய' என்றார். 'மாதவருரைத்த' என்றும் பாடம். வாய் - உண்மை.

எரு. காவல செய்தாங்கிடும் - சிறையில் வைப்பான். 'காதலி நின்னையும்' என்றும் பாடம்.

யிடுசிறை நீக்கி யிராசமா தேவி
கூட வைக்குங் கொட்பின ளாகி
மாதவி மாதவன் மலரடி வணங்கித்
தீது கூறவவ டன்னொடுஞ் சேர்ந்து
அO மாதவ னுரைத்த வாய்மொழி கேட்டுக்
காதலி நின்னையுங் காவ னீக்குவ
ளரசாள் செல்வத் தாபுத் திரன்பாற்
புரையோர்ப் பேணிப் போகலும் போகுவை
போனா லவனொடும் பொருளுரை பொருந்தி
அரு மாநீர் வங்கத் தவனொடு மெழுந்து
மாயமில் செய்தி மணிபல் லவமெனுந்
தீவகத் தின்னுஞ் சேறலு முண்டாற்
றீவ திலகையிற் றன்றிறங் கேட்டுச்
சாவக மன்னன் றன்னா டடைந்தபி
கூO னாங்கத் தீவம்விட் டருந்தவன் வடிவாய்ப்
பூங்கொடி வஞ்சி மாநகர் புகுவை
யாங்கந் நகரத் தறிபொருள் வினவு

எசு. இராசமாதேவி - பட்டமகிஷி.
எஎ கொட்பு - கொள்கை.
எஅ. மாதவன் - அறவணவடிகள்.
எகூ. தீது - மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருத்தல்.
அO. வாய்மொழி-உண்மைமொழி.
எசு-அக. இராசமாதேவி நீக்கிக் கொட்பினளாகிக் கேட்டு நின்னைக் காவல் நீக்குவளென்க.
அஉ. ஆபுத்திரனென்றது புண்ணியராசனை; இது, "நாக புரமிது நன்னகராள்வோன், பூமிசந் திரன்மகன் புண்ணிய ராசன்" (உச - ம் காதை, கஎO - கஎக) என்று தருமசாவகன் மணிமேகலைக்குக் கூறியவாற்றாலுணரப்படும்; புண்ணியராசனை ஆபுத்திரனென்றே இந்நூலிற் பெரும்பாலும் வழங்குவர்.
அகூ. புரையோர் - சங்கத்தார்; புரை-உயர்ச்சி. போகலும் போகுவை - போகுதலுஞ்செய்வை. 'போக்கலும் போக்கும்' என்றும் 'போகினும் போகுவை' என்றும் பாடம்.
அச. பொருளுரை - தருமபதம்; என்றது, நாகபுரத்தின் பக்கத்ததாகிய சோலையிலுள்ள தருமசாவகன் ஆபுத்திரனுக்குக்கூறும் உபதேசமொழிகளைககுறித்துநின்றது. பொருந்தி - கேட்டு. அம்மொழிகளாவன, "அறனு மறனு மநித்தமு நித்தத், திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலுஞ், சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியு, மாரிய னமைதியும்" (உரு - ம் காதை, ரு - சு) என்பவைகள்.
அரு - அஎ. மணிமேகலை நாகபுரத்திலிருந்து ஆகாயவழியேபோந்து மணிபல்லவத்தையடைந்தாளென்றும், ஆபுத்திரன் கப்பல்வழியேவந்து அத்தீவத்தை அடைந்தானென்றும் உரு-ம் காதையிலுள்ள உகூ-ம் அடிமுதலியவற்றால் விளங்குதலால், 'வங்கத் தவனொடு மெழுந்து' என்பதற்குப் பின்பு கப்பலேறி மணிபல்லவத்தை யடைவோனாகிய ஆபுத்திரனினின்று நீங்கி ஆகாயவழியேயெழுந்தெனப் பொருள்கொண்டு எழுந்து சேறலுமுண்டெனவியைக்க. அவனொடு மென்பது, ஐந்தாவதன்மயக்கம்.
அகூ. சாவகமன்னன் - சாவகநாட்டரசனாகிய ஆபுத்திரன்.
கூO. தீவம் - மணிபல்லவம்.
கூக. வஞ்சிமாநகர் - கருவூர்; இது

மோங்கிய கேள்வி யுயர்ந்தோர் பலரா
லிறைவ னெங்கோ னெவ்வுயி ரனைத்து
கூரு முறைமையிற் படைத்த முதல்வனென் போர்களுந்
தன்னுரு வில்லோன் பிறவுருப் படைப்போ
னன்னே னிறைவ னருமென் போர்களுந்
துன்ப நோன்பித் தொடர்ப்பா டறுத்தாங்
கின்பவுல குசசி யிருத்துமென் போர்களும்
க00 பூத விகாரப் புணர்ப்பென் போர்களும்
பல்வேறு சமையப் படிற்றுரை யெல்லா
மல்லியங் கோதை கேட்குறு மந்நா
ளிறைவனு மில்லை யிறந்தோர் பிறவா
ரறனே டென்னையென் றறைந்தோன் றன்னைப்
க0ரு பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த
நறுமலர்க் கோதை யெள்ளினை நகுதி
யெள்ளினை போலு மிவ்வுரை கேட்டிங்
கொள்ளிய துரையென வுன்பிறப் புணர்த்துவை
யாங்குநிற் கொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்கக்
கக0 காம்பன தோளி கனமயக் குற்றனை
யென்றவ னுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லா
யன்றென் றவன்முன் னயர்ந்தொழி வாயலை

சேரர்களுடைய இராசதானி; மலைநாட்டிலுள்ளது.

கூச - கூரு. படைத்த முதல்வனே இறைவன் எங்கோன் என்போர்களுமென்க; இவர்கள் பிரஹ்மவாதிகள்; "பேருலகெல்லாம் பிரம வாதியோர், தேவனிட்ட முட்டை யென்றனன்" (உள - ம் காதை, கக-கள) என்றுவருதல் காண்க. இவர்களை இரணிய கருப்பவாதிகளென்றுங்கூறுவர்.

கூசு. 'தானுருவில்லோன்' என்றும் பாடம்.

கூசு - கூஎ. என்போர்கள் அத்துவைத வாதிகள்.

கூஅ. நோன்பு - கன்மங்கள். இத் தொடர்ப்பாடு - இந்தப்பந்தங்கள். 'நோன்பிற் றொடர்ப்பாடு' என்றும் பாடம்.

கூஅ - கூகூ. நோன்பு அறுத்து இருத்துமென்போர்கள் - கர்மப்ரஹ்மவாதிகள்.

க00. புணர்ப்பென்போர்கள் - பூதவாதிகள்.

கூச - க00. இவ்வடிகளிற்கூறிய சமய இலக்கணங்களுட் சிலவும், இன்னும் பலவும் இந்நூல் உஎ - ம் காதையால் [illegible]

க0ச. அறனேடு என்னை - தருமத்தால்வரும் பயன்யாது. அறைந்தோன் - உலோகாயதன்.

க0ரு. அறவி - தருமத்தோடு பொருந்தியவழி.

க0சு. எள்ளினை நகுதி - இகழ்ந்துசிரிப்பாய்.

க0ச - க0சு. அறைந்தோன் றன்னை எள்ளினை நகுதி.

க0எ. இவ்வுரைகேட்டு எள்ளினைபோலும். 'என்னுரை கேட்டீங்கு' என்றும் பாடம்.

கக0. 'காம்பினைத்தோளி' என்றும் பாடம்.

ககஉ. அயர்த்தொழிவாயலை - மறந்தொழியாய்.

தீவினை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்
வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்
கக வழுவறு மரனு மண்ணுங் கல்லு
மெழுதிய பாவையும் பேசா வென்ப
தறிதலு மறிதியோ வறியாய் கொல்லோ
வறியா யாயி னுங்கது கேளாய்
முடித்துவரு சிறப்பின் மூதூர் யாங்கணுங்
கஉ0 கொடித்தேர் வீதியுந் தேவர் கோட்டமு
முதுமர விடங்களு முதுநீர்த் துறைகளும்
பொதியிலு மன்றமும் பொருந்துபு நாடிக்
காப்புடை மாநகர்க் காவலுங் கண்ணி
யாப்புடைத் தாக வறிந்தோர் வலித்து
கஉ மண்ணினுங் கல்லினு மரத்தினுஞ் சுவரினுங்
கண்ணிய தெய்வதங் காட்டுநர் வகுக்க
வாங்கத் தெய்வத மவ்விட நீங்கா
வூன்கணி னூர்கட் குற்றதை யுரைக்கு
மென்றிறங் கேட்டியோ விளங்கொடி நல்லாய்
கங0 மன்பெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன்
றுவதிக னென்பேன் றொன்றுமுதிர் கந்தின்
மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையி
னீங்கேன் யானென் னிலையது கேளாய்
மாந்த ரறிவது வானவ ரறியா

கககூ. உக - ம் காதை, கக - உ0.
கககச. வாயே - உண்மையே. 'மடக் கொடி மடவாய்' என்றும் பாடம்.
கககூ. உக - ம் காதை, கஉகூ.
ககஎ. அறிதலு மறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ.
கஉ0. தேவர் கோட்டம் - தேவர்கோயில்.
கஉக. முதுமரம் - பழையமரம்.
கஉங. காவலுங்கண்ணி - காவலையுங் கருதி.
கஉச. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக. வலித்து - எண்ணி.
கஉரு. தெய்வதங்காட்டுநர் - தெய்வத்தை நிறுத்துவோர்; உஉ - ம் காதை, கஉக. 'கண்ணிய வுருவங் காட்டுநர் வகுத்த' என்றும் பாடம்.

கஉஅ. ஊன்கணினூர்கட்கு - மானிடர்களுக்கு.
மேல்வருவன, மணிமேகலைக்குத் தன துவரலாற்றைக் கந்திற்பாவை கூறுங் கூற்று.
கஉக. கேட்டி - கேட்பாய்.
கஙக. துவதிகனென்பேன் - துவதிகனென்று பெயர் கூறப்படுவேன். தொன்று முதிர் - கந்து - பழைமை முதிர்ந்த தூண்.
கஙஉ. மயன் - தெய்வத்தச்சன்; அசுரத்தச்சனென்றுங்கூறுவர்; கந்திற்பாவை இருத்தற் கிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டமும் மயனாற்செய்யப்பட்டதென்ற இந்நூல் சு - ம் காதை, கஉஉ ம் அடிமுதலியவற்றால் தெரிகின்றது. 'பாவையை' என்றும் பாடம்.

கஙரு ரோவியச் சேனனென் னுறுதுணைத் தோழ
னாவதை யிக்நகர்க் காருமுரைத் தனரோ
வவனுடன் யான்சென் றாடிட மெல்லா
முடனுறைக் தார்போ லொழியா தெழுதிப்
பூவும் புகையும் பொருந்துப் புணர்த்து
கசo நாநனி வருந்தவென் னலம்பா ராட்டலின்
மணிமே கலையான் வருபொரு ளெல்லாந்
துணிவுட னுரைத்தே னென்சொற் றேறெனத்
தேறே னல்லேன் றெய்வக் கிளவிக
ளீறு கடைபோக வெனக்கரு ளென்றலுந்
கசரு துவதிக னுரைக்குஞ் சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன்
வருவது கேளாய் மடக்கொடி நல்லாய்
மன்னுயிர் நீங்க மழைவளங் காந்து
பொன்னெயிற் காஞ்சி நகர்கவி னழிய
வாங்கது கேட்டே யாருயிர் மருந்தா
கருo யீங்கிம் முதியா ளிடவயின் வைத்த
தெய்வப் பாத்திரஞ் செவ்விதின் வாங்கித்
தையலிற் பயந்தோர் தம்மொடு போகி
யறவணன் றானு மாங்குள னாதலிற்
செறிதொடி காஞ்சி மாநகர் சேர்குவை
கருரு யறவண னருளா லாய்தொடி யவ்வூர்ப்
பிறவண மொழிந்துநின் பெற்றியை யாகி
வறனோ டுலகின் மழைவளந் தரூஉ

கஙரு. ஓவியச்சேனன்-சித்திரசே.
கஙஎ. அவனுடன் - சித்திரசேனனுடன். ஆடிடம் - விளையாடுமிடம்.
கஙகூ. 'தொணர்ந்து' என்றும் பாடம்.
கசஉ. தேறென - தெளிவாயென்று கந்திற்பாவைசொல்ல.
மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.
கசங. தெய்வக்கிளவிகளைத் தேறேனல்லேன்; தெளிவேனென்றபடி.
கசச. ஈறு கடைபோக-மரணம் இறுதியாக; "கடைபோகச் செல்வமுய்த் தார்" என்பது நாலடியார், மெய்ம்மை, க. என்றும்-என்று மணிமேகலை சொல்லலும்.
மேல்வருவன கந்திற்பாவைகூற்று.
கசரு. உரைக்கும் - முற்று. சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன் - யான் சொல்லுதலையுஞ் செய்வேன்.
கசஎ. நீங்கக் கரந்து - நீங்கும்படி மறைந்து.
கருo. முதியாள் - சம்பாபதி.
கருஉ. பயந்தோர் - மாதவியும் சுதமதியும்.
கருங. ஆங்கு - காஞ்சிநகரில்.
கருச. செறிதொடி - விளி.
கருங - கருச. ஆங்குளனாதலிற் சேர்குவை.
கசகூ - கருச. அதுகேட்டு வாங்கிக் காஞ்சிமாநகர் சேர்குவையென்க.
கருசு. பிறவணமொழிந்து - ஆணுருவொழிந்து; வேற்றுமதப் பற்றொழிந்தென்றுமாம்.
கருஎ. வறன் ஓடு உலகில் - வறட்காலம் பரந்த உலகத்தில்.

மறனோ டேந்தி யாருயி ரோம்புவை
யாய்தொடிக் கவ்வூ ரறனொடு தோன்று
கசுo மேது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள
பிறவற முரைத்தோர் பெற்றிமை யெல்லா
மறவணன் றனக்குநீ யுரைத்த வந்நாட்
டவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற் றோற்றமும்
பவமறு மார்க்கமும் பான்மையி னுரைத்து
கசுரு மறவிரு ளிரிய மன்னுயி ரேமுற
வறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தியொடு
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காறுஞ்
செத்தும் பிறந்துஞ் செம்பொருள் காவா
வித்தல நீங்கே னிளங்கொடி யானுந்
களo தாயரு நீயுந் தவறின் றாக
வாய்வ தாகநின் மனப்பாட் டறமென
வாங்கவ னுரைத்தலு மவன்மொழி பிழையாய்
பாங்கிய னல்லறம் பலவுஞ் செய்தபின்
கச்சிமுற் றத்து நின்னுயிர் கடைகொள

கருஅ. அறனோடு - அமுதசுரபி.

கருஎ-கருஅ. கரு-ம் காதை, ருரு-ருச.

கசுக. பிறவறமுரைத்தோர் - வஞ்சி நகரத்தில் மற்றைச் சமயதருமங்களைச் சொன்னோருடைய.

கசுரு. சார்பு - துவாதசநிதானம்; அவை, "பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு, வாயி லூறே நுகர்வே வேட் கை, பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப் பய, னிற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும்" என்பன; உச - ம் காதை, கoரு - கoஅ; ருo - ம் காதை, சரு - சஅ. இவற்றின் இயல்பு, ருo - ம் காதையில் விளங்கக் கூறப்படும்.

கசுச. பவம் - கருமங்களின்கூட்டம்; "பவமெனப் படுவது கரும வீட்டம்" (ருo - ம் காதை, கக.) என வருதல் காண்க. 'உரைத்தவன்' என்றும் பாடம்.

கசுரு. மறவிருள் - பாவமாகிய இருட்டு. ஏம் உற - நிருவாணமாகிய இன்பத்தை அடையும்படி; ஏம் - இன்பம்.

கசுசு. இருத்தி-அணிமாதியோக சித்திகளெட்டும்; "எத்திறத் தார்க்கு மிருத்தியுஞ் செய்குவம்" என்று பின்னும் தல்காண்க; உசு - ம் காதை, சுக. சி எண்பத்தொன்பதென்று கூறுதலுமுண்டு; "எண்பத்தொன் பதுசித்தியியல் பினு ளவென்று, பண்பொத்த நுண் பொருளைப் பாரறியப் பகர்ந்தனையே" என்று வருதல்காண்க; இது,, வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், கக - ம் கலித் !தாரணத்திற் கண்டது.

கசுஎ. தோன்றுங்காறும் - தோன்றுமளவும்.

கசுஅ. செம்பொருள் - தருமம்; மெய் யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாஞ் செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின், இப்பெயர் பெற்றது; "செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்" என்பது திருக்குறள், கக. காவா - காத்து.

கசுகூ. இத்தலம்-இக்காஞ்சிநகரத்தை. 'இத்திற நீங்கேன்' என்றும் பாடம்.

களக. அறம் வாய்வதாக.

களஉ. அவன் - அறவணன். பிழையாய் - தப்பாயாய்.

கசுச - களஉ. அவன் உரைத்து நின் மனப்பாட்டறம் வாய்வதாகவென வுரைத்தலும்.

களரு. நல்லறம் - காருண்யம்.

களச. கச்சிமுற்றம் - காஞ்சிநகரிடம். கடை - முடிவு.

கஎ௫ வுத்தர மகதத் துறுபிறப் பெல்லா
மாண்பிறப் பாகி யருளற மொழியாய்
மாண்பொடு தோன்றி மயக்கங் களைந்து
பிறர்க்கற மருளும் பெரியோன் றனக்குத்
தலைச்சா வகனுய்ச் சார்பறுத் துய்தி
கஅ௦ யின்னுங் கேட்டியோ வன்னுதன் மடந்தை
யூங்க ணோங்கிய வுரவோன் றன்னை
வாங்குதிரை யெடுத்த மணிமே கலாதெய்வஞ்
சாது சக்கரற் காரமு தீத்தோ
யீது நின்பிறப் பென்பது தெளிந்தே
கஅ௫ யுவவன மருங்கி னின்பாற் றோன்றி
மணிபல் லவத்திடைக் கொணர்ந்தது கேளெனத்
துவதிக னுரைத்தலுந் துயர்க்கட னீங்கி
யவதி யறிந்த வணியிழை நல்லாள்
வலையொழி மஞ்ஞையின் மனமயக் கொழிதலு
கசு௦ முலகுதுயி லெழுப்பினன் மலர்கதி ரோனென.

கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை முற்றிற்று.

கஎ௫. உத்தரமகதம் - வடமகதநாடு.
கஎசு. ஒழியாய் - நீங்காயாய்.
கஎஅ. பெரியோன் - புத்தன்.
கஎகூ. தலைச்சாவகனுய் - முதன்மாணுக்கனுய். சாவகன்—ச்ராவகன் - கேட்பவன்; "தரும சாவகன் றன்னடி வணங்கி" என்பர் பின்னும்; உ௫-ம் காதை, உ. சார்பு - பன்னிருநிதானம். உய்தி - பிழைப்பாய்.
கஅக. உன்குலத்தில் முன்பு அறத்தால் உயர்ச்சியுற்றிருந்த அறிவுடையோனுகிய ஒருவனை; ஊங்கண் - முன்பு; "தூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கணோர் நினைப்பின்" என்பது புறநானூறு, கூகூ. "போந்தைக் கண்ணிநின் னூங்கணோர் மருங்கிற், கடற்கடம் பெறிந்த காவலன்" என்பது சிலப்பதிகாரம், நடுகற் காதை, கசுச - கசு௬.
கஅஉ. திரை எடுத்த - அழுந்தி இறவாவண்ணம் கடலினின்றும் எடுத்த. எடுத்தகதையை, சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, உஅ - ம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.
கஅகூ. சாதுசக்கரற்கு - சாது சக்கரனென்னு முனிவனுக்கு.
கஅச. ஈது - இத்தன்மையையுடையது.
கஅஅ. அவதி - எல்லை.
கசு௦. மலர்கதிரோன் - விளைத்தொகை.
க - கசு௦. குழலி எழுந்து கேட்டு எழுந்து நீங்கி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி அழுதேங்கி அயாவுயிர்த்தெழுதலும், இருந்தெய்வம் உரைத்தலும், பூங்கொடி பொருந்தி 'நின்பொருள் பெறுவேன்' என, தெய்வங்கூறும்; அங்ஙனங்கூறுந் தெய்வம் 'என்சொற்றேறு' என, மணிமேகலை 'எனக்கு அருள்' என்றலும் துவதிகனுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைக்குந் துவதிகன் உரைத்தலும், நல்லாள்நீங்கி மயக்கொழிதலும், கதிரோன் துயிலெழுப்பினனென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்திரண்டாவது

சிறைசெய்காதை.

[இருபத்திரண்டாவது மணிமேகலைபொருட்டால் மடிந்தான் உதயகுமர னென்பது மாதவர்வாய்க்கேட்ட மன்னவன் மணிமேகலையை மந்திரியாகிய சோழிகவேனாதியாற் காவல்கொண்டபாட்டு.]

கடவுண் மண்டிலங் காரிருள் சீப்ப
நெடுநிலைக் கந்தி னின்ற பாவையொடு
முதியோள் கோட்டம் வழிபடல் புரிந்தோ
ருதைய குமரற் குற்றதை யுரைப்பச்
௫ சாதுயர் கேட்டுச் சக்கர வாளத்து
மாதவ ரெல்லா மணிமே கலைதனை
யிளங்கொடி யறிவது முண்டோ விதுவெனத்
துளங்கா தாங்கவ ளுற்றதை யுரைத்தலு
மாங்கவ டன்னை யாருயிர் நீங்கிய
௧௦ வேந்தன் சிறுவனொடு வேறிடத் தொளித்து
மாபெருங் கோயில் வாயிலுக் கிசைத்துக்
கோயின் மன்னனைக் குறுகினர் சென்றீங்
குயர்ந்தோங் குச்சி யுவாமதி போல
நிவந்தோங்கு வெண்குடை மண்ணக நிழற்செய
௧௫ வேலுங் கோலு மருட்கண் விழிக்க
தீதின் றுருள்கநீ யேந்திய திகிரி

௧. கடவுண்மண்டிலம் - சூரியன்.
௩. முதியாள் - சம்பாபதி.
௧ - ௪. பாவையொடு கோட்டத்தை வழிபடல்புரிந்தோர் உற்றதை முனிவர்க்கு உரைப்ப.
௫. சாதுயர் - உதயகுமரனிறந்ததுன்பம்.
௬. மணிமேகலையைநோக்கி.
௭. இளங்கொடியென்பது முன்னிலைக்கண்வந்தது. இது - உதயகுமரனிறந்தது. என - என்று முனிவர்கேட்ப.
௫ - ௭. மாதவரெல்லாம் மணிமேகலையைநோக்கி இதனை நீ அறிவது முண்டோவென.
௮. துளங்காது - நடுங்காது.
இனி, சக்கரவாளக் கோட்டத்துள்ள முனிவர் அரசனையடைந்து உதயகுமரன் இறந்தது மொழிதல் கூறப்படும்.
௧௧. வாயில் - வாயில்காப்போர்.
௧௩. உவாமதி - பூர்ணசந்திரன்.
௧௪. செய - வியங்கோள்.
௧௬. திகிரி தீதின்று உருள்க; தீது - இடையூறு.

நினக்கென வரைந்த வாண்டுக ளெல்லா
மனக்கினி தாக வாழிய வேந்தே
யின்றே யல்ல விப்பதி மருங்கிற்
உ0 கன்றிய காமக் கள்ளாட் டயர்ந்து
பத்தினிப் பெண்டிர் பாற்சென் றணுகியு
நற்றவப் பெண்டிர் பின்னுளம் போக்கியுந்
தீவினை யுருப்ப வுயிரீறு செய்தோர்
பாராள் வேந்தே பண்டும் பலரான்
உரு மன்மருங் கறுத்த மழுவா ணெடியோன்
றன்முன் றோன்ற றகாதொழி நீயெனக்
கன்னி யேவலிற் காந்த மன்னவ
னிந்நகர் காப்போர் யாரென நினைஇ
நாவலந் தண்பொழி னண்ணார் நடுக்குறக்
ஙூ0 காவற் கணிகை தனக்காங் காதல
னிகழ்ந்தோர் காயினு மெஞ்சுத லில்லோன்
ககந்த மனக் கூஉ

கஎ. வரைந்த - எல்லையிட்ட.

கஅ. இனிது - பன்மையொருமை மயக்கம்.

காமமிகுதியாற் கொலையுண்ட உதயகுமரன்பொருட்டு வருந்தாவண்ணம், முற்காலத்து அந்நகரத்திற் காமமிகுதியால் தீங்கிழைத்துக்கொலையுண்ட இருவருடைய சரித்திரங்களை அம்முனிவர்களுள் ஒருவர் அரசனுக்குக் கூறுதல் மேற்கூறப்படும்.

உ0. கன்றிய - அடிப்பட்ட; "காமமே கன்றி நின்ற" என்பது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், கஅக. அயர்ந்து-செய்து. காமக்கள்ளாட்டு :—கஅ-ம் காதை, அஅ; உ௫-காதை, கக.

உஉ. நற்றவப்பெண்டிர் - நல்ல தவஞ்செய்யுமகளிர்; நற்றவம் - வீடுபெறுதற்குச் செய்யுந் தவமுமாம்; "நற்றவஞ்செய் வார்க்கிடந் தவஞ்செய் வார்க்கு மஃதிடம்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், சஅ.

உச. பண்டும், உம்மை-எதிரதுதழீஇய வெச்சப்பொருளது.

உ௫. மன்மருங்கறுத்த - இராசகுலத்தை இல்லையாக்கின; "ஞாமருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, உசு. மழுவாணெடியோன் - பரசுராமன்; மழுவாள் - மழுவாகிய வாள்.

உஎ. கன்னி - துர்க்கை; சம்பாபதியுமாம். காந்தமன்னவன் - காந்தனென்னும் பெயரையுடைய அரசன்.

உஅ. இந்நகரென்றது, காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை. நினைஇ - நினைந்து.

உக. நாவலந்தண்பொழில் - சம்புத்தீவில். நண்ணார் - பகைவர்.

ஙூ0. காவற்கணிகை - களத்தரவெட்டி; இராக்கிடைப் பெண்டென்பர் சிலப்பதிகார அரும்பதவுரையாசிரியர்; இக்கிரவிழவூரெடுத்தகாதை, ௬0 - ம் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க. இவள் அரசன் காமக்கிழத்திபோலும். காதலன்-மகன்.

ஙூக. எஞ்சுதல் - குறைதல். 'இகழ்ந்தோர் காயினும்' என்றும் பாடம்.

உக - ஙூக. நண்ணார் இகழ்ந்தோராய் நடுக்குறக்காயினும் எஞ்சுதலில்லோன்.

ஙூஉ. ககந்தனுமென - ககந்தன் காத்தற்குரியனாவானென்று நினைத்து. கூஉய்-அழைத்து.

ஙூ0 - ஙூஉ. காதலனும் எஞ்சுதலில்லோனுமாகிய ககந்தனென்க.

மேல்வருவது, ககந்தனைநோக்கி அரசன் கூறுங்கூற்று.

யரசா ளுரிமை நின்பா லின்மையிற்
பரசு ராமனின் பால்வந் தணுகா
௩௫ னமர முனிவ னகத்தியன் றனாது
துயர்நீங்கு கிளவியின் யான்றோன் றளவுங்
ககந்தன் காத்தல் காகந்தி யென்றே
யியைந்த நாம மிப்பதிக் கிட்டீங்
குள்வரிக் கொண்டவ் வுரவோன் பெயர்நாட்
௪௦ டெள்ளுநீர்க் காவிரி யாடினள் வரூஉம்
பார்ப்பனி மருதியைப் பாங்கோ ரின்மையின்
யாப்பறை யென்றே யெண்ணின னாகிக்
காவிரி வாயிலிற் ககந்தன் சிறுவ
னீவா வென்ன நேரிழை கலங்கி
௪௫ மண்டிணி ஞாலத்து மழைவளந் தரூஉம்
பெண்டி ராயிற் பிறர்நெஞ்சு புகாஅர்
புக்கேன் பிறனுளம் புரிநூன் மார்பன்
முத்தீப் பேணு முறையெனக் கில்லென
மாதுய ரெவ்வமொடு மனையகம் புகாஅள்
௫௦ பூத சதுக்கம் புக்கனள் மயங்கிக்
கொண்டோற் பிழைத்த குற்றந் தானிலேன்

---

௩௩. ககந்தன் கணிகைமகனாதலின் அவன்பால் அரசவுரிமை இலதாயிற்று.

௩௫. அமரமுனிவனாகிய அகத்தியன்.

௩௫-௩௬. இம்மன்னவன் அகத்திய முனிவர்பாற் பத்திமையுடையனாதலை, "கஞ்ச வேட்கையிற் காந்தமன் வேண்ட, வமர முனிவ னகத்தியன் றனாது, கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை" (பதிகம், ௧௦-௧௨) என்பதனாலுணர்க.

௩௭. ககந்தன் - அண்மைவிளி. காத்தல் - வியங்கோள்; 'என்று கூறி' என 'ககந்தன் காத்தலின்' என்றும் பாடம்.

௩௯. உள்வரிக்கொண்டு - வேற்றுருவங்கொண்டு. நாள் - நாளில்.

இனிக் கூறப்படுவது, பத்தினிப்பெண்டிர்பாற்சென்றணுகித் தீங்குற்றோன் கதை.

௪௨. யாப்பறை - உறுதியற்றவள். 'எள்ளின னாகி' என்றும் பாடம்.

௪௩. காவிரிவாயிலில் - காவிரிக்கரையில் திருமுகத்துறைகழிகின்றவாயிலில்; "காவிரி வாயிற் கடைமுகங் கழிந்து" என்பது சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை, ௩௩.

௪௪. என்ன - என்றுகூற. நேரிழை - மருதி.

௪௭. பிறனுளம்புக்கேனென்க. இக்கருத்தைத்தழுவி, சிலப்பதிகாரம், மங்கலவாழ்த்துப் பாடலிலுள்ள "தீதிலா வடமீன்" என்பதில் 'தீது' என்பதற்கு 'பிறர்நெஞ்சு புகுதல்' என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள்செய்திருத்தல் காண்க. புரிநூன்மார்பனென்றது தன் கணவனாகிய அந்தணனை.

௪௯. மாதுயரெவ்வம் - மிக்கதுன்பம். புகாஅள் - புகாளாய்.

௫௦. பூதசதுக்கம் - தவமறைந்தொழுகுந் தன்மையிலாளர்முதலிய அறுவகையினரைப் பாசத்தாற்கட்டிப் புடைத்துண்ணும் பூதநிற்றலையுடைய சதுக்கம்; சதுக்கம் - நாற்சந்தி. பூதசதுக்கத்தின் வரலாற்றைச் சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, ௧௨௮-ம் அடிமுதலியவற்றாலுணர்க.

௫௧. கொண்டோன் - கணவன்.

கண்டோ னெஞ்சிற் கரப்பெனி தாயினேன்
வான்றரு கற்பின் மனையறம் பட்டேன்
யான்செய் குற்றம் யானறி கில்லேன்
ருரு பொய்யினை கொல்லோ பூத சதுக்கத்துத்
தெய்வ நீயெனச் சேயிழை யரற்றலு
மாபெரும் பூதந் தோன்றி மடக்கொடி
நீகே ளென்றே நேரிழைக் குரைக்கும்
தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
கூo பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப்
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்
பிசியு நொடியும் பிறர்வாய்க் கேட்டு
விசிபிணி முழவின் விழாக்கோள் விரும்பிக்
கடவுட் பேணல் கடவியை யாகலின்
கூரு மடவர லேவ மழையும் பெய்யாது
நிறையுடைப் பெண்டிர் தம்மே போலப்
பிறர்நெஞ்சு சுடூஉம் பெற்றியு மில்லை
யாங்கவை யொழிகுவை யாயி னாயிழை
யோங்கிரு வானத்து மழையுநின் மொழியது
எo பெட்டாங் கொழுகும் பெண்டிரைப் போலக்
கட்டா துன்னையென் கடுந்தொழிற் பாச

உஉ. கரப்பு - ஒளித்தல்.

உ௩. வான்றருகற்பு - மழையைத்தரும் கற்பு. மனையறம் பட்டேன் - இல்லறத்திற்குத் துணையாக நிற்றலை ஒழிந்தேன்.

உச. யானறிகில்லேன்-யானறியேன்.

உரு. பொய்யினைகொல்லோ - பொய்ம்மையை யுடையாயோ; 'போயினை கொல்லோ' என்றும் பாடம்.

உரு - உசு. நீ இல்லையாயினையோ.

உஎ. பூதம் - சதுக்கப்பூதம். 'மாபெருந் தெய்வம்' என்றும் பாடம்.

உகூ - கூo. திருக்குறள், ௫௫. 'தொழுமவள்' என்றும் பாடம்.

கூக. பொய்யில்புலவன் - திருவள்ளுவர். பொருளுரை - பொருளையுடைய சொல்; தருமவார்த்தையுமாம். தேறாய்- தெளியாயாய்.

கூஉ. பிசி - பொய்; என்றது பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழிகளை; நொடி - பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி. 'கேட்டும்' என்றும் பாடம்.

கூ௩. விசிபிணிமுழவின் விழா - கட்டப்பட்ட கட்டினையுடைய முழவினையுடைய விழா. 'விரும்பியும்' என்றும் பாடம்.

கூச. கடவியையாகலின் - கடப்பாடாக வுடையையாகலின்.

கூரு. மடவரல் - முன்னிலைப்பெயர்.

கூசு. நிறை - நிறுத்தல். பெண்டிர் தம்மேபோல - பெண்டிரைப்போல.

கூஎ. பெற்றியுமில்லை - தன்மையுமில்லை.

கூஅ. அவை - பிசியும் நொடியும் கேட்டலும், விழாக்கோள்விரும்பலும், கடவுட்பேணலும்.

எo. பெட்டாங்கு - விரும்பியவண்ணம். பெண்டிரைப்போல - பெண்டிரைக்கட்டுவதுபோல.

மன்முறை யெழுநாள் வைத்தவன் வழூஉம்
பின்முறை யல்ல தென்முறை யில்லை
யீங்கெழு நாளி லிளங்கொடி நின்பால்
எரு வாங்கா நெஞ்சின் மயரியை வாளாற்
றகர்ந்தன் கேட்டுக் கடிதலு முண்டெனச்
இகந்த பூத மெடுத்துரை செய்ததப்
பூத முரைத்த நாளா லாங்கவன்
றாதை வாளாற் றடியவும் பட்டனன்
அ௦ னின்னுங் கேளா யிருங்கட லுடுத்த
மண்ணாள் செல்வத்து மன்னவ ரேறே
தரும தத்தனுந் தன்மா மன்மகள்
பெருமதர் மழைக்கண் விசாகையும் பேணித்
தெய்வங் காட்டித் திப்பிய வோவியக்
அரு கைவினை கடந்த கண்கவர் வனப்பினர்
மைத்துனன் முறைமையால் யாழோர் மணவினைக்
கொத்தன ரென்றே யூர்முழு தலரெழப்
புனையா வோவியம் புறம்போந் தென்ன
மனையக நீங்கி வாணுதல் விசாகை
௯௦ யுலக வறவியி னூடுசென் றேறி
யிலகொளிக் கந்தி னெழுதிய பாவா
யுலகர் பெரும்பழி யொழிப்பாய் நீயென
மாநக ருள்ளீர் மழைதரு மிவளென
நாவுடைப் பாவை நங்கையை யெடுத்தலுங்
௯௫ தெய்வங் காட்டித் தெளித்திலே னாயின்
மைய லூரோ மனமா சொழியாது
மைத்துனன் மனையாண் மறுபிறப் பாகுவே

எ௨. எழுநாள் - எழுநாளாம். வைத்து - சொன்னவை; இதற்குப்பொருளில்லை. வழூஉம் - தவறும்.

எ௫. மயரி - மயக்கமுடையான்.

எ௪ - எ௬. எழுநாளிற்கடிதலுமுண்டு.

எஎ. இகந்தபூதம் - (தீமையைக்) கடந்தபூதம்.

எஅ. நாளால் - நாளில்.

இனிக்கூறப்படுவது, நற்றவப்பெண்டிர் பின்னுமம்போக்கித் தீங்குற்றோன் கதை.

அ௨ - அ௫. தருமதத்தனும் விசாகையும் வனப்பினர்.

அ௬. யாழோர்மணவினைக்கு - காந்தருவவிவாகத்திற்கு.

அஎ. ஒத்தனர் - இயைந்தனர்.

அஅ. புனையாவோவியம் - வண்ணங்களைக்கொண்டெழுதாதவடிவைக்கோட்டினசித்திரம்; "புனையா வோவியங் கடுப்ப" என்பது நெடுநல்வாடை, ௧௪௭; செயற்கையழகு யாதொன்றும் இன்மையின், இங்ஙனங்கூறினர்.

௯௦. ஊடு - உள்ளே. 'ஊடுவந் தேறி' என்றும் பாடம்.

௯௨. என - என்றுவிசாகைவேண்ட.

௯௩. இவள் மழையைத் தருவாளென்று.

௯௪. நாவுடைப்பாவை - கந்திற்பாவை. எடுத்தல் - உயர்த்தல்.

௯எ. மறுபிறப்பில் மைத்துனன் மனை

னிப்பிறப் பிவனொடுங் கூடே னென்றே
நற்றாய் தனக்கு நற்றிறஞ் சாற்றி
க00 மற்றவள் கன்னி மாடத் தடைந்தபின்
றரும தத்தனுந் தந்தையுந் தாயரும்
பெருநகர் தன்னைப் பிறகிட் டேகித்
தாழ்தரு துன்பந் தலையெடுத் தாயென
நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி
க0ரு மிக்கோ ருறையும் விழுப்பெருஞ் செல்வத்துத்
தக்கண மதுரை தான்சென் றடைந்தபின்
றரும தத்தனுந் தன்மா மன்மகள்
விரிதரு பூங்குழல் விசாகையை யல்லது
பெண்டிரைப் பேணே னிப்பிறப் பொழிகெனக்
கக0 கொண்ட விரதந் தன்னுட் கூறி
வாணிக மரபின் வருபொரு ளீட்டி
நீணிதிச் செல்வனாய் நீணில வேந்தனி
னெட்டிப் பூப்பெற் றிருமுப் பதிற்றியாண்
டொட்டிய செல்வத் துயர்ந்தோ னாயின
ககரு னந்த ணாள னொருவன் சென்றீங்
கென்செய் தனையோ விருநிதிச் செல்வ
பத்தினி யில்லோர் பலவறஞ் செய்யினும்
புத்தே ளுலகம் புகாஅ ரென்பது
கேட்டு மறிதியோ கேட்டனை யாயி
கஉ0 னீட்டித் திராது நின்னக ரடைகெனத்
தக்கண மதுரை தான்வறி தாக

வியாவேன். மைத்துனனென்றது தரும தத்தனை.

கூகூ. நற்றிறம் - விரதம்.

க00. அவள் - விசாகை.

க0உ. பெருநகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம். பிறகிட்டு - பின்வைத்து.

க0ரு. தலையெடுத்தாய் - நீங்கினாய்.

க0சு. தக்கணமதுரை - கூடல்; தக்கணம் - பாகதச்சிதைவு.

க0எ. தருமதத்தனும், உம்மை - இறந்ததுதழீஇயது.

கக0. கொண்ட - மேற்கொண்ட.

ககக வாணிகமரபு - கொள்வதுமிகையும் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச்செய்தல்.

ககங. எட்டிப்பூப்பெற்று - அரசனாற் கொடுக்கப்படும் எட்டிப்பட்டத்திற்குரிய பூவைப்பெற்று; இதன்வரலாற்றை இந்நூல் ச - ம் காதை, ருஅ - ம் அடிக்குறிப்பிற்பார்க்க. இரு மூப்பதிற்றியாண்டு - அறுபதுவருடம்; என்றது அவன்பிராயத்தை; "ஆறைந் திரட்டி யாண்டினைக் காயது" என்று பின்பு விசாகைகூறுதல் காண்க; கஉக - ம் அடி.

ககச. ஒட்டிய - நிரம்பிய.

க0எ - ககச. தருமதத்தனும் கூறி ஈட்டிப் பெற்று உயர்ந்தோனாயினனென்க.

கஉ0. அடைகென - அடைவாயென்று அந்தணாளன் கூற.

விப்பதிப் புகுந்தன னிருநில வேந்தே
மற்றவ னிவ்வூர் வந்தமை கேட்டுப்
பொற்றொடி விசாகையு மனைப்புறம் போந்து
கஉரு நல்லா ளொருள் பல்லோர் காப்ப
ணல்லவை கடிந்த வவன்பாற் சென்று
நம்முறை மறிந்தில நம்மை முன்னாண்
மம்மர் செய்த வனப்பியாங் கொளித்தன
வாறைந் திரட்டி யாண்டுனக் காயதெ
கஙு0 னறைங் கூந்தலு நரைவிரா வுற்றன
விளமையுங் காமமும் யாங்கொளித் தனவோ
வுளனில் லாள வெனக்கீங் குரையா
யிப்பிறப் பாயினியா னின்னடி யடையே
னப்பிறப் பியானின் னடித்தொழில் கேட்குவ
கஙுரு னிளமையு நில்லா யாக்கையு நில்லா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா
புத்தே ளுலகம் புதல்வருந் தாரார்
மிக்க வறமே விழுத்துணை யாவது
தானஞ் செய்யெனத் தரும தத்தனு
கச0 மாமன் மகள்பால் வான்பொருள் காட்டி
யாங்கவ னவளுடன் செய்த நல்லற
மோங்கிரு வானத்து மீனினும் பலவாற்
குமரி மூத்தவக் கொடுங்குழை நல்லா
ளமர னருளா லகனக ரிடீஉம்

கஉஉ. புகுந்தனன் - தருமதத்தன் புகுந்தனன்.

கஉசு. அல்லவை - பொய்முதலியன. மேல் வருவது விசாகைகூற்று.

கஉஅ. மம்மர் - மயக்கம். வனப்பென்றது இருவருடைய அழகையும்.

கஉகூ - கஙு0. என் கூந்தலும் - எனது கூந்தலும், கூந்தல் - மயிர்மாத்திரையாய் ஐவகையுமுணர்த்தலின், 'நரைவிரா வுற்றன' என்று பன்மைகூறினார்; "வண்ணப்போ தருச்சித்து மகிழ்வானுத் தகையவே" என்று சீவகசிந்தாமணியில் வந்திருத்தல்காண்க; நாமகளிலம்பகம், கஙுகூ.

கஙுக. 'யாங்குருத் தனவோ' என்றும் பாடம்.

கஙுச. அப்பிறப்பு - மறுபிறப்பு.

கஙுரு. 'நில்லாது' என்றும் பாடம்.

கஙுஎ. புத்தேளுலகம் - தேவருலகம்.

கஙுகூ. தானஞ்செய்யென - தானஞ் செய்யென்று விசாகைசொல்ல,

கச0. மாமன்மகள் - விசாகை. 'மாமன் மகள்போல் வான்பொருள் காட்டி' என்றும் பாடம்.

கசங. குமரிமூத்த - கன்னிப்பெண்ணாகவிருந்து வறிதே மூப்புற்ற; நல்லாள் - விசாகை; "குமரி மூத்தவென் பாத்திரம்" என ஆபுத்திரன் கூறியதாக முன்னும் கூறியிருத்தல்காண்க; கசும் காதை, ள; "அற்றூர்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம், பெற்றா டமியண் மூத்தற்று." என்பது திருக்குறள், க00எ.

கசச. அமரன் அருளால் - கந்திற்பா

கசரு படுபழி நீங்கிப் பல்லோர் காப்பட்
கொடியிடை வீதியின் வருவோன் குழன்மேன்
மருதி பொருட்டான் மடிந்தோன் றம்முன்
கருகிய நெஞ்சினன் காமங் காழ்கொளச்
சுரியிரும் பித்தை சூழ்ந்து புறந்தாழ்ந்த
கரு0 விரிபூ மாலை விரும்பினன் வாங்கித்
தொல்லோர் கூறிய மணமீ தாமென
வெல்லவிழ் தாரோ னிடுவான் வேண்டி
மாலை வாங்க வேறிய செங்கை
நீலக் குஞ்சி நீங்கா தாகலி
கருரு னேறிய செங்கை யிழிந்தில திந்தக்
காரிகை பொருட்டெனக் ககந்தன் கேட்டுக்
கடுஞ்சினந் திருகி மகன்றுயர் நோக்கான்
மைந்தன் றன்னை வாளா லெறிந்தன
னூழிதோ றூழி யுலகங் காத்து
கசு0 வாழிய வெங்கோ மன்னவ வென்று
மாதவர் தம்முளோர் மாதவன் கூறலும்
வீயா விழுச்சீர் வேந்தன் கேட்டன
னின்றே யல்ல வென்றெடுத் துரைத்து
நன்றறி மாதவிர் நலம்பல காட்டினி
கசுரு ரின்று முளதோ விவ்வினை யுரையென

வையிலுள்ள துவதிகனென்னும் தேவ னுடைய கருணையால்.

கசரு. படுபழி - மைத்துனன் முறை யால் யாழோர் மணவினைக்கு ஒத்தனரெ ன்று ஊர்கூறிய பொய்ப்பழி.

கசரு - கசசு. நாப்பண்வருவோன் - விசாகை.

கசஎ. மருதி - முற்கூறிய பார்ப்பனி மருதி. தம்முன் - தமையன்.

கசஅ. கருகிய நெஞ்சு - இருண்ட நெஞ்சு. காழ்கொள - வயிரங்கொள்ள. காழ்கொளக் கருகிய நெஞ்சினனென்க.

கசகூ. சுரியிரும்பித்தை - சுரிந்தகரிய தன் குடுமியில்.

கரு0. மாலையை விரும்பி வாங்கி.

கருஉ. எல் - விளக்கம். இடுவான் வேண்டி - இடவிரும்பி.

கருரு. வாங்க-கொள்ளுதற்பொருட்டு.

கருச. நீலக்குஞ்சி - கருமையையு டைய குடுமி; நீலம் - கருமை; "நீல யானை மன்னவன்" என்பது சீவகசிந் தாமணி, நாமகளிலம்பகம், கசக.

கருரு - கருச கை நீங்காதாகலின்.

கருசு - கருஅ. விசாகைக்குச் சூட்டு தற்பொருட்டு மாலைவாங்குதற்கு ஏறிய கை குஞ்சியினின்றும் இழிந்திலதென்று ககந்தன் கேட்டு.

கருஎ. சினந்திருகி - கோபமுறுகி; "காய்சினந் திருகிய கடுந்திறல் வே னில்" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை, கூ. நோக்கான் - நோக்கானாய்; இது நோக்கல் நோக்கம்.

கசுஉ. வீயா - மாறாத.

கசுரு. 'இன்றேயல்ல' என்று எடுத் துரைத்ததனை இக்காதையில் கஅ - ம் அடியிற் காண்க.

கசுரு. உரைமென - சொல்லுமென்று அரசன் சொல்ல.

வென்றி நெடுவேல் வேந்தன் கேட்பத்
தீதின் றாக செங்கோல் வேந்தென
மாதவர் தம்முளோர் மாதவ னுரைக்கு
முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் முதுநீ ருலகிற்
௧௭0 கடியப் பட்டன வைந்துள வவற்றிற்
கள்ளும் பொய்யுங் களவுங் கொலையுந்
தள்ளா தாகுங் காமந் தம்பா
லாங்கது கடிந்தோ ரல்லவை கடிந்தோ ரென
நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்க
௧௭௫ ணீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர்
சேயரி நெடுங்கட் சித்திரா பதிமகள்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் பொறாஅண்
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தனண்
௧௮0 மற்றவள் பெற்ற மணிமேகலைதான்
முற்றா முலையினண் முதிராக் கிளவியள்
செய்குவன் றவமெனச் சிற்றிலும் பேரிலு
மையங் கொண்டுண் டம்பல மடைந்தன
ளாங்கவ ளவ்வியல் பினளே யாயினு
௧௮௫ நீங்கா னவளை நிழல்போல் யாங்கணுங்

---

௧௬௭. வேந்தே, செங்கோல் தீதின் றாகவென்று.

௧௬௮. உரைக்கும் - உரைப்பான்.

௧௬௯. முடிபொருள் உணர்ந்தோர் - பரமார்த்ததத்துவஞானிகள்.

௧௭0. கடியப்பட்டன - விலக்கப்பட்டன. ஐந்தாவன, கள், பொய், களவு, கொலை, காமமென்பன; "கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக் களவு மென் றுரவோர் துறந்தவை" என்பர் பின்னும்; உ௪ - ம் காதை, ௭௭ - ௭௮. அவற்றில் - அவ்வைந்தனுள்ளே.

௧௭௧ - ௧௭௨. காமம், கள்முதலிய நான்கினையும் நீக்காது; என்றது, காமமுடையோர் மற்றை நான்கு குற்றத்தையும் உடையராவரென்றபடி.

௧௭௩. ஆங்கது - அத்தன்மையதாகிய காமத்தை. அல்லவை கடிந்தோர் - அல்லாதகள்முதலியவற்றையுங் கடிந்தோராவார். 'அவைகடிந்தோரென' என்றும் பாடம்.

௧௭௪. நீங்கினரன்றே - அக்காமத்தை நீங்கினோரே.

௧௭௬. உழப்போர் - வருந்துவோர்.

௧௭௫ - ௧௭௬. நீங்காரே நரகத்தில் துன்பமனுபவிப்போராவார்.

மேல் உதயகுமரன்செய்தி கூறப்படும்.

௧௭௮. காதலனுற்ற கடுந்துயர்-கோவலன் கொலையுண்டிறந்தது.

௧௭௯. மாதவர்பள்ளியுள் - சங்கத்தாரான அறவணவடிகளுடைய உறைவிடத்தில். 'அடைதலும்' என்றும் பாடம்.

௧௭௭ - ௧௭௯. மகளாகியமாதவி பள்ளியுளடைந்தனள்.

௧௮0. அவள் - மாதவி.

௧௮௨. தவம் செய்குவனென்று.

௧௮௩. ஐயம் - பிக்ஷை. அம்பலம் - உலகவறவி.

௧௮௫. அவளை நிழல்போல் யாங்கணும் நீங்கானாய்.

காரிகை பொருட்டாற் காமங் காழ்கொள
வாரிரு ளஞ்சா னம்பல மடைந்தனன்
காயசண் டிகைவடி வாயினள் காரிகை
காயசண் டிகையு மாங்குள ளாதலிற்
௧௯0 காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சைய னொருவன் றோன்றி
யீங்கிவள் பொருட்டால் வந்தன னிவனென
வாங்கவன் றீவினை யுருத்த தாகலின்
மதிமருள் வெண்குடை மன்ன நின்மக
௧௯௫ னுதய குமர னொழியா னாக
வாங்கவ டன்னை யம்பலத் தேற்றி
யோங்கிரு ளியாமத் திவனையாங் குய்த்துக்
காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சையன் றன்னையுங் கூஉய்
௨00 விஞ்சை மகள்பா லிவன்வந் தனனென
வஞ்ச விஞ்சையன் மனத்தையுங் கலக்கி
யாங்கவன் றன்கை வாளா லம்பலத்
தீங்கிவன் றன்னை யெறிந்ததென் றேத்தி
மாதவர் தம்முளோர் மாதவ னுரைத்தலுஞ்
௨0௫ சோழிக வேனாதி தன்முக நோக்கி

௧அ௬. காரிகைபொருட்டு - மணிமேகலைபொருட்டு. காழ்கொள - முற்ற.

௧அ௭. அஞ்சானாய் அம்பலமடைந்தனன்.

௧அ௮. காரிகை - மணிமேகலை.

௧அ௯. உளள் - உள்ளாள்.

௧௯௧. வாய்வாள் - தப்பாத வாள்.

௧௯உ. இவள்பொருட்டு - காயசண்டிகையின் பொருட்டு.

௧௯௩. அவன் - உதயகுமரன்; யாஞ்சனுமாம்.

௧௯௪. மருள் - உவமவுருபு. 'மதிமருணெடுங்குடை,' என்றும் பாடம்.

௧௯௬. அவள்தன்னை - மணிமேகலையை.

௧௯௭. இவனை - உதயகுமரனை.

௧௯௯. கூஉய் - அழைத்து.

௨00. விஞ்சைமகள் - காயசண்டிகை.

௨0௩. எறிந்தது -(அத்தீவினை) வெட்டியது.

௨0௫. ஏனாதியென்பது வேந்தனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர்களுளொன்று; இதனை, தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், அ - ம் சூத்திரத்தில் 'யானையம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்' என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய வுரையாலும், அதில் "போர்க்கடலாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக், கார்க்கடல் பெற்ற கரையன்றோ - போர்க்கெல்லாந், தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சேர், ஏனாதிப் பட்டத்திவன்" என்று அவர் எடுத்துக்காட்டிய பழம்பாட்டாலுமுணர்க; பெரியபுராணத்துக் கூறப்பட்டுள்ள திருத்தொண்டர்களுள் ஒருவர்க்கு ஏனாதிநாதநாயனாரென்ற திருநாமம் இதுபற்றியே வந்த குடிப்பெயர்போலும்; சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகத்தில் "செம்பொனீண்முடி" என்னுங்கவியில் 'ஆழி தொட்டான்' என்பதற்கு 'ஏனாதிமோதிரஞ்செறித்த சேனாபதி' என்று ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரெழுதி யிருக்கின்

யான்செயற் பால திளங்கோன் றன்னைத்
தான்செய் ததனுற் றகவிலன் விஞ்சையன்
மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங்
காவலன் காவ லின்றெனி னின்றால்
உ௧0 மகனை முறைசெய்த மன்னவன் வழியோர்
துயர்வினை யாளன் றோன்றின னென்பது
வேந்தர் தஞ்செவி யுறுவதன் முன்ன
மீங்கிவன் றன்னையு மீமத் தேற்றிக்
கணிகை மகளையுங் காவல்செய் கென்றனன்
உ௧௫ அணிகிளர் நெடுமுடி யரசாள் வேந்தென.

சிறைசெய்காதை முற்றிற்று.

றனர். மேற்கூறியவாற்றாலும், இக்காதையின் தலைப்பில் 'மந்திரியாகிய சோழிகவேனுதி' என்றிருத்தாலும் 'சோழிகவேனுதி' என்பதற்குச் சோழனுடைய (ஏனுதிமோதிரஞ்செறித்த) சேனுபதியும் மந்திரியுமாகிய ஒருவனென்று பொருள்கொள்ளுதல் பொருத்தமுடைத்து.

உ0௭. விஞ்சையன் தகவிலன் - காஞ்சனன் தகுதியில்லாதவனாயினான்.

உ0௬ - உ0௭. யான் செயற்பாலதைத் தான் செய்தனனெலன்க.

உ0௮ - உ0௯. காவலின்றெனின், நோன்புமின்று, கற்புமின்று; "அருந்திற லரசர் முறைசெயி னல்லது, பெரும்பெயர்ப் பெண்டிர்க்குக் கற்புச் சிறவாது" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, உ0௭ - உ0௮.

உ௧0. மகனை முறைசெய்த மன்னவன் - கன்றையிழந்த பசுவின் துயரைத் தீர்த்தற்குத் தன்மகனைக்கிடத்தி அவன் மார்பில் உருளைசெல்லும்படி தேரையூர்க் தமனுவேந்தன்; இதனைப் பின்வருவன வற்றாலுணர்க; "வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க, வாவின் கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்றன், அரும்பெறற் புதல்வனை யாழியின் மடித்தோன், பெரும்பெயர்ப் புகாரென் பதியே" (வழக்குரைகாதை, ௫௩ - ௫௬) எனவும், "கறவை முறைசெய்த காவலன்காணம் மானை, காவலன் பூம்புகார் பாடேலோ ரம்மானை" (வாழ்த்துக்காதை, "புறவு நிறை"—) எனவும் வருவன சிலப்பதிகாரம்; "மருளும் பசுவொன்றின் மம்மர்நோய் தீர, வருளுந் திருத்தேரூர் வோன்" என்பது குலோத்துங்கசோழனுலா. இக்கதையின் விரிவைப் பெரிய புராணத்தில் திருவாரூர்ச் சிறப்பிற்காண்க.

உ௧௧ துயர்வினை - தீவினை.

உ௧௨ - உ௧௩. முன்னம் ஏற்றி.

உ௧௪. கணிகைமகள் - மணிமேகலை.

௧ - உ௧௫ மண்டிலம் சீப்பப் புரிந்தோர் உரைப்பக்கேட்டமாதவரெல்லாம் மணிமேகலையைநோக்கி 'இதனை நீயறிவதுமுண்டோ' என, அவள் உரைத்தலும், அவளைச் சிறுவனொடு வேறிடத்தொளித்து இசைத்துச்சென்று குறுகி ஓர் மாதவனுரைத்தலும், கேட்டு வேந்தன் 'உரையும்' என, ஓர்மாதவனுரைக்கும்; அங்ஙனமுரைக்குமாதவன் எத்தி உரைத்தலும், வேந்து காவல்செய்கென்றனனென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்துமூன்றாவது

சிறைவிடு காதை

[இருபத்துமூன்றாவது மணிமேகலை சிறைவிடுசெய்த இராசமாதேவி குறைகொண்டிரப்பச் சீலங்கொடுத்தபாட்டு.]

மன்னவ னருளால் வாசத் தலைபெறு
நன்னெடுங் கூந்த னரைமூ தாட்டி
யரசற் காயினுங் குமரற் காயினுந்
திருநிலக் கிழமைத் தேவியர்க் காயினுங்
௫ கட்டுரை விரித்துங் கற்றவை பகர்ந்தும்
பட்டவை துடைக்கும் பயங்கெழு மொழியின
ளிலங்கரி நெடுங்க ணிராசமா தேவி
கலங்கஞ ரொழியக் கடிதுசென் றெய்தி
யழுதடி வீழா தாயிழை தன்னைத்
௧௦ தொழுதுமுன் னின்று தோன்ற வாழ்த்திக்
கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காத்துச்
செற்றத தெவ்வர் தேயந்தம தாக்கியுந்
தருப்பையிற் கிடத்தி வாளிற் போழ்ந்து

உ. நரைக்கூந்தல் - வெண்மையையுடைய கூந்தல்.

௩ - ௪. ஆயினுமென்பது விகற்பப் பொருளைத் தருவதோ ரிடைச்சொல்; எண்ணிடைச்சொல்லுமாம்.

௫. கட்டுரை - பொருள்பொதிந்த சொல்.

௬. பட்டவை - உண்டான துன்பங்கள். 'பட்டது துடைக்கும்' என்றும் பாடம். பயம் - பிரயோசனம்.

௫ - ௬. விரித்தும் பகர்ந்தும் துடைக்குமொழியினள்.

௮. கலங்கஞர் - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பம். கடிதுசென்று விரைவாகச்சென்று.

௧ - ௮. வாசத்தலைபெறுமூதாட்டி, மொழியினள், தேவியது அஞரொழிய மன்னவனருளாற் கடிதுசென் றெய்தி யென்க.

௯. 'அழுதன ளடிவீழ்ந்து' என்றும் பாடம்.

௧௦. தொழுது - அஞ்சலிசெய்து.

௧௧. கொற்றங்கொண்டு - வெற்றிகொண்டு; "கொற்றங் கொண்டு கோலினி தோச்சென" என்பது பெருங்கதை, இலாவாணகாண்டம், மன்னுநீராட்டியது. குடிபுறங்காத்து - குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் பாதுகாத்து; "குடிபுறங் காத்தோம்பி" என்பது திருக்குறள், ௫௪௯.

௧௨. செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது. தெவ்வர் - பகைவர். 'செற்ற தெவ்வர்' என்றும் பாடம்.

௧௩. தருப்பையிற்கிடத்தி - பரப்பிய தருப்பைப்புல்லிற் கிடத்தி. போழ்ந்து - பிளந்து.

செருப்புகன் மன்னர் செல்வுழிச் செல்கென
௧௫ மூத்து விளிதலிக் குடிப்பிறந் தோர்க்கு
நாப்புடை பெயராது நாணுத்தக வுடைத்தே
தன்மண் காத்தன்று பிறர்மண் கொண்டன்
றென்னெனப் படுமோ நின்மகன் மடிந்தது
மன்பதை காக்கு மன்னவன் றனமுன்
௨௦ றுன்பங் கொள்ளே லென்றவள் போயபின்
கையாற் றுள்ளங் கரந்தகத் தடக்கிப்
பொய்யாற் றொழுக்கங் கொண்டுபுற மறைத்து
வஞ்சஞ் செய்குவன் மணிமே கலையையென்
றஞ்சி லோதி யரசனுக் கொருநாட்
௨௫ பிறர்பின் செல்லாப் பிக்குணிக் கோலத்

---

*௧௪. செருப்புகல் மன்னர் - போரின் கண்ணேபுக்குப் போர்செய்து வீழ்தலையுடைய அரசர், செல்வுழிச் செல்க என - செல்லுமுலகத்திலே செல்கவென்று அந்தணர் கூறும்வண்ணம்.

௧௫. மூத்துவிளிதல் - மூப்புற்று இறத்தல். இக்குடி - சோழபரமபரை.

௧௩ - ௧௫. போரிலிறவாமல் முதுமையுற்று நோயால் இறந்த அரசருடம்பை அந்தணர் தருப்பைப்புல்லிற்கிடத்தி, தமது ஆண்மையேபற்றுக்கோடாக யுத்தத்திலேயிறந்த அரசர்செல்லும் உலகத்திலே இவர்செல்கவென்று அவ்வுடம்பைவாளாற்பிளந்து அடக்குதல் மரபாதலின், இங்ஙனங்கூறினர்; இப்படியே, "ஓடன் மரீஇய பீடின் மன்னர், நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇக், காதன் மறந்தவர் தீதுமருங் கறுமா, ரறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர், திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினர் கிடப்பி, மறங்கந் தாக நல்லமர் வீழ்ந்த, நீள்கழன் மறவர் செல்வுழிச் செல்கென, வாள்போழ்ந் தடக்கலு முய்ந்தனர்" எனப் புறநானூற்றில், ௯௩-ம பாட்டில் வந்திருத்தல் காண்க.

௧௬. நாப் புடைபெயராது - இதனைக் கூறுதற்கு எனது நாப் புடைபெயரமாட்டாது நாணுத்தகவுடைத்து-நாணுந்தகுதியையுடைத்து; "மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தகவுடைத்தே" என்பது புறநானூறு, ௬௬. 'நாணுத் தகவுடைத்தென' என்றும் பாடம்.

௧௫ - ௧௬. விளிதல் நாணுத்தகவுடைத்து.

௧௨ - ௧௬. சமதாக்கியும் மூத்துவிளிதல் இக்குடிப்பிறந்தோர்க்கு நாணுத்தகவுடைத்து.

௧௭ - ௧௮. நின்மகன் மடிந்தது தன்மண் காத்தமையாலன்று; பிறர்மண் கொண்டமையாலுமன்று; காமத்தால்; அவ்விறப்பு யாதென்று கூறப்படும்.

௧௯. மன்பதை - உயிர்ப்பன்மை.

௨௦ கொள்ளேல் கொள்ளாதே. அவள் போயபின் - வாசந்தவைபோனபின்பு

இராசமாதேவி, அரசனையடைந்து மணிமேகலையைச் சிறைமீட்டு உடன்கொண்டுசென்று தன் காவலில்வைத்து வஞ்சித்தல் இனிக்கூறப்படும்.

௨௧. கையாற்றுள்ளங்கரந்து - செயலறவினையுடைய உள்ளத்தைமறைத்து; என்றது புத்திரசோகத்தை வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி.

௨௨. பொய்யாற்றொழுக்கங்கொண்டு - பொய்வழிக்கண் ஒழுகுதலைக்கொண்டு. புறமறைத்து - புறததே தோன்றாமல் மறைத்து; என்றது மணிமேகலையை வஞ்சித்தற்கெண்ணிய தனது தீயவெண்ணத்தை ஒருவாற்றானும் வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி.

௨௩. மணிமேகலையை வஞ்சஞ்செய்குவனென்று கருதி.

௨௪. அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவான கூந்தலையுடைய இராசமாதேவி.

௨௫. கோலத்து - வேடத்தைக்கண்டு.

தறிவு திரிந்தோ னரசிய லுழிலன்
கரும்புடைத் தடக்கைக் காமன் கையற
வரும்பெற லிளமை பெரும்பிறி தாக்கு
மறிவு தலைப்பட்ட வாயிழை தனக்குச்
௧0 சிறைதக் கன்று செங்கோல் வேந்தெனச்
சிறப்பின் பாலார் மக்க ளல்லார்
மறப்பின் பாலார் மன்னர்க் கென்ப
தறிந்தனை யாயினிவ் வாயிழை தன்னைச்
செறிந்த சிறைநோய் தீர்க்கென் றிறைசொல
௧௫ வென்னோ டிருப்பினு மிருக்கவிவ் விளங்கொடி
தன்னோ டெடுப்பினுந் தகைக்குந ரில்லென்
றங்கவ டனைக்கூஉ யவடன் னோடு
கொங்கவிழ் குழலாள் கோயிலுட் புக்காங்
கறிவு திரித்திவ் வகனக ரெல்லா
௨0 மெறிதரு கோலம்யான் செய்குவ லென்றே

உக. அறிவுதிரிந்தோன் - அறிவு வேறுபட்ட உதயகுமரன். 'அறவிய றிரிந்தோன்' என்றும் பாடம்.

உஎ. கையற - செயலற.

உஅ. இளமை-இளமையை. பெரும்பிறிதாக்கும் பயன்படாது கெடச்செய்த.

உஎ - உஅ. கையறப் பெரும்பிறிதாக்குமென்க.

உக. தலைப்பட்ட-சேர்பட்ட; முதன்மைப்பட்டவென்றுமாம்.

௧0. தக்கன்று - தக்கதன்று; விகாரம். வேந்து - அண்மைவிளி. என - என்று இராசமாதேவி சொல்ல.

௨௪ - ௧0. அஞ்சிலோதி ஒருநாள் அரசனுக்குச் சிறைதக்கன்றெனவென்க.

௧௧ - ௧௨. சிறப்பின்பாலார் மக்கள் - கல்விமுதலியவிசேடமுடையவர்கள் புதல்வர். அல்லார் மறப்பின்பாலார் - அல்லாதவர்கள் மறத்தற்குரியவர். என்பது - என்ற பெரியோர்கூறுதலை; இவ்வடிகளின் கருத்து, "உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும், பிற்றைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே, பிறப்போரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளுஞ், சிறப்பின் பாலாற் றாயு மனந்திரியு, மொருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளு, மூத்தோன்வருக வென்னா தவரு, ளறிவுடை யோனாறரசுஞ் செல்லும், வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங், கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின், மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே." என்னும் (புறநானூறு, ௧அ௩) பாட்டின் பொருளை ஒருவாறு தழுவிவர் திருத்தல்காண்க.

௧௩. ஆயிழை - மணிமேகலை.

௧௪. சிறைநோய் - சிறைத்துன்பம். தீர்க்கென்று - தீர்க்கவென்று. இறை - அரசன்.

௧௫. தன் ஓடு எடுப்பினும் - தனக்குரிய நாட்டையேர்கிப் பிச்சைக்குப் புகுவாளாயினும், தகைக்குநர் இல் - தடுப்பவர்களில்லை; "அணித்தகை யுடம்பு" என்பது சீவகசிந்தாமணி, பதுமையாரிலம்பகம், எ. என்று - என்றுகூறி.

௧எ. அவன்தனைக்கூஉய் - மணிமேகலையை யழைத்து.

௧அ. குழலாள் - இராசமாதேவி.

௧எ - ௧அ. குழலாள் அவளோடு கோயிலுட்புக்கு.

௧௯. அறிவுதிரித்து - அறிவைமருட்சால் வேறுபடச்செய்து; பித்தாக்கியென்றபடி.

௨0. எறிதருகோலம் - அடிக்கும்கோலத்தை. செய்குவலென்று - இவளுக்குச் செய்வேனென்றுகருதி.

மயற்பகை யூட்ட மறுபிறப் புணர்ந்தா
ளயர்ப்பது செய்யா வறிவின ளாகக்
கல்லா விளைஞ ஞெருவனைக் கூஉய்
வல்லாங்குச் செய்து மணிமே கலைத
னிணைவள ரிளமுலை யேந்தெழி லாகத்துப்

பான்மைக் கட்டுரை பலர்க்குரை யென்றே
காணம் பலவுங் கைந்நிறை கொடுப்ப
வாங்கவன் சென்றவ் வாயிழை யிருந்த
௫௦ பாங்கி லொருசிறைப் பாடுசென் றணைதலுந்
தேவி வஞ்ச மிதுவெனத் தெளிந்து
நாவியன் மந்திர நடுங்கா தோதி
யாண்மைக் கோலத் தாயிழை யிருப்பக்
காணம் பெற்றோன் கடுந்துய ரெய்தி
யரச ருரிமையி லாடவ ரணுகார்

௪௧. மயற்பகையூட்ட - பித்தேறுதற்குக் காரணமாகிய மருந்தையூட்ட; "வஞ்ச முண்டு மயற்பகை யுற்றோர்" என்பது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, ௧௨௨. உணர்ந்தாள் - மணிமேகலை.

௪௨. அயர்ப்பது - மறப்பது.

௪௧-௪௨. "மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தே, னயர்ப்பது செய்யா வறிவினே னாயினேன்" என்று இக்காதையிலேயே பின்பு வருதல்காண்க; ௧௨ - ௧௩. உணர்ந்தாள் அறிவினளாக.

௪௩. கூஉய் - அழைத்து.

௪௪. வல்லாங்குச்செய்து - வல்லபடி செய்து; "வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடி" என்பது புறநானூறு, ௪௭.

௪௮. காணம் - பழங்காசு; இதனை, சீவகசிந்தாமணி, குணமாலையாரிலம்பகம், உ௬எ - ம் கவியுரையிற்காண்க. கைந்நிறைகொடுப்ப - கைந்நிறையக்கொடுப்ப; நிறைய - விகாரம்; "நிலநெளி பரந்த வன்றே" என்பதில் 'நெளி' பதுபோல; இது சீவகசிந்தாமணி, கோவிந்தையாரிலம்பகம், ௨௫.

௪௩ - ௪௮. ஒருவனைக்கூஉய் 'செய்து புணர்குறிசெய்து பொருந்தினை னென்னுங் கட்டுரையைப் பலர்க்கும் உரை' என்றுகூறிக் காணம்பலவும் கொடுப்ப வென்க.

௪௯. ஆயிழை - மணிமேகலை.

௫௦. பாங்கில் ஒருசிறைப்பாடு - அழகில்லாத ஒரு பக்கத்தினிடத்தே; பக்கத்துள்ள ஒரு காவலிடத்தென்றுமாம்.

௪௯ - ௫௦. அவன்சென்று பாடுசென் றணைதலுமென்க.

இது -
ன்வந்தது.

௫௨. நாவியல் மந்திரம் - நாப்புடை பெயருமளவிலே உச்சரிக்கப்படும் மந்திரம்; என்றது வேற்றுருவெய்துவிக்கு மந்திரத்தை; "ஆறெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி, நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி" என்பது திருமுருகாற்றுப் படை, ௧௮௬ - ௧௮௭.

௫௧ - ௫௩. ஆயிழை இது தேவிவஞ்சமெனத்தெளிந்து மந்திரத்தையோதிக் கோலத்துட னிருப்பவென்க.

௫௫. அரசருரிமையில் ஆடவரணுகார் - அரசருடைய தேவிமாரிருக்கும் அந்தப்புரத்தில் ஆண்மக்கள் குறுகார்; "ஆடவர் குறுகா வருங்கடி வரைப்பின்" என்பது நெடுநல்வாடை, ௧௦௭, அந்தப்

கிரயக் கொடுமக ளினைப்பறி யேனென்
றகநகர் கைவிட் டாங்கவன் போயபின்
மகனைநோய் செய்தானை வைப்ப தென்னென்
றுய்யா நோயி னூனொழிந் தனனெனப்
ஙO பொய்ந்நோய் காட்டிப் புழுக்கறை யடைப்ப
வூணொழி மந்திர முடைமையி னந்த
வாணுதன் மேனி வருந்தா திருப்ப
வையென விம்மி யாயிழை நடுங்கிச்
செய்தவத் தாட்டியைச் சிறுமை செய்தே
ஙரு னென்மகற் குற்ற விடுக்கண் பொறுத்து
பொன்னே ரனையாய் பொறுக்கென் றவடொழ
நீல பதிதன் வயிற்றிற் றோன்றிய
வேலங் கமழ்தா ரிராகுலன் றன்னை
யழற்க ணாக மாருயி ருண்ண

புரத்தை, 'குழைமுகப் புரிசை' என்பர் திருத்தக்கதேவர்; சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், உசக.

ஙசு. நரகத்தையடைதற்குரிய கொடுமையையுடைய இவளது தீயவெண்ணத்தை யானறிந்திலேனெனக்கருதி; இராசமாதேவி வியபிசரிக்குங்கருத்துடையாளென்ற அவ்விளைஞன் கருதினான்போலும். 'தினைப்பதறியேனென்ற' என்றும் பாடம்.

ஙஎ. அகநகர் - அந்தப்புரம்.

ஙச - ஙஎ. காணம்பெற்றோன், துயரெய்தி அறியேனென்று கைவிட்டுப் போயபினென்க.

சக - ஙஎ. உக-ம் காதை, கச - கரு.

ஙஅ. மகனைநோய்செய்தானை-உதயகுமரனுக்குக்காமநோயை உண்டாக்கிக்கொல்லுவித்த இவளை, வைப்பது என்னென்ற-உயிருடன்வைத்தல் நமதன்பிற்கு யாதுபயனென்ற இராசமாதேவி கருதி.

ஙக. உய்யாநோயின் - உயிர்த்தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய நோயினால்.

ஙO. புழுக்கறை - புழுங்கச்செய்யும் அறை; "புழுக்கறைப் பட்டோர் போன்ற" என்றார் முன்னும்; ங-ம் காதை, கரு.

ஙஅ-ஙO. (இராசமாதேவி) வைப்பதென்னென்ற காட்டி அடைப்பவென்க.

ஙஉ. வாணுதல் - மணிமேகலை.

ஙஅ - ஙஉ:—உக - ம் காதை, கக கஎ.

ஙங. ஐயெனவிம்மி - விரையப் பொருமி; "ஐயென விளப்ப" (கோவிந்தையாரிலம்பகம், சO) எனவும், "மோதிரந் தொட் டையென" (குணமாலையாரிலம்பகம், கஙO) எனவும் வருவன சீவகசிந்தாமணி. ஆயிழை - இராசமாதேவி.

ஙச. செய்தவத்தாட்டியை - மணிமேகலைக்கு; ஐ - உருபுமயக்கம். சிறுமை - குற்றம்; என்றது மயற்பகையூட்டியது முதலிய மூன்றினையும்.

ஙச - ஙரு. பொறுத்து செய்தேனென்க.

ஙசு. பொன்னேரனையாய்-திருமகளின்மறுதலைபோல்வாய்; திருமகளுக்குநேராகிய அத்தன்மையையுடையாயெனினுமமையும்; இப்படியே, "கோளரிக் குந்நிகரன்னார்" (திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், உஉரு) என்று வந்திருத்தல் காண்க.— உ -ம் காதை, கக. அவள் - இராசமாதேவி.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

ஙஎ - ஙஅ. தோன்றிய இராகுலன் றன்னை.

ஙக அழற்கணாகம் - திட்டிவிடமென்னும்பாம்பு. அழல்-விடம்; "ஐந்தலை யரவின் சீற்றத் தாழல் குனிக்க

எ0 விழித்த லாற்றே னென்னுயிர் கொண்டோன்
யாங்கிருந் தழுதனை யிளங்கோன் றனக்குப்
பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தா துசெய்தனை
யுடற்கழு தனையோ வுயிர்க்கழு தனையோ
யுடற்கழு தனையே லுன்மகன் றன்னை
எரு யெடுத்துப் புறங்காட் டிட்டனர் யாரே
யுயிர்க்கழு தனையே லுயிர்புகும் புக்கில்
செயப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணர் வரிய
தவ்வுயிர்க் கன்பினை யாயி னாய்தொடி
யெவ்வுயிர்க் காயினு மிரங்கல் வேண்டு
அ0 மற்றுன் மகனை மாபெருந் தேவி
செற்ற கள்வன் செய்தது கேளாய்
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை
யுடற்றுணி செய்தாங் குருத்தெழும் வல்வினை
நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி
அரு விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே

னுற்றார்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், உருச; "அழல்வாய் நாகத் தாரெயிறழுந்தினர்" என்பது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, கஉச. "நஞ்சுவிழி யரவு" என்று இப்பாம்பின்பெயர் இக்காதையிலேயே பின்னும் வருதல்காண்க; அச-ம் அடி.

எ0. விழித்தல்-உயிர்வாழ்தல்; நாகத்தின் தொழிலாக்கினுமமையும். 'இழித்தலாற்றேன்' என்றும் பாடம்.

எக. இளங்கோன்றனக்கு யாங்கிருந் தழுதனை; அழுதிலாயென்றபடி.

எரு. புறங்காடு - மயானம். 'ஈமப் புறங்காடு' என்றும் பாடம்.

எசு. புக்கில் - புகுமிடமாகிய வுடம்பு; "நோக்கார்கொ றெய்யதோர் புக்கிலே" (நாலடியார், தூய்தன்மை, க.) என்பதில் 'புக்கில்' என்பது உடம்பென்னும்பொருளில் வந்திருத்தல் கா

எஎ. வினையென்றது நல்வினை தீவினையென்னுமிரண்டையும். 'செயற்பாட்டு வினை' என்றும் பாடம்.

எசு - எஎ. வினையால் உயிர்புகும்புக்கில் தெரிந்துணர்வரியதென்க.

எஅ. அன்பினையாயின் - அன்பினையுடையாயாயின்; ஆய்தொடி - விளி.

எகூ. எவ்வுயிர்க்காயினும் - எவ்வுயிர்க்கும்.

அ0. மாபெருந்தேவி-இராசமாதேவி; விளி.

அக. செற்றகள்வன் - கோபித்த காஞ்சனன். செய்தது கேளாய் - கொலை செய்ததற்குக் காரணமான தீவினையைக் கேள்.

அஉ. மடைக்கலம் - சோற்றுப்பாத்திரம். மடையன் - சோறுசமைப்போன்.

அங. உடம்பைத் துண்டமாகவெட்டினமையால் தோன்றியெழுந்த வலிய தீவினை. 'உருத்தெழு மல்வினை' என்றும் 'உருத்தெழு மவ்வினை' என்றும், 'உருத்தெழு பாவம்' என்றும் பாடம்.

அச. அரவின் - அரவினால். நல்லுயிர் வாங்கியென்றது முற்பிறப்பின்செய்தியை.

அரு. வீட்டியது - கொன்றது; வீழ்த்தியதென்பதன்மரூஉவுமாம்.

அங-அரு. வினை முற்பிறப்பில் உயிரை அரவின்வாங்கி இப்பிறப்பில் விஞ்சையன்வாளால் வீட்டியது.

யாங்கறிந் தனையோ வீங்கிது நீயெனிற்
பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்த திதுவென
மொய்ம்மலர்ப் பூம்பொழில் புக்கது முதலாத்
தெய்வக் கட்டுரை தெளிந்ததை யீறா
௯0 வுற்றதை யெல்லா மொழிவின் றுரைத்து
மற்று முரைசெயு மணிமே கலைதான்
மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தே
னயர்ப்பது செய்யா வறிவினே னாயினேன்
கல்லாக் கயவன் காரிருட் டான்வர
௯௫ நல்லா யானுரு நான்கொண் டிருந்தே
னானொழி மந்திர முடைமையி னன்றே
மாணிழை செய்த வஞ்சம் பிழைத்த
தந்தாஞ் சேறலு மயலுருக் கோடலுஞ்
சிந்தையிற் கொண்டிலேன் சென்ற பிறவியிற்
௧00 காதலற் பயந்தோய் கடுந்துயர் களைந்து
தீதுறு வெவ்வினை தீர்ப்பது பொருட்டாற்
றையா லுன்றன் றமொற் றவலத்
தெய்யா மையறீர்க் கின்னுரை கேளா

௮௬. இது - இச்செய்தியை.

௮௭. புகுந்தது இதுவென - சம்பவித்தது இதுவென்று.

௮௮. பொழில் - உவவனம்.

௮௯. தெய்வக்கட்டுரை-கந்திற்பாவைத்தெய்வங் கூறிய பொருள் பொதிந்த சொல்.

௯0. ஒழிவின்று - தப்பாமல்.

௮௭ - ௯0. இதுவெனவுரைத்தென்க.

௯௧. மணிமேகலை பின்னும் சொல்லுவாள்.

௯௨. மயற்பகை - பித்தேறுதற்குக்காரணமாகிய மருந்து.

௯௩. அயர்ப்பது - மறப்பது.

௯௨ - ௯௩. "மயற்பகை யூட்ட மறுபிறப் புணர்ந்தா, ளயர்ப்பது செய்யா வறிவின ளாக" என்று இப்படியே இக்காதையில் முன்னும் வந்திருத்தல்காண்க; ௬௧ - ௬௨.

௯௪. கயவன் - கீழ்மகன்; கொடியவனுமாம். இருள் - இருளில்.

௯௫. நான் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்.

௯௪ - ௯௫ :—௨[illegible]-ம் காதை, [illegible].

௯௬. 'உடைமையி னன்றே' என்றும் பாடம்.

௯௭. வஞ்சம் - ஊணொழிந்தனளென்று பொய்ந்நோய்காட்டிப் புழுக்கறையடைத்தது. பிழைத்தது - தப்பியது.

௯௬-௯௭. மந்திரமுடைமையினன்றே வஞ்சம்பிழைத்தது; [illegible]-ம் காதை, [illegible].

௯௮. அயலுருக்கோடல் - வேற்றுருவங்கொள்ளல்.

௯௯ - ௧00. போனபிறப்பில் எனக்குக் கணவனாயிருந்தோனை இப்பிறப்பிற் பெற்றோய்.

௯௮ - ௧0௧. உனது துயரைக்களைந்து வினையைத் தீர்த்தற்பொருட்டே சேறலும் கோடலும் சிந்தையிற் கொண்டிலேன்.

௧0௨. ஐயாய் - விளி.

௧0௨ - ௧0௩. தமொற்றவலத்தெய்யாமையல் - தமொறுதற்குக் காரணமாகிய வருத்தத்தைச்செய்யும் அறியாமையாகி

யாள்பவர் கலக்குற மயங்கிய நன்னாட்டிக்
கOரு காருக மடந்தை கணவனுங் கைவிட
வீன்ற குழவியொடு தான்வே றாகி
மான்றோர் திசைபோய் வரையாள் வாழ்வுழிப்
புதல்வன் றன்னையோர் புரிநூன் மார்பன்
பதியோ ரறியாப் பான்மையின் வளர்க்க
ககO வாங்கப் புதல்வ னவடிற மறியான்
றான்புணர்ந் தறிந்துபின் றன்னுயிர் நீத்தது
நீர்நசை வேட்கையி னெடுங்கட முழலுஞ்
சூன்முதிர் மடமான் வயிறுகிழித் தோடக்
கான வேட்டுவன் கடுங்கணை துரப்ப
ககரு மான்மறி விழுந்தது கண்டு மனமயங்கிப்
பயிர்க்குரல் கேட்டதன் பான்மைய னாகி
யுயிர்ப்பொடு செங்க ணுகுத்த நீர்கண்

யமயக்கம்; மையல் - செல்வச்செருக்கு மாம்; "மையன்மத யானைநிரை மன்னன்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், கஎ.

மேல், காமம், கொலை, கள், பொய், களவு ஆகிய இவ்வைந்தும் நீக்கற்பாலன வென்று இராசமாதேவிக்கு மணிமேகலை உபதேசித்தல் முதலியன கூறப்படும்.

கO௪. ஆள்பவர்கலக்குற-அரசர் கொடுங்கோல் செலுத்துதலால். மயங்கிய நன்னாட்டு - யாவரும் தத்தம் நிலைதடுமாறிய நல்லநாட்டில்.

கOரு. காருகமடந்தை - இல்லறவொழுக்கினளாகியவொருத்தி; நெய்வோர் குலத்துப் பிறந்த ஒருத்தியென்றுமாம். கைவிட - துறக்க.

கOசு. குழவியும் தானும் வெவ்வேறிடத்துப் பிரிவுற்று.

கOஎ. மான்று - மயங்கி. வரையாள்-தன்னலம் விலைகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதாரென்னும் நியதியில்லாளாய்.

கO௪ - கOஎ. நாட்டிற் காருகமடந்தை கணவன்கைவிடுதலால் வேறாகி மான்று போய் வரையாளாய் வாழ்வுழியென்க. இல்லறவொழுக்கினளாகிய இவள் கற்பொழிந்து வரைவின்றி வாழ்தற்கு அரசன்கொடுங்கோன்மைகாரணமாதலின், 'ஆள்பவர் கலக்குற' என்பது கூறப்பட்டது; "மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்பும், காவலன் காவ லின்றெனி னின்றால்" என்று இந்நூலிலேயே இக்கருத்து முன்பு வந்திருத்தல் காண்க; உஉ-ம காதை, உOஅ - உOக.

கOஅ - கOக. புரிநூன்மார்பன் புதல்வன்றன்னை வளர்க்க.

ககO. ஆங்கப்புதல்வன் - அங்ஙனம் வளர்க்கப்பட்டபுதல்வன்; அவள்திறம்-அவள் தன்னுடைய தாயென்னுந்தன்மையை.

ககக. பின்னறிந்தென்க.

ககஉ. நீர்நசைவேட்கையின் - நீரை நச்சிய விருப்பத்தால்; நசைவேட்கை - வினைத்தொகை; "நின்னசைவேட்கையி னிரவலர் வருவதை" என்பது புறநானூறு, ௩. கடம் - காடு.

கக௩. சூல் - கருப்பம்.

கக௪. வேட்டுவன்-வேடன். துரப்ப-செலுத்த.

ககரு. மான்மறி - பெண்மான்; மான்குட்டியுமாம்.

ககசு. பயிர்க்குரல் - பயிராகியகுரல்; பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்றொன்று அழைக்கும் ஓசைக்குறிப்பு; "மடமா னாகு பிணைபயி ரழைப்பின்" என்பது புறநானூறு, கஅஎ. அதன் பான்மையனாகி - அதன் பக்கத்தோனாய்.

னோட்டி யெய்தோ னோருயிர் துறந்ததும்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டடங் கண்ணி
௧௨0 கடாஅ யானைமுன் கட்கா முற்றோர்
விடாஅது சென்றதன் வெண்கோட்டு வீழ்வ
துண்ட கள்ளி னுறுசெருக் காவது
கண்டு மறிதியோ காரிகை நல்லாய்
பொய்யாற் றொழுக்கம் பொருளெனக் கொண்டோர்
௧௨௫ கையாற் றவலங் கடந்தது முண்டோ
களவேர் வாழ்க்கைய ருறூஉங் கடுந்துய
ரிளவேய்த் தோளாய்க் கிதுவென வேண்டா
மன்பே ருலகத்து வாழ்வோர்க் கிங்கிவை
துன்பந் தருவன துறக்கல் வேண்டுங்
௧௩0 கற்ற கல்வி யன்றாற் காரிகை
செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற வுணர்ந்தோர்
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போ
ரல்லன் மாக்கட் கில்லது நிரப்புநர்
திருந்தே ரெல்வளை செல்லுல கறிந்தோர்
௧௩௫ வருந்தி வந்தோ ரரும்பசி களைந்தோர்

௧௧௮. ஓட்டியெய்தோன் - வேட்டுவன்; சட்டு. ‘ஒட்டியெய்தோன்’ என்றும் பாடம்.

௧௧௮-௧௧௯. நீத்ததும் துறந்ததும் கேட்டுமறிதியோ; இதனால், காமத்தையும் கொலையையும் நீத்தல்வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

௧௨0. கடாஅயானை - மதயானை; "கடாஅக் களிற்றின்மேல்" என்பது திருக்குறள், ௧0௮௭. கட்காமுற்றோர் - கள்ளை விரும்பியுண்டுகளித்தோர்.

௧௨௧. கோடு - கொம்பு.

௧௨0-௧௨௨. கட்காமுற்றோர் இங்ஙனமாதலை, "புதுக்கோள் யானை முன் போற்றாது சென்று, மதுக்களி மயக்கத்து வீழா மாய்ந்தனஉய்" (௧௨ - ம் காதை, ௪௫-௪௬.) என்றதனாலுமுணர்க.

௧௨௪. பொய்யாற்றொழுக்கம்-பொய்வழிக்கணொழுகுதல், பொருளெனக்கொண்டோர் - காரியமாகக்கொண்டோர்.

௧௨௫. கையாற்றவலம் - செயலறவாகிய துன்பம்.

௧௨௬. களவேர்வாழ்க்கையர் - களவே உழவுபோலும் இல்வாழ்க்கைப்பொருளாகவுடையோர்; "கைப்பொருள் வெளவுங் களவேர் வாழ்க்கைக், கொடியோர்" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௪0-௪௧. கடுந்துயர் - மிக்கதுயர்.

௧௨௮. இவை - காமமுதலிய இவ்வைந்தும்.

௧௩0. கல்வி காரிகை அன்று - கல்வி அழகுடைத்தன்று; காரிகை - அழகு; என்றது பின்பு கூறப்படும் நற்குணங்களில்லாதவழி கல்வி அழகுடையதன்றென்றவாறு. இவ்வடியைமுன்னுள்ள அடியோடு கூட்டித் துன்பந் தருவனவற்றைத் துறவாவழிக் கல்வி அழகுடைத்தன்றென்று பொருள்கூறினும் பொருந்தும்.

௧௩௧. செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது.

௧௩௩. அல்லன்மாக்கட்கு - வறுமைத் துன்பமுடையார்க்கு. ‘இல்லது நிரப்பினர்’ என்றும் பாடம்.

௧௩௨ - ௧௩௩. நிரப்புநரே வாழ்வோரென்போர்.

௧௩௪. எல்வளை-விளி

௧௩௪ - ௧௩௫. அரும்பசி களைந்தோரே செல்லுலகறிந்தோர்.

துன்ப மறுக்குந் துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்
மன்பதைக் கெல்லா மன்பொழி யாரென
ஞான நன்னீர் நன்கனந் தெளித்துத்
தேவி ரோதி செவிமுதல் வார்த்து
௧௭௦ மகன்றுயர் நெருப்பா மனம்விற காக
வகஞ்சுடு வெந்தீ யாயிழை யவிப்பத்
தேறுபடு சின்னீர் போலத் தெளிந்து
மாறுகொண் டோரா மனத்தின ளாகி
யாங்கவ டொழுதலு மாயிழை பொறாஅ
௧௭௫ டான்றொழு தேத்தித் தகுதி செய்திலை
காதலற் பயந்தோ யன்றியுங் காவலன்
மாபெருந் தேவியென் றெதிர்வணங் கினளென.

சிறைவிடுகாதை முற்றிற்று.

௧௬௬. துணிபொருள்-பரமார்த்த தத்துவஞானம்.

௧௬௭. மன்பதைக்கெல்லாம் - உயிர்ப்பன்மைகளுக்கெல்லாம்.

௧௬௬ - ௧௬௭. அன்பொழியாரே துணிபொருளுணர்ந்தோர்.

௧௬௮. ஞானநன்னீர் - ஞானமாகிய நல்லநீரை. நன்கனம் - நன்றாக.

௧௬௯. தேவிரோதி - இராசமாதேவி. செவிமுதல் - செவியிடம்.

௧௭௦. மகன்றுயர் - புதல்வனிறந்தது யரம் — புத்திரசோகம்.

௧௭௧. அகம் - உள்ளிடம். ஆயிழை - மணிமேகலை.

௧௬௮ - ௧௭௧. ஞானநீரைத் தெளித்து வார்த்து வெந்தீயை அவிப்பவென்க.

௧௭௨. தேறு - தேற்றாங்கொட்டை.

௧௭௩. மாறுகொண்டு - பகைமைகொண்டு.

௧௭௪. ஆங்கவள் - இராசமாதேவி. ஆயிழை - மணிமேகலை.

௧௭௬. காதலற்பயந்தோயன்றியும் - எனது பூர்வஜன்ம நாயகனைப் பெற்றதல்லாமலும்.

௧௭௬ - ௧௭௭. காவலன் மாபெருந்தேவியென்று - அரசனது பட்டமகிஷியாகவுமுள்ளாயென்று.

௧ - ௧௭௭. வாசந்தவையென்னுமூதாட்டி, மொழியினள், அவள் மன்னவனருளாற் சென்றெய்தித் தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி, 'மன்னவன்றன் முன் துன்பங்கொள்ளேல்' என்று போயபின், அஞ்சிலோதி கரந்து அடக்கிக் கொண்டு மறைத்து 'மணிமேகலையை வஞ்சஞ்செய்குவல்' என்று ஒரு நாள் அரசனுக்கு, 'சிறைதக்கன்று' என, 'நீர்க்க' என்ற இறைசொல, குழலாள் அவளைக்கூஉய்ப் புக்கு 'செய்குவல்' என்று ஊட்ட, அறிவினளாக, கொடுப்ப, அணைதலும், இருப்ப, போயபின், அடைப்ப, இருப்ப, அவள்தொழ, மணிமேகலை ஒழிவின்றுரைத்து மற்றுமுரைசெய்யும்; அங்ஙனமுரைசெய்பவள் அவிப்ப, அவள் தொழுதலும், ஆயிழை பொறாஅளாய் 'மாபெருந்தேவி' என்று எதிர்வணங்கினளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்துநான்காவது

ஆபுத்திரனாடடைந்தகாதை.

[இருபத்து நான்காவது மணிமேகலை மாநகரொழிந்து ஆபுத்திரனாடடைந்தபாட்டு.]

மன்ன குமரனை வஞ்சம் புணர்த்த
தொன்முது கணிகைதன் சூழ்ச்சியிற் போயவன்
விஞ்சையன் வாளின் விளிந்தோ னென்பது
நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுமெய் வருந்தி
ரு மாதவி மகடனை வான்சிறை நீக்கக்
காவலன் றேவி காற்கீழ் வீழ்ந்தாங்
கரவே ரல்கு லருந்தவ மடவா
ருரவோற் களித்த வொருபத் தொருவரு
மாயிரங் கண்ணோ னவிரயம் வழூஉக்கொள
க0 மாயிரு ஞாலத்துத் தோன்றிய வைவரு
மாங்கவன் புதல்வனோ டருந்தவன் முனிந்த
வோங்கிய சிறப்பி னொருநூற்று நால்வருந்
திருக்கிளர் மணிமுடித் தேவர்கோன் றன்மு
னுருப்பசி முனிந்த வென்குலத் தொருத்தியு
கரு மொன்று கடைநின்ற வறிரு பதின்மரித்
தொன்றுபடு மாநகர்த் தோன்றிய நாண்முதல்
யானுறு துன்ப மியாவரும் பட்டிலர்
மாபெருந் தேவி மாதர் யாரினும்

க. மன்னகுமரனை - உதயகுமரனை. புணர்த்த - சேர்த்திய.
உ. முதுகணிகை - சித்திராபதி; எழுவாய்; தொன்முது - ஒருபொருட்பன்மொழி. போயவன் - உதயகுமரன்.
ங. விளிந்தோன் - இறந்தான்.
ரு. மாதவிமகடனை - மணிமேகலையை. நீக்க - நீக்குதற்பொருட்டு.
சு. காவலன்றேவி - இராசமாதேவி.
ரு - சு. நீக்க வீழ்ந்து.
உ - சு கணிகை, விளிந்தோனென்பதைக் கேட்டு வருந்தி வீழ்ந்து.
எ. 'அரவோர்' என்பது முதலியன சித்திராபதிகூற்று.
கக. புதல்வன் - சயந்தன்.
அ - கஉ. (?)
கரு. நூற்றிருபத்தொருவர். 'ஒன்று கடையிட்ட' என்றும் பாடம்.
கசு. தொன்று - பழமை.
கஅ. மாபெருந்தேவி - விளி. மாதர் - நாடகக்கணிகைகள். 'மாதர் யாவரும்' என்றும் பாடம்.
கஎ-கஅ. மாதரெல்லாருள்ளும் யானுற துன்பம் யாவரும்பட்டிலரென இயைக்க.

பூவிலை யீத்தவன் பொன்றினை னென்று
௨0 மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்ததும்
பரந்துபடு மனைதொறும் பாத்திர மேந்தி
யரங்கக் கூத்திசென் றையங் கொண்டது
நகுத லல்லது நாடகக் கணிகையர்
தகுதி யென்னார் தன்மை யன்மையின்
௨௫ மன்னவன் மகனே யன்றியு மாதரா
லிந்நக ருறூஉ மிடுக்கணு முண்டா
லும்பளந் தழீஇய வுயர்மண னெடுங்கோட்டுப்
பொங்குதிரை யுலாவும் புன்னையங் கானற்
கிளர்மணி நெடுமுடிக் கிள்ளி முன்னா
௩0 ளிளவேனி லிறுப்ப விறும்பூது சான்ற
பூநாறு சோலை யாருமி லொருசிறைத்
தானே தமிய ளொருத்தி தோன்ற
வின்ன ளார்கொ லீங்கிவ ளென்று
மன்னவ னறியான் மயக்க மெய்தாக்
௩௫ கண்ட கண்ணினுங் கேட்ட செவியினு
முண்ட வாயினு முயிர்த்த மூக்கினு
முற்றுண ருடம்பினும் வெற்றிச்சிலைக் காமன்

௧௧. பூவிலை - அற்றைப்பரிசம்; "பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர்" என்பது சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, ௫௧. ஈத்தவன் - கோவலன்.
௨0. மாதவர்பள்ளி - சங்கத்தாரான அறவணவடிகளுறைவுமிடம்.
௨௨. அரங்கக்கூத்தி - மணிமேகலை.
௨௧ - ௨௨. அரங்கக்கூத்தி பாத்திரமேந்திச் சென்று மனைதொறும் ஐயங்கொண்டதும்.
௨0 - ௨௪. அடைந்ததும் கொண்டதும் நகுதற்குக் காரணமாவனவேயன்றி நாடகக்கணிகையர்களுடைய இயல்பன்மையால் அவற்றை அவர்க்குத் தகுதியென்று கூறார்; இனி 'நாடகக்கணிகையர்' என்பதை எழுவாயாகக் கொண்டு அவர் தகுதியென்னாரெனினுமமையும்.
௨௫. மன்னவன் மகனேயன்றியும் - உதயகுமாரனுக்கு உண்டான இடுக்கணல்லாமலும், மாதரால்-மணிமேகலையால்.
௨௬. இடுக்கண் - துன்பம்.
௨௭. உம்பளம் - உப்பளம்; விகாரம். கோடு - கரை.
௨௮. கானல் - கடற்கரைச்சோலை.
௨௯. நெடுமுடிக்கிள்ளி - அரசன்பெயர். முன்னா - முன்னாள்.
௩0. இறுப்ப - தங்குதலால். இறும்பூது - அதிசயம். இறுப்பச்சான்ற.
௩௧. சோலை - சோலையில். ஒருசிறை - ஒருபக்கத்தில்.
௩௨. தானே தமியள் - தான்தனித்தவளாய்; தமி - தனிமை; க௮ - ம் கா தை, க௨௯.
௩௧-௩௨. முன்னாத் தோன்றவென்க.
௩௩. ஈங்குளளாகிய இத்தன்மையையுடையாள் யாவளோவென்று.
௩௪. அறியான் - அறியானாய். மன்னவன் மயக்கமெய்தி; 'மயக்கமெய்தா' என்பது இடக்கர்.
௩௬. வாயென்றது நாவினை. உயிர்த்த - மோந்த.
௩௭. உற்றுணருடம்பு - தீண்டியுணருமுடம்பு.

மயிலையுஞ் செயலையு மாவுங் குவளையும்
பயிலிதழ்க் கமலமும் பருவத் தலர்ந்த
௪௦ மலர்வா யம்பின் வாசங் கமழப்
பலர்புறங் கண்டோன் பணிந்துதொழில் கேட்ப
வொருமதி யெல்லை கழிப்பினு முரையாள்
பொருவரு பூங்கொடி போயின வந்நாள்
யாங்கொளித் தனளவ் விளங்கொடி யென்றே
௪௫ வேந்தரை யட்டோன் மெல்லியற் றேர்வுழி
நிலத்திற் குளித்து நெடுவிசும் பேறிச்
சலத்திற் றிரியுமோர் சாரணன் றோன்ற
மன்னவ னவனை வணங்கி முன்னின்
றென்னுயி ரனைய ளீங்கொளித் தாளுள
௫௦ ளென்னு ளொருத்தியைக் கண்டிரோ வடிகள்
சொல்லுமி னென்று தொழவவ னுரைப்பான்
கண்டிலே னாயினுங் காரிகை தன்னைப்
பண்டறி வுடையேன் பார்த்திப கேளாய்

௩௮. மயிலை - மல்லிகைவிசேடம். செயலை - அசோகு.

௩௯. பயிலிதழ் - செறிந்தஇதழ்.

௪௦. கமழ - கமழ்தலால்.

௩௮ - ௪௦. மயிலை முதலியனவாகிய அம்பென்க.

௩௫ - ௪௦. கண்ணினும் செவியினும் வாயினும் மூக்கினும் உடம்பினும் காமனுடைய மலரம்பின் வாசங்கமழ்தலால். ஈண்டுக்கூறிய 'கண்டகண்' முதலியன அரசனுடைய பொறிகள்; என்றது - வேறுவேறுகாலங்களில் வேறுவேறுபொருள்களானனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து அவள்கண்ணே யனுபவிக்கப்பட்டனவென்பதாம்.

௪௧. பலர்புறங்கண்டோன் - அரசன்.

௪௨. மதி - மாதம். கழிப்பினும் - கழித்தாளாயினும். உரையாள் - சொல்லாளாய்.

௪௩. அந்நாள் - அந்நாளில்.

௪௫. தேர்வுழி - தேடும்பொழுது.

௪௬. நிலத்திற்குளித்து-நீரிற்புகுவது போல் நிலத்திற் புகுந்து. நெடு விசும்பேறி - சந்திரசூரியர்களை யெட்டிப்பிடித்தற்குச்செல்வதுபோல் நீண்ட ஆகாயத்திற்சென்று.

௪௭. சலத்தில் திரியும் - பூமிமேல்நடப்பதுபோல் நீர்மேலேநடந்து திரியும்.

௪௬ - ௪௭. குளித்து ஏறித் திரியும் ஓர்சாரணன்தோன்றவென்க. நிலத்திற் குளித்தல் முதலியன அற்புதசத்தியாகிய இருத்தியெனப்படும். தனது தந்தையாகிய சுத்தோதனனுக்கு ஞானமுண்டாக்குதற்பொருட்டு நிலத்திற்குளித்தன் முதலிய பலவற்புதங்களைப் புத்தன் காட்டினனென்று அசுவகோஷபோதிசத்துவரென்பவராற் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரிதத்தின், ௧௯-ம் வர்க்கத்தாற் றெரிகின்றது; "நீரினிற் பூவில வானினிவைத்துழி யொதுங்கு கின்ற, சாரணரெண்ம ரவர் சமணரி ருத்தி பெற்றோர்" என்றார் சூடாமணிநிகண்டுடையாரும்; மக்கட்பெயர்த்தொகுதி ௪. "வானூடிழிந்தோன்" (௧௦-ம்காதை, ௧௧.) என்று இந்நூலில் முன்வந்திருத்தல்காண்க.

௪௮. அவனை - அச்சாரணனை.

௫௦. அன்னுள் - அத்தன்மையாள்.

௪௮ - ௫௧. அவனை வணங்கி நின்று சொல்லுமினென்று மன்னவன் றொழ வென்க.

௫௩. அறிவுடையேன் - அறிதலுடையேன்.

நாக நாடு நடுக்கின் றாள்பவன்
ருரு வாகை வேலோன் வளைவணன் றேவி
வாசமயிலை வயிற்றுட் டோன்றிய
பீலிவளை யென்போள் பிறந்த வந்நா
ளிரவிகுலத் தொருவ னிணைமுலை தோயக்
கருவொடு வருமெனக் கணியெடுத் துரைத்தன
சு0 னாங்கப் புதல்வன் வரூஉ மல்லது
பூங்கொடி வாராள் புலம்ப லிதுகே
ளுவகச் சாந்தி செய்யா நாளுன்
காவன் மாநகர் கடல்வயிறு புகூஉ
மணிமேகலைதன் வாய்மொழி யாலது
சுரு தணியா திந்திர சாபமுண் டாகலி
னாங்குப்பதி யழிதலு மீங்குப்பதி கெடுதலும்
வேந்தரை யட்டோய் மெய்யெனக் கொண்டிக்
காசின் மாநகர் கடல்வயிறு புகாமல்
வாசவன் விழாக்கோண் மறவே லென்று
எ0 மாதவன் போயின வந்நாட் டொட்டிக்
காவன் மாநகர் கலக்கொழி யாதாற்
றன்பெயர் மடந்தை துயருறு மாயின்
மன்பெருந் தெய்வம் வருதலு முண்டென
வஞ்சினே னரசன் றேவியென் றேத்தி
எரு நன்மனம் பிறந்த நாடகக் கணிகையை
யென்மனைத் தருகென விராசமா தேவி

ருரு. வாகை - வெற்றி.

ருரு - ருசு. தேவியாகிய வாசமயிலை.

ருஎ. அந்நாள் - அந்நாளில்.

ருகூ. கரு-கருப்பம். வரும் - வருவான். கணி - நூல்வல்ல நிமித்திகன்.

ருஎ - ருகூ. அந்நாளிற் கணியெடுத்து ரைத்தனன்.

சு0. வரூஉமல்லது -வருவானேயன்றி.

சுக. பூங்கொடி-பீலிவளை. புலம்பல் - வருந்தாதே.

சுஉ. தீவகச்சாந்தி - இந்திரவிழவு.

சுங. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

சுச. மணிமேகலை - மணிமேகலாதெய்வம். அது-நகர் கடல்வயிறு புகுதல்.

சுஉ - சுச. செய்யாநாளில் வாய்மொழியால் நகர் கடல்வயிறு புகூஉமென்க.

சுச - சுரு. இந்திரசாபமுமுண்டாதலின், அது தணியாது.

சுசு. ஆங்கு - அக்காலத்தே. பதியிரண்டில் முன்னது நகரம், பின்னது அரசன். 'ஆங்குப் பதியழிதலு மூங்குப் பதி புகுதலும்' என்றும் பாடம்.

சுஅ. காசு - குற்றம்.

சுகூ. மறவேல் - மறவாதே.

எ0. மாதவன் - சாரணன்.

எக. கலக்கு - கலங்குதல்.

எஉ. மடந்தை - மணிமேகலை.

எங. தெய்வம்-மணிமேகலாதெய்வம்.

எரு. நாடகக்கணிகை - மணிமேகலை. 'நஞ்சனையிறந்த நாடகக் கணிகை' என்றும் பாடம்.

எசு. தருகென - தருவாயென்று சித்திராபதி கேட்ப.

கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு
முள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை
தலைமையாக் கொண்டநின் றலைமையில் வாழ்க்கை
அ0 புலைமையென் றஞ்சிப் போந்த பூங்கொடி
நின்னொடு போந்து நின்மனைப் புகுதா
ளென்னோ டிருக்குமென் றீங்கிவை சொல்வுழி
மணிமே கலைதிற மாதவி கேட்டுத்
துணிகயந் துகள்படத் துளங்கிய வதுபோற்
அ௫ றெளியாச் சிந்தைய ளறமதிக் குரைத்து
வளியெறி கொம்பின் வருந்திமெய்ந் நடுங்கி
யறவண ரடிவீழ்ந் தாங்கவர் தம்முடன்
மறவேன் மன்னவன் றேவிதன் பால்வரத்
தேவியு மாயமுஞ் சித்திரா பதியு
௯0 மாதவி மகளு மாதவர்க் காண்டலு
மெழுந்தெதிர் சென்றாங் கிணைவளைக் கையாற்
றொழுந்தகை மாதவன் றுணையடி வணங்க
வறிவுண் டாகவென் றாங்கவன் கூறலு
மிணைவளை நல்லா ளிராசமா தேவி
௯௫ யருந்தவர்க் கமைந்த வாசனங் காட்டித்
திருந்தடி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபின்

எஎ. 'கள்ளும்பொய்யும்' என்பது முதலியன இராசமாதேவிகூற்று.

எஅ. உரவோர் - அறிவுடையோர். துறந்தவை - நீக்கியவை.

எஎ-எஅ. உஉ-ம் காதை, கஎ0-கஎஉ.

எகூ. தலைமையில் வாழ்க்கை - கடையான பரத்தைமைத்தொழில்; "மேலோ ராயினு நூலோ ராயினும், பால்வகை தெரிந்த பகுதியோ ராயினும், பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட் டொழியுங், கணிகையர் வாழ்க்கை கடையே" என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்; காடுகாண்காதை, கஅ0 - கஅகூ. 'தன்மையில் வாழ்க்கை' என்றும் பாடம்.

எஎ - எக:— உ - ம் காதை, ௯எ.

அ0. புலைமை-அசுத்தமுடையது. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

அஉ. இருக்கும் - இருப்பாள். ஈங்கிவைசொல்வுழி-இவற்றை இராசமாதேவி சொல்லும்பொழுது.

இனி மணிமேகலையின் செய்திகேட்டமாதவி அறவணவடிகளுடன் இராசமாதேவிபால்வருதல் கூறப்படும்.

அகூ. திறம்-காவலிலிருத்தல். திறத்தைக்கேட்டு.

அச. துணிகயம் - தெளிந்த நீர்நிலை. துளங்குதல் - கலங்குதல்.

அ௫. சிந்தையள் - சிந்தையளாய்.

அசு. வளியெறிகொம்பின் - காற்றலலைக்கப்பட்ட பூங்கொம்புபோல.

அஉ - அஅ. ஈங்கிவை சொல்வுழி மாதவி கேட்டுத் தெளியாச்சிந்தையளாய் உரைத்து வருந்தி நடுங்கி வீழ்ந்து அவருடன் இராசமாதேவிபால் வரவென்க.

அக:—உச-ம் காதை, கசக. ஆயம் - சேடியர்கூட்டம்.

௯ச - ௯௬. நல்லாளாகியதேவி ஆசனங்காட்டி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபினென்க.

யாண்டுபல புக்கநும் மிணையடி வருந்தவென்
காண்டகு நல்வினை நும்மையீங் கழைத்தது
நாத்தொலை வில்லா யாயினுந் தளர்ந்து
க00 மூத்தவிவ் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டெனத்
தேவி கேளாய் செய்தவ யாக்கையின்
மேவினை ஞாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்
பிறந்தார் மூத்தார் பிணிநோ யுற்றோ
ரிறந்தா ரென்கை யியல்பே யிதுகேள்
க0ரு பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு
வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை
பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பய
னிற்றெனை வகுத்த வியல்பீ ராறும்
பிறந்தோ ரறியிற் பெரும்பே றறிகுவ
கக0 ரறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவர்
பேதைமை யென்ப தியாதென வினவி
னோதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
யியற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
முயற்கோ டுண்டெனக்
ககரு னுலக மூன்றினு முயிரா முலக
மலகில பல்லுயி ரறுவகைத் தாகு

கஎ. 'யாண்டு பலபுக்க' என்பது முதலியன இராசமாதேவிகூற்று. யாண்டு - வருடம்.

கஎ - கஅ. வருந்த நும்மை ஈங்கழைத்தது.

கக. நாத்தொலைவில்லாயாயினும் - நாமெலிதலில்லாயாயினும்; சொல்வன்மை குறைந்திலா யென்றபடி. 'நாத்தொலை வில்லை யாயினுங் கிளர்ந்து' என்றும் பாடம்.

க00. இவ்யாக்கையென்றது - அறவணவடிகளுடம்பை. 'மூத்ததிவ் யாக்கை' என்றும் பாடம். என - என்று இராசமாதேவிசொல்ல.

கக - க00. "நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி, னுரைமூ தாளன்" என்று முன்னும் வந்திருத்தல் காண்க; கஉ-ம் காதை, க - ச.

க0க. 'தேவிகேளாய்' என்பது முதலியன அறவணவடிகள் கூற்று. தவயாக்கை - தவவுடம்பு.

க0உ. வீழ்கதிர் - அஸ்தமிக்குஞ்சூரியன். மரணத்திற்குச் சூரியன் அஸ்தமித்தலை உவமைகூறுதல் பௌத்தநூன்மரபு. "சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்" (ந0-ம் காதை, க0உ க0ந) என இந்நூலிற் பின்பு வருதல் காண்க.

க0ந - க0ச. பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்புக்கள் உடலுக்கியற்கையென்றபடி.

க0ரு. க0அ. பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டும் துவாதசநிதானமெனப்படும்; இவற்றினியல்பை, இந்நூல், ந0-ம் காதையால் விளங்கவுணர்க.

ககக. பேதைமை - அவிச்சை.

ககஉ. இவற்றை-துவாதசநிதானத்தை.

ககச. கோடு - கொம்பு.

ககக - ககச. பேதைமையென்பது மயங்கிக் கண்டதுமறந்து கேட்டது தெளிதலென்

ககரு. 'உலகமூன்றினும்' என்பது முதற் செய்கை கூறப்படும்.

ககரு - ககசு. உயிராமுலகம் அலகில உயிராகிய உலகம் அளவில்லாதன. செய்கை கூறுதற்கு அங்கமாக ஈண்டு அறுவகையுயிர்களும் கூறப்பட்டன.

ககசு - ககஅ. பேயுமென்றே அறுவகைத்தாகுமென்க.

மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகருந்
தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
௧௨0 சொல்லப் பட்ட கருவினுட் டோற்றி
வினைப்பயன் விளையுங் காலை யுயிர்கட்கு
மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டுந்
தீவினை யென்ப தியாதென வினவி
னாய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்
௧௨௫ கொலையே களவே காமத் தீவிழை
வுலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும்
பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும்
வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்
௧௩0 றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவ
ரித்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக
கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றோன்றுவர்
௧௩௫ நல்வினை யென்ப தியாதென வினவிற்
சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச்
சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று
மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
தேவரு மக்களும் பிரமரு மாகி

---

௧௨0. சொல்லப்பட்ட கரு - மேற்கூறிய மக்கட் கருமுதலிய ஆறும்; "தெய்வக்கருவுந் திசைமுகக் கருவும் (பதிகம், ௨அ.) என்று முன்புவந்திருத்தல் காண்க.

௧௧௭ - ௧௨௨. (செய்கை) யால் தோற்றிக் காட்டு மென்க.

௧௨௫. காமத்தீவிழைவு - காமமாகிய கொடிய விழைவு.

௧௨௫ - ௧௨௬. கொலையும் களவும் காமமுமென உடம்பிற்றோன்றுவன மூன்றும்.

௧௨௭. குறளை - கோள். பயனில் சொல் - அறம்பொருளின்பங்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொல்.

௧௨௯. வெஃகல் - விரும்பல். வெகுளல் - கோபித்தல்; வெஃகல் முதலிய மூன்றும் முறையே காமம் வெகுளி மயக்கமெனப்படும்.

௧௩0. உருப்பன - தோன்றுவன.

௧௨௩-௧௩௧. தீவினையென்பது, மூன்றும் நான்கும் மூன்றுமெனப் பத்துவகைப்படும்.

௧௩௨. இத்திறம்-கொலைமுதலிய தீயவழிகளில். படரார் - செல்லார்.

௧௩௨ - ௧௩௪. இக்கருத்து "விலங்கு நரகரும பேய்களு மாக்குங், கலங்கஞர்த் தீவினை கடிமின்" எனப்பின்னும் வருதல் காண்க; ௨௫-ம் காதை, ௭௧-௭௨.

௧௩௬. சொல்லியபத்து-கொலை, களவு, காமம், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், வெஃகல், வெகுளல், பொல்லாக்காட்சியென்பன.

௧௩௭. சீலம் - பஞ்சசீலமுதலியன.

யாண்டுபல புக்கநும் மிணையடி வருந்தவென்
காண்டகு நல்வினை நும்மையீங் கழைத்தது
நாத்தொலை வில்லா யாயினுந் தளர்ந்து
க00 மூத்தவிவ் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டெனத்
தேவி கேளாய் செய்தவ யாக்கையின்
மேவினை ஞயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்
பிறந்தார் மூத்தார் பிணிநோ யுற்றோ
ரிறந்தா ரென்கை யியல்பே யிதுகேள்
க0ரு பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு
வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை
பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பய
னிற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும்
பிறந்தோ ரறியிற் பெரும்பே றறிகுவ
கக0 ரறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவர்
பேதைமை யென்ப தியாதென வினவி
னோதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
யியற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
முயற்கோ டுண்டெனக் கேட்டது தெளித
ககரு லுலக மூன்றினு முயிரா முலக
மலகில பல்லுயி ரறுவகைத் தாகு

கஎ. 'யாண்டு பலபுக்க' என்பது முதலியன இராசமாதேவிகூற்று. யாண்டு - வருடம்.

கஎ - கஅ. எனது நல்வினை இணையடி வருந்த நும்மை ஈங்கழைத்தது.

கக. நாத்தொலைவில்லாயாயினும் - நாமெலிதலில்லாயாயினும்; சொல்வன்மை குறைந்திலா யென்றபடி. 'நாத்தொலை வில்லை யாயினுங் கிளர்ந்து' என்றும் பாடம்.

க00. இவ்யாக்கையென்றது - அறவணவடிகளுடம்பை. 'மூத்ததிவ் யாக்கை' என்றும் பாடம். என - என்று இராசமாதேவிசொல்ல.

கக - க00. "நரைமுதிர் யாக்கை நடுங்கா நாவி, னுரைமூ தாளன்" என்று முன்னும் வந்திருத்தல் காண்க; கஉ-ம் காதை, ௩ - ௪.

க0க. 'தேவிகேளாய்' என்பது முதலியன அறவணவடிகள் கூற்று. தவயாக்கை - தவவுடம்பு.

க0உ. வீழ்கதிர் - அஸ்தமிக்குஞ்சூரியன். மரணத்திற்குச் சூரியன் அஸ்தமித்தலை உவமைகூறுதல் பௌத்தநூன்மரபு. "சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்" (௩0 - ம் காதை, க0உ க0௩) என இந்நூலிற் பின்பு வருதல் காண்க.

க0௩ - க0௪. பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்புக்கள் உடலுக்கியற்கையென்றபடி.

க0ரு. க0அ. பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டும் துவாதசநிதானமெனப்படும்; இவற்றினியல்பை, இந்நூல், ௩0 - ம் காதையால் விளங்கவுணர்க.

கககக. பேதைமை - அவிச்சை.

ககஉ. இவற்றை-துவாதசநிதானத்தை.

கக௪. கோடு - கொம்பு.

ககக - கக௪. பேதைமையென்பது மயங்கிக் கண்டதுமறந்து கேட்டது தெளிதலென்க.

ககரு. 'உலகமூன்றினும்' என்பது முதற் செய்கை கூறப்படும்.

ககரு - ககசு. உயிராமுலகம் அலகில - உயிராகிய உலகம் அளவில்லாதன. செய்கை கூறுதற்கு அங்கமாக ஈண்டு அறுவகையுயிர்களும் கூறப்பட்டன.

ககசு - ககஅ. பேயுமென்றே அறுவகைத்தாகுமென்க.

மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகருந்
தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
௧௨0 சொல்லப் பட்ட கருவினுட் டோற்றி
வினைப்பயன் விளையுங் காலை யுயிர்கட்கு
மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டுந்
தீவினை யென்ப தியாதென வினவி
னாய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்
௧௨ கொலையே களவே காமத் தீவிழை
வுலையா வுடம்பிற் றோன்றுவ மூன்றும்
பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லிற் றோன்றுவ நான்கும்
வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்
௧௩0 றுள்ளந் தன்னி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவ
ரித்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக்
கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றோன்றுவர்
௧௩௫ நல்வினை யென்ப தியாதென வினவிற்
சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச்
சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று
மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
தேவரு மக்களும் பிரமரு மாகி

௧௨0. சொல்லப்பட்ட கரு - மேற்கூறிய மக்கட் கருமுதலிய ஆறும்; "தெய்வக்கருவுந் திசைமுகக் கருவும் (பதிகம், ௨௮.) என்று முன்புவந்திருத்தல் காண்க.

௧௧௭ - ௧௨௨. (செய்கை) இருவகையால் தோற்றிக் காட்டுமென்க.

௧௨௫. காமத்தீவிழைவு - காமமாகிய கொடிய விழைவு.

௧௨௫ - ௧௨௬. கொலையும் களவும் காமமுமென உடம்பிற்றோன்றுவன மூன்றும்.

௧௨௭. குறளை - கோள். பயனில் சொல் - அறம்பொருளின்பங்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொல்.

௧௨௯. வெஃகல் - விரும்பல். வெகுளல் - கோபித்தல்; வெஃகல் முதலிய மூன்றும் முறையே காமம் வெகுளி மயக்கமெனப்படும்.

௧௩0. உருப்பன - தோன்றுவன.

௧௨௯ - ௧௩௧. தீவினையென்பது, மூன்றும் நான்கும் மூன்றுமெனப் பத்துவகைப்படும்.

௧௩௨. இத்திறம்-கொலைமுதலிய தீய வழிகளில். படரார் - செல்லார்.

௧௩௩ - ௧௩௪. இக்கருத்து "விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்குங், கலங்கஞர்த் தீவினை கடிமின்" எனப்பின்னும் வருதல் காண்க; ௨௫-ம் காதை, ௬௧-௬௨.

௧௩௬. சொல்லியபத்து-கொலை, களவு, காமம், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், வெஃகல், வெகுளல், பொல்லாக்காட்சியென்பன.

௧௩௭. சீலம் - பஞ்சசீலமுதலியன.

கசு0 மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குவ
ராசன் றேவியொ டாயிழை நல்லீர்
புரைதீர் நல்லறம் போற்றிக் கேண்மின்
மறுபிறப் புணர்ந்த மணிமே கலைநீ
பிறவறங் கேட்ட பின்னாள் வந்துனக்
கசுரு கித்திறம் பலவு மிவற்றின் பகுதியு
முத்தேர் நகையாய் முன்னுறக் கூறுவ
லென்றவ னெழுதலு மிளங்கொடி யெழுந்து
நன்றறி மாதவ னல்லடி வணங்கித்
தேவியு மாயமுஞ் சித்திரா பதியு
கரு0 மாதவர் நன்மொழி மறவா தும்மி
னிந்நகர் மருங்கின்யா னுறைவே னாயின்
மன்னவன் மகற்கிவள் வருங்கூற் றென்குவ
ராபுத் திரனா டடைந்ததற் பின்னாண்
மாசின் மணிபல் லவந்தொழு தேத்தி
கருரு வஞ்சியுட் புக்கு மாபத் தினிதனக்
கெஞ்சா நல்லறம் யாங்கணுஞ் செய்குவ
லெனக்கிட ருண்டென் றிரங்கல் வேண்டா
மனக்கினி யீரென் றவரையும் வணங்கி
வெந்துறு பொன்போல் வீழ்கதிர் மறைந்த
கசு0 வந்தி மாலை யாயிழை போகி
யுலக வறவியு முதியாள் குடிகையு
மிலகொளிக் கந்தமு மேத்தி வலங்கொண்
டந்தர மாறுப் பறந்துசென் றாயிழை

கசு0. மகிழ்ச்சிவினை - நல்வினை.
கசுரு - கசு0 :— ரு0 - ம் காதை, சரு - அக.
கசுக. ஆயிழை நல்லீரென்றது, மாதவியையும் சுதமதியையும் ஆயத்தையும்.
கசுஉ. புரை - குற்றம். நல்லறம் - அருளறம்.
கசுச. பிறவறம் - மற்றைச் சமயதருமம்.
கசுசு. 'முத்தொகை யாக முன்னர்க் கூறுவன்' என்றும் பாடம்.
கசுரு - கசுசு. இத்திறம் பலவுமிவற்றையும் இவற்றின்பகுதிகளையுங் கூறுவேன்.
கசுஎ. இளங்கொடி - மணிமேகலை.
கசுக:—உச - ம் காதை, அக.

கருரு. மாபத்தினிதனக்கு வஞ்சியுட் புக்கு - கண்ணகியைத்தரிசித்தற்பொருட்டு வஞ்சிநகரத்திற் புகுந்து.
கருஅ. அவரையும், உம் - இறந்தது தழீஇயது.
கசு0 அந்தி மாலையில்.
கசுக. முதியாள் குடிகை - சம்பாபதி கோயில். 'முதியாள்கோட்டமும்' என்றும் பாடம்.
கசுஉ. கந்தம் - தூண். என்றது கந்திற்பாவையை; ஆகுபெயர். "கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட" என்பது புறநானூறு, ருஉ.
கசுங. அந்தரம் ஆறு - ஆகாயமேவழியாக.

யிந்திரன் மருமா னிரும்பதிப் புறத்தோர்
கசுரு பூம்பொழி லகவையி னிழிந்து பொறையுயிர்த்
தாங்குவாழ் மாதவ னடியிணை வணங்கி
யிந்நகர்ப் பேர்யா திந்நக ராளு
மன்னவன் யாரென மாதவன் கூறு
நாக புரமிது நன்னக ராள்வோன்
கஎ0 பூமிசந் திரன்மகன் புண்ணிய ராச
னீங்கிவன் பிறந்த வந்நாட் டொட்டு
மோங்குயர் வானத்துப் பெயல்பிழைப் பறியாது
மண்ணு மரனும் வளம்பல தருஉ
முன்னின் றுருங்கு நோயுயிர்க் கில்லெனத்
கஎரு தகைமலர்த் தாரோன் றன்றிறங் கூறின
னகைமலர்ப் பூம்பொழி லருந்தவன் றானென.

ஆபுத்திரனுடைடைந்தகாதை முற்றிற்று.

கசுச. இந்திரன்மருமான் - புண்ணிய ராசன்; மருமான் - வழிததோன்றல். பதி - நாகபுரம்.

கசுரு. அகவையின் - உள்ளிடத்தே.

கசுசு. மாதவன் - தருமசாவகன்.

கசுஅ யாரென - யாரென்று மணிமேகலை கேட்ப. கூறும் - சொல்லுவான்.

கஎக. தொட்டு - தொடங்கி.

கஎஉ. பெயல் - மழை. பிழைப்பு அறியாது - தவறுதலைபறியாது.

கஎங. தருஉம் - கொடுக்கும்.

கஎச. உயிர்களுக்கு நோயிலலை.

கஎரு. தாரோன் - புண்ணியராசன்.

கஎசு. அருந்தவன் - தருமசாவகன்.

க-கஎசு. தொன்முதுகணிகை கேட்டு வருந்தி வீழ்ந்து எழுந்து, 'தருக' என, இராசமாதேவி சங்கிலை சொல்வுழி, மாதவி அறவணவடிகளுடன் வர, காணடலும், எதிர்சென்று அவனையடிவணங்க, அவன், 'அறிவுண்டாக' என்றுகூறலும், இராசமாதேவி காட்டி விளக்கிச் செய்த பின், 'வாழ்க' என, 'தேவி கேளாய்; நமனீர், கேண்மின்; மணிமேகலை முன் னுறக்கூறுயல்' என்று அவனெழுதலும், இளங்கொடி எழுந்து வணங்கி என்று வணங்கிப் போகி எத்தி வலங்கொண்டு சென்று இழிந்து பொறையுயிர்த்து வண ங்கி, 'யாது? யாவர்' என, மாதவன் கூறும்; அங்ஙனங்கூறுமருந்தவன் கூறி னனென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தைந்தாவது

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை.

[இருபத்தைந்தாவது மணிமேகலை ஆபுத்திரனை மணிபல்லவத்திடை
யழைத்துப் புத்தபீடிகைகாட்டிப் பிறப்புணர்த்தி
வஞ்சிமாநகர்புக்கபாட்டு.]

அரச னுரிமையோ டப்பொழில் புகுந்து
தரும சாவகன் றன்னடி வணங்கி
யறனு மறனு மநித்தமு நித்தத்
திறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புக்கிலுஞ்
௫ சார்பிற் றோற்றமுஞ் சார்பறுத் துய்தியு
மாரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டுப்
பெண்ணிணை யில்லாப் பெருவனப் புற்றாள்
கண்ணிணை யியக்கமுங் காமனோ டியங்கா
வங்கையிற் பாத்திரங் கொண்டறங் கேட்கு
௧௦ மிங்கிணை யில்லா ளிவள்யா ரென்னக்
காவலற் றொழுது கஞ்சுக னுரைப்போ

௧. அரசன் - புண்ணியராசன்; உரிமை - மனைவி; "உரிமைமுன் போக்கி யல்லா லொளிமுடி மன்னர் போகார்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௨௪௩

௨. தருமசாவக னென்பது - அப்பொழிலில் நோற்றுவதியும் ஒரு முனிவன் பெயர். இப்பெயர்க்குத் தருமங்கேட்பவ னென்பது பொருள்.

௩. மறன் - பாவம். அநித்தம் - அநித்தியப்பொருளின்வகை.

௩-௪. நித்தத்திறன் - நித்தியப்பொருளின்வகை. துக்கம் - பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, சாக்காடு, விரும்பியனபெறாமை, வேண்டாதனபெறுதல் என்னுமாறும். புக்கில் - புகுமிடம்.

௫. சார்பிற்றோற்றம் - பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டு நிதானத்தினது தோற்றம். உய்தி-பிழைத்தல்; "செய்தி கொன்றோர்க் குய்தியில்" (புறநானூறு, ௩௪.) எனவும், "உய்திக் கால முறாயி ரோ" (சிலப்பதிகாரம்) நாடுகாண்காதை, ௨௪௦) எனவும் வருதல்காண்க.

௬. ஆரியன் - ஆசிரியன்; என்றது புத்தனை. 'அறிவுறக் கேட்டு' என்றும் பாடம்.

௭. பெருவனப்பு - பேரழகு.

௮. இயக்கம் - இயங்குதல்; இவ்வடியோடு "உருவிலாளனொ டுருவம் பெயர்ப்ப" (௫-ம் காதை, ௬.) என்று முன்வந்தது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

௯. அறங்கேட்கும் - தருமத்தைக்கேட்பாள்.

௧௦. யாரென்ன - யாரென்று அரசன் கேட்ப.

௧ - ௧௦. அரசன், புகுந்து வணங்கிக் கேட்டு 'இவள்யார்' என்னவென்க.

௧௧. கஞ்சுகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

கஞ்சுகன் மணிமேகலையின் வரலாற்

னுலகத் தீவினு நங்கையை யொப்பார்
யாவரு மில்லை யிவடிற மெல்லாங்
கிள்ளி வளவனொடு கெழுதகை வேண்டிக்
கரு கள்ளவிழ் தாரோய் கலத்தொடும் போகிக்
காவிரிப் படப்பை நன்னகர் புக்கேன்
மாதவ னறவண னிவள்பிறப் புணர்ந்தாங்
கோதின னென்றியா னன்றே யுரைத்தே
னுங்கவ ளிவளவ் வகனகர் நீங்கி
உ௦ யீங்கு வந்தன ளென்றலு மிளங்கொடி
நின்கைப் பாத்திர மென்கைப் புகுந்தது
மன்பெருஞ் செல்வத்து மயங்கினை யறியா
யப்பிறப் பறிந்திலை யாயினு மாவயிற்
றிப்பிறப் பறிந்திலை யென்செய் தனையோ
உரு மணிப்பல் லவம்வலங் கொண்டா லல்லது
பிணிப்புறு பிறவியின் பெற்றியை யறியா
யாங்கு வருவா யரசநீ யென்றப்
பூங்கமழ் தாரோன் முன்னர்ப் புகன்று
மையறு விசும்பின் மடக்கொடி யெழுந்து
ரு௦ வெய்யவன் குடபால் வீழா முன்னர்
வானின் றிழிந்து மறிதிரை யுலாவும்
பூநா றடைகரை யெங்கணும் போகி
மணிப்பல் லவம்வலங் கொண்டு மடக்கொடி

றை அரசனுக்குக் கூறுதல் இனிக் கூறப்படும்.

கரு. இவள் திறமெல்லாம் - இவளுடைய வரலாறு முழுதும்.

கச. கிள்ளிவளவனென்றது உதயகுமரன் தந்தையை. கெழுதகைமை-உரிமை; என்றது - நட்பை.

கரு. காவிரிப்படப்பை நன்னகர் - காவிரியைத் தோட்டக் கூற்றிற்கு எல்லையாகவுடைய காவிரிப்பூம்பட்டினம்; படப்பை - பக்கமுமாம்; "காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம்" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, கருக.

கஅ. அன்றே - யான்போய்வந்த அக்காலத்தே.

கரு - கஅ. இவடிறமெல்லாம் அன்றே யுரைத்தேன்.

உ௦. இளங்கொடி - மணிமேகலை.

கக - உ௦. உனைப்போனுகிய கஞ்சுகன் 'ஈங்குவந்தனள்' என்றலும்.

உக. 'நின்கைப்பாத்திரம்' என்பது முதலியன, புண்ணியராசனைநோக்கி மணிமேகலைகூறுங்கூற்று. பாத்திரம் - அமுதசுரபி.

உஉ. செல்வத்து - செல்வத்தால்.

உ௩. அப்பிறப்பு - போனபிறப்பு; என்றது சாலிவயிற்றிற்பிறந்த பிறப்பை.

உரு. பிணிப்பு - பற்று. பெற்றி - தன்மை.

உஎ. ஆங்கு - மணிபல்லவத்திற்கு. நீ ஆங்கு வருவாயென்று.

உஅ. தாரோன் - புண்ணியராசன்.

உ௦ - உஅ. இளங்கொடி புகன்று.

உகூ. மடக்கொடி - மணிமேகலை.

ரு௦. குடபால் - மேற்றிசை.

ருக இழிந்து - இறங்கி.

பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை காண்டலுங்
௩௫ வலங்கொள்ளவத் தாமணிப பீடிகைப
பழுதில் காட்சி தன்பிறப் புணர்த்தக்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை
மாயமின் மாதவன் றன்னடி பணிந்து
தருமங் கேட்டுத் தாதொழு தேத்திப்
௪0 பெருமகன் றன்னொடும் பெயர்வோர்க் கெல்லாம்
விலங்கு நரகரும் பேய்களு மாக்குங்
கலங்கஞர்த் தீவினை கடிமின் கடிந்தாற்
றேவரு மக்களும் பிரமரு மாகுதி
ராகலி னல்வினை யயரா தோம்புமின்
௪௫ புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோ
னுலகுயக் கோடற் கொருவன் றோன்று
மந்நா ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல
தின்னாப் பிறவி யிழுக்குந ரில்லை
மாற்றருங் கூற்றம் வருவதன் முன்னம்
௫0 போற்றுமி னறமெனச் சாற்றிக் காட்டி

௩௪. மாதவன்பீடிகை - புத்தபீடிகை.
உ௯ - ௩௪. படக்கொடி எழுந்து இழிந்து போகி வலங்கொண்டு காண்டலு மென்க.
௩௬. பழுது - குற்றம்.
௩௫-௩௬. பீடிகைக்காட்சி உணர்த்த.
௩௭. அடைகரை - அடை‹

௩௮. மாதவன் - பிரமதருமன்.
௩௯. ‘தருமங்கேட்டு’ என்பது முதலியன, பிரமதருமனை முன்னிலையாக்கி, மணிமேகலை கூறுங்கூற்று.
௪0. பெருமகன் - அரசன்; என்றது அத்திபதியை. பெயர்வோர்க்கெல்லாம்- அவந்நகரத்திற்குச் செல்வோ ரெல்லோருக்கும்.
௪உ. கலங்கஞர்த்தீவினை - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பத்தையுண்டாக்கும் கொலைமுதலிய பத்துவகையினதாகிய பாவத்தை.
௪௪. நல்வினை - கொல்லாமைமுதலிய பத்துவகையினதாகிய புண்ணியத்தை. அயராது ஓம்புமின் - மறவாது பாதுகாத்திடுமின்.
௪௫. புலவன் - ஞானி; புத்தனென்பது இப்பொருட்டு. முழுதும் பொய்யின் றுணர்ந்தோன் - ஸர்வஜ்ஞன்.
௪௬. உலகுயக்கோடற்கு - உலகைப் பிழைப்பித்தற்பொருட்டு; ஏகதேவனென்பது புத்தன்பெயர்களுள் ஒன்றாதலின், இங்கே ஒருவனென்றார்.
௪௫ - ௪௬. புலவனும் உணர்ந்தோனுமாகிய ஒருவன் உலகை உயக்கோடற்குத் தோன்றுமென்க.
௪௭. அவனறம் - அவனாற் கூறப்படும் அறம்.
௪௮. இன்னாமை - துன்பம். இழுக்குநரில்லை - தப்புவோரில்லை.
௪௯. மாற்றருங்கூற்றம் - பிறரால் தடுத்தற்கரிய கூற்றம்; "மாற்றருங் கூற்றம்" என்பது தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், உ௪; "மருந்தில் கூற்றம்" என்பர், இரும்பிடர்த்தலையார்; புறநானூறு, ௩.
௫0. அறம்போற்றுமினென்று, சாற்றிக்காட்டி - சொல்லிப் பொருளைவிளங்கச்செய்து; சாற்றி - நிறைத்தென்றுமாம்; "நிவந்துசெ னீத்தங் குளங்கொளச் சாற்றி" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, உ௪௯.

நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்தீ
ரவ்வுரை கேட்டுநும் மடிதொழு தேத்த
வெவ்வுரை யெங்கட்கு விளம்பினி ராதலிற்
பெரியவன் றோன்று முன்னரிப் பீடிகை
கரியவ னிட்ட காரணந் தானு
மன்பெரும் பீடிகை மாய்ந்துயிர் நீங்கிய
வென்பிறப் புணர்ந்தது மென்னென் றியான்றொழ
முற்ற வுணர்ந்த முதல்வனை யல்லது
மற்றப் பீடிகை தன்மிசைப் பொறாஅது
௬0 பீடிகை பொறுத்த பின்னா ளல்லது
வானவன் வணங்கான் மற்றவ் வானவன்
பெருமகற் கமைத்துப் பிறந்தார் பிறவியைத்
தரும பீடிகை சாற்றுக வென்றே
யருளின னாதலி னாயிழை பிறவியு
௬௫ மிருளறக் காட்டு மெனவெடுத் துரைத்த
தன்றே போன்ற தருந்தவர் வாய்மொழி
யின்றெனக் கென்றே யேத்தி வலங்கொண்
டுங்கிவ ளின்னண மாக விறைவனு
மாங்கப் பொழில்விட் டகனகர் புக்குத்

௫௧. நாவே கடிப்பாக வாயாகியபறையை அறைந்தீர்; கடிப்பு - பறையடிக்குங் குறுந்தடி; "நாக்கடிப் பாக வாய்ப் பறை யறையினும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, ௨௩.

௫0 - ௫௧. பெயர்வோர்க்கெல்லாம் சாற்றிக்காட்டி அறைந்தீரெனவியைக்க.

௫௩. வெவ்வுரை - பதினாறுநாளில் இராகுலன் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பாலிறப்பானென்றும், நீ அவனோடு தீயில் மூழ்குவையென்றுஞ் சொன்ன சொற்கள். இதனை, இந்நூல் ௯ - ம் காதை, ௪௮-ம் அடிமுதலியவற்றாலுணர்க.

௫௪. பெரியவன் - புத்தன்; பீடிகை - பீடிகையை.

௫௫ கரியவன் - இந்திரன்; "தேவர்கோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை" என்று முன்பு வந்திருத்தல்காண்க; அ - ம் காதை, ௫௨.

௫௫ - ௫௭. காரணந்தானும் உணர்ந்தற்குக் காரணமும் என்னவென்று யான் தொழ.

௫௮. முற்றவுணர்ந்த முதல்வன் - எல்லாமறிந்தமுதல்வன்; ஸர்வஜ்ஞன்.

௫௯. பொறாஅது - சுமவாது; முற்று.

௬௧. வானவன் - இந்திரன்.

௬௨. பெருமகற்கமைத்து - புத்தனை அறிந்து கோடற்பொருட்டு இயற்றி. பிறந்தார்பிறவியை - பிறந்தோருடைய பழம்பிறப்பின் செய்தியை.

௬௩. சாற்றுக - உணர்த்துக.

௬௪. அருளினன்-ஆணைதந்தான். ஆயிழைபிறவியும் - உன்பிறவியையும்.

௬௧ - ௬௪. அவ்வானவன் அமைத்துச் சாற்றுகவென்று அருளினனென்க.

௬௫. இருளற - மயக்கமற.

௬௬. அருந்தவர்-முன்னிலைக்கண் வந்தது.

௬௫ - ௬௬. அன்று உரைத்ததாகிய வாய்மொழி.

௬௬ - ௬௭. எனக்கு வாய்மொழி இன்றைக்குரைத்தது போன்றதென்று.

௬௮ இவள் - மணிமேகலை; இன்னண

எ0 தந்தை முனியாத் தாய்பசு வாக
வந்த பிறவியு மாமுனி யருளாற்
குடர்த்தொடர் மாலை சூழா தாங்கோ
ரடர்ப்பொன் முட்டையு ளடங்கிய வண்ணமு
மாமுனி யருளான் மக்களை யில்லோன்
எரு பூமிசந் திரன்கொடு போந்த வண்ணமு
மாய்தொடி யரிவை யமரசுந் தரியெனுந்
தாய்வாய்க் கேட்டுத் தாழ்துய ரெய்தி
யிறந்த பிறவியின் யாய்செய் ததூஉம்
பிறந்த பிறவியின் பெற்றியு நினைந்து
அ0 செருவேன் மன்னர் செவ்விபார்த் துணங்க
வாசுவீற் றிருந்து புரையோர்ப் பேணி
நாடகங் கண்டு பாடற் பான்மையிற்
கேள்வி யின்னிசை கேட்டுத் தேவிய
ரூடற் செவ்வி பார்த்துநீ டாது
அரு பாடகத் தாமரைச் சீறடி பணிந்து
தேமரு கொங்கையிற் குங்கும மெழுதி
யங்கையிற் றுறுமலர் சுரிகுழற் சூட்டி
நறுமுகை யமிழ்துறாஉந் திருநகை யருந்தி

ணமாக - இப்படி இங்கேயிருக்க. இறைவன் - புண்ணியராசன்.

எ0. முனி-மண்முகமுனிவன்; கடு-ம் காதை, ௬.

எக. அடர் - தகடு.

௬உ - எக:—கடு - ம் காதை, கூ-கச.

௬௧ - எக. அருளால் அடங்கியவண்ணமும்.

௬டு. பூமிசந்திரன் - நாகபுரத்தரசன்.

௬௪ - ௬டு. இல்லோனாகிய பூமிசந்திரன்.

௬கூ. அமரசுந்தரி - பூமிசந்திரன்

௬அ - ௭௭. இறைவனும் விட்டுப் புக்குப் பிறவியும் அடங்கியவண்ணமும் போந்தவண்ணமும் கேட்டுத் துயரெய்தியென்க.

எஅ இறந்தபிறவி - போனபிறப்பு. யாய் - தாய்; என்றது சாலியை. இறந்த பிறப்பின் செய்தியை மணிமேகலையா துணர்ந்தாள்போலும்.

எகூ. -பேறு; என்றது பசு

அ0. செவ்வி - தம் குறைகூறுதற் கேற்ற மனமொழிமெய்கள் இனியனாங் காலம். உணங்க - வாட.

அக. வீற்றிருந்து - கவலையின்றி யிருந்து; செம்மாந்திருந்தென்றுமாம். புரையோர்ப்பேணி - பெரியோரை வழிபட்டு; அமைச்சர் புரோகிதர்களை விரும்பித் துணைக்கொண்டென்றுமாம்.

அச. ஊடல் - பிணங்கல்; 'வழக்காட்டு' என்பர், புறப்பொருள்வெண்பாமாலை உரையாசிரியர். நீடாது - தாழாது.

அரு. பாடகம் - ஒருவகைக்காலணி.

அகூ. குங்குமம் - குங்குமச்சாந்து.

அஎ. அங்கையின் -அகங்கையினாலே. துறுமலர் - நெருங்கிய மலர். அங்கையிற்சூட்டி.

அஅ. முகை - அரும்பு; நறுமுகைபோலுந் திருநகை. 'அமிழ்தூறு திருநகை' என்றும் பாடம்.

மதிமுகக் கருங்கட் செங்கடை கலக்கக்
௯௦ கருப்பு வில்லி யருப்புக்கணை தூவத்
தருக்கிய காமக் கள்ளாட் டிகழ்ந்து
தூவறத் துறந்த னன்றெனச் சாற்றித்
தெளிந்த நாதனென் செவிமுத லிட்டவித்
தேத மின்றா யின்று விளைந்தது
௯௫ மணிமே கலைதன் காரண மாகவென்
றணிமணி நீண்முடி யரசன் கூற
மனம்வே றாயினன் மன்னென மந்திரி
சனமித் திரனவன் றன்னொடு தேத்தி
யெங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி
௧௦௦ நுங்கோ னுன்னைப் பெறுவதன் முன்னாட்
பன்னீ ராண்டிப் பதிகெழு நன்னாடு
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரந்தீங்
கீன்றாள் குழவிக் கிரங்கா ளாகித்
தான்றனி தின்னுந் தகைமைய தாயது
௧௦௫ காய்வெங் கோடையிற் கார்தோன் றியதென
நீதோன் றினையே நிரைத்தா ரண்ணல்
றோன்றிய பின்னர்த் தோன்றிய வுயிர்கட்கு
வானம் பொய்யாது மண்வளம் பிழையா

௯௦. கருப்புவில்லி - மன்மதன். 'கருப்புவி லநங்கன்' என்றும் பாடம். அருப்புக்கணை - மொட்டாகுமலராகிய அம்பு. வில்லி கணையைத்தூவ.

௯௧. காமக்கள்ளாட்டு - காமமாகிய கள்ளையுண்டு விளையாடும் விளையாட்டு; "காமங் கள்ளாட் டடங்கினர் மயங்க" என்பது சிலப்பதிகாரம், அழற்படுகாதை, ௧௨௭.

௮௨ - ௯௧. 'நாடகங் கண்டு' என்பது முதலியன காமக்கள்ளாட்டிற்கு அடை.

௯௨. தூவறத்துறத்தல் - பற்றுக்கோடறத்துறத்தல்; 'துவரத்துறத்தல்' என்றும்பாடம்.

௯௩. நாதன் - தருமசாவகன். முதல் - இடம். வித்து - அவன்கூறிய உபதேசமொழி.

௯௪. ஏதமின்றாய் - குற்றமில்லாமல்.

௯௬. நீண்முடி - தொன்றுதொட்டுவந்தமுடி; குலத்தின்பெருமை கூறியவாறு; "நெடுமுடிக் குரிசில்" என்பது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், உகரு.
அரசன் - புண்ணியராசன்.

௯௫ - ௯௬. வித்து, மணிமேகலைதன் காரணமாக இன்று விளைந்ததென்று அரசன்கூற.

௯௭ - ௯௮. அரசன் துயரெய்தி நினைந்து இகழ்ந்து சாற்றிக் கூறவென்க.
மேல்வருவன, சனமித்திரனென்னு மந்திரிகூற்று.

௯௭. மன் - அரசன்.

௯௯. கேண்மதி - கேள்; மதி - முன்னிலையசை.

௧௦௦. நுங்கோன் - பூமிசந்திரன். 'நுங் கோனின்னை' என்றும பாடம்.

௧௦௧. இப்பதி கெழு நன்னாடு - இந்நகரத்தினையுடைய நல்ல சாவகநாடு.

௧௦௨. கரந்து - மறைந்து.

௧௦௩ - ௧௦௪:—௧௪-ம் காதை, ருரு-௬௪.

௧௦௩. ஈன்றாள் - தாய்.

௧௦௩ - ௧௦௪. நாடு தகைமையுதாயது.

௧௦௮. பிழையாது - தப்பாது.

தானுடை யுயிர்க ளுறுபசி யறியா
கக0 நீயொழி காலை நின்னா டெல்லாந்
தாயொழி குழவி போலக் கூஉந்
துயர்நிலை யுலகங் காத்த லின்றிநீ
யுயர்நிலை யுலகம் வேட்டனை யாயி

ககரு பெறுதி விரும்பினை யாகுவை யன்றே
தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பு
மன்னுயிர் முதல்வ னறமுமி தன்றான்
மதிமா றோர்ந்தனை மன்னவ வென்றே
முதுமொழி கூற முதல்வன் கேட்டு
கஉ0 மணிபல் லவம்வலங் கொள்வதற் கெழுந்த
தணியா வேட்கை தணித்தற் கரிதா
லரசு முரிமையு மகநகர்ச் சுற்றமு
மொருமதி யெல்லை காத்தனின் கடனெனக்
கலஞ்செய் கம்மியர் வருகெனக் கூஉ
கஉரு யிலங்குநீர்ப் புணரி யெறிகரை யெய்தி
வங்க மேறினன் மணிபல் லவத்திடைத்

க0கூ. உயிர்கள் அறியா.

கக0. நீ ஒழிகாலை-நீ நீங்கியபொழுது.

ககக. கூஉம் - கூப்பிடும்; முற்று.

கக0 - ககக:—"தாயி றூவாக் குழவி போல, வோவாது கூஉம்" என்பது புறநானூறு, ச; "புன்கண் கொள்ளனீ போக்நதற் கிரங்கிநின், மன்பெரு நன்றூடு வாயெடுத் தழைக்கும்" என்று இக்காதையிலேயே பின்பு வருதல்காண்க; உகூச - உகூஎ.

ககௗ. உயர்நிலையுலகம் - நிருவாணம்; "வானென்னும் வைப்பு" (திருக்குறள், உச.) என்று வந்திருத்தல்காண்க. வேட்டனையாயின் - விரும்பினுயாயின்.

ககச. இறுதி - மரணம். உயிர்கள் இறுதியெய்தவும்.

ககரு. பெறுதி - இலாபம்.

ககௗ - ககரு. வேட்டனையாயின் விரும்பினையாகுவை.

ககசா. தன்னுயிர்க்கு - தன்னுயிர் வருந்துதற்கு. ஓம்பும் - பாதுகாக்கும். மன்னுயிர்முதல்வன் - புத்தன். அறம் - காருணியம். இது நீ துறந்து நிருவாணமடைதற்கெண்ணியது. இது முதல்வனறமுமன்று.

ககசா - ககஎ. புத்தனை, 'பரதுக்கதுக்கன்' (சிவஞானசித்தியார், பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன்மதம்) என்று கூறியிருத்தல்காண்க.

ககஅ. மதி மாறோர்ந்தனையென்றான்; பிறவுயிர்களின் வருத்தத்தை நீக்கக்கருதாது தன்பயனைக்கருதித் துறத்தற்கு எண்ணினமையால்

கககூ. முதல்வன் - புண்ணியராசன்.

கூஅ - கககூ. சனமித்திரன், மன்மனம் வேறாயினனென்று தொழுதேத்தி முதுமொழிகூற.

கஉகூ. மதி - மாதம்.

கஉச. கலஞ்செய் கம்மியர்-கப்பலில் தொழில்செய்வோர்; "கலம்புணர் கம்மியர்" (எ-ம் காதை, எ0.) என்று முன்புவந்திருத்தல் காண்க.

கஉரு. புணரி - கடல்.

கககூ - கஉசா. முதல்வன் அம்மொழியைக்கேட்டுக் காத்தல் நின்கடனெனக் கூறிக் கூஉய் எய்தி ஏறினனென்க.

தங்கா தக்கலஞ் சென்றுசார்ந் திறுத்தலும்
புரைதீர் காட்சிப் பூங்கொடி பொருந்தி
யரசன் கலமென் றகமகிழ் வெய்திக்
௧௩0 காவலன் றன்னொடுங் கடற்றிரை யுலாவுந்
தேமலர்ச் சோலைத் தீவகம் வலஞ்செய்து
பெருமகன் காணாய் பிறப்புணர் விக்குந்
தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட
வலங்கொண் டேத்தினன் மன்னவன் மன்னவற்
௧௩௫ குலந்த பிறவியை யுயர்மணிப் பீடிகை
கையகத் தெடுத்துக் காண்போர் முகத்தை
மையறு மண்டிலம் போலக் காட்ட
வென்பிறப் பறிந்தே னென்னிடர் தீர்ந்தேன்
றென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய்
௧௪0 மாரி நடுநாள் வயிறுகாய் பசியா
லாரிரு ளஞ்சா தம்பல மணைந்தாங்
கிரந்தூண் வாழ்க்கை யென்பால் வந்தோர்க்
கருந்தூண் காணா தழுங்குவேன் கையி
னுடுவறங் கூரினு மிவ்வோடு வறங்கூரா
௧௪௫ தேடா வழிய வெழுந்தினிது கொள்கென
வமுத சுரபி யங்கையிற் றந்தென்
பவமறு வித்த வானோர் பாவாய்

௧௨௭. தங்காது-இடையே தங்காமல். இறுத்தலும் - தங்கலும்.

௧௨௮. புரை - குற்றம். காட்சி - அறிவு. பூங்கொடி - மணிமேகலை.

௧௩0-௧௩௧. காவலன் றன்னொடும் வலஞ்செய்து.

௧௩௨. பெருமகன் - அரசன்; அண்மைவிளி.

௧௨௮ - ௧௩௧. பூங்கொடி பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து காட்ட.

௧௩௫. உலந்தபிறவி-போனபிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியை.

௧௩௭. மையறுமண்டிலம்-குற்றமற்ற கண்ணாடி; "வயக்குறு மண்டிலம்" என்பது கலித்தொகை, ௨௫.

௧௩௫ - ௧௩௭. மண்டிலம்போலப் பீடிகை உலந்தபிறவியைக் காட்ட.

மேல்வருவன, பழம்பிறப்புணர்ந்த புண்ணியராசன் கூற்று.

௧௩௯. கலை - வித்தை.

௧௪0. மாரிநடுநாள் - மழையையுடைய நடுஇரவில்.

௧௪௨. இரந்துண்ணுமுணவையே வாழ்க்கைப்பொருளாகவுடைய என்பால்வந்தோர் பொருட்டு.

௧௪௩. அழுங்குவேன்-வருந்துவேன்; பெயர்.

௧௪௫. 'தேடாபரியல்' என்றும்பாடம்.

௧௪௪ - ௧௪௫:—௧௪ - ம் காதை, ௧௨-௧௩.

௧௪௬. அங்கையின் - அழகிய கையினால்.

௧௪௭. பவம் - கருமக்கூட்டம்.

௧௩௩ - ௧௪௭. இவ்வடிகளிற்கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரத்தை, இந்நூலில் ௧௪ - ம் காதை, ௩ - ம் அடி முதலியவற்றால் உணர்க.

யுணர்விற் றோன்றி யுரைப்பொரு ளுணர்த்து
மணிதிகழ் அவிரொளி மடந்தை
கடுO தேவ ராயினும் பிரம ராயினு
நாமாசு கழூஉ நலங்கிளர்
பிறந்த பிறவிகள் பேணுத லல்லது
மறந்து வாழேன் மடந்தையென் றேத்தி
மன்னவன் மணிமே கலையுட னெழுந்து
௧ தென்மேற் காகச் சென்று திரையுலாங்
கோமுகி யென்னும் பொய்கையின் கரையோர்
தூமலர்ப் புன்னைத் துறைநிழ லிருப்ப
வாபுத் திரனோ டாயிழை யிருந்தது
காவற் றெய்வதங் கண்டுவந் தெய்தி
கசுO யருந்துயிர் மருந்துமு னங்கையிற் கொண்டு
பெருந்துயர் தீர்த்தவப் பெரியோய் வந்தனை
யந்நா ளின்னை யயர்த்துப் போயினர்
பின்னாள் வந்துநின் பெற்றிமை நோக்கி
நின்குறி யிருந்து தம்முயிர் நீத்தோ
கசுரு ரொன்பது செட்டிக ளுடலென் பிவைகா
ரிடவுண் டவருடன் வந்தோ

கசஅ. உரைப்பொருள் - சொற்பொருள்.

கசகூ. மணி - பளிங்கு; "மணிமருடெண்ணீர்" என்பது மலைபடுகடாம், உ௫௦; முத்துமாம்.

க௫க. நாமாசு-நாக்குற்றம். கழூஉம்-போக்கும். 'நாமுறை புகழ்ந்த நலந்திகழ் திருந்தடி' என்றும் பாடம்.

க௫உ. பிறவிகள் - பிறவிகள்தோறும். பேணுதல் - உட்கொண்டு வழிபடுதல்.

க௫௫. மடந்தை - விளி.

கசகூ - க௫௫. நின்னடிகளைப் பிறவிகடோறும் பேணுதலல்லது மறவேன்.

க௫௬. உலாம் - உலாவும்.

க௫சு. கரை - கரையில்.

க௫௫ - க௫எ. மன்னவன் ஏத்தி எழுந்து சென்று கரையில் நிழலில் இருப்ப

க௫அ. 'ஆயிழை தன்னை' என்றும்பாடம்.

க௫கூ. தெய்வதம் - தீவதிலகை.

கசுO. 'அருந்துயிர் மருந்து' என்பது முதலியன, தீவதிலகை புண்ணியராசனை நோக்கிக்கூறும் கூற்று. உயிர்மருந்து-சோறு.

கசுக. பெருந்துயர் - பசித்துயர். வந் - வந்தாய்.

கசுஉ. அந்நாள்-போனபிறப்பில் மதுரையிலிருந்து கப்பல்வழியேவந்து இத்தீவத்தை அடைந்த அந்நாளில். அயர்த்து - மறந்து. போயினர் - வினையெச்சமுற்று.

கசுரு. பெற்றிமை-தன்மை. என்றது உண்ணோநோன்போ டுயிர்பதிப்பெயர்த்தமை; கச - ம் காதை, கூ௫.

கசுச. நின்குறியிருந்து - நீஇறந்தவிடத்து உண்ணா நோன்புடனிருந்து; குறி-இடம்.

கசுசு. ஆங்கவரிடவுண்டு-அவ்வொன்பது செட்டிகளும் உணவளிக்கவுண்டு. 'ஆங்கவர் மடவா ரவருடன் வந்தோர்' என்றும் பாடம்.

ரேங்கிமெய் வைத்தோ ரென்பு மிவைகா
ணூர்திரை தொகுத்த வுயர்மணல் புதைப்ப
வாய்மலர்ப் புன்னை யணிநிழற் கீழா
கஎ0 லன்புடை யாருயி ரரசற் கருளிய
வென்புடை யாக்கை யிருந்தது காணாய்
நின்னுயிர் கொன்றாய் நின்னுயிர்க் கிரங்கிப்
பின்னாள் வந்த பிறருயிர் கொன்றாய்
கொலைவ னல்லையோ கொற்றவ னாயினை
கஎரு பலர்தொழு பாத்திரங் கையி னேந்திய
மடவர லல்லாய் நின்றன் மாநகர்
கடல்வயிறு புக்கது காரணங் கேளாய்
நாக நன்னா டாள்வோன் றன்மகள்
பீலிவளை யென்பாள் பெண்டிரின் மிக்கோள்
கஅ0 பனிப்பகை வானவன் வழியிற் றோன்றிய
புனிற்றிளங் குழவியொடு பூங்கொடி பொருந்தியித்
தீவகம் வலஞ்செய்து தேவர்கோ னிட்ட
மாபெரும் பீடிகை வலங்கொண் டேத்துழிக்
கம்பளச் செட்டி கலம்வந் திறுப்ப

கசுஎ. மெய்வைத்தோர் - உயிர்நீங்கி [illegible].

கசுஅ. ஊர்திரை தொகுத்த - பரந்த அலைகள் திரட்டிய. 'ஊதை யீட்டிய வுயர்மணல்' என்றம்பாடம்.

கசுகூ. ஆய்மலர்-அழகியமலர். கீழால்-கீழிடத்தே ; உருபுமயக்கம்.

கஎ0. அன்பையுடைய அரியவுயிரை உனக்குக் கொடுத்த. ஆருயிரென்றது, ஈண்டு விஞ்ஞானஸ்கந்தத்தை.

கஎக. காணாய் - பாராய்.

கஎ0-கஎக. இவ்வடிகளோடு, "அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க், கென்போ டியைந்த தொடர்பு." என்னும் எரு - ம் திருக்குறள் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

கசுஅ - கஎக. புதைப்பக் கீழால் யாக்கையிருந்தது காணாயென்க.

கஎச. கொலைவன் - கொல்லுதலைச் செய்பவன் ; "கொலைவன் யார்கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்" என்பது புறநானூ, கருஉ.

கஎஉ - கஎச. 'நின்னுயிர் கொன்றாய்' என்பது முதலியன வஞ்சப்புகழ்ச்சி.

கஎரு. 'பலர்தொழுபாத்திரம்' என்பது முதலியன, தீவதிலகை மணிமேகலையைநோக்கிக் கூறுங்கூற்று.

கஎசு. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

கஎசு - கஎஎ. நகர் கடலிலழுந்திற்று.

கஎஅ. நாக நன்னாடாள்வோன் - வளைவணன்.

கஅ0. பனிப்பகைவானவன்-சூரியன். வழி - பரம்பரை.

கஅக. பூங்கொடி - பீலிவளை.

கஅ0 - கஅக. பூங்கொடிபொருந்தியதனை, இந்நூல் உச - ம் காதையில் உகூ-ம் அடிமுதலியவற்றாலுணர்க.

கஅக - கஅஉ. இத்தீவகமென்றது - மணிபல்லவத்தை.

கஅங. பீடிகை - புத்தபீடிகை. ஏத்துழி - துதிக்குமிடத்து.

கஎஅ-கஅங. மகள் என்பாள் மிக்கோள் பூங்கொடி குழவியொடுபொருந்தி வலஞ்செய்து வலங்கொண்டு ஏத்துழியென்க.

கஅச. இறுப்ப - தங்க.

௧௮௫ வங்கவன் பாற்சென் றவன்றிற மறிந்து
கொற்றவன் மகனிவன் கொள்கெனக் கொடுத்தலும்
பெற்ற வுவகையன் பெருமகிழ் வெய்திப்
பழுதில் காட்சிப் பைந்தொடி புதல்வனைத்
தொழுதனன் வாங்கித் துறைபிறக் கொழியக்
௧௯0 கலங்கொண்டு பெயர்ந்த வன்றே காரிரு
ளிலங்குநீ ரடைகரை யக்கலங் கெட்டது
கெடுகல மாக்கள் புதல்வனைக் கெடுத்தது
வடிவேற் கிள்ளி மன்னனுக் குரைப்ப
மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொறாஅ
௧௯௫ னன்மணி யிழந்த நாகம் போன்று
கானலுங் கடலுங் கரையுந் தேர்வுழி
வானவன் விழாக்கோண் மாநக ரொழிந்தது
மணிமே கலாதெய்வ மற்றது பொறாஅ
ளணிநகர் தன்னை யலைகடல் கொள்கென
௨00 விட்டனள் சாபம் பட்ட திதுவாற்
கடவுண் மாநகர் கடல்கொளப் பெயர்ந்த
வடிவேற் றடக்கை வானவன் போல
விரிதிரை வந்து வியனகர் விழுங்க
வொருதனி போயின னுலக மன்னவ
௨0௫ னருந்தவன் றன்னுட னாயிழை தாயரும்
வருந்தா தேகி வஞ்சியுட் புக்கனர்
பரப்புநீர்ப் பௌவம் பலர்தொழக் காப்போ
னுரைத்தன கேட்க வுறுகுவை யாயினின்

௧௮௫. அவன்றிறம் - அவன் காவிரிப் பூம்பட்டினத்திற்குச் செல்லுதலை.
௧௮௬. கொடுத்தலும் (பீலிவளை) கொடுத்தலும்.
௧௮௯. தொழுதனன்வாங்கி - தொழுது வாங்கி; க - ம் காதை, ௨0. பிறக கொழிய - பின்னொழிய.
௧௯0. இருள் - இருளில்.
௧௯௨. கெடுத்தது - இழந்தசெய்தியை.
௧௯௪. உற்றது பொறாஅன் - உண்டான துன்பத்தைப் பொறாமல்.
௧௯௫:—எ - ம் காதை, ௯௯.
௧௯௬. தேர்வுழி - தேருமிடத்து. 'கானலும் பொழிலும்' என்றும்பாடம்.
௧௯௭. வானவன் விழாக்கோள் - இந்திரவிழாவெடுத்தலை.

௧௯௯ - ௧௯௭. தேர்வுழி ஒழிந்தது.
௨00. பட்டது - உண்டானசெய்தி.
௨0௧ - ௨0௨. (?)
௨0௪. ஒருதனி - துணையின்றி. மன்னவன் -
௨0௫. அருந்தவன் - அறவணவடிகள். ஆயிழைதாயர் - உன் தாயர்; என்றது மாதவியையும் சுதமதியையும்.
௨0௭. பௌவம்-கடல். காப்போன்-மணிமேகலாதெய்வம். பலர்தொழப்பௌவத்தைக்காப்போனென்க.
௨0௮. உரைத்தன-சொல்லப்பட்டன; முற்று.
௨0௭ - ௨0௮. மேற்கூறிய செய்திகள், காப்போளால் எனக்கு உரைக்கப்பட்டனவென்க. இனி, 'உரைத்தன' என்ப

மன்னுயிர் முதல்வனை மணிமே கலைதெய்வ*
உக0 முன்னா ளெடுத்தது மக்கா லாங்கவ
னறவா சாண்டது மறவணன் றன்பான்
மறுபிறப் பாட்டி வஞ்சியுட் கேட்டபெயன்
றந்தாத் தீவகத் தருந்தெய்வம் போயபின்
மன்னவ னிரங்கி மணிமே கலையுடன்
உகரு றுன்னிய தூமண லகழத் தோன்றி
யூன்பிணி யவிழவு முடலென் பொடுங்கித்
தான்பிணி யவிழாத் தகைமைய தாகி
வெண்சுதை வேய்ந்தவ ணிருக்கையி னிருந்த
பண்புகொள் யாக்கையின் படிவ நோக்கி
உஉ0 மன்னவன் மயங்க மணிமே கலையெழுந்
தென்னுற் றனையோ விலங்கிதழ்த் தாரோய்
நின்னா டுடைந்தியா னின்னையீங் கழைத்தது
மன்னா நின்றன் மறுபிறப் புணர்த்தி
யந்தாத் தீவினு மகன்பெருந் தீவினு
உஉரு நின்பெயர் நிறுத்த நீணில மாளு
மாசர் தாமே யருளறம் பூண்டாற்
பொருளு முண்டோ பிறபுரை தீர்த்தற்

தைப்பெயராக்கி, 'கேட்கவுறுகுவைபா யின்' என்பதனோடு கூட்டிப் பொருளுரைப்பினும் பொருந்தும்.

உ0அ - உ0௯. நின்மன்னுயிர் முதல்வனென்றது - கோவலன்மரபில் முற்பட்டானொருவனைக்கனை.

உக0. முன்னாள் - மரக்கலமுடைந்த அக்காலத்தில்.

உகக. அறவாசாண்டது - புண்ணிய தானஞ் செய்தது. 'ஆங்கவன் றன்னை' என்றும் பாடம்.

உகங. தெய்வம் - தீவதிலகை.

இனிமுணலைத்தோண்டித் தன்பழைய உடம்பைக்கண்டு புண்ணியராசன் வருந்துதலும் மணிமேகலை அவனைத்தேற்றுதலும் கூறப்படும்.

உகரு. தூ - தூய்மை. அகழ - தோண்ட.

உகசு. ஊன்பிணியவிழவும்-தசையின் பிணிப்புநீங்கவும்.

உகஎ. தானென்றது - யாக்கையை. பிணியவிழா - கட்டவிழாத.

உகஅ. வெள்ளிய சுண்ணச்சாந்தால் வேயப்பட்டு அவ்விடத்து இருத்தல்போல இருந்த. 'வேய்ந்தவ ரிருக்கையின்' என்றும் பாடம்.

உக௯. படிவம் - வடிவம்.

உஉஉ. ஈங்கு - இத்தீவத்திற்கு.

உஉங. மறபிறப்பு - பழம்பிறப்பு.

உஉச. அந்தாத்தீவினும் - இரண்டாயிரம் சிறுதீவுகளினும், அகன்பெருந்தீவினும் - நான்கு பெருந்தீவுகளினும்.

உஉரு. பெயர் - புகழ்.

உ௨ - உஉரு. நின்னையீங்கழைத்தது உணர்த்தினிறுத்தற் பொருட்டேயென்க.

உஉஎ. உலகத்திற் குற்றந்தீர்த்தற்கு பொருளேயிராது; எல்லாவுயிர்களும் குற்றமற்றனவாமென்றபடி. பிற - இடைச்சொல். புரை - குற்றம்.

உஉசு - உஉஎ. இவ்வடிகளின் பொருள், "மன்னவ னெப்படி மன்னுயிரப்படி" என்னும் பழமொழியின் பொருளை விளக்கிற்று.

கறமெனப் படுவ தியாதெனக் கேட்பின்
மறவா திதுகேண் மன்னுயிர்க் கெல்லா
௨௩0 முண்டியு முடையு முறையுளு மல்லது
கண்ட தில்லெனக் காவல னுரைக்கு
மென்னாட் டாயினும் பிறர்நாட் டாயினு
நன்னுத லுரைத்த நல்லறஞ் செய்கே
னென்பிறப் புணர்த்தி யென்னைநீ படைத்தனை
௨௩௫ நின்றிற நீங்க லாற்றேன் யானெனப்
புன்கண் கொள்ளனீ போந்ததற் கிரங்கிநின்
மன்பெரு நன்னாடு வாயெடுத் தழைக்கும்
வங்கத் தேகுதி வஞ்சியுட் செல்வனென்
றந்தரத் தெழுந்தன ளணியிழை தானென.

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை முற்றிற்று.

௨௩0. உண்டிமுதலியவற்றையல்லாமல். உறையுள் - இருப்பிடம்; "பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர் - தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை" என்பது திருக்குறள், ௩௨௨.

௨௩௧. கண்டதில்லென - கண்டதில்லையென்று சொல்ல.

௨௨௮-௨௩௧. அறமெனப்படுவது எல்லாவுயிர்கட்கும் உண்டிமுதலியவற்றை யீதலையன்றி வேறுகண்டதில்லை யென்று மணிமேகலைசொல்ல; உண்டி முதலியவற்றை யீதலே யறமென்றபடி.

௨௩௨. ஆயினும்-எண்ணிடைச்சொல்.

௨௩௩. நன்னுதல் உரைத்த - நீசொல்லிய. செய்கேன் - செய்வேன்.

௨௩௪. என்பிறப்பு உணர்த்தி - என்பழம்பிறப்பை யறிவித்து. பழம்பிறப்புணர்ந்து நல்லறம் பூணுதற்குரிய விசேடவுணர்வினனாதற்குக் காரணமாயிருந்ததுபற்றி, 'என்னைநீ படைத்தனை' என்றான். இது, "நானவன்றன்மகள்" (சிலப்பதிகாரம், வாழ்த்துக்காதை, "தென்னவன்") என்றாற்போன்றது.

௨௩௫. நின்னிடத்தினின்றும் பிரியும் வன்மையில்லேனென்று அரசன் சொல்ல.

௨௩௬. புன்கண் கொள்ளல் நீ - நீ துன்பங்கொள்ளாதே. போந்ததற்கு இரங்கி - நீ இங்குவந்ததற்கு வருந்தி.

௨௩௭. நாடு உன்னையழைக்கும்.

௨௩௬ - ௨௩௭ :—௨௫ - ம் காதை, ௧௩0-௧௩௧.

௨௩௮. ஏகுதி - போவாய்.

௨௩௯. அந்தரத்து-ஆகாயத்தில். அணியிழை - மணிமேகலை.

௧ - ௨௩௯. அரசன், புகுந்து வணங்கிக் கேட்டு, 'இவள் யார்' என்ன, கஞ்சு

கன், 'ஈங்குவந்தனன்' என்றலும், இள
ங்கொடி, 'வருவாய்' என்று புகன்று
எழுந்து இழிந்து போகி வலங்கொண்டு
பீடிகையைக்காண்டலும், அதனைத்தொ
ழுது அவன் வலங்கொள்ள, அப்பீடிகை
உணர்த்த, பணிந்து, 'போன்றது' என்
று எத்தி வலங்கொண்டு இன்னணமாக,
இறைவனும் விட்டுப் புக்குக் கேட்டு
எய்தி நினைந்து கள்ளாட்டிகழ்ந்து சா
ற்றி, 'விளைந்தது' என்று கூற, மந்திர்
சனமித்திரன், தொழுதேத்தி 'மன்னவ
மதிமாறோர்ந்தனை' என்று முதுமொழி
கூற, முதல்வன் கேட்டு, 'காத்தல் நின்
கடன்' என்று கூறிக் கூஉய்க் கலையெ
ய்தி எறினன்; அக்கலம், சென்று சார்ந்
திறுத்தலும், பூங்கொடி, பொருந்தி
மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து, 'பீடிகை
இது' எனக்காட்ட, மன்னவன் வல
ங்கொண்டேத்தினன்; அவனுக்குப் பீடி
கை பிறவியைக்காட்ட, மன்னவன், 'மற
ந்துவாழேன்' என்று எத்தி மணிமேகலை
யுடன் எழுந்து சென்று இருப்ப, தெய்
வதம் கண்டு வந்தேத்தி, 'பெரியோய்,
வந்தனை; உடலென்பு இவைகாண்; என்
புயிவைகாண்; காணாய்; கொன்றாய்;
கொன்றாய்; ஆயினை; மடவானல்லாய்,
நகர் கடல்வயிறு புக்கது; காரணங்கே
ளாய்; மணிமேகலாதெய்வம் சாபமிட்ட
னள்; இதுபட்டது; உலகமன்னவன்
போயினன்; தாயரும் புக்கனர்; கேட்
கவுறுகுவையாயின் வஞ்சியுட் கேட்பை'
என்று தெய்வம் போயபின், மன்னவன்
இரங்கிப் படிவ நோக்கி மயங்க, மணி
மேகலை எழுந்து, 'கண்டது இல்' என,
காவலன் உரைக்கும்; அங்ஙனம் உரைப்
பவன், 'நீங்கலாற்றேன் யான்' என, அ
ணியிழை, 'ஏகுதி; செல்வன்' என்று
எழுந்தனனென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தாறாவது

வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை.

[இருபத்தாறாவது மணிமேகலை கண்ணகிகோட்டமடைந்து வஞ்சிமாநகர் புக்கபாட்டு.]

அணியிழை யந்தர மாறா வெழுந்து
தணியாக் காதற் றாய்கண் ணகியையுங்
கொடைகெழு தாதை கோவலன் றன்னையுங்
கடவு ளெழுதிய படிமங் காணிய
௫ வேட்கை துரப்பக் கோட்டம் புகுந்து
வணங்கி நின்று குணம்பல வேத்தி
யற்புக்கட னில்லாது நற்றவம் படராது
கற்புக்கடன் பூண்டு நுங்கடன் முடித்த

---

௧. அணியிழை - மணிமேகலை.

௨. தணியா - குறையாத. தாய் கண்ணகி - தாயாகிய கண்ணகி.

௩. கொடைகெழுதாதைகோவலன் - ஈதல்பொருந்திய தாதையாகியகோவலன்; கோவலன் கொடையிற் சிறந்தவனென்பது, கீரிப்பிள்ளையை அறியாது கொன்ற கணவனால் நீப்புண்ட பார்ப்பனியின் கொலைப்பாவ நீங்குதற்குத் தருமாசனத்தோருரைத்த நூல்வழியே தானஞ்செய்து அப்பார்ப்பனியைக் கணவனொடுகூட்டிப் பாதுகாத்தானென்றற்றொடக்கத்துச் சரித்திரங்களால் நன்கு புலப்படும்; இதனை, சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதையிற் காண்க.

௪. (இமயமலைச்சிலையால்) தெய்வமாகப்பண்ணிய வடிவத்தைத் தரிசித்தற்பொருட்டு; "கைவினை முற்றிய தெய்வப் படிமம்" (நடுகற்காதை, ௨௨௮.) என்று சிலப்பதிகாரத்து வந்திருத்தல் காண்க. 'படிவங்காணிய' என்றும் பாடம்.

௫. வேட்கை துரப்ப - ஆசை செலுத்துதலால். கோட்டம் - கோயில்; இது சேரன் செங்குட்டுவனாற் கட்டுவிக்கப்பட்டது.

௭. 'அற்புக்கடன்' என்பதுமுதலியன மணிமேகலைவார்த்தை. அற்புக்கடன்- காதலனிறப்ப உடனிறத்தலும் தீப்பாய்தலும். நற்றவம்படர்தல் - நல்லதவவழியிற்சேறல்; அஃதாவது கைம்மைநோன்பைநோற்று உடம்பை வருத்துதல்.

௮. கற்புக்கடன் பூண்டு - கற்பைக் கடனாக மேற்கொண்டு; "கற்புக்கடம் பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண் டிலமால்" (அடைக்கலக்காதை, ௧௪௩ - ௧௪௪) எனவும், "தற்பயந்தாட் கில்லைத் தன்னைப் புறங்காத்த, வெற்பயந் தாட்கு மெனக்குமோர் சொல்லில்லை, கற்புக் கடம்பூண்டு காதலன் பின்போந்த, பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான் கண்டீர்" (வாழ்த்துக்காதை) எனவும் இவ்வண்ணம் கண்ணகியை முறையே கவுந்தியடிகளும் அடித்தோழியும் சிறப்பித்துப் பாராட்டி யிருத்தல் காண்க; சிலப்பதிகாரம். கண்ணகிகற்பை, மறக்கற்பென்றும், சீறியகற்பென்றுங் கூறுவர். நும் கடன்முடித்தது - உம்முடையகடனை நிறைவேற்றியது; என்றது, இங்ஙனே மதுரையை அழற்படுத்திச் சிதைத்துப் பதினான்காநாளிற் கோவலனைச் சென்று கூடியதை யுணர்த்திற்று.

௭ - ௮. இவ்வடிகளின்கருத்து இன்ன

தருளல் வேண்டுமென் றழுதுமுன் னிற்ப
௧௦ வொருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்போ
ளெம்மிறைக் குற்ற விடுக்கண் பொறாது
வெம்மையின் மதுரை வெவ்வழற் படுநாண்
மதுரா பதியெனு மாபெருந் தெய்வ
மிதுநீர் முன்செய் வினையின் பயனாற்
௧௫ காசில் பூம்பொழிற் கலிங்கநன் னாட்டுத்
தாய மன்னவர் வசுவுங் குமரனுஞ்
சிங்க புரமுஞ் செழுநீர்க் கபிலையு
மங்காள் இன்றோ ரடற்செரு வுறுநாண்
மூவிரு காவத முன்னுற ரின்றி
௨௦ யாவரும் வழங்கா விடத்திற் பொருள்வேட்டுப்
பல்கலன் கொண்டு பலரறி யாம
லெல்வளை யாளோ டரிபுர மெய்திப்
பண்டக் கலம்பகர் சங்கமன் றன்னைக்

தாதலை, "காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி, யூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா, தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயி, னன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புகுவர், நளியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ, டுடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர், பத்தினிப் பெண்டிர் பரப்புநீர் ஞாலத், தத்திறத் தாளு மல்லளெம் மாயிழை, கணவற் குற்ற கடுந்துயர் பொறாஅள், மணமலி கூந்தல் சிறுபுறம் புதைப்பக், கண்ணீ ராடிய கதிரிள வனமுலை, திண்ணிதிற் றிருகித் தீயழற் பொத்திக், காவலன் பேரூர் கனையெரி யூட்டிய, மாபெரும் பத்தினி" (உ-ம் காதை, சஉ-௫௫) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தலாலுணர்க.

௯. 'அழுதன ணிற்ப' என்றும்பாடம்.

௭-௯. அணியிழை எழுந்து புகுந்து வணங்கிநின்று எத்தி அருளல்வேண்டுமென்று அழுது நிற்பவென்க.

௧௦. பத்தினிக்கடவுள் - கண்ணகி.

௧௧. 'எம்மிறைக்கு' என்பது முதலியன, பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகிவார்த்தை. இறை - கோவலன். இடுக்கண் - துன்பம்; ஈண்டுக் கொலை.

௧௨. வெம்மையின் - கோபத்தால். மதுரை - மதுரையை. படுநாள் - படுத்துநாள்; விகாரம்.

௧௩. மதுராபதியென்பது மதுரையம்பதியின் அதிதேவதையின் பெயர்; "மதுரா பதியென்னு மாது" என்றார் இளங்கோவடிகளும்.

௧௪. 'இதுநீர்' என்பதுமுதலியன, மதுராபதி தனக்குக் கூறியதைக் கொண்டு கூறும் பத்தினிக்கடவுள் வார்த்தை. வினை - தீவினை. பயன் - பிரயோசனம். இது பயன். ஆல் - அசை.

௧௫. காசு - குற்றம்.

௧௬. ஞாதியராகிய வசுவும் குமரனும்.

௧௭. கபிலை - கபிலபுரம். 'செழுநீர்க் கபிலை' என்றும் பாடம்.

௧௬-௧௭. சிங்கபுரம் வசுவுக்கும், கபிலை குமரனுக்கும் உரிய நகரங்கள்.

௧௮. ஆங்கின்றோர் - பெயர். நாள் - நாளில்.

௧௯. மூவிருகாவதம்-ஆறுகாதம். முன்னூர் - முற்படுவோர்.

௨௦. வழங்கா - செல்லாத. பொருள் வேட்டு - பொருளை விரும்பி.

௨௧. கலன் - ஆபரணம்.

௨௨. எல்வளை - ஒளிபொருந்தியவளையையுடையாள்; என்றது நீலியை. அரிபுரம் - சிங்கபுரம்.

௨௩. பண்டக்கலம் - பொன்னாலாகிய அணிகலம்; பண்டம் - பொன்; பண்டமும் கலமுமாம்; ஈண்டுப் பண்டம் -

கண்டனர் கூறத் தையனின் கணவன்
௨௫ பார்த்திபன் றொழில்செயும் பரத னென்னுந்
தீத்தொழி லாளன் றெற்றெனப் பற்றி
யொற்ற னிவனென வுரைத்துமன் னற்குக்
குற்றமி லோனைக் கொலைபுரிந் திட்டன
ளங்கவன் மனைவி யழுதன ளாற்றி
௩0 யேங்கிமெய் பெயர்ப்போ ளிறுவரை யேறி
யிட்ட சாபங் கட்டிய தாகு
மும்மை வினைவந் துருத்தலொழி யாதெனு
மெய்ம்மைக் கிளவி விளம்பிய பின்னுஞ்
சீற்றங் கொண்டு செழுநகர் சிதைத்தேன்

சரக்கு. பகர்சங்கமன்தன்னை - விற்கும் சங்கமனென்னும வணிகனை.

௨௪. தையல் - விளி.

௨௫. பார்த்திபனென்றது வசுவை. பரதனென்பது கோவலனுடைய பூர்வஜன்மநாமதேயம்.

௨௬. தெற்றென - விரைவாக.

௨௭. ஒற்றன்-வேய்த்தறிபவன். மன்னற்குரைத்து. 'உரைத்து மன்னவனுல்' என்றும் பாடம்.

௨௮. குற்றமிலோனை - நிரபராதியை.

௨௯. மனைவி - நீலியென்பவள். அழு

௩0. மெய்பெயர்ப்போள் - உயிர்விடுவோள். 'மெய்வைப்போள்' என்றும்பாடம். இறுவரை - பெரியமலை; "இறுவரை யிவர்வதோ ரிலங்கெயிற் றரியென" என்பது சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம், ௨௭௭.

௩௧. கட்டியதாகும் - பக
கும்.

௩௨. உம்மைவினை - ப உருத்தல் - தோன்றுதல்.

௩௩. கிளவி - சொல்.

௧௩ - ௩௩. மாபெருந்தெய்வம் விளம்பியபின்னுமென்க. இச்சாபவரலாறு, "கடிபொழி லுடுத்த கலிங்கநன் னாட்டு, வடிவேற் றடக்கை வசுவுங் குமரனுந், தீம்புனற் பழனச் சிங்க புரத்தினுங், காம்பெழு கானக் கபில புரத்தினு, மரசாள் செல்வத்து நிரைதார் வேந்தர், வீயாத் திருவின் விழுக்குடிப் பிறந்த, தாய வேந்தர் தம்முட் பகையுற, விருமுக் காவதத் திடைநிலத் தியாங்கணுஞ், செருவெல் வென்றியிற் செல்வோ ரின்மையி, னரும்பொருள் வேட்கையிற் பெருங்கலன் சுமந்து, கரந்துறை மாக்களிற் காதலி தன்னொடு, சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்க புரத்தினோ, ரங்கா டிப்பட் டருங்கலன் பகருஞ், சங்கம னென்னும் வாணிகன் றன்னை, முந்தைப் பிறப்பிற் பைந்தொடி

தொழில் செய்வோன், பரத னென்னும் பெயரனக் கோவலன், விரத நீங்கிய வெறுப்பின னாதலி, னொற்ற னிவனெனப் பற்றினன் கொண்டு, வெற்றிவேன் மன்னற்குக் காட்டிக் கொல்வுழி இக், கொலைக்களப் பட்ட சங்கமன் மனைவி, நிலைக்களங் காணு ணீலி யென்போ, ளரசர் முறையோ பரதர் முறையோ, வூரீர் முறையோ சேரியீர் முறையோ வென, மன்றினு மறுகினுஞ் சென்றனள் பூசலிட், டெழுநா ளிரட்டி யெல்லை சென்றபின், றொழுநா ளிதுவெனத் தோன்ற வாழ்த்தி, மலைத்தலை யேறியோர் மால்விசும் பேணியிற், கொலைத்தலை மகனைக் கூடுபு நின்றோ, ளெம்முறு துயரஞ் செய்தோர் யாவதும், தம்முறு துயரமிற் றுகுக வென்றே, விழுவோ ளிட்ட வழுவில் சாபம், பட்டனிர்" (சிலப்பதிகாரம், கட்டுரைகாதை, ௧௩௮ - ௧௭0) என்று கண்ணகிக்கு மதுராமாநகர்த் தெய்வங் கூறியதாக இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தலாலும் விளங்கவுணரப்படும்.

௩௪. நகர் - மதுரை.

௩௫ மேற்செய்நல் வினையின் விண்ணவர்ச் சென்றே
மவ்வினை யிறுதியி னடுசினப் பாவ
மெவ்வகை யானு மெய்துத லொழியா
தும்ப ரில்வழி யிம்பரிற் பல்பிறப்
பியாங்கணு மிருவினை யுய்த்துமைப் போல
௪௦ நீங்கரும் பிறவிக் கடலிடை நீந்திப்
பிறந்து மிறந்து முழல்வோம் பின்னர்
மறந்து மழைமறு மகதநன் னாட்டுக்
கொருபெருந் திலகமென் றுரவோ ருரைக்குங்
கரவரும் பெருமைக் கபிலையம் பதியி
௪௫ னளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைத்துத்
துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றிப்
போதி மூலம் பொருந்திவந் தருளித்
தீதறு நால்வகை வாய்மையுந் தெரிந்து

௩௫. விண்ணவர்ச்சென்றேம் - கணவனும் யானும் தேவராகச்சென்றேம்.

௩௬. அவ்வினை - மேற்செய்நல்வினை. அடுசினப்பாவம் - மதுரையையழித்த கோபத்தாலுண்டானபாவம்.

௩௬-௩௭. பாவம் எய்துதலொழியாது.

௩௮. உம்பர் இல்வழி - தேவருலகத்தில் நல்வினை நுகர்ச்சியில்லாதவிடத்து.

௩௮-௩௯. பல்பிறப்பு யாங்கணும் - எல்லாப்பிறவியின் கண்ணும். இருவினையுய்த்து - இருவினைகளாற் செலுத்தப்பட்டு.

௪௨. 'மழைவறு' என்றும் பாடம். மகதநன்னாட்டுக்கு - மகதநாட்டுக்கு.

௪௩. திலகம் - மேலாதல். கபிலை இராசதானியாதலின், இங்ஙனம் கூறப்பட்டது.

௪௪. கரவு-மறைத்தல். கபிலையம்பதி-கபிலநகர்; இது, கபிலரென்ற பெயருள்ள ஒருமுனிவர் தவஞ்செய்தற்கு முன்னம் இடமாயிருந்ததுபற்றி இப்பெயர் பெற்றதென்பர்; கபிலவஸ்துவெனவும் வழங்கும்.

௪௫. பாரமிதை - உடம்பு நேரவும் உறுப்பு நேரவும் பொருள் நேரவும் தான முதல் ஞானமீறாகவுள்ள பத்தும் பூரித்தல்; அவை, (௧) தானபாரமிதை, (௨) சீலபாரமிதை, (௩) க்ஷமாபாரமிதை, (௪) வீரியபாரமிதை, (௫) தியானபாரமிதை, (௬) ப்ரஜ்ஞாபாரமிதை, (௭) உபாயபாரமிதை, (௮) தயாபாரமிதை, (௯) பலபாரமிதை, (௧௦) ஞானபாரமிதை யென்பன. இவை தசபாரமிதையென்று கூறப்படும். இதனை, "தானஞ் சீல மேபொறை தக்க தாய வீரிய, மூனமில் தி யானமே யுணர்ச்சி யோடு பாயமும், மான மில்ல ருளினை வைத்த லேவ லிம்மையு, ஞான மீரைம் பாரமிதை நாடுங்காலி வைகளே." என்னும் செய்யுளாலுணர்க; இது, நீலகேசி, மொக்கலவாதச்சருக்கவுரையிற் கண்டது. தசபாரமிதையென்பது, தசபாரமெனவும் வழங்கும்; இதனை, "இன் பஞ்சால் பெரும்பார மீரைந்து முடனிறைத்து, நன்கனி லைபெற்ற நாதன்" (நீலகேசி, மொக்கலவாதச்சருக்கம்.) எனவும், "தானமே முதலாகத் தசபாரநிறைத்தருளி, யூனமொன் றில்லாமை யொழிவின்றி யியற்றினையே" (வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், ௧௨ - ம் கலித்துறையுதாரணம்) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க. அளவின்று - அளவில்லாமல். 'அளவின்று நிறைத்து' என்றும் பாடம்.

௪௬. புத்தஞாயிறு - புத்தனாகிய ஞாயிறு.

௪௭. போதி - அரசவிருக்ஷம்; என்றது மகாபோதியை.

௪௮. நால்வகைவாய்மை - துக்கமுதலியன.

பன்னிரு சார்பின் பகுதித் தோற்றமு
௫௦ மந்நிலை யெல்லா மழிவுறு வகையு
மிற்றென வியம்பிக் குற்றவீ டெய்தி
யெண்ணருஞ் சக்கர வாள மெங்கணு
மண்ண லறக்கதிர் விரிக்குங் காலைப்
பைந்தொடி தந்தை யுடனே பகவ
௫௫ னிந்திர விகார மேழுமேத் துதலிற்
றுன்பக் கதியிற் றோற்ற வின்றி
யன்புறு மனத்தோ டவனறங் கேட்டு,
துறவி யுள்ளந் தோன்றித் தொடரும்
பிறவி நீத்த பெற்றிய மாகுவ
௬௦ மத்திற மாயினு மநேக கால

௪௯. பன்னிருசார்பு - பேதைமைமுத
லிய துவாதசநிதானங்கள்.

௫௦. பன்னிருசார்பின் அழிவும்.

௪௯ - ௫௦. "சார்பிற் றோற்றமுஞ்
சார்பறுத் துய்தியும்" என்று முன்பு வந்
திருத்தல் காண்க; ௨௫ - ம் காதை, ௫.

௫௧. இற்று - இத்தன்மைத்து; இத
னைத் தோற்றத்தோடும் வகையோடும்
தனித்தனியேகூட்டுக. குற்றவீடெய்தி-
காமமுதலிய குற்றங்களினின்றும் விடு
தல்பெற்று; "குற்றவீ டராக மாதிக்
குணங்களைக் குறைத்த லாகும" என்பது
சிவஞானசித்தியார், பரபக்ஷம், சௌத்
திராந்திகன்மதம், ௬.

௫௩. அண்ணல் - தலைமை. முன்பு
புத்தனை ஞாயிறாக உருவகித்ததற்கேற்ப
ஈண்டு அவனாலுபதேசிக்கப்படும் அறங்
களைக் கதிராக உருவகஞ் செய்தார். 'வி
ரிக்கும் போது' என்றும் பாடம்.

௪௨ - ௫௩. மகதநாட்டிற் கபிலையம்ப
தியில் நிறைத்துத் தோன்றி வந்தருளித்
தெரிந்து இயம்பி எய்தி விரிக்குங் காலை
யென்க.

௫௪. பைந்தொடி-முன்னிலைப்பெயர்.

௫௫. இந்திரவிகாரம் ஏழும் - இந்திர
னால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்குகள் ஏழ
னையும்; இவை காவிரிப்பூம்பட்டினத்து
ள்ளவைகள்; ஆகாயசாரிசள் மறையவி
ருந்து பௌத்தாகமத்தின் பொருளை யா
வர்க்கும் விளங்கவுணர்த்துவதற்கு இட
மாக இருப்பவை; இதனை, "பணையைந்
தோங்கிய பாசிலைப் போதி, யணிதிகழ்
நீழ லறவோன் றிருமொழி, யந்தர சா
ரிக ளறைந்தனர் சாற்று, மிந்திர விகார
மேழுடன் போகி" (சிலப்பதிகாரம்,
நாடுகாணகாதை, ௧௧ - ௧௪.) என்பதனா
லுணர்க. ஏத்துதலின் - ஏத்திய புண்
ணியத்தால்; இதனால், கோவலனும் கண்
ணகியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்த
பொழுது இவற்றை ஏத்திவழிபட்டார்
களென்பது பெறப்பட்டது.

௫௬. துன்பக்கதி - துன்பத்தைச்செ
ய்யும் இழிந்தபிறப்பு. தோற்றரவு - தோ
ன்றுதல். 'இன்றி' என்றதனால், நற்க
தியிற்பிறத்தல் கூறப்பட்டது.

௫௭. அவனறம் - அவன்செய்யும் தரு
மோபதேசமொழிகளை.

௫௫ - ௫௭. காலையிற் கேட்டென்க.

௫௮. துறவி - துறத்தல்; உள்ளத்தே
துறவி தோன்றியென்க; "மாதவி துற
விக்கு" (௨ - ம் காதை, ௧௦) என்று இந்
நூலில் முன்பு வந்திருத்தல்காண்க; திரு
ச்சிற்றம்பலக்கோவையாரில், "அளவி
யை" என்னும் ௧௦ - ம் செய்யுளின் வி
சேடவுரையில், 'துறவு துறவியென
நின்றாற்போல அளவு அளவியென நின்
றது' என்று பேராசிரியர் எழுதியிருக்
கின்றனர்.

௫௯. பெற்றி - நிருவாணம்.

௫௫ - ௫௯. ஏத்துதலின், இன்றிக்
கேட்டுத் தோன்றி நீத்த பெற்றியமாகு
வமென்க.

மெத்திறத் தார்க்கு மிருத்தியுஞ் செய்குவ
நறைகமழ் கூந்த னங்கை நீயு
முறைமையி னிந்த மூதா ரகத்தே
யவ்வவர் சமயத் தறிபொருள் கேட்டு
௬௫ மெய்வகை யின்மை நினக்கே விளங்கிய
பின்னர்ப் பெரியோன் பிடகநெறி கடவா
யின்னதிவ் வியல்பெனத் தாயெடுத் துரைத்தலு
மிளையள் வளையோ ளென்றுனக் கியாவரும்
விளைபொரு ளுரையார் வேற்றுருக் கொள்கென
௭0 மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந் தந்த
மந்திர மோதியோர் மாதவன் வடிவாய்

௬௧. இருத்தி - விருத்தி.

௬௨. 'நறைகமழ்கூந்தல்' என்பதுமுதலியவற்றால் மணிமேகலைக்குப் பின் நிகழ்வன கூறுவான்.

௬௩. இந்தமூதூரென்றது வஞ்சிநகரத்தை.

௬௫. மெய்வகையின்மை - உண்மையில்லாமை. 'விளங்கி' என்றும் பாடம்.

௬௬. பெரியோன் பிடகநெறி - புத்தனருளிச்செய்த ஆகமங்களின் வழியை. புத்த தன்ம சங்கமென்னு மூன்றுமணிகளும் யாதோரிடையூறுமின்றியிருத்தற்கிடமாய்க் கூடைபோலுதலின், பௌத்தாகமங்கள் பிடகமெனப்பட்டனவென்பர்; பிடகம் - கூடை; பிடகம், வினயபிடகம் ஸூத்திரபிடகம் அபிதர்மபிடகமென மூன்றுவகைப்படும்; இவற்றைத் திரிபிடகமென்றும், பிடகத்திரயமென்றும் வழங்குவர்; அவற்றுள், முதலாவது வினயபிடகம், விபங்கம கண்டகம் பரிவாரபாடமென மூன்றுவகைப்படும். இவற்றுள், விபங்கம் பாராஜிகாதி பிரதமபாகமென்றும் (இது சங்கத்திலிருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது), பிராயச்சித்தியாதி த்விதீய பாகமென்றும் (இது பிராயச்சித்தத்தால் நிவர்த்தித்தற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது) இரண்டு பகுதியுடைத்து; கண்டகம், மஹாவர்க்கம் க்ஷுல்லவர்க்கமென இரண்டு பகுதி யுடைத்து; இரண்டாவது ஸூத்திரபிடகம், தீர்க்கநிகாயம, மத்தியமநிகாயம், ஸம்யுக்தநிகாயம், அங்கோத்தரநிகாயம், க்ஷுத்திரக நிகாயமென ஐந்துவகையினையுடைத்து [நிகாயம் - கூட்டம்]. இவற்றுள், க்ஷுத்திரகநிகாயம் க்ஷுத்திரகபாடம், தருமபதம், உதானம், இதிவுத்தகம், ஸுத்தநிபாதம, விமானவஸ்து, பிரேதவஸ்து, ஸ்தேரகாதை ஸ்தேரீகாதை (ஸ்தேரரென்றும், ஸ்தவிரரென்றும் உத்தம பிக்ஷுக்களுக்குப்பெயர்), ஜாதகம், நிர்த்தேசம், பிரதிஸம்பிதாமார்க்கம், அபதானம், புத்தவம்சம், சரியாபிடகமெனப் பதினைந்து பகுதியுடைத்து. மூன்றாவது அபிதர்மபிடகம் தருமசங்கணி, விபங்கம், கதாவஸ்துப்பிரகரணம், புத்கலப்பிரஜ்ஞப்தி, தாதுகதை, யமகம், பிரஸ்தானப்பிரகரணமென எழுவகையினையுடைத்து; "ஆத்தனேயெனத் தெளிந்தவனமர்ந்திருந் தவர்க்குச், சூத்திரம்மிது வினயமு மிதுவிது பிறிதாஞ், சாத்திரம்மிவை மூன்றென வன்றவத் தோன்றல், பாத்து வைக்குந்தன் பதப்பொருள் பலவகைப் படவே" என்பது நீலகேசித் திரட்டு.

௬௭. தாய் - கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுள்.

இனி, மணிமேகலை வேற்றுருக்கொண்டு வஞ்சி நகரத்துள்ளே செல்லுதல் கூறப்படும்.

௬௯. 'வேண்டுருக்கொள்கென' என்றும் பாடம்.

௬௮-௬௯:—௩0-ம் காதை, ௭௯-௮0.

௭0. தெய்வதம்-மணிமேகலாதெய்வம்.

௭௧. மந்திரம் - வேற்றுருவெய்துவிக்கு மந்திரம்.

தேவ குலமுந் தெற்றியும் பள்ளியும்
பூமலர்ப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரு
எ௫ நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரு
மெங்கணும் விளங்கிய வெயிற்புற விருக்கையிற்
செங்குட் டுவனெனுஞ் செங்கோல் வேந்தன்
பூத்த வஞ்சி பூவா வஞ்சியிற்
போர்த்தொழிற் றானை குஞ்சியிற் புனைய
அ0 நிலநா டெல்லைதன் மலைநா டென்னக்
கைம்மலைக் களிற்றினந் தம்முண் மயங்கத்
தேரு மாவுஞ் செறிகழன் மறவருங்
கார்மயங்கு கடலிற் கலிகொளக் கடைஇக்
கங்கைப்பே ரியாற் றடைகரைத் தங்கி
அ௫ வங்க நாவியி னதன்வடக் கிழிந்து
கனக விசயர் முதற்பல வேந்த

எ௨. குலம் - கோயில்; ...ழல்'' என்பது ஆசாரக்கோவை, ௩௩. தெற்றி - வேதிகை; திண்ணையுமாம். பள்ளி - சாலை; "ஒதுக்கின் றிணிமணற் புதுப்பூம் பள்ளி" என்பது புறநானூறு, ௩௩.

எ௩. மிடைந்து - நெருங்கி.

எ௫. காணிய - கண்ட.

எ௨ - எ௬. தேவகுலமுதலியன மிடைந்து முனிவர் முதலியோர் எங்கணும் விளங்கிய இருக்கையென்க.

எஎ. செங்குட்டுவன் - சேரன்; இவன் இளங்கோவடிகள் தமையன்; கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டிப்பித்தோன்.

எஅ. பூத்தவஞ்சி - வஞ்சிமலர்; பகைவர் நாட்டைக் கொள்ளநினைந்து போர் செய்தற்கு அவர்மேற்செல்வோர் அதற்கு அறிகுறியாக அணிந்துகொள்வது; இது முதலுக்கேற்ற அடையடுத்து நின்றது. பூவாவஞ்சி - கருவூர்; வெளிப்படை; இந்நகரை வாடாவஞ்சியென்றுங் கூறுவர்; "பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி, வாய்வா ளெடுத்தகை மணிமுடிக் கணிந்து" என இப்படியே சிலப்பதிகாரத்தும் வருதல் காண்க; கால்கோட்காதை, ௯0 - ௯௧. 'பூவா வஞ்சியிற் பூத்த வஞ்சி' என்றும் பாடம்.

எ௬ - எ௭. இருக்கையினையுடைய பூவா வஞ்சியென்க.

எ௯. தானை - சேனை. குஞ்சி - குடுமி. 'புனைந்து' என்றும்பாடம்.

எஅ - எ௯. பூவாவஞ்சியிற் பூத்தவஞ்சியைத் தானை குஞ்சியிற் புனையவென்க.

அ௧. கையையுடைய மலைபோலுங்களிற்றினம். மயங்க - கலக்க.

அ0 - அ௧. மலைநாடென்று சொல்லும் வண்ணம் களிற்றினங்கள் மயங்கவென்க; செல்லுநெறிக்கணுள்ள நாடுகள், யானைகளின் மிகுதியால் மலைநாடென்று சொல்லப்பட்டன.

அ௩. கலிகொள - முழங்க. கடைஇ - செலுத்தி.

அ௫. நாவி - மரக்கலவிசேடம்; இம்மொழி மலைநாட்டில் வழங்குகின்றது. வங்கநாவி - இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. 'வங்கநாவாய்' என்றும், 'வடகிழக்கிழிந்து' என்றும் பாடம். இழிந்து - இறங்கி.

அ௬. கனகவிசயர் - கனகனும் விசயனும்; இவர் ஆரியவரசர். பலவேந்தர் - உத்தரன், விசித்திரன், உருத்திரன், பைரவன், சித்திரன், சிங்கன், தனுத்தரன், சிவேதன்முதலியோர்; இசனை, சிலப்

ரனைவரை வென்றவ ரம்பொன் முடிமிசைச்
சிமய மோங்கிய விமய மால்வரைத்
தெய்வக் கல்லுந் தன்றிரு முடிமிசைச்
௯0 செம்பொன் வாகையுஞ் சேர்த்திய சேரன்
விற்றிறல் வெய்யோன் றன்புகழ் விளங்கப்
பொற்கொடிப் பெயர்ப்படூஉம் பொன்னகர்ப் பொலிந்தன
டிருந்துநல் லேது முதிர்ந்துள தாதலிற்
பொருந்துநால் வாய்மையும் புலப்படுத் தற்கென.

வஞ்சிமாநகர்புக்ககாதை முற்றிற்று.

பதிகாரம், கால்கோட்காதை, ௧௮௨ - ம் அடி முதலியவற்றிற்காண்க.

௮௭. அனைவரைவென்று - எல்லோரையும் வென்று; உம்மை விகாரவகையால் தொக்கது. அவரென்றது கனகவிசயரை.

௮௮. சிமயம் - உச்சி.

௮௯. தெய்வக்கல் - பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகிவடிவம் அமைத்தற்குரிய கல்.

௯0. வாகை - வாகைமலர்; பகைவரை வென்றோர் வென்றதற்கு அறிகுறியாக அணிந்துகொள்ளுவது; அரசர் அம்மலரைப் பொன்னாற்செய்து அணிந்துகொள்ளுதல் இயல்பாதலின், 'செம்பொன் வாகை' என்றார்; "பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை" (௨௨ - ம் பாட்டு) எனவும், "பொலந்தும்பை" (௩௭ - ம் பாட்டு) எனவும் புறநானூற்றிற் கூறியிருத்தல் காண்க.

௮௭ - ௯0. அவர் முடிமிசைக் கல்லும் தன்முடிமிசை வாகையுஞ் சேர்த்திய சேரனென இயைக்க.

௭௮ - ௯௧. புனைய மயக்கக் கலிகொளக் கடைஇத் தங்கி இழிந்து வென்று சேர்த்தியசேரனென்க. சேரன்செங்குட்டுவன் வடநாடுசென்று ஆரியவரசரை வென்று கற்கொண்டுமீண்ட வரலாற்றை, சிலப்பதிகாரம், கால்கோட்காதை முதலியவற்றால் விளங்கவுணர்க.

௯௧. விற்றிறல்வெய்யோன் - வில்வலியை விரும்பினோன்; "வெம்முனை வெற்றி விறல்வெய்யோன்" என்பது புறப்பொருள்வெண்பாமாலை, காஞ்சிப் படலம், ௮.

௭௭ - ௯௧. வேந்தன் சேரன் வெய்யோன் அவன்றன்புகழென்க.

௯௨. பொற்கொடி - அழகியகொடி; என்றது வஞ்சிக்கொடியை. நகர் - கருவூர்; "பூங்கொடிப் பெயர்ப்படூஉம், திருந்திய நன்னகர்" (௨௮ - ம் காதை, ௧0௧ - ௧0௨) என்று பின்வருதல் காண்க.

௯௧ - ௯௨. விளங்கப் பொலிந்தனன்.

௯௩. நல்லேது - நல்வினையாகிய காரணம்.

௯௨ - ௯௩. ஆதலிற் பொலிந்தனன்.

௯௪. நால்வாய்மை - நான்குவகைப்பட்ட ஸத்தியம்; அவை துக்கமுதலியன; இவற்றை ஸத்திய சதுஷ்டயமென்பர்.

௯௨ - ௯௪. புலப்படுத்தற்குப் பொலிந்தனனென்க

௧ - ௯௪. அணியிழை, எழுந்து புகுந்து நின்றவத்தி 'அருளல்வேண்டும்' என்று அழுதனிற்ப, பத்தினிக்கடவுள் உரைப்பாள்; அங்ஙனமுரைப்பவளாகியதாய், 'இன்னதிவ்வியல்பு' எனஎடுத்துரைத்தலும், மணிமேகலை தவ வடிவாய்ப் பொன்னகர்ப் பொலிந்தனளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தேழாவது

சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டகாதை.

[இருபத்தேழாவது வஞ்சிமாநகர்ப்புறத்துச் சமயக்கணக்கர் தந்திறங்கேட்டபாட்டு.]

நவையறு நன்பொரு ளுரைமி னோவெனச்
சமயக் கணக்கர் தந்திறஞ் சார்ந்து
வைதிக மார்க்கத் தளவை வாதியை
யெய்தின ளெய்திநின் கடைப்பிடி யியம்பென
௫ வேத வியாதனுங் கிருத கோடியு
மேதமில் சைமினி யெனுமிவ் வாசிரியர்
பத்து மெட்டு மாறும் பண்புறத்
தத்தம் வகையாற் றும்பகர்ந் திட்டனர்
காண்டல் கருத லுவம மாகம
௧0 மாண்டைய வருத்தா பத்தி யோடியல்
பைதிக மபாவ மீட்சி யொழிவறி
வெய்தியுண் டாநெறி யென்றிவை தம்மாற்
பொருளி னுண்மை புலங்கொளல் வேண்டு

௧. நவை - குற்றம். பொருள் - தத்துவம்.

௨. சமயக்கணக்கர் - சமயவாதிகள். திறம் - தொகுதி; இடமுமாம்.

௧ - ௨. உரைமினோ வெனச்சார்ந்து.

௩. அளவைவாதி - பிரமாணவாதி

௪. கடைப்பிடி - சித்தாந்தம். இயம்பென - சொல்லென்று மணிமேகலை

௩ - ௪. அளவைவாதியை எய்
பென.

பிரமாணவாதம் :—

௫. 'வேதவியாதனும்' என்பதுமுதலியன அளவைவாதியின் வார்த்தை.

௬. ஏதம் - குற்றம்.

௫ - ௮. வேதவியாதன் பத்தளவையும், கிருதகோடி எட்டளவையும், சைமினி ஆறளவையும் பகர்ந்திட்டனரென்க.

௯. 'காண்டல்' என்பது முதலியவற்றால் பத்தளவைகளின் பெயரும், அவற்
ணமுங் கூறப்படும். காண்டல்
யக்ஷம். கருதல் - அனுமானம்; இது கருத்தெனவும் வழங்கும்.

௧0. இயல்பு - ஸ்வபாவலிங்கம்; 'இயைபு' என்றும்பாடம்.

௧௧. ஐதிகம் - ஐதிஹ்யம். அபாவம் - இன்மை. மீட்சியொழிவறிவு - மீட்சியினால் ஒழிந்தபொருளை யறியுமளவை; என்றது பாரிசேடத்தை.

௧௨. உண்டாநெறி - சம்பவம். இவை தம்மால் - காண்டன்முதலிய இந்தப்பத்துப் பிரமாணங்களாலே.

௧௩. புலங்கொளல் - அறிதல்.

மருளில் காட்சி யைவகை யாகும்
கரு கண்ணால் வண்ணமுஞ் செவியா லோசையு
நண்ணிய மூக்கா னாற்றமு நாவாற்
சுவையு மெய்யா னூறுமெனச் சொன்ன
விவையிவை கண்டுகேட் டுயிர்த்துண் டுற்றுத்
துக்கமுஞ் சுகமு மெனத்துயக் கறவறிக்
உ0 துயிரும் வாயிலு மனமுமூ றின்றிப்
பயிலொளி யொடுபொரு ளிடம்பழு தின்றிச்
சுட்ட றிரிதல் கவர்கோட றோன்றா
திட்டிய தேச நாம சாதி
குணக்கிரி யையி னறிவ தாகும்
உரு கருத்தள வாவது
குறிக்கொ ளனுமா னத்தனு மேயத்
தகைமை யுணருந் தன்மைய தாகு
மூவகை யுற்றது பொதுவெச்ச முதலாம்
பொதுவெனப் படுவது சாதன சாத்திய
ங0 மிவையந் நுவய மின்றா யிருந்தாங்
கடந்திகழ் யானைக் கானவொலி கேட்டோ
னுடங்கெழில் யானையங் குண்டென வுணர்த
லெச்ச மென்பது வெள்ளவே தாவினா
னிச்சயித் தத்தலை மழைநிகழ் வுரைத்தன்

காட்சியளவை:—

கச. 'மருளில்' என்பது முதலாகக் காட்சியளவையினிலக்கணங்கூறப்படும். மருள் - மயக்கம். காட்சி - பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம்.

கக. துயக்கு - தடை.

உ0. வாயில்-இந்திரியம். ஊறு-இடையூறு.

உக. ஒளி - சோமசூரியாக்கினிகள்.

உஉ. சுட்டல் - பொருளுண்மைமாத் திரைகாண்டல். திரிதல் - ஒன்றை மற்றொன்றாகக்கருதல்; இது விபரீதமெனப்படும். கவர்கோடல்-சந்தேகம்; "கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே கருத லையந் திரிபவே, கொண்ட திரிவாம்" என்பது சிவ ஞானசித்தியார், சுபக்ஷம், அளவை, க.

அனுமானவளவை:—

உரு. 'கருத்தளவு' என்பதுமுதல் அனுமானப்பிரமாணம் கூறப்படும். கருத்தளவு - அனுமானப்பிரமாணம்.

உசு. அனுமானத்து-அனுமானத்தால்; 'அனுமானமாவது சாத்தியத்தையொழியச் சம்பவியாததாகிய சாதனத்தாற் சாத்தியத்தைப்பற்றிப் பிறக்கும் ஞானமாகும்' என்பர் நீலகேசிவிருத்திசமயதிவாகரமுடையார். அனுமேயம் - அனுமித்துணரப்படுவது.

உஅ. அது - அவ்வனுமானவளவை. அது பொதுவெனவும் எச்சமெனவும் முதலெனவும் மூன்று வகைப்படும்.

உகூ. சாதனம்-ஏது. சாத்தியம்-துணிபொருள்.

ங0. இவை-இவற்றிற்கு. அந்நுவயம்-சேர்க்கை; அஃதாவது நியதமான உடனிகழ்ச்சி. 'இவைதமொடு' என்றும்பாடம்.

ஙக. கடம் - மதம். கானம் - காடு.

ஙஉ. உடங்கு - உடனே.

உகூ-ஙஉ. பொதுவெனப்படுவது உணர்தலென்க. பொதுவைச் சாமானியானுமான மென்பர்.

ஙங - ஙச. வெள்ள எதுவினால் - வெள்

௩௫ முதலென மொழிவது கருக்கொண் முகில்கண்
டிதுமழை பெய்யு மெனவியம் பிடுத
லென்னு மேதுவி னொன்றுமுக் காலத்
தன்னி லொன்றிற் சார்ந்துள தாகி
மாண்ட வுயிர்முதன் மாசின் றாகிக்
௪௦ காண்டற் பொருளாற் கண்டில துணர்த
லுவம மாவ தொப்புமை யளவை
கவய மாவாப் போலுமெனக் கருத
லாகம வளவை யறிவ னூலாற்
போக புவன முண்டெனப் புலங்கொள
௪௫ லருத்தா பத்தி யாய்க்குடி கங்கை
யிருக்கு மென்றுற் கரையிலென் றெண்ண
லியல்பி யானைமே லிருந்தோன் றோட்டிக்
கயலொன் றியா ததுவே கொடுத்த

ளமாகிய சாதனத்தால். அத்தலை - அவ்விடம். எச்சமென்பது வெள்ளவேதுவினால்
துணைத்தல். இதனைச் சேஷானுமானமெனவும் காரியானுமானமெனவுங்கூறுவர்.

௩௫. கரு - சூல். முகில் - மேகம்.

௩௬. இது - இம்மேகம்.

௩௫ - ௩௬. முதலெனமொழிவது சூற்கொண்ட மேகத்தைக்கண்டு இது மழை பெய்யுமென்று நிச்சயித்தல். இதனைக் காரணானுமானமெனவும், பூர்வானுமானமெனவுங் கூறுவர். இது, பாவியை (வரற்பாலதை) முன்னமே அனுமிப்பது.

௩௩ - ௩௬. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள அனுமானங்களே, "இடித்து மின்னியிருண்டு மேக மெழுந்த போதிது பெய்யுமென், றடுத்த தும்மகில் சந்த முந்தியலைத்து வார்புன லாறுகொண், டெடுத்து வந்திட மால்வ ரைக்க ணிருந்து கொண்டல் சொரிந்ததென்று, முடித்த தும்மிவை காட்சி யன்றனு மான மென்று மொழிந்திடே" 'சிவஞானசித்தியார், (பரபக்ஷம், உலோகாயதன்மதமறுதலை, உ.) என்பதனாலுமுணர்க.

௩௮. தன் - பன்மையொருமைமயக்கம்.

௩௯. உயிர்முதல் - உயிரும் இந்திரியமும் மனமும். 'உயிரும் வாயிலு மனமுமூறின்றி' என்றார் முன்னும்; உ௭-ம்காதை, உ௦.

உவமவளவை :—

௪உ. கவயமா - ஒரு மிருகவிசேடம். ஆப்போலும் - பசுவையொக்கும்.

௪௧-௪உ. "கண்ணன் கருமுகில்போல் வண்ணனெனக் கேட்டவனைக், கண்ணுமுணர் வொப்பெனவே காண்" என்றும் வரும்.

ஆகமவளவை :—

௪௩. அறிவனூல் - ஆப்தன்வாக்கியமாகியநூல்.

௪௪. போகபுவனம் - சுவர்க்க நரகங்கள். புலங்கொளல் - அறிதல்.

௪௩ - ௪௪. ஆகமவளவையாவது புலங்கொளலென்க. இதனைச் சாத்தமென்றும் உரையளவையென்றுங் கூறுவர்.

அருத்தாபத்தியளவை :—

௪௫. ஆய்க்குடி - இடைச்சேரி.

௪௫ - ௪௬. இது பொருளளவையென்றுங் கூறப்படும்; "அடுத்துல கோதும் பொருளருத் தாபத்தி யாமதுதான், எடுத்த மொழியினஞ் செப்புவ தாகுமிவ் வூரிலுளர், படைத்தவ ரென்னிற் படையா தவருமுண் டென்றுமிவன், கொடுப்பவ னென்னிற் கொடாதாரு முண்டென்றுங் கொள்வதுவே" என்றும்வரும்.

இயல்பளவை :—

௪௭. 'இயைபு' எனவும்பாடம். இருந்தோன் ஒன்றுதாவெனி லென வருவித்துக்கொள்க. தோட்டி - அங்குசம்.

௪௭-௪௮. "மாமே லிருந்தொரு கோறு

ஐதிக மென்ப துலகுரை யிம்மாத்

௫0 தெய்திய தோர்பே யுண்டெனத் தெளிதல்
அபாவ மென்ப தின்மையோர் பொருளைத்
தவாதவ் விடத்துத் தானிலை யென்றல்
மீட்சி யென்ப திராமன்வென் றானென
மாட்சியி லிராவணன் றோற்றமை மதித்தல்

௫௫ உள்ளநெறி யென்பது நாராசத் திரிவிற்
கொள்ளத் தகுவது காந்தமெனக் கூறல்
எட்டுள பிரமா ணாபா சங்கள்
சுட்டுணர் வொடுதிரி யக்கோ டையந்
தேரா தெளிதல் கண்டுண ராமை

௬0 யெய்து மில்வழக் குணர்ந்ததை யுணர்தல்

னிற்கள்ளிக் கோறாலுஞ், சோமே லிருந்தொரு கோறு னிற்றா வேது ணிந்து, பூமேவு கண்ணழத் தங்கோல் கொடுத்தலும் பூதலத்தே, நாமே யியல் பென்று கூறுவர் நல்லசொன் ஞயலரே" என்றும்வரும்; சோ - மதில்.

ஐதிகவளவை :—

௪௯, உலகுரை - உலோகவாதம். அஃ தாவது கர்ணபரம்பரையால் வரும்வாக் கியம்.

௪௯-௫0. "கொன்பயில் வேலைக் கட ல்புடை சூழுங் குவலயத்தோ, ரன்புட னுலி லலகையுண் டென்பர்க ளென்ப துவு, மின்பயில் புற்றில் விடநாக முண் டென்ப ரென்பதுவு,மென்பர்க ளுவல ரென்பது மைதிக மென்பர்களே" வென் றும் வரும்.

அபாவவளவை :—

௫௧-௫௨. அபாவமாவது இன்மையா கும்; அஃது ஒருபொருளை இல்லையென் பது.

மீட்சியளவை :—

௫௪. மாட்சி - பெருமை.

௫௩-௫௪. இஃது ஒழிபெனவும் பாரி சேடமெனவும் கூறப்படும். "சொரொ ழிபென்று செப்பப் படுவது தின்புவி மேற், போராடி நின்று பொருதா ரிருவ ர்தம் போர்க்களத்துப், பாரா ரிராகவன் வென்று னெனிற்றன் பரிசழிந்து, கே ரா மிராவணன் றோற்றசொல் லாகி நிகழ்வதுவே" என்றும் வரும். மூன்று பெயரிலே இருவரைக் கள்வரல்லரென் றால் நின்றவொருவனைக் கள்வனென்ற றிகையுமது.

சம்பவவளவை :—

௫௫. நாராசத்திரிவின் - இருப்புச்சலா கையின் சலனத்தால்.

௫௫-௫௬. உள்ளநெறி யெனினும், உண்டாநெறி யெனினும், சம்பவமெனி னு மொக்கும்; "துயக்கற வுண்மை யெனநா வலர்க ணினிதுரைப்ப, நியற் கைப் பொருளினை யிற்றென லாமி து தானுரைக்கின், வியக்குற்ற கால்ச லிக் குந்தச் சுமிம்பிய னிருளிரும், வய க்குற்ற மண்வலி தென்றபட் டாங்கு வழங்குவதே" என்றுமவரும்; ஆயிரத் தில் நூறுண்டென்பதும், நூற்றிலே தொண்ணூறுண்டென்பதுமது.

மேல் உவமைமுதலிய அளவைகளுக் குக் காட்டிப்போந்த "கன்னன் கரு முகில்போல்" என்றற் றொடக்கத்துச் செய்யுட்கள், சிவஞானசித்தியார், சுப க்கம், அளவையிலக்கணத்திற்கு மறை ஞான தேசிகர் எழுதியவுரையிற் காணப் பட்டன.

இதுகாறும் காட்சிமுதலிய அளவை கள் பத்தும் அவற்றினிலக்கணங்களும் முறையே கூறப்பட்டன. இனி, சுட்டு ணர்வு முதலிய பிரமாணாபாசங்களெட் டும் அவற்றினிலக்கணங்களும் முறை யே கூறப்படும்.

பிரமாணாபாசங்கள் எட்டு :—

௫௭. பிரமாணாபாசங்கள் - பிரமாணப் போலிகள்.

னினைப்பென நிகழ்வசுட் டுணர்வெனப் படுவ
தெனைப்பொரு ளுண்மை மாத்திரை காண்ட
றிரியக் கோட லொன்றையொன் றென்றல்
விரிகதி ரிப்பியை வெள்ளியென் றுணர்த
௬௫ லைய மென்ப தொன்றைநிச் சயியா
மையற் றறியோ மகனோ வென்ற
றோராது தெளிதல் செண்டு வெளியி
லோராது தறியை மகனென வுணர்தல்
கண்டுணா ராமை கடுமாப் புலியொன்
௭0 றண்டலை முதலிய கண்டுமறி யாமை
யில்வழக் கென்பது முயற்கோ டொப்பன
சொல்லின்மாத் திரத்தாற் கருத்திற் றோன்ற
லுணர்ந்ததை யுணர்த லுறுபனிக் குத்தீப்
புணர்ந்திடன் மருந்தெனப் புலங்கொள நினைத்த
௭௫ னினைப்பெனப் படுவது காரண நிகழாது
நினக்கிவர் தாயுந் தந்தையு மென்று
பிறர்சொலக் கருதலிப் பெற்றிய வளவைகள்
பாங்குறு முலோகா யதமே பௌத்தஞ்
சாங்கிய நையா யிகம்வை சேடிக
௮0 மீமாஞ் சகமாஞ் சமயவா சிரியர்
தாம்பிரு கற்பதி சினனே கபில
னக்க பாதன் கணாதன் சைமினி
மெய்ப்பிரத் தியமனு மானஞ் சாத்த
முவமான மருத்தா பத்தி யபாவ
௮௫ மிவையே யிப்போ தியன்றுள வளவைக

௬௨. எனைப்பொருள் - எல்லாப்பொருள்.

௬௪. இப்பி - சுத்தி.

௬௫. 'நிச்சயியாது' என்றும் பாடம்.

௬௬. மையல் - மயக்கம். தறி - கட்டை.

௬௭. செண்டுவெளி - முற்றம்.

௬௮. ஓராது - உணராது.

௬௯. கடுமாவாகிய புலி. கடுமை-சினம். கண்டுணராமையை உபேக்ஷாத் மகஞான மென்பர். 'கடுமருப் புலியி லோர்ந்து' என்றும் பாடம்.

௭0. அண்டலை, ஐ - சாரியை.

௭௧. கோடு - கொம்பு.

௭௪. மருந்து - பரிகாரம்.

௭௭. இப்பெற்றிய - இத்தன்மையையுடையன; முற்று.

௭௮. பாங்கு - பகுதி.

௮௧. சினன் - புத்தன்.

௮௨. அக்கபாதன் - அக்ஷபாத முனிவர்; இவர்க்குக் கௌதமமுனிவரென்றும் பெயருண்டு. கணாதனென்பதற்கு நொய்யைப் புசிப்பவனென்று பொருள்; கணம்-நொய். இவர் இது காரணத்தாற் கணாசனரென்றும் பெயர்பெறுவர்.

௮௩. பிரத்தியம் - பிரத்தியக்ஷம். சாத்தம் - ஆகமம்.

௭௭-௮௫. உலோகாயதமுதலிய அறு

ளென்றவன் றன்னைவிட் டிறைவ னீசனென
நின்ற சைவ வாதிநேர் படுதலும்
பரசுநின் றெய்வ மெப்படித் தென்ன
இருசுட ரோடிய மானனைம் பூதமென்
௯0 றெட்டு வகையு முயிரும்யாக் கையுமாய்க்
கட்டிநிற் போனுங் கலையுருவி னோனும்
படைத்து விளையாடும் பண்பி னோனுந்
துடைத்துத் துயர்தீர் தோற்றத் தோனுந்
தன்னில் வேறு தானொன் றிலோனு
௯௫ மன்னோ னிறைவ னாகுமென் றுரைத்தனன்
பேருல கெல்லாம் பிரம வாதியோர்
தேவ னிட்ட முட்டை யென்றனன்
காதல் கொண்டு கடல்வணன் புராண
மோதினோ னாரணன் காப்பென் றுரைத்தனன்
௧00 கற்பங் கைசந் தங்கா லெண்கண்
டெற்றெ னிருத்தஞ் செவிசிக் கைமூக்
குற்ற வியாகர ணமுகம் பெற்றுச்

வகைச் சமயங்கட்கும் முறையே பிரு கஸ்பதிமுதலிய அறுவரும் ஆசிரியரெனவும், மேற்கூறிய பத்தளவைகளுள் அவர்களாற் கைக்கொள்ளப்பட்டு இப்பொழுது வழங்கும் அளவைகள் பிரத்தியக்ஷ முதல் அபாவமிறுதியாகிய ஆறுமேயெனவுங்கொள்க. உலோகாயதமுதலிய அறுவகைச்சமயங்களுள், உலோகாயதத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷமொன்றும், பௌத்தத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷத்தோடு அநுமானமும், சாங்கியத்திற்கு அவ்விரண்டனோடு ஆகமமும், நையாயிகத்திற்கு அம்மூன்றனோடு உவமானமும், வைசேடிகத்திற்கு அந்நான்கனோடு அருத்தாபத்தியும், மீமாஞ்சகத்திற்கு அவ்வைந்தனோடு அபாவமும் பிரமாணமாமெனக்கொள்க.

௮௬. என்றவன் - அளவைவாதி.

சைவவாதம் :—

௮௭. இறைவன்-எப்பொருளிலுந் தங்குகின்றகடவுள். இறத்தல் - தங்குதல்.

௮௮. துதிக்கப்படும் நினதுதெய்வம் எத்தன்மையையுடையதென்று மணிமேகலைவினவ.

௮௯. இருசுடர் - சந்திரசூரியர். இயமானன் - உயிர்; யாகத்தலைவனுமாம்.

௯௧. கலையுருவினோன் - கலைகளை உருவாகவுடையவன்; "ஐயா றதன்மிசை யொட்டுத் தலையிட்ட, மையில் வான்கலை மெய்யுடன் பொருந்தி" என்றார் பெரியோரும்.

௯௩. துடைத்து - சங்கரித்து. துயர்தீர்தோற்றத்தோன்-உயிர்களது இளைப்பொழிக்கும் பெருமையையுடையவன்.

பிரமவாதம் :—

௯௬ - ௯௭. உலகெல்லாம் ஓர் தேவனிட்டமுட்டையென்று பிரமவாதி கூறினன்.

வைணவவாதம் :—

௯௮. கடல்வணன் - திருமால். புராணம் - பழமை.

௯௯. ஓதினன் - வைணவவாதி.

வேதவாதம் :—

௧00. 'கற்பம்' என்பதுமுதல் வேதவாதிகூற்று. சந்தம்-சந்தோவிசிதி. எண்-சோதிடம்.

௧0௧. நிருத்தம் - நிருக்தம். சிக்கை - சிக்ஷை

௧00 - ௧0௨. கற்பம் சந்தோவிசிதி சோதிடம் நிருக்தம் சிக்ஷை வியாகரணம் என்னுமிவ்வாறும் முறையே வேதத்திற்

சார்பிற் றோன்றா வாரண வேதக்
காதியந்த மில்லை யதுவே நெறியெனும்
௧௦௫ வேதிய னுரையின் விதியுங் கேட்டு
மெய்த்திறம் வழக்கென விளம்பு கின்ற
வெத்திறத் தினுமிசை யாதிவ ருரையென
வாசீ வகநூ லறிந்த புராணனைப்
பேசுநின் னிறையார் நூற்பொருள் யாதென
௧௧௦ வெல்லையில் பொருள்களி லெங்குமெப் பொழுதும்

குக் கை கால் கண் காது மூக்கு முகம் என்னுமுறுப்புக்களாகவுள்ளன; இதனை, "முகம்வ்யாகரணந் தஸ்யஜ்யோதிஷந்நேத்ரமுச்யதே, நிருக்தம் ச்ரோத்ரமுத்திஷ்டஞ் சந்தஸாம் விசிதிஃபதே, சிக்ஷாக்ராணந்து வேதஸ்ய ஹஸ்தௌகல்பாந் ப்ரசக்ஷதே" என்னும் சுலோகத்தாலுமறிந்துகொள்க; இது, பாணினீயவ்யாகரணத்தைச் சார்ந்ததும், பட்டோஜி தீக்ஷிதராற் செய்யப்பட்டதுமாகிய சப்தகௌஸ்துப மென்னும் வடநூலின் முதலிலுள்ளதாகிய பஸ்பசையென்னுமாந்நிகத்தில் உதாகரிக்கப்பட்டதென்பர். இதுபற்றியே கற்பமுதலியவாறும் வேதாங்கமெனப்படும். 'ஆறங்கமாவன, உலகியற்சொல்லையொழித்து வைதிகச்சொல்லையாராயும் நிருத்தமும், அவ்விரண்டையும் உடனாராய்ந்த ஐந்திரத்தொடக்கத்து வியாகரணமும், போதாயனீயம் பாரத்துவாசம் ஆபத்தம்பம் ஆத்திரேயமுதலிய கற்பங்களும், நாராயணீயம் வாராகமுதலிய கணிதங்களும், எழுத்தாராய்ச்சியாகிய பிரமமும், செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமுமாம்' என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர். இதனை, தொல்காப்பியப் புறத்திணை யியலிலுள்ள "அறுவகைப்பட்ட" என்னும் சூத்திரவுரையிலும், கலித்தொகைக்கடவுள்வாழ்த்துரையிலுங் காண்க.

௧௦௪. சார்பிற்றோன்றா - ஓரிடத்திற் றோன்றாத; ஸ்வயம்புவென்றபடி. திருவள்ளுவமாலையில் வெள்ளிவீதியார்பாட்டில் வேதம், "செய்யாமொழி" என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; இக்கருத்தை, நீலகேசி, வேதவாதச்சருக்கம், (௩) "நாத்திக மல்லது சொல்லலை யாயின்மு னுன்பயந்த, சாத்திர மாவது வேதமன் றேவது தான்சயம்பு, ... நீயது வல்லைய லாமையிற் சொல்லுகிலாய், போத்தந்தி யோவதன் றீமையென் றூன்பொங்கிப் பூதிகனே." (௫)- "பூதிகன் றனது சொல்லலும் யானது வல்லனெல்லாஞ், சாதிகண் டாயெனத் தான்றளராளது சாற்றுகென்றாட், காதியென் றானுமொ ரந்தமென் றானுமுண் டேலதற்கு, நீதியி னுலுரை நீயினி யானது நேர்வனென்றான்" எனவருவனவற்றாலுணர்க. வேதக்கு - வேதத்திற்கு.

௧௦௫. வேதியன் - வேதவாதி.

௧௦௬. மெய்த்திறம் - நூல்வகைகள். மெய்யுணர்த்துவனவற்றை மெய்யென்றார்; "மெய்த்திறம் வழக்கு நன்பொருள் வீடு" என முன்புவந்திருத்தல் காண்க; க - வது காதை, ௧௧; "யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள்" என்னுந் திருக்குறளில், 'மெய்' என்பது இப்பொருளதாதலறிக. வழக்கு - உலகியல்.

௧௦௬-௧௦௭. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ளவை மணிமேகலையின் உட்கோள்.

௧௦௮. ஆசீவகநூல் - சமணசமயத்தின் பாகுபாடு இரண்டனுள் ஒன்றாகிய ஆசீவகமதநூலை; "அன்னதோர் வாய்மையாசீ வகனம ணர்களிற் கூறும்" என்பது சிவஞானசித்தியார், பரபக்கம், ஆசீவகன்மதம், க. புராணன் - முதியோன். ஆசீவகமதம், முற்காலத்துச் சமதண்டமென்றுபெயருள்ள ஒரூரிற் பரவியிருந்ததென்று நீலகேசியால் தெரிகின்றது.

௧௦௯. இறை யார் - கடவுள்யாவன். நூற்பொருள் யாதென - உனது நூலிற் சொல்லப்படும் பொருள் என்னவென்று மணிமேகலை கேட்ப.

ஆசீவகவாதம் :—

௧௧௦ - ம் அடிமுதல் ௧௩௫ - ம் அடி

புல்லிக் கிடந்து புலப்படு கின்ற
வரம்பி லறிவ னிறைநூற் பொருள்களைந்
தாங்கரு முயிரோ டொருநால் வகையணு
வவ்வணு வுற்றுங் கண்டு முணர்ந்திடப்
௧௧௫ பெய்வகை கூடிப் பிரிவதுஞ் செய்யு
நிலநீர் தீக்காற் றெனநால் வகையின
மலைமர முடம்பெனத் திரள்வதுஞ் செய்யும்
வெவ்வே றாகி விரிவதுஞ் செய்யு
மவ்வகை யறிவ தியிரெனப் படுமே
௧௨௦ வற்ப மாகி யுறுநிலந் தாழ்ந்து
சொற்படு சீதந் தொடுசுவை யுடைத்தா
யிழினென நிலஞ்சேர்ந் தாழ்வது நீர்தீத்
தெறுதலு மேற்சே றியல்பு முடைத்தாங்
காற்று விலங்கி யசைத்தல் கடனிவை

யிறுதியாகவுள்ளவை ஆசீவகமதத்தோன் வார்த்தை.

௧௧௨. வரம்பிலறிவன் இறை - அநந்த ஞானியாகிய மற்கலிதேவனே யமது கடவுள். நூற்பொருள்கள் ஐந்து - நவ கதிரென்னும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்கள் ஐந்தாகும்.

௧௧௩. அப்பொருள்கள் உயிரும் நால் வகையணுக்களுமாம்.

௧௧௨ - ௧௧௩. ஆசீவகமதத்தினர்க்குத் தெய்வம் மற்கலியென்பதும் நூல் நவ கதிரென்பதும், அதிற் கூறப்பட்ட பொருள்கள் ஐந்தென்பதும் ஆகியவிவற்றை, "என்றனு மற்கலி தானே யிறையினி, யொன்பது வாங்கதிர் நூல்யா முடையன, மன்பெரு நண்பொரு ளைந் தியல் பாயவை, யின்ப நிகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டெனச்சொல" (நீலகேசி, ஆசீவகவாதச்சருக்கம், ௧௩.) என்பதனாலறிந்துகொள்க. "மற்கலி நூலின் வகையிது" (௧௬௫) என்று இக்காதையிலேயே பின் வருதல் காண்க.

௧௧௪. அவ்வணு வென்றது உயிரை.

௧௧௫. கூடி - நிலவணு முதலிய நால் வகை யணுக்களோடுங் கூடி.

௧௧௪-௧௧௫. இவ்வடிகள் உயிரணுவின் இலக்கணங்கூறின.

௧௧௬. மேற்கூறிய நால்வகையணுக்களும் இவையென்றபடி.

௧௧௭ - ௧௧௮. அந்நால்வகையணுக்களும் திரள்வதுஞ் செய்யும் விரிவதுஞ் செய்யும்.

௧௧௬ - ௧௧௮. இவ்வடிகளால் மேற் கூறிய நால்வகையணுக்களின் பொது விலக்கணங்கூறப்பட்டது.

௧௨௦. வற்பம் - வன்மை நிலம் வற்பமாகியுறும்.

௧௨௦ - ௧௨௨. தாழ்ந்து உடைத்தாய்ச் சேர்ந்து ஆழ்வது நீரென்க.

௧௨௩. தெறுதல் - சுடுதல்.

௧௨௨ - ௧௨௩. தீ, தெறுதலும் மேற் சேரியல்புமுடைத்து.

௧௨௪. விலங்கி - குறுக்கிட்டு. இவை- இவ்வணுக்கள்.

௧௧௯ - ௧௨௪. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள ஐந்துபொருள்களினியல்பைப் பின்வருஞ் செய்யுட்களாலு மறிக; நீலகேசி, ஆசீவகவாதச்சருக்கம், ௧௭ : "நிலநீ ரெரிகாற் றுயிரின் னியல்பும், பலநீ ரவற்றின் படுபா லவைதாம், புலமா கொலியோன் றொழிய முதற்கான், சலமா யதுதண் மையையே முதலாம்", ௧௮ : "எறித்தன் முதலா யினதீ யினவாஞ், செறித்தல் லொலியோ டிவைகாற் றினவா, மறித்தல் லறிதல் லவைதா முயிராங், குறித்த பொருளின் குணமா லிவையே."

க௨௫ வேற்றியல் பெய்தும் விபரீ தத்தா
லாதி யில்லாப் பரமா ணுக்க
டீதற் றியாவதுஞ் சிதைவது செய்யா
புதிதாய்ப் பிறந்தொன் றொன்றிற் புகுதா
முதுநீ ரணுநில வணுவாய்த் திரியா
க௩0 வொன்றிரண் டாகிப் பிளப்பதுஞ் செய்யா
வன்றியு மவற்போற் பரப்பதுஞ் செய்யா
வுலாவுந் தாழு முயர்வதுஞ் செய்யுங்
குலாமலை பிறவாக் கூடும் பலவும்
பின்னையும் பிரிந்துதந் தன்மைய வாகு
க௩௫ மன்னிய வயிரமாய்ச் செறிந்துவற் பமுமாம்
வேயாத் துளைபடும் பொருளா முளைக்குந்
தேயா மதிபோற் செழுநில வரைப்பா
நிறைந்தவிவ் வணுக்கள் பூதமாய் நிகழிற்
குறைந்து மொத்துங் கூடா வரிசையி
க௪0 னொன்று முக்கா லரைகா லாயுறுந்
துன்றுமிக் கதனாற் பெயர்சொலப் படுமே
யிக்குணத் தடைந்தா லல்லது நிலனாய்ச்
சிக்கென் பதுவு நீரா யிழிவதுந்
தீயாய்ச் சுடுவதுங் காற்றாய் வீசலு
க௪௫ மாய தொழிலை யடைந்திட மாட்டா
வோரணுத் தெய்வக் கண்ணோ ருணர்குவர்
தேரார் பூதத் திரட்சியு ளேனோர்

க௨௫. வேற்றியல்பு - வேறுதன்மை.

க௨௭. யாவதும்-சிறிதும். சிதைவது-அழிதல்.

க௩௧. அவற்போல் - அவைபோல.

க௩௩ 'கூடுமலையும்' என்றும் பாடம்.

க௩௫. வற்பம் - வன்மை.

க௩௬. வேய் - மூங்கில்.

க௩௭. தேயாமதி - முழுமதி.

க௩௯. குறைந்தும் ஒத்தும்கூடா-பின் சொல்லப்படுமளவிற் குறைந்தும் அள வொத்துங் கூடுவனவல்ல.

க௩௯ - க௪௧. "ஒனறினை யொருவி மூன்றங் குற்றிடா விரண்டு விட்டு, நின் றிடா திரண்டு கூடு நெறிநில நான்கு நீர்மூன், றின்றிரண் டழல்கா லொன்று விசைந்திடும் பூமி யிவ்வா, றென்றுநீ டீகா லாகி யீண்டுவ தென்றி யம்பும்" என வருதல்காண்க; இது சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷம், ஆசீவகன்மதம், எ-ம் செய்யுள்.

க௪௩. சிக்கென்பதுவும் - வன்மையுற்றிருத்தலும்; 'வற்ப மாகி யுறுநிலம்' (க௨0-ம் அடி) என்று இக்காதையில் முன்பு வந்திருத்தல்காண்க.

க௪௬. தெய்வக்கண்ணோர் - கேவலகள்.

க௪௭. தேரார் - அறியார். ஏனோர் - மற்றையோர். என்றது கேவலஞானிகளல்லாதாரை. 'திரட்சியுளானோர்' என்றும் பாடம்.

க௪௬ - க௪௭. ஓரணுவை ஏனோர் தேராரென்க.

மாலைப் போதி லொருமயி ரதியார்
சாலத் திரண்மயிர் தோற்றுதல் சாலுங்
க௱௦ கரும்பிறப்புங் கருநீலப் பிறப்பும
பசும்பிறப்புஞ் செம்பிறப்பும்
பொன்பிறப்பும் வெண்பிறப்பு
மென்றிவ் வாறு பிறப்பினு மேவிப்
பண்புறு வரிசையிற் பாற்பட்டுப் பிறந்தோர்
க௱௫ கழிவெண் பிறப்பிற் கலந்துவீ டணைகுவ
ரழியல் வேண்டா ரதுவுறற் பாலா
ரிதுசெம் போக்கி னியல்பிது தப்பு
மதுமண் டலமென் றறியல் வேண்டும
பெறுதலு மிழத்தலு மிடையூ றுறுதலு
க௬௦ முறுமிடத் தெய்தலுந் துக்கசுக முறுதலும
பெரிதவை நீங்கலும் பிறத்தலுஞ் சாதலுங்
கருவிற் பட்ட பொழுதே கலக்கு
மின்பமுந் துன்பமு மிவையுப றுறு வெனப்படு
முன்னுள ஊழே பின்னுமுறு விபபது

க௪அ. மாலைப்போது-மாலைக்காலம்.

க௪௯. சாலும்-மேற்கூறியதற்கு உவமையாகவமையும்.

க௱௦. கரும்பிறப்பென்றது நரகஜன்மத்தை.

க௱௫. கழிவெண்பிறப்பு - மிகவெள்ளியபிறப்பு.

க௱௦ - க௱௫. இவ்வடிகளிற்கூறிய கரும் பிறப்புமுதலியவைகள் முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையவை; "வெண்மைநன் பொன்மை செம்மை நீல்கழி வெண்மை பச்சை, யுண்மையில் வாறி னுள்ளுங் கழிவெண்மை யோங்கு வீட்டின், வண்மைய தாகச் சேரு மற்றிவை யுருவம் பற்றி, யுண்மையவ் வொட்டுத் தீட்டுக் கலப்பினி லுணரு மென்றுன்." என்பது சிவஞானசித்தியார், பரபக்ஷம், ஆசீவகன்மதம், அ. ஈண்டுப் பிறப்புக்களை வகுத்துக்கூறியதுபோல, "மணியுயிர் பொன்னுயிர் மாண்ட வெள்ளியி, னணியுயிர் செம்புயி ரிரும்பு போலவாம், பிணியுயி ரிறுதியாப் பேசி னேனினித், துணியின மெனத்தொழு திறைஞ்சி வாழ்த்தினர்" என்று உயிர்களை வகுத்துக் கூறியிருத்தல் காண்க; இது சீவகசிந்தாமணி, முத்திஇலம்பகம், ௫௪௧.

க௱௬. 'அது' என்றது கழிவெண்பிறப்பினை.

க௱௭. 'இது' என்றது கரும்பிறப்பு முதல் கழிவெண்பிறப்பு இறுதியாகவுள்ள பிறப்புக்களில் முறையே பிறந்து வீடுபெறுதலை.

க௱௯. 'இடையூருறுதலும்' என்றும் பாடம்.

க௬உ. 'கருவிற் பட்ட பொழுதே பிறக்கும்' என்றும் பாடம்.

க௱௯ - க௬உ. பெறுதன்முதற் சாதலீறாகவுள்ளவைகள் கருவிற் சேர்ந்தபொழுதே கலப்பனவாம்.

க௬௩. இன்பதுன்பங்களாகிய இவைகளும் அறுவென்று கூறப்படும்.

க௬௧ - க௬௪. இவ்வடிகளின் பொருளோடு, "பேறிழ விடையூ றின்பம் பிரிவிலா திருக்கை மற்றும், வேறொரு காட்டிற் சேறல் வினைநிமி மூப்புச் சாதல், கூறிய வெட்டு முன்னே கருவினுட் கொண்ட தாகுந், தேறிய ஊழிற் பட்டுச்

கசுரு மற்கலி நூலின் வகையிது வென்னச்
சொற்றடு மாற்றத் தொடர்ச்சியை விட்டு
நிகண்ட வாதியை நீயுரை நின்னாற்
புகழுந் தலைவன்யார் நூற்பொருள் யாவை
யப்பொரு ணிகழ்வுங் கட்டும் வீடு
கஎ௦ மெய்ப்பட விளம்பென விளம்ப லுறுவோ
னிந்திரர் தொழப்படு மிறைவனெம் மிறைவன்
றந்த நூற்பொரு டன்மாத்தி காயமு
மதன்மாத்தி காயமுங் காலா காயமுந்
தீதில் சீவனும் பரமா ணுக்களு
கஎரு நல்வினை யுந்தீ வினையுமவ் வினையாற்
செய்வுறு பந்தமும் வீடுமித் திறத்த
வான்ற பொருடன் றன்மைய தாயுந்
தோன்றுசார் வொன்றின் றன்மைய தாயு

செல்வதிவ் வுலக மென்றான்." எனவும், "புண்ணிய பாவ மென்னு மிரண்டினும் பொருந்த வைத்தே, யெண்ணியவிவற்றி னோடு மேழென வெங்க ளோடு, நண்ணிய வொருவன் கூறு ஞானமிவ் வாற தென்று, கண்ணிய கருத்தி னோர்கள் கதியினைக் காண்ப ரென்றான்." எனவும் வரும் சிவஞானசித்தியார், பரபக்ஷத்துச் செய்யுட்களை ஒப்பிடுக.

கசுகு. மற்கலிதேவனது ஒன்பதுகதி ரென்னும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ளவகை இதுவாகுமென்று ஆசீவகமதத்தோன் சொல்ல

கசுசு. சொற்றடுமாற்றத் தொடர்ச்சி-தடுமாற்றச் சொற்றொடர்ச்சி; என்றது-பூர்வோத்தரவிரோதமுள்ள ஆசீவகமதத்தோன் கூற்றை.

கஎ௦. மெய்ப்பட - உண்மைப்பட.

கசுஎ - கஎ௦. நிகண்டவாதியைநோக்கி உங்கள் தலைவன்யார்? நூற்பொருள்கள் யாவை; அப்பொருள்களின் நிகழ்ச்சியையும், பந்தத்தையும், வீட்டினையும், சொல்லுவாயென் றுமணிமேகலைகேட்ப. நிகண்டவாதி - சமணர் இருதிறத்தாரில் ஒருவகையான்; இவன் நிர்க்கந்தவாதியென்றும், திகம்பரவாதியென்றுங் கூறப்படுவன்; இறைவன், நூல், பொருள், பொருணிகழ்வு என்னு மிந்நான்கினை யும், முறையே ஆப்தன் ஆகமம் பதார்த்தம் பிரவர்த்தியென்பர்.

நிகண்டவாதம் :—

கஎக. சதேந்திரர்களாலே வணங்கப்படும் அருகனே எமதுஸ்வாமி; சதேந்திரராவார் :—பவணேந்திரர் நாற்பத்திருவரும், வியந்தரேந்திரர் முப்பத்திருவரும், கற்பேந்திரர் இருபத்திருவரும், சந்திரனும் சூரியனும் நரேந்திரனும் மிருகேந்திரனுமென்பார்.

கஎஉ. தந்தநூற்பொருள் - (அருகன்) உண்டபெண்ணிய அங்காகமம் பூர்வாகமம் பகுசுருதியாகமமென்னுமூன்று ஆகமங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்கள்.

கஎ௩. காலமும் ஆகாசமும்.

கஎஉ-கஎசு. தந்தநூற்பொருள்கள் தருமாஸ்திகாயமுதல் வீடு இறுதியாகவுள்ள இந்நூப் பத்துப்பகுதியின.

கஎக - கஎசு. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள இறைவனையும் அவன்கூறிய நூற்பொருள்கள் பத்தையும், பின்வரும் நீலகேசிச் செய்யுளாலுமறிந்துகொள்க. "எனக்கேட்டாங் கெடுத்துரைப்பானிந் திரர்க டொழப்படுவோன், றனக்காய தன் மமுமதன்மமுங் காலமுங், கனப்பாட்டிலாகாய முயிருருவும் புண்ணியமே, வினைக்குங்காற் பாவமே கட்டுவீ டெனவிறுத்தி."

மநித்தமு நித்தமு மாகி நின்று
௧௮௰ துனித்த குணத்தோர் கணத்தின் கண்ணே
தோற்றமு நிலையுங் கேடு மென்னு
மாற்றரு மூன்று மாக்கலு முரித்தா
நிம்ப முளைத்து நிகழ்த னித்திய
நிம்பத் தப்பொரு ளன்மை யநித்தியம்
௧௮௫ பயற்றுத் தன்மை கெடாதுகும் மாய
மியற்றி யப்பய றழிதலு மேதுத்
தருமாத்தி காயந் தானெங்கு முளதாய்ப்
பொருள்களை நடத்தும் பொருந்த நித்தியமா
வப்படித் தாகி யதன்மாத் திகாயமு
௧௯௰ மெய்ப்பொருள் களையு நிறுத்த லியற்றுங்

௧௭௯ - ௧௮௰. ஒருபொருள் ஒரே கணத்தில் அநித்தியத்தன்மை நித்தியத்தன்மையென்னும் இரண்டையுமடையுமென்பதை, "கல்வியா னல்லனே காமாதியிற்றீயன், செல்வத் துயர்ந்தான் குலத்தினிற் றாழ்ந்தானும், வல்லுவனென் றென்று வல்லா னிதுவன்றே, நில்லாமை நித்தநிலை யொருமுகத்தா னிலையினதே" (நீலகேசி, மொக்கலவாதச்சருக்கம்) என்பதனாலுமுணர்க. கணம் - க்ஷணம்.

௧௮௰ - ௧௮௨. ஒருபொருள் ஒரேகணத்தில் உற்பத்தி ஸ்திதி நாசமென்னு மூன்றையுமடையுமென்பதை, "உருவப் பிழம்பப் பொருளென் றுரைப்பனிப் பாறயிர்மோர், பருவத்தி னும்பரி யாயப் பெயரென்பன் பாலழிந்து, தருவித் துளைத்த தயிருரு வாய்மும்மைத் தன்மையதாங், திருவத்த தென்பொரு ளாதலைத் தேர தெளியிதென்றான்." (நீலகேசி, மொக்கலவாதச்சருக்கம், ௬௯.) என்னுஞ் செய்யுளாலும், 'உருவப்பொருளாகிய புற்கலத்தை அப்பொருளென்பேன்; பால்தயிர் முதலாயின அதனதுபரியாயமென்பேன்; பாற்பரியாயத்து நின்ற புற்கலதிரவியம்தயிர்ப்பரியாயமடைந்து பரிணமித்தலினால் உற்பத்தி ஸ்திதி நாசாத்மகமாகித் தூஷிக்கப்படாத பெருமைத்தாம் என்பொருளென்று கொள் என்று சொன்னான்' என்னும் இதனுரையாலுமறிந்துகொள்க.

௧௭௭-௧௮௨. பொருள் உரித்தாமென்க.
௧௮௩. நிம்பம் - வேம்பு.

௧௮௫ - ௧௮௬. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள திருஷ்டாந்தத்தி னியல்பை, "பெற்றது தானுங்கும் மாயத் திரிபு பயற்றியல்பே, யிற்ற திதுவென விட்டமென் பாயில் விருமையினாற், றெற்றெனத் தீர்ந்தோர் பொருளொன்னை தேற்றினித் தேற்றலையேன், மற்றது வாமை மயிரெனச் சொல்லுவன் மன்னுமென்றான்." (நீலகேசி, மொக்கலவாதச்சருக்கம், ௯௰.) என்பதனாலுமுணர்க. கும்மாயம் - புழுக்கிய பச்சைப் பயற்றோடு சருக்கரை முதலியன கூட்டி ஆக்கப்படுவதொரு சிற்றுண்டி; இஃது இப்பெயரோடு விஷ்ணுவாலயங்களில் இக்காலத்தும் வழங்கிவருகின்றது; "கும்மாயத்தொடு வெண்ணெய்விழுங்கி" (முதலாயிரம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௩ ப. ௩.) என்பதில் 'கும்மாயம்' என்பதற்குப் [illegible] மைத்தபருப்பு' என்று பொருள்செய் திருக்கின்றனர்.

௧௮௭ - ௧௮௮. தருமாத்திகாயம் எங்குமுளதாகி எக்காலத்தும் பொருள்களை நடத்துமென்க. கமிப்பித்தலையுடையதென்றபடி.

௧௮௯ - ௧௯௰. அதன்மாத்திகாயம் எப்பொருள்களையும் நிற்கச்செய்யும்.

௧௮௭ - ௧௯௰. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள தருமாஸ்திகாயம் அதருமாஸ்

காலங் கணிக மெனுங்குறு நிகழ்ச்சியு
மேலுங் கற்பத் தின்னெடு நிகழ்ச்சியு
மாக்குமா காய மெல்லாப் பொருட்கும்
பூக்கு மிடங்கொடுக்கும் புரிவிற் றுருஞ்
கசுரு சீவ னுடம்போ டொத்துக் கூடித்
தாவில்சுவை முதலிய புலன்களை நுகரு
மோரணு புற்கலம் புறவுரு வாகுஞ்
சீர்சா னல்வினை தீவினை யவைசெயும்
வருவழி யிரண்டையு மாற்றி முன்செ
உ00 யருவினைப் பயனனு பவித்தறுத் திடுத
லதுவீ டாகு மென்றன னவன்பி

திகாயங்களினிலக்கணங்களைப் பின்வரு பவைகள் நன்குபுலப்படுத்தும் :—"அத்தியா யமூர்த்தியா யளவி றேசியா, யொத்தள வுலகினேடு லக லோகமாங், தத்துவந் தனைச்செய்து தம்மத் தம்மமா, மத்திகள் செலவொடு நிலையிற் கேதுவாம்.", "அச்சுநீர் தேரொடு மீனை யீர்த்திடா, வச்சுநீ ரன்றியத் தேரு மீன்செலா, வச்சுநீர் போலத்தம் மத்தி சேறலை, யிச்சையு முயற்சியு மின்றி யாக்குமே.", "அந்தரத் தறுபத்து மூன்ற தாகிய, விந்திர படலமு நிரைய மேழ்களு, மந்தர மலை மண்ணு மற்று நின்றிடா வந்தமி னிலைய தம் மத்தி யில்லையேல்.", "பறவையின் சிறகொடு பாத நின்றுழி, நெறியினுற் செலவொடு நிலையை யாக்குமா, லுறவிபுற் கலமிவை யோட னிற்றலைச், செறிவுறத் தம்மத்தம் மத்தி செய்யுமே." இவை, மேருமந்தரபுராணம், வைசயந்தன்முத்திச்சருக்கம், அஅ, ௯0, ௯க, ௯உ. 'தருமாத்திகாயம், குயவன் றிகிரிக்குக் கீழிட்டசிலைபோலவும், தேருக்கு அச்சுப்போலவும், கலத்திற்குக் கடல்போலவுமாம்' எனவும், 'தருமாத்தியும் அதருமாத்தியும் பக்ஷிக்குச் சிறகுங்காலும்போலச் சீவபுற்கலங்களுடைய கமனத்திற்கும் ஸ்திதிக்கும் அப்பிரேரகசாதனமாம்' எனவும் உள்ளவை, நீலகேசிவிருத்திசமயதிவாக ...ண்டவை.

கசுக. கணிகம் - ...கம்.

கசுக - கசுரு. காலம் ...
யும் நெடுநிகழ்ச்சியையு மாக்குமென்க; , கணிகமென்பது எழுசெங்கழுநீரிதழை ஒருகுறட்டிலடுக்கிப் பலவானுயினுனொருவன் மிகவுங்கூரியதோருளிவைத்துக் கூடமிட்டுப்புடைத்தால் ஆறும்புரையற்று ஏழாம்புரையிற்செல்லுமளவாம்; கற்பமாவது, ஓசனையகன்றுயர்ந்ததோர் வச்சிரமலை கருப்பிணியுடுத்த பட்டாடைத் தோகைபட்டுக் கையறத்தேய்ந்ததாம்' என்பர் நீலகேசியுரையாசிரியர்.

கசுஈ - கசுச. ஆகாயம் எல்லாப்பொருட்கும் இடங்கொடுக்குஞ் செயலையுடையது.

கசுரு. 'ஒத்துத்தோன்றி' என்றும் பாடம்.

கசுரு - கசுசு. சீவன் உடம்போடொத்துக்கூடிப் புலன்களை நுகரும்.

கசுஎ. ஓரணு - பரமாணு; அவ்வணு புற்கலமும் புறவுருவுமாகும். புற்கலமென்றது உடம்பை; புறவுருவென்றது மற்றை வடிவங்களை.

கசுஅ. நல்வினை நல்வினையையும், தீவினை தீவினையையுமுண்டாக்கும்; இன்ப துன்பங்களையுண்டாக்குமெனினும் பொருந்தும்.

பந்தத்தினிலக்கணங்கூறிற்றிலர், "அவ்வினையாற், செய்வுறு பந்தமும்" என்று முன்னர்க்கூறினமையின்.

கசுக. வருவழியிரண்டு - நல்வினைவரும்வழியும் தீவினைவரும்வழியும். முன்செய் - முற்பிறப்பிற்செய்த.

உ0க. என்றனன் - என்று நிகண்டவாதி கூறினன்.

கசுக - உ0க. வீட்டிலக்கணம் இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டதுபோல, "பெரு

னிதுசாங் கியமத மென்றெடுத் துரைப்போன்
றனையறி வரிதாய்த் தான்முக் குணமாய்
மனநிகழ் வின்றி மாண்பமை பொதுவா
உ0ரு யெல்லாப் பொருளுந் தோன்றுதற் கிடமெனச்
சொல்லுதன் மூலப் பகுதிசித் தத்து
மானென் றுரைத்த புத்தி வெளிப்பாட்
டதன்க ணாகாயம் வெளிப்பாட் டதன்கண்
வாயு வெளிப்பாட் டதன்க ணங்கி
உக0 யானது வெளிப்பட் டதன்க ணப்பின்
றன்மை வெளிப்பட் டதின்மண் வெளிப்பாட்
டவற்றின் கூட்டந் தின்மனம் வெளிப்பட்
டார்ப்புறு மனத்தாங் கார விகாரமு
மாகா யத்திற் செவியொலி விகாரமு
உகரு வாயுவிற் றொக்கு மூறெனும் விகாரமும்
மங்கியிற் கண்ணு மொளியுமாம் விகாரமுந்
தங்கிய வப்பில்வாய் சுவையெனும் விகாரமு
நிலக்கண் மூக்கு நாற்றவி காரமுஞ்
சொலப்பட் டிவற்றிற் றொக்கு விகாரமாய்
உஉ0 வாக்குப் பாணிபாத பாயு ருபத்தமெனு
வாக்கிய வினைவெளிப் பாட்டிங் கிறைந்த
பூத விகாரத் தான்மலை மரமுத
லோதிய வெளிப்பாட் டுலகாய் நிறைந்து
வந்த வழியே யிவையொன் றடங்கி
உஉரு யந்தமில் பிரளய மாயிறு மளவு
மொன்றா யெங்கும் பரந்துநித் தியமா
மறிதற் கெளிதாய் முக்குண மன்றிப்

ம்பாவமறத்துய்த்துப் பெறநும்யாம் வீ டென்னே, மரும்பாவ காரிநீ யாவர்வா யதுகேட்டாய், வரும்பாவமெதிர்காத்து மன்னுந்தம் பழவினையு, மொருங்காக வுதிர்த்தக்கா லுயிர்த்தூய்மை வீடென்றுன்." (நீலகேசி, மொக்கலவாதச்சருக்கம்.) என்னும் செய்யுளில் வந்திருத்தல் காண்க.

சாங்கியவாதம் :—

உ0௪. சொல்லுதல் மூலப்பகுதி-சொல்லப்படுவது மூலப்பகுதி. சித்தம்-மூலப்பகுதி.

உ0எ. மான் - மகத்தத்துவம். மகத்தத்துவத்திற்குப் புத்தியென்றும் ஒரு பெயருண்டு.

உ0௯. அங்கி - அக்கினி.

உக0. அப்பு - நீர்.

உகஉ. கூட்டம் - ஸமஷ்டி.

உகரு. தொக்கு - துவக்கிந்திரியம். ஊறு - ஸ்பரிசம்.

உகஅ. நிலக்கண் - நிலத்தின்கண்.

உஉக. இவையென்றது கருமேந்திரியபஞ்சகத்தை.

உஉக. ஓதிய - தொழிற்பெயர்.

உஉஎ. 'முக்குணமின்றி' என்றும்பாடம்.

பொறியுணர் விக்கும் பொதுவு மன்றி
யெப்பொரு ளுந்தோன் றுதற்கிட மன்றி
உகூ0 யப்பொரு ளெல்லா மறிந்திடற் குணர்வா
யொன்று மெங்கும் பரந்துநித் தியமாய்
நின்றுள வுணர்வாய் நிகழ்தரும் புருடன்
புலமார் பொருள்க ளிருபத் தைந்துள
நிலநீர் தீவளி யாகா யம்மே
உகூரு மெய்வாய் கண்மூக் குச்செவி தாமே
யுறுசுவை யொளியூ றோசைநாற் றம்மே
வாக்குப்பாத பாணி பாயு ருபத்த
மாக்கு மனோபுத்தி யாங்கார சித்த
முயிரெனு மான்மா வொன்றொடு மாமெனச்
உசு0 செயிரறச் செப்பிய திறமுங் கேட்டு
வைசே டிகநின் வழக்குரை யென்னப்
பொய்தீர் பொருளுங் குணமுங் கருமமுஞ்
சாமா னியமும் விசேடமுங் கூட்டமு
மாமாறு கூறு மதிற்பொரு ளென்பது
உசுரு குணமுந் தொழிலு முடைத்தா யெத்தொகைப்
பொருளுக்கு மேதுவா மப்பொரு ளொன்பான்
ஞால நீர்தீ வளியா காயந்
திசைகால மான்மா மனமிவற் றுண்ணில
மொலியூறு நிறஞ்சுவை நாற்றமொ டைந்தும்

உஉஅ. 'பொருளுமின்றி' என்றும் பாடம்.

உஉஎ - உகூஉ. இவ்வடிகளாற் புருஷ தத்துவத்தி னிலக்கணங்கூறப்பட்டது. இதனை, "எத்திறத் தென்னுஞ்செய் யான்குண மொன்றிலன், றத்துவ னின்பினன் பேதன பேதக, னித்திய னெங்கு முளனெடுங் காட்சியன், றய்த்த லுடையனென் றோன்றலு மென்றான்" என்னும் (நீலகேசி, சாங்கியவாதச்சருக்கம், எ.) செய்யுளாலு மறிந்துகொள்க.

உகூஅ. புத்தி-மகத்தத்துவம். சித்தம்-

உகூகூ - உசுகூ. இவ்வடிகளால் இருபத்தைந்து தத்துவங்களுங் கூறப்பட்டன. இதனை,"மன்னுயிர் தெற்றென வில்லது மான்செருக், கென்னவு மிந்திய மைந்தைந் தொருமன, மன்னதன் மாத்திரை யைந்தைந்து பூதமும்,பன்னியவையைம் பதப்பொரு ளென்றான்." (நீலகேசி, சாங்கியவாதச்சருக்கம், கூ.) என்பதனலுமுணர்க; தெற்றெனவில்லது - பிரகிருதி. செருக்கு - அகங்காரம்.

உசு0. கேட்டு - மணிமேகலைகேட்டு.

உசுக. உரையென்ன - சொல்வாயென்று மணிமேகலைகேட்ப.

வைசேடிகவாதம்:—

உசுகூ. சாமானியம் - பொதுமை. விசேடம்-சிறப்பு. கூட்டம் - சமவாயம். இதனை உடன்புணர்ப்பென்றுங் கூறுவர்.

உசுசு. ஆறுகூறும்-ஆறுபகுதியாகும்.

உசுகூ. அப்பொருள் ஒன்பான் - அந்தப்பொருள் ஒன்பது வகைப்படும்.

உசுசு-உசுகூ. பொருளென்பது உடைத்தாய் எதுவாகும்.

உ௫0 பயில்குண முடைத்து நின்ற நான்குஞ்
சுவைமுத லோரோகுண மவைகுறை வுடைய
வோசை யூறு நிறநாற் றஞ்சுவை
மாசில் பெருமை சிறுமை வன்மை
மென்மை சீர்மை நொய்ம்மை வடிவ
உ௫௫ மென்னு நீர்மை பக்கமுத லநேகங்
கண்ணிய பொருளின் குணங்க ளாகும்
பொருளுங் குணமுங் கரும மியற்றற்
குரிய வுண்மை தருமுதற் பொதுத்தான்
போதலு நிற்றலும் பொதுக்குண மாதலிற்
உ௬0 சாதலு நிகழ்தலு மப்பொருட் டன்மை
யொன்றணு கூட்டங் குணமுங் குணியுமென்
றொன்றிய வாதியு முரைத்தன னுடனே
பூத வாதியைப் புகனீ யென்னத்
தாதகிப் பூவுங் கட்டியு மிட்டு

உ௫0. நின்றநான்கு - நீர் தீ காற்று ஆகாயமென்பன.

உ௫க. சத்தமுதல் நாற்றமிறுதியாகிய ஐந்தனுள், நீர் சத்தமுதலிய நான்கு குணங்களையும், தீ சத்தமுதலிய மூன்றினையும், காற்றுச் சத்தமுதலிய இரண்டினையும், ஆகாயம் சத்தமொன்றினையுமுடையன.

திசைமுதலிய நான்கினிலக்கணங்களும் ஒருபிரதியிலும் காணப்படவில்லை; பின்வருவனவற்றுள்ளும் சில இப்படியே யுள்ளன.

உ௫உ - உ௫௬. இவ்வடிகளாற் குணங்கள் பகுத்துக்கூறப்பட்டன.

உ௫எ - உ௫அ. பொருளும் குணமும் கருமத்தைச்செய்தற்குஉரிமையையுடையன; பொருள் குணமென்னுமிரண்டாலும் நிகழ்வது கருமமென்றபடி. உண்மை - ஸத்துவம். முதற்பொது - பரசாமானியம். முதற்பொது உண்மைதருமென்க.

உ௫௯ - உ௬0. (?)

உ௬க. ஒன்று - விசேடம், அணு - பிருதுவி முதலிய நான்கு பூதங்களின் பரமாணுக்கள்; ஒன்ற அணுவிலுள்ளதென்க. கூட்டம் - ஸமவாயம். இவ்வடி, விசேடத்தினிலக்கணமும், சமவாயத்தினிலக்கணமுங்கூறிற்று.

உ௬உ. ஒன்றியவாதி - விசேடவாதி.

உ௪௨ - உ௬உ. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்களாதி னியல்பை, "நெறியெனப் படுவது நின்ற மெய்ம்மையங், கறிதலுக் கரியன வாறு சொற்பொருள், செறியயான் சொலு... குணந்தொழில், பொறியினாய் பொதுச்சிறப் புடன்பு ணர்ப்பதே." எனவும், "பூதமைந் தொடுதிசை மனமும் போழ்துயி, ரோடினப் பொருள்கடா மொன்ப தாமவை, நீதியிற் குணமவற் றியல்பு செய்கையும், போதரும் பொருட்புடை பெயர்ச்சி யாகுமே," எனவும், "பெரியதும் பின்னது மாய தப்பொது, வுரிதினிற் பொருள்களைச் செலுத்து மொற்றுமை, தெரிவுற வருவது சிறப்ப தாங்குணக், கிரியைக ளிதற்கெனக் கிளத்தல் கூட்டமே" எனவும்வருஞ் செய்யுட்களாலு முணர்க; இவை நீலகேசி, வைசேடிகவாதச்சருக்கம், ௯, ௪, ௫.

உ௬௩. புகல் நீ என்ன - நீசொல்வாயென்று மணிமேகலைசொல்ல.

பூதவாதம்:—

உ௬௪. தாதகிப்பூ - ஆத்திப்பூ. கட்டி - கருப்புக்கட்டி.

உசுரு மற்றுங் கூட்ட மதுக்களி பிறந்தாங்
குற்றிடும் பூதத் துணர்வு தோன்,
மவ்வுணர் வவ்வப் பூதத்
வெவ்வேறு பிறியும் பறையோ சையிற்கெடு
முயிரோடுங் கூட்டிய வுணர்வுடை பூதமு
உஎ௦ முயிரில் லாத வுணர்வில் பூதமு
மவ்வப் பூத வழியவை பிறக்கு
மெய்வகை யிதுவே வேறுரை விகற்பமு
முண்மைப் பொருளுமுலோ காயத னுணர்வே
கண்கூ டல்லது கருத்தள வழியு
உஎரு மிம்மையு மிம்மைப் பயனுமிப் பிறப்பே
பொய்ம்மை மறுமையுண் டாய்வினை துய்த்த
லென்றலு மெல்லா மார்க்கமுங் கேட்டு

உசுரு. மற்றுங்கூட்ட - கூட்டற்குரியமற்றைப் பொருள்களையுங்கூட்ட, மதுக்களி பிறந்தாங்கு - மதுவினிடத்துள்ள மதசக்தி தோன்றினாற்போல.

உசுசு. பிருதுவிமுதலிய ஐந்துதத்துவங்களின் சமவாயத்தில் அறிவு உதிக்கும்; பூதங்களைந்துமுண்டென்பது பூதவாதியின் கொள்கை. நிலம், நீர், தீ, வளியெனப்பூதம், நான்கே யென்பது உலோகாயதன் கொள்கை.

உசுஅ. பறை - பேரிகை. ஓசையின் - ஓசையைப்போல.

உசுச - உசுஅ. 'மாமுதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின் கூட்டத்தில் மதசக்திபிறந்தாற்போலப் பிருதுவியாதி பஞ்சபூத சமவாயத்து ஞானசுகாதிதோன்றி அவைவளரவளர்ந்து அந்தப்பூதங்கள் பிரிந்தால் அவை தம்மினமாகிய பூதங்களிற் சென்று சேரும்' என்பது, நீலகேசி, பூதவாதச்சருக்கம், ரு - ம் பாட்டினுரை.

உஎஉ. வேறு உரைவிகற்பமும் - யான் கூறும் வேறுள்ள சொல்விகற்பங்களும்.

உஎஙூ. உண்மைப்பொருளும் - தத்துவங்களும், உலோகாயதனுணர்வே - உலோகாயத னுணர்ந்தவைகளே; உலோகாயதன்கொள்கையினை, சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துள்ள உலோகாயதன் மதத்தாலும், 'காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம் நீர் தீ வளியெனப்பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றோன்றிப் பிரிவால் மாய்வதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட் களிப்புப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின்பிறவாதென்றும், இன்பமும்பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவனவென்றுஞ் சொல்லும் உலோகாயதம்' என்று பரிமேலழகரெழுதிய வாற்றாலுமுணர்க; திருக்குறள், உஅக, விசேடவுரை.

உஎஉ - உஎஙூ. உலோகாயதன் கொள்கைகளுள் பூதநான்கே யென்பதொழிந்தவைகள் தன்கொள்கையோ டொக்குமாதலின், 'வேறுரைவிகற்பமும், உண்மைப்பொருளு முலோகாயதனுணர்வே' என்றான்.

உஎச. கண்கூடு - பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம்; கருத்தளவு - அனுமானப்பிரமாணம்.

உஎரு. இப்பிறப்பே - இப்பிறப்பிலே தானே கழிவன; ஈண்டு, 'கழிவன' என்று ஒருசொல்வருவிக்க. 'இம்மைப்பயனுமெய்யே' என்றும்பாடம்.

உஎசு. துய்த்தல் - அனுபவித்தல்; துய்த்தல் பொய்ம்மையென்க.

உஎஎ. என்றலும் - என்று பூதவாதி சொல்லலும். கேட்டு - மணிமேகலை கேட்டு.

உசுச - உஎஎ. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ளவற்றைப் பின்வருஞ் செய்யுள் நன்குபுலப்படுத்தும்:— நீலகேசி,

நன்றல வாயினு நான்மா றுரைக்கிலேன்
பிறந்தமுற் பிறப்பை யெய்தப் பெறுதலி
உ௩௦ னறிந்தோ ருண்டோ வென்றநக் கிடுதலுந்
தெய்வ மயக்கினுங் கனவுறு திறத்தினு
மைய லுறுவார் மனம்வே றாம்வகை
யைய மன்றி யில்லையென் றலுநின்
றந்தைதா யரையனு மானத் தாலல
உ௩௫ திந்த ஞாலத் தெய்வதை யறிவாய்
மெய்யுணர் வின்றிமெய்ப் பொருளுணர் வரிய
வைய மல்லதிது சொல்லப் பெறுயென

பூதவாதச்சருக்கம், (௧) "அணிகொளாரத் தரசனை கேட்கெனப், பிணிகொண் மூஞ்சிப் பிசாசகன் சொல்லுவான், குணிகு ணம்மெனுங் கூற்றில ளுலதென், றணிவைம் பூதங்களேதொழில் சொல்லுவேன்.", (௨) "மண்ணெனீநில நீர்வளி காயத்தாற், கண்ணு மூக்கொடு நாமெய் செவிகளாய், வண்ண நாற்றஞ் சுவையொடு டோசை, யெண்ணுங் காலை யியைந்தழி யெய்துமே.", (௩) "ஐந்துங் கூடி யறிவின்ப மாதியா, வந்து தோன்றி மதுமயக் காற்றலி, னந்தி நாளுங் குடஞ்சுடர் நாட்டம்போற், சிந்தி ளுலவை சென்றினஞ் சேருமே.", (௪) "உலகெலாமவை யேயுயிருண்டெனச், சொலவ லாருளா சொற்றெளிர் தேநின்று, பலக லாங்களுஞ் செய்ப பயனிலார், புலவ ராவதன் றொவங்குப் போந்ததே.", (௭) "சென்ற காலத்துஞ் செல்கின்ற காலத்து, நின்ற காலத்தி லும்மிர் நிகழ்ச்சியே, யென்று மில்வுல கத்தன்மைத் தேயிது, வன்றதென் றுளைப் பாரயர்ப் பார்களே."

உ௧௯. முற்பிறப்பை எய்தப்பெறுதலின் - முற்பிறப்புணர்ச்சியைப் புத்தபீடிகையால் நான் அடையப்பெற்றதை; சாரியைநிற்க இரண்டனுருபுதொக்கது.

உ௩௦. என்று நக்கிடுதலும் - என்று மணிமேகலை உட்கொண்டு மறுபிறப்பில்லையென்ற பூதவாதிகூற்றை நினைந்து நகைத்து, நகைத்ததென்னையென்று வினவிய அவனுக்குத் தான் பழம்பிறப்புணர்ந்ததைத் தெரிவித்தலும்.

உ௨௮-உ௩௦. 'நன்றலவாயினும்' என்பதுமுதல் 'உண்டோ' என்பது இறுதியாகவுள்ளவை மணிமேகலையின் உட்கோள்.

உ௩௧-உ௩௨. நீ பழம்பிறப்புணர்ந்தேனென்றது, மையலுறுவார்மனம் தெய்வமயக்கினும் கனவுறுதிறத்திலும் வேறுபடும் விதமேயாகும்; அது, பிரத்தியக்ஷமன்மையாற் சந்தேகமேயன்றி வேறில்லையென்று அவன் கூறலும்.

உ௩௩-உ௩௫. இவ்வடிகள், பிரத்தியக்ஷமன்றி அனுமானவளவை கொள்ளாத பூதவாதிக்கு அவ்வளவையுமுண்டென்று கூறுமுகத்தால் மறுமையுண்டென்று மணிமேகலை சாதித்ததைக்கூறின.

உ௩௬. மெய்யுணர்வு-சத்தியஞானம். மெய்ப்பொருள் - பரமார்த்தத்துவங்கள்.

உ௩௭. ஐயமல்லது இது - இது சந்தேகமன்று. சொல்லப்பெறுய் - சொல்லாதே

உ௧௮ - உ௩௭. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள பூதவாதிகூற்றுக்களும் அவற்றிற்கு மணிமேகலைகூறிய விடையுமாகிய இவை, "இறைவனு மில்லை பிறந்தோர் பிறவா, றறனே டென்னையென் றுரைத்தோன் றன்னைப், பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த, நறுமலர்க் கோதை பெள்ளினை நகுதி, யெள்ளினை போறு மிவ்வுரை கேட்டிங், கொள்ளிய துரையென வுன்பிறப் புணர்ந்தவை, யாங்குநிற் கொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்கும், காம்பன தோளி கனவுமயக் குற்றனை, யென்றவ னுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லா, யன்றென் றவன்மு னயர்ந்தொழி வாய

வுள்வரிக் கோலமோ டுன்னிய பொருளுரைத்
தைவகைச் சமயமு மறிந்தன ளாங்கென.

சமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்டகாதை முற்றிற்று.

லை" (உக - ம் காதை, க0ரு - ககஉ.) எனக்கந்திற்பாவை மணிமேகலைக்கு வருவதுரைத்ததாக முன்வந்ததனோடு ஒப்பு நோக்கற்பாலன.

உஅஅ. உள்வரிக்கோலம் - மறைந்த வேடம்.

உஅகூ. இக்காதையிற் கூறியவை பத்துமதங்களாகவிருப்ப, இங்கே ச்சமயம்' என்றது இ
ன், அளவைவாதமுதலிய ஐந்தும் ஒருவகையிலும் ஆசீவகவாதம்நிகண்டவாதமென்னுமிரண்டும் ஒருவகையிலும் அடங்குமென்பராதலின், அன்றென்க; "அவ்வுரு வென்ன வைவகைச் சமயமுஞ், செவ்வி தன்மையிற் சிந்தையின் வைத்திலேன்" என்று அறவணவடிகளுக்கு மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்னும் வருதல்காண்க; உகூ - ம் காதை, சரு - சச; "ஐவகைச் சமயமு மறிந்து" எனப் பெருங்கதையிலும் வரும்; உஞ்சைக்காண்டம், சாங்கியன்றுயுரை. ஆங்கு - வஞ்சி நகரத்தில்.

க-உஅகூ. (மணிமேகலை) சார்ந்து அளவைவாதியையெய்தி இயம்பென, அவன் அளவைகளென்றனன்; என்றவன்றன்னைவிட்டுச் சைவவாதியை நின்தெய்வம் எப்படித்தென்ன, அவன் இறைவனாகுமென்றுரைத்தனன்; பிரமவாதி முட்டையென்றனன்; கடல்வண்ணன்புராணமோதினன் காப்பென்றுரைத்தனன்; அவற்றோடு வேதியனுரையின் விதியுங்கேட்டு இவருரை இசையாதென்று நினைந்து, ஆசீவகனைநோக்கி, இறை யார்? நூற்பொருள்யாது? என, அவன் 'வகையிது' என்ன, நிகண்டவாதியை நோக்கி, 'மெய்ப்படவிளம்பு' என, அவன் அது வீடாகுமென்றனன்; அவன்பின் சாங்கியன் செப்பியதிறமுங்கேட்டு 'வைசேடிக நின்வழக்கையுரை' என்ன, அவனும் உரைத்தனன்; உடனே பூதவாதியை நோக்கி, 'நீபுகல்' என்ன, அவன் 'வினைதுய்த்தல் பொய்ம்மை' என்றலும், நக்கிடுதலும், அவன் இல்லையென்றலும், 'எவ்வகையறிவாய்; இது சொல்லப் பெறாய்' என உரைத்து ஐவகைச் சமயமுமறிந்தனளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தெட்டாவது

கச்சிமாநகர்புக்ககாதை.

[இருபத்தெட்டாவது தாயரோடே அறவணரடிகளையுந்தேர்ந்து கச்சிமாநகர்க்கட்சென்றபாட்டு.]

ஆங்குத் தாயரோ டறவணர்த் தேர்ந்து
வாங்குவிற் றானை வானவன் வஞ்சியின்
வேற்று மன்னரு முழிஞைவெம் படையும்
போற்புறஞ் சுற்றிய புறக்குடி கடந்து
௫ சுருங்கைத் தூம்பின் மனைவளர் தோகையர்
கருங்குழல் கழீஇய கலவை நீரு
மெந்திர வாவியி லிளைஞரு மகளிருந்
தந்தமி லாடிய சாந்துகழி நீரும்
புவிகா வலன்றன் புண்ணிய நன்னாட்
௧௦ சிவிறியுங் கொம்புஞ் சிதறுவிரை நீரு

௧. ஆங்கு-வஞ்சிநகரத்தில். தாயரென்றது - மாதவியையும் சுதமதியையும்.

௨. வாங்குவில் - வளைந்தவில். வானவன் - சேரன்.

௩. வேற்றுமன்னர் - பகையரசர். உழிஞைவெம்படை - உழிஞைமாலையைச் சூடி அரணைக்காக்கும் வெவ்வியபடை. உழிஞை, புறமதிலைவளைப்போரும் அதனைக்காப்போருமாகிய இருதிறத்தினரும் அணிதற்குரித்து.

௪. புறக்குடி-புறத்தேயிருத்தற்குரிய பலவகைமாந்தரும் குடியிருக்குமிடம்; என்றது புறநகரத்தை; இது புறஞ்சிறையென்றும், புறப்படை வீடென்றும், புறஞ்சேரியென்றுங் கூறப்படும்.

௩-௪. புறநகர், நால்வகைப்படைவீரரும் பிறருஞ் செறிந்திருத்தற்கு இடமாதலின், இங்ஙனங்கூறப்பட்டது.

௫. சுருங்கை - நீர்செல்லுதற்குக் கற்களாற் கரந்துபடுத்தது; தூம்பு - சலதாரை; சுருங்கையாகிய தூம்பென்க; "நீணிலம்வகுத்துநீர்நிரந்து வந்திழிதரச், சேணிலத்தியற்றிய சித்திரச்சுருங்கை சேர், சோணிலத்து வெய்யவாஞ் சொரிஞ்சுறத்தடங்கிடந்து" என்பது சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௧௧௩; "சுருங்கைவீதி மருங்கிற் போகி" என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, ௬. 'சுருங்கைத்தூம்பின்' என்பது 'பாய்தலின்' (அடி - ௧௭) என மேல்வருவதனோடு சென்றியையும்.

௬. கழீஇய - கழுவிய.

௭. எந்திரவாவி - வேண்டும்பொழுது நீரை நிறைத்தற்கும் வேண்டாதாயிற் போக்குதற்குமுரிய யந்திரங்களையுடைய பொய்கை; இஃது, இலவந்திகையெனவுங் கூறப்படும். இளைஞர் - ஆடவர்.

௮. ஆடிய - பூசிய. சாந்து - சந்தனம்.

௯. காவலன் - அரசன். புண்ணியநன்னாள் - புண்ணியத்தையுடைய நல்ல நக்ஷத்திரத்தில்; என்றது அரசனுடைய ஜன்மநக்ஷத்திரத்தி லென்றவாறு.

௧௦. சிவிறி கொம்பு என்னுமிரண்டும் நீர்வீசுங் கருவிவிசேடங்கள்; சிவிறியைப் பெருந்துருத்தியென்று கூறுவர்.

௯-௧௦. சிவிறிருக்குங்காறும் ஒருவ

மேலை மாதவர் பாதம் விளக்குஞ்
* சீல வுபாசகர் செங்கைநறு நீரு
மறஞ்செய் மாக்க ளகின்முதல் புகைத்து
நிறைந்த பந்தற் றசும்புவார் நீரு
கரு முறுப்புமுரா ணுருமற் கந்தவுத் தியினாற்
செறித்தலைப் போர்தஞ் செழுமணி நீரு
மென்றிந் நீரே யெங்கும் பாய்தலிற்
கன்றிய காராமு மிடங்கரு மீன்களு
மொன்றிய புலவொழி யுடம்பின வாகித்
உ0 தாமரை குவளை கழுநீ ராம்பற்
பூமிசை பரந்து பொறிவண் டார்ப்ப
விந்திர தனுவென விலங்கக ழுடுத்து

னுடைய [illegible], இற ந்தபின்பு அவன் இறந்ததிதியிலும் சிறப்புச் செய்யவேண்டுமென்பது தருமநூற் றுணிபு.

கக. மேலைமாதவர் - மேன்மையையுடைய முனிவர்; ஐ - சாரியை.

கஉ. சீலவுபாசகர் - பஞ்சசீலத்தையுடைய உபாஸகர்; பௌத்தரில், இல்லறம்நடத்தும் ஆடவரையும் மகளிரையும் முறையே உபாஸகரென்றும் உபாஸகைகளென்றுங் கூறுதல் மரபு.

கச. பந்தல் தசும்பு - தண்ணீர்ப்பந்தரிலுள்ள நீர்க்குடம்; இனி உலோகத்தாற் குழாய்வடிவமாகச் செய்யப்பட்ட உறுப்பினையுடைய தூபமுட்டியுமாம்; பந்தல்- அம்பணமெனவும் வழங்கும்; இதனை, "இம்புரிப் பகுவா யம்பண நிறைய" (நெடுநல்வாடை, கூசு.) என்பதில், 'அம்பணம்' என்பதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் 'பந்தல்' என்று பொருள் செய்திருத்தலா லுணர்க. வார்நீர்-ஒழுகுகின்றநீர். 'தசும்பமர்நீரும்' என்றும் பாடம்.

கரு. உறுப்பு முரணுறாமல்-உறுப்புக்கள் மாறுபடாமல்; "நேர்கட்டி செந்தேனிரியாசம் பச்சிலை, யார மகிலுறுப்போராறு" என்பதனால், உறுப்புக்களை அறிந்துகொள்க. கந்தவுத்தியினால் - சேர்ததற்குரிய வாசனைப் பண்டங்களால்; உத்தி-சேர்த்தல்; இது யுக்தியென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. 'கந்தபுந்தியினால்' என்றும்பாடம்.

கசு. 'செறித்தமைப் போர்தஞ் செழுமணி நீரும்' என்றும்பாடம்.

கஎ. 'எங்கும் பரத்தலின்' என்றும் பாடம்.

ரு - கஎ. சுருங்கைத்தூம்பிற் பாய்தலினென்க.

கஅ. கன்றிய-பகைமையிற்றழும்பிய. கராம் இடங்கர் என்னுமிரண்டும் முதலைச்சாதி விசேடங்கள்; "கொடுந்தாண் முதலையு மிடங்கருங் கராமும்" என்பது குறிஞ்சிப்பாட்டு, உருஎ.

கஎ-கக. பாய்தலிற் புலவொழிந்தன.

உ0. தாமரைமுதலிய மூன்றும் பகற்பூவென்றும், ஆம்பல் இராப்பூவென்றுங் கூறுவர் அடியார்க்குநல்லார்; இதனை, சிலப்பதிகாரம்,மனையறம்படுத்தகாதை, கச, கரு-ம் அடிகளின் விசேடவுரையிற் காண்க.

உக. மிசைபரந்து - மேலேபரவப்பெற்று; இவ்வெச்சம் காரணப்பொருட்டு. ஆர்ப்பப் பரந்தென்க.

உஉ. கலவைநீர் முதலியன பாயப்பெற்றுப் பலநிறப் பூக்களையுடைமையின், அகழிக்கு வானவில் உவமையாயிற்று; "சுந்த ரம்ம லர்க ளெண்ணெய் சுண்ணந் தாது குங்குமஞ், சந்த னக்கு ழம்பு மேற்ப ரந்து பாடி சூழ்ந்தக, ழந்த ரத்தரும்க் கேளைய ணிந்து சூழ்கி டந்ததோ, ரிந்தி ரத்த னுவின் வண்ண மென்ன தன்ன தகுமே" என்பது மேருமந்தரபுராணம், முதலாவது வைசயந்தன் முத்திச்சருக்கம்.

ரு - உஉ. கலவைநீரும் சாந்துகழிநீரும் விரைநீரும் நறுநீரும் வார்நீரும் மணிநீ

வச்சிரப் பொறிகள் வகைமாண் புடைய
கடிமதி லோங்கிய விடைநிலை வரைப்பிற்
உரு பசுமிளை பரந்து பல்பொறி நிறைந்த
வெள்ளிக் குன்ற முன்னிழிந் தன்ன
நெடுநிலை தோறு நிலாச்சுதை மலரும்
கொடியிடை வாயில் குறுகினள் புக்குக்
கடைகாப் பமைந்த காவ லாளர்
கூ0 மிடைகொண் டியங்கும் வியன்மலி மறுகும்
பன்மீன் விலைஞர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்
கண்ணொடை யாட்டியர் காழியர் கூவியர்

ரும் ஆகிய இந்நீர் சருங்கைத்தூம்பினால் எங்கும்பாய்தலின், உடம்பினவாகிப் பரத்தலான் இலங்கு அகழெனக.

உக. பொறிகள் - யந்திரங்கள்; அவற்றின் வகையைப் பின் வருவனவற்றாலுணர்க:—"மாற்றவர் மறப்படை மலைக்துமதில் பற்றி, னூற்றவரைக் கொல்லியொடு தூக்கியெறி பொறியுந், தோற்றமுறு பேய்களிற துற்றுபெரும் பாம்புங், கூற்றமன கழுகுதொடர் குந்தமொடு கோண்மா" எனவும், "விற்பொறிகள் வெய்யவிடு குதிரைதொடர், ரயில்வாள், கற்பொறிகள் பாவையன மாடமடு செந்தீக், கொற்புனைசெய் கொள்ளிபெருங் கொக்கெழில்செய் கூகை, கற்றலைக டிருக்கும்வலி நெருக்குமர நிலையே" எனவும், "செம்புருகு வெங்களிக ளுமிழ்வதிரிந்தெங்கும், வெம்புருகு வட்டமிழ்வ வெந்நெய்முகந் துமிழ்வ, வம்புமிழ்வ வேலுமிழ்வ கல்லுமிழ்வ வாகித், தம்புலன்களால்யவனர் தாட்படுத்த பொறியே" எனவும், "கரும்பொனியல் பன்றிகதநாகம்விடு சகடங், குரங்குபொரு தகரினொடு கூர்ந்தரிவ நன்னூல், பரந்தபசும் பொற்கொடிகள் பதாகையொடு கொழிக்குந், திருந்துமதி றெவ்வர்தலை பனிப்பத்திருந் தின்றே" எனவும்வருவன சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௧௨, ௧௩, ௧௪, ௧௫; "வளைவிற் பொறியுங், கருவிரலூகமுங் கல்லுமிழ் கவணும், பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுங், காய்பொன்னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந், தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்புங், கவையுங் கழுவும் புதையும் புழையு, மையவித் துலாமுங் கைபெய ரூசியுஞ், சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு,மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுங், கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவும்" என்பது சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, உ0எ - உக௬.

உஎ. கடிமதில் - காவலாகியமதில்; என்றது எளியெய்தாத உயர்ச்சியும் புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும் அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யலாந் தலையகலமும் கல்இட்டிகைகளாற் செய்யப்பட்டிருத்தலிற் குத்தப்படாமையுமுடைமதென்றவாறு.

உஅ - உசு. "உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி, னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல்" என்பது திருக்குறள், எசஉ.

உரு. மிளை - காவற்காடு.

உஎ. 'நெடுநிலைமனைதோறும்' என்றும்பாடம்.

உ-உஅ. கடந்து குறுகினள் புக்கெனக.

உக - உஅ. உள்ளிழிந்தன்னவாயில். புக்கு - புகுந்து.

உக. கடைகாப்பமைந்த - வாயில்காத்தற்கமைந்த.

கூ0. மிடைகொண்டு - நெருங்குதல் கொண்டு.

கூக. மீன்விலைஞர் - மீன்விலைப் பரதவர். உப்புப் பகருநர் - உப்புவிற்போர்; இவரை உமணரென்பர்; உமட்டியருமாம், அளவருமாம்; பகர்தல் - விற்றல்.

கூஉ. கண்ணொடையாட்டியர் - கள்ளை விற்கும் வலைச்சியர்; நொடை - விலை; "மீனொடுத்து நெற்குவைஇ" என்பது புறநானூறு, ௩௪௩. காழியர் - பிட்டவாணிகர். கூவியர் - அப்பவாணிகர்; "காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த" என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படை, ௩௭௭.

பைந்நிண விலைஞர் பாசவர் வாசவ
ரென்னுநர் மறுகு மிருங்கோ வேட்களுஞ்
௩௫ செம்பு செய்ஞ்ஞருங் கஞ்ச காரரும்
பைம்பொன் செய்ஞ்ஞரும் பொன்செய் கொல்லரு
மரங்கொ றச்சரு மண்ணீட் டாளரும்
வரந்தர வெழுதிய வோவிய மாக்களுந்
தோலின் றுன்னருந் துன்ன வினைஞரு
௪0 மாலைக் காரருங் காலக் கணிதரு
நலந்தரு பண்ணுந் திறனும் வாய்ப்ப
நிலங்கலங் கண்ட நிகழக் காட்டும்
பாண ரென்றிவர் பல்வகை மறுகும்
விலங்கரம் பொரூஉம் வெள்வளை போழ்நரோ
௪௫ டிலங்குமணி வினைஞ ரிரீஇய மறுகும்
வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிவ் விரண்டின்
கூத்தியல் பறிந்த கூத்தியர் மறுகும்

௩௩. பைந்நிண விலைஞர் - பசிய நிணம் விற்போர்; என்றது ஆட்டுவாணிகரை. பாசவர் - இலையமுதிடுவோர்; அன்றிக் கயிறுதிரித்துவிற்போரும், பச்சிறைச்சி சூட்டிறைச்சி விற்போருமாம். வாசவர் - பஞ்சவாசம் விற்போர்; அவை, "தக்கோலந் தீம்பூத் தகைசா லிலவங்கங், கற்பூரஞ் சாதியோ டைந்து." என்பன.

௩௪. கோவேட்கள் - குயவர்; இப்பெயர் வேட்கோவரெனவும் வழங்கும்.

௩௫. செம்பு செய்ஞ்ஞர் - செம்புகொட்டிகள். 'செய்நரும்' என்றும் பாடம். கஞ்சகாரர் - வெண்கலக்கன்னார்; கஞ்சம் - வெண்கலம்.

௩௬. பைம்பொன் செய்ஞ்ஞர் - பொற்பணிசெய்வோர். 'செய்நரும்' என்றும் பாடம். பொன்செய்கொல்லர் - உருக்குத் தட்டார்.

௩௭. மரங்கொல்தச்சர் - மரத்தைவெட்டுந்தச்சர்; கொல்லல் - வெட்டல். மண்ணீட்டாளர் - சிற்பாசாரிகள்; அன்றிச் சுதையாற் பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவாரென்றுமாம்; மண் - சுண்டுச்சுதை; "மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர்" என்பது திருக்குறள், ௫எசு.

௩௮. ஓவியமாக்கள் - சித்திரகாரிகள். 'வரந்தரவெழுதும்' என்றும்பாடம்.

௩௯. தோலின்துன்னர் - உறைகாரரும் பறம்பர்முதலாயினரும். 'தோலின்றொழினரும்' என்றும்பாடம். துன்னவினைஞர் - தையற்காரர்.

௪0. மாலைக்காரர் - மாலைதொடுப்போர். காலக்கணிதர் - சோதிடநூலோர்; இவர்கள் கணிகளெனவுங் கூறப்படுவர்

௪௧. பண் - இசை; பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியென்னும் பெரும்பண்ணுமாம்; திறம் - அவற்றின்கிளைகள்; அவை இருபத்தொருவகைப்படும்.

௪௨. நிலம் - மூவகைத்தானம்; அவை எழுத்தும் அசையும் சீரும். கலம் - யாழ். கண்டம் - குரல்.

௪௩. பாணர் - இசைக்காரர். இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும், மண்டைப்பாணருமெனப் பாணர் பலவகையினராவார்.

௪௪. விலங்கரம் - வாளரம்; விலங்கு - குறுக்கு. வளைபோழ்நர் - சங்கறுப்பார்.

௪௫. மணிவினைஞர் - முத்துக்கோப்பார்.

௪௬. வேத்தியல் - அகக்கூத்து. பொதுவியல் - புறக்கூத்து.

௪௭. கூத்தியல்பு - கூத்தினிலக்கணம். கூத்தியர் - பதியிலார்.

பால்வே றுக வெண்வகைப் பட்ட
கூலங் குவைஇய கூல மறுகு
௫0 மாகதர் சூதர்வே தாளிகர் மறுகும்
போகம் புரக்கும் பொதுவர்பொலி மறுகுங்
கண்ணுழை கல்லா நுண்ணூற் கைவினை
வண்ண வறுவையர் வளந்திகழ் மறுகும்
பொன்னுரை காண்போர் நன்பனை மறுகும்
௫௫ பன்மணி பகர்வோர் மன்னிய மறுகு
மறையோ ரருந்தொழில குறையா மறுகு
மாசியன் மறுகு மமைச்சியன் மறுகு
மெனைப்பெருந் தொழில்செ யேனோர் மறுகு
மன்றமும் பொதியிலுஞ் சந்தியுஞ் சதுக்கமும்
௬0 புதுக்கோள் யானையும் பொற்றார்ப் புரவியுங்
கதிக்குற வடிப்போர் கவின்பெறு வீதியுஞ்
சேணோங் கருவி தாழ்ந்தசெய் குன்றமும்
வேணவா மிகுக்கும் விரைமரக் காவும்

---

௪௮. பால் - பகுதி.

௪௯. குவைஇய-குவித்த. கூலமறுகு கூலக்கடை.

௪௮ - ௪௯. எண்வகைக்கூலங்களாவன: "நெல்லுப் புல்லு வரகு தினை சாமை, யிறுங்கு தோரையொடு கழைவிளை நெல்லே." என்பன; கூலம் பதினெண்வகைத்தென்பர் கூத்தநூலார்.

௫0. மாகதர்-இருந்தேத்துவார். சூதர்-நின்றேத்துவார். வேதாளிகர்-வைதாளியாடுவார்; "சூதர் வாழ்த்த மாகதர் நுவல, வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப" என்பது மதுரைக்காஞ்சி, ௬௭0 - ௬௭௧.

௫௧. பொதுவர்-பொதுமகளிர். 'போகம்புரக்குமுழவர்' என்றும் பாடம்.

௫௨. நுழைகல்லா-நுழையாத. 'நுண்ணூற் கைவினை' என்றும் பாடம்.

௫௩. வண்ணவறுவையர் - பலநிறங்களையுடைய உடைநெய்வோர்; புடைவை விற்பாருமாம்.

௫௪. பொன்னுரைகாண்போர் - பொன்னை உரைத்தவுரையை அறுதியிடும் பொன்வாணிகர்.

௫௫. பன்மணிபகர்வோர் - பலவகைப்பட்ட இரத்தினங்களை விற்கும் வாணிகர்.

௫௬. அந்தணர் வீதி.

௫௭. இராசப்பெருந்தெருவும் மந்திரிகள் வீதியும்.

௫௮ எனை - எனை; விகாரம். ஏனோர்-சேனாபதிகள் முதலியோர்.

௫௯. மன்றம் - ஊர்க்குரவோர் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி. பொதியில் - அம்பலம். 'மன்றமுங்கவலையும்' என்றும் பாடம். சந்தி - முச்சந்தியும் ஐஞ்சந்தியும். சதுக்கம் - நாற்சந்தி; "சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு, மன்றமும் பொதியிலும்" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, ௨௨௫ - ௨௨௬.

௬0. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடிக்கப்பட்டுவந்த யானை. பொற்றார்ப்புரவி - பொன்னாலாகிய கிண்கிணிமாலையையணிந்த குதிரை.

௬௧. கதிக்குற - நடையில் மேம்பாடுற. வடிப்போர் - பயிற்றும் யானைப்பாகரும், அச்சுவவாரியரும்; வடித்தல் - பயிற்றல்; "வடிகயி றுய்த்து" என்பது சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௩0௨. 'கவின்கொள் வீதியும்' என்றும் பாடம்.

௬௨. சேண் - நெடுந்தூரம். செய்குன்றம் - கட்டுமலை.

௬௩. வேணவா-வேட்கையாலுண்டாகிய அவா; வேட்கையாவது பொருள்

விண்ணவர் தங்கள் விசும்பிட மறந்து
௬௫ நண்ணுதற் கொத்த நன்னீ ரிடங்களுஞ்
சாலையுங் கூடமுந் தமனியப் பொதியிலுங்
கோலங் குயின்ற கொள்கை யிடங்களுங்
கண்டுமகிழ் வுற்றுக் கொண்ட வேடமோ

கண்மேற்றேன்றும் பற்றுள்ளம்; அவா வாவது அப்பொருள்களைப் பெறவேண்டுமென்று மேன்மேல் நிகழும் ஆசை; "செய்யுண மருங்கின் வேட்கை யென்னு, மையெ னிறுதி யவாமுன் வரினே, மெய்யொடுங் கெடுத லென்மனார் புலவர், டகார ணகார மாதல் வேண்டும்." என்னுந் தொல்காப்பியம், உயிர்மயங்கியற் சூத்திரத்தால் முடித்துக்கொள்க.

௬௪. 'விசும்பிடை' என்றும் பாடம்.

௬௫. நீரிடங்கள் - பொய்கை முதலியவைகள்.

௬௬. சாலை - அறச்சாலைகள். தமனியப்பொதியில் - பொன்னுலாகிய அம்பலம்; 'பொன்னம்பலமு முண்டு' என்பர் அடியார்க்குநல்லார்; "கண்ணிலாக் கவர்வன கனக கூடமும்" என்று சூளாமணியில் நகர வருணனையில் வருதல் காண்க.

௬௭. கோலங்குயின்ற - சித்திரமெழுதப்பெற்ற. கொள்கையிடங்கள் - விரதங்களை அனுட்டித்திருத்தற்குரிய தவச்சாலைகள்; கொள்கை - விரதம்; "தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்" என்பது திருமுருகாற்றுப்படை, அ௯; "கோவலன் சென்றக் கொள்கையி னிருந்த, காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி" என்பது சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண் காதை, கடு - க௬.

உக-௬௮. வியன்மலி மறுகு முதற்கொள்கையிடங்களிறுதியாகவுள்ள இடவிசேடங்களைக் (மணிமேகலை) கண்டெனக. இவ்வடிகளிற்போலப் பற்பலசாதியாருடைய குடியிருப்புக்களையும் இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல்காண்க; அது வருமாறு:—"வேயா மாடமும் வியன்கல விருக்கையு, மான்கட் காலதர் மாளிகை யிடங்களுங், கயவாய் மருங்கிற் காண்போர்த் தடுக்கும், பயனற வறியா யவன ரிருக்கையுங், கலந்தரு திருவிற் புலம்பெயர் மாக்கள், கலந்திருந் துறையு மிலங்குநீர் வரைப்பும், வண்ணமுஞ் சுண்ணமுந் தண்ணறுஞ் சாந்தமும், பூவும் புகையு மேவிய விரையும், பகர்வனர் திரிதரு நகர வீதியும், பட்டினு மயிரினும் பருத்தி நூலினுங், கட்டு நுண்வினைக் காருக ரிருக்கையு, மாரமு மகிலுந் தூசுந் துகிரு, மாசறு முத்து மணியும் பொன்னு, மருங்கல வெறுக்கையோ டளந்துகடை யறியா, வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகும், பால்வகை தெரிந்த பகுதிப் பண்டமொடு, கூலங் குவித்த கூல வீதியுங், காழியர் கூவியர் கண்ணொடை யாட்டியர், மீன்விலைப் பரதவர் வெள்ளுப்புப் பகருநர், பாசவர் வாசவர் பன்னிண விலைஞரோ, டோசுநர் செறிந்த வூன்மலி யிருக்கையுங், கஞ்ச காரருஞ் செம்புசெய் குநரு, மரங்கொ றச்சருங் கருங்கைக் கொல்லருங், கண்ணுள் வினைஞரு மண்ணீட் டாளரும், பொன்செய் கொல்லரு நன்கலந் தருநருந், துன்ன காரருந் தோலின் றுன்னருங், கிழியினுங் கிடையினுந் தொழில்பல பெருக்கிப், பழுதில் செய்வினைப் பால்கெழு மாக்களுங், குழலினும் யாழினுங் குரன்முத லேழும், வழுவின் றிசைத்து வழித்திறங் காட்டு, மரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பா ணிருக்கையுஞ், சிறுகுறுங் கைவினைப் பிறர்வினை யாளரொடு, மறுவின்றி விளங்கு மருவூர்ப் பாக்கமுங், கோவியன் வீதியுங் கொடிதேர் வீதியும், பீடிகைத் தெருவும் பெருங்குடி வாணிகர், மாட மறுகு மறையோ ரிருக்கையும், வீழ்குடி யுழவரொடு விளங்கிய கொள்கை, யாயுள் வேதருங் காலக் கணிதரும், பால்வகை தெரிந்த பன்முறை யிருக்கையுந், திருமணி குயிற்றுநர் சிறந்த கொள்கையொ, டணிவளை போழுந ரகன்பெரு வீதியுஞ், சூதர் மாகதர் வேதா ளிகரொடு, நாழிகைக் கணக்கர் நலம்பெறு கண்ணுளர், காவற் கணிகைய ராடற் கூத்தியர், பூவிலை மடந்தைய ரேவற் சிலதியர், பயிறொ

டந்தர சாரிக ளமர்ந்தினி துறையு
எ0 மிந்திர விகார மேனவெழில் பெற்று
நவையறு நாத னல்லறம் பகர்வோ
ருறையும் பள்ளிபுக் கிறைவனை நல்லான்
கோவலன் ருதை மாதவம் புரிந்தோன்
பாதம் பணிந்துதன் பாத்திர தானமுந்
எரு தானப் பயத்தாற் சாவக மன்னவ
னானமொன் றின்றி யுலகாள் செல்வமுங்

பூழிற் குயிலுவர் பன்முறைக் கருவியர்
நகைவே ழம்பரொடு வகைதெரி யிரு
கையுங், கடும்பரி கடவுநர் களிற்றின்
பாகர், நெடுந்தே ரூருநர் கடுங்கண் மறவ
ரிருந்துபுறஞ் சுற்றிய பெரும்பா யிரு
கையும், பீடுகெழு சிறப்பிற் பெரியோ
மல்கிய, பாடல்சால் சிறப்பிற் பட்டி
னப் பாக்கமும்" (சிலப்பதிகாரம், இ
ந்திரவிழவூரெடுத்தகாதை, எ - ருஅ.)

சுக. அந்தரசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள்
அமர்ந்து - விரும்பி.

எ0. இந்திரவிகாரம்-புத்தனாலயத்தில்
இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்கு
'விகாரம் - கையாற் கருவியாற் பண்ணா
து மனத்தால் நிருமித்தல்' என்பர் அடி
யார்க்கு நல்லார்; இதனை, சிலப்பதிகா
ரம், நாடுகாண்காதை, கூ - ம் அடியுரை
யிற்காண்க.

சுக - எ0. இந்திர விகாரமென்றது
காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் புத்தசைத்தி
யத்துள்ள எழரங்கினையும்; இஃது, 'அந்
தர சாரிக ளமர்ந்தினி துறையும்' என்ப
தனாற் பெறப்பட்டது; "அந்தர சாரிக
ளறைந்தனர் சாற்று, மிந்திர விகார மே
ழுடன் போகி" (நாடுகாண்காதை, கக-
கச) எனவும், "இந்திர விகார மேழு
டன் புக்காங், கந்தர சாரிக ளாஙறப்
பதின்மர்" (நீர்ப்படைக்காதை, கஉ-
கரு) எனவும் சிலப்பதிகாரத்து வருதல்
காண்க.

எக. நவை - குற்றம். நாதன் - புத்
தன். நல்லறம் - அருளறம். பகர்வோர்-
சங்கத்தார்.

எஉ. பள்ளி - தவத்தோருறைவிடம்;
"ஐயருறை பள்ளியிடம்" என்பது சீவ
கசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம்,
உஉக.

எ0 - எஉ. இந்திரவிகாரம் பள்ளிக்கு
உவமம்.

எக. கோவலன்றாதை - மாசாத்து
வான்; இவன், மதுரையிற் கோவலன்
கொலையுண்டது முதலியவற்றை மாட
லனென்னும் மறையவன்கூறக்கேட்டுத்
தன் பொருளையெல்லாம் தானஞ்செய்து
விட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் புத்த
சைத்தியத்துள்ள எழுவிகாரங்களிலுமிரு
ந்து நோற்கும் பௌத்தமுனிவர்களுக்கு
முன்னே சென்று துறவுபூண்டானாத
லின், மாதவம்புரிந்தோனென்றார்; இத
னை, "மைந்தற் குற்றது மடந்தைக் குற்ற
துஞ், செங்கோல் வேந்தற் குற்றதுங்
கேட்டுக், கோவலன் றாதை கொடுந்துய
ரெய்தி, மாபெருந் தானம் வான்பொரு
ளீத்தாங், கிந்திர விகார மேழுடன் புக்
காங், கந்தர சாரிக ளாறைம் பதின்மர்,
பிறந்த யாக்கைப் பிறப்பற முயன்
று, துறந்தோர் தம்முன் றுறவி யெய்
தவும்" (நீர்ப்படைக்காதை, அஅ - கூ.)
"மாசாத்துவான் றுறவுங் கேட்டாயோ" (வா
ழ்த்துக்காதை, உரைப்பாட்டுமடை)
எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதலாலும்,
இக்காதையிற் பின்னேவரும் 'தையல்
கேள்' (அடி - கக) என்பது முதலியவ
ற்றாலும் அறிந்துகொள்க.

எச. தன் பாத்திரதானம் - தன்கை
யிலுள்ள அமுதசுரபியென்னும் பாத்திர
த்தாற் செய்யப்படும் அன்னதானம்.

எரு. தானப்பயம் - முற்பிறப்பிற்செ
ய்த அன்னதானத்தாலுண்டாகிய புண்
ணியம்; பயம் - பிரயோசனம். சாவகம
ன்னவன் - சாவகநாட்டரசனாகிய புண்
ணியராசன்.

எரு - எக. உலகாளுதற்குக்காரணம்
தானப்பயன்.

செல்வற் கொணர்ந்தத் தீவகப் பீடிகை
யொல்காது காட்டப் பிறப்பினை யுணர்ந்தது
முணர்ந்தோன் முன்ன ருயர்தெய்வந் தோன்றி
அ0 மனங்கவல் கெடுத்தது மாநகர் கடல்கொள
வறவண ரடிகளுந் தாயரு மாங்குவிட்
டிறவா திப்பதிப் புகுந்தது கேட்டதுஞ்
சாவக மன்னன் றன்னா டெய்தத்
தீவகம் விட்டுத் திருநகர் புகுந்ததும்
அரு புக்கபி னந்தப் பொய்யுரு வுடனே
தக்க சமயிக டந்திறங் கேட்டது
மவ்வவர் சமயத் தறிபொரு ளெல்லாஞ்
செவ்வி தன்மையிற் சிந்தைவை யாதது
நாத னல்லறங் கேட்டலை விரும்பி
கூ0 மாதவற் றேர்ந்து வந்த வண்ணமுஞ்
சொல்லின ளாதலிற் றூயோய் நின்னையென்
னல்வினைப் பயன்கொ ணுன்கண் டதுவெனத்
தையல் கேணின் றாதையுந் தாயுஞ்
செய்ததீ வினையிற் செழுநகர் கேடுறத்
கூரு துன்புற விளிந்தமை கேட்டுச் சுகத
னன்புகொ ளறத்திற் கருகனே னுதலின்

எஎ. செல்வற்கொணர்ந்து - புண்ணியராசனை அழைத்துவந்து. பீடிகை - புத்தபீடிகை.

எஅ. ஒல்காது - தளராது.

எஎ - எஅ. பீடிகையைக்காட்ட.

எகூ. உணர்ந்தோன் - புண்ணியராசன். தெய்வம் - தீவதிலகை.

அ0. மனங்கவல் கெடுத்ததும் - உள்ளம் கவலைகொள்ளுதலைக் கெடுத்ததும்; கவல் - கவலுதல்; முதனிலைத் தொழிற் பெயர். நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

அஉ. இப்பதியென்றது, வஞ்சியை. கேட்டதும் - (தீவதிலகையால்) தான் கேட்டதும்.

அங. சாவகமன்னன் - புண்ணியராசன்.

அச. தீவகம் - மணிபல்லவம்.

அரு. புக்கபின் - புகுந்து கண்ணகி கோட்டம் தொழுதபின். பொய்யுரு - மாதவன்வடிவு.

அசு. சமயிகள் - அளவைவாதிமுதலியோர்.

அஅ. செவ்விது அன்மையின் - திருத்தமுடையன அல்லாமையின்; செவ்வி து - பன்மையொருமைமயக்கம்.

அகூ. நாதனல்லறம் - புத்தன் கூறிய தருமங்களை.

கூ0. மாதவற்றேர்ந்து - அறவணவடிகளைத்தேடி.

கூக. 'தூயோய்' என்றது முதலியன கோவலன்றாதை வார்த்தை.

கூங. தையல் - விளி. தாதையும் தாயும் - கோவலனுங் கண்ணகியும்.

கூச. தீவினை - முற்பிறப்பிற் சங்கமனைக் கொல்வித்ததனாலாகிய பாவம். நகர்-மதுரை. 'திருநகர்' என்றும் பாடம்.

கூரு. விளிந்தமை - இறந்தமை. 'விளைந்தமை' என்றும் பாடம். சுகதன் - புத்தன்; நல்ல வருகையையுடையவனென்று பொருள்; நல்ல நடையையுடையவனென்றுமாம்.

கூச - கூரு. தீவினையிற் கொலையுண்டிறந்தமையைக்கேட்டு.

கூசு. அன்புகொள் அறம் - நல்லறம். அருகன் - பக்குவி.

மனைத்திற வாழ்க்கையை மாயமென் றுணர்ந்து
தினைத்தனை யாயினுஞ் செல்வமும் யாக்கையு
நிலையா வென்றே நிலைபெற வுணர்ந்தே
௧00 மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்
புரிந்த யானிப் பூங்கொடிப் பெயர்ப்படூஉந்
திருந்திய நன்னகர் சேர்ந்தது கேளாய்
குடக்கோச் சேரலன் குட்டுவர் பெருந்தகை
விடர்ச்சிலை பொறித்த வேந்தன் முன்னாட்
௧0௫ டுப்படு செவ்வாய்த் துடியிடை யாரொடு
மிப்பொழில் புகுந்தாங் கிருந்த வெல்லையு
ளிலங்கா தீவத்துச் சமனொளி யென்னுஞ்
சிலம்பினை யெய்தி வலங்கொண்டு மீளுந்
தரும சாரணர் தங்கிய குணத்தோர்

௯௭. மனைத்திறவாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கை. மாயம் - பொய்.

௯௮. தினைத்தனையாயினும் - தினையளவாவது.

௧00. பௌத்ததருமம் பூர்வோத்தரவிரோதமில்லாததென்பராதலின், 'மலையாவறத்தின்' என்றார்; மலைதல் - மாறுபடல்; "முரணாத் திருவறம்" [அடி - ௯] என்றும், "முன்பின் மலையா மங்கல மொழியின்" [அடி - ௨௯௧] என்றும் ௫0 - ம் காதையில் வருதல்காண்க. புரிந்தேன் - செய்தேன்.

௧0௧. கொடி - வஞ்சி.

௧0௨. நகர் - வஞ்சிநகர்.

௧0௧ - ௧0௨. இந்நகர், "பொற்கொடிப் பெயர்ப்படூஉம் பொன்னகர்" என்று முன்னுங்கூறப்பட்டது; ௨௯ - ம் காதை, ௯௨.

௧0௩. குடக்கோச் சேரலன் - மேனாட்டிற்கு அரசனாகிய சேரன்; குடக்கு - மேற்கு; கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்றாகிய குடநாட்டிற்கு அரசனென்பதுபற்றிக் குடக்கோவென்றாரெனினுமமையும் குட்டுவர் பெருந்தகை - குட்டநாட்டார்க்கு அரசன்; குட்டமும் கொடுந்தமிழ் நாடுகளுள் ஒன்று; "குடவர் கோவே" (சிலப்பதிகாரம், நீர்ப்படைக்காதை, ௯௪.) எனவும், "இயறேர்க் குட்டுவன்" (சிறுபாணாற்றுப்படை, ௪௯.) எனவும் வந்திருத்தல்காண்க.

௧0௪. விடர்ச்சிலைபொறித்தவேந்தன் - நெடுஞ்சேரலாதன்; இவன் வடநாட்டரசர்களைவென்று சென்று இமயமலையில் தமது இலச்சினையாகிய விற்பொறியைப்பொறித்தமையால், இமயவரம்பனெனவும், விடர்ச்சிலைபொறித்த வேந்தனெனவும் பெயர்பெற்றான்; இவனை, இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனெனவுங் கூறுவர்; இது, பதிற்றுப்பத்தில் இரண்டாம் பத்தாலுணரப்படும்; "இமயஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி, மாண்வினை நெடுந்தேர் வானவன்" எனப் புறநானூற்றிலும் (௩௯) "விடர்ச்சிலை பொறித்த விறலோன்" எனச் சிலப்பதிகாரம், நடுகற்காதையிலும் (௧௯) இவன் கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

௧0௫. துப்பு-பவளம். துடி-உடுக்கை.

௧0௩ - ௧0௬. சேரலனும் பெருந்தகையுமாகிய வேந்தன் முன்னொருகாலத்துத் துடியிடையாரொடும் இப்பொழிலிற்புகுந்து இருந்தவிடத்தென்க.

௧0௯. 'தருமசாதனர்'என்றும் பாடம்.

௧0௭ - ௧0௯. இலங்கைத்தீவத்துள்ள சமனொளியென்னுமலையையடைந்து வலங்கொண்டு மீண்ட சாரணர். இம்மலை, சமந்தமென்றும் சமந்தகூடமென்றும் பெயர்பெறும். இதன் விவரணம், இந்நூல் ௧௧-ம் காதை, ௨௨ - ம் அடிக்குறிப்பிற் கூறப்பட்டது. தங்கிய குணத்தோர் - குணங்கள் தங்கப்பெற்றோர்.

கக௦ கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோ
ரரைசற் கேது வவ்வழி நிகழ்தலிற்
புரையோர் தாமுமிப் பூம்பொழி லிழிந்து
கற்றலத் திருந்துழிக் காவலன் விரும்பி
முற்றவ முடைமையின் முனிகளை யேத்திப்
ககரு பங்கயச் சேவடி விளக்கிப் பான்மையி
னங்கவர்க் கறுசுவை நால்வகை யமிழ்தம்
பாத்திரத் தளித்துப் பலபல சிறப்பொடு
வேத்தவை யாரொடு மேத்தின னிறைஞ்சலிற்
பிறப்பிற் றுன்பமும் பிறவா வின்பமு
கஉ௦ மறத்தகை முதல்வ னருளிய வாய்மை
யின்ப வாரமு திறைவன் செவிமுதற்
றுன்ப நீங்கச் சொரியு மந்நா
ணின்பெருந் தாதைக் கொன்பது வழிமுறை
முன்னோன் கோவலன் மன்னவன் றனக்கு
கஉரு நீங்காக் காதற் பாங்க னாதலிற்
றாங்கா நல்லறந் தானுங் கேட்டு
முன்னோர் முறைமையிற் படைத்ததை யன்றித்
தன்னா னியன்ற தனம்பல கோடி
யெழுநா ளெல்லையு ளிரவலர்க் கீத்துத்

கக௦. முகிற்படலம்-மேகக்கூட்டம். ககனம்-ஆகாயம்; ககனத்தியங்கல் இருத்திகளில் ஒன்று.

ககக. அரசற்கு - இமயவரம்பனுக்கு. ஏது அவ்வழி நிகழ்தலின் - நல்வினையாகிய காரணம் பயனளித்தற்கு அவ்விடத்தே தோற்றுதலினாலே.

ககஉ. புரையோர் - மேற்கூறிய தருமசாரணர்.

க௦௯ - ககஉ. சாரணரும் குணத்தோரும் இயங்குவோருமாகிய புரையோர்.

ககரு. கற்றலத்து - சிலாதலத்தில். காவலன் - சேரன்.

க௦௪ - ககரு. வேந்தன் இருந்தவெல்லையுள் அவனுக்கு ஏது நிகழ்தலிற் புரையோரும் இழிந்து அப்பொழிலிற் கற்றலத்திருந்தபொழுது.

ககச. முனிகளை - தருமசாரணரை.

ககசு. அறுசுவையாவன:—கைப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பு என்பன. நால்வகையமிழ்தமாவன:— உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன; உஅ-ம் காதை, உ௪க; அமிழ்தம் - உணவு.

ககஅ. 'வேந்தனிறைஞ்சலின்' என்றும் பாடம்.

ககரு - ககஅ. காவலன், விரும்பி ஏத்தி விளக்கி அளிக்க ஏத்தி இறைஞ்சலினெனக.

கஉ௦. அறத்தகைமுதல்வன் - புத்தன்; தருமராசனென்றவாறு. வாய்மை-நால்வகைச்சத்தியம்.

ககக - கஉ௦:—உ - ம் காதை, சுச - சுஎ; ரு௦ - ம் காதை, கஅசு - கஅஅ.

கஉக. இறைவன் செவிமுதல் - அரசனுடைய செவியிடத்தே.

கஉ௦-கஉக. வாய்மையாகிய அமுதை.

கஉரு. நின்பெருந்தாதைக்கு - உனது தந்தையாகியகோவலனுக்கு.

கஉச. கோவலன் - அவன்பெயர்.

கஉஎ. முறைமையின்-நல்வழியாலே.

கஉக. எழுநாளென்றல் ஒரு மரபு.

கூ0 தொழுதவம் புரிந்தோன் சுகதற் கேற்றிய
வானேங்கு சிமையத்து வாலொளிச் சயித்த
மீனோர்க் கெல்லா மிடர்கெட வியன்றது
கண்டு தொழுதேத்துங் காதலின் வந்தித்
தண்டாக் காட்சித் தவத்தோ ரருளிக்
கூரு காவிரிப் பட்டினங் கடல்கொளு மென்றவத்
தூவுரை கேட்டுத் துணிந்திவ ணிருந்த
தின்னுங் கேளாய் நன்னெறி மாதே
தீவினை யுருப்பச் சென்றநில ரூதையுந்
தேவரிற் றோற்றிமுற் செய்தவப் பயத்தா
கச0 லாங்கத் தீவினை யின்னுந் துய்த்துப்
பூங்கொடி முன்னவன் போதியி னல்லறந்
தாங்கிய தவத்தாற் றன்றவந் தாங்கிக்
காதலி தன்னொடு கபிலையம் பதியி
னாத னல்லறங் கேட்டுவீ டெய்துமென்
கசரு றற்புதக் கிளவி யறிந்தோர் கூறச்
சொற்பய னுணர்ந்தேன் றோகை யானு
மந்நா ளாங்கவ னறநெறி கேட்குவ

கூ0. புரிந்தோன் - முற்கூறிய முன்னோனாகிய கோவலன். சுகதற்கு - புதனுக்கு.

கூக. சிமையத்து - மலையில். வாலொளிச் சயித்தம் - வெள்ளிய ஒளியையுடைய ஆலயம்; சயித்தம் - சைத்திய மென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. 'வால் வளைச்சயித்தம்' என்றும் பாடம்.

கூஉ. ஈனோர்க்கு - இவ்வுலகத்தோர்க்கு; "ஈனோர்க் குரைப்பாம் பதிகத்து ளியன்ற வாறே" என்பது சீவகசிந்தாமணி, பதிகம், உச.

கூச. தண்டாக் காட்சி - நீங்காத அறிவு.

கூக - கூச. இத்தவத்தோரென்றது ஆண்டுள்ள முனிவர்களை.

கூசு. யான் இவ்விடமிருந்தது தூவுரைகேட்டமையாலேயேயென்க. 'துணிந்தியானிருந்தது' என்றும் பாடம்.

இதுகாறும், தான் துறந்ததற்கும் வஞ்சிநகரடைந்ததற்கும் ஆண்டேவதிவதற்குங் காரணங்கூறிய மாசாத்துவான், மேலே பெரியோர் தனக்குக்கூறிய செய்தி முதலியன கூறுவான்.

கூஅ. சென்ற - கொலையுண்டிறந்த.

கூகூ. முற்செய்தவப்பயத்தால் தேவரிற் றோற்றியென்க.

கச0. ஆங்கத்தீவினை - முற்கூறிய தீவினையின் பயனை. துய்த்து - அனுபவித்து.

கசக. பூங்கொடி - விளி. முன்னவன் - புத்தன். போதி - அரசமரம்; ஞானமுமாம்.

கசங. காதலி - கண்ணகி. கபிலையம் பதி - கபிலநகர்; இது புத்தன்பிறந்த இடம்; கபிலவஸ்துவென்றுங் கூறப்படும்.

கசச. நாதன் - புத்தன். எய்தும் - அடைவான்.

கசரு. கிளவி - சொல்.

கசசு. பயன் - பிரயோசனம். தோகை - விளி.

கசஎ. அவனறநெறி - புத்தனுபதேசிக்கும் அறவழிகளை. 'அறநெறி கூடுவேன்' என்றும் பாடம்.

கசசு - கசஎ. யானும் அறநெறிகேட்குவன்

னின்னது தன்மையந் நெடுநிலைக் கந்திற் றுன்னிய
துவதிக னுரையிற் றுணிந்தனை யன்றே
கடுO தவநெறி யறவண னன் சாற்றக் கேட்டன
னாங்கவன் றானுநின் னறத்திற் கேதுப்
பூங்கொடி கச்சி மாநக ராதலின்
மற்றம் மாநகர் மாதவன் பெயர்நாட்
பொற்றொடி தாயரு மப்பதிப் படர்ந்தன
கடுரு ரன்னதை யன்றியு மணியிழை கேளாய்
பொன்னெயிற் காஞ்சி நாடுகவி னழிந்து
மன்னுயிர் மடிய மழைவளங் கரத்தலி
னந்நகர் மாதவர்க் கைய மிடுவோ
ரின்மையி னிந்நக ரெய்தினர் காணா
கசுO யாருயிர் மருந்தே யந்நாட் டகவயிற்
காரெனத் தோன்றிக் காத்தனின் கடனென
வருந்தவ னருள வாயிழை வணங்கித்
திருந்திய பாத்திரஞ் செங்கையி னேந்திக்
கொடிமதின் மூதூர்க் குடக்கணின் றோங்கி
கசுரு வடதிசை மருங்கின் வானத் தியங்கித்
தேவர் கோமான் காவன் மாநகர்
மண்மிசைக் கிடந்தென வளந்தலை மயங்கிய
பொன்னகர் வறிதாப் புல்லென் றுயது
கண்டுளங் கசிந்த வொண்டொடி நங்கை

கசஅ. நின்னது தன்மை-உனது பிற் காலச் செய்தியை.

கசஅ - கசகூ. நின்னது தன்மையைத் துவதிகனுரையால் தெளிந்தாயன்றே.

கடுO. (கந்திற்பாவையால் நீ அறிந் தாயென்பதை) அறவணவடிகள் சொல் லக்கேட்டேன்.

கடுக. அவன்றானும் - அறவணவடி களும். ஏது-ஏதுநிகழ்ச்சிக்குரிய இடம்.

கடுஉ. பூங்கொடி - விளி.

கடுச. பொற்றொடிதாயரும் - உனது தாயராகிய மாதவியும் சுதமதியும்.

கடுரு - கடுச. பெயர்நாளில் தாயரும் உடன் சென்றார்.

கடுகூ. காஞ்சிநாடு - காஞ்சிநகரத்தை யுடைய நாடு.

கடுஎ. மடிய - இறக்க.

கடுஅ. ஐயம் - பிச்சை.

கடுகூ. எய்தினர் - (அம்மாதவர்) வந் தார்.

கசுக. காரை உவமைகூறினார், இவள் கைம்மாறுகருதாமலளிக்கின்றமையின்; "கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரி மாட், டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுல கு." என்பது திருக்குறள், உகக.

கசுஉ. மாசாத்துவானை அருந்தவனெ ன்றார், துறவுபூண்டமையின்.

கசுச. மூதூர்க்குடக்கண் - பழைமை யாகிய வஞ்சி நகரத்தின் மேற்றிசைக் கண்ணே.

கசுகூ. மாநகர் - அமராவதி.

கசுஅ. பொன்னகர் - காஞ்சிநகர். வறி தாப் புல்லென்றுயது - செல்வமின்றிப் பொலிவிழந்திருந்ததை.

கசுகூ. நங்கை - மணிமேகலை.

களO பொற்கொடி மூதூர்ப் புரிசைவலங் கொண்டு
நடுநக ரெல்லை நண்ணின னிழிந்து
தொடுகழற் கிள்ளி துணையிளங் கிள்ளி
செம்பொன் மாச்சினைத் திருமணிப் பாசடைப்
பைம்பூம் போதிப் பகவற் கியற்றிய
களரு சேதியந் தொழுது தென்மேற் காகத்
தாதணி பூம்பொழி ருன்சென் றெய்தலும்
வையங் காவலன் றன்பாற் சென்று
கைதொழு திறைஞ்சிக் கஞ்சுக னுரைப்போன்
கோவலன் மடந்தை குணதவம் புரிந்தோ
கஅO ளுவலந் தீவிற் றுனனி மிக்கோ
ளங்கையி னேந்திய வமுத சுரபியொடு
தங்கா திப்பதித் தருமத வனத்தே
வந்து தோன்றினள் மாமழை போலெனா
மந்திரச் சுற்றமொடு மன்னனும் விரும்பிக்
கஅரு கந்திற் பாவை கட்டுரை யெல்லாம்
வாயா கின்றென வந்தித் தேத்தி
யாய்வளை நல்லா டன்னுழைச் சென்று
செங்கோல் கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ

களO. புரிசை - மதில்.

களஉ. தொடுகழற் கிள்ளியின் தம்பியாகிய இளங்கிள்ளி; கிள்ளி - சோழன்.

களங. சினை - கிளை. திருமணி - அழகிய மரகதமணி. பாசடை - பசிய இலை.

களச. போதி - அரசமரம். பகவன் - புத்தன்.

களங-களச. இவ்வடிகளிற் கூறியது போலவே, "பவளச் செழுஞ்சுடர் மரகதப் பாசடைப், பசும்பொன் மாச்சினை விசும்பகம்புதைக்கும், போதி" (வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், கக-ம் கலித்துறையுதாரணம்) என்று மகாபோதியை இங்ஙனஞ் சிறப்பித்துக் கூறியிருத்தல் காண்க. மகாபோதி பொன்மயமாயிருந்ததென்பது பற்றிப் பௌத்தர் இக்காலத்தும் அரசமரத்தைப் பொற்றகட்டாலலங்கரித்து வழிபடுவர்.

களரு. சேதியம் - கோயில். 'சேதிமந்தொழுது' என்றும் பாடம்.

களஉ-களரு. துணையிளங்கிள்ளி பகவற்கியற்றிய சேதியத்தைத் தொழுது.

களஎ. வையங்காவலன் - துணையிளங்கிள்ளி.

களஅ. கஞ்சுகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

களகூ. 'கோவலன்மடந்தை' என்பது முதலியன கஞ்சுகன்கூற்று. மடந்தை - மகள்.

கஅஉ. தருமத்தைக்கொடுக்கும் வனம் தருமதவனம. 'தருமதாவனத்தே' என்றும், 'தருமசார் வனத்தே' என்றும்பாடம்.

கஅங. மழைபோல் வந்து தோன்றினளென்று கஞ்சுகன் கூற.

கஅச. மந்திரச்சுற்றம் - மந்திரிகள்.

கஅரு. கந்திற்பாவையென்றது, காஞ்சியில் ஒரு தூணிலுறையும் தெய்வவிசேடத்தை.

கஅசு. வாயாகின்றெனை - உண்மையாகின்றதென்று. வந்தித்தேத்தியது, மேற்கூறிய கந்திற்பாவையை.

கஅஎ. நல்லாள் - மணிமேகலை.

கஅஅ. 'செங்கோல்' என்பதுமுதல் துணையிளங்கிள்ளி வார்த்தை.

தொங்கலங் குழலார் கற்புக் குறைபட்டேன்
௧௯௰ நலத்தகை நல்லாய் நன்னா டெல்லா
மலத்தற் காலை யாகிய தறியேன்
மயங்குவேன் முன்னரோர் மாதெய்வந் தோன்றி
யுயங்கா தொழிநின் னுயர்தவத் தாலோர்
காரிகை தோன்று மவள்பெருங் கடிஞையி
௧௯௫ னாருயிர் மருந்தா லகனில முய்யு
மாங்கவ ளருளா லமரர்கோ னேவலிற்
றாங்கா மாரியுந் தானனி பொழியு
மன்னா ளிந்த வகனகர் புகுந்த
பின்னா ணிகழும் பேரறம் பலவாற்
௨௦௦ கார்வறங் கூரினு நீர்வறங் கூராது
பாரக வீதியிற் பண்டையோ ரிழைத்த
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியொடு
மாமணி பல்லவம் வந்த தீங்கெனப்
பொய்கையும் பொழிலும் புனைமினென் றறைந்தத்
௨௦௫ தெய்வதம் போயபிற் செய்தியா மமைத்த
திவ்விட மென்றே யவ்விடங் காட்டவத்
தீவகம் போன்ற காவகம் பொருந்திக்
கண்டுளஞ் சிறந்த காரிகை நல்லாள்
பண்டையெம் பிறப்பினைப் பான்மையிற் காட்டிய
௨௧௰ வங்கப் பீடிகை யிதுவென வறவோன்
பங்கயப் பீடிகை பான்மையின் வருத்துத்
தீவ திலகையுந் திருமணி மேகலா

---

௧௯௧. அலத்தற்காலை - வறுமைக்காலம். அறியேன் - அறியேனாகி.

௧௮௮ - ௧௯௧ :— ௧௫ - ம் காதை, ௪௬ - ௯௦.

௧௯௩. உயங்காதொழி - வருந்தவேண்டா.

௧௯௪. தோன்றும் - தோன்றுவாள். கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்.

௧௯௫. ஆருயிர் மருந்து - சோறு.

௧௯௭. மாரி - மேகம்.

௧௯௬ - ௧௯௭. அவளருளால் ஏவலிற் பொழியும்

௧௯௮. அன்னாள் - அம்மங்கை.

௧௯௯. பின்னாள் - பிற்காலத்தில்.

௨௦௦. கார்வறங்கூரினும் - மழை பெய்யாதொழியினும். கூராது - முற்று.

௨௦௧. பண்டையோரிழைத்த - முன்னோர் செய்த

௨௦௨. இலஞ்சி - பொய்கை.

௨௦௪. புனைமின் - அலங்கரித்துச்செய்மின்.

௨௦௬. (துணையிளங்கிள்ளி) காட்ட.

௨௦௭. தீவகம் - மணிபல்லவம். காவகம் - சோலையினுள்ளே.

௨௧௦. அங்கப்பீடிகை - மணிபல்லவத்திருந்த புத்தபீடிகை. அறவோன் - புத்தன்.

௨௧௧. பங்கயப்பீடிகை - பாதபீடம். வருத்து - செய்து.

மாதெய்வந் தன்னையும் வந்தித் தேத்துநற்
கொத்த கோயி லுளத்தகப் புனைந்து
௨௧௫ விழவுஞ் சிறப்பும் வேந்த னியற்றத்
தொழுதகை மாதர் தொழுதன ளேத்திப்
பங்கயப் பீடிகைப் பசிப்பிணி மருந்தெனு
மங்கையி னேந்திய வமுத சுரபியை
வைத்துநின் றெல்லா வுயிரும் வருகெனப்
௨௨௦ பைத்தர வல்குற் பாவைதன் கிளவியின்
மொய்த்த மூவறு பாடை மாக்களிற்
காணார் கேளார் கான்முட மானோர்
பேணா மாக்கள் பேசார் பிணித்தோர்
படிவ நோன்பியர் பசிநோ யுற்றோர்
௨௨௫ மடிநல் கூர்ந்த மாக்கள் யாவரும்
பன்னூ றாயிரம் விலங்கின் றொகுதியு
மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி
யருந்தியோர்க் கெல்லா மாருயிர் மருந்தாய்ப்
பெருந்தவர் கைப்பெய் பிச்சையின் பயனு
௨௩௦ நீரு நிலமுங் காலமுங் கருவியுஞ்
சீர்பெற வித்திய வித்தின் விளைவும்
பெருகிய தென்னப் பெருவளஞ் சுரப்ப
வசித்தொழி லுதவி வளந்தந் ததுவெனப்
பசிப்பிணி தீர்த்த பாவையை யேத்திச்

௨௧௪. உளத்தக - நினைத்தற்குத்தக.

௨௧௬. மாதர் - மணிமேகலை.

௨௧௭. பங்கயப்பீடிகை - பாதபீடிகையில்.

௨௧௯. வருகென - வருகவென்று மணிமேகலைசொல்ல.

௨௧௭ - ௨௧௯. பீடிகையில் அமுதசுரபியை வைத்தென்க.

௨௨௨. காணார் - குருடர். கேளார் - செவிடர்; அவயவஹீனர்க்கு இரங்குதலைப் பத்துநிஷ்டைகளுள் ஒன்றென்பர்.

௨௨௩. பேணாமாக்கள் - பாதுகாக்கப்படாதமாக்கள்; என்றது அகதிகளை.

௨௨௨ - ௨௨௩: — ௧௩ - ம் காதை, ௧௧௧ - ௧௧௨.

௨௨௪. படிவநோன்பியர் - தவவேடத்தையும் நோன்பையுமுடையவர்.

௨௨௫. மடிநல்கூர்ந்தமாக்கள் - உடுத்தற்கு ஆடையுமின்றி வறுமையுற்றமாக்கள்; மடி - ஆடை; சோம்புதலால் வறுமையுற்றமாக்களெனினுமமையும்; மடி - சோம்பு.

௨௨௯. பெருந்தவர் கைப்பெய் பிச்சையின்பயன் பெருகுதலை, "அறப்பயனுந், தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" (நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல், ௮) என்பதனாலுணர்க.

௨௩௧. வித்தியவித்து-விதைத்தவிதை.

௨௩௨. (அப்பாத்திரஞ்) சுரப்ப.

௨௨௯ - ௨௩௨. பிச்சையின் பயனும் வித்தின் விளைவும் பெருகியதென்னச் சுரப்ப.

௨௩௩. வசி - மழை.

௨௩௪. பாவையை - மணிமேகலையை.

உகரு செல்லுங் காலைத் தாயர் தம்முட
னல்லவை கடிந்த வறவண வடிகளு
மல்லன் மூதூர் மன்னுயிர் முதல்வி
நல்லறச் சாலை நண்ணினர் சேறலுஞ்
சென்றவர் தம்மைத் திருவடி வணங்கி
உகூ0 நன்றென விரும்பி நல்லடி கழீஇ
யாசனத் தேற்றி யறுசுவை நால்வகைப்
போனக மேந்திப் பொழுதினிற் கொண்டபிற்
பாசிலைத் திரையலும் பளிதமும் படைத்து
வாய்வ தாகவென் மனப்பாட் டறமென
உகூரு மாயைவிட் டிறைஞ்சினண் மணிமே கலையென.

கச்சிமாநகர்புக்ககாதை முற்றிற்று.

ஏத்தி - மேற்கூறிய காணார்முதலியோர் துதித்து.

உகரு. காலை - காலத்தில். தாயர்தம் முடன் - மாதவி சுதமதியென்னுமிருவ ருடன்.

உகசு. அல்லவைகடிந்த - அறமல்லா தவற்றை நீக்கிய.

உகஎ. உயிர்முதல்வி - மணிமேகலை.

உகஅ. அறச்சாலை - தருமசாலையை.

உகரு - உகஅ. தாயர்தம்முடன் அற வணவடிகளும் உயிர்முதல்வியின் அறச் சாலையை நண்ணுதலும்.

உகசு. சென்று வணங்கி. 'திருவடி தொழுது' என்றும் பாடம்.

உகூ0. கழீஇ - விளக்கி. 'நல்லடி விளக்கி' என்றும் பாடம்.

உகூக:—உஅ - ம் காதை, கககூ.

உகூஉ. பொழுதினில் - காலம்பெற.

உகக-உகூஉ:—உஅ-ம் காதை, ககச-ககஎ.

உகூக. திரையல் - வெற்றிலை. பளி தம் - கருப்பூரம்.

உகூச. வாய்வதாக - தப்பாது பலித் திடுக.

க - உகூரு. மணிமேகலை, தேர்ந்து கடந்து வாயில் குறுகினள்புக்குக் கண்டு மகிழ்வுற்றுப் பள்ளிபுக்குப் பணிந்து சொ ல்லினளாதலின், அருந்தவன், 'நின்னைக் கண்டது என் நல்வினைப்பயன்கொல்' என்றுகூறி, 'காத்தல் நின்கடன்' என அருள, ஆயிழை வணங்கி ஏத்தி ஓங்கி இயங்கி வலங்கொண்டு இழிந்து தொ ழுது சென்றெய்தலும், கஞ்சுகனுரைப் போன், 'வந்து தோன்றினள்' என, மன் னனும்விரும்பி ஏத்திச் சென்று காட்ட நல்லாள் பொருந்தி வகுத்துப் புனைந்து ஏத்தி வைத்து 'வருக' என, காணார்முத லியோரும் விலங்கின்றொகுதியும் மன் னுயி ரடங்கலும் வந்தீண்டி ஏத்திச் செ ல்லுங்காலையில் தாயர்தம்முடன் அறவ ணவடிகளும் நண்ணினர் சேறலும் மணி மேகலை வணங்கி விரும்பிக் கழீஇ ஏற்றி ஏந்திப் படைத்து விட்டு இறைஞ்சின ளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தொன்பதாவது

தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை.

[இருபத்தொன்பதாவது மணிமேகலை, காஞ்சிமாநகர்க்கட்சென்றபின்னர் அறவணரடிகளும் தாயருஞ்செல்ல அவரைக்கண்டு இறைஞ்சித் தருமங்கேட்ட பாட்டு.]

இறைஞ்சிய விளங்கொடி தன்னை வாழ்த்தி
யறந்திகழ் நாவி னறவண னுரைப்போன்
வென்வேற் கிள்ளிக்கு நாகநா டாள்வோன்
றன்மகள் பீலி வளைதான் பயந்த
௫ புனிற்றிளங் குழவியைத் தீவகம் பொருந்தித்
தனிக்கலக் கம்பளச் செட்டிகைத் தரூஉம்
வணங்கிக் கொண்டவன் வங்க மேற்றிக்
கொணர்ந்திடு மந்நாட் கூரிரு ளியாமத்
தடைகரைக் கணித்தா வம்பி கெடுதலு
௧௦ மரக்கலங் கெடுத்தோன் மைந்தனைக் காணு
தரசற் குணர்த்தலு மவனயர் வுற்று
விரைவனன் றேடி விழாக்கோண் மறப்பத்
தன்விழாத் தவிர்தலின் வானவர் தலைவ
னின்னுயிர்த் தந்தை நெடுங்குலத் துதித்த
௧௫ மன்னுயிர் முதல்வன் மகர வேலையுண்

---

௧. இளங்கொடிதன்னை-மணிமேகலையை.

௩. வென் - வென்றி. கிள்ளி - நெடுமுடிக்கிள்ளி. நாகநாடாள்வோன் - வளைவணன்.

௪. மகளாகிய பீலிவளை. பயந்த - பெற்ற.

௫. குழவியை - குழந்தையை. தீவகம் - மணிபல்லவம்.

௬. தனிக்கலம் - ஒற்றைக்கப்பல்.

௩ - ௬. பீலிவளை தான் கிள்ளிக்குப் பயந்தகுழவியைத் தீவகத்தைப்பொருந்திக் கம்பளச்செட்டியின்கையில் தரலும்.

௭. அவன் - கம்பளச்செட்டி.

௮. கூரிருள்யாமத்து - மிக்க இருளையுடைய இடையிரவில்.

௯. அணித்தா - சமீபமாக. அம்பி - கப்பல்.

௧௦. கெடுத்தோன் - கம்பளச்செட்டி. மைந்தனை - குழந்தையை.

௧௧. அரசற்கு - நெடுமுடிக்கிள்ளிக்கு. அயர்வுற்று - வருந்தி.

௧௨. விரைவனன் - விரைபவனாகி. தேடி - குழந்தையைத்தேடுதலால். விழாக்கோள் - இந்திரவிழாக்கொள்ளுதலை.

௧௩. வானவர்தலைவன் - இந்திரன்.

௧௪. இன்னுயிர்த்தந்தை - கோவலன்.

௧௫. மன்னுயிர்முதல்வனென்னும், அறம்பூண்டோனாதலின்.

முன்னிய வங்க முங்கிக் கேடுறப்
பொன்னி னூசி பசுங்கம் பளத்துத்
துன்னிய தென்னத் தொடுகட லுழந்துழி
யெழுநா ளெல்லை யிடுக்கண்வந் தெய்தா
உ0 வழுவாச் சீலம் வாய்மையிற் கொண்ட
பான்மையிற் றனாது பாண்டு கம்பளந்
தானடுக் குற்ற தன்மை நோக்கி
யாதி முதல்வன் போதி மூலத்து
நாத னாவோ னளிநீர்ப் பரப்பி
உரு னெவ்வமுற் றான்றன தெவ்வந் தீரெனப்
பௌவத் தெடுத்துப் பாரமிதை முற்றவு

கசு. முங்கி - முழுகி; 'முருங்கி' என்றும் பாடம்.

கஎ. ஊசி வணிகனுக்கும், பசுங்கம்பளம் கடலுக்குமுவமம்.

கஅ. உழந்துழி - வருந்தி நீந்தியபொழுது.

கரு - கக. எழுநாளெல்லை உயிர்முதல்வன் தொடுகடலுழந்துழியென்க; "நண்ணு வழியின்றி நாள்சில நீந்த" என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும்; அடைக்கலக்காதை, கக. 'எழுநாள்' என்பதைப் பின்வரும் 'கொண்ட' என்பதனோடுகூட்டினும் பொருந்தும்:—உஅ - ம் காதை, கஉகூ-கநு0.

உ0. சீலத்தை நால்வகைவாய்மையுடன்கொண்ட.

உக. பாண்டுகம்பளம் - வெள்ளைக்கம்பளம்.

உக - உஉ. (இந்திரன்) பாண்டுகம்பளம் நடுக்குற்ற தன்மையைநோக்கி.

உங - உச. ஆதிமுதல்வனாகிய நாதனாகற்பாலோன்; என்றது முற்கூறியவணிகனை; இங்ஙனம் புத்தனாகற்பாலோனைப் போதிசத்துவரென்பர். நளி பெருமை.

உச - உரு. நாதனாவோன் கடலில் துன்பமுற்றான்; அவனது துன்பத்தைத் தீர்ப்பாயென்று மணிமேகலாதெய்வத்திற்கு இந்திரன்சொல்ல.

உசு. பாரமிதை தானம், சீலம், க்ஷமை, வீரியம், தியானம், பிரஜ்ஞை, உபாயம், தயை, பலம், ஞானம் என்னும் பத்துமாம். இதனை, "தானஞ் சீல மேபொறை தக்க தூய வீரிய, மூனமிற் றி யானமே யுணர்ச்சி யோடு பாயமு, மானமில்லருளினை வைத்த லேவ லிமையு, ஞானமீனைம் பாரமிதை நாடுங் காலி வைகளும்" என்னும் நீலகேசி மொக்கலவாதச் சருக்கச் செய்யுளாலுணர்க; இப்பத்தும் பூரித்தல் தசபாரமிதையெனப்படும்; இப்பெயர் பாரமெனவும் வழங்கும்; "இன்பஞ்சார் பெரும்பார மீரைந்து முடனிறைந்து, நன்கன நிலைபெற்ற நாதன்" (சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷம், "அழித்திடு மராகம்" என்னுந் திருவிருத்தத்திற்கு ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாசரெழுதிய உரையிற்காணப்பட்ட உதாரணச்செய்யுள்) எனவும், "தானமே முதலாகத் தசபாரநிறைத்தருளி, யூனமொன் றில்லாமையொழிவின்றி யியற்றினையே." (வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், கக - ம் கலித்துறையுதாரணம்) எனவும் வருதல்காண்க. இப்பத்தும் உயிருறுப்புப்பொருணர்ச்சிவகையான் முப்பதாமென்பர்; "அருணெறியாற் பாரமிதை யாறைந்துமுடனடக்கிப், பொருண்முழுதும் போதிநிழ னன்குணர்ந்த முனிவரன்ற, னருண்மொழியா னல்வாய்மை யறிந்தவரோ பிறப்பறுப்பார், மருணெறியாற் பிறனூனு மயக்கறுக்கு மாறுளதோ." என்பது பௌத்தசித்தாந்தத்தொகை. பாரமிதையென்பதற்குக் கரையையடைந்ததென்றுபொருள். ஈண்டுக்கூறிய தானமுதலியபத்தும் நிரம்பப்பெற்றவனானமையின், புத்தன் தசபலனென்றுவழங்கப்படுவன். இப்பத்தினுள், தானபாரமிதையை விளங்கக்கூறித் தானபாரமிதையென்று பெயர்பெற்றுள்ள ஒரு வடநூலிதன்னா

மறவா சாளவு மறவாழி யுருட்டவும்
பிறவிதோ றுதவும் பெற்றிய ளென்றே
சாரண ரறிந்தோர் காரணங் கூற
௩0 வந்த வுதவிக் காங்கவள் பெயரைத்
தந்தையிட் டனனினைத் தையனின் றுறவியு
மன்றே கனவி னனவென வுரைத்த
மென்பூ மேனிமணி மேகலா தெய்வ
மென்பவட் கொப்ப வவனிடு சாபத்து
௩௫ நகர்கடல் கொள்ளநின் றுயரும் யானும்
பகருநின் பொருட்டா லிப்பதிப் படர்ந்தன
னென்றலு மறவணன் றாளிணை யிறைஞ்சிப்
பொன்றிகழ் புத்த பீடிகை போற்றுந்
தீவ திலகையு மித்திறஞ் செப்பின
௪0 ளாதலி னன்ன வணிநகர் மருங்கே
வேற்றுருக் கொண்டு வெவ்வே றுரைக்கு
நூற்றுறைச் சமய நுண்பொருள் கேட்டே
யவ்வுரு வென்ன ஐ வகைச் சமயமுஞ்
செவ்வி தன்மையிற சிந்தையின் வைத்திலே
௪௫ னடிகண் மெய்ப்பொரு ளருளுக வென்ன

கத் தெரிகின்றது; இது ஸ்ரீஹர்ஷகவி செய்த ஸம்ஸ்கிருதநைஷதம், ௫ - ம் ஸர்க்கத்துள்ள ௧௧ - வது சுலோகத்தாலும் அதற்கு ஸ்ரீமல்லிநாதஸூரிசெய்த வியாக்கியானத்தாலுமுணரப்படும். முற்றவும்-பூரிக்கவும்.

௧௪ - ௨௬:—௨௧ - ம் காதை, ௧௮௧ - ௧௮௨.

௨௭. அறவாழி - தருமசக்கரம்.

௨௬ - ௨௮. எடுத்துப்பிறவிதோறும் உதவும்பெற்றியள்.

௨௮ - ௨௯. பெற்றியளென்றுகூற.

௩0. அந்தவுதவிக்கு-மேற்கூறிய வணிகனைக்கரையேற்றிய அவ்வுபகாரத்தைத் தான் மறவாதிருத்தலைப் புலப்படுத்தற் பொருட்டு.

௩௧. தந்தை - கோவலன். நினை நினைக்கு. துறவியும் - துறத்தலையும்.

௧௪ - ௩௧:—சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை. ௨௮ - ௩௭.

௩0 - ௩௩:—௭ - ம் காதை, ௩௩-௩௮.

௩௪. என்பவட்கொப்பவென்றதனால், மணிமேகலாதெய்வம் சாபமிட்டமை பெறப்பட்டது. 'என்பவட்குளாப்ப வவளிடுசாபத்து' என்றும் பாடம்.

௩௫. நகர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

௧௩-௩௫. தன்விழாத்தவிர்தலின், மணிமேகலாதெய்வத்திற்கொப்ப வானவர்தலைவனாகிய அவன் இட்டசாபத்தால் நகரைக் கடல்கொள்ளவென்க.

௩ - ௩௫:—௨௪-ம் காதை, ௨௯-௬௯.

௩௬. பதி - காஞ்சிநகரம்.

௩௫ - ௩௬:—௨௮ - ம் காதை, ௧௫௧ - ௧௫௪.

௩௭. என்றலும் - என்று அறவணவடிகள் கூறலும்.

௩௮ - ௩௯. புத்தபீடிகைபோற்றும் தீவதிலகை:—௧௧ - ம் காதை, ௨௭ ௨௯.

௩ - ௩௯:—௨௫-ம்காதை, ௧௭௭-௨௧௯.

௪0. நகர் - வஞ்சிநகரம்.

௪௨. சமயம் - அளவைவாதமுதல் பூதவாதமிறுதியாகிய சமயங்கள்.

௪௪. செவ்விது - பன்மையொருமை மயக்கம்.

௪௫. அடிகள் - விளி. என்ன - என்று மணிமேகலைகேட்ப.

னொடிகுவெ னங்காய் நுண்ணிதிற் கேணீ
யாதி சினேந்திர னளவை யிரண்டே
யேதமில் பிரத்தியங் கருத்தள வென்னச்
*சுட்டுணர் வைப்பிரத் தியக்க மெனச்சொலி
௫௦ விட்டனர் நாம சாதிகுணக் கிரியைகண்
மற்றவை யனுமா னத்துமடை யும்மெனக்
காரண காரிய சாமா னியக்கருத
தோரிற் பிழைக்கையு முண்டுபிழை யாதது
கனலிற் புகைபோற் காரியக் கருத்தே
௫௫ யேனை யளவைக ளெல்லாங் கருத்தினி
லான முறைமையி னனுமான மாம்பிற
பக்க மேதுத் திட்டாந்த முபநய
நி[illegible] மென்ன வைந்துள வவற்றிற்
ப[illegible] மிம்மலை நெருப்புடைத் தென்றல்
௬௦ புகையுடைத் தாதலா லெனல்பொருந் தேது

௪௬. னொடிகுவென் - சொல்லுவேன்; ‘னொடிகுவென்’ என்பதுமுதலியன அறவணவடிகளுடைய வார்த்தை.

௪௭. சினேந்திரன் - புத்தன்.

௪௮. ஏதம் - குற்றம். பிரத்தியம்-பிரத்தியக்ஷம்:—உஎ - ம் காதை, அரு. கருத்தளவு - அனுமானப்பிரமாணம்.

௪௭ - ௪௮. என்ன இரண்டேயென்க.

* இவ்வடிமுதலியவற்றால் இக்காதையிற் கூறப்பட்டுள்ள பிரத்தியக்ஷம் அனுமானமென்னும் இரண்டளவை யிலக்கணங்களும் அவற்றின் பாகுபாடுகளும் இன்னநூலின் கருத்தைத் தழுவிவந்தனவென்று விளங்காமையாலும், தமிழிலுள்ள தருக்கசங்கிரகம் அன்னம்பட்டீய முதலியவற்றிலும், சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷத்துள்ள அளவையிலக்கணத்திற்குப் பலரெழுதிய உரைகளிலும் வந்துள்ள குறியீடுமுதலியவைகள் வேறுமுறையாக இருத்தலாலும், இயன்றவளவு விசாரித்தும் இந்தமுறையுள்ள பழையநூல்கள் இக்காலத்து வழங்கவில்லையென்று, வடமொழித் தருக்கநூல்கள் பலவற்றிலும் மிக்க பாண்டித்தியமுள்ளவரும் இப்பொழுது கும்பகோணத்தில் வசிப்பவருமாகிய குறிச்சி ஸ்ரீமான் உ-வே. ரங்காசாரியரவர்கள்முதலிய மஹாவித்துவான்கள் பலரும் சொல்லிவிட்டமையாலும், இவற்றைப்பற்றி இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதயபாடசாலைத்தலைவரும் பௌத்தமதாசாரியருமாகிய ஸ்ரீ ஸுமங்களரை விசாரிக்கும்படிசெய்ததற்கு அவர் பிரத்தியக்ஷம் அனுமேயம் ஸூாத்தேயமெனப் பிரமாணம் மூன்றுவகைப்படுமென்றும் அவற்றுட் பிரத்தியக்ஷத்தினிலக்கணம் அங்கோத்தரநிகாயமென்னு நூலிலுள்ள காலாமசூத்திரத்திலும் மத்தியமநிகாயமென்னு நூலிலுள்ள மஹாஹஸ்திபதோபமசூத்திரத்திலும் அனுமேயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய நூல்களிலுள்ள அனுமானசூத்திரங்களிலும் ஸூாத்தேயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய நூலிலுள்ள மஹாவிஹ்மநாதசூத்திரத்திலுங் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றுமட்டுந் தெரிவித்தமையாலும், அந்நூல்களும் அவற்றைப்புலப்படுத்துவோரும் இங்கேகிடையாமையாலும், அவைகள் கிடைக்குமாயிற் பின்பு பார்த்துக்கொள்ளலாமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டமையின், இந்தப்பாகத்திற்குக் குறிப்புரை எழுதப்படவில்லை; ஆயினும் மேற்கூறிய வித்துவான்களுடைய முன்னிலையிற் பலமுறை ஆராய்ச்சிசெய்து ஏட்டில் இருந்தவாறே மூலமாத்திரம் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வகையமை யடுக்கனை போற்றிட் டார்த்
மூபாய மலையும் புகையுடைத் தென்ற
னிகமனம் புகையுடைத் தேநெருப் புடைத்தென
னெருப்புடைத் தல்லாதி யாதொன் றதுபுகைப்
௬௫ பொருத்த மின்று புனல்போ லென்றன்
மேவிய பக்கத்து மீட்சி மொழியாய்
வைதன் மியதிட் டாந்த மாகுந்
தூய காரிய வேதுச் சுபாவ
மாயிற் சத்த மநித்த மென்றல்
௭0 பக்கம் பண்ணப் படுத லாலெனல்
பக்க தன்ம வசன மாகும்
யாதொன்று யாதொன்று பண்ணப் படுவ
தநித்தங் கடம்போ லென்றல் சபக்கத்
தொடர்ச்சி யாதொன் றநித்தமல் லாதது
௭௫ பண்ணப் படாததா காசம் போலெனல்
விபக்கத் தொடர்ச்சி மீட்சிமொழி யென்க
வநன்னு வயத்திற் பிரமாண மாவ
திவ்வெள் ளிடைக்கட் குடமிலை யென்றல்
செவ்விய பக்கந் தோன்று மையிலெனல்
௮0 பக்க தன்ம வசன மாகு
மின்மையிற் கண்டில முயற்கோ டென்ற
லங்கெறிச் சபக்கம் யாதொன் றுண்டது
தோற்றா வடுக்குங் கைநெல்லி போலென
லேற்ற விபக்கத் துரையென லாகு
௮௫ மிவ்வகை யேதுப் பொருள்சா திப்பன
வென்னைகா ரியம்புகை சாதித்த தென்னிற்
புகையுள விடத்து நெருப்புண் டென்னு
மன்னுவயத் தானு நெருப்பிலா விடத்துப்
புகையில்லை யென்னும் வெதிரேகத் தானும்
௯0 புகைநெ ருப்பைச் சாதித்த தென்னி
னேரிய புகையி னிகழ்ந்துண் டான
வூர்த்தச் சாமங் கௌடிலச் சாமம்
வாய்த்த நெருப்பின்வரு காரிய மாதலின்
மேனோக் கிக்கறுத் திருப்பபகைத் திருப்ப
௯௫ தாமே நெருப்பைச் சாதிக்க வேண்டு
மன்னு வயஞ்சா திக்கின் முன்னுங்

கழுதை யையுங் கணிகை யையுந்
தம்மி லொருகா லத்தோ ரிடத்தே
யன்னு வயங்கண் டான்பிற் காலத்துக்
க00 கழுதையைக் கண்ட விடத்தே கணிகையை
யனுமிக்க வேண்டு மதுகூ டாதெருப்
பிலாவிடத் துப்புகை யிலையென வோத்
திருத்தகு வெதிரேகஞ் சாதிக்கு மென்னி
னுய்வா வில்லாக் கழுதையின் பிடரி
க0ரு னரிவானு மிலையாக் காணப் பட்ட
வதனையே கொண்டு பிறிதோ ரிடத்
நரிவாலி னுனய் வாலையனு மித்த
லரிதா மதனை லதுவு மாகா
தொடடிய வுபநய நிகமன மிரண்டுந்
கக0 திட்டாந் தத்தி லேசென் றடங்கும்
பக்க மேதுத் திட்டாந் தங்க
ளொக்க நல்லவுந் தீயவு முளவதில்
வெளிப்பட் டுள்ள தன்மி யினையும்
வெளிப்பட் டுளசாத் தியதன் மத்திறம்
ககரு பிறிதில் வேறும் வேறுபாட் டினையுந்
தன்கட் சார்த்திய நயக்தருத லுடையது
நன்கென் பக்கமென நாட்டுக வதுதான்
சத்த மநித்த நித்தமென் றொன்றைப்
பற்றி நாட்டப் படுவது தன்மி
கஉ0 சத்தஞ் சாத்திய தன்ம மாவது
நித்தா நித்த நிகழுநல் லேது
மூன்றாய்த் தோன்று மொழிந்த பக்கத்
தூன்றி நிற்றலுஞ் சபக்கத்துண் டாதலும்
விபக்கத் தின்றியே விடுதலுஞ் சபக்கஞ்
கஉரு சாதிக் கிற்பொரு டன்னுற் பக்கத்
தோதிய பொதுவகை யொன்றி யிருத்தல்
சத்த வநித்தஞ் சாத்திய மாயி
னொத்த வநித்தங் கடாதி போலெனல்
விபக்கம் விளம்பில் யாதொன் றியாதொன்
றநித்தமல் லாதது பண்ணப் படாத
தாஅ காசம் போலென் றாகும்
பண்ணப் படுதலுஞ் செயலிடைத் தோன்றலு

நண்ணிய பக்கஞ் சபக்கத் திலுமாய்
விபக்கத் தின்றி யநித்தத் திலுக்கு
௧௩௫ மிகத்தகு மேதுவாய் விளங்கிற் றென்க
வேதமி றிட்டாங் தம்மிரு வகைய
சாதன் மியம்வை தன்மி யம்மெனச்
சாதன் மியமெனப் படுவது தானே
யநித்தங் கடாதி யன்னுவயத் தென்கை
௧௪0 வைதன் மியதிட் டாந்தஞ் சாத்திய
மெய்தா விடத்தி லேதுவு மின்மை
யித்திற நல்ல சாதனத் தொத்தன
தீய பக்கமுந் தீய வேதுவுந்
தீய வெடுத்துக் காட்டு மாவன
௧௪௫ பக்கப் போலியு மேதுப் போலியுந்
திட்டாந் தப்போ லியுமா மிவற்றுட்
பக்கப் போலி யொன்பது வகைப்படும்
பிரத்தி யக்க விருத்த மனுமான
விருத்தஞ் சுவசன விருத்த முலோக
௧௫0 விருத்த மாகம விருத்த மப்பிர
சித்த விசேடண மப்பிர சித்த
விசேடிய மப்பிர சித்த வுபய
மப்பிர சித்த சம்பந் தம்மென
வெண்ணிய விவற்றுட் பிரத்தியக்க விருத்தங்
௧௫௫ கண்ணிய காட்சி மாறுகொள லாகுஞ்
சத்தஞ் செவிக்குப் புலனன் றென்றன்
மற்றனு மான விருத்த மாவது
கருத்தள வையைமா றாகக் கூற
லநித்தியக் கடத்தை நித்திய மென்றல்
௧௬0 சுவசன விருத்தந்தன் சொன்மாறி யியம்ப
லென்றாய் மலடி யென்றே யியம்ப
லுலக விருத்த முலகின்மா றாமுரை
யிலகுமதி சந்திர னல்ல வென்ற
லாகம விருத்தந்தன் னூன்மா றறைத
௧௬௫ லநித்த வாதியா யுள்ளவை சேடிக
னநித்தி யத்தைநித் தியமென நுவற
லப்பிர சித்த விசேடண மாவது
தத்தமெதி ரிக்குச் சாத்தியந் தெரியாமை

பௌத்தன் மாறாய் நின்றசாங் கியனைக்
கஎ௦ குறித்துச் சத்தம் விகாரி யென்றா
லவனவி நாச வாதி யாதலிற்
சாத்திய விநாசமப் பிரசித்த மாகு
மப்பிர சித்த விசேடிய மாவ
தெதிரிக்குத் தன்மி பிரசித்த மின்றி
கஎ௫ யிருத்தல் சாங்கியன் மாறாய் நின்ற
பௌத்தனைக் குறித்தான் மாச்சை தனியவா
னென்றா லவன நான்ம வாதி
யாதலிற் றன்மி யப்பிர சித்த
மப்பிர சித்த வுபய மாவது
க௮௦ மாறா னோற்குத் தன்மி சாத்திய
மேறா தப்பிர சித்தமா யிருத்தல்
பகர்வை சேடிகன் பௌத்தனைக் குறித்துச்
சுகமுத லியதொகைப் பொருட்குக் காரண
மான்மா வென்றாற் சுகமுமான் மாவுந்
க௮௫ தாமிசை யாமையி லப்பிரசித் தோபய
மபபிர சித்த சம்பந்த மாவ
தெதிரிக் கிசைந்த பொருள்சா தித்தன்
மாறாம் பௌத்தற்குச சத்த வநித்தங்
கூறி லவன்கொள் கையஃ தாகலில்
க௯௦ வேறுசா திக்க வேண்டா தாகு
மேதுப் போலி யோதின்மூன் றாகு
மசித்த மனைகாந் திகம்விருத் தம்மென
வுபயா சித்த மன்னியதா சித்தஞ்
சித்தா சித்த மாசிரயா சித்த
க௯௫ மெனநான் கசித்த முபயா சித்தஞ்
சாதன வேது விருவர்க்கு மின்றிச்
சத்த மநித்தங் கட்புலத் தென்ற
லன்னியதா சித்த மாறாய் நின்றாற்
குன்னிய வேது வன்றா யொழிதல்
உ௦௦ சத்தஞ் செயலுற லநித்த மென்னிற்
சித்த வெளிப்பா டல்லது செயலுற
லுய்த்த சாங்கி யனுக்க சித்த
மாகுஞ் சித்தா சித்த மாவ
தேதுச் சங்கைய மாய்ச்சா தித்த

௨௦௫ லாவி பனிபென வையுறு கின்றே
தூய புகைநெருப் புண்டெனத் துணிதல்
லாசிரயா சித்த மாகு மவதுக்
கேற்ற தன்மி யின்மை காட்டுத
லாகாசம், சத்த குணத்தாற் பொருளா மென்னில்
௨௧௦ ஞகா சம்பொரு ளல்லவென் பாற்குத்
தன்மி யசித்த மனைகாந் திகமுஞ்
சாதா ரணமசா தாரணஞ் சபக்கைக
தேச விருத்தி விபக்க வியாபி
விபக்கைக தேச விருத்தி சபக்க
௨௧௫ வியாபி யுபயைக தேச விருத்தி
விருத்த வியபி சாரியென் றாறு
சாதா ரணஞ்சபக்க விபக்கத் துக்கு
மேதுப் பொதுவா யிருத்தல் சத்த
மநித்த மறியப் படுதலி னென்று
௨௨௦ லறியப் படுதனித் தாநித்த மிரண்டுக்குஞ்
செறியுங் கடம்போ லநித்தத் தறிவோ
வாகாசம் போல நித்தத் தறிவோ
வென்ன லசாதா ரணமா வதுதா
னுன்னிய பக்கத் துண்டா மேதுச்
௨௨௫ சபக்க விபக்கந் தம்மிலின் றாதல்
சத்த நித்தங் கேட்கப் படுதலி
னென்னிற் கேட்கப் படலெனு மேதுப்
பக்கத் துள்ள தாயி னல்லது
சபக்க விபக்கத்து மீட்சித் தாதலிற்
௨௩௦ சங்கய மெய்தி யநேகாந் திகமாஞ்
சபக்கைக தேச விருத்தி விபக்க
வியாபி யாவ தேதுச் சபக்கத்
தோரிடத் தெய்தி விபக்கத் தெங்கு
முண்டாத லாகுஞ் சத்தஞ் செயலிடைத்
௨௩௫ தோன்றா தாகு மநித்த மாகலி
னென்று லநித்த மென்ற வேதுச்
செயலிடைத் தோன்றா மைக்குச் சபக்க
மின்னினு மாகா சத்தினு மின்னி
னிகழ்ந்தா காசத்திற் காணா தாகலி
௨௪௦ னநித்தங் கடாதியி னுைத்தலிற் கடம்போ

லழிந்து செயலிற் றோன்றுமோ மின்போ
லழிந்து செயலிற் றோன்று தோவெனல்
விபக்கைக தேச விருத்தி சபக்க
வியாபி யாவ தேது விபக்கத்
உ௪௫ தோரிடத் துற்றுச் சபக்கத்தொத் தியறல்
சத்தஞ் செயலிடைத் தோன்று மநித்த
மாதலி னன்னி லநித்த வேதுச்
செயலி டைத்தோன் றற்கு விபக்க
வாகா யத்தினு மின்னினு மின்னி
உ௫0 னிகழ்ந்தா காசத் துக்கா னது
சபக்கக் கடாதிக டம்மி லெங்குமா
யேகாந்த மல்ல மின்போ லநித்தமாய்ச்
செயலி டைத்தோன் றுதோ கடம்போ
லநித்தமாய்ச் செயலிடைத் தோன்று மோவென
உ௫௫ னுபயைக தேச விருத்தி யேதுச்
சபக்கத் தினும்விபக் கத்தினு மாகி
யோர்தே சத்துவர்த் தித்தல் சத்த
நித்த மமூர்த்த மாதலி னன்னி
னமூர்த்த வேது நித்தத் தினுக்குச்
உ௬0 சபக்கவா காச பரமா ணுக்களி
னாகா சத்து நிகழ்ந்து மூர்த்தமாம்
பரமா ணுவினிக ழாமை யானும்
விபக்க மான கடசுகா திகளிற்
சுகத்து நிகழ்ந்து கடத்தொழிந் தமையினு
உ௬௫ மேகதே சத்து நிகழ்வதே காந்தமன்
றமூர்த்த மாகா சம்போ லநித்தமோ
வமூர்த்த சுகம்போ லநித்த மோவெனல்
விருத்த வியபிசாரி திருந்தா வேதுவாய்
விருத்த வேதுவிற் குமிடங் கொடுத்தல்
உ௭0 சத்த மநித்தஞ் செயலிடைத் தோன்றலி
னுத்த தெனினச் செயலிடைத் தோன்றற்குச்
சபக்கமா யுள்ள கடாதி நிற்கச்
சத்த நித்தங் கேட்கப் படுதலிற்
சத்தத் துவம்போ லெனச்சாற் றிடுத
உ௭௫ லிரண்டினுஞ் சங்கயமா யேகாந்த மல்ல
விருத்தந் தன்னைத் திருத்தக விளம்பிற்

றன்மச் சொரூப விபரீத சாதனந்
தன்ம விசேட விபரீத சாதனந்
தன்மிச் சொரூப விபரீத சாதனந்
உ௮0 தன்மி விசேட விபரீத சாதன
மென்ன நான்கு வகைய தாகுமத்
தன்மச் சொரூப விபரீத சாதனஞ்
சொன்ன வேதுவிற் சாத்திய தன்மத்
துருவங் கெடுதல் சத்த நித்தம்
உ௮௫ பண்ணப் படுதலி னென்றாற் பண்ணப்
படுவ தநித்தமா தலிற்பண்ணப் பட்ட
வேதுச் சாத்திய தன்மநித் தத்தைவிட்
டநித்தஞ் சாதித்த லான்விப ரீதந்
தன்ம விசேட விபரீத சாதனஞ்
உகூ0 சொன்ன வேதுச் சாத்திய தன்மந்
தன்னிடை விசேடங் கெடச்சா தித்தல்
கண்முத லோர்க்கு மிந்திரி யங்க
ளெண்ணிற் பரார்த்தந் தொக்குநிற் றலினாற்
சயன சனங்கள் போல வென்றாற்
உகூ௫ றொக்கு நிற்றலி னென்கின்ற வேதுச்
சயன சனத்தின் பரார்த்தம் போலக்
கண்முத லிந்தியங் களையும் பரார்த்தத்திற் சாதித்துச்
சயன சனவா னைப்போ லாகிக்
கண்முத லிந்தியத் துக்கும் பானாய்ச்
௩00 சாதிக் கிறநிர வயவமா யுள்ள
வான்மா வைச்சா வயவ மாகச்
சாதித் துச்சாத் தியதன் மத்தின்
விசேடங் கெடுத்த லின்விப ரீதந்
தன்மிச் சொரூப விபரீத சாதனந்
௩0௫ தன்மி யுடைய சொரூபமாத் திரத்தினை
யேதுத் தானே விபரீதப் படுத்தல்
பாவந் திரவியங் கன்ம மன்று
குணமு மன்றெனத் திரவிய மாமெக்
குணகன் மத்துண் மையின்வே றாதலாற்
௩௧0 சாமா னியவிசே டம்போ லென்றாற்
பொருளுங் குணமுங் கருமமு மொன்றாய்
நின்றவற் றின்னிடை யுண்மைவே றாதலா லென்று

காட்டப் பட்ட வேது மூன்றினுடை
யுண்மை யேதுப் படுத்தும் பொருவா
௧௧௫ முண்மை சாத்தியத் தில்லா மையினுந்
திட்டாந் தத்திற் சாமானிய விசேடம்
போக்கிப் பிறிதொன் றில்லாமை யானும்
பாவ மென்று பகர்ந்த தன்மியினை
யபாவ மாக்குத லன்விப ரீதந்
௧௨௦ தன்மி விசேட விபரீத சாதனந்
தன்மி விசேட வபாவஞ்சா தித்தன்
முன்னங் காட்டப் பட்ட வேதுவே
பாவமா கின்றது கருத்தா வுடைய
கிரியையுங் குணமுமா மதனை விபரீத
௧௨௫ மாக்கிய தாதலாற் றன்மி விசேடங்
கெடுத்தது தீய வெடுத்துக்காட் டாவன
தாமே திருட்டாந்த வாபா சங்க
டிருட்டாந் தம்மிரு வகைப்படு மென்றுமுற்
கூறப் பட்டன விங்க வற்றுட்
௧௩௦ சாதன் மியதிருட் டாந்தவா பாச
மோதி லைந்து வகையுள தாகுஞ்
சாதன தன்ம விகலமுஞ் சாத்திய
தன்ம விகலமு முபய தன்ம
விகலமு மநன்னு வயம்விப ரீதான்
௧௩௫ னுவய மென்ன வைதன் மியதிருட்
டாந்த வாபா சமுமை வகைய
சாத்தி யாவி யாவி ருத்தி
சாத ஞவி யாவி ருத்தி
யுபயா வியாவிருத்தி யவ்வெதி ரேகம்
௧௪௦ விபரீத வெதிரேக மென்ன விவற்றுட்
சாதன தன்ம விகல மாவது
திருட்டாந் தத்திற் சாதனங் குறைவது
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலான்
யாதொன்றி யாதொன் றமூர்த்தமது நித்த
௧௪௫ மாத லாற்காண் புற்றது பரமா
ணுவிலெனிற் றிருட்டாந் தப்பர மாணு
நித்தத் தோடு மூர்த்த மாதலாற்
சாத்திய தன்ம நித்தத்துவ நிரம்பிச்

சாதன தன்மவமூர்த் தத்துவங் குறையுஞ்
௱௫0 சாத்திய தன்ம விகல மாவது
காட்டப் பட்ட திருட்டாந் தத்திற்
சாத்திய தன்மங் குறைவு படுதல்
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலால்
யாதொன்றி யாதொன் றமூர்த்தமது நித்தம்
௱௫௫ புத்தி போலென் றூற்றிருட் டாந்த
மாகக் காட்டப் பட்ட புத்தி
யமூர்த்த மாகி நின்றே யநித்த
மாத லாற்சா தனவமூர்த் தத்துவ
நிரம்பிச் சாத்திய நித்தத்துவங் குறையு
௱௬0 முபய தன்ம விகல மாவது
காட்டப் பட்ட திருட்டாந் தத்திலே
சாத்திய சாதன மிரண்டுங் குறைத
லன்றியு மதுதான் சன்னு மசன்னு
மென்றிரு வகையா மிவற்றுட்சன் னுவுள
௱௬௫ வுபய தன்ம விகல மாவ
துள்ள பொருட்கட் சாத்திய சாதனங்
கொள்ளு மிரண்டுங் குறையக் காட்டுதல்
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலான்
யாதொன் றியாதொன் றமூர்த்தமது நித்தங்
௱௭0 கடம்போ லெனிற்றிருட் டாந்த மாகக்
காட்டப் பட்டகடந் தானுண் டாகிச்
சாத்திய மாயுள நித்தத் துவமுஞ்
சாதன மாயுள வமூர்த்தத்துவமுங் குறையு
மசன்னு முள்ள வுபயதன்ம விகல
௱௭௫ மில்லாப் பொருட்கட் சாத்திய சாதன
மென்னு மிரண்டுங் குறையக் காட்டுதல்
சத்த மநித்த மூர்த்த மாதலான்
யாதொன்றி யாதொன்று மூர்த்தம தநித்த
மாகாசம் போலெனுந் திருட்டாந் தத்துச்
௱௮0 சாத்திய தன்மமா யுள்ள வநித்தமுஞ்
சாதன தன்மமா யுள்ள மூர்த்தமு
மிரண்டுமா காச மசத்தென் பானுக்
கதன்க ணின்மை யானே குறையு
மூண்டென் பானுக் காகாச நித்த

௬௮௫ வமூர்த்த மாதலா லவனுக்குங் குறையு
மநன்னுவய மாவது சாதன சாத்தியந்
தம்மிற் கூட்டமாத் திரஞ்சொல் லாதே
யிரண்ட னுடைய வுண்மையைக் காட்டுதல்
சத்த மநித்தங் கிருத்த மாதலின்
௬௯0 யாதொன்று யாதொன்று கிருத்தம தநித்தமெனு
மன்னுவயஞ் சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே
கிருத்த வநித்தங் காணப் பட்ட
வென்று லன்னுவயந் தெரியா தாகும்
விபரீதான் னுவயம் வியாபகத் துடைய
௬௯௫ வன்னுவயத் தாலே வியாப்பியம் விதித்தல்
சத்த மநித்தங் கிருத்தத் தாலெனின்
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்த மநித்தமென
வியாப்பியத் தால்வியா பகத்தைக் கருதா
தியாதொன் றியாதொன் றநித்தமது கிருத்தமென
௭00 வியாபகத் தால்வியாப் பியத்தைக் கருதுத
லப்படிக் கருதின்வியா பகம்வியாப் பியத்தை
யின்றியு நிகழ்த லின்விப ரீத
மாம்வை தன்மிய திருட்டாந் தத்துச்
சாத்தி யாவி யாவி ருத்தி
௭0௫ யாவது சாதன தன்ம மீண்டு
சாத்திய தன்ம மீளா தொழிதல்
சத்த நித்த மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்தமு மன்றது
வமூர்த்தமு மன்று பரமாணுப் போலெனி
௭௧0 னப்படித் திட்டாந்த மாகக் காட்டப்
பட்டபர மாணு நித்தமாய் மூர்த்த
மாதலிற் சாதன வமூர்த்த மீண்டு
சாத்திய நித்த மீளா தொழிதல்
சாத னாவி யாவி ருத்தி
௭௧௫ யாவது சாத்திய தன்ம மீண்டு
சாதன தன்ம மீளா தொழிதல்
சத்த நித்த மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்த மன்றஃ
தமூர்த்தமு மன்று கன்மம் போல
௭௨0 வென்றால் வைதன் மியதிருட் டாந்த

மாகக் காட்டப் பட்ட கன்ம
மமூர்த்தமாய் நின்றே யநித்த மாதலிற்
சாத்திய மான நித்திய மீண்டு
சாதன மான வமூர்த்த மீளா
௪௨௫ துபயா வியாவிருத்தி காட்டப் பட்ட
வைதன் மியதிருட் டாந்தத்தி னின்று
சாதன சாத்தியங்கண் மீளாமை யன்றியு
முண்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி
யின்மையி னுபயாவி யாவி ருத்தி
௪௩௰ யெனவிரு வகையுண் மையினுப யாவி
யாவி ருத்தி யுள்ள பொருட்கட
சாத்திய சாதன மீளா தபடி
வைதன் மியதிருட் டாந்தங் காட்டல்
சத்த நித்த மமூர்த்த மாதலி
௪௩௫ னென்றுற்கி யாதொன்றி யாதொன்று நித்தமன்
றமூர்த்தமு மன்று காசம்போ லென்றால்
வைதன் மியதிருட் டாந்த மாகக்
காட்டப் பட்ட வாகா சமபொரு
ளென்பாற் காகாச நித்தமு மமூர்த்தமு
௪௪௰ மாதலாற் சாத்திய நித்தமுஞ் சாதனமா
வுள்ள வமூர்த்தமு மிரண்டு மீண்டில
வின்மையி னுபயா வியாவிருத்தி யாவது
சத்த மநித்த மூர்த்த மாதலா
னென்ற விடத்தி யாதொன் றியாதொன்
௪௪௫ றநித்தமூர்த் தமுமன் றுகாசம் போலென
வைதன் மியதிருட் டாந்தங் காட்டி
லாகா சம்பொரு ளல்லவென் பானுக்
காகாசந் தானே யுண்மையின் மையினுற்
சாத்திய வநித்தமுஞ் சாதன மூர்த்தமு
௪௫௰ *மீட்சியு மீளா மையுமிலே யாகு
மவ்வெதி ரேக மாவது சாத்திய
மில்லா விடத்துச் சாதன மின்மை
சொல்லாதே விடுத லாகுஞ் சத்த
நித்தம் பண்ணப் படாமையா லென்றால்
௪௫௫ யாதொன்றி யாதொன்று நித்த மன்று

* 'மீட்சியு மீளா மையு மாகும்' என்றும் பாடம்.

பண்ணப் படுவ தல்லா ததுவு
மன்றெனு மிவ்வெதி ரேகந் தெரியச்
சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே பண்ணப்
படுதனு மநித்தமுங் கண்டே மாதலா
௪௯௦ னென்னின் வெதிரே கந்தெரி யாது
விபரீ தவெதி ரேக மாவது
பிரிவைத் தலைதடு மாறாச் சொல்லுதல்
சத்த நித்த மூர்த்த மாதலி
னென்றா லென்று நின்ற விடத்து
௪௯௫ யாதோ ரிடத்து நித்தமு மில்லையவ்
விடத்து மூர்த்தமு மில்லையெ னாதே
யாதோ ரிடத்து மூர்த்தமு மில்லையவ்
விடத்து நித்தமு மில்லை யென்றால்
வெதிரேக மாறு கொள்ளு மெனக் கொள்க
௫௦௦ காட்டிய விப்படித் தீயசா தனத்தாற்
காட்டு மனுமான வாபா சத்தின்
மெய்யும் பொய்யு மித்திற விதியா
லைய மின்றி யறிந்துகொ ளாய்ந்தென.

தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாதை முற்றிற்று.

முப்பதாவது

பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற காதை.

[முப்பதாவது பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற பாட்டு.]

தானந் தாங்கிச் சீலந் தலைநின்று
போன பிறப்பிற் புகுந்ததை யுணர்ந்தோன்
புத்த தன்ம சங்க மென்னு

க:—நு0 - ம் காதை, எ௨. சீலம் - பஞ்சசீலம், அஷ்டாங்கசீலம், தசசீல மென மூன்று வகைப்படும். "ஐவகைச் சீலத் தமைதியுங் காட்டி" (உ-ம் காதை, சு௭) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க. அவற்றினியல்பை, இந்நூல் உக - ம் காதை, ருஎ - ம் அடிக்குறிப்பிற் காண்க; மணிமேகலை பிக்குணியாதலின், அவற்றுள், தசசீலமே ஈண்டுக் கொள்ளற்பாலன: "எண்ணிகந்த காலங்க ளெம்பொருட்டான் மிகவுழன், றெண்ணிகந்த வுலகங்க ளிருடீர வொருங்குணர்ந், தெண்ணிகந்த தானமுஞ் சீலமு மிவையாக்கி, யெண்ணிகந்த குணத்தினா னெம்பெருமா னல்லனோ." (இது நீலகேசியுரையிற் கண்டது) என்றும், "தோடா ரிலங்கு மலர்கோதி வண்டு வரிபாட நீடு துணர்சேர், வாடாத போதி நெறிநீழன் மேய வரதன் பயந்த வறநூல், கோடாத சீல விரதமேவி வாய்மை குணனாக நாளு முயல்வார், வீடாத வின்ப நெறிசேர்வர் துன்ப வினைசேர்த லென்று மிலரே" (இது, வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், ௩ - ம் கலித்துறையுரையிலுள்ள உதாரணச்செய்யுள்) என்றும் தானசீலங்கள் கூறப்பட்டு வருதல்காண்க.

௨. உணர்ந்தோன்-மணிமேகலை. பழம் பிறப்பில் நிகழ்ந்தவற்றை அறிதற்குரிய அறிவும் யோகசித்தியைப்போன்ற இருத்தியும் பக்குவிகளுக்கு எப்படியேனும் உண்டாகுமென்பது பௌத்தநூற்றுணிபு. இப்பழம்பிறப்புணர்ச்சியையும் இருத்தியையும் முறையே மணிபல்லவத்துள்ள புத்தபீடிகைக்காட்சியாலும் மணிமேகலாதெய்வத்தாலும் மணிமேகலையடைந்தாளென்று இந்நூலிலுள்ள க - ம் காதை, க0 - ம் காதை கூறுதல் காண்க. மஹாபோதி விருக்ஷத்தினடியிலிருந்த பொழுது ஸித்தார்த்தனுக்கு முற்பிறப்புகளில் நிகழ்ந்தசெய்திகள் மனத்திற்றோற்றியபின்னரே ஸத்தியசதுஷ்டய ஞானம் தோற்றியதென்று புத்தசரித்திரம் கூறும்.

௩. புத்த...மென்னும் - புத்தனும் தருமமும் சங்கமுமென்கிற; புத்தன் - ஸர்வஜ்ஞன்; பாலீபாஷையிலுள்ளதாகிய மஹாவர்க்க மென்னும் நூலிலுள்ள மகாகண்டகமென்னும்பாகத்திலும், மத்தியம நிகாயத்துள்ள ஆரியபரியேஷணஸூத்திரத்திலும், தீர்க்கநிகாயத்துள்ள மகாபரிநிர்வாணஸூத்திரத்திலும், மஹாபதானஸூத்திரத்திலும் புத்தசரிதங் கூறப்பட்டுள்ளதென்பர். தருமம் - அவன்கூறிய அருளறங்கள்; அவை, அபிதருமம், ஸூத்திரதருமம், வினயதருமமென மூன்று வகைப்படுமென்றும், அவற்றுள் அபிதருமவகைகள் அபிதர்மார்த்தஸங்கிரகமென்னுநூலிலும், ஸூத்திரதர்மவகைகள் ஸாரஸங்கிரகமென்னு நூலிலும், வினயதர்மவகைகள் பிராதிமோக்ஷவினயவினி

முத்திற மணியை மும்மையின் வணங்கிச்
௫ சரணா கதியாய்ச் சரண்சென் றடைந்தபின்
முரணாத் திருவற மூர்த்தியை மொழிவோ
னறிவு வறிதா யுயிர்நிறை காலத்து
முடிதயங் கமரர் முறைமுறை யிரப்பத்
துடித லோக மொழியத் தோன்றிப்

ச்ச.
ப்பட்டுள்ளனவென்றும், இம்மூன றுவ கைத்தருமங்களும் பிடகத்திரயத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றுங் கூறுவர். ஸங்கம் - பௌத்தரில் துறந்தோர்களின்கூட்டம்; இதில்துறந்த இருபாலாரும் கலப்பின்றி வேறுவேறிடங்களில் இருத்தல்வேண்டுமென்பதும், அவர்களில் பிக்ஷுக்களுக்குப் பிக்ஷுணிகள் வணங்கி நடத்தல்வேண்டுமென்பதும், பதின்மருக்குக் குறையாமலிருத்தல்வேண்டுமென்பதும்விதி. மற்றையவிதிகளை வந்தவிடங்களிற் கண்டுகொள்க.

௪. முத்திறமணி - த்ருமணி ; மேற்கூறிய புத்த தரும சங்கத்தை த்ருமணியென்பர் ; மும்மையின் வணங்கலாவது- "புத்தம் சரணங்கச்சாமி, தர்மம் சரணங்கச்சாமி; ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி" என்பனவற்றை மூன்றுமுறைஜபித்து மூன்று முறைபணிதல் ; இனி 'மும்மையின் வணங்கி' என்பதற்கு மனோவாக்குக்காயங்களென்னும் முக்கரணங்களால் வணங்கியெனினும் பொருந்தும். 'முறைமையின் வணங்கி' என்றும் பாடம்.

௫. சரணாகதி - சரணமாக அடைதல், சரணம் - அடைக்கலம்

௨ - ௫. உணர்ந்தோன் வணங்கிச்சென்று அடைந்தபினென்க ; என்றது த்ருரத்நங்களையும் மணிமேகலை வணங்கிய பினென்றவாறு.

௬. முரணாத் திருவறமூர்த்தியை- பூர்வோத்தர விரோதமில்லாத தர்மஸ்வரூபத்தை; "மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்" (உ௮ - ம் காதை, ௬௦௦) எனவும், "முன்பின் மலையா மங்கல மொழி" (௩௦ - ம் காதை, உ௬௧) எனவும் இந்நூலுள்ளே வந்திருத்தல் காண்க ; தங்கள் தருமத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் உத்தமமானதென்று கூறுவர் பௌத்தர்.

மேல்வருவன அறவணவடிகள்கூற்று.

எ. அறிவு வறிதாய் - நிருவாண இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து அதனைப் பெறுதற்குரிய ஞானமின்றி ; காரணகாரிய ஞானமின்றி யென்றுமாம்; ௬௦-ம் காதை, எ.

அ. அமரர் - மஹாராஜிகலோகமுதலிய ஆறுலகிலுமுள்ள தேவர்கள் ; ஆறு தேவலோகங்களின் பெயரை இந்நூற்பதிகம், உ௮ - உ௯ - ம் அடிகளின் குறிப்பிற் பார்க்க.

௯. துடிதலோகம் = துஷிதலோகம் ; இது மேற்கூறிய மஹாராஜிகலோக முதலிய தெய்வலோக மாறினுள் நான்காவது ; கௌதம புத்தராக அவதரித்த பிரபாபாலரென்னும் போதிஸத்துவர் இங்ஙனம் அவதரிப்பதற்கு முன்பு இருந்த விடமென்பர் ; "தொழுமடிய ரிதயமல ரொருபொழுதும் பிரிவரிய துணைவனெனலா, மெழுமிரவி கிரணநிக ரிலகுதுகில் புனைசெய்தரு ளிறைவ னிடமாங், குழுவுமறை யவருமுனி வரருமரி பிரமருரகனு மெவருந், தொழுதகைய விமையவரு மறமருவு துதிசெய்தெழு துடிதபுரமே." (வீரசோழியம்,யாப்புப்படலம், ௩௩ - ம் கலித்துறை யுதாரணம்) என்னுஞ் செய்யுள், துடிதபுரமென்று ஒரு புத்தஸ்தலம் பூமியிலிருந்ததாகத் தெரிவிக்கின்றது : துடிதவிமானமென்ற ஒரு விமானமிருப்பதாக நீலகேசியுரை கூறுகின்றது. தோன்றி - கோசலதேசத்திற் கபிலவஸ்துவிற் சாக்கியசக்கிரவர்த்தியாகிய சுத்தோதனனுடைய பட்ட மகிஷியான மாயாதேவியின் வயிற்றிலிருந்து அவள் வலமருங்குல்வழியே உலும்பினி வனத்தில் அவதரித்து; இங்ஙனமவதரித்ததை, "உலும்பினி வனத்து ளொண்குழைத் தேவி, வலம்படு மருங்குல் வடுநோ யுறாமை, வான்றோ னவ்வழித் தோன்றின னதலவி, னீன்றோ ளேழாநா ளின்னுயிர் வைத்தாள்." (இது, விம்பசார

௯0 போதி மூலம் பொருந்தி யிருந்து
மாரனை வென்று வீர னாகிக்
குற்ற மூன்று முற்ற வறுக்கும்

கதையென்னுங் காப்பியம்) என்னுஞ் செய்யுளாலுணர்க.

அ - க. ஈண்டுக் கூறியதுபோலவே "சக்கர வாளத்துத் தேவ ரெல்லாந், தொக்கொருங் கீண்டித் துடித லோகத்து, மிக்கோன் பாதம் விழுந்தன ரிரப்ப" (௧௨ - ம் காதை, ௭௨ - ௭௪) என்று முன் புவந்திருத்தல் காண்க.

௯0. போதிமூலம் - இக்காலத்துப் புத்தகயையென்று வழங்கப்படுவதும் நைரஞ்சரா அல்லது பல்குனியென்று கூறப்படும் நதிக்கரையிலுள்ளதுமாகிய இடத்தில் ஐந்து கிளையை யுடைத்தாய்விளங்கிய அரசமரத்தின் அடியில், போதி - அரசமரம். இஃது ஐந்துகிளையையுடைத்தாதல், "பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி, யணிதிகழ் நீழ லறவோன்" (சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை. ௧௧-௧௨) என்பதனாற் பெறப்படுகின்றது. ஸித்தார்த்தன் உண்மையறிவை யடைதற்குத் துறவுபூண்டு பலவிடத்துஞ்சென்று பலவாறுமுயன்று முடிவில் இம்மரத்தடியில்வந்து சிலசமாதியிலிருந்து பழம்பிறப்புக்களை யறிந்து தசபாரமிதையும் நிறையப்பெற்று ஆராய்ந்தபொழுது ஸத்தியசதுஷ்டய ஞானமுழுதும் அவனுக்குத்தோற்றினமையால, இம்மரம், மஹா போதிவிருக்ஷமென்று பௌத்தர்களால் மிகப்பாராட்டி, நெடுந்தூரத்திருந்தும் திக்குநோக்கி வணங்கப்படுவது. பண்டைக்காலத்தில் இதுதென்னாட்டிலிருந்த பௌத்தர்கள் வடதிசைநோக்கி இதனைத் தொழுதுவந்தார்களென்றுந் தெரிகின்றது; 'போதிவிருட்சம் வடக்கேயிருப்பதென்று பௌத்தன் தொழுதலால் திக்குவதென்க' என்பது சிவஞானசித்தியார், சௌத்திராந்திகன் மதமறுதலை, ௩௩ - ம திருவிருத்தத்துரை. இம்மரத்தின்கீழிருந்து ஞானம்பெற்றமையால், புத்தன் போதிவேந்தனென்று கூறப்படுவன்; இம்மரத்தடியில் ஸித்தார்த்தன் தசபாரமிதையும் நிறையப்பெற்று எல்லாமறிந்தானென்பது, "அருணெறியாற் பாரமிதை யாறைந்து முடனடக்கிப், பொருண்முழுதும் போதியின்கீழ் முழுதுணர்ந்த முனிவரன்ற, வருண்மொழியா னல்வாய்மை யறிந்தவரோ பிறப்பறுப்பார், மருணெறியாம் பிறநூலு மயக்கறுக்கு மாறுளதோ." என்னும் சித்தாந்தத்தொகைச் செய்யுளால் நன்குணர்த்தப்பட்டது; இச்செய்யுளையும் இஃது இந்த நூலிலுள்ளதென்பதையும் நீலகேசித்திரட்டினையும், சிவஞான சித்தியார் பரபக்கத்திற்கு ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாசரெழுதியவுரையுந் தெரிவித்தன.

௯௧. மாரன் - தர்மவிரோதியான ஒரு தேவன்; இவன் புத்தனுக்கு ஞானமுண்டாகாதவண்ணம் தன்மகளிர் மூவரும் தானுமாகவந்து பலவகையான இடையூறுகளைச்செய்து முடிவில் தோல்வியுற்றான்; "தாமநறுங் குழன்மழைக்கட் டளிரியலார் தம்முன்னர்க், காமனையே முனங்கொலைத்தாற் கண்ணோட்டம் யாதாங்கொல்." என்பது வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், ௧௧-ம் க - றை, உ - ம். மாரனைவென்றமையால், புத்தனை மாரஜித்தென்று கூறுவர். வீரியம் தசபாரமிதையுளொன்றாதலின், அதனையுடையானை வீரன்' என்றார்; வீரியமென்பது, இங்கே அறிவுபெறுந்துணையும் பல வகையான இடையூற்றினுக்குமஞ்சாது மடிவின்றிமுயன்ற முயற்சியை; அது "விளைவாய போதியை யுறும்ளவும் வினைமடியான், றளர்வின்றி யோடிய தாளினனல்லனோ" என்பதனாற் பெறப்படும். இச்செய்யுள், நீலகேசி நிர்க்ரந்தீசவாதி வாகரத்தில், புத்தனுடைய வீரியபாரமிதைக்குக்காட்டிய மேற்கோள்; "காமற் கடந்த வாமன்" (ந - ம் காதை, ௭), "மாரனை வெல்லும் வீர" (௧௧-ம் காதை, ௬௧) என்றார் முன்னும்; இராமனை யுத்தவீரனென்றும், கன்னனைத் தானவீரனென்றும், புத்தனைத் தயாவீரனென்றுங்கூறுவர்வடநூலார்.

௯௨. குற்ற மூன்று - காமம் வெகுளி மயக்கங்கள்; "காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்" என்பர் பின்னும்; உ௫௩ - ம் அடி. இம்மூன்றையும் துவரத் துறந்த

வாமன் வாய்மை யேமக் கட்டுரை
யிறந்த காலத் தாகளுஞ
கடு சிறந்தருள் கூர்ந்து வாய் மொழிந்த
தீரறு பொருளி னீந்தநெறி யுடைத்தாய்ச்

மையின், புத்தன் முக்குற்றங் கடிந்தோ னென்று கூறப்படுவன்; "குற்றங்கெடுத் தோய்" (நி-ம் காதை, ௧௦௦) என்று முன் புவந்திருத்தல் காண்க; 'அறுக்கும்' என் றதனுல் குற்றமூன்றையும் கட்டென்று ராயிற்று; "போய்க் குற்ற மூன்று மறுத் தான்புகழ் கூறுவேற்கென், வாய்க்குற்ற சொல்லின் வழுவும்வழு வல்ல வன்றே." என்பது குண்டலகேசி, அவையடக்கம். "பூமகனே முதலாகப் புகுந்தமர ரெண் டிசையுந், தாமலரா லடிமலரைத் தொழு திரந்து வினவியநாட், காமமுங் கடுஞ்சி னமுங் கழிப்பரிய மயக்கமுமாய்த்,தீமை சால் கட்டினுக்குத் திறற்கருவி யாய்க்கி டந்த,நாமஞ்சார் நமர்களுக்கு நயப்படுமா றினிதுரைத்துச், சேமஞ்சார் நன்னெ றிக்குச் செல்லுமா றருளினையே." என் பது, வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், ௧௧-ம் கலித்துறை யுதாரணம். இனி, பொய், கொலை, கள், காமம், களவு என் பனவற்றை ஐங்குற்றமென்று இவர் வழங்குவதுமுண்டு: "கள்ளும் பொய் யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக் களவு மென் றுரவோர் துறந்தவை" (௨௪-ம் காதை, ௭௭-௭௮) என்றும், "வீடு கொ ண்ட நல்லறம் பகர்ந்து மன்பதைக்கெ லாம் விளங்கு திங்க ணீர்மையால் விரிந் திலங்கு மன்பிளேன், மோடுகொண்ட வெண்ணுரைக் கருங்கடற் செழுஞ்சுடர் முளைத்தெழுந்த தென்னவாய் முகிழ்ந்தி லங்கு போதியி, ஞடுகின்ற மூவகைப் பவங்கடந்து குற்றமான வைந்தொடங் கொர் மூன்றறுத்த நாதனுண் மலர்த்து ணர்ப், பீடுகொண்டவார் தளிர்ப்பிறங்கு போதியானை யெம்பிரானை நாளுமேத்து வார் பிறப்பிறப்பிலார்களே." (இது, வீர சோழியம், யாப்புப்படலம், ௩-ம் கலித் துறையுதாரணச்செய்யுள்) என்றும் வரு தல் காண்க.

௧௩. வாமன்... கட்டுரை— புத்தனது நால்வகைச் சத்தியங்களாகிய, இன்பத் தை விளைவிக்கும் பொருள் பொதிந்த சொல்; வாமன் - அழகியவன்.

௭ - ௧௩. காலத்து இரப்பத் தோன்றி இருந்து வென்று வீரனுகி அறுக்கும் வாமனது வாய்மையாகிய கட்டுரையெ ன்க; ௧௨-ம் காதை, ௫௮ - ௭௪.

௧௪. கௌதம புத்தருடைய காலத்தி ற்குமுன்பு தருமங்குறைந்த ஒவ்வொரு காலத்தும் ஒவ்வொருவராகப் புத்தர்கள் பலர் அவதரித்து உபதேசஞ்செய்து தரு மஸ்தாபனஞ்செய்தார்களென்பது பௌ த்தநூற்றுணிபாதலின், 'இறந்த காலத் தெண்ணில்புத் தர்களும்' என்றார்; கௌ தம புத்தருடைய சரித்திரத்திலும், புத்த ஜாதக கதையிலும் இக்கருத்து ஆங்காங் குப்பெறப்படும்; கௌதம புத்தருக்கு முன்னேயுள்ள புத்தர்களுள், இருபத்தெ ழுவர் பெயர்கள்மட்டும் இப்பொழுது தெரிகின்றன. அவைவருமாறு:—(௧) - தண்ணகாரர், (௨) - மேதங்கரர், (௩) - சரணங்கரர், (௪) - தீபங்கரர், (௫)-கௌ ண்டின்னியர், (௬) - மங்களர், (௭) - ஸுப மங்களர், (௮) - இரேவதர், (௯) - சோபி தர், (௧௦) - அநோமதர்சி, (௧௧) - பதுமர், (௧௨) - நாரதர், (௧௩) - பதுமோத்தரர், (௧௪)-ஸுமேதர், (௧௫)-ஸுஜாதர், (௧௬) பிரியதர்சி, (௧௭) - அர்த்ததர்சி, (௧௮) - தர்மதர்சி, (௧௯) - ஸித்தார்த்தர், (௨௦) - திஷ்யர், (௨௧) - புஷ்யர், (௨௨)-விபச்சித், (௨௩) - சிகி, (௨௪) - விருஷபர், (௨௫) - ககுந்தர், (௨௬) - கோவகாமர், (௨௭) - கசியபரென்பன. இவ்விருபத்தெழுவரும் கௌதம புத்தரும் ஸர்வஜ்ஞ புத்தரெ ன்று கூறப்படுவர். இஃது, இலங்கையி லுள்ள வித்தியோதய பாடசாலைத் தலை வராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்களரால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டது. தண்ணங்காரன், மஹாவீரன் முதலிய இருபத்துமூன்று புத்தரென்பாருமுளர்.

௧௩ - ௧௫. யான்கூறுவது, ஏமக்கட் டுரையும் திருவாய்மொழிந்ததுமாகவுள் ளதென்று அறவணவடிகள் கூறினு ரென்க.

௧௬. ஈரறு பொருளின் - பன்னிரண்டு பொருள்களால்; என்றது 'பேதைமை'

சார்பிற் றோன்றித் தத்தமின் மீட்டு
மிலக்கணத் தொடர்தலின்
மண்டில வகையா யறியக் காட்டி
௨௦ யெதிர்முறை போப்ப மீட்சியு மாகி
யீங்கி தில்லா வழியில் லாகி
யீங்கி துள்ள வழியுண் டாகலிற்
றக்க தக்க சார்பிற் றோற்றமெனச்
சொற்றகப் பட்டு மிலக்கணத் தொடர்பாற்
௨௫ கருதப் பட்டுங் கண்டநான் குடைத்தாய்

முதலியவற்றை. அவையாவன:— பேதைமை, செய்கை, உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகர்வு, வேட்கை, பற்று, பவம், தோற்றம், வினைப்பயனென்பன. இவற்றை முறையே அவித்யை, கர்மம் அல்லது ஸம்ஸ்காரம், விஜ்ஞானம், நாமரூபம் அல்லது ரூபாரூபம், ஷடாயதனம், ஸ்பரிசம், வேதனை, த்ருஷ்ணை, உபாதானம், பவம், ஜன்மம் கர்மபலம் என்பர் வடநூலார். இவை துவாதச நிதானமெனப்படும்; இவற்றுள் விஜ்ஞானத்திற்குப் பௌதிக இயல்பு உண்டென்பர்; (௩௦-ம் காதை, ௭௫ - ௭௮.)

'ஈராறுபொருளின்' என்றது முதலியவற்றிற்குப் பின்வரும், 'பேதைமை' (௭௫-ம் அடி) என்பது முதலியவற்றால் விவரணங் கூறப்படும்.

௧௭ - ௧௮. சார்பிற்றோன்றி - சம்பந்தத்தால் உண்டாகி; சம்பந்த மென்றது காரியகாரணத் தொடர்ச்சியை. "சார்பிற்றோற்றம்" (௨௫-ம் காதை, ௧௩௩) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க. மேற்கூறிய பன்னிரண்டனுள் பேதைமையிலிருந்து செய்கையும், அதிலிருந்து உணர்வும், அதிலிருந்து அருவுருவும், அதிலிருந்து வாயிலும், அதிலிருந்து ஊறும், அதிலிருந்து நுகர்வும், அதிலிருந்து வேட்கையும், அதிலிருந்து பற்றும், அதிலிருந்து பவமும், அதிலிருந்து தோற்றமும், அதிலிருந்து வினைப்பயனுந் தோன்றுமெனக்கொள்க. இதனால் முதன்முறைத் தோற்றங் கூறியவாறாயிற்று. தத்தமில் மீட்டும் இலக்கு அணத்தொடர்தலின் - அப்பன்னிரண்டனுள் செய்கை முதலிய ஒவ்வொன்றும் தத்தமக்கு முன்னுள்ளவற்றில்நின்றும் தோன்றியதுபோலப் பன்னிரண்டாவதாகிய வினைப்பயனினின்றும் என்னு முறையில் முதற்கண்ணின்றதாகிய பேதைமைதோன்ற அதனினின்று இரும்பவும் செய்கைமுதலியன முன்தோன்றியவாறே தோன்றுதலால்; மீட்டும், உம்மை - இறந்ததுதழீஇயது. பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டும் தங்கட்டோன்றுவனவற்றைநோக்கப் பகுதியாதலும், தமக்கு முதலாவனவற்றைநோக்க விகுதியாதலு முடையனவென்பது பௌத்தர்கொள்கை. இலக்கு-குறி. (௩௦-ம் காதை, ௧௦௭ - ௧௧௨.)

௧௯. மண்டிலம் - வட்டம்; "ஊழின் மண் டிலமாச் சூழுமிந் நுகர்ச்சி" என்பர் பின்னும்; (௩௦-ம் காதை, ௧௧௨.)

௨௦. எதிர்முறை ஒப்ப - தோன்றும் முறைமையைநீக்க. எதிர்தல் - தோன்றுதல்; என்றது காரணத்தை இல்லையாக்க வென்றபடி. பேதைமைமீளச் செய்கையும், அதுமீள உணர்வும், அதுமீள அருவுருவும், அதுமீள வாயிலும், அதுமீள ஊறும், அதுமீள நுகர்வும், அதுமீள வேட்கையும், அதுமீளப் பற்றும், அதுமீளப் பவமும், அதுமீளத் தோற்றமும், அதுமீள வினைப்பயனுமீளுமென்றவாறாயிற்று. மீளுதல் - ஈண்டு இன்மைப் பொருட்டு. 'எதிர்முறையொப்ப' என்னும் பாடம்; (௩௦ - ம் காதை, ௧௧௩ - ௧௩௩.)

௨௧. இதுவென்றது காரணத்தை. இல்லாகி - காரியங்களில்லையாகி.

௨௫. மேற்கூறிய பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டனுள், பேதைமை, செய்கை என்னும் இந்த இரண்டும் முதற்கண்டமென்றும், உணர்வு, அருவுரு, வாயில்,

மருவிய சந்தி வகைமூன் றுடைத்தாய்த்
தோற்றம் பார்க்கின் மூன்று வகையாய்த்
தோற்றற் கேற்ற காலமூன் றுடைத்தாய்க்
குற்றமும் வினையும் பயனும் விளைந்து
௩௦ நிலையில வறிய துன்பமென நோக்க
வுலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி
நால்வகை வாய்மைக்குச் சார்பிட னாகி
யைந்துவகைக் கந்தத் தமைதி யாகி
மெய்வகை யாறு வழக்குமுக மெய்தி
௩௵ நயங்க ணான்காற் பயன்க ளெய்தி
யியன்றநால் வகையால் வினாவிடை யுடைத்தாய்
நின்மிதி யின்றி யூழ்பா டின்றிப்
பின்போக் கல்லது பொன்றக் கெடாதாய்ப்

ஊறு, நுகர்வு என்னு மிவ்வைந்தும் இரண்டாங் கண்டமென்றும், வேட்கை, பற்று, பவம் என்னுமிம்மூன்றும் மூன்றாங்கண்டமென்றும், தோற்றமும் வினைப் பயனும் நான்காங்கண்டமென்றுங் கூறப்படும்; (௩௦ - ம் காதை, ௧௩௫ - ௧௭௭.)

௨௬. செய்கையு முணர்வுஞ் சேர்தலை முதற்சந்தியென்றும், நுகர்வும் வேட்கையுஞ்சேர்தலை இரண்டாஞ்சந்தியென்றும், பவமுந் தோற்றமுஞ்சேர்தலை மூன்றாஞ்சந்தியென்றுங் கூறுவர்; (௩௦ - ம் காதை, ௧௭௮ - ௧௯௨.)

௨௭. தோற்றம் - பிறப்பு; (௩௦-ம் காதை, ௧௯௩ - ௧௯௮.)

௨௮:—௩௦ - ம் காதை, ௧௯௧-௧௬௮.

௨௯:—௩௦ - ம் காதை, ௧௬௧ - ௧௭௪.

௩௦ - ௩௧:—௩௦ - ம் காதை, ௧௭௫ - ௧௭௮.

௩௨. நால்வகை வாய்மைக்கு-நான்கு வகைப்பட்ட சத்தியங்களுக்கு; நான்கு சத்தியங்களாவன:—துக்கம், துக்கோத்பத்தி, துக்கநிவாரணம், துக்கநிவாரண மார்க்கமென்பன; (௩௦ - ம் காதை, ௧௭௯ - ௧௮௮.)

௩௩. ஐந்துவகைக்கந்தம் - பஞ்சஸ்கந்தம்; ஸ்கந்தம் - கூட்டம்; அவையாவன:—உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம் என்பன; "ஒக்குருவம் வேதனை யுளக்குறிப்புப் பாவனை மெய், தாங்குணர்வென் றைந்தாங்கந்தம்" என்பது பரமதத்திமிரபானு; (௩௦-ம் காதை, ௧௮௯ - ௧௯௦.)

௩௪. ஆறுவழக்காவன:— உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்த உண்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்த இன்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்த இன்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்த உண்மைவழக்கு, என்பன; (௩௦ - ம் காதை, ௧௯௧-௨௧௬.)

௩௫. நயங்கள்நான்கு - ஒற்றுமைநயம், வேற்றுமைநயம், புரிவின்மைநயம், இயல்புநயம் என்பன; (௩௦ - ம் காதை, ௨௧௭ - ௨௨௮.) பயன்கள் - பிரயோசனங்கள்; அவை நான்குவகைப்படும்; (௩௦ - ம் காதை, ௨௨௮ - ௨௩௪.)

௩௬. நால்வகையால் வினாவிடையுடைமை - துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டுமொழிதல், வினாவின்விடுத்தல், வாய்வாளாமை என்பன; (௩௦ - ம் காதை, ௨௩௫ - ௨௪௧.)

௩௭. நின்மிதி-நிர்மாணம்—உண்டாக்குதல். ஊழ்பாடு-முடிவுபடுதல் ஊழ்-முடிவு. தொடக்கமும் ஈறுமின்றி யென்பதாம்.

௩௮. பின்போக்கு - தொடர்ச்சி; இதனை ஸந்தானமென்பர்; அது வாயுஸந்தானம், தீபஸந்தானம், தாராஸந்தானம், பிபீலிகாஸந்தானம் என நான்குவகைப்படும். பொன்றக்கெடாதாய் - முற்றக்கெடாததாகி.

௩௮ - ௪௪:—௩௦ - ம் காதை, ௨௫௦-௨௫௧.

பண்ணுந ரின்றிப் பண்ணப் படாதா
௫௦ யானு மின்றி யென்னது மின்றிப்
போனது மின்றி வந்தது மின்றி
முடித்தலு மின்றி முடிவு மின்றி
வினையும் பயனும் பிறப்பும் வீடு
மினையன வெல்லாந் தானே யாகிய
௫௫ பேதைமை செய்கை யுணர்வே யருவுரு
வாயி லூறே நுகர்வே வேட்கை
பற்றே பவமே தோற்றம வினைப்பய
னிற்றென வகுத்த வியல்பீ ராறும்
பிறந்தோ ரறியிற் பெரும்பே றறிகுவ
௬௦ ரறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவர்
பேதைமை யென்பது யாதெனா வினவி
னோதிய விவற்றை யுணரா து மயங்கி
யியற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
முயற்கோ டுண்டெனக் கேட்டது தெளித
௬௫ லுலக மூன்றினு முயிரா முலக

இனிப் பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டுசார்பும் அவற்றின் இலக்கணங்களும் முறையே கூறப்படும்.

௫௫. பேதைமை - அவித்யை. செய்கை - கர்மம். உணர்வு - விஞ்ஞானம். அருவுரு - நாமரூபம்.

௫௬. வாயில் - ஷடாயதனம்; அஃதாவது ஞானேந்திரியங்களும் மனமும். ஊறு - ஸ்பரிசம்; அஃதாவது இந்திரிய விஷயசம்பந்தம். நுகர்வு-வேதனை, அஃதாவது சுகதுக்க அனுபவம். வேட்கை-த்ருஷ்ணை; அஃதாவது இன்பத்தை அடையவேண்டுமென்றும் துன்பத்தைப் போக்கவேண்டுமென்று முண்டாகு மாசை.

௫௭. பற்று-உபாதானம்; அஃதாவது இன்பத்தைக்கொடுக்கும் பொருள்களோடு ஒட்டிக்கொள்ளுதல். தோற்றம்-ஜனனம். வினைப்பயன் - கர்மபலம். இயல்பு - ஸ்வபாவம்.

௫௯. பெரும்பேறு - நிர்வாணம்.

௬௨. இவற்றையென்றது நான்கு சத்தியங்களையும், அவற்றை நன்கு விளக்குந் துவாதச நிதானங்களையும்.

௬௪. கோடு - கொம்பு.

௬௧ - ௬௪. பேதைமையென்பது மயங்கிக் கண்டதுமறந்து கேட்டது தெளிதலென்க, "பேய்மை யாக்குமிப் பேதைமைக ளவற்றோ டேனுப்க், காமுற் றுமதன் பயத்தினிற காமனைக் கடந்து, நாமரூஉம்புகழ் கொடுப்பதோர் நன்னெறிநண்ணும், வாமன் வாய்மொழி மறந்திட்டு மறந்தொழி கின்றும்" (இது வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், ௩ - ம் கலித்துறை யுதாரணம்) என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இவ்வடிகளாற் பேதைமையிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௬௫. உலகமூன்றினும் - மூன்றுலகங்களுள்ளும்; உலகம் முப்பத்தொன்றென் பாரெனின் மஹாராஜிகலோகமுதலிய உலகம் இருபத்தாறினையும் மேலுலகென்றும், நாரகலோகமுதலிய உலகம் நான்கினையும் கீழுலகென்றுங்கொண்டு அவற்றை நடுநின்ற மனுஷ்யலோகத்துடன் கூட்டி, இந்நூலாசிரியர் உலகம் மூன்றெனக் கொண்டார்போலுமென்க; "திருமேவு பதுமஞ்சேர் திசைமுகனே முதலாக, வருமேவி யவதரித்த வுயிரனைத்து

மலகில பல்லுயி ரறுவகைத் தாகு
மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகருந்
தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
௬0 சொல்லப் பட்ட கருவிற் சார்தலுங்
கருவிற் பட்ட பொழுதினுட் டோற்றி
வினைப்பயன் விளையுங் காலையுயிர் கட்கு
மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டுந்
தீவினை யென்பது யாதென வினவி
௬௫ ஆய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்
கொலையே களவே காமத் தீவிழை
வுலையா வுடம்பிற் றோற்றுவ மூன்றும்
பொய்யே குறளை கடுஞ்சொற் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லிற் றோற்றுவ நான்கும்
௭0 வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்
றுள்ளந் தன்னி லுருப்பன மூன்றுமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்தெரி புலவ
ரித்திறம் படரார் படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நரகரு மாகிக்
௭௫ கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றோன்றுவர்
நல்வினை யென்பது யாதென வினவிற்

முயக்கொள்வா, னிவ்வுலகுங் கீழுலகு மிசையுலகு மிருணீங்க, வெவ்வுலகுந் தொழுதேத்த வெழுந்தசெழுஞ் சுடரெ ன்ன, விலங்குகதி ரோரிரண்டும் விலங்கி வலங் கொண்டுலவ, வலங்குசினைப் போதியின்கீ ழறமமர்ந்த பெரியோய்நீ" (இது வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், ௧௧ - ம் கலித்துறையுதாரணம்) என்பதில் இப்படியே உலகங்கள் மூன்றாகக் கூறப் பட்டிருத்தல் காண்க. உயிராமுலகம் - சேதனப்பிரபஞ்சம்.

௫௬. அலகில - அளவில்லாதன.

௫௬ - ௫௮. மக்களும் தேவரும் பிரம ரும் நரகரும் விலங்கும் பேயுமென்று பல்லுயிர் அறுவகைத்தாகும்; இவ்வறு வகைப்பிறப்பும் ஷட்கதி யெனப்படும். செய்கை கூறுதற்கு அங்கமாக ஈண்டு அறுவகையுயிர்களுங் கூறப்பட்டன.

௬0. சொல்லப்பட்ட கரு - மேற்கூறி யமக்கட்கரு முதலிய ஆறும். கரு-பீஜம்; பதிகம், ௨௮.

௬௨. "விளைவின்கண், வீயா விழுமந் தரும்" என்பது திருக்குறள், ௨௮௪.

௬0 - ௬௩. (செய்கை) சார்தலையும் இன்பத்தையும் கவலையையுங் காட்டும்.

௬௬. காமத்தீவிழைவு - இருபெய ரொட்டு.

௬௮. குறளை - கோள். கடுஞ்சொல்- கோபச்சொல்.

௬௮ - ௬௯. பயனில்சொல் - அறம் பொருளின்பங்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொல்.

௭0. பொல்லாக்காட்சி - மயக்கம் அஃதாவது உண்மையையறியாமை.

௭௧. உருப்பன - தோன்றுவன.

௬௪ - ௭௨. தீவினையென்பது மூன் றும் நான்கும் மூன்றுமெனப் பத்துவகை ப்படும். இப்பத்தையும் தச [illegible] [illegible]என்பது பௌத்தநூல்வழக்கு.

௭௩. இத்திறம் - கொலை முதலிய இப்பாவவழிகளில். படரார் - செல் லார்.

சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச்
சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று
மேலென வகுத்த வொருமூன்று திறத்துத்
௮௦ தேவரு மக்களும் பிரமரு மாகி
மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குவ
ருணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணர்விற்
புரிவின் றாகிப் புலன்கொளா ததுவே
யருவுரு வென்பதவ் வுணர்வு சார்ந்த
௮௫ வுயிரு முடம்பு மாகு மென்ப
வாயி லாறு மாயுங் காலை
யுள்ள முறுவிக்க வுறுமிட னாகு

எ-ள. சொல்லியபத்து - கொலை, களவு, காமம், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், வெஃகல், வெகுளல், பொல்லாக்காட்சி யென்பன ; "மருட்டரு மனம்வாய் மெய்யிற் கொலைமுதல் வினை பத் தாமே" என்பது சித்தாந்தத்தொகை. நீங்கலாவது இப்பத்தினின்றும் நீங்கிக் கொல்லாமைமுதலிய பத்தினையும் பெறுதல், 'பள்ளிவலம் புரிதல், தவஞ்செய்தல், தானஞ்செய்தல் என்னும் காயத்தின்குண மூன்றும், மெய்யுரை, நல்வார்த்தை, இனியனகூறல், பயன்படுசொற்கூறல் என்னும் வாக்கின் குணம் நான்கும், அருணினைவு, ஆசையறுத்தல், தவப்பற்று என்னும் மனத்தின் குண மூன்றும் ஆகிய நற்குணம் பத்து' என்று கூறுவாருமுளர்; இது, சிவஞானசித்தியார், சௌத்திராந்திகன் மதம், ௩௦ - ம் பாட்டுரையிற்கண்டது.

எ௮:—௩௦ - ம் காதை, க. சீலத்தின் வகைகளை இந்நூல் ௨க-ம் காதை, ௫௭-ம் அடிக்குறிப்பிற் காண்க.

௮க. மகிழ்ச்சிவினைப்பயன் - இன்பம்; மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம்.

௬௭ - ௮க. இவ்வடிகளிற் கூறியது போலவே "விலங்கு நரகரும் பேய்களுமாக்குங், கலங்கஞர்த் தீவினை கடிமின் கடிந்தாற், றேவரு மக்களும் பிரமரு மாகுதி, ராகலி னல்வினை யயரா தோம்புமின்" (௨௫ - ம் காதை, ௭௧-௭௪) என்று முன் புவந்திருத்தல் காண்க.

௭௫-௮க:—௨௪-ம்காதை, ௧௦௫-௧௨௦.

௮௨. உணர்வு-விஞ்ஞானம் ; இதுபஞ்சஸ்கந்தத்துள் ஒன்றாகவுங் கூறப்படும் ; பின்னர்க்காண்க. உறங்குவோருணர்வின் - தூங்குவோருடைய உள்ளம் கர்த்ருத்வமும் போக்த்ருத்வமுமின்றிச் சாக்ஷிமாத்திரையாக நிற்றல்போல.

௮௩. புரிவு இன்றாகி - செய்யுந்தொழில் யாதொன்று மின்றி ; புலன்கொளாதது - விஷயங்களை அனுபவியாது சாக்ஷிமாத்திரையாயிருத்தலையுடையது.

௮௨ - ௮௩. உணர்வு, உள்ளம், விஞ்ஞானமென்பன ஒருபொருட்சொற்கள் ; இதனைப் பின்னர்க்காண்க ; இதுவே கருமத்தொகுதியோடு கூடிய வியவகார தசையில் உயிரென்றுவழங்கப்படுமென்பதும், முடிவில் ஆன்மாவென்று ஒன்று இல்லையென்பதும் பௌத்தர்கொள்கை; ஆன்மா இல்லையென்பதனால் இவர்கள் அநான்மவாதிகளென்று கூறப்படுவர் ; இந்த இரண்டடிகளாலும் உணர்வினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௮௪-௮௫. அருவுரு-நாமரூபம் ,"அருவுருத்தன்மை, யாக்கை" என்பர் பின்னும், ௧௦௨ - ௧௦௩ ; இவ்விரண்டடிகளாலும் அருவுருவினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௮௬. வாயிலாறு - ஷடாயதனம் ; வாயில், துவாரம், வழி, ஆயதனம், இடமென்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

௮௭. உள்ளமுறுவிக்க - விஞ்ஞானத்தில் விஷயங்களையடைவித்தற்கு ; உறும் இடனாகும் - உற்ற இடங்களாகும் ; இடங்களாவன— மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் இந்திரியமைந்தும் மனமொன்றும்.

௮௬ - ௮௭. இவ்விரண்டடிகளாலும் வாயிலினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

ஊறெென வுரைப்ப துள்ளமும் வாயிலும்
வேறு புலன்களை மேவுத லென்ப
௯0 நுகர்வே யுணர்வு புலன்களை நுகர்தல்
வேட்கை விரும்பி நுகர்ச்சியா ராமை
பற்றெனப் படுவது பசைஇய வறிவே
பவமெனப் படுவது கரும வீட்டந்
தருமுறை யிதுவெனத் தாந்தாஞ் சார்தல்
௯௫ பிறப்பெனப் படுவதக் கருமப் பெற்றியி
னுறப்புண ருள்ளஞ் சார்பொடு கதிகளிற்
காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல்
பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதா
யியற்கையிற் றிரிந்துடம் பிடும்பை புரிதல்
௨00 மூப்பென மொழிவ தந்தத் தளவுந்
தாக்குநிலை யாமையிற் றாந்தளர்ந் திடுதல்
சாக்கா டென்ப தருவுருத் தன்மை
யாக்கை வீழ்கதி ரெனமறைந் திடுதல்

அஅ. ஊறு - ஸ்பரிசம்; உள்ளமும் வாயிலும் - விஞ்ஞானமும் ஷடாயதனமும்.

அகூ. புலன்களை - விஷயங்களை.

அஅ - அகூ. ஷடாயதனங்கள் விஷயங்களைஸ்பரிசித்தல் ஊறெெனப்படுமென்பர்; இவ்விரண்டடிகளாலும் ஊற்றினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கூ0. உணர்வு - விஞ்ஞானம்; இதனால் நுகர்வினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கூக. வேட்கை-த்ருஷ்ணை; ஆராமை-நிரம்பாமை; "ஆரா வியற்கை யவா" (திருக்குறள், ௩௭0) என்றார் திருவள்ளுவரும்; நிரம்பாமையாவது - தாமேயன்றித் தம்புயனும் நிலையாமையின், வேண்டாதனவாகிய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல்வளர்தல்; இதனால் வேட்கையிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கூஉ. பசைஇய - ஒட்டிக்கொண்ட; இதனாற் பற்றினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கூ௩. ஈட்டம் - கூட்டம்; ஈண்டுக்கூறியதுபோலப் பவத்தைக் கருமத்தொகுதியென்று பின்னுங்கூறுவர்; ௧௩௨, ௧௩௭ - ம் அடிகளிற் காண்க.

கூ௩ - கூ௪. இந்த இரண்டடிகளாலும் பவத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கூரு. கருமப்பெற்றியின் - கருமங்களினியல்போடு.

கூசு. உறப்புணருள்ளம் - மிகப்புணர்ந்த விஞ்ஞானம்; சார்பொடுகதிகளில் - சம்பந்தத்தோடு கூடிய பிறப்புவகைகளில்.

கூஎ. இங்கே 'காரண காரிய வுருக்களிற் றோன்றல்' என்றதற்கேற்ப, "அன்புடை யாருயி ரரசற் கருளிய, வென்புடை யாக்கை" என்று முன்னுங் கூறியிருத்தல்காண்க; உரு - ம் காதை, ௧எ0 - ௧எ௧.

கூசு - கூஎ. உள்ளம் தோன்றலென்க.

கூரு - கூஎ. இவ்வடிகளால் தோற்றத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கூஅ. பிணி - வியாதி. பிறிதாய் - வேறாகி.

கூகூ. இயற்கை-ஸ்வபாவம். திரிந்து-வேறுபட்டு. இடும்பை - துன்பம்.

கூஅ - கூகூ. இவ்வடிகளாற் பிணியினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௨00 - ௨0௧. அந்தம் - மரணம். இவ்வடிகளால் மூப்பினிலக்கணங்கூறப்பட்டது.

௨0௨ - ௨0௩. சாக்காடு-மரணம். அருவுருத்தன்மையினையுடையவுடம்பு அஸ்தமிக்குஞ் சூரியனைப்போலே மறைந்து

பேதைமை சார்வாச் செய்கை யாகுஞ்
௧௦௫ செய்கை சார்வா வுணர்ச்சி யாகு
முணர்ச்சி சார்வா வருவுரு வாகு
மருவுருச் சார்வா வாயி லாகும்
வாயில் சார்வா வூறா கும்மே
யூறு சார்ந்து நுகர்ச்சி யாகு
௧௧௰ நுகர்ச்சி சார்ந்து வேட்கை யாகும்
வேட்கை சார்ந்து பற்றா கும்மே
பற்றிற் றோன்றுங் கருமத் தொகுதி
கருமத் தொகுதி காரண மாக
வருமே யேனை வழிமுறைத் தோற்றந்
௧௧௫ தோற்றஞ் சார்பின் மூப்புப்பிணி சாக்கா
டவல மாற்றுக் கவலைகை யாறெனத்
தவலி றுன்பந் தலைவரு மென்ப
வூழின்மண் டிலமாச் சுழலுமிந் நுகர்ச்சி
பேதைமை மீளச் செய்கை மீளுஞ்
௧௨௰ செய்கை மீள வுணர்ச்சி மீளு
முணர்ச்சி மீள வருவுரு மீளு
மருவுரு மீள வாயின் மீளும்
வாயின் மீள வூறு மீளு
மூறு மீள நுகர்ச்சி மீளு
௧௨௫ நுகர்ச்சி மீள வேட்கை மீளும்
வேட்கை மீளப் பற்று மீளும்
பற்று மீளக் கருமத் தொகுதி
மீளுங் கருமத் தொகுதி மீளத்
தோற்ற மீளுந் தோற்ற மீளப்

போதல்; "செய்தவ யாக்கையின், மேவினை ஞாயிறும் வீழ்கதிர் போன்றேன்" (௨௪-ம் காதை, ௧௦௧ - ௧௦௨) என்று இந்தவுவமையே இந்நூலில் முன்பு கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; இவ்வடிகளாற் சாக்காட்டினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௯௮ - ௧௦௩. இவ்வடிகளாற் பிணிமூப்புச் சாக்காடென்னும் வினைப்பயன்களுக்கு இலக்கணங் கூறினார்.

௧௧௪. தோற்றம் - ஜனனம்.

௧௧௬. அவலமுதலியவற்றினிலக்கணங்களை இப்புத்தகத்தின் ௪௨-ம் பக்கத்திற் பார்க்க.

௧௧௫ - ௧௧௭. மூப்புமுதலியன துக்கமெனவுங் கூறப்படுமாதலின், அவைகள் 'தவலி றுன்பம்' எனப்பட்டன.

௧௧௮. ஊழ் இல் மண்டிலமா - முடிவில்லாத வட்டமாக; ஊழ் - முடிவு; "ஊழ்பாடின்றி" (௩௰-ம் காதை, ௯௭.) என்றார் முன்னும்; இந்நுகர்ச்சி சுழலு மென்க.

௧௦௪ - ௧௧௮. இவ்வடிகளால் துக்கமும் துக்கோத்பத்தியுமாகிய வாய்மைகளிரண்டும் கூறப்பட்டனவென்பர்.

௧௧௯. மீள - நீங்க; இல்லையாகவென் றுமாம்.

௧௩௦ பிறப்பு மீளும் பிறப்புப் பிணிமூப்புச்
சாக்கா டவல மரற்றுக் கவலை
கையா றென்றிக் கடையி றுன்ப
மெல்லா மீளுமிவ் வகையான் மீட்சி
யாதிக் கண்ட மாகு மென்ப
௧௩௫ பேதைமை செய்கை யென்றிவை யிரண்டுங்
காரண வகைய வாத லானே
யிரண்டாங் கண்ட மாகு மென்ப
வுணர்ச்சி யருவுரு வாயி லூறே
நுகர்ச்சி யென்று நோக்கப் படுவன
௧௪௦ முன்னவற் றியல்பாற் றுன்னிய வாதலின்
மூன்றாங் கண்டம் வேட்கை பற்றுக்
கருமவீட் டம்மெனக் கட்டு ரைப்பவை
மற்றப் பெற்றி நுகர்ச்சி யொழுக்கினுட்
குற்றமும் வினையு மாக லானே
௧௪௫ நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே
மூப்பே சாவென மொழிந்திடுந் துன்ப
மெனவிவை பிறப்பி னுழக்குபய னாதலிற்
பிறப்பின் முதலுணர் வாதிச் சந்தி
நுகர்ச்சி யொழுக்கொடு விழைவின் கூட்டம்
௧௫௦ புகர்ச்சியின் றறிவ திரண்டாஞ் சந்தி

௧௩௦. பிறப்பு-ஈண்டுப் புனர்ஜனனம்; இப்படியே பின்னும்வரும்.

௧௩௩. மீட்சி இவ்வகையினையுடைத்து.

௧௩௧ - ௧௩௩. இவ்வடிகளால் துக்க நிவாரணமாகிய மூன்றாவது வாய்மை கூறப்பட்டதென்பர்.

இனி, நான்குகண்டங்களும் முறையே கூறப்படும்.

முதற்கண்டம்:—

௧௩௪-௧௩௬. பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இரண்டும் காரணங்களாகவுள்ளனவாதலின், அவை முதற்கண்டமென்று கூறப்படும்.

இரண்டாங்கண்டம்:—

௧௩௭ - ௧௪௦. உணர்ச்சி முதலிய ஐந்தும், பேதைமை செய்கையென்னுமிரண்டாலும் வந்தனவாதலின், அவை இரண்டாங்கண்டமென்று கூறப்படும்.

மூன்றாங்கண்டம்:—

௧௪௧ - ௧௪௪. வேட்கைமுதலிய மூன்றும் மேற்கூறிய நுகர்ச்சியொழுக்கத்தின்கணுண்டாகிய குற்றமும் அதனாலுளதாகும் வினையுமாக இருத்தலின், மூன்றாங்கண்டமென்று கூறப்படும்; வேட்கைமுதலிய மூன்றனுள் வேட்கையும் பற்றும் குற்றமெனவும் பவம் வினையெனவுங்கொள்க.

நான்காங்கண்டம்:—

௧௪௭. 'ஊழ்க்குப்பய னாதலின்' என்றும் பாடம்.

௧௪௫ - ௧௪௭. பிறப்பும் பிணிமுதலிய கன்மபலனுமாகிய இவைகள் முற்கூறிய வினைப்பயனாக இருத்தலின், அவை நான்காங்கண்டமென்று கூறப்படும்.

சந்தி மூன்று:—

௧௪௮. பிறப்பின் முதல் - செய்கை. செய்கையும் உணர்வுஞ் சேர்தல் முதற்சந்தியாகும்.

௧௪௯ - கூட்டம் - சேருதல்.

௧௪௯ - ௧௫௦. நுகர்ச்சியும் வேட்கையுங்கூடுதல் இரண்டாஞ் சந்தியாகும்.

கன்மக் கூட்டத் தொடுவரு பிறப்பிடை
முன்னிச் செல்வது மூன்றுஞ் சந்தி
மூன்றுவகைப் பிறப்பு மொழியுங் காலை
யான்றபிற மார்க்கத் தாய வுணர்வே
கருரு தோன்றல் வீடெனத் துணிந்து தோன்றியு
முணர்வுள் ளடங்க வுருவாய்த் தோன்றியு
முணர்வு முருவு முடங்கத் தோன்றிப்
புணர்தரு மக்க டெய்வம்விலங் காகையுங்
கால மூன்றுங் கருதுங் காலை
கசு0 யிறந்த கால மென்னல் வேண்டு
மறந்த பேதைமை செய்கையா னவற்றை
நிகழ்ந்த காலமென நேரப் படுமே
யுணர்வே யருவுரு வாயி லூறே
நுகர்வே வேட்கை பற்றே பவமே
கசுரு தோற்ற மென்றிவை சொல்லுங் காலை
யெதிர்கா லம்மென விசைக்கப் படுமே
பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே
யவல மரற்றுக் கவலைகை யாறுகள்
குலவிய குற்றமெனக் கூறப் படுமே
கஎ0 யவாவே பற்றே பேதைமை யென்றிவை
புனையுமடை பவமும் வினைசெய லாகு
முணர்ச்சி யருவுரு வாயி லூறே
நுகர்ச்சி பிறப்பு மூப்புப்பிணி சாவிவை
நிகழ்ச்சிப்பய னுங்கே நேருங் காலைக்
கஎரு குற்றமும் வினையும பயனுந் துன்பம்
பெற்ற தோற்றப் பெற்றிக ணிலையா
வெப்பொரு ளுக்கு மான்மா விலையென
விப்படி யுணரு மிவைவீட் டியல்பா

கருக - கருஉ. பவமும் தோற்றமுஞ் சேர்தல் மூன்றுஞ் சந்தியாகும்.

மூவகைப் பிறப்பு:—

கருங - கருஅ. (?)

மூன்று காலம்:—

கருக - கசுஅ. பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இரண்டும் இறந்தகாலத்தன வென்றும், உணர்வுமுதலிய வொன்பதும் நிகழ்காலத்தனவென்றும், புனர்ஜனன முதற் கையாறிறுதியாகவுள்ள வினைப்பயன்களொன்பதும் எதிர்காலத்தனவென்றுங் கூறப்படும்.

குற்றம்:—

கசுக - கஎ0. அவாவும் பற்றும் பேதைமையுமாகிய இம்மூன்றும் குற்றமென்று கூறப்படும்.

வினை:—

கஎக. பவமும் செய்கையும் வினையாகும்.

பயன்:—

கஎஉ-கஎச. உணர்ச்சி முதலியவாறும் மூப்புப் பிணி சாக்காடென்னும் வினைப்பயனென்றும் ஆகிய வேழும் பயனாகக் கூறப்படும்.

கஎரு. தோன்றிய இயல்பையுடைய பொருள்கள் நிலையா.

கஎரு - கஎஅ. இவ்வடிகள், "முன்பு, "நிலையில் வறிய துன்பமென நோக்க,

முணர்வே யருவுரு வாயி லூறே
கஅ0 நுகர்வே பிறப்பே பிணிமூப்புச் சாவே
யவல மரற்றுக் கவலைகை யாறென
நுவலப் படுவன நோயா கும்மே
யந்நோய் தனக்குப்
பேதைமை செய்கை யவாவே பற்றுக்
கஅ௫ கருமவீட் டிம்மிவை காரண மாகுந்
துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரண
மின்பம் வீடே பற்றிலி காரண
மொன்றிய வுரையே வாய்மைநான் காவ
துருவு நுகர்ச்சி குறி[illegible] பாவனை
க௯0 யுள்ள வறிவிவை யைங்கந்த மாவன

வுலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி" (௩0 - ம் காதை, ௩0 - ௩க) என்றதனை விளக்கி நின்றன.

வாய்மை நான்[illegible]—

கஎகூ - கஅஅ. [illegible]ர்வுமுதல் வினைப்பயனீறாகவுள்ளவேழும் துக்கமென்று கூறப்படும்; அதற்குப் பேதைமைமுதலிய ஐந்தும் காரணமாகும்; ஆதலால் தோன்றுதல் துன்பம்; அதற்குக்காரணம் பற்று; வீடு இன்பம்; அதற்குக்காரணம் பற்றின்மையே; என்கிற நான்குரைகளும் நான்கு வாய்மைகளாகும்; "பிறந்தோருறுவது பெருகிய துன்பம், பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம், பற்றின் வருவது முன்னது பின்னது, தற்றோ ருறுவது" (உ - ம் காதை, ௬௬ - ௬எ) என்று இப்படியேமுன்பும் வந்திருத்தல்காண்க. துன்பமுதலிய நான்கினையும் முறையே துக்கம், துக்கோத்பத்தி, துக்கநிவாரணம், துக்கநிவாரணமார்க்கமென்று வடநூலார் கூறுவர். இவற்றை ஸத்தியசதுஷ்டயமென்பர் நீலகேசியுரையாசிரியர்; இந்நான்கினுள் துக்கநிவாரணமார்க்கம் எட்டுவகைப்படும்; அஃது அஷ்டாங்கமார்க்கமென்றும் விசுத்திமார்க்கமென்றும் பழுதிலாவாழ்க்கையென்றுங் கூறப்படும். அவ்வெட்டுமாவன:—நற்காட்சி; நல்லூற்றம், நல்வாய்மை, நற்செய்கை, நல்வாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லமைதி [illegible]; "[illegible] பழுதில்வாழ்க்கை யெட்டுப்[illegible]" என்பது [illegible]தியார், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௩க; "நற்காட்சி நல்லொழுக்க நல்வாய்மை நல்வாழ்க்கை, நற்செய்கை யோடைந்து நாடு" எனவும், "நன்முயற்சி நன்காங் கடைப்பிடிநல் லோர்தம்பாற், செல்கையுட னெட்டனைத்துந் தேறு" எனவும் வருவன பரமததிமிரபானு. இவ்வெட்டும், ஸம்மியக் திருஷ்டி, ஸம்மியக் ஸங்கற்பம், ஸம்மியக் வாக்கு, ஸம்மியக் கருமம், ஸம்மிய காஜீவம், ஸம்மியக் வியாயாமம், ஸம்மியக் ஸ்மிருதி, ஸம்மியக் ஸமாதியென்று பெயர்பெறுமென்றும், இவைகளே ஜனனமரணதுக்கத்தைமாற்றுதற்குரிய வழியென்றும் அசுவகோஷ போதிஸத்துவரால் வடமொழியிற்செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரித்திரத்தின் க௫-ம் வர்க்கத்தால் தெரிகின்றன.

பஞ்சஸ்கந்தர்:—

கஅகூ. நுகர்ச்சி - வேதனை.

க௯0. உள்ளவறிவு - விஞ்ஞானம்.

கஅகூ - க௯0. உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்னும் இவ்வைந்தும் பஞ்சஸ்கந்தமெனப்படும். அவற்றுள் உருவக்கந்தம், பூதவுரு உபாதாயவுருவென விருவகைப்படும். பூதவுரு - பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, என்னும் நான்குமாம். உபாதாயவுரு - வலி, கந்தம், இரதம், வன்னமென்னு நான்குமாம். வேதனை - குசலவேதனை (=சுகவறிவு), அகுசலவேதனை (=துக்கவறிவு), குசலாகுசலவேதனை (=சுகதுக்கவறிவு) என்னு மூன்றுமாம். குறிப்பு - மெய்

வறுவகை வழக்கு மறுவின்று ஜைப்பிற்
றொகையே தொடர்ச்சி தன்மை மிருத்துறை
யியைந்துரை யெனற நான்கிது மியைந்த
வுண்மை வழக்கு மின்மை வழக்கு
௧௬ முள்ளது சார்ந்த வுண்மை வழக்கு
மில்லது சார்ந்த வின்மை வழக்கு
முள்ளது சார்ந்த வின்மை வழக்கு
மில்லது சார்ந்த வுண்மை வழக்குமெனச்
சொல்லிய தொகைத்திற முடம்புநீர் நாடு

வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னு மைந் தும மனம் என்றும் ஆகிய ஆறுமாம். பாவனையாவது மனோவாகுக்காயங்களி லுண்டாகும் நல்வினைபத்தும் தீவினை பத்தும் ஆகிய இருபதுமாம். இவை முன்பு கூறப்பட்டன. விஞ்ஞானத்தி னிலக்கணம் முன்பு கூறப்பட்டுள்ளது. "எட்டிய யுருவ மூன்று வேதனை யாறு ஞான, மொட்டிய குறிப்போ ராறு செய் கையு மிருப தாகக், கட்டிய பஞ்ச கந்தங் கணத்தினிற் பங்க மாகுந், தொட்டநாற் பத்து மூன்றுஞ் சுகதநூற் றுணிவு தா னே" [சுகதநூல் - பௌத்தநூல்] என்று வருதல்காண்க, இன்னும் இவற்றினிலக் கணங்களே, "ஓங்குருவம் வேதனை யுள க்குறிப்புப் பாவனைமெய், தாங்குணர் வென் றைந்தாங்கந் தம்" எனவும், "உரு வமுடல் பூத முபாதாய மென்னு, மிருவி தத்தி னுமெழு மென்" எனவும், "வே தனை துன்பின் பிவற்றின் விரவலுமென், றோதவொரு மூன்றுமென் றோர்" எ-ம், "பொறிவிதமோ ரைந்தும் பொறியைப் பொருந்தி, யறியுமன முங்குறிப்பென் றுய்" எ-ம், "வாக்குமன மாக்கையிவை பாவனையென் றேமதியா, யாக்குமிவை தாமறம்பா வம்" எ-ம், "இங்கால் வகை யினுமேய்ந் தையமற வெண்ணுமெணம், விஞ்ஞான மென்றே விளங்கு" எ - ம், "இந்தவித மைந்துஞ்சந் தானத் தெழுந் தழிகை, பந்தமென வேகீதான் பார்" எ - ம், "அறக்கெடுத லேபரம முத்தி யிவை யைந்து, மறக்கெடுமோ றுங்கூறு வாம்" எ - ம் வரும் பரமதத்திமிரபானு வென்னுந்திருவாக்காலு மறிந்துகொள்க. இந்தப் பஞ்சஸ்கந்தக்கூட்டமே உயிரெ ன்பர்; அது, "கலையொப் பனுகை விர லைந் துகளு, மிலையிப் படிகைப் பிடி யின் றதுபோ, லலையப் படிகந் தங் களைந் துகளு, நலையைப் படுதல் லுயிரா மெனவும்" (நீலகேசித்திரட்டு, புத்தவா தச்சருக்கச்செய்யுள்) என்னும் பாடலால் நன்குணர்த்தப்படுகின்றது. இவ்வைந்தி னுள்ளே குறிப்பினைக் குறியென்றும், இது வடமொழியில் ஸம்ஜ்ஞாஸ்கந்தமெ ன்று பெயர்பெறுமென்றுங் கூறுவாரும், இரண்டொன்றிற்கு வேறு இலக்கணங் கூறுவாருமுளர், அவற்றை வல்லார்வா யகேட்டுணர்க.

ஆறுவழக்கு:—

௧௪௬ - ௧௬௨. அறுவகைவழக்காவன:- தொகை, தொடர்ச்சி, தன்மை மிருத்து றை, இயைந்துரையென்ற நான்கொடுஞ் சேர்ந்த உண்மைவழக்கு முதலிய ஆறு மாம். இயைந்துரையைத் தொகையி லடக்கி மூன்றென்பாருமுளர்.

௧௬௬. தொகைத்திறமாவது உடம்பும் நீரும் நாடுமென்க; என்றது - பலதாது க்களின்கூட்டம் உடம்பென்றும் பலது ளிகளின்கூட்டம் நீரென்றும் பலவூர்க ளின்கூட்டம் நாடென்றும் வழங்கப்படு மாறுபோலப் பஞ்சஸ்கந்தங்களின் கூட் டமே ஆன்மாவென்று வழங்கப்படுவது தொகையென்றவாறு; இனி இத்தொ கையினை உண்மைவழக்கு இன்மைவழ க்கு என்பவற்றோடுசேர்த்து 'சவரும்ம ரமும் ஆக்கையும் கற்றையுங்கூடின சமு தாயத்தை வீடென்று வழங்குமாறுபோல வும் பலவூருங்கூடின சமுதாயத்தை நா டென்று பற்றென்று வழங்குமாறுபோ லவும் பஞ்சஸ்கந்தக்கூட்டத்தை ஆன்மா வென்று வழங்குமது கற்பனாமமெனவ

௨00 தொடர்ச்சி வித்து முளைதா ளென்றிந்
நிகழ்ச்சியி லவற்றை நெல்லென வழங்குத
லியல்பு மிகுத்துரை யிறுடைத் தென்றுந்
தோன்றிற் றென்று மூத்த தென்று
மூன்றி னொன்றி னியல்புமிகுத் துரைத்த
௨0௫ லியைந்துரை யென்ப தெழுத்துப் பலகூடச்
சொல்லெனத் தோற்றும் பலநாட் கூடிய
வெல்லையைத் திங்க ளென்று வழங்குத
லுள்வழக் குணர்வில் வழக்கு முயற்கோ
டுள்ளது சார்ந்த வுள்வழக் காகுஞ்
௨௧0 சித்தத் துடனே யொத்த நுகர்ச்சி
யுள்ளது சார்ந்த வில்வழக் காகுஞ்

கொள்க' என்றும், 'மரம் கற்றைமுதலிய வற்றைப்பிரித்தால் வீடில்லையானாற்போலவும் ஊர்களைப்பிரித்தாற் பற்றும் நாடு மில்லையானாற்போலவும் ஐந்துஸ்கந்தங்களையும் பிரித்துணருங்கால் ஆன்மா இல்லையாமெனக்கொள்க' என்றும் விளங்க அவற்றிற்குஉதாரணங்காட்டினாருமுளர்; (சிவஞானசித்தியார், பரபக்கவுரையாசிரியர்). "ஒருவனென் றோதப் பட்டா னுருவாதி யைந்துங் கூடி, வருபவ னென்று ரைத்த ஞானகையுண்மை வழக்க தாகு, முருவமங் காதி யாய வைந்தையு மொருவ னின்று, தருவது தொகையி னின்மை வழக்கதாஞ் சாற்றுங் காலே." என்பது சிவஞானசித்தியார், சௌத்திராந்திகன்மதம், எ.

௨00 - ௨0௧. தொடர்ச்சியாவது-வித்திலிருந்து முளையும் முளையிலிருந்து தாளுந்தோன்றி நிகழ்ந்து நெல்லென்று வழங்குமாறுபோல எல்லாம் காரணகாரிய சம்பந்தமாகவுள்ளதென்பது ; "காரண காரியத்தின் றொடர்ச்சியாய்க் கால மூன்றின், சோர்வறத் தோன்றுங் கெட்டு வழியென்கை தொடர்ச்சி யுண்மை, யோர்தரி னொருவ னேயெக் காலத்து முள்ளா னென்று, தேர்வது தொடர்ச்சி யின்மை வழக்கதாஞ் செப்புங் காலே." சிவஞானசித்தியார், சௌத்திராந்திகன் மதம், அ.) என்று இத்தொடர்ச்சியை உண்மைவழக்கு இன்மைவழக்கென்பவற்றோடுசார்த்தி அவற்றிற்கு இலக்கணங் கூறியிருத்தல் காண்க.

௨0௨. இயல்பு மிகுத்துரை - தன்மை மிகுத்துரை,

௨0௨ - ௨0௪. தன்மைமிகுத்துரையாவது - ஒருபொருளினுடைய இறப்புப் பிறப்பு மூப்பு என்பவற்றுள் ஒன்றனியல்பைமிகுத்துச்சொல்லுதல். இதனை உண்மைவழக்கு இன்மைவழக்கென்பனவற்றோடுசார்த்தி "தோற்றிய பொருள்களெல்லா நாசமா மென்று சொல்லு, மாற்றமுன் னுரைத்தன் மற்றை மிகுத்துரை வழக்கி னுண்மை, போற்றிய பொருள் கண் கட்குப் போனது போன்மு திர்ந்து, வேற்றுமைப் பட்ட தென்கை மிகுத்துரை யில்வ ழக்கே" (சிவஞானசித்தியார், சௌத்திராந்திகன்மதம், கூ) என்று முறையே அவற்றிற்கு இலக்கணங்கூறியிருத்தல் காண்க.

௨0எ. திங்கள் - மாதம்.

௨0௫ - ௨0எ. தொகைக்கும் இயைந்துரைக்கும் வேற்றுமையாதோவெனின் பலபொருள்களின் வரையறைப்படாத தொகுதி தொகையாமென்றும், பலபொருள்களின் வரையறைப்பட்டதொகுதி இயைந்துரையாமென்றுங் கூறுவர்.

௧௯௯ - ௨0எ. இவ்வடிகளால் தொகை முதலிய நான்கினிலக்கணங்களும் கூறப்பட்டன.

௨0அ - ௨௧௬. இவ்வடிகளால் உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளது சார்ந்தவுண்மைவழக்கு, உள்ளதுசார்ந்த வின்மைவழக்கு, இல்லதுசார்ந்தவுண்மை வழக்கு, இல்லதுசார்ந்த வின்மைவழக்கு

சித்தமுற் பவித்தது பின்பே லென்கை
யில்லது சார்ந்த வுண்மைவழக் காகுங்
காரண மின்றிக் காரிய நேர்த
௨௧௫ வில்லது சார்ந்த வில்வழக் காகு
முயற்கோ டின்மையிற் றோற்றமு மில்லென
ஞ்ஞங்கு நயமெனத் தோன்றப் படுவன
வொற்றுமை வேற்றுமை புரிவின்மை யியல்பெனக்
காரண காரிய மாகிய பொருள்களை
௨௨0 [illegible]ன்று வுணர்த லொற்றுமை நயமாம்
வீற்றுவீற் றாக வேதனை கொள்வது
வேற்றுமை நயமென வேண்டல் வேண்டும்
பொன்றக் கெடாஅப் பொருள்வழிப் பொருள்களுக்
கொன்றிய காரண முதவுகா ரியத்தைத்
௨௨௫ தருதற் குள்ளந் தானிலை யென்றல்
புரிவின்மை நயமெனப் புகறல் வேண்டு
நெல்வித் தகத்து ணெண்முளை தோற்றுமென
னல்ல வியல்புநய மிவற்றினுங் கொள்பயன்

என்னும் ஆறினிலக்கணஙகளும முறையே கூறப்பட்டன; "அறுவகை வழக்கு நெறிபட வுணர்ந்து" என்பது பௌத்த நூல் (இஃது இன்ன நூலிலுள்ளதென்று விளங்கவில்லை). இவ்வறுவகைவழக்கின் பெயரும் அவற்றி னிலக்கணங்களும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டிருத்தல்போலப் பின் வரும் திருவிருத்தங்களிலுங் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; அவை வருமாறு — "உள்வழக் கில்வழக்குள் ளதுசார்ந்த வுள்வழக்கோ, டுள்ளது சார்ந்த வின்மை வழக்குட னின்மை சார்ந்த, வுள்வழக் கின்மை சார்ந்த வில்வழக் கென்றோ ராறு, முள்வழக் குளதுண் டென்கை முயற்கோடின் றில்வ ழக்கே.", "உணர்வுசார்ந் துணர்வு திக்கை யுள்ளது சார்ந்த வுண்மை, யுணர்வுபி னின்று மென்கை யுள்ளது சார்ந்த வின்மை, யுணர்வுமுன் பின்றித் தோன்ற லில்லது சார்ந்த வுண்மை, யுணரினல் லதுசா ரின்மை யுள்ளங்கை யுரோமந் தானே"; சிவஞானசித்தியார், சௌத்திராந்திகன்மதம், ௧0, ௧௧.

நயங்கள் நான்கு:—

௨௧௭ - ௨௧௮. ஒற்றுமைநயம் வேற்றுமைநயம் புரிவின்மைநயம் இயல்புநயமென நயங்கள் நான்கு வகைப்படும்.

௨௧௯ - ௨௨0. இந்த இரண்டடிகளா லும் ஒற்றுமைநயத்தினிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

௨௨௧. வேறுவேறாக அறிதல்.

௨௨௧ - ௨௨௨. இந்த இரண்டடிகளா லும் வேற்றுமைநயத்தினிலக்கணங்கூறப்பட்டது.

௨௨௩. பொன்றக்கெடாப்பொருள் - முற்றக்கெடாதபொருள். வழிப்பொருள் காரியப்பொருள்; வழி - பின்.

௨௨௫. உள்ளம் - விஞ்ஞானம்.

௨௨௬. புரிவின்மை - செய்தலில் லாமை;

௨௨௫ - ௨௨௬. "உணர்வெனப் படுவ தறங்குவோ ருணர்விற், புரிவின் றாகிப் புலன்கொளா ததுவே" என்றார் முன்னும்; ௩0 - ம் காதை, ௮௭ - ௮௯. விஞ்ஞானத்திலடங்கியிருக்கும் கன்மபீஜமே மறுபிறப்பிற்குக் காரணமென்பர்.

௨௨௩ - ௨௨௬. இந்த நான்கடிகளாலும் புரிவின்மை நயத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௨௨௭ - ௨௨௮. இவ்வடிகளால் இயல்பு நயத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௨௨௮. இவற்றின் நாம் கொள்பயன் - இந்த ஒற்றுமைநயமுதலிய நயங்கள் நான்

றொக்க பொருளல தொன்றில்லை யென்று
உ௩0 மப்பொரு ளிடைப்பற் றாகா தென்றுஞ்
செய்வா னொடுகோட் பாடிலை யென்று
மெய்துகா ரணத்தாங் காரிய மென்று
மதுவு மன்றத லாதது மன்றென்றும்
விதிமுறை தொகையினால் விரிந்த நான்கும்
உ௩௫ வினாவிடை நான்குள
துணிந்து சொல்லல் கூறிட்டு மொழிதல்
வினாவின் விடுத்தல் வாய்வா ளாமையெனத்
தோன்றியது கெடுமோ கெடாதோ வென்றாற்
கேடுண் டென்ற றுணிந்துசொல லாகுஞ்
உ௪0 செத்தான் பிறப்பா னோபிற வானோ
வென்று செப்பிற்
பற்றிறந் தானோ வன்மக னோவெனன்
மிகக்கூ றிட்டு மொழிதலென் விளம்புவர்

காலும் நாம் கொள்ளும்பயன் யாவையெனின்,—

பயன்கள்:—

உஉ௯. தொக்கபொருளலது - சேர்ந்த பொருள்களையல்லாமல். ஒன்று - வேறாகிய ஒன்று. இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது ஒற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனென்க.

உ௩0. இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது வேற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனென்க.

உ௩௧. செய்வான் - கருத்தா. இவ்வடியாற்கூறப்பட்டது புரிவின்மைநயத்தாற் போந்த பயனென்க.

உ௩உ - உ௩௩. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டஇரண்டும் இயல்புநயத்தாற்போந்த பயன்களெனக்கொள்க; இங்ஙனங் கொள்ளாமல் இந்த இரண்டுபயனையும் பிரித்து முன்னதை முன்னதனோடுகூட்டினும் பொருந்தும்.

உ௩௪. விரிந்த - முற்று. நான்கும் விரிந்தனவென்க. நான்கும் - நான்குபயன்களும்,

வினாவிடை நான்கு:—

உ௩௫. வினாக்களுக்குரிய விடைகளென்க.

உ௩௬. கூறிட்டுமொழிதல் - பகுத்துச் சொல்லல்.

உ௩௭. வாய்வாளாமை - பேசாதிருத்தல்; ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், தொல்காப்பியப் புறத்திணையியலில் "அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில், 'நாலிரு வழக்கிற் றாபதப் பக்கமும்' என்பதனுரையில், தவஞ்செய்வோர்க்கு உரியனவாக எடுத்துக் காட்டிய 'ஊணசையின்மை, நீர்நசையின்மை, வெப்பம்பொறுத்தல், தட்பம் பொறுத்தல், இடம்வரையறுத்தல், ஆசனம்வரையறுத்தல், இடையிட்டுமொழிதல், வாய்வாளாமை' என்னும் எட்டினுள் இம்மொழிவந்திருத்தல் காண்க.

உ௩௫ - உ௩௭. துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டுமொழிதல், வினாவின்விடுத்தல், வாய்வாளாமையென நான்குவிடைகளுள்ளன.

உ௩௮ - உ௩௯. தோன்றியது - உண்டான பொருள். தோன்றியபொருள் கெடுமென்பது ஒருதலையாதலின், ஈண்டுக் கேடுண்டென்றல் துணிந்துசொல்லலாயிற்று; இந்த இரண்டடிகளாலும் துணிந்துசொல்லலென்னும் விடையினியல்பு கூறப்பட்டது.

உ௪0 - உ௪௩. இந்தவடிகளாற் கூறிட்டுமொழிதலென்னும் விடையினியல்பு கூறப்பட்டது.

வினையின் விடுத்தன் முட்டைமுன் றிற்றே
௨௪௫ பனைமுக் திற்றே யெனக்கட் டுரைசெ
யென்று லெம்முட்டைக் கெப்பனை யென்றல்
வாய்வா ளாமை யாகா யப்பூப் .
பழைதோ புதிதோ வென்று புகல்வா
னுக்கு மாற்ற முரையா திருத்தல்
௨௫௦ கட்டும் வீடு மதன்கா ரணத்த
தொட்டித் தருதற் குரியோ ரில்லை
யாமே யுரைத்த பொருள்கட் கெல்லாங்
காமம வெகுளி மயக்கங் காரண

---

௨௪௪ - ௨௪௬. இந்தவடிகளால் வினையின்விடுத்தலென்னும் விடையினியல்பு கூறப்பட்டது.

௨௪௮. பழைது - பழையது.

௨௪௭ - ௨௪௯. இந்தவடிகளால் வாய்வாளாமையென்னும் விடையினதியல்பு கூறப்பட்டது.

௨௫௦. கட்டு - பந்தம். 'அதன் காரணத்தது' என்பதனைக்கட்டினோடும் வீட்டினோடும் தனித்தனியே கூட்டுக.

௨௫௨. 'பொருள்க ளெல்லாம்' என்றும் பாடம்.

௨௫௩. காமமுதலிய மூன்றும் முக்குற்றமெனப்படும்.

௨௫௨ - ௨௫௩. மேற்கூறிய பொருள்களெல்லாவற்றிற்கும் காமம் வெகுளி மயக்கமென்னும் இம்மூன்றுங் காரணமாகும், "காமம் வெகுளி மயக்க மிவை மூன்ற - னாமங் கெடக்கெடு நோய்" என்று வந்திருத்தல்காண்க, திருக்குறள், ௩௬௦.

இனி, எல்லாவற்றிற்குங்காரணமாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை முறையேநீக்குதற்குரிய பாவனைகள் கூறுவார்.

பாவனை ஐந்து:—

மைத்திரீபாவனை கருணாபாவனை முதிதபாவனை அசுபபாவனை உபேக்ஷாபாவனையென [illegible]னை ஐந்துவகைப்படும். அவற்றுள்,—

௧. மைத்திரீபாவனை:— அஃதாவது ஒருதுறவி வசதியான ஓரிடத்தையடைந்து தக்க ஆஸனத்திலிருந்தபின்பு பின்வருமாறு தியானித்தலாம்; 'உத்தமமான பிறப்பினையுடைய பிராணிகளெல்லாம் களிப்புற்றுவாழ்வனவாகுக; அவையெல்லாம் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவைகளினின்றும் விடுபட்டனவாகுக; எல்லாமனிதர்களும் எல்லாத்தேவர்களும் நரகவாதையினாற் பீடிக்கப்படுகிற யாவரும் ஸந்தோஷமுடையவர்களாக ஆகுக; அவர்கள் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவற்றினின்றும் விடுபட்டவர்களாக ஆகுக.' மைத்ரம் ஸ்நேகம் அன்பு என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்; மைத்திரமென்பது குரோதத்திற்குமாறானது; அவ்விரண்டும் ஓரிடத்துநிகழா; மைத்திரமென்பது த்ருஷ்ணையென்னு மாசையன்று. அவித்தை அல்லது மோகங்காரணமாக த்ருஷ்ணைபிறக்கும்: அதனால் துராசைபிறக்கும். மைத்திரமென்னும் ஸ்நேகத்திலிருந்து துராசை யுண்டாகாது. ஒருவனுக்குத் தன் துணைவன்விஷயமாக வுண்டாகுமன்புதான்மைத்திரமென்பது.

௨. கருணாபாவனை:—அஃதாவது 'வறியவர்கள் வறுமைநீங்கிச் செல்வமுடையவர்களாக ஆகுக' என்றுபாவித்தல். கருணையாவது இரக்கமுள்ள எண்ணம்; அஃது, ஒருபிராணி துன்பமுறுவதைக்காணின், மனக்கலக்கத்தையும் அத்துன்பத்தை நிவர்த்திபண்ணவேண்டுமென்பதையும் ஒருவருக்கு உண்டாக்கும்.

௩. முதிதபாவனை:—அஃதாவது 'ஆக்கமுடையவர்களுடைய நல்ல அதிர்ஷ்டமானது எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தல் வேண்டும்; ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கு அமைந்துள்ள நல்வினைப்பயனை அடைக' என்று பாவித்தல். முதி[illegible]யதற்குச் சந்தோஷமென்பது பொருள்;

'மனித்தக் துக்க மநான்மா வசுசியெனத
உ௫௫ தனித்துப் பார்த்துப் பற்றறுத் திடுதன்

ஆனால்அஃது உலகப்பொருள்களேயுடை மையால் உண்டாகுங் களிப்பன்று ;இது மைத்திரீ, கருணையென்னும் இரண்டுபா வனைகளுக்கும் சம்பந்தமானது. முற்கூறிய மூன்றுவகைப்பாவனைகளுள் ஏதாவதொன்றை அப்பியவிக்குந்துறவி, தான் கருதியபாவனையை முதலில் சிலஜனங்களிடத்தும் அப்பால் ஒருதெருவில்வாழ்பவர்களிடத்தும் அப்பால் ஓரூராரிடத்தும் அப்பால் ஒரு தேயத்தாரிடத்தும் முறையேசெலுத்திப் பயிலுதல்நலம்.

௪. அசுபபாவனை:— அசுபமென்பதற்குப்பொருள் அமங்கலம்; நல்லஅதிர்ஷ்டமென்பதன் எதிர்மொழியாயிருப்பதோடு மகிழ்ச்சியின்மை வெறுப்பு என்பனவற்றையுண்டாக்குவதாகவுமுள்ளது. இதைப்பயிலும் ஒருதுறவி, சரீரமானது (முப்பத்திரண்டு) குற்றத்தாலாக்கப்பட்டதென்றும் சாணியின்குவியலில் தோன்றிவளரும் புழுக்கள்போலக் கருப்பப்பையில் உண்டாகின்றதென்றும் மலங்கழிக்குமிடத்தைப்போல அசுத்தத்தின் கொள்கலனாயிருப்பதென்றும் அருவருப்பானகசிவு அதிலுள்ள நவத்துவாரங்களின்வழியே ஓயாமற் பெருகுகின்றதென்றும் ஜலதாரையைப்போல் வெறுத்தற்குரியநாற்றத்தை அது வெளிப்படுத்துகின்றதென்றும் பாவிக்கவேண்டும். 'சரீரத்தின் காலவளவை ஒரு நிமிஷமே; மின்னலேயும்நுரையையும் நீரிற்போகட்ட உப்பையும் காய்ந்த புல்லிற்பற்றிய நெருப்பையும் கடலின் அலேயையும் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கிறஜுவாலேயையும் புன்னுனியிற்பட்ட பனித்துளியையும்போலப் பிறந்தபோதே அநுநாசமாம்' என்று சரீரத்தின்நிலையின்மையைப்பாவித்தலும் அசுபபாவனையின்பாற்படும்.

௫. உபேக்ஷாபாவனை:— அஃதாவது எல்லாவுயிர்களேயும் சமமாகப்பாவித்தலும் விருப்புவெறுப்பின்றி யிருத்தலுமாம். இது, மற்ற நான்குபாவனைகளைக்காட்டிலும் மிகவுயர்ந்தது; அருகத்துக்களால் அனுட்டிக்கப்படுவது ; இது சமசித்தத்துவமென்றுங் கூறப்படும். உபேக்ஷை - உதாசீனம்.

மைத்திரீ, கருணை, முதிதை, உபேக்ஷையென்னும் நான்கு பாவனைகளும் உயர்வுபற்றிப் பிரஹ்மவிகாரபாவனையென்று கூறப்படும் ; இவை மஹாப்பிரஹ்மாக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவன.

ஈண்டு எழுதப்பட்டுள்ள மைத்திரீபாவனைமுதலிய ஐந்தினிலக்கணங்களும், இங்கிலிஷ்பாஷையிலுள்ள இலங்கைப் பௌத்தமதநூற் புத்தகமொன்றிலிருந்து பெயர்த்து எழுதப்பட்டன.

உ௫௫. பார்த்து - அசுபபாவனைபண்ணி. பற்று - காமம்.

உ௫௪ - உ௫௫. அசுபபாவனையாற் காமத்தையொழிக்க வென்றவாறு. உடம்பினை அநித்தியம் துக்கம் அநான்மா அசுசியென்று பாவித்தல் அசுபபாவனையெனப்படுவதன்றி ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையென்றுங் கூறப்படும். இதனைச் சிவஞானசித்தியார், சௌத்திராந்திகன்மதம் ௨-ம் திருவிருத்தத்துரையிற்காண்க ; இவ்வசுபபாவனை, "நன்கென நாறுமி தென்றிவ் வுடம்புந யக்கின்ற தாயி, னென்பது வாயில்க டோறு முண்ணின்ற மூக்குச் சொரியத், தின்பதோர் நாயு மிழுப்பத் திசைதொறுஞ் சீப்பில்கு போழ்தி, னின்பநன் ஞற்றமி தன்க ணெவ்வகை யாற்கொள லாமே." எ-ம், "உறுப்புக்க டாமுடன் கூடி யொன்ரு யினைந்த பெரும்பை, மறைப்பில் விழைவிற்குச் சார்வாய் மக்குவ தேலிவ் வுறுப்புக், குறைத்தன போல வழுகிக் குறைந்து குறைந்து சொரிய, வெறுப்பிற் கிடந்த பொழுதின் வேண்டப் படுவது முண்டோ." எ-ம், "எனதெனச் சிந்தித்த லான்மற் றிவ்வுடம் பின்பத்துக் காமேற், றினைபெய்த புன்கத்தைப் போலச் சிறியவு மூத்தவு மாகி, வினையப் புழுக்குந்த மாவி காணவும் வாழவும் பட்ட, வினையவுடம்பினைப் பாவி யானென தென்னலு மாமோ." [புன்கம் - சோறு] எ-ம் வருங் குண்டலகேசிச் செய்யுட்களாலுமுணர்த்தப்பட்டது ; "வினையின் வந்தது வினைக்குவிளை வாயது, புனைவன நீங்கிற் புலால்புறந் திடுவது, மூத்துவிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை, பற்றின் பற்றிடங்

மைத்திரி கருணை முதிதையென் றறிந்து
திருந்துநல் லுணர்வாற் செற்றமற் றிடுக
சுருதி சிந்தனை பாவனை தரிசனை
கருதி யுய்த்து மயக்கங் கடிக
௨௬௦ விந்நால் வகையான் மனத்திரு ணீங்கென்று
முன்பின் மலையா மங்கல மொழியின்
ஞான தீப நன்கனங் காட்டத்
தவத்திறம் பூண்டு தருமங் கேட்டுப்
பவத்திற மறுகெனப் பாவைநோற் றனளென.

பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை முற்றிற்று.

குற்றக் கொள்கலம், புற்றடங் காவிற் செற்றச் சேக்கை, யவலக் கவலை கையா றழுங்க, றவலா வுள்ளந் தன்பா லுடையது, மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து, மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (௪ - ம் காதை, ௧௧௩ - ௧௨௧) எனவும், "என்புந் தடியு முதிரமும் யாக்கையென், றன்புறு மாக்கட் கறியச் சாற்றி, வழுவொடு கிடந்த புழுவூன் பிண்டத், தலத்தக மூட்டிய வடிநரி வாய்க்கொண், டலப்பி லின்பமோ டுளைக்கு மோதையுங், கிலைப்புற வல்குல் கழுகுகுடைந் துண்டு, நிலைத்தலை நெடுவிளி யெடுக்கு மோதையுங், கடகஞ் செறித்த கையைத் தீநா, யுடையக் கவ்வி யொடுங்கா வோதையுஞ், சாந்தந் தோய்ந்த வேந்திள வனமுலை, காய்ந்தபசி யெருவை கவர்ந்தூ ணோதையும்" (௬ - ம் காதை, ௧௦௭ - ௧௧௭) எனவும் இந்நூலுள்ளே வந்தனவும் அசுபபாவனையின்பாற்படும்.

௨௫௭. 'திருந்துநல்லருளால்' என்றும் பாடம். செற்றம் - கோபம்.

௨௫௬ - ௨௫௭. மைத்திரீபாவனைமுதலிய மூன்றாலும் கோபத்தைப்போக்குக.

௨௫௮. சுருதி - ஞானநூற்பொருளைக் கேட்டல். சிந்தனை—சிந்தனை - சிந்தித்தல். பாவனை—பாவனை - பாவித்தல் : இது தெளிதலென்றுங் கூறப்படும். தரிசனை—அறிதல்; மேற்கூறியபாவனையைந்தனுள் ஈண்டுக்கூறிய சுருதிமுதலியன உபேக்ஷாபாவனையின்பாற்படும்.

௨௫௯. உய்த்து - ஆராய்ந்து.

௨௫௮ - ௨௫௯. உபேக்ஷாபாவனையால் மயக்கத்தைப் போக்குகவென்றவாறு.

௨௬௦. இந்நால்வகையென்றது மேற்கூறிய சுருதிமுதலிய நான்கினையும். மனத்திருள் - மயக்கம் ; 'இந்நால்வகையான் மனத்திருணீங்கு' என்றது அநுவாதம்.

௨௬௧. முன்பின்மலையா - பூர்வோத்தரவிரோதமில்லாத ; ௨௮ - ம் காதை, ௪௦௦ ; ௩௰ - ம் காதை, ௬.

௨௬௧ - ௨௬௨. மொழியினாற் காட்டவென்க.

௨௬௪. பவத்திறம் - பிறப்பின்வகைகள். பாவை - மணிமேகலை.

௧ - ௨௬௪. உணர்ந்தோன் வணங்கிச் சென்று அடைந்தபின் மொழிவோன் காட்டப் பாவைகேட்டுப்பூண்டு நோற்றனளென்க.

மணிமேகலை முற்றுப்பெற்றது.